

REVISTA PROFESORI DE 10

Numarul 4
București 2024

ISSN 3044-8654 ISSN-L 3044-8654

**Proiect Educațional Internațional
„LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – Culoare,
fantezie, imaginație”**

**Simpozion Internațional
Concurs Școlar Internațional**

An școlar 2023/2024

Cuprins

Albert Adina	11
Albici Zenobia.....	16
Alexa Ana-Maria.....	19
Andreca Mariana Carmen	22
Andro Lidia, Danca Mihaela	26
Apostol Elena Madalina	28
Apostolescu Andreea, Vladut Marin Maria.....	30
Aronescu Maria Daniela.....	33
Arsa Emil	35
Arsene Constanta-Nicoleta	38
Arsinte Ada.....	40
Arustei Ana-Maria	43
Arustei Andreea-Alina.....	46
Avacaritei Roxana.....	58
Baciu Mariana	61
Badea Raluca Georgiana	63
Bajenaru Cristina.....	65
Balan Cornelia Dorina	67
Baltaretu Nicoleta Madalina	70
Bantas Maria	76
Barbu Elena	78
Barbu Florica	81
Barcsa Ioana Elena	83
Bejinaru Maria Elida.....	85
Bindac Emilia Daniela.....	87
Bleojiu Gratiana Roxana.....	90
Boghean Melania	92
Bordeanu Daniela	94
Botezatu Mioara.....	99
Boticiu Dina Sabina	101
Bozbici Corina Elena.....	103
Brangea Petronela Florentina, Molcalut Florentina Georgeta	108
Bratu Mihaela.....	111
Brotac Daniela.....	113
Bruja Carmen-Vasilica	116

Bucovineanu Nicoleta	119
Bucs Ecaterina-Iulia	121
Bucur Danuta	124
Buhaianu Mirela.....	126
Bulgarov Daniela	131
Burnete Daniela	134
Burtescu Vesna.....	137
Burtica Gabriela	139
Busila Daniela.....	143
Buta Corina Nicoleta	146
Butnaru Elena -Condina	148
Butuza Daniela	150
Buzduga Ionela – Camelia	152
Caliman Ileana.....	154
Calugaroiu Luiza-Cristina.....	156
Capota Costel	158
Caruceru Mirela	161
Catana Viorica	164
Centea Iuliu, Centea Ligia.....	165
Cercel Maria.....	174
Chiriac Maria.....	210
Chirila Cristina Maria, Feldera Bianca	213
Chirila Ortansa Ioana	216
Chirosca Angela.....	218
Ciobanu Costel Daniel.....	221
Ciobanu Valentina	223
Ciornei Nicoleta Iuliana.....	225
Ciortea Anca Elena	227
Ciubotariu Beatrice	230
Coarna Iuliana	232
Coman Luminita	234
Coman Maria.....	237
Coscai Adriana.....	241
Cotet Eugenia Iuliana	243
Cozma Mariana	246
Craciun Oana.....	249
Craciun Roxana Mihaela.....	257

Cristache Monica	260
Dan Pop Alina Dora	262
David-Szabo Cecilia, Sebestyen Klara-Veronika	268
Dinca Elena Claudia.....	271
Dinca Nicoleta	274
Dobrescu Gabriela.....	276
Dobrita Tantica.....	278
Dodis Elena	280
Donner Valentina-Carmen	283
Dragan Gabriela	286
Draganesc Petronia	289
Dragoi Luminita Mihaela.....	291
Dragomir Corina-Florica.....	293
Dragos Ana	295
Dragos Gelu.....	298
Dragu Oana	301
Drambu Steluta.....	304
Dumitrescu Ioana.....	308
Dumitru Georgiana Aureliana	310
Duta Natalia Felicia	313
Eftenie Ioana	315
Fanca Florica	318
Fanica Daniel.....	320
Fazakas Izabella.....	323
Fazekas Beata Orsolya.....	327
Fechet Andreea – Ioana	331
Filimon Despina	333
Fleser Rodica	335
Flore Cristina Diana.....	338
Florea Adina Aurelia.....	340
Florea Ecaterina Mihaela	343
Florea Mihaela-Monica.....	345
Florea Nicoleta-Adriana	348
Fuciu Cristina Laura.....	351
Galusca Irina.....	353
Ganga Ana-Maria	354
Gavril Paraschiva	356

Gergely Erika-Magdolna.....	359
Gheorghe Laura.....	362
Ghita Victoria	363
Gotea Andreea	365
Greco Elena-Lelia	368
Grigore Adriana.....	371
Grigore Florentina.....	375
Grigore Gabriela Valerica	382
Grozescu Maria Alina	384
Gyenge-Ambrus Kinga.....	386
Gyorgy Loredana Mariana.....	389
Hiciu Ionela Andreea.....	391
Hongu Aurora Elena	398
Hrelescu-Rosu Adina Luciana	406
Huci Diana	408
Ilie Elena.....	410
Imran Abduraim	413
Ionescu Cristina Elena	415
Iovanescu Simona Monica	417
Iovi Roxana-Cristina.....	420
Irimia Carmen	425
Iugulescu Laurentiu Mihail.....	427
Ivanescu Eliana.....	430
Ivanov Iuliana	433
Jirovianu Elena	440
Judeanu Iosif	445
Jurje Lucretia.....	447
Kacso Tunde	449
Kanizsay Annamaria	452
Kapusi Emese, Mircse Zsuzsanna	455
Kato Anca	457
Kristof Mihaela.....	462
Kulcsar Tunde	465
Lazar Csilla.....	469
Leopea Violeta	472
Liscan Mariana	484
Lisii Ludmila.....	486

Lungu Mariana	488
Lupsa Carmen	490
Marginean Angela	492
Marian Angela	495
Marica Denisa	497
Matei Georgeta	500
Merisor Adela Petruta	503
Mihai Victoria	506
Mihaila Simona	508
Mihaila Simona Elena	511
Miron Ionica	514
Misu-Popescu Mona-Stefania	517
Mitu Mihaela	519
Mocan Felicia Maria, Dumitra Maria	522
Modoran Violeta	525
Mogos Georgiana	528
Moldovan Valentina	531
Mora Nicoleta	534
Morariu Daniela-Georgeta	541
Morariu Irina	542
Morosan Carmen-Nicoleta	544
Munteanu Loredana	546
Nagy Edit	548
Neagoe Dorina	551
Neagu Roxana-Adriana	552
Negru Mihaela	554
Nica Mihaela Carmen	556
Nicodei-Groper Manuela-Cezarina	559
Niculae Nicoleta	561
Nitu Elena	563
Oarga Daniela	565
Ocu Niculina	567
Oprea Daniela	579
Oprea Elena	582
Oprea Mara Andreea	585
Oprea Mihaela Adelina	588
Oprica Verona	590

Orzan Alexandra	592
Padeanu Luciana	594
Pahontu Carmen Ana	597
Panait Gianina – Mihaela	599
Paraipan Daniela	608
Pascu Marinela.....	611
Paun Mihaela-Gabriela	617
Paval Luminita	620
Pena Liliana, Poting Alina Elena	622
Pescaru Elena-Claudia	625
Petrache Lucretia Mirela	630
Petre Mihaela.....	632
Petrescu Eugenia-Mirela	635
Petruse-Goina Alina	638
Pirvulescu Eugenia, Tiba Valentina-Livia	640
Pislaru Cristina Franga.....	643
Poenaru Nicoleta.....	646
Popa Andreea-Paula.....	655
Popa Dana Maria.....	658
Popa Gabriela Monica.....	660
Popa Iuliana Maria	662
Popica Adrian Novac, Popica Nadia Luminita	665
Popovici Camelia	668
Popovici Ioana.....	669
Poza Ana Giulia.....	675
Praja Daniela	679
Pristoleanu Camelia	681
Prodana Madalina Cristina.....	684
Pufulete Jenica Lavinia	688
Purcarescu Oana Angela	691
Racheru Tincuta	695
Radu Liana, Cojocaru Liliana	698
Radu Mihaela	701
Raducanu Ameluta.....	704
Radulescu Ingrid Iulia	707
Raia Alexandra	710
Ratiu Andreea	713

Rojisteanu Mirela	716
Rusu Otilia	740
Sas Lavinia Loredana	743
Sava Elena	745
Schiopu Sorina	748
Secara Mariana	752
Serban Liliana.....	754
Seulean Augustin-Valentin	757
Sichitiu Irina	760
Simion Adelina	762
Simon Maria.....	764
Simu Svetlana.....	767
Smiedt Mihaela Elena	770
Smintina Corina.....	772
Smocot Mihaela	775
Socea Magelona.....	778
Solomon Adina-Mariuta.....	781
Stamatin Corina.....	787
Stan Cristina Ileana	790
Stanciu Simona.....	808
State Florentina – Claudia	810
Stirbu Ana – Maria	813
Stroe Daniela Georgiana	815
Szabo Eniko	817
Szabo Jozsef	819
Szekely Szabina.....	822
Tanasa Maria-Cristina.....	825
Tataru Gheorghita	841
Tecsi Ana-Maria,.....	843
Timis Maria	846
Tintas Adelina Laura.....	848
Toia Alina.....	851
Tomescu Elena	853
Tomoiaga Sinorica	856
Trella Adriana	859
Trinca Anisoara Antigona	862
Trutulescu Marian	864

Tugui Ilenus	867
Tumbea Delia	869
Ungur Liliana Maria.....	871
Valach Mihaela Alina.....	872
Vasile Anca-Irina.....	875
Vasilescu Irina Madalina	878
Vasilescu-Lohan Andreea	880
Vechiu Alexandra	882
Vedinas Florica-Elena	884
Velicu Niculina.....	887
Vespan Madalina-Antoaneta	889
Vespan Mihaela.....	891
Vicovan Diana Veronica.....	893
Vintilescu Cerasela	895
Vizinteanu Florina-Rodica	897
Vlad Mirela.....	900
Vlad Simona Maria.....	903
Vladoiu Corina.....	906
Vleju Niculina	908
Volintiru Ofelia-Rodica	911
Vulpe Mariana Daniela.....	913
Zaharescu Stefania	916
Zall Karin.....	919
Zamfir Nela.....	922
Zanfir Mihaela	925
Zbranca Anamaria-Marta.....	927

IMAGINEA COPILĂRIEI ÎN LITERATURĂ

Adina Albert- Colegiul Economic „Nicolae Kretzulescu”

Dacă admitem faptul că literatura pentru copii reprezintă o realitate artistică distinctă de literatura mare, națională sau universală, atunci putem spune că specificul ei constă tocmai în facilitatea cu care cititorul de vârstă mică se identifică în actul lecturii cu unul sau mai multe personaje vehiculate. Se observă, astfel, că este o chestiune de receptare a literaturii, în virtutea căreia textul literar trebuie să îndeplinească unele condiții: valoarea instructiv-educativă, cultivarea simțului estetic dar, mai ales, un mare grad de accesibilitate. Înlesnirea pătrunderii semnificațiilor, pe care accesibilitatea textului o oferă, cultivă copilului plăcerea lecturii, parcurgerea textului literar presupunând identificarea mentală a cititorului cu personajul/personajele principale. Identificându-se cu eroii poeziilor sau prozelor accesibile lui, copilul face cunoștință cu aspecte generale sau particulare ale existenței, prin participarea afectivă asigurându-se formarea educativă, morală.

O sursă importantă de inspirație pentru scriitorii romani și străini o constituie vârsta de aur a omenirii, copilăria, cu momentele ei specifice, cu bucurii și tristeți care capătă caracter de generalitate. Copilăria, etapă inițială în formarea omului, este un univers în care jocul devine suprema regulă, un univers în care însuși cuvântul se supune ludicului “Nicio jucărie nu e mai frumoasă ca jucăria de vorbe”(T.Arghezi). Scriitorii se întorc la vârsta cea mică și retrăiesc la intensități și maniere diferite timpul magic, ireversibil al copilăriei. Unii își rememorează copilăria cu nostalgie și tristețe(*O rămâi* – Mihai Eminescu), alții retrăiesc bucuriile copilăriei prin ochii părintelui, aplecându-se asupra celor mici cu grijă și protecție (T.Arghezi - *Cântec de adormit Mitzura, Cartea cu jucării*).

Poeții și prozatorii mizează în demersul lor artistic pe trăsăturile specifice ale vârstei: spațiul natal (în general satul, natura) pe spontaneitatea și naivitatea caracteristice vârstei, pe joc și pe sensibilitatea aparte a copiilor.

Din inventarul de teme ale literaturii dedicate celor mici, copilăria reprezintă cea mai apreciată latură a existenței de către cititori deoarece, regăsindu-se și regăsindu-și problemele specifice vârstei, aceștia se descoperă pe sine și descoperă lumea. Conform

cunoscutei teorii a lui Jean Piaget centrată pe evoluția cognitivă a vârstei infantile, copilul are la vârste foarte mici o viziune egocentrică, fiind preocupat exclusiv de lumea sa interioară, de orizontul propriu de preocupări. La acest stadiu, identificat în preșcolaritate, copilul raportează orice text literar, de regulă citit de către cadrul didactic sau de părinți, la sine, la modul lui de a înțelege lumea, refuzând aspecte care îl exclud. Pe măsură ce crește și se dezvoltă, i se lărgesc orizontul de preocupări, flexibilizându-i-se percepția, modul de a reacționa la aspecte exterioare lui. Astfel, depășind egocentrismul din primii ani de viață, copilul devine din ce în ce mai capabil să înțeleagă lumea din punctul de vedere al celorlalți. Interacționând, de-a lungul timpului, cu cât mai multe laturi ale mediului social în care trăiește, copilul asimilează noi informații, dezvoltându-și abilitățile cognitive.

Ca sursă de inspirație, vârsta cea fericită a copilăriei, etapă trecătoare, de tranzit spre vârsta adultă, este surprinsă prin spontaneitatea, naivitatea și ludicul caracteristic. Copilul este surprins, astfel, în legătură cu toate elementele ce-i alcătuiesc universul, cu mediul părintesc, cu cel social, avându-se în vedere conturarea unui spațiu caracteristic, un *axis mundi* în varianta satului sau a orașului, un spațiu populat de mistere și mitologii. Pentru a reda veridic universul copilăriei, scriitorii trebuie să înțeleagă modul specific al copilului de a percepe lumea și existența, de a răspunde afectiv la toți stimulii exteriori lui. Ceea ce pentru adult poate părea o naivitate și un capriciu, pentru un copil poate reprezenta o adevărată problemă existențială. Psihologia infantilă devine astfel o piatră de încercare pentru scriitori, modul de a gândi al copiilor, aparent simplu și liniar, zămisbind o adevărată lume a fantasticului și a visului.

Copilul ca personaj literar și copilăria ca temă, apar în literatura noastră încă din perioada pașoptistă, la puțin timp după apariția ei în literatura universală. Înainte de a fi un personaj propriu-zis într-o operă, copilul apare în scrierile memorialistice (amintirile) scriitorilor români din secolul al XIX-lea. Aceștia evocă nostalgic din perspectiva adultului perioada senină și lipsită de griji de la începutul vieții lor. Cel mai remarcabil exemplu este romanul *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă, unde se depășește simpla ficțiune și se intră în realitate. Componenta autobiografică se poate materializa în variante diferite de univers, toate având însă elemente comune, uniformizatoare, specifice spontaneității și farmecului infantil.

Literatura scrisă pe tema copilăriei este alcătuită de poezie și proză, ambele aflate în special sub tutela genului epic. Nu se poate spune, totuși, că lirismul este eliminat complet, ci că este diminuat, fiind subordonat narativului. Acest lucru este firesc nu numai pentru această temă ci întreaga literatură pentru copii, întrucât cei mici receptează mult mai ușor mesajele ce conțin o poveste, o acțiune la care iau parte niște personaje. Astfel, orice text pentru copii, fie el în versuri sau în proză, conține mărci epice, la vârstă preșcolară și școlară copilul fiind atras mai mult de o mică poveste în versuri, de o poezie cu evidente trăsături epice decât de una preponderent descriptivă, lirică. De aceea este dificil, chiar imposibil să se opereze delimitări categorice între poezia lirică și cea epică pentru copii, pentru că de cele mai multe ori trăsăturile lirice și cele epice coexistă.

În funcție de modul în care se reflectă în conștiința copilului-personaj realitățile sociale, moravurile, existența în general, cu toate componentele ei caracteristice, întâlnim trei abordări ale temei copilului și copilăriei :

I. Scriitorii prezintă o lume a copiilor năpăstuiți, o **lume a copilăriei nefericite**, pline de griji. V. Hugo în *Mizerabilii* creează două figuri legendare de copii – Gavroche și Cosette – care, orfani fiind, trăiesc această perioadă a vieții într-o profundă sărăcie și nefericire. Copiii sunt sensibilizați de soarta tristă a personajelor, sentimentele pe care le încearcă, cele de compasiune, de regret, activând funcția educativă a textului. Victor Hugo creează o adevărată “modă” a romanelor despre copilăria nefericită. Alți scriitori, cum ar fi: Hector Malot (*Singur pe lume*), Edmondo de Amicis (*Cuore*), Mihail Sadoveanu (*Dumbrava minunată*), întregesc în literatură scrisă de ei imaginea realistă a copilăriei nefericite.

II. **Copilăria văzută ca o oază a fericirii** este preferată de ficțiunea literară. În acest univers fericit, personajul copil se joacă, visează, își construiește o lume-melanj între realitate și fabulos, o lume în care totul este posibil. În texte literare ca *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă, *La Medeleni* de Ionel Teodoreanu, *Aventurile lui Tom Sawyer și Huckleberry Finn* de Mark Twain, farmecul pornește din nararea unor întâmplări palpitate, din surprinderea psihologiei copilului, dar și din umorul cu care sunt prezentate întâmplările.

III. O componentă specifică literaturii române - **textele educative** sunt cele în care se prezintă imaginea copilului devenit școlar și a dificultăților sale de adaptare la mediu și

la cerințele școlii. Primul scriitor român care descrie copilăria în această lumină este I.L. Caragiale, în schițele sale *Dl. Goe*, *Vizită*, *Un pedagog de școală nouă*, *Bacalaureat*, *Dascăl prost*, etc. Satirizând efectele negative pe care le are educația defectuoasă. Satira sa nu are însă ca obiect copilul, ci părintele, adultul, cel care este cu adevărat responsabil pentru carențele de comportament ale copilului. Personajul central al schițelor sale este copilul de familie bună, beneficiar al unei situații materiale bune și foarte bune, situație care implică răsfațul obligatoriu. Caragiale creionează, așadar, tipologii de copii ca : răsfațatul, repetentul, corigentul, favorizatul, etc.

În continuarea direcției trasate de Caragiale se află schițele despre școală și școlari ale lui Mircea Sîntimbreanu. Acesta nu este atras de aspectele mirifice ale vârstei de aur, ci de felul în care copilul, ajuns elev, face eforturi pentru a se adapta noului mediu social care-i îngrădește libertatea. În volumele sale *Cu și fără ghiozdan*, *Sub lupă*, *Recreația mare*, *Caramele cu piper*, *Schițe vesele*, *Lângă groapa cu furnici*, *Să stăm de vorbă fără catalog*, textele sale au în general caracter satiric, referindu-se la insuccese , la dezamăgiri școlare. Sîntimbreanu conturează personaje puține, creionând tipuri ale elevului dintotdeauna, satirizând elementele negative: leneșul, necuviinciosul, chiulangiul, superficialul. Singurul personaj cu adevărat viabil este școlarul, ceilalți eroi – mama, profesorul, bunicul, bunica – făcând figurație în interiorul acțiunii.

În literatura universală tema copilului și a copilăriei a reprezentat o temă preferată de scriitori ca Victor Hugo (*Mizerabilii*), Hector Malot (*Singur pe lume*), Charles Dickens (*David Copperfield*), Maxim Gorki (*Copilăria mea*, *La stăpân*, *Universitățile mele*), A.P.Cehov (*Vanika*), Mark Twain (*Aventurile lui Tom Sawyer*), ce concep copilăria sub aspect realist, fie ca o perioadă a nefericirii și a sărăciei, fie ca o etapă luminoasă a vieții, lipsită de griji, etapă aflată sub semnul aventurii.

Ilustrând anumite realități sociale și de moravuri reflectate în conștiința candidă a copilului, scriitorii români (Ion Creangă, I.L.Caragiale, Ionel Teodoreanu, Ioan Alexandru Brătescu-Voinești, Barbu Ștefănescu Delavrancea) obțin rezultate estetice notabile, conturând farmecul universului copilăresc, pe de o parte, și sancționând defecțiunile unei educații înțepenite în convenții sociale.

Aflată sub puterea fascinantă a jocului, copilăria creează în literatură o lume aparte, în care imposibilul nu există, o lume a evaziunii permanente în fabulos, unde fantezia și

imaginația plasează personajele în tiparele aventurii, latura etică, educativă trasând explicit sau implicit un adevărat cod moral, un sistem de norme de conduită .

BIBLIOGRAFIE

- 1) Bodiștean, Florica – *Literatura pentru copii și tineret dincolo de «story»*, Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2007;
- 2) Duțu, Olga – *Literatura română și literatura pentru copii. Note de curs*, Ed. Europolis, Constanța, 2000;
- 3) Goia, Vistian – *Literatura pentru copii și tineret*, Ed. Dacia, 2003, Cluj-Napoca ;
- 4) Parfene , Constantin – *Receptarea poetică* , Iași , Polirom , 1998;
- 5) Rațiu, Iuliu – *O istorie a literaturii pentru copii și adolescenți*, Chișinău, Ed. Prut Internațional, 2006 ;
- 6) Stoica , Cornelia & Vasilescu , Elena – *Literatura pentru copii* (Manual pentru școlile normale) , clasa a XII-a , EDP , 1998.
- 7) Lect. univ. dr. Oana Roșu – Stoican, *Copilăria – temă fundamentală a literaturii*, DPPD, București .

PORTOFOLIUL EDUCAȚIONAL - METODĂ DE EVALUARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. Zenobia Albici, Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Lucrarea de față are ca miză prezentarea unui model de bună practică prin aplicarea metodei "portofoliul educațional" ca strategie didactică evaluativă, dar și prin prisma rolului său formativ pentru elev prin implicarea unei sinergii între tradițional și modern în strategiile didactice. Atât praxisul educațional cât și construcția teoretică oferă retorica unei complementarități între cele două dimensiuni prin pertinentă, eficacitate și profunzime.

Utilizarea metodelor alternative de evaluare, precum portofoliul educațional, încurajează crearea unui climat de învățare plăcut și mai puțin stresant, elevii fiind evaluați în mediul familiar de învățare, prin sarcini contextualizate, valorificând gândirea (capacitatea de sinteză, capacitățile operațional-instrumentale, creativitatea, restructurarea), funcțiile mnemice (reproducerea de informații, reactualizarea informațiilor, etc), percepțiile și achizițiile anterioare ca efect al învățării. Pentru elevi, realizarea portofoliului educațional pe o temă dată, pentru o disciplină de studiu/ arie curriculară sau portofoliul elevului pe an școlar, este un proces ce implică nu numai crearea pieselor de portofoliu ci și formarea și exersarea deprinderilor de administrare și gestionare a resurselor informaționale, organizare a documentelor. În sens larg, portofoliul educațional al elevului, printr-o atentă analiză a sa, oferă informații nu numai privind nivelul achizițiilor dobândite (informaționale și operaționale) cât și despre personalitatea sa (temperament, caracter, potențial psihointelectual).

Lucrarea propusă abordează, prin dimensiunile sale, nu numai domeniul științelor educației (subdomeniile sale ce fac referire la evaluarea și cunoașterea elevilor) ci și aspecte legate de consilierea psihopedagogică. Am optat pentru o astfel de abordare plecând nu numai de la premisa că, în primă instanță, intervenția de specialitate privind consilierea psihopedagogică a elevului aparține învățătorului (profesorului pentru învățământ primar și preșcolar) ci și ca urmare a experienței personale în care sunt nevoită să răspund prompt nevoilor elevilor în domeniul consilierii educaționale ca urmare a faptului că școala în care îmi desfășor activitatea nu dispune de suficiente resurse umane cu activitate în domeniul consilierii psihopedagogice pentru elevii din învățământul de masă.

Evaluarea școlară este actul prin care- referitor la o prestație scrisă, orală sau practică- se formulează o judecată prin prisma unor criterii. Evaluarea școlară și notarea ritmică alcătuiesc o modalitate de cotare numerică sau pe bază de calificative- însoțite de aprecieri calitative.

Evaluarea în domeniul educației și al învățământului urmărește să precizeze, cu obiectivitate și prin mijloace științifice, efectele unei acțiuni pedagogice. În fapt, evaluarea este o componentă a procesului instructiv- educativ prin care se măsoară și se apreciază valoarea rezultatelor unor activități și eficacitatea consumului de resurse, a condițiilor și a operațiilor folosite în activitatea respectivă prin compararea rezultatelor cu obiectivele propuse în vederea luării unor decizii ulterioare. Conceptul de evaluare este definit (Larousse, 1996:124) ca "un dispozitiv care a luat naștere spre mijlocul secolului al XX-lea în țările anglo-saxone și care rezultă din transpunerea în domeniul învățământului, a conceptelor și modelelor aplicate în secolul al XIX-lea în lumea economiei, în special în industrie".

Metoda de evaluare reprezintă calea prin care cadrul didactic oferă posibilitatea reală a elevilor pentru a demonstra nivelul de stăpânire a cunoștințelor, de formare a diferitelor capacități testate prin utilizarea unei diversități de instrumente adecvate obiectivului de evaluare propus.

Din perspectivă tradițională, avem la dispoziție probleme specifice metodei orale de evaluare, scrise sau practice. Ca și metode complementare, cadrul didactic are la dispoziție: observarea sistematică a comportamentului elevului și analiza produselor activității sale, referatul, investigația, proiectul, autoevaluarea și nu în ultimul rând portofoliul, metodă ce face obiectul lucrării de față.

Metodele tradiționale de evaluare nu oferă elevului șansa la creativitate decât în context limitat. Verificarea orală este o conversație între elev și evaluator (individuală, frontală sau combinată) prin care cadrul didactic urmărește identificarea cantității și calității procesului educativ. Verificarea scrisă apelează la anumite suporturi scrise concretizate în lucrări de control, teze sau evaluări scrise cu caracter național, etalonate la nivel ministerial. Probele practice presupun aplicarea cunoștințelor teoretice însușite precum și deprinderile și priceperile anterior formate. Această ultimă metodă tradițională de evaluare implică un complex de funcții mnezice și are ca finalitate obținerea unui produs sau serviciu ce va fi evaluat.

Metodele complementare/ moderne de evaluare oferă o paletă mai largă și un context nuanțat de evaluare în scopul explorării cunoștințelor elevilor din mai multe câmpuri.

Portofoliul este o metodă complexă, longitudinală, proiectată într-o secvență mai lungă de timp care oferă posibilitatea de a se emite o judecată de valoare bazată pe un ansamblu de rezultate și nu pe o singură piesă (cum ar fi cazul referatului sau al lucrării scrise). Piese ce constituie portofoliul educațional sunt: lucrări scrise, teste, chestionare, compuneri, fișe, proiecte, referate, informații despre activități extrașcolare, performanțe școlare și extrașcolare, produse creative.

Portofoliul este o adevărată carte de vizită a elevului/ elevilor care, prin activitatea didactică, îl produc ca urmare a procesului instructiv-educativ. O miză deosebită în realizarea portofoliului este aceea că cadrul didactic poate să urmărească progresul- în plan cognitiv, atitudinal și comportamental- la o anumită disciplină sau în ansamblu curricular, de-a lungul unei perioade mult mai mare de timp.

Portofoliul reprezintă un instrument de evaluare complex, ce include experiența și rezultatele relevante obținute prin celelalte metode de evaluare.

Portofoliul educațional este o metodă calitativă, complementară, modernă, flexibilă care stimulează creativitatea, ingeniozitatea, perseverența și originalitatea elevului și oferă excelente oportunități pentru combinarea reușită a activității didactice, individuale sau colective. De asemenea, se pot elabora portofolii individuale, de grup sau pe întreaga clasă. Din când în când se pot organiza microședințe de discuție privind dezbateri pe baza conținutului sau formeii portofoliului.

Folosirea portofoliului educațional este benefică din cel puțin două perspective:

- Perspectiva procesuală: evaluarea este centrată pe produsele învățării de către elev (de la evaluare la activitate evaluativă).
- Perspectiva de comunicare profesor- elev- facilitează cooperarea între parteneri și încurajează autonomia.

Portofoliul implică participarea elevilor la selecția conținuturilor, definirea criteriilor de selecție și de apreciere a lucrărilor, precum și manifestările de reflecție personală ale acestora. Reunind într-un conținut material unic un anumit număr de trasee ale activității unui

elev/student, portofoliul este polifuncțional; se pot identifica unele funcții de esență *formativă*, în timp ce altele sunt funcții de *atestare*.

Printre *funcțiile formative* ale portofoliului, reținem următoarele:

- de a încuraja / stimula evaluarea centrată pe progresul învățării;
- de a favoriza autoevaluarea și învățarea autonomă;
- de a exersa capacitatea metacognitivă;
- de a constitui un suport pentru interviurile / convorbirile cu părinții, responsabilii de formare sau utilizatorii (patronii).

Evaluarea portofoliului începe, de obicei, prin explicarea de către cadrul didactic, la începutul perioadei, a obiectivelor de învățare pentru care se va primi nota/ calificativul. Cadrul didactic și elevii colaborează și cad de acord asupra pieselor pe care trebuie să le conțină portofoliul și care să îndeplinească îndeplinirea obiectivelor învățării (multe cadre didactice actualizează zilnic informațiile cu privire la produsele ce se vor realiza).

Evaluarea portofoliului educațional include următoarele etape:

1. Prezentarea obiectivelor urmărite și explicarea descriptorilor de performanță.
2. Monitorizarea ritmică a activităților elevilor în timpul procesului de concepere a portofoliului și realizare a pieselor, a produselor care vor fi cuprinse.
3. Vizionarea portofoliului și interviul de susținere al acestuia (prezentarea portofoliului) care se poate realiza individual sau frontal, în fața clasei de elevi.
4. Acordarea feed back-ului prin calitative/ note și considerații generale și aprecieri critice.

Atunci când elevul își prezintă portofoliul, de obicei, cadrul didactic realizează un fel de interviu cu acesta, trecând în revistă lucrările anexate, analizând atitudinea lui față de munca sa, apreciind contribuțiile originale și de valoare.

Lucrarea de față a avut ca miză prezentarea unui model de bună practică prin aplicarea metodei "portofoliul educațional" ca strategie didactică evaluativă, dar și prin prisma rolului său formativ pentru elev prin implicarea unei sinergii între tradițional și modern în strategiile didactice. Atât praxisul educațional cât și construcția teoretică oferă retorica unei complementarități între cele două dimensiuni prin relevanță, eficacitate și profunzime.

Bibliografie:

- **Bocoș, Mușata; Jucan, Dana** (2007) *Teoria și practica instruirii și teoria și practica evaluării*, Pitești: editura "Paralela 45".
- **Cerghit, Ioan** (2008) *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Iași: Editura "Polirom".
- **Checiu, Diana Rodica, Șoitu Laurențiu** (2006) *Strategii educaționale centrate pe elev*, Buzău: Editura MDN.
- **Cucoș, Constantin** (2008) *Teoria și metodologia evaluării*, Iași: Editura "Polirom".
- **Dafinoiu I.**(1991), *Psihoterapie și educație în cultură și personalitate*, București: Ed.Militară.
- **Dumitru I. Al.** (2001) - *Personalitate, atitudini și valori*, Timișoara, Editura de Vest.
- **Dumitru, Ioan Alexandru** (2001) *Educație și învățare. Aspecte psihosociale și manageriale*, Timișoara: Editura Eurostampa.
- **Dumitru, I. Al., Ungureanu D.** (2005) *Pedagogie și elemente de psihologia educației*, București: Editura Universitară.

Copilăria prin excursiile școlare

Prof. Dr. ALEXA Ana-Maria

Liceul Teologic Ortodox "Sfântul Antim Ivireanul"

Copilăria este momentul care rămâne veșnic în sufletul copiilor, indiferent de vârstă. Nimic nu este mai frumos decât o imagine a unui echilibru sufletesc, un gând bun, o vorbă bună, primite la momentul potrivit.

Și cum putem face noi copilăria unui copil mai frumoasă, mai ales când îți dorești să faci oameni mari, din oameni mici, când materia pe care o predai la școală este materie pentru examene sau când din postura de dirigintă trebuie să ai grijă ca traiectoria educațională să-și urmeze cursul firesc și să ducă la reușită? ECHILIBRUL este cheia tuturor reușitelor! Și cum am putea realiza mai bine acest echilibru? Prin excursiile școlare.

Excursia școlară reprezintă ruperea din cotidian, un moment în care copilul este doar copil, în care se bucură de tot ceea ce îl înconjoară, de ceea ce vede, de ceea ce simte.

Copiii trăiesc din plin aceste clipe de bucurie, se ajută reciproc, învață să colaboreze, să supraviețuiască în condiții, uneori dificile, dar cel mai important aspect este educația nonformală care nu poate fi obținută altfel. Elevii învață să aprecieze mediul înconjurător, să se bucure de ceea ce oferă acesta, să valorifice trăirile și emoțiile și să le transpună pe hârtie.

Ultima excursie efectuată este pe Cheile Nerei. Împreună cu două doamne profesoare, Iovițoniu Luminița și Alexa Ana-Maria, elevii Liceului Teologic Ortodox ”Sfântul Antim Ivireanul” au pornit pe un traseu marcat cu roșu pentru a ajunge în inima pădurii, la Lacul Dracului. Cu un nume parcă predestinat, drumul s-a dovedit a fi extrem de anevoios, o ploaie torențială amplificând dificultatea traseului. Neechipați corespunzător, unii dintre elevi au fost pe punctul de a renunța, dar perseverența și hotărârea profesoarelor i-au dus acolo unde nu și-ar fi putut imagina. Banatul se deschide prin frumusețea lui. Apa turcoaz, ascunsă în munte zâmbeste șagalnic tinerilor ruși de oboșiți și vădit îngrijorați de tunetele ce străpung cerul și brăzdează chiar și nebunia lor tinerească.

Dar ce am învățat de aici??? Am învățat că putem, că nu renunțăm, că ne zbatem pentru drepturile și idealurile noastre. Aceste lecții nu se predau de la catedră, nici din fața laptopului și oricât de bine conturată și creată lecția teoretică nu poate egala experiența de drept.

Tocmai de aceea copilăria se conturează frumos, prin ochi tandri de copil năzdrăvan, prin glume cu bun gust care trădează nervozitatea și caracterul frumos al fiecăruia dintre noi. Această etapă a vieții este și despre socializare, despre cunoașterea de sine, despre depășirea propriilor limite și despre demonstrarea că atunci când nu mai poți, mai poți puțin.

COPILUL ȘI MOTRICITATEA

PROF.ANDRECA MARIANA CARMEN

Centrul Școlar de Educație Incluzivă VIȘEU DE SUS

Învățătorul trebuie să formeze tuturor copiilor capacitatea de a folosi cu inteligență instrumentele muncii intelectuale și gândirea , să facă un apel la resursele personalității și să știe să utilizeze toate aptitudinile și toate mijloacele de exprimare pentru a le consolida.

Una dintre formele de manifestare a copilului este jocul. În mod obișnuit o asemenea activitate este izvorată din nevoia de acțiune, de mișcare, o modalitate de a-și consuma energia sau de a se distra într-un mod placut de a utiliza timpul.

Jocul reprezintă un ansamblu de acțiuni și de operațiuni care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală și fizică a copilului. Elementul de joc imprimă acesteia un caracter mai viu, mai atrăgător, aduce varietate și o stare de bună dispoziție funcțională de veselie și bucurie. Atunci când jocul este utilizat în procesul de învățământ el dobândește funcții psiho-pedagogice asigurând participarea activă a elevului . Dar unde le-am găsi toate acestea, dacă nu în cadrul orelor de îndeletniciri practice, abilitare manuală, terapii ocupaționale unde cea mai mare parte este dedicată mișcărilor transformând comportamentul copilului cu deficiențe cu întreaga sa personalitate.

Prin activitățile de îndeletniciri practice și abilitare manuală elevul deficient este implicat într-un proces de învățare gradată prin care va aborda activități simple,plăcute, atractive și va dobândi o experiență bogată, vizuală ,perceptivă,motrică.

Reeducarea psiho-motricității elevului deficient se supune unor reguli generale ce trebuie bine cunoscute , putem vorbi despre o terapie prin modificările pe care le provoacă , prin satisfacția de a învinge greutățile, o victorie care se va întinde și asupra celorlalte activități școlare.

În organizarea psiho-motricității învățătorul trebuie să aibe în vedere câteva **obiective generale** călăuzitoare în acțiunea sa recuperatorie ca :

- Îmbogățirea cunoașterii realității prin contactul activ și direct al elevilor cu diverse materiale.
- Activizarea întregii personalități în activități succesiv gradate în vederea maturizării psihice și motrice.

- Realizarea terapiei motrice și mintale în limitele particularităților de care dispune fiecare copil.
- Abilitarea manuală generală și a întregului organism în vederea consolidării în viitor a abilităților profesionale.

Iată câteva dintre metodele ce pot fi utilizate de către învățător, educator, logoped în procesul recuperării psiho-motorii în vederea realizării obiectivelor prezentate :

1. **DESENUL** – indicat cu prioritate la clasele mici, preferat de subiecți de toate varstele. S-a constatat că e deosebit de util și îndrăgit de elevii desenul pe baza de indigo. Acesta este necesar pentru a-și controla singuri mișcările și apăsarea mâinii.
2. **COLORAREA CU AJUTORUL URILOR SCOBITE (șabloane)** – aceste uri sunt șabloane ce reprezintă diferite obiecte, persoane. Coordonarea simplă a celor două mâini nu se poate obține uneori nici chiar de elevii mari.
3. **DECUPAREA CU FOARFECILE** – această tehnică trebuie adoptată pentru a coordona mișcările celor două mâini.
4. **ÎNDOIREA FOILOR DE HÂRTIE** – scoate foarte repede la iveală eventualele deficiente ale simțului de orientare spațială.
Exemple : -îndoirea simplă a foii de hârtie de-a lungul unei axe ;
-îndoirea în 4 a unei hârtii de forma pătrată de-a lungul a 2 axe mediane.
5. **JOCURILE CU BILE** – elevii învață treptat să le numere, să arunce în locuri precise, aproape sau la distanță.
6. **EXERCIIȚII CU CĂRȚILE DE JOC** – pot fi un pretext pentru manipularea lor oferind prilejul de a exersa suplețea, finețea, rapiditatea gesturilor în coordonarea mișcărilor celor două mâini.
- se pot învăța o serie întreagă de mișcări de cele mai diverse tipuri.
7. **DIVERSE ÎMPLETITURI** – metoda familiarizează elevii cu un număr însemnat de material cu diverse procedee de lucru menite a contribui la terapia psiho-motrică a elevului deficient.
8. **EXERCIIȚII CU PLASTILINĂ (MODELAJ)** – prin exerciții scurte se pot cultiva flexibilitatea și coordonarea mișcărilor mâinilor.

- se pot folosi hârtie, bețișoare, elevul putându-se distra confecționând obiecte valorificându-și imaginația.

9. TEHNICA PICTURII SI A DESENULUI LIBER – cu creioane colorate, acuarele pe hârtie, sticlă , ceramic, faianță.

Oferă posibilitatea de a se exprima.

10. ACTIVITĂȚI DE EXPRESIE MOTRICĂ – se bazează pe folosirea de material plastic , lemn, material pentru broderii diverse și complexă activitate de pirogravat.

Prin metodele despre care am vorbit și altele și mai ales prin modul lor de utilizare trebuie să dovedim că se poate face din metoda noastră un mijloc de-ai ajuta pe copii cu deficiențe în vederea obținerii unei eficiențe moderate sau maxime.

Indiferent de metoda sau metodele folosite trebuie să avem permanent în vedere elementul relaxării. Aceasta are menirea de a calma elevul și a-l face să accepte parcurgerea tuturor etapelor de lucru.

Relaxarea – este necesară pentru a permite crearea unor relații de natură specială între învățător, educator, psiholog și copil. Aplicarea acestor tehnici pare să ducă și la formarea sentimentului de încredere în copil, la dispariția reacțiilor de prestanță care stânjenesc educarea psiho-motorie.

Scopul tehnicilor prezentate mai sus nu este numai acela de a ameliora psiho-motricitate, ci de a acționa asupra întregii personalități a elevului în vederea recuperării lui totale.

Bibliografie

Educația psihomotorie a deficienților mintal- îndrumător-metodic , Ed. Pro-Humanitate, București 2000

Metode și tehnici de învățare eficientă – Ed. Militară București 1990

Copilăria - O lume magică

Prof. înv. primar ANDRO LIDIA

Prof. înv. primar DANCĂ MIHAELA

Școala Gimnazială, Comuna Gherăești

MOTO: *„Toți oamenii mari au fost mai întâi copii (dar puțini dintre ei își mai aduc aminte)”. Antoine de Saint Exupery*

Copilăria este unul dintre cele mai frumoase și mai deosebite anotimpuri ale vieții. Este o perioadă în care copiii sunt curajoși, creativi și neîngrădiți de prejudecăți sau frici. Copilăria este perioada în care se construiesc acele amintiri care vor rămâne pentru totdeauna în inima și mintea noastră. Frumusețe, veselie, joacă, mult timp liber; acestea sunt însușirile definitorii ale acestei perioade magice. Noi nu ne dăm seama, însă copilăria este ca o piatra prețioasă, ca o stea. Orice copil trăiește în lumea lui plină de frumusețe. O lume magică cu basme, cu prinți și prințese, o lume în care domnește liniștea și unde adulții oferă copiilor cele mai minunate clipe pentru a nu simți greutatea vieții.

La vârsta aceasta fragedă, orice lucru, fie el cât de mic și nesemnificativ devine o enigmă. Orice detaliu, aparent lipsit de importanță reușește să ne capteze toată atenția. Simplitatea cu care vedem lucrurile ne îmbie sufletele cu o fericire ieșită din comun. Acesta înseamnă univers magic, iar pe parcurs ce creștem și ne maturizăm, legătura cu acesta începe să se slăbească, până în momentul în care chiar uităm de el, în graba noastră continuăm să ajungem cât mai sus în această lume haotică. Universul copilăriei este magic, un loc dominat de puterea imaginației, unde parcă spațiul și timpul stau în loc pentru a savura bucuria pe care o trăiesc aceștia, toate evenimentele se petrec într-un prezent continuu și într-un singur loc: aici. Vârsta inocentei este o cheie spre fericirea tuturor, deoarece a fi copil înseamnă să împarți cu toți care te înconjoară bucuriile pe care le trăiești, este perioada în care începem încetul cu încetul să ne dezvoltăm ca persoane, devenim unici față de ceilalți.

Totodată, copiii au felul lor de a vedea lumea și sunt singurii cărora nu le este frica de viitor. Își zidesc fericirea pe visuri, iar poveștile în care binele învinge răul fac parte din realitatea lor. Toate gândurile mărețe, toate investițiile cu adevărat importante au izvorât din sufletul unui copil care a visat să-și depășească condiția și să impresioneze lumea demonstrând astfel că evoluția

societății depinde de ambiția visului unui copil. Copiii detectează artificialitatea, minciuna și egoismul, oricât de mult ai încerca să-ți maschezi atitudinea.

În această perioadă, copiii au o imaginație debordantă și încearcă să descopere lumea prin joacă și explorare. Ei pot crea lumi întregi din jucării sau pot visa cu ochii deschiși la aventuri incredibile. Copilăria este momentul în care se formează personalitatea și valorile unei persoane, iar această formare se poate face în mod pozitiv prin experiențe pozitive și încurajarea creativității. Copiii își dezvoltă curiozitatea și încep să înțeleagă lumea din jurul lor. Ei încep să înțeleagă legile naturii, să se familiarizeze cu istoria și cultura și să învețe noi lucruri despre sine și despre cei din jurul lor.

Copilăria este, de asemenea, o perioadă de formare a valorilor și a caracterului. Copiii învață cum să fie empatici, să aibă încredere în ei înșiși și să se împrietenească cu ceilalți. De asemenea, învață despre responsabilitate, integritate și respect față de ceilalți. Aceste valori și trăsături de caracter vor influența viitoarele decizii și acțiuni ale unei persoane.

În concluzie, copilăria este una dintre cele mai importante perioade ale vieții, fiind perioada în care se formează personalitatea, se descoperă noi lucruri și se încep aventurile. Copilăria este un lume magică, plină de învățăminte și amintiri, care ne influențează viața pentru totdeauna. Este important să ne amintim de copilărie și să apreciem acea perioadă minunată, care ne-a influențat viața și caracterul. Toți ne dorim să fim copii din nou și să retrăim acele clipe, care ne-au marcat atât de mult. Să înțelegem și să apreciem importanța copilăriei și să îi oferim copiilor noștri acea copilărie minunată, pe care am avut-o și noi.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE

Prof. Apostol Elena Mădălina

Liceul Teoretic “Carmen Sylva”, Eforie Sud

Activitățile extracurriculare sunt de obicei definite ca activități ale cursanților care se încadrează în afara curriculum normal al instituției de învățământ, acestea completează cursul regulat al clasei și uneori sunt organizate sau desfășurate cu participarea mai multor instructori. În domeniul educației, există un acord general cu privire la programele pentru elevi deoarece încurajează activitățile extracurriculare și îi ajută să dezvolte abilități importante, cum ar fi leadership, socializare, formarea personalității, etc. Deși termenul „activități extracurriculare” a apărut abia la sfârșitul secolului al XIX-lea, diferite tipuri de activități extrașcolare au fost utilizate încă din antichitate. Dezbateri, piese de teatru sau concursuri au fost organizate în vechime în Atena și Sparta pentru a veni în sprijinul educației.

Mai târziu în secolul al XX-lea, o mulțime de cercetători s-au concentrat asupra activităților extracurriculare și impactul pe care acestea îl au asupra performanței elevilor la clasă cât și dezvoltarea altor abilități importante pentru viața de zi cu zi. În calitate de profesori, există câteva modalități prin care ne putem încuraja elevii să participe la activități extracurriculare, activități care au foarte puțin de-a face cu sala de clasă.

Vizionare de film

Încurajați-vă elevii să vizioneze filme în limba engleză. Dacă vă aflați într-un mediu vorbitor de limbă engleză, organizați ieșiri la cinematograful. Dacă vă aflați într-o țară străină, discutați cu elevii cum pot viziona DVD-urile preferate cu subtitrări pentru a-și spori expunerea la engleza naturală vorbită.

Clubul de lectură

Începeți un club de carte informal cu elevii dvs. În fiecare săptămână (sau la doua săptămâni sau la o lună) stabiliți un interval de timp în care elevii vorbesc despre cartea pe care o citesc în limba engleză și dacă ar recomanda aceasta cartea și colegilor de clasă.

Intalnirea nationalitatilor

Predarea într-un mediu multicultural permite multe oportunități de a împărtăși informații despre cultură și naționalitate. Realizați un calendar de întâlniri la cină în care elevii gătesc mâncare tradițională sau populară din țara lor pentru câțiva dintre colegii lor de clasă.

Știrile zilnice

Incorporează un buletin de știri zilnic în lecțiile tale în care elevii se pot actualiza reciproc cu privire la evenimentele curente. Dacă acesta este un eveniment sporadic, neplanificat, din când în când, acesta ar trebui să îi încurajeze pe elevii tăi să citească știrile pentru a putea prezenta dacă vor fi invitați.

Există multe moduri în care elevii noștri pot interacționa cu limba engleză chiar și atunci când nu sunt în clasă. Uneori, elevii noștri au nevoie doar de puțină inspirație pentru modul în care pot încorpora engleza în viața lor de zi cu zi. Introduceți aceste idei și, pe lângă stimularea interesului pentru utilizarea autentică a limbii engleze, vor crește expunerea lor la limbă.

Scopurile activităților extracurriculare în clasa de limbă engleză sunt:

1. Aprofundarea și consolidarea cunoștințelor și abilităților obținute la ora de limbă străină;

2. Lărgirea viziunii elevilor asupra lumii;
3. Creșterea motivației elevilor de a studia limbi străine;
4. Dezvoltarea personalităților elevilor, inclusiv a sferei lor sociale, emoționale și intelectuale.

Bibliografie

1. Ciolan, L. (2008), „Învățarea integrată”, Ed. Polirom, Iași
2. European Guidelines for the Validation of Non Formal and Informal Learning, document pregătit pentru conferința „Valuing Learning: European experiences in validating non-formal and informal learning”, 26 and 27 November 2007 Lisboa, CEDEFOP (doc. PDF)
3. Marcu, V., Orțan, F., Deac, E.A., Managementul activităților extracurriculare, Ed. Univ. 2003, Oradea,;

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – Culoare, fantezie, imaginație

Prof. coordonator Apostolescu Andreea, liceul „Constantin Brâncoveanu”, Horezu

Prof. Vladuț Marin Maria, liceul Capitan Nicolae Pleșoianu”, Râmnicu Vâlcea

Fundamentare teoretică

Majoritatea copiilor încep să-și facă primele mâzgăleri între 12 și 18 luni, deși nu există niciun motiv să nu-i încurajăm să ia un creion și să înceapă să deseneze pe hârtie mai devreme. Ținerea unui creion sau a unei pensule ajută la dezvoltarea mușchilor mici ai mâinii, care sunt importanți în abilitățile motorii fine.

Începând cu mâzgălile, trecând la linii și cercuri, apoi la obiecte și oameni, cu cât un copil desenează mai mult, cu atât mai mult se vor dezvolta abilitățile motorii fine, pregătindu-i pentru a învăța să scrie.

Te-ai uitat vreodată la o lucrare de artă realizată cu culori reci și te-ai simțit calm? Sau ați văzut unul realizat cu culori calde și ați simțit energia și pasiunea artistului ieșind de pe pagină? Acest sentiment, în esență, este psihologia culorilor.

Ne bazăm multe dintre deciziile noastre zilnice pe culorile care ne plac și pe cele pe care le găsim în jurul nostru. Gândește-te la bucuria pe care o experimentezi când găsești acea ținută în culoarea care ți se potrivește cel mai bine. Compară asta cu cum te simți când intri într-o clădire cu pereți întunecați și lumină slabă. Toate aceste mici elemente ne afectează viața de zi cu zi, deși rar ne gândim la ele.

Parte practică

Utilizarea anumitor culori în desenele sau picturile unui copil poate oferi uneori o perspectivă asupra stării lor emoționale, personalității sau stadiului de dezvoltare, dar este important să ne amintim că nu există o interpretare unică pentru culorile în arta creată de copii. . Iată câteva interpretări generale comune ale culorilor în arta copiilor:

Roșu: roșu este adesea asociat cu emoții puternice, cum ar fi furia, pasiunea sau energia. Un copil poate folosi roșul pentru a-și exprima entuziasmul, furia sau intensitatea.

Albastru: albastrul este frecvent legat de sentimente de calm, pace sau tristețe. Un copil ar putea folosi albastru pentru a transmite un sentiment de liniște, tristețe sau chiar singurătate.

Galben: Galbenul este adesea asociat cu fericirea, energia și pozitivitatea. Un copil poate folosi galbenul pentru a reprezenta bucuria, soarele sau optimismul.

Verde: Verdele este de obicei conectat la natură, creștere și armonie. Un copil ar putea folosi verdele pentru a descrie scene din natură, sentimente de echilibru sau noi începuturi.

Mov: violetul este adesea asociat cu creativitatea, misterul și spiritualitatea. Un copil ar putea folosi violet pentru a transmite un sentiment de magie, imaginație sau profunzime.

Negrul: Negrul poate simboliza întunericul, frica sau misterul. Un copil poate folosi negrul pentru a-și exprima emoții negative precum frica, tristețea sau furia.

Alb: Albul este adesea legat de puritate, inocență sau simplitate. Un copil poate folosi albul pentru a reprezenta claritatea, pacea sau un sentiment de puritate.

Concluzii

Este esențial să luăm în considerare contextul în care copilul folosește aceste culori și să ne amintim că interpretările individuale pot varia foarte mult. Factori precum influențele culturale, experiențele personale și preferințele artistice pot juca un rol în modul în care un copil alege culorile pentru arta sa. Dacă sunteți îngrijorat de bunăstarea emoțională a unui copil pe baza operelor de artă, cel mai bine este să abordați situația cu sensibilitate și să căutați îndrumare de la un profesionist sau un consilier în domeniul sănătății mintale.

Copiii folosesc desenul ca pe o a doua limbă. Privind arta copilului dumneavoastră, este posibil să puteți afla multe despre emoțiile, sentimentele și sănătatea mintală a copilului dumneavoastră în general.

Când te uiți la desene, prima impresie este foarte importantă. Dacă observi ceva care te face să te simți trist sau deranjat, nu este rău să vorbești cu copilul tău și să pui întrebări despre ce au vrut să spună în desen.

Acestea fiind spuse, copiii au o imaginație uriașă și este foarte obișnuit ca ei să deseneze lucruri fără să înțeleagă cu adevărat sensul lor real.

Din acest motiv, este important să se uite la diferite elemente ale desenului, inclusiv culori, poziție, dimensiune și modele.

Bibliografie:

<https://www.quora.com/What-does-it-mean-when-a-child-uses-certain-colors-in-their-drawings-or-paintings>

Cathy A. Malchiodi, *Sa intelegem desenele copiilor*, Editura TREI,2020

ISTORIA LITERARĂ A COPILĂRIEI

Aronescu Maria Daniela

Colegiul Național „Ion Neculce”, București

*Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației
scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespuse de nouă și proaspătă și uluitoare.*

Eugene Ionesco

Copilăria este cea mai frumoasă și inocentă perioadă din viața fiecăruia. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, reprezentând o modalitate prin care se descoperă lumea. Tema copilăriei și motivul jocului se regăsesc în numeroase opere literare ale scriitorilor români, fiecare prezentând propria viziune asupra copilăriei: Ion Creangă, Mihai Eminescu, Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Barbu Ștefănescu Delevrancea, Ionel Teodoreanu, George Topârceanu.

Aceasta se regăsește în Programul *de Limba și literatura română pentru clasa a IX-a* în corelarea cu tema Joc și joacă. În realizarea exercițiilor am în vedere apropierea între generații, prin discuții despre jocurile de altădată.

Copilăria rămâne o dimensiune existențială proiectată totdeauna în mit, asimilată unui timp și spațiu sacru, devenită în viziunea poetică o zonă a purității absolute, a fericirii, bucuriei, frumuseții ce transcende cotidianul (contingentul), care face abstracție de realitățile tragice ale lumii care îl situează pe copil în paradisuri imaginare și prin aceasta copilăria devine, în plan simbolic, o joacă de-a lumea, o învățare a lumii, o inițiere în cunoaștere prin ludic și proiecție imaginară. Ea devine în plan simbolic paradisul în care am fost odată, paradisul pierdut. Ea ia chipul nostalgiei unui Eden prin care am trecut, am fost fericiți, în care puritatea era nealterată, în care lumea și păcatul ei, păcatele ei n-au pătruns, copilul viețuind într-o eternitate în care vremea nu vremuiește.

Vârsta de aur conține în ea coordonatele simbolice ale unui paradis efemer, ale unui timp în care fericirea este întreagă, neatinsă de contingent, regăsită în natură, în cer, în personaje simbolice, într-o lume paralelă cu cea reală. Paradisul este viețuire într-un timp static, circular, într-un timp pe care afectivitatea și inconștientul îl dilată, în care jocul durează veșnic, în care poveștile produc o ieșire din real, din istorie, în care dimensiunile în care trăiește copilul sunt cosmice.

Centrul lumii devine casa, satul, natura din jur, muntele, biserica, copacii cu rădăcinile în pământ și cu vârfurile în cer, făcând unirea cer-pământ, în care eternitatea umblă pe Pământ, pentru copil. Copilul trăiește minuni, mirarea lui caută în bucurie un tâlc, caută feeria în natură, nu concretul, caută fascinantul prezent pretutindeni și nu cunoașterea care te face nefericit prin întrebările și îndoielile ei, caută cerul, nu pământul.

Tema copilăriei a fost cuprinsă de clasici, dar a apărut sporadic în perioada postbelică în creațiile lui Zaharia Stancu, Marin Preda în funcție, de obicei, de mediu (copilăria rurală, copilul de la țară care dorește să învețe, tema dascălului bun/dascălului rău, copilăria burgheză) și, ca atare,

însoțită de un tezism care a făcut ca personajul-copil să fie mereu reprezentat bidimensional. Foarte rar scriitorii au pătruns în subiectivitatea personajului. Personajul-copil tridimensional, cu puteri depline și existență verosimilă și nuanțată, apare cu scriitorii care abordează tema după 1989.

Astăzi, privim copilăria ca perioadă distinctă, cu obiective de dezvoltare, conștienți de conceptul că primii ani ai copilăriei sunt decisivi pentru evoluția ulterioară a individului. Sunt numeroase cărți pe tema dezvoltării fizice și emoționale ale copiilor, specialiști și numeroase studii care ne oferă o perspectivă cât mai largă asupra a ceea ce se întâmplă, de fapt, în timpul acestei perioade de viață.

Copilăria – basmul frumos care începe cu „a fost odata”, vremea contemplării spectacolului lumii, neînțeles la început și încet-încet devenit descifrabil, în care se învață alternanța binelui și răului, unde se deprinde abecedarul sacrului și al demonicului, unde mirarea se solidifică și devine, mai târziu, stânca convingerilor morale, învățate de la modele, din propriile deslușiri și după puterea minții pe care o avem; copilăria – loc al devenirii noastre, timpul când ne construim interior, când ne zidim propria personalitate, când trasăm limitele lui „trebuie” - „nu trebuie” (nu se cuvine), unde se învață în tăcere frica de Dumnezeu, rușinea de oameni, de unde venim cu frumusețea sufletului, cu cutezanța, cu visele, cu îndrăzneala obținerii propriei desăvârșiri, de unde păstrăm „arhetipul” purității, „copilul” care nu moare niciodată în noi, de unde venim încărcăți de nostalgie, de iubire, de unde sufletul, mintea își păstrează darul ludicului, de unde venim cu fervoarea dragostei față de părinți, bunici, frați, prietenii din acele vremuri, la care ne raportăm mereu prin memoria afectivă prin care trecutul se mută în prezent.

Copilăria ocupă un loc privilegiat în registrul tematic al marilor scriitori, fie în proză, fie în poezie și nu numai. De la *Hronicul și cântecul vârstelor*, de Lucian Blaga, la *La Medeleni* al lui Ionel Teodoreanu, de la Octavian Goga sau George Coșbuc la Ioan Alexandru, de la Mircea Eliade la Marin Sorescu cu al sau *Ocolul infinitului mic pornind de la nimic* și *La liliaci*, de la patriarhalul Șt. O. Iosif la Otilia Cazimir și autorii contemporani în proces de afirmare, literatura română insumează pagini fermecatoare. Opera de valoare, o bogăție de abordări și chipuri ale *vârstei celei fericite și nevinovate*.

Proza abordează tema formării personalității, învățarea lumii, călătoria inițiativă care duce la cunoașterea lumii, dacă proza ne creionează portretele forțe ale chipurilor dragi (mama, tata, dascalii), poezia abordează tema aceasta constantă și consistentă care evidențiază condiția umană.

De-a lungul timpului, modul în care a fost privită copilăria ca perioadă și modul în care erau tratați copiii poate părea revoltător pentru un părinte modern, inclusive din punct de vedere al reflectării în literatură.

Bibliografie

- Mircea, Eliade, *Drumul spre centru*, Editura Univers, București, 1991, pp.53-56.
Nichifor, Crainic, *Nostalgia paradisului*, Editura Moldova, Iași, 1994, pp. 88-126.
Lucian, Blaga, *Hronicul și cântecul vârstelor*, Editura Eminescu, București, 1953, pp. 5-10.
Johan, Huizinga, *Homo ludens*, Editura Humanitas, București, 1998, pp. 15-20

Copilăria lipsită de griji a fost ieri. Cum cresc copiii astăzi?!

Autor: prof. Arsa Emil

Liceul Tehnologic „Stefan Hell” Sântana

Motto: „Copilăria este singurul paradis din care nu te poate alunga nimeni vreodată”. Eginald Schlattner

Cum cresc copiii astăzi

Pe parcursul ultimilor 30 de ani copilăria și implicit viața copiilor s-a schimbat foarte mult. De exemplu, în zilele noastre divorțează mai mulți părinți decât înainte. Părinților din zilele noastre le este teamă că ai lor copii nu vor primi un loc de muncă bun după terminarea studiilor. Internetul face acum parte din viața de zi cu zi a majorității copiilor. Copiii, cu și fără dizabilități, frecventează aceleași centre de zi și cursuri școlare, petrecând timpul împreună.

În jur de o treime din copiii vremurilor noastre trec prin experiența divorțului părinții lor. Oamenii de știință sunt de părere că șansele de a divorța sunt mai mari în rândul părinților copiilor cu dizabilități. Majoritatea copiilor suferă din cauza despărțirii părinților lor. Unii copii se retrag, închizându-se apoi în sine, fiindu-le teamă să mai aibă încredere în cineva. În trecut, o familie era formată aproape întotdeauna dintr-un tată, o mamă și copiii lor. Astăzi, mamele și tații aduc adesea copii dintr-o căsătorie anterioară, întemeind o nouă familie. Sunt și mulți tați și mai ales mame care își cresc singuri copiii. Există și familii în care copiii cresc cu doi tați sau două mame. În aceste noi familii, copiii învață să-și lase deoparte prejudecățile.

Copilăria pe internet

Copiii fac schimb de multe informații prin intermediul internetului, de exemplu pe platformele de socializare precum Instagram, Snapchat și WhatsApp, în detrimentul jocului și a socializării față în față cu semenii de vârsta lor. Jocul cu păpușile sau cu trenulețe electrice a pierdut demult teren în fața jocurilor electronice pe tablete sau smartphone-uri, fiind considerate demodate și plictisitoare. Tehnologia digitală are un impact considerabil asupra copiilor. Utilizarea smartphone-urilor și a tabletelor are două laturi; pe de-o parte poate fi benefică, iar pe de altă dăunătoare în dezvoltarea armonioasă a copiilor. Tot ce contează este felul în care este introdusă și utilizată și în ce proporție se ocupă și se îngrijesc părinții de copii. De maximă importanță este un stil de viață sănătos al copiilor, din programul căruia să nu lipsească cât de

multă mișcare. Ei nu ar trebui să-și petreacă timpul liber în exclusivitate pe platforme de internet, jucând jocuri electronice. Specialiștii arată că trei până la cinci la sută dintre copii sunt dependenți de jocurile electronice. Internetul le permite să comunice cu ceilalți. De asemenea, au acces mai bun la informații prin intermediul internetului. Prin urmare accesul la internet este important. Unii oameni de știință spun că mai degrabă copiii foarte mici ar trebui să se joace cu alți copii, nu jocuri electronice.

Mai multă presiune pentru obținerea performanței

Majoritatea părinților obișnuiau să creadă că prin educație copiii lor vor avea o viață mai bună decât ei. În prezent, mulți părinți se tem că odraslele lor nu vor avea un venit destul de bun când vor intra pe piața muncii, acesta fiind motivul pentru care tot mai mulți părinți își doresc astăzi ca ai lor copiii să finalizeze studiile liceale, optând apoi pentru o facultate. Unii oameni de știință sunt de părere că nu este benefic ca părinții să ceară de la copiii lor doar performanță, deoarece acest lucru îi învață și pe copii să se gândească doar la ei înșiși, cultivându-le egoismul, devenind lipsiți de empatie față de semenii lor, ajungând să-i privească cu desconsiderație. Unul dintre acești oameni de știință este medicul pediatru Herbert Renz-Polster, care a scris, împreună cu neuro-cercetătorul Gerald Hüther, cartea intitulată „Cum cresc copiii astăzi”. Omul de științe sociale Klaus Hurrelmann a scris cartea „Copilăria astăzi”, carte în care atrage atenția asupra erorii fatale de a evalua copiii exclusiv în funcție de performanțele obținute, fiind de părere că nu trebuie uitată umanitatea. Ines Boban, pedagog și specialist în incluziune spune că, presiunea de a performa îi împiedică pe copii să se dezvolte normal și să învețe în mod natural.

Mult control, puțină libertate

În zilele noastre educația copiilor nu se mai realizează cu atât de multă strictețe ca în trecut, dar părinții sunt mult mai protectori în ceea ce privește copiii lor. Mulți părinți vor întotdeauna să știe ce fac copiii lor, folosindu-și telefonul mobil în orice moment pentru a afla unde se află copilul. Majoritatea părinților își duc copiii la grădiniță, la școala primară, îi duc la cursuri, meditații, la antrenamente și la prieteni și îi iau de acolo, fiindu-le frică să nu pățească ceva ai lor copii, care astfel nu își găsesc singuri drumul. Drept urmare, copiii nu învață să devină independenți. Pediatrul Herbert Renz-Polster cataloghează această stare de fapt ca fiind o pierdere în evoluția copilului, a omului în general. Copiii ar trebui să se joace mai des în aer liber împreună cu alți copii, fără influența adulților. Acest lucru fiind benefic pentru dezvoltarea copiilor, pentru stimularea creativității și consolidarea independenței și încurajarea luării deciziilor personale. Acest aspect ludic, atât de banal, de fapt, îi educă pe copii să fie autentici, originali, prevenind oarecum riscul de a cădea în capcana robotizării. Ines Boban, pedagog și expertă în incluziune, înțelege faptul că părinților le este frică pentru copiii lor, deoarece în lumea modernă întâlnim la tot pasul destule motive întemeiate care motivează acest aspect. Atunci când copiii sunt diferiți, altfel decât majoritatea, părinții acestora găsesc motive de îngrijorare în ceea ce privește incluziunea lor în comunitate. Trăiesc în permanență cu teama că oamenii le tratează urât copiii; de exemplu, dacă copiii au o culoare a pielii diferită de ceilalți copiii sau au o dizabilitate, riscul de a fi excluși este crescut.

Care sunt nevoile copiilor?

Pentru majoritatea părinților este foarte important ca ai lor copii să se descurce bine la școală. Ei vor ca odraslele lor să se afirme, să se impună în fața altor copii. Dar incluziunea are scopuri complet diferite. Incluziunea înseamnă: nu unul împotriva celuilalt, ci unul împreună cu celălalt. Copiii cu anumite abilități/puncte forte ar trebui să învețe și să se joace împreună cu cei care manifestă anumite dizabilități/puncte slabe, încurajând învățarea prin colaborare și cooperare, în vederea antrenării și consolidării abilității de a munci în echipă, chiar și heterogenă, mai târziu la locul de muncă. În zilele noastre, mulți oameni de știință pledează pentru astfel de grupuri mixte, motivând că astfel de comunități sunt benefice pentru toți copiii; socializarea și interacțiunea dintre ei sprijină dezvoltarea realistă și armonioasă a tuturor copiilor, deoarece societatea nu este una exclusivistă. Tocmai acesta este motivul pentru care tot mai multe centre de zi, școli și organizații care oferă activități extracurriculare devin incluzive. Incluziunea înseamnă și: promovarea punctelor forte ale fiecărui copil și transformarea punctelor slabe în abilități. Incluziunea este menită să împiedice copiii proveniți din medii dezavantajate să fie stigmatizați cu eticheta de „elevi slabi și răi”. Acest lucru este valabil și pentru copiii părinților care au ei înșiși probleme majore.

Copiii au nevoie de adulți care să acorde atenție abilităților și intereselor lor, doar în acest fel copiii devin puternici și echilibrați, din punct de vedere emoțional. Părinții, pedagogii și dascălii ar trebui să-i ajute să experimenteze și să descopere lucruri noi. Copiilor ar trebui să li se ofere oportunitatea de a experimenta că diferența este un lucru natural și bun. Atunci când vor realiza acest lucru, vor fi bine pregătiți pentru viața în societatea noastră diversă.

Sursă:

Eichstedt Astrid, **Wie Kinder heute aufwachsen**, online sub: <https://www.aktion-mensch.de/dafuer-stehen-wir/kindheit-heute>, [31.V.2024, 16:30]

Fotografii: Thilo Schmülgen

Exemplu de bună practică- Proiect educațional „Fantezie și culoare”

Prof. înv. primar Arsene Constanța- Nicoleta

Școala Gimnazială Nr. 1 Perieni

Scopul Proiectului educațional „ Fantezie și culoare” care s-a desfășurat în anul școlar 2023-2024 a constat în formarea și consolidarea deprinderilor tehnice corecte de desen și pictură sub îndrumarea unui specialist, dezvoltarea simțului estetic, stimularea creativității și cultivarea sensibilității copiilor.

Activitățile proiectului s-au desfășurat în cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 1 Perieni. Beneficiarii au fost elevii claselor a II-a – a IV- a și părinții acestora .

Proiectul a oferit șanse de dezvoltare a deprinderilor artistice tuturor copiilor implicați în proiect. De asemenea, activitățile s-au desfășurat într-un mediu școlar prietenos și interactiv. Sustenabilitatea proiectului a fost asigurată prin dezvoltarea de parteneriate cu actori locali .

În cadrul proiectului s-au desfășurat următoarele activități:

- Elaborarea proiectului educațional: „ Fantezie și culoare”.Constituirea echipei de proiect, elaborarea proiectului, semnarea acordurilor de parteneriat cu reprezentanții instituțiilor locale)
- Prezentarea și mediatizarea proiectului educațional: „ Fantezie și culoare”
- „Bucuriile zăpezii: concurs- expoziție ;
- Workshop/ Atelier – Concurs De Creație „ Uniți, Activi Și Creativi”
- „ Basmelor în viziunea copiilor”, concurs – expoziție
- Mama, ființa cea mai dragă- confecționare de felicitări și măștișoare pentru Ziua Mamei
- Tradiții de Paște la români- încondeierea ouălor
- Primăvara , anotimpul florilor– concurs- expoziție
- Evaluarea proiectului „ Fantezie și culoare”

Exemplele de bună practică se concretizează în participările elevilor, cadrelor didactice, părinților la activitățile derulate. Toți elevii care au fost înscriși în acest proiect au fost sprijiniți să progreseze în rezolvarea cu responsabilitate a temelor propuse. O mare parte dintre acești elevi au învățat să acorde mai multă importanță dezvoltării gustului estetic și a simțului pentru armonie și culoare.

Pe copii i-a atras în mod deosebit activitățile diversificate, atractive care s-au desfășurat sub îndrumarea cadrelor didactice specializate.

Rezultatele calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului sunt:

- întărirea colaborării dintre elevi și cadre didactice din școală;
- valorificarea potențialului creator al elevilor în procesul instructiv – educativ și extracurricular;

- realizarea unui real schimb de experiență între cadrele didactice participante la proiect, în calitate de îndrumători ai elevilor;
- atragerea părinților, a altor membrii ai comunității în strategiile educaționale ale școlii;
- creșterea motivației în organizarea de activități extracurriculare;
- promovarea imaginii școlii prin activitățile desfășurate

Modalitatea de monitorizare și de evaluare a proiectului a fost atât cantitativă reprezentată de numărul elevilor, cadrelor didactice, părinților care au participat la proiect, dar și calitativă privind gradul de implicare a părinților, elevilor și comunității la proiect, gradul de îndeplinire a obiectivelor, dar și gradul de participare a instituțiilor partenere în proiect.

Modalitățile și instrumentele de evaluare ale activităților din cadrul proiectului sunt: jurnalele individuale sau colective; expunerea lucrărilor realizate: jurizarea și premierea câștigătorilor prin acordarea de diplome; prezentarea produselor muncii în cadru festiv; portofoliile individuale.

Continuarea proiectului va fi realizată prin atragerea altor parteneri, prin autofinanțare dar și prin găsirea unor sponsori care să faciliteze desfășurarea acestuia.

Activitățile de promovare și de diseminare în timpul implementării proiectului au fost:

- realizarea de materiale care să popularizeze activitățile (afișe, pliante cu aspecte din timpul activităților);
- promovarea proiectului în cadrul comisiei metodice;
- articole în revista școlii;

În consecință, implementarea acestui proiect a avut un impact pozitiv asupra elevilor implicați. Copiii au fost încurajați să participe la activități pentru a-și stimula creativitatea și expresivitatea, sensibilitatea și capacitatea de a cunoaște și înțelege frumosul din natura, artă și viața socială.

Tehnici de pictură utilizate în preșcolaritate

Prof. Arsinte Ada, Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza”, G.P.P. Nr. 17, Iași

Argument:

Arta a jucat un rol important în dezvoltarea culturală și intelectuală a omenirii. Ea este cea care ne ajută să cunoaștem mai bine lumea care ne înconjoară, precum și pe cea din interiorul nostru. Dintre toate formele de artă existente, artele vizuale au stat întotdeauna la loc de cinste, în special desenul și pictura. Cu cât sunt exersate mai de timpuriu, din preșcolaritate, cu atât se pot rafina simțurile estetice. Pentru aceste considerente, și dactilopictura, o tehnică frecvent utilizată la nivel preșcolar, este recomandată în cultivarea și exersarea simțului estetic.

TEMA ANUALA DE STUDIU: *Ce și cum vreau să fiu?*

TEMA PROIECTULUI: *Temă săptămânală independentă (TSI)*

SUBTEMA PROIECTULUI: *Sunt atâtea meserii îndrăgite de copii*

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: **Domeniul Estetic și Creativ**

DISCIPLINA: Activitate artistico - plastică

TEMA ACTIVITĂȚII: Pete de culoare în spațiu plastic bine delimitat

SUBIECTUL ACTIVITĂȚII: „Ridichea uriașă”

MIJLOCUL DE REALIZARE: dactilopictură

TIPUL DE ACTIVITATE: consolidare deprinderilor

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea priceperii de a realiza pete de culori calde pe o suprafață plană bine determinată.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 - să recunoască diferite culori (calde-reci);

O2 - să respecte pașii tehnicii dactilopicturii, verbalizând acțiunile realizate;

O3 - să recunoască materialele de pe măsuțe numindu-le;

O4 - să picteze suprafețele indicate, respectând tehnica dactilopicturii.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

a. Mijloace de învățământ: acuarele, forma unei ridichi decupate, șervețele, pahare pentru apă, modelul educatoarei; marionetă micul grădinar, videoproiector, computer;

b. Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul;

c. Forma de organizare: frontală.

RESURSE:

a. Umane: grupa de copii;

b. Temporale: 15 - 20 de minute

Organizarea activității:

- Aerisirea sălii de grupă;
- Aranjarea scăunelilor în semicerc;
- Pregătirea materialului didactic;

Concluzii:

În cadrul activităților instructiv-educative, al activităților ale domeniului Estetic și Creativ, preșcolarii sunt încurajați să descopere diferite tehnici de pictură, contribuind astfel la dezvoltarea simțului estetic și al creativității.

Bibliografie:

Educația plastică în grădiniță (ghid metodic), Aurel Dascălu, Editura spiru Haret, Iași, 1996.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. Crt	Secvențele activității	Ob op	Conținutul Instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode si procedee	Mijloace didactice	Mod de organizare	
1.	Introducerea în activitate Captarea atenției		După așezarea copiilor pe scăunele, îi voi ruga pe copii să îl ajute pe micul grădinar în a rezolva misterul ridichilor fără culoare. Pentru a-l ajuta, copiii vor răspunde la câteva întrebări. - Aici se vede forma unei ridichi, dar ce-i lipsește ridichii? (culoarea) Ce culoare are ridichea? Dar frunzele ei? (roșu și verde)	Conversația		frontal	
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	O1	Astăzi vom picta împreună ridichea din poveste cu ajutorul degetului arătător și a două culori calde: roșu și verde. Roșu este culoare caldă pentru că ne duce cu gândul la foc. Iar verde, ne duce cu gândul la iarbă, nu-i așa? Și iarba apare în anotimpul de primăvară, când vremea se încălzește. Albastru ce fel de culoare este? Rece, ne duce cu gândul la zăpadă, frig. Vom picta cu roșu pentru partea ridichii care se mănâncă și verde pentru frunzele ei.	conversația explicația		frontal	Capacitatea de a denumi culorile folosite, de a diferenția culori calde-rece
3.	Prezentarea conținutului și dirijarea învățării 3.Explicarea și demonstrarea procedurii de lucru	O2	Voi prezenta etapele de lucru ale tehnicii dactilopicturii, voi explica și demonstra modul de lucru: ✓ Introducem degetul arătător în apă pentru a-l uda, apoi atingem pastila de culoare verde prin mișcări circulare cu vârful degetului. ✓ Apoi, așezăm degetul cu culoare pe frunzele ridichii și atingem repetat punct cu punct pentru a forma mici amprente. Repetăm procedeul până finalizăm de pictat frunzele. ✓ Apoi înmuiem din nou degetul în apă, îl ștergem cu șervețelul ca să nu rămână culoare verde.	conversația explicația Demonstrația exercițiul		frontal	Capacitatea de receptare corectă și de verbalizare a tehnicii dactilopicturii

			✓ Vom proceda la fel pentru a picta și partea roșie a ridichii, înmuind pe pastila de culoare roșie și aplicând apoi punct cu punct pe ridiche. Repetăm procedeul până reușim să acoperim în întregime toată partea roșie a ridichii.				
4.	4.Intuirea materialelor de lucru de pe mesuțe	O3	După ce voi invita copiii la mesuțe, voi purta o scurtă conversație: Ce aveți pe mesuțe? Ce veți face cu servetelele? Aveți câte o foaie de hârtie decupată în forma unei ridichi? Puneți degetul pe frunze! Cu ce culoare le veți picta? Arătați culoarea verde! Acum, puneți degetul pe partea din ridiche care se mănâncă. Cu ce culoare o vom picta? Arătați culoarea roșie.	Conversația		frontal	Capacitatea de recunoaștere a materialelor primite
5.	5.Exerciții pregătitoare pentru mușchii fini ai degetelor (mâinii)		Înainte de a începe să lucrăm, vom efectua câteva exerciții de încălzire cu ajutorul unui recitativ ritmic:	Conversația Explicația exercițiul		Frontal	
6.	6.Activitatea independentă a copiilor	O4	Apoi, voi ruga un copil să verbalizeze încă o dată etapele de lucru, apoi vom trece la treabă. Voi lucra și eu odată cu ei, verbalizând de fiecare dată. . Se va insista asupra modului lucru - amprentarea cu degetul arătător pe foaia de lucru, punct cu punct până la acoperirea suprafeței date. Copiii vor fi încurajați să își facă curățenie la locul de lucru, ajutând la stângerea paharelor de apă, a acuarelelor și a șervețelelor folosite.	Conversația exercițiul		Frontal	Capacitatea de a picta prin tehnica dactilopicturii, respectând spațiul dat;
7.	7.Incheierea activității: -fixarea temei; -aprecieri individuale		Ce am pictat cu toții astăzi? Voi face aprecieri asupra corectitudinii realizării lucrărilor și asupra străduinței de care au dat dovadă copiii. După uscarea lucrărilor se va organiza o expoziție cu acestea.	conversația		frontal	

IMPLICAȚIILE ART TERAPIEI ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL-TERAPEUTIC LA ELEVII CU DIZABILITĂȚI INTELLECTUALE ȘI ASOCIALE SEVERE

Prof. de psihopedagogie specială ARUȘTEI ANA-MARIA
Colegiul Tehnic “Ion Holban” Iași

Motto: *„La cel mai adânc nivel, procesul creativ și procesul de vindecare vin din aceeași sursă. Când ești artist, ești și un vindecător”.* (Rachel Naomi Remen, medic).

Art-terapia este recomandată în mediu școlar în activități specifice de consiliere și dezvoltare personală, fiind un excelent mod de a facilita integrarea și managementul stresului de adaptare la școlarizare.

Aplicarea tehnicilor de art-terapie îl ajută pe copil să descopere soluții concrete și creative prin care își poate canaliza emoțiile prin artă.

Art terapia se folosește de o serie variată de metode, mijloace și materiale pentru atingerea scopului terapeutic, de la tradiționalele desene realizate cu creioane colorate și acuarele, colajele de cuvinte și imagini, olăritul, poezia, sculptura, terapia prin dans, terapia prin muzică, până la forme moderne de exprimare a creativității: fotografia, realizarea de materiale video, animația computerizată. Materialele folosite în art-terapie sunt ușor de procurat și uneori pot fi combinate cu activități de reciclare.

Tehnicile de art-terapie oferă copiilor oportunitatea de a explora și exprima, prin intermediul materialelor specifice creației artistice, dificultățile în legătură cu diversele trăiri sau relații personale, dificultăți ce ar putea fi greu de exprimat în cuvinte. Atmosfera relaxată îl îndeamnă pe copil să se exprime liber oferindu-i posibilitatea de a se descarca, de a dezvălui trăiri care, în alte condiții, par a fi inacceptabile.

Terapia prin artă este o oportunitate excelentă pentru a crea un mediu stimulat. Acest mediu poate fi folosit pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărei persoane în parte. Prin urmare șansa individualizării abordării art-terapeutice asigură progrese semnificative. Un element esențial, care conferă și mai multă greutate tehnicii art-terapeutice este acela că aceste procedee terapeutice sunt non-invazive și ele pot fi folosite la orice categorie de vârstă și dizabilitate.

Vă prezint mai jos o activitate derulată pentru a creiona implicațiile în plan psihopedagogic ale activităților de Art terapie la elevii cu CES „URMEAZĂ-MI PAȘII”. La activitățile noastre participă și părinții care au rolul de asistent personal și facilitator.

*Proiect de parteneriat educațional interdisciplinar-educație remedială
„URMEAZĂ-MI PAȘII”*

ARGUMENT:

Prin desfășurarea activităților propuse în acest proiect educațional interdisciplinar, urmărim dezvoltarea globală a personalității copilului, asigurarea de șanse egale tuturor copiilor la educație, sănătate fizică și emoțională, participare activă la viața socială a comunității din care face parte.

Elevii prin intermediul participării directe reușesc să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv pe baza experienței, activității personale și/sau a relațiilor cu ceilalți.

DOMENIUL: educație artistică- educație remedială.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

ÎNTRE CLASE

„Urmează-mi pașii”

Anul școlar 2023-2024

Coordonatori proiect:

Profesor de psihopedagogie specială: Aruștei Ana-Maria

Profesor învățământ primar și preșcolar:

Profesor-educator:

Parteneri proiect: Prof .educator, Prof Educație muzicală, Prof. Activități de pre-profesionalizare, Prof. Religie , Prof Educație Plastică .

Titlul proiectului: „Urmează-mi pașii”

Data : 28.03.2023-28.04.2024

Tipul activității: parteneriat între clase (clasa a IX-a C, clasa pregătitoare A și clasa IX-a D)

Loc de desfășurare: spațiul sălii alocat în instituția Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași

Scop: îmbunătățirea calității vieții elevilor cu CES prin utilizarea artei ca terapie și exprimare emoțională

Obiectivele cadru pentru activitatea integrată sunt:

- exprimarea emoțiilor prin intermediul culorilor și a formelor, prin muzică și terapie de expresie grafică și plastică.
- dezvoltarea abilității de comunicare emoțională prin intermediul tehnicii sculpturii cu ajutorul plastilinei.
- dezvoltarea abilității de exprimare orală și de comunicare independentă,
- dezvoltarea capacităților de observare, explorare și înțelegere a realității din mediul înconjurător, cunoașterea și înțelegerea transformărilor care au loc în mediul înconjurător,
- organizarea și educarea colectivului de elevi,
- dezvoltarea capacității de valorizare maximă a potențialului elevilor,
- dezvoltarea disponibilităților psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente de bază;
- formarea și exersarea conduitei independente pentru integrarea în plan social;
- exersarea abilităților psihomotrice generale prin intermediul acțiunilor de explorare senzorială a mediului înconjurător;

- aplicarea unor tehnici de lucru, folosind diverse materiale și instrumente.

Activitățile proiectului:

- *Primăvara*, Antonio Vivaldi – meloterapie/pictură creată într-o ambianță specifică de muzică de relaxare și cadru natural de primăvară;
- *Anotimpul Primăvara* - prezentare Power Point, aspecte generale ale anotimpului de Primăvară;
- *Activitate de sortare* a legumelor și a fructelor de toamnă la nivel obiectual și/ sau imagistic, inclusiv lucrul pe fișa de lucru;
- *Activitate de asociere* a anotimpurilor cu lunile anului/ activități/ vremea;
- *Activitate de conștientizare a importanței unei alimentații sănătoase* și a unei imunități puternice prin consumul de fructe care conțin vitamina C;
- *Emoțiile și sentimente*, activitate valorificată de Kinder Surprise prin intermediul unor filmulețe educative;
- *Tabloul emoțiilor*, activitate de proiectare a unei emoții, prin alegerea unor picturi plăcute sau neplăcute într-o lucrare individuală.
- *Amprenta personală*, activitate de realizare a unui colaj care integrează o emoție de bază.

Participanți:

- Elevii și profesorii clasei pregătitoare A de la Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași;
- Elevii și profesorii clasei a IX-a C de la Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași;
- Elevii și profesorii clasei a IX-a D de la Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași

Metode și procedee: conversația, observarea, demonstrația, imitația, exercițiul, jocul, meloterapia, analiza fonetică analitico-sintetică

Resurse materiale: laptop, sistem audio-video, Youtube, Power Point, fișă de lucru, imagini,calendarul naturii, fructe și legume in vivo, acuarele,bloc de desen,carioca, creioane colorate, storcător manual de fructe, hârtie creponată, lipici, foarfece

Resurse de timp: 95 de minute

Resurse spațiale: spațiul sălilor de la Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași

Bibliografie:

1. Cucuș, C. (2002), Pedagogie, Ediția a II-a, Editura Polirom, Iași;
2. Gherguț, A. (2005), Sinteze de psihopedagogie specială, ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice, Editura Polirom, Iași;
3. Drugaș, I., 101 aplicații artterapeutice în consilierea copiilor, Editura Primis, Oradea, 2010.
4. Rubin, J.A., Art-Terapia. Teorie și tehnică, editura Trei, București 2009

PROIECT DE ACTIVITATE

**INSPECȚIE SPECIALĂ PENTRU
OBTINEREA GRADUL DIDACTIC I**

**Metodist,
Prof. FARCAȘ GENOVEVA-
AURELIA**

**Candidat,
Profesor pentru învățământul preșcolar
ȚURCANU (căș. ARUȘTEI) ANDREEA-ALINA**

25 martie 2024

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Data: 25.03.2024

Educatoare: ȚURCANU (căs. ARUȘTEI) ANDREEA-ALINA

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prolungit nr. 8 Iași

Nivel: I (3-4 ani)

Grupa: Mică „B” IȘTEȚEI

Tema anuală: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema proiectului: „Primăvara”

Tema săptămânii: Flori de primăvară

Tema zilei: „Parfum și culoare într-o zi de primăvară”

Tipul de activitate: mixtă (consolidare de priceperi și deprinderi, transmitere de noi cunoștințe)

Forma de realizare: Activitate integrată: ADP + ADE: DȘ2 (activitate matematică), „În grădina primăverii” – joc didactic; + JALA1:

Științe: „Ișteții detectivi” – observare, Bibliotecă: „Spiridușii florilor” – elemente grafice, Artă: „Flori de primăvară” – pictură + ADE: DOS (activitate practic-gospodărească) „Flori de primăvară în ghiveci” – plantare + JALA2: „Scăunelele mizicale” – joc de mișcare, „Dăruiește floarea” – joc liniștitor.

Scopul activității: Îmbogățirea experienței cognitive și sociale a copiilor prin formarea abilităților, priceperilor și deprinderilor despre noțiuni elementare legate de florile de primăvară în activități și jocuri.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- A.2. Conduită senzorio-motorie pentru orientarea mișcării;
- A.3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală;
- B.1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- B.3. Conceptul de sine;
- C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- C.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ;
- D.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- E.1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- E.2. Cunoștințe și deprinderi matematice elementare pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate:

- A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;
- A.2.2. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor;
- A.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;
- A.3.2. Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale;
- B.1.1. Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia;
- B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;
- B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;
- C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- C.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse;
- C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
- D.1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);
- E.1.1. Identifică elemente caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;

E.2.4. Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.

STRATEGIA DIDACTICĂ

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, observația, jocul didactic, problematizarea;

Mijloace didactice, fișe individuale, creioane colorate, creioane grafice, tăvă cu pământ, lupe, imagini cu flori de primăvară, imagini cu anotimpul primăvara, servetele umede, flori din ipsos, culori acrilice, flori cu rădăcină și fără rădăcină, ghivece etichetate, zambile cu bulbi, apă, pământ pentru flori, stropitoare, păpușa Gheorghică, Petala Curcubeu, machetă grădină, coș cu flori de primăvară (lalele, narcise, zambile), zambile cu bulbi, baloane, laptop, CD cu muzică;

Elemente de joc: cântec numărătoare, aplauzele, recompense. surpriza, pornirea și oprirea jocului la semnal dat

Forma de organizare: frontal, individual, pe grupe

Resurse umane: 15 preșcolari

Locul de desfășurare: sala de grupă

Bibliografie:

1. Bogaert, C., Delmarle, S., Preda, V., (2013) – *Formarea competențelor în grădiniță*. București, Editura: Aramis Print 2. Dumitrana, M., (2002). *Activități matematice în grădiniță*. București: Compania;
3. Glava, A., Glava, C., (2002). *Introducere în pedagogia preșcolară*. Cluj-Napoca: Editura Dacia;
4. Oprea, L., (2009). *Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice*. București: Editura Didactică și Pedagogică;
5. Petrovici, C., (2014) – „Didactica activităților matematice în grădiniță”, Editura Polirom;
6. ****Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020*, Editura Didactică și Pedagogică S.A., 2020.

Jocuri și activități liber ales 2 (JALA 2):
„Scăunelele muzicale” – joc de mișcare
„Dăruiește floarea” – joc liniștitor

Activități de dezvoltare personală (ADP):
„Bună dimineața!” - sosirea copiilor
Jocuri libere: socializare

Rutine: „Sunt copil politicos/ spun „Mulțumesc”,
„Poftim”, „Te rog frumos”
Tranziții: Înfolesc grădinile - cântec

Rutine:
Mâinile de le-ai spălat/ Fug microbii, ești curat!
Tranziții:
„Dacă vesel se trăiește” – euritmie

Activități pe domenii experiențiale (ADE):
DOS- Activitate practic-
gospodărească: „Flori de primăvară în

HARTA PROIECTULUI

Parfum și culoare într-o zi de primăvară

Jocuri și activități liber ales 1 (JALA 1):

Artă: „Flori de primăvară” – pictură

Biblioteca: „Spiridușii florilor” – elemente grafice

Științe: „Istețtii detectivi” – observare

Activități de dezvoltare personală (ADP):
„Dacă aș avea o floare ... ”(acțiuni)

Activități pe domenii experiențiale (ADE):
DȘ - Activitate matematică: „În grădina primăverii” – joc didactic

Rutine:
„Prietenii dau ajutor, când este greu sau e ușor”
Tranziții: Înfolesc grădinile - cântec

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ: ADP – „Istețeeii hărnicuți”

➤ Primirea copiilor;

➤ Micul dejun, igiena- spălatul și mersul la toaletă, masa de prânz, (curățenia la locul de muncă)

➤ Întâlnirea de dimineață: „*Dacă aș avea o floare ...*” (acțiuni), Salutul, Prezența, Calendarul zilei, Noutatea zilei,

Rutine: „Măinile de le-ai spălat/ Fug microbii, ești curat!” „Ai încredere în tine și vei face totul bine!” „Prietenii dau ajutor, când este greu sau e ușor,” „Dacă țipi, gâtul te doare/ Nu striga, nu vorbi tare! (deprindere de ordine și disciplină),

Tranziții: „Dacă vesel se trăiește” – joc cu text și cânt, „Am o căsuță mică” (elemente de euristică); „Culorile se ceartă” - cântec, „A ram sam sam”;

„Gimnastică cu Boroboacă”, „Înfolesc grădinile” - cântec

Scop: Consolidarea deprinderilor de igiena și comportament empatic prin explorarea individuală a unui subiect de care este interesat.

Dimensiuni ale dezvoltării:

A.2. Conduita senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

A.3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practice privind securitatea personală;

B.1. Interacțiuni cu adulții și copiii de vârste apropiate;

Comportamente vizate:

A.2.2. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor;

A.3.2. Manifestă deprinderi de păstrare a sănătății și igienei personale;

B.1.1. Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia;

La finalul activității copiii vor fi capabili să:

Obiective operaționale:

O1. Să respecte normele de igienă personală ori de câte ori este nevoie urmând algoritmul firesc al acțiunilor (spălatul mâinilor înainte și după masă, spălatul mâinilor după orice acțiune care impune igienă cu săpun, printre degete, uscarea cu prosoape de hârtie și aruncarea acestora în coș);

O2. Să respecte reguli simple de participare la activități și joc prin exersarea interacțiunii cu adulții cunoscuți și copiii de vârste apropiate;

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE: JALA 1

Scop: Îmbogățirea experienței cognitive și sociale a copiilor prin formarea abilităților, priceperilor și deprinderilor despre noțiuni elementare legate de florile de primăvară în activități și jocuri.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- B.1. Interacțiuni cu adulții și copiii de vârste apropiate;
- B.3. Conceptul de sine;
- C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- C.3 Activare și manifestare a potențialului creativ;
- D.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

Comportamente vizate :

- A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;
- B.1.1 Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia;
- B.1.2 Demonstrează abilități de solicitare a ajutorului în situații problematice specifice;
- B.3.1. Exersează cu srijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;
- C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea în situații noi;
- C.3.4. Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj;
- D 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);

La finalul activității copiii vor fi capabili să:

Obiective operaționale:

- O1. Să mănuiască lupa și florile expuse pentru a fi observate efectuând corect mișcările de motricitate fină.
- O2. Să identifice părțile componente ale florilor folosind lupa - instrumentul detectivului.
- O3. Să numească părțile componente ale florilor indicând cu degetul locul acestora.
- O4. Să picteze formele din ipsos, respectând modelul educatoarei.
- O5. Să păstreze ordinea și curățenia la masa de lucru solicitând șervețele umede ori de câte ori este nevoie.
- O6. Să unească punctele în vederea alcătuirii traseului spiridușului spre floare.
- O7. Să utilizeze corect instrumentul de scris, păstrând postura corectă a corpului pe parcursul activității.

➤ **ȘTIINȚE:** „*Isteții detectivi*” – observare

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

- O1. Să numească părțile componente ale florilor indicând cu degetul locul acestora pe planșe.
- O2. Să compare florile naturale de pe tavă cu florile desenate de pe suportul vizual enumerând minim trei asemănări.
- O3. Să mânguiască lupa și florile expuse pentru a fi observate efectuând corect mișcările de motricitate fină.

➤ **ARTĂ:** „*Flori de primăvară*” – pictură

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

- O4. Să picteze formele din ipsos, respectând modelul educatoarei.
- O5. Să păstreze ordinea și curățenia la masa de lucru solicitând șervețele umede ori de câte ori este nevoie.

➤ **BIBLIOTECĂ:** „*Spiridușii florilor*” – elemente grafice

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

- O6. Să unească punctele în vederea alcătuirii traseului spiridușului spre floare.
- O7. Să utilizeze corect instrumentul de scris, păstrând postura corectă a corpului pe parcursul activității.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

➤ **DOMENIUL EXPERIENȚIAL ȘTIINȚE – Activitate matematică:** „În grădina primăverii” – joc didactic

Scopul activității: Îmbogățirea experienței cognitive și sociale a copiilor prin formarea abilităților, priceperilor și deprinderilor de a ordona și sorta elementele unei mulțimi după criteriul de formă și culoarea în ctivități și jocuri.

Dimensiuni ale dezvoltării:

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea în situații noi;

E.1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene /relații din mediul apropiat;

E.2.4. Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.

Comportamente vizate:

A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea în situații noi;

E.1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene /relații din mediul apropiat;

E.2.4. Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

O1. Să descopere câte un abțibild cu floare de primăvară căutând în tăvița cu pământ pentru flori.

O2. Să realizeze corespondența între imaginea de pe abțibild și floarea decupată din coș.

O3: Să așeze florile în grădina corespunzătoare, ținând cont de culoarea și forma acestora.

O4: Să realizeze un buchet de flori respectând modelul de pe cartonașul extras.

➤ **DOMENIUL EXPERIENȚIAL OM ȘI SOCIETATE - Activitate practic-gospodărească:** „Flori de primăvară în ghiveci” – plantare

Scop: Îmbogățirea experienței cognitive și sociale a copiilor prin dezvoltarea capacității de a acționa pe baza unor operații și principii logice în cadrul unui proces dirijat specific nivelului de dezvoltare motrică în activitățile practic-gospodărești.

Dimensiuni ale dezvoltării:

A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;

E.1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat.

Comportamente vizate:

A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea în situații noi;

E.1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene /relații din mediul apropiat;

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

O1: Să identifice materialele descoperite pe tăvița proprie numind scopul folosirii acestora.

O2: Să planteze florile cu rădăcină, urmând pașii indicați de educatoare.

O3: Să enumere condițiile necesare pentru îngrijirea florilor plantate așezând propriul ghiveci în locul potrivit.

O4: Să păstreze ordinea și curățenia în spațiul de lucru.

➤ **Jocuri și activități liber alese – JALA2** : : „*Scăunelele muzicale*” – joc de mișcare,,*Dăruiește floarea*” – joc liniștitor.

Scop: Îmbogățirea experienței cognitive și sociale a copiilor prin formarea abilităților, priceperilor și deprinderilor despre noțiuni elementare legate

de florile de primăvară în jocuri și activități.

Dimensiuni ale dezvoltării:

A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

B.1. Interacțiuni cu adulții și copiii de vârste apropiate;

B.3. Conceptul de sine;

Comportamente vizate:

A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;

B.1.1 Manifestă încredere în adulții cunoscuți și copiii de vârstă apropiată, prin exersarea interacțiunii cu aceștia;

B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare a ajutorului în situații problematice specifice;

B.3.1. Exersează cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;

Pe parcursul și la sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

Obiective operaționale:

O1: Să interacționeze cu ceilalți copii respectând regulile stabilite.

O2: Să identifice scaunul personalizat pentru a se așeza urmărind momentul în care muzica s-a oprit.

O3: Să manifeste un comportament politicos în situațiile de interacțiune cu ceilalți copii folosind cuvinte sau expresii frumoase.

O4: Să solicite ajutorul adultului în situații problemă.

SCENARIUL ZILEI

Ziua debutează cu primirea copiilor la grădiniță, pe care îi voi aștepta cu zâmbetul în privire. Până la micul dejun copiii pot alege jucăriile preferate cu care să se joace, vor fi atent supravegheați și voi nota comportamentele deosebite observate în timpul jocului liber.

După ce s-au spalat pe mâini, copiii merg să servească micul dejun. Sala de grupă este pregătită pentru revenirea copiilor de la masă.

Întâlnirea de dimineață începe prin recitarea versurilor: „*În grădină-i Istețica,/ Zi de zi cu gălețica/ Cu grebla și lopățica/ Îngrijește florica.*”

Voi realiza **Salutul**- „Soarele a răsărit...bună dimineața! Cine oare s-a trezit?” Copiii se așează pe scăunele formând „cercul prieteniei” asigurându-se, astfel, contact vizual. Salut fiecare copil în parte : „Bună dimineața!” **Prezența** - „Haideți să aflăm cine a fost prea somnoros și nu a reușit să ajungă la grădiniță! În timp ce se strigă catalogul, fiecare copil prezent va așeza poza sa pe calendarului emoțiilor, aflând astfel care este starea emoțională a fiecărui copil din grupă.

Cu ajutorul **Calendarului naturii** vom stabili anotimpul în care ne aflăm și starea vremii. **Noutatea zilei:** o voi realiza printr-o scurtă povestire despre Isteței hărnicuți care ajuta Natura care ne-a trimis un mesager Grădinarul Gheorghită care este harnic, isteț și politicos. El vine de la Grădina unde locuiesc Spiridușii florilor și dorește să învețe lucruri noi alături de Isteței hărnicuți.

Copiii vor afla despre fascinanta lume înconjurătoare, în anotimpul primăvară, văzută prin ochii lor de copii, o lume plină de culoare și mister descoperită prin jocuri frumoase. Vom elibera sala de grupă pentru a o aerisi. Ieșirea se realizează cu pas ritmat “1,2-1,2- mergem toți în pas

vioi, ca soldații noi pășim și pe hol ne întâlnim”.

Domeniul Științe – Activitate matematică. În cadrul primei activități pe domenii experiențiale, preșcolarii vor participa un joc intitulat „În grădina primăverii”. Aceștia trebuie să îl ajute pe grădinar să așeze florile în grădină, în funcție de culoarea și forma lor, urmând să realizeze mici buchete de flori după un model extras dintr-un set de cartonașe. După încheierea acestei activități se va realiza tranziția **Tranziții:** „*Culorile se ceartă*”- cântec. Copiii vor ieși din grupă pentru pauza de apă.

Urmează prezentarea Centrelor de interes, deplasarea spre ele realizându-se cu ajutorul tranziției: “Am o căsuță mică”.

Jocurile și activitățile liber alese 1 se vor desfășura pe trei Centre, selecția relizându-se în funcție de preferințele și aptitudinile copiilor. Preșcolarii care vor alege centrul **Biblioteca**, vor identifica suportul cu creioane colorate, creion grafic și fișe personalizate cu fotografia fiecărui copil necesar realizării traseului Spiridușilor până la flori prin unirea liniei punctate. La centru **Artă** vor descoperi flori din ipsos, culori acrilice, penson și șervețele umede cu care vor picta narcise galbene. Voi picta o floare model pentru a ghida copiii pe parcursul activității. La centrul **Știință**, Isteteii vor deveni detectivi având sarcina de a descoperi cu ajutorul lupei elementele componente ale florilor de primăvara expuse pe tavă pe care le vor numi indicându-le cu degetul având scopul de a familiariza preșcolarii cu elementele componente ale unei flori prin observarea plantelor cu rădăcină și fără rădăcină, cu discuții referitoare la locul în care pot fi așezate pentru a nu se ofili repede. După terminarea activității pe centre de interes se va realiza tranziția „Aram sam, sam” (elemente de euritmie), copiii vor ieși din sala de grupă pentru pauza de apă. Sala de grupă va fi pregătită pentru a doua activitate pe domenii experiențiale.

Domeniul Om și Societate – Activitate practic-gospodărească.Copiii vor intra în sala de grupă pe rând recitând fraza: „Eu am zece degetele/ Ce-am voie să fac cu ele...”. În cadrul activității practice gospodărești „Flori de primăvară în ghivece”, preșcolarii vor planta flori cu rădăcină în ghivece personalizate. Se urmărește formarea deprinderilor de a respecta un algoritm logic și dezvoltarea abilităților de mânăuire a materialelor necesare. Vor uda foarea cu stropitoarea și o vor așeza pe geam la lumina și căldură. La sfârșitul zilei fiecare copil își va lua floarea plantată acasă. După finalizarea activității practice se va realiza tranziția : „Înfloresc grădinile,/Ceru-i ca oglinda/Prin livezi albinele/ Și-au pornit colinda” - cântec.

Ziua se va încheia cu reamintirea jocului de mișcare „*Deschide urechea bine*” desfășurat în ziua anterioară, urmat un **Joc liber ales** (JALA2), joc de mișcare și atenție “Scaunelele muzicale” urmat de un joc liniștitor „Dăruiește floarea”. Aceste jocuri vor contribui la relaxarea și deconectarea copiilor după activitățile de învățare desfășurate anterior. La final, copiii vor primi aprecieri referitoare la activitățile desfășurate de fiecare în parte.

Pictura în preșcolaritate

Prof. Avăcăriței Maria-Roxana, Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza”, G.P.P. Nr. 17, Iași

Argument: Pe copiii preșcolari, arta îi poate ajuta să se dezvolte în anumite arii care sunt de obicei neglijate de sistemul clasic de învățământ. Desenând și pictând, copiii își vor dezvolta creativitatea și își vor îmbunătăți abilitățile fizice, cognitive și emoționale.

GRUPA: mare

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul Estetic și Creativ

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate artistico-plastică

TEMA ACTIVITĂȚII: compoziție pe o temă dată

SUBIECTUL ACTIVITĂȚII: Clovnul

MIJLOC DE REALIZARE: pictură pe suport tratat

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare

SCOPUL: Exersarea capacității de exprimare liber-creativă a emoțiilor și a sentimentelor prin intermediul elementelor de limbaj plastic (linia, punctul, pata de culoare). Dezvoltarea sensibilității cromatice.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

O1 – să folosească elemente ale limbajului plastic în exprimarea liber-creativă a emoțiilor și sentimentelor;

O2 – să compună spațiul plastic folosind linia, punctul și pata de culoare în realizarea compoziției;

O3 – să utilizeze cele 7 culori care compun culorile curcubeului;

O4 - să realizeze lucrarea ținând cont de sugestiile primite;

O5 – să-și exprime opinia despre lucrarea proprie și/sau față de lucrările celorlalți colegi.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- Metode și procedee:** conversația, explicația, demonstrația, elemente de problematizare, exercițiul, munca independentă
- Mijloace de învățământ:** suport de desen tratat, acuarele, diferite tipuri de culori – acrilice, tempera, pensoare, pahar, apă, șervețele, laptop, baloane, suport muzical.
- Mod de organizare:** frontal, individual

RESURSE TEMPORALE: 35 de minute

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII:

- Se va aerisi sala de grupă; Se vor pregăti materialele didactice;
- Mobilierul va fi dispus în careu deschis; Materialele de lucru vor fi distribuite pe mese cu ajutorul copiilor.

DESĂȘURAREA PROPRIU-ZISĂ A ACTIVITĂȚII

Nr. Crt.	Etapele Lecției	Ob. Op.	Timp	Conținutul științific al activității	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	Evaluare
1.	<i>Moment organizatoric</i>		2'	Asigurarea condițiilor necesare desfășurării în				

				bune condiții a lecției; Pregătirea materialelor didactice necesare pentru desfășurarea activității artistico-plastice.				
2.	FAZA DE PREGĂTIRE <i>Discuții pregătitoare</i>	O1	7'	Educatorea va aparea costumată cu o perucă de clovn și un nas și va povesti copiilor despre pățania ei de la coafor. Se vor efectua câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii.	Conversația Explicația Exercițiul	Perucă de clovn, Nas de clovn	Frontal	Reactualizarea unor cunoștințe referitoare la meserii
3.	<i>Anunțarea temei și a obiectivelor</i>		5'	Cum rezultatul de la coafor a fost satisfăcător, propun copiilor să realizeze o lucrare cu titlul "Clovnul". La aceasta temă vom picta pe suportul tratat un clovn vesel, urmând să-l expunem în final la panou pentru a vedea toți copiii creațiile voastre. Pentru realizarea lucrării vom folosi atât culori calde (roșu, galben, portocaliu) cât și culori reci (albastru, verde, violet, indigo)	Conversația Explicația		Frontal	Reactualizarea cunoștințelor despre culori calde, reci.
4.	FAZA DE INCUBAȚIA		5'	Vă rog să închideți ochii și să vă imaginați că vă aflați la circ. Cum arată clovii de la circ? Cum sunt ei pictați pe față? Ce culoare au părul lor?	Elemente de problematizare		Frontal individual	Valorificarea ideilor preșcolărilor cu privire la posibilele elemente componente ale spațiului plastic
5.	FAZA DE ILUMINARE	O1 O2 O3 O4	13'	Acum, vă rog să nu uitați ce v-ați imaginat și să începem să pictăm clovnul cel vesel. Cu toate lucrările vom organiza o expoziție, dar pentru acesta trebuie să lucrați curat și îngrijit. Se urează spor la lucru. Se lucrează pe fond muzical. Voi supraveghea modul în care copiii își realizează lucrările, iar dacă va fi nevoie voi interveni cu explicații individuale.	Conversația	Suport tratat, Pensoane, diferite tipuri de culori, apa, pahare, șervețele	Frontal individual	Evaluez capacitatea copiilor de a compune spațiul plastic folosind linia, punctul, pata de culoare, acuratețea lucrărilor

				Voi urmări să respecte tema propusă și să lucreze curat și îngrijit.				
6.	FAZA DE VERIFICARE	O5	5'	<p>Cand majoritatea copiilor au terminat, voi da preavizul si apoi semnalul de încetare a lucrului.</p> <p>Voi strânge lucrările și le voi așeza pe panoul expozițional pentru a putea fi analizate (evaluate).</p> <p>Se evidențiază efortul în realizarea lucrărilor.</p> <p>Copii își exprimă opiniile personale față de lucrarea lor și a celorlalți colegi.</p> <p>Se face analiza lucrărilor respectând următoarele criterii:</p> <ul style="list-style-type: none"> -dacă s-a realizat lucrarea propusă -originalitatea lucrării (sa nu „semene cu a altor copii”) -armonia culorilor, eventual impresie lasată de combinațiile tonurilor de culoare. 	Conversația	baloane	frontal	Verificarea capacității de (auto)evaluare a lucrărilor proprii și pe cele ale colegilor în funcție de criteriile sugerate în preambulul activității.

Concluzii: Multe studii au aratat că, copiii preșcolari care picteaza înainte de a merge la scoala sunt mult mai creativi decat cei care invata matematica sau citesc carti. Prin urmare, importanta picturii in dezvoltarea copilului nu trebuie subestimata. Pictura poate ca nu prezinta interes pentru toti copiii, inasa ii ajuta enorm sa se dezvolte. Este mai mult decat o activitate distractiva pentru deoarece le permite copiilor sa se exprime, sa dezvolte abilitati esentiale si sa-si exploreze creativitatea.

Bibliografie:

Educația plastică în grădiniță (ghid metodic), Aurel Dascălu, Editura spiru Haret, Iași, 1996.

EU ȘI LUMEA MEA – O LUME COLORATĂ

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR BACIU MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE CANTEMIR”, FETEȘTI, IALOMIȚA

MOTTO: „De unde sunt eu? Sunt din copilăria mea. Sunt din copilăria mea ca dintr-o țară.” (Antoine de Saint-Exupery)

Semănăm în adâncul ființei sămânța fericirii umane al cărei rod nu-l culegem cu brațele, dar pe care-l simțim cu mintea și cu sufletul nostru. Fiecare dintre noi simte, știe și vrea să formeze tineri cu structură și sensibilitate deosebită, cunoștințe temeinice, esențiale, cu o gândire flexibilă care să permită o autoinstruire continuă și să le faciliteze adaptarea la noile condiții și probleme pe care le ridică viața. Și fiecare dintre noi trebuie să știe că această formare începe de la cea mai fragedă vârstă.

Copiii au suflet plâpând în care primele impresii pătrund adânc, primele impresii despre viață și despre lume rămân neșterse și acum se formează primele emoții și sentimente morale.

Când pașii oricărui vizitator calcă drumul Feteștiului, nu are cum să nu îi atragă atenția o clădire aflată lângă gară, o clădire împuținată de anii existenței (peste 100 ani), construită în stilul „Spiru Haret”. Ai impresia că este o piesă de muzeu și te îndeamnă să îi calci pragul. După modul în care este amenajată curtea: tobogane, scări, leagăne viu colorate, o grădiniță de flori ce te îndeamnă să zăbovești să le admiri, îți dai seama că este o grădiniță de copii. Curtea grădiniței este amenajată astfel încât să răspundă nevoii de mișcare a copilului iar suprafețele cu iarbă, cele asfaltate, groapa cu nisip oferă copiilor posibilități de practicare a multor jocuri.

Da, este o grădiniță! Ne confirmă glasurile de copii, râsetele și chiotele lor de bucurie și veselie care se aud pe la ferestre. Un glas dulce și suav ca de clopoțel ne vorbește:

“Tu, cititorule, prinde-mă de mână și intră cu gândul curat și cu inima deschisă în palatul nostru, al celor 110 de prichindei de la grădinița noastră să vezi cum ne petrecem ziua aici, să te minunezi de toate câte vei întâlni, să ne cunoaștem mai bine și să ne împrietenim. Vei trece un prag, ca în poveste, și te vei prinde, cu siguranță, în jocul nostru de-a zâmbetul, apoi de-a bucuria și speranța.”

Holurile mari dotate cu fotolii te orientează către toate grupele ce au ca denumire: „Grupa Floricelelor”, „Grupa Buburuzelor”, „Grupa Marinarilor”, „Grupa Fluturașilor”, „Grupa Ciupercuțelor”.

Aerul proaspăt, temperatura optimă, lumina suficientă dau confort și siguranță. Într-un ambient prietenos remarci un panou cu genericul „*Aici e locul meu*”. Mai jos, pe panou se poate citi: „Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume”. (Child’s Appeal)

“Vei privi apoi fascinat la gesturile calde și simple ale educatoarelor noastre, care mânuiesc parcă o baghetă de vrăjitor ce învață ochii copiilor să vadă lumea, învață urechea să deslușească lucirile sunetelor, îi îndeamnă să ia puțin din petalele macului, din razele soarelui și un pic din mare ca să deseneze steagul tricolor.”

Atitudinea educatoarelor în realizarea mediului educațional este una de încurajare atât pentru copii cât și pentru părinți. Principiile care au stat la baza încurajării au fost: „a te respecta pe tine însuși și pe ceilalți”, „a respecta particularitățile fiecăruia”, „a câștiga cooperare”, „a fi consecvent”, „a vorbi cu ceilalți, nu către ceilalți”, „a te bucura împreună”, „a da ocazii de punere în valoare a calităților fiecăruia”. Respectarea acestor principii duc nu doar la o îmbunătățire a realizărilor copiilor și atragerea părinților într-un parteneriat eficient ci și la întărirea valorii proprii și mai ales a sentimentului de apartenență.

Evoluția copiilor este susținută de mediul clasei. Când s-au decorat sălile de grupă s-a avut în vedere vârsta copiilor, tipul de activități ce urmează a fi desfășurate și nu în ultimul rând stilul de predare al fiecărei educatoare.

Spațiul educațional al claselor (arii, zone, sectoare) este amenajat conform obiectivelor propuse, cu ajutorul copiilor. Într-o zonă liberă și liniștită au loc întâlnirile de grup de dimineață, activități de mișcare, jocuri libere. Aici întâlnești accesorii utile: pernuțe, stativ cu planșe, fotolii mici. Locul care va fi utilizat de fiecare dată pentru anunțarea temei în curs (Centrul tematic) este amenajat în fiecare clasă altfel: panouri, rafturi, unde se expun teme și materialele, module aflate la înălțimea copiilor. Copiii au astfel posibilitatea să poată privi, să poată mânui, să se poată juca cu orice doresc.

„Iată, aici este căsuța păpușii care oferă copiilor truse de joc, costumații, ustensile adaptate diferitelor contexte, roluri asumate, iar aici șantierul de construcții dotat cu materiale de construcție dispuse în cutii sau rafturi pe categorii, aici este *Insula de lectură*, este lumea literelor și biblioteca noastră cu zeci de cărți pentru copii, ce ne îndeamnă să le răsfoim și să ne adăpăm din slovele lor. Locul este aranjat atractiv și confortabil. Aici pătrundem în lumea „cuvintelor frumoase” și a “poveștilor”

Au fost realizate module personalizate cu etichete, semne individuale, simboluri. În aceste module se află materiale cu care lucrează copilul. Întotdeauna ordinea este întreținută de copii. Numărul de mese ce au mărimea adecvată vârstei nu este întâmplător. Aranjarea lor în diferite moduri duce la ocuparea unui spațiu cât mai mic. Copiii au suprafața de lucru suficientă, se văd bine între ei iar educatoarea se găsește la aceeași distanță față de toți. Organizarea sălii cu șiruri de mese de tip școlar se justifică la unele activități comune. Desfășurarea unor categorii de activitate într-un spațiu amenajat cu pernuțe crează relaxare și intimitate.

“Să intrăm apoi în altă lume, a celor care nu mai vor să li se spună prichindei. Sunt colegii nostri din grupa mare care întreabă neobosit, vor să iscodească și să cunoască lumea. Se adună în sectorul știință, cercetează, măsoară, cântăresc, fac uneori și experiențe.

Și iarăși vei întâlni doamne educatoare care-i ajută să înțeleagă fenomene încă necunoscute lor, întâmplări care pentru ei reprezintă o taină, învață miile de tentacule ale simțirii să se unească încet, încet cu universul, ca să reverse apoi, firesc și sigur, în mintea, sufletul și chipul copiilor care știu să cânte, să rădă, să se joace și să întâmpine cum se cuvine viitorul.

Tot aici vei întâlni copii care pătrund în tainele calculatorului, vezi, avem deja trei calculatoare! Privește expozițiile noastre de desen, lucrările realizate în activitățile practice sau alese, răfoiește revista școlii noastre care se intitulează simplu: “Noi”, sau panourile pentru părinți “*Tu ții în mâinile tale destinul meu!*”.

Pentru lucrările copiilor există panouri care pot fi vizualizate atât de copii cât și de părinți. Lucrările afișate sunt în strânsă legătură cu ceea ce îi interesează pe copii și au un conținut determinat de tematica activităților. Fiecare copil are expusă măcar o lucrare astfel încât să îi dezvolte sentimentul de mândrie și apartenență. Îți vor prezenta mândri desenele lor, fișele de matematică și de educarea limbajului rezolvate corect, ce curg lin din imprimantele color.

“Îi vezi? Visează deja la ziua în care vor deveni ingineri, matematicieni sau astronauți! Ce, crezi că un copil, pentru că e mic, poartă în sine visuri minuscule?! Dacă vei avea răbdare să rămâi la activitățile opționale, vom dialoga și-ți vom recita în limba engleză, îți vom spune povești, vom dansa și chiar vom juca teatru în fața ta, doar suntem obișnuiți cu serbările! Urmează-mă acum în curtea cu aparatele de joacă și hai să ne dăm pe tobogan, în leagăn sau să construim castele de nisip!

Și pentru că zâna noastră, educatoarea, nu-și poate desăvârși lucrarea singură, vin și părinții nostri. Se sfătuiesc împreună cum să mă crească și să mă educe mai bine! Mama vine și la cursurile pentru părinți “Educați așa!”. Ea știe bine că *buna educație este urmarea și desăvârșirea zămisirii.*”

În mediul grădiniței părinții găsesc o oază de liniște și încredere, iar prin atitudinea educatoarelor, un imbold spre schimbare. Există soluții pentru structurarea unui nou model de relații între familii și grădiniță, bazate pe un parteneriat autentic. Strategiile de dezvoltare a parteneriatului cuprind: investigații prin chestionare a familiei și copiilor, discuții ocazionale și pe teme precise, mese rotunde (“Ziua portilor deschise”), excursii și plimbări comune, serbări. În grădinița noastră se colaborează foarte bine cu părinții. Aceștia contribuie la desfășurarea activităților din grădiniță prin ajutorul dat la amenajarea ambientului, la confecționarea materialului didactic. Cursurile pentru educarea părinților prin metoda “Educați așa!” răspund nevoilor concrete ale familiilor oferindu-le alternative de educare a copiilor și motivații pentru autoeducare. Prin înființarea Asociației Părinților “Fii alături de mine!” în școala noastră, se urmărește încurajarea participării și implicării familiei în viața unității școlare mai ales în dezvoltarea resurselor materiale, educaționale, necesare integrării tuturor copiilor indiferent de religie, etnie, C.E.S. Adaptarea școlii la diversitatea copiilor dintr-o comunitate presupune reformarea și dezvoltarea de ansamblu a școlii. Eforturile de construire a unor unități incluzive depind în exclusivitate de receptivitatea comunității, a cadrelor didactice din școală de a se adapta nevoilor tuturor copiilor.

“Știi, și mama și tata au învățat la această grădiniță, deși îmi vine greu să mi-i imaginez stând pe un scăunel ca al meu! Îmi spun că păstrează amintiri foarte frumoase despre atunci, dar că acum totul este diferit.

Acum am un motiv în plus să fiu fericit pentru ceea ce mi se oferă aici și să prețuiesc mai mult efortul doamnelor care știu cum nu se poate mai bine să-mi arate drumul drept și să mă îndrepte spre fericire.

Sunt mândru că sunt mesagerul acestor frumoase și adevărate gânduri, îți spun bun venit cititorule!”

„*Dacă copilul trăiește într-un mediu în care se manifestă acceptare și prietenie, el învață să găsească dragostea în lume.*” („*Ce anume învață copilul tău?*” Dorothy Law Nolte).

Bibliografie:

1. Cuciureanu, M „Educația timpurie. Integrarea copiilor în grădiniță”, București, Institutul de Științe ale Educației;
2. „Educația timpurie și specificul dezvoltării copilului preșcolar”, M.E.C.T.,2011;
3. „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani” , UNICEF, 2008.

Lumea magică a copilăriei transpusă în ludic-formă de învățare

PROF. DR. BADEA RALUCA GEORGIANA, Colegiul Național "Alexandru Ioan Cuza", Ploiești

Ludicul este forma cea mai plăcută și eficientă prin care copilul descoperă, se exprimă și învață, ergo este maniera preferată pe care o explorez atunci când tematica îmi permite.

Consider că suntem privilegiați că avem oportunitatea de a modela și lucra cu cei mai curioși indivizi, deoarece îi abordăm în perioada copilăriei. Această etapă a inocenței este incredibilă prin puterea ei de a crea lumi de basm, de a oferi nelimitare imaginației, de a antrena copilul în jocuri ce se pot transforma în zeci de feluri, regulile fiind mereu permissive sau inexistente. Elevul la vârsta copilăriei este cel mai valoros formabil deoarece este liber de prejudecăți, constrângeri și comportamente negative înrădăcinate. Este o surpriză plăcută, în continuă devenire, care lecturează cu toate simțurile, care se închipuie călare pe un balaur/inorog pe aripi de curcubeu, care se lasă purtat de ața jucăușă a zmeului ce dansează înălțător, visând cu ochii deschiși la imposibil.

Lumina din privirea investigatoare te face să intri în lumea lui magică, să trezești copilul din tine și să te joci cu verbele într-o pânză de păianjen, să alergi după baloane cu gradele de comparație, să strângi substantive în coșuri multicolore și să îmbrățișezi copaci cu care să dialoghezi în registre lingvistice cerute de o privighetoare personificată.

Procesul educativ este foarte generos în ferestre de a aborda inovativ programa, iar disciplina limbii engleze oferă o serie variată de teme ce pot fi tratate transdisciplinar, interdisciplinar sau într-un colaj de tehnici moderne cu tradiționale, prin utilizarea smart a instrumentelor digitale.

Lumea fecundă în imaginație a elevului de vârstă preadolescentină îți oferă șansa de a preda, de exemplu, verbele neregulate sub forma unei poezii, sau de a învăța adjectivul și substantivul prin desene ieșite din basmele lui Oscar Wilde, să exersăm ortografierea prin writing din "Alice in wonderland" de Lewis Carroll, să provocăm imaginația prin rescrierea finalului din "Micul Prinț" de Antoine de Saint

Exupery, să ne jucăm în aer liber prin utilizarea prezentului continuu, sau să pictăm autoportretul, exersând construcția descrierii de tip portret, prin speaking.

Indiferent de forma ludică pe care o oferim materialului de la clasă, să nu uităm niciodată că cea mai eficientă formă de redare este cea care lasă impresia lipsei de efort în retenție. Memoria de lungă durată va fi antrenată și mereu trează, întrucât încântarea copilului anulează stresul unei învățări tradiționale, susținute pentru mult timp.

Copilul este ca o oglindă care te amețește puțin. Sau ca o fereastră. Totdeauna copilul te intimidează ca și când știe el ce știe. Nu te înșeli, pentru că spiritul lui este puternic, înainte ca tu să-l pipernicești. – Antoine de Saint Exupery

UNDE EȘTI, COPILĂRIE, CU PĂDUREA TA CU TOT?

Prof. Cristina Băjenaru, Șc. Gimn. „Aurel Solacolu

Copilăria este un amestec de bucurie, curiozitate, aventură și inocență. Este o perioadă care ne marchează pentru tot restul vieții și care ne influențează în moduri pe care poate nu le conștientizăm întotdeauna. De aceea, este important să ne amintim mereu de copilul din noi și să păstrăm vie acea inocență și bucurie de a descoperi lumea din jurul nostru.

Copilăria mea a fost petrecută într-un mic sat din mijlocul unei păduri, într-o zonă liniștită și plină de verdețură. Acolo, am avut șansa de a explora natura, de a mă juca în aer liber și de a mă bucura de frumusețea pădurii.

Îmi amintesc cu drag de momentele petrecute alergând prin pădure, construind cabane din crengi și frunze sau observând păsările și animalele salbatice. Mi-am petrecut multe ore explorând fiecare colțisor al pădurii, simțindu-mă liberă și fericită.

Pădurea mea era un refugiu, un loc unde mă simțeam în siguranță și protejată. Era un spațiu în care mă puteam conecta cu natura și cu mine însămi, în care îmi deschideam imaginația și visam la lumi noi și aventuri nebănuite.

Pe măsură ce soarele apune la orizontul maturității, lumea magică a copilăriei rămâne o amintire prețuită în inimile multora. Inocența și minunea care definesc această perioadă a vieții creează o experiență unică și încântătoare. În acest eseu, ne vom adânci în tărâmurile copilăriei, explorând impactul profund pe care îl are asupra indivizilor pe măsură ce parcurg etapele de creștere și dezvoltare. De la ochii curioși ai unui copil până la complexitățile maturității, vom dezvălui esența copilăriei prin inocența, provocările și amintirile ei de durată.

Copilăria este o perioadă de pură inocență și de mirare nestăpânită, în care fiecare moment este o oportunitate de explorare și descoperire. Copiii privesc lumea prin ochi curioși, dornici să învețe și să înțeleagă misterele care îi înconjoară. Imaginația lor servește ca un instrument puternic pentru creativitate și creștere, permițându-le să viseze dincolo de granițe și să-și imagineze posibilități nesfârșite. Bucuria plăcerilor simple, cum ar fi jocul în parc sau construirea de castele de nisip pe plajă, aduce la iveală emoții nefiltrate de fericire și mulțumire.

Lumea magică a copilăriei este un loc plin de bucurie, inocență și aventură, unde totul este posibil și visurile devin realitate. Este acel loc unde copiii se pot juca neîngrădiți, pot descoperi lucruri noi și se pot pierde în imaginație.

În această lume fermecată, copiii pot fi indieni care cuceresc vestul sălbatic, prințese care trăiesc în castele de povești sau exploratori curajoși care descoperă comori ascunse. Fiecare zi aduce cu ea noi aventuri și posibilități de a învăța și de a se dezvolta. Copilăria este perioada în care inocența și curiozitatea sunt la cote maxime, iar imaginația este nelimitată. Copiii pot fi orice își doresc să fie și pot călători în lumi fantastice fără să fie limitați de realitate.

Lumea magică a copilăriei este locul în care se țin amintiri durabile și relații puternice. Aici, copiii învață să se joace împreună, să facă compromisuri și să acorde încredere celor din jur. Ei descoperă bucuriile simple ale vieții și învață să aprecieze lucrurile mărunte care îi fac fericiți. În această lume plină de magie, copiii sunt eroii propriilor lor povești, iar fiecare zi este o nouă aventură de explorat. Este un loc în care se țin amintiri de neuitat și se pun bazele pentru un viitor luminos și plin de speranță.

Copilăria este perioada pe care o considerăm cu toții cea mai frumoasă și plină de magie din viața noastră. Este acea perioadă în care creștem, învățăm, descoperim lumea înconjurătoare și ne bucurăm de fiecare detaliu aparent neînsemnat. În copilărie, totul părea simplu și plin de culoare. Nu existau griji sau responsabilități importante, iar libertatea de a explora lumea era nelimitată. Ne jucam cu prietenii, descoperiam natura, visam la aventuri fantastice și credeam că totul este posibil.

Copilăria este perioada în care ne formăm personalitatea, valori și credințe. Învățăm primele lecții de viață de la părinți, învățători și ceilalți adulți din jurul nostru. În această perioadă, putem fi influențați de mediul în care creștem și de experiențele pe care le trăim.

Îmi amintesc cu drag de clipele petrecute în copilărie, de jocurile cu prietenii, de grădinile pline cu flori și de râsetele pe care le auzeam în fiecare zi. Mă gândesc cu nostalgie la acele zile în care totul părea atât de simplu și fără griji.

Acum, când mă gândesc la acele vremuri, îmi amintesc de mirosul de frunze și brazde umede, de zăpada crocantă sub picioare și de rasul curat al copiilor care se jucau împreună. Acele momente din copilărie cu pădurea mea cu tot raman printre cele mai frumoase amintiri ale mele și imi doresc să le retrăiesc macar pentru câteva clipe.

Copilăria mea este acolo unde am crescut, în mijlocul acelei păduri frumoase și sălbatice, unde orice copac, fie el mare sau mic, îmi era cunoscut. Acolo am petrecut zile întregi explorând și descoperind minunile naturii, având aventuri neașteptate și creând amintiri de neprețuit. Astăzi, deși e nu mai locuiesc aproape de acea pădure, amintirea ei imi este mereu prezentă și imi aduce un sentiment de liniște și bucurie interioară. Pădurea mea, cu tot ce a însemnat ea pentru mine în copilărie, este mereu în inima mea și mi-e dor de ea în fiecare zi.

Așadar, haideți să păstrăm și să protejăm această lume magică a copilăriei, să încurajăm imaginația și creativitatea copiilor noștri și să le oferim spațiul și libertatea de a se bucura de această perioadă minunată a vieții lor. Pentru că nimic nu este mai prețios decât zâmbetul și fericirea unui copil care se pierde în propria lume magică.

PEER EDUCATION- METODĂ INOVATIVĂ DE PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE PENTRU REDUCEREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Ec. Bălan Cornelia-Dorina
Școala Gimnazială Nr. 1 Rieni, jud. Bihor

Fenomenele de abandon și părăsire timpurie a școlii reprezintă realități serioase, complexe, generate de o multitudine de cauze, adesea suprapuse, care necesită în consecință o diversitate de modalități de adresare și combatere. Prevenirea abandonului școlar este o activitate complexă, ce presupune intervenții concrete care să ducă la reducerea cât mai mult a fenomenului de abandon școlar, folosind acțiuni care să înlăture pe cât posibil cauzele.

Abandonul școlar este o problemă socială care se află sub incidența unor factori de natură: individuală, familială și socială, de aceea pentru reducerea abandonului școlar e necesară o colaborare strânsă între familia elevului și școală. Este indicat ca profesorii (învățătorii) să desfășoare activități școlare atrăgătoare împreună cu elevii pentru a face timpul petrecut la școală plăcut și pentru a crește atractivitatea școlii.

În acest sens este necesară elaborarea unor strategii de tratare diferențiată și individualizată a elevilor aflați în situația de a abandona școala. Dar pentru punerea în aplicare a unor astfel de strategii e nevoie de o bună cunoaștere a particularităților psihologice ale elevilor, pentru a putea fi identificate acele dimensiuni psihologice care permit realizarea unor dezvoltări ulterioare ale elevului cu dificultăți școlare.

Variațiile mari de stil de lucru și ritm intelectual, de abilități comunicaționale existente în general între elevi, impun acțiuni de organizare diferențiată a procesului de predare-învățare, pe grupe de elevi, în care să primeze însă sarcinile de învățare.

Un alt aspect important al activității de înlăturare a abandonului școlar îl reprezintă crearea unor situații speciale de succes pentru elevii cu dificultăți școlare, deoarece succesele și recompensele dezvoltă inițiativa elevului și sporesc încrederea acestuia în propriile posibilități.

”Peer education” este o metodă de prevenire a abandonului școlar care constă în formarea unor competențe/abilități în cadrul unor grupuri formate de elevi de aceeași vârstă, clasă,

orientare religioasă. Activitățile de tip peer education au loc pe o anumită perioadă de timp și au ca scop dezvoltarea cunoașterii/atitudinii, motivarea grupului țintă, redarea încrederii.

Un alt scop ar fi și dezvoltarea competențelor personale care să fie ulterior folosite ca o deschidere pentru piața muncii. Un ”peer”(egal) este o persoană care aparține aceluiași grup social ca și altă persoană care face parte din același grup. Grupul se poate diferenția în funcție de vârstă, ocupație, statut socio-economic, probleme de sănătate, etc. ”Education”- dezvoltarea cunoștințelor/ atitudinilor, comportamentelor unei persoane printr-un proces de învățare.

Peer education are în vedere nevoile individuale ale clasei de elevi și presupune un program personal de dezvoltare venind în ajutor prin punerea în practică a ceea ce s-a învățat. Este un proces în care elevii talentați învață alți elevi având același nivel de ghidare ca și profesorul. Educația de la egal la egal își propune să îi instruiască pe elevi prin realizarea unor activități informale în urma cărora tinerii dintr-un grup de vârstă similar se educă și se informază reciproc despre o mare varietate de probleme.

Exemple de activități de tip peer education: sesiuni organizate cu colegii, folosind tehnici interactive, cum ar fi teste, jocuri de rol, povestiri, discuții de grup, dezbateri pe diferite subiecte care îi preocupă pe elevi. Profesorul care utilizează la clasă acest tip de educație trebuie să fie experimentat, familiarizat cu învățarea activă, să dispună de posibilitatea de a comunica fluent, să posede caracteristici personale și abilități interpersonale care fac să fie privit ca o persoană de încredere și să dea dovadă de creativitate. Acesta trebuie să fie capabil să controleze discuții de grup, să demonstreze abilități de rezolvare a conflictelor, să ofere feed-back constructive și sugestii de îmbunătățire, să utilizeze o varietate de metode de instruire cu scopul de a-i motiva pe elevi, el având capacitatea de a le reda încrederea în ei înșiși. Educația de la egal la egal este încă privită ca un concept nou. Acest fel de educație este un real sprijin pentru elevii cu risc de abandon școlar sau care chiar au părăsit studiile din diferite motive, prin aceea că are potențialul de a extinde accesul la formare și ulterior de a deschide noi orizonturi. Persoanele care se confruntă cu această problemă vor avea sprijinul activ al profesorilor.

”Peer education” poate fi definită ca o formă de suport necondiționată și nestructurată, bazată pe un set de activități improvizate și în principal orientate pe suportul furnizat de mentor, printr-o colaborare pozitivă cu cei care vor beneficia de acest tip de educație. Este bine de știut că ”peer education” nu este o soluție pentru toate problemele întâmpinate la clasa de elevi și că uneori se impune să folosim alte metode, alte abordări. Un lucru foarte important este acela că

profesorul îi ajută pe elevi să își descopere nevoile personale, să câștige încredere, să dezvolte comunicarea, lucrul în echipă.

În concluzie, se poate spune că educația ”prin perechi” ajută la apropierea ființelor, prin empatie, prin solidarizare existențială și creează sentimentul bucuriei că ceea ce facem merită să fie transmis aproapelui (și egalului) nostru. Rezultatul obținut în urma utilizării acestei metode la clasă este acela că elevii vor fi mult mai motivați, învățarea va fi una eficientă, plină de creativitate (lucru în echipă, ateliere de lucru, exemple de bune practici).

Din fericire, avem ocazia să observăm, că prin activitatea noastră, a cadrelor didactice, există posibilitatea de reducere a absenteismului. Această preocupare e permanent prezentă în activitatea cadrelor didactice și a unităților de învățământ, în speță a celor din mediul rural, deoarece părăsirea timpurie a școlii are consecințe negative care duc la o mai mare sărăcie și excluziune socială a copiilor.

Bibliografie:

<https://isjvrancea.ro/wp-content/uploads/2020/10/presents-ghid-erasmus-2019-1-ro01-ka101-062105-2020.pdf> (pp.19-20)

https://www.edu.ro/sites/default/files/Exemple_bune_practici_PNRAS_MATE.pdf(p.1)

<https://www.scoalaefrumoasa.ro/prevenirea-abandonului-scolar/>

<https://edict.ro/prevenirea-abandonului-scolar-intre-obligatie-si-atitudine/>

Proiect educațional: Childhood – A Fairyland

Prof. Băltărețu Nicoleta-Mădălina
Școala Gimnazială „Decebal”- Craiova, Dolj

Desfășurat la nivelul unității de învățământ

Ediția

CHILDHOOD-A FAIRYLAND

Domeniul: interculturalitate

Perioada:

Instituția coordonatoare:

Echipa de implementare:

Organizator proiect:

Coordonatori proiect:

Grup țintă: -elevii claselor pregătitoare și I-IV din cadrul ...

Motivația proiectului:

“*Copilăria este inima tuturor vârstelor.*” Această afirmație blagiană se referă la vârsta inocenței. Copilăria este vârsta când omul începe să devină conștient de existența lui pe lume, când începe să exploreze mediul înconjurător și să facă eforturi să-l înțeleagă. Este perioada existenței umane, marcată de fascinant, de bucurie și de vis. Copilăria constituie nucleul original existenței fiecărei persoane în parte.

În fiecare persoană rămâne o parte din copilărie, din vârsta cea fericită, un moment la care ne raportăm și pe care încercăm, de-a lungul existenței, să-l întregim și să-i dăm valoare prin experiențele ulterioare. De exemplu, experiențele care au marcat negativ viața unui om în copilărie se cer rezolvate în viitor. De asemenea, cele pozitive ne permit împlinirea la maturitate.

În etapa școlară, copiii încep să devină conștienți de ei înșiși, ca ființe existente în lume și își formează involuntar o imagine despre sine în care sunt înscrise gradat și nedeslușit încă datele fizice și posibilitățile intelectuale. Prima imagine pe care și-o formează nu le aparține, ci este a celor din jur de la care ei o preiau. Este foarte important cu ce imagine, despre ei, pornesc în viață, deoarece în funcție de ea vor trăi dezinvolți sau complexați afectiv. În formarea imaginii de sine au un rol important părinții, școala și anturajul în care se dezvoltă copilul.

Proiectul acesta are ca obiectiv conștientizarea elevilor a faptului că ei sunt iubiți și apreciați de către familie, dascăli și colegi și ulterior această perioadă îi va defini în viața cotidiană de adulți.

Resursele proiectului:

Umane: elevi, cadre didactice, părinți

Materiale: fișe de lucru, laptop, imprimantă etc.

Informaționale: site-uri, reviste, cărți, emisiuni TV, www.mes-english.com, etc

Financiare: autofinanțare

Parteneriale: - părinții, cadre didactice

Argument:

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea. Apoi, odată cu trecerea anilor, toată această magie dispare, făcând loc unei lumi mult mai serioase, o lume în care uităm să zâmbim, să ne bucurăm de tot ceea ce ne înconjoară și este frumos, ne pierdem bucuria jocului, libertatea și infinitul imaginației copilăriei.

Descrierea Proiectului:

Scopul: conștientizarea importanței școlii în copilărie, demonstrarea cunoștințelor de limba engleză, dezvoltarea, atât a spiritului de echipă, cât și a celui de competiție.

Obiective specifice:

- Dobândirea de către elevi de cunoștințe cu privire la drepturile și îndatoririle copiilor pentru a avea o copilărie fericită.
- Folosirea imaginației copiilor, în crearea de desene, compuneri și poezi sugestive zilei copilului;
- Stimularea spiritului de competiție, prin participarea la jocuri și concursuri.

Mijloace de utilizare: conversația, exerciții practice, expunerea, povestirea, activități interactive, expoziții, etc.

• Etape în derularea proiectului:

- Prima oră a săptămânii : prezentarea importanței perioadei copilăriei în viața unui copil și drepturile copiilor, prin prezentarea unor imagini ppt. .
- A doua oră din săptămână: Completare unei fișe de lucru despre copilărie pentru dezvoltare personală chestionar :
- “What makes you happy?”
- “How do you want to spend the Children’s Day?”
- “What are your favorite sweets?”

Pornind de la citatul:

- “My childhood is a wonderful story!” elevii claselor I,II, III vor realiza desene reprezentative pe care ulterior le vor prezenta , iar cei de clasa a IV-a vor încerca să realizeze o scurtă compunere în limba engleză apoi expunerea lucrărilor realizate în sala de clasă.

Conținutul proiectului:

Activity board:

Nr. crt.	Activitate	Loc de desfasurare	Termen	responsabil
1	<p>Discuții libere despre copilărie- prezentarea drepturilor copiilor.</p> <p>Ziua copilului în diferite colțuri ale lumii</p>	Sala de clasă	Permanent	Membrii / Coordona- torii proiectului
2.	<ul style="list-style-type: none"> • Completare unei fișe de lucru despre copilărie pentru dezvoltare personală chestionar : • “What makes you happy?” • “How do you want to spend the Children’s Day?” • “What are your favourite sweets?” 	Sala de clasă	Permanent	Membrii/ Coordona- torii proiectului părinții
	<p>Pornind de la citatul:</p> <p>“My childhood is a wonderful story!” elevii claselor I,II, III vor realiza desene reprezentative pe care ulterior le vor prezenta , iar cei de clasa a IV-a vor încerca să realizeze o scurtă compunere în limba engleză sau o poezie acrostih, apoi expunerea lucrărilor realizate va avea loc în sala de clasă.</p>	Acasă Sala de clasă	Permanent	Membrii/ coordona- torii proiectului

Childhood is all about happy moments!

HAPPINESS IS FOUND IN SMALL THINGS, SO.....

I am a happy because: My parents hug me and take care of me!

Classmates appreciate me!

My teacher says: very well- I trust in you, I know you can do it!

My favorite things to do on children's day

are:.....
.....

My favorite sweets :.....

My childhood is a wonderful story !

Mediatizarea și diseminarea- se vor realiza la nivelul instituției școlare.

Date de contact:

Aprobat,

Director,

Avizat,

Consilier educativ,

Lumea magică a copilăriei: Culoare, Fantezie, Imaginație

Prof. Bantaș Maria, Grădinița nr.1,Pantelimon

Copilăria este o perioadă unică și prețioasă în viața fiecărui individ, caracterizată de o imaginație debordantă și o capacitate de a vedea lumea într-o lumină magică. În această etapă, culorile, fantezia și imaginația joacă roluri esențiale în dezvoltarea personalității și a creativității copilului. Acest referat explorează aceste trei elemente fundamentale ale copilăriei și importanța lor în creșterea și dezvoltarea copiilor.

Culoarea în copilărie

Culorile joacă un rol crucial în viața copiilor, influențându-le emoțiile și percepțiile. Studiile au arătat că expunerea la culori vibrante poate stimula activitatea creierului și poate contribui la dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor (Elliot, 2015). Culorile nu doar că înfrumusețează lumea copilului, dar contribuie și la învățarea și memorarea mai eficientă a informațiilor.

În materialele educaționale și jucăriile pentru copii, culorile sunt folosite strategic pentru a capta atenția și a stimula interesul. Activitățile de colorat și desenul sunt metode esențiale prin care copiii își dezvoltă abilitățile motorii fine și își exprimă creativitatea (Lowenfeld & Brittain, 1987).

Fantezia copilăriei

Fantezia este inima copilăriei. Jocurile de rol, poveștile fantastice și personajele imaginare permit copiilor să exploreze diferite aspecte ale vieții și să învețe despre lume într-un mod sigur și controlat. Psihologul Jean Piaget a subliniat importanța jocului simbolic în dezvoltarea cognitivă, argumentând că fantezia ajută la dezvoltarea capacității de gândire abstractă și la rezolvarea problemelor (Piaget, 1962).

Poveștile și basmele, pline de eroi, zâne și creaturi magice, sunt esențiale în dezvoltarea morală și socială a copiilor. Ele oferă modele de comportament și lecții despre bine și rău, curaj și prietenie (Bettelheim, 1976).

Puterea imaginației

Imaginația este motorul care propulsează atât fantezia cât și creativitatea. Este abilitatea de a vedea lucrurile dincolo de ceea ce este evident și de a construi lumi noi și fascinante în minte. Albert Einstein spunea că „imaginația este mai importantă decât cunoașterea”, subliniind rolul esențial al acestei capacități în inovație și descoperire.

Prin activități creative precum desenul, construcțiile cu lego sau scrierea de povești, copiii își dezvoltă abilitățile cognitive și emoționale, învață să-și exprime ideile și sentimentele și își construiesc încrederea în sine (Runco, 2014).

Concluzie

Lumea magică a copilăriei, plină de culoare, fantezie și imaginație, este esențială pentru dezvoltarea sănătoasă și armonioasă a copiilor. Aceste elemente nu doar că îmbogățesc experiența copilăriei, dar contribuie și la formarea unor adulți creativi, empatici și capabili să vadă lumea din perspective diverse.

Bibliografie

Bettelheim, B. (1976). *The Uses of Enchantment: The Meaning and Importance of Fairy Tales*. Knopf.

Elliot, A. J. (2015). Color and Psychological Functioning: A Review of Theoretical and Empirical Work. *Frontiers in Psychology*, 6, 368.

Lowenfeld, V., & Brittain, W. L. (1987). *Creative and Mental Growth*. Macmillan Publishing Company.

Piaget, J. (1962). *Play, Dreams and Imitation in Childhood*. Norton.

Runco, M. A. (2014). *Creativity: Theories and Themes: Research, Development, and Practice*. Academic Press.

Acest referat explorează rolul esențial al culorii, fanteziei și imaginației în copilărie, subliniind importanța lor în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor.

CREATIVITATEA LA PRESCOLARI

Prof.pentru învățământul preșcolar:Barbu Elena
Grădiniță nr.252, București

Vârsta preșcolară permite formarea și dezvoltarea creativității, rămânând să găsim activități caracteristice stadiului de dezvoltare care să constituie o formă de exprimare a imaginației gândirii. Imaginația copiilor se dezvoltă prin stimularea curiozității. În vederea creativității copii trebuie înscriși în cercuri de activități specifice, trebuie urmărite interesele și talentele copiilor de aceeași vârstă, să le oferim o educație în vederea autoîngrijirii, încurajată inițiativa copiilor, în special când este vorba de activități educative, și nu în ultimul rând trebuie să nu uităm să le încredințăm responsabilități pe măsura puterilor lor.

Încă de la intrarea în grădiniță, acesta este acaparat de aspecte estetice ce țin de amenajarea sălii de grupă: organizarea mobilierului, jucării, orientarea în sală a centrelor de lucru, decorațiunile sălii, culorile predominante, identificarea grupei cu un anumit nume, grup etc. Toate acestea acționează asupra tuturor proceselor cognitive ale copilului și participă la formarea, conturarea personalității copilului, dar mai ales asupra ramurii creative.

Preșcolarii creativi se diferențiază de obicei de restul grupului prin diferite comportamente specifice și, dacă li se permite acest lucru, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativă și un spirit de observație foarte bine dezvoltat, pun întrebări adecvate, explorează noi posibilități, învață rapid și ușor, au o memorie bună, un vocabular bine dezvoltat, au o imaginație vie și o capacitate deosebită de a compune povești.

Dintre componentele principale ale creativității face parte gândirea creatoare sau inteligența creatoare care este un factor esențial al activităților creatoare. Gândirea, atenția, memoria, imaginația nu pot fi separate de variabilele non-intelectuale: curiozitatea, sensibilitatea ridicată pentru un anumit domeniu, atitudinea dinamică față de dificultăți. Activitatea creatoare presupune componente intelectuale, motivaționale, cognitive, temperamentale.

Ca valoare formativă esențială, creativitatea ocupă un loc foarte important în dezvoltarea personalității copilului. De aceea, este necesar să se acționeze din perioada preșcolară, prin mijloace și metode specifice, pentru a crea o personalitate armonioasă a individului, valorizată mai târziu în majoritatea domeniilor profesionale.

Cel mai important factor care mijlocește realizarea creativității este factorul verbal, iar creativitatea verbală constă în capacitatea de a utiliza vorbirea în sensul unei cât mai mari fluidități, flexibilități și originalități.

Dintre metodele cu eficiență maximă în dezvoltarea creativității abordate în activitatea didactică sunt: problematizarea, brainstormingul, sinectica și învățarea prin descoperire.

Problematizarea urmărește dezvoltarea gândirii independente și productive, antrenează atitudinile creative și asigură motivarea intrinsecă a învățării. În rezolvarea situațiilor -problemă, copiii parcurgând câteva etape importante: perceperea problemei și a primelor indicii ce conduc spre rezolvare, studierea aprofundată, înțelegerea problemei și restructurarea datelor sale, prin activitatea independentă a copiilor, căutarea soluțiilor posibile la problema pusă.

Un exemplu în acest sens, din activitatea desfășurată, îl constituie crearea unei situații-problema, la care sarcina copiilor a fost să creeze povestiri având ca suport o planșă, povestiri ce trebuiau să fie cât mai originale. În cadrul activității "Animalele domestice"-lectură după imagini, am sugerat copiilor să-și satisfacă și alte curiozități despre aceste animale adresând diferite întrebări.

Sintectica este o modalitate de creație în cadrul grupului că urmare a unor combinații și analogii eterogene, uneori chiar fără o legătură evidentă sau putând părea chiar fantastică între datele temei sau problemei de rezolvat. Folosind această metodă stimulăm copiii intuiția și imaginația în redarea unor teme care, la prima abordare, le-ar determina o reacție de reticență, deși în realitate par banale. În cadrul activităților de educare a limbajului am lucrat atât cu grupuri de 5 - 6 copii, cât și individual, care au avut ca sarcini să schimbe finalul unei povestiri, respectând succesiunea logică a secvenței, ori să alcătuiască o poveste pe baza unor imagini alese de ei.

Brainstormingul (asaltul de idei) este modalitatea de a elabora, în cadrul unui grup, în mod spontan și în flux continuu anumite idei, modele, situații noi, originale, necesare rezolvării unor teme. Grupului de 5-6 copii i se cere să-și exprime ideile legate de rezolvarea unei situații-problemă. Totul se înregistrează în scris pe tablă, reportofon etc., ideile se reiau și se grupează pe categorii. Ceilalți copii pot continua ideile, pot completa sau combina.

Exemplu: În cadrul temei „Culorile copilăriei”, sarcina copiilor a fost să deseneze 2-3 elemente care să sugereze momente vesele din viața copilului. Apoi aceste fișe au fost transmise concomitent de la un copil la altul, fiecare adăugând alte elemente specifice anotimpului. Astfel, fiecare lucrare era concepută prin contribuția a încă cinci copii din grupul de lucru. Învățarea prin descoperire are la bază cercetarea, investigarea proprie a copilului. Avantajele utilizării acestei metode sunt: asigurarea condițiilor necesare unei activități intelectuale intense; rezultatele descoperirilor se constituie în achiziții trainice, care contribuie la dezvoltarea unei motivații intrinseci; permite menținerea sub control a progresiei învățării.

În scopul însușirii conștiente a unor cunoștințe corecte din punct de vedere științific, am desfășurat diferite experimente. Preșcolarii au avut astfel posibilitatea să vadă și să înțeleagă cum au loc diferite fenomene: apă și transformările ei, încolțirea, înflorirea etc. Am ghidat permanent copiii astfel încât prin efortul lor să caute informații, să le prelucreze și să găsească soluții.

Activitățile artistico-plastice sunt modalități eficiente de stimulare a actului creator prin toate formele sale de organizare. Ca modalitate artistică de exprimare, desenul reprezintă pentru copii cu totul altceva decât pentru adulți. Aceasta nu înseamnă că desenele copiilor nu sunt o expresie a realității, în desen, copilul se identifică cu propria experiență. Copilul se joacă cu creioanele pe hârtie chiar de la vârstele la care nu știe să țină nici creionul, nici hârtia. Pictura le permite copiilor, asemeni desenului, să redea mișcarea de nuanțe și culoare. Copiii îndrăgesc aceste activități, lucrează cu plăcere.

Putem vorbi deci de creativitatea (ca potențial) copilului de vârstă preșcolară, remarcată în diferite activități specifice vârstei și de stimularea ei în toate momentele zilei. Stimularea potențialului creativ se poate face prin satisfacerea și dezvoltarea disponibilităților de care dispune copilul: imaginație liberă și debordantă, curiozitate, trebuință de autoexprimare, de independență, de investigare, de cunoaștere și de progres întâlnite la vârsta preșcolară.

Ansamblul trăsăturilor dominante existente la vârsta preșcolară: imaginația liberă și debordantă, curiozitatea, spontaneitatea și animismul gândirii, care mijlocesc interferența lumii personale cu lumea înconjurătoare, constituie disponibilități psihologice pe care se fundamentează procesul de stimulare a creativității copilului la această vârstă. Potențialul creativ este o trăsătură ce există latent în fiecare copil și care poate fi dezvoltată într-un mediu socio-educational stimulat.

Bibliografie

- Silvia Dima, Copilăria-fundament al personalității, Revista Înv. Preșcolar București, 1977
Bouillercé, Brigitte, Carre - 'Cum să ne dezvoltăm creativitatea', Ed. Polirom, 2002
Moraru I. - 'Psihologia creativității', Ed. Hyperion XXI, București, 1993
Dănescu, E.- Stimularea creativității la vârsta preșcolară. Ed. Paralela 45, Pitești, 2009
Landau, E.- Psihologia creativității. București: Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979

Proiect Erasmus+2024

Profesor Barbu Florica
Liceul Teoretic Costești

În perioada 01.09.2023-31.10.2024, la Liceul Teoretic Costești se derulează proiectul Erasmus+ cu numărul de referință 2023-1-RO01-KA122-SCH000129889 și cu denumirea *Motivație pentru educație prin predare inovativă și oportunități de învățare noi*, proiect cofinanțat de Uniunea Europeană.

Am pornit de la câteva probleme cu care ne confruntăm și anume lipsa de interes a elevilor față de școală, absenteismul, slaba participare la activitățile educative și extrașcolare, promovabilitatea la bacalaureat sub media pe țară care arată lipsa de motivație și implicarea a elevilor. Psihologii confirmă că reziliența este o abilitate care influențează în mod direct motivația elevilor și succesul școlar.

Scopul acestui proiect este de a crește motivația elevilor de la clasele a IX-a-a XII-a acționând în două direcții: asupra elevilor, prin schimbarea contextului de învățare și favorizarea învățării bazate pe cooperare și pe proiect, dar și asupra cadrelor didactice, prin îmbogățirea tehnicilor de predare și evaluare cu unele inovative, centrate pe nevoile elevului și prin utilizarea unor instrumente de predare/evaluare digitale noi.

În cadrul proiectului au avut loc 3 activități, care sunt încheiate la acest moment:

- Curs de formare cadre didactice, desfășurat la Barcelona, Spania, în perioada 11-16 decembrie 2023. Au participat 5 cadre didactice din liceu, tema cursului fiind utilizarea unor metode de predare/evaluare inovative. Beneficiarele formării au discutat despre motivația intrinsecă vs/motivația extrinsecă, despre cum putem utiliza diferite jocuri și strategii pentru a stimula cooperarea în cadrul grupului, despre profesorul-facilitator dar și despre clasa inversată.

- Mobilitate de grup a elevilor, la care au participat 13 elevi. Școala gazdă a fost un liceu din Radomsko, Polonia, iar programul mobilității a cuprins participări active ale elevilor români la cursurile elevilor polonezi (prin intermedierea în limba engleză a conținutului) și ateliere susținute de către elevii români împreună cu colegii polonezi în domeniile real și uman (chimie, fizică, istorie, istoria Uniunii Europene). Această mobilitate a avut loc în perioada 8-12 aprilie 2024.

Mobilitatea într-o țară străină a presupus exersarea abilităților de comunicare în altă limbă decât cea maternă, fapt care pe de o parte, a dus la creșterea stimei de sine, iar pe de altă parte la creșterea motivației de a vrea să învețe mai mult, să se exprime mai bine, ceea ce îi va ajuta și la descoperirea ideii de mobilitate în educație, și, mai apoi, pe piața muncii. Mobilitatea pentru elevi, cu toată experiența pe care a presupus-o (selecția, pregătirea mobilității, mobilitatea propiu-zisă, comunicarea într-o limbă străină cu semeni de vârsta lor) s-a dovedit o ocazie prețioasă pentru acești elevi să-și exerseze capacitatea de a trece peste obstacole iminente, de a găsi soluții eficiente pentru eventualele probleme apărute pe parcurs și a de a-și dovedi sieși că sunt capabili să se descurce în situații diverse.

- Curs de formare cadre didactice, desfășurat la Palermo, Italia, în perioada 6-12 mai 2024. Acest curs a avut ca temă digitalizarea, colegile participante îmbogățindu-și considerabil paleta de instrumente digitale de care dispun pentru predare și evaluare. Au fost abordate instrumente web 2.0, extensii Chrome care pot îmbunătăți utilizarea Classroom, panouri de lucru prin colaborare, sau gamificarea. În același timp, s-a discutat și despre cum să reducem efectele nedorite ale unei digitalizări excesive sau folosite ineficient.

Am considerat că putem să creștem motivația pentru studii a elevilor prin îmbunătățirea stilului de predare al profesorilor, folosirea pe scară largă a instrumentelor digitale la clasă, multiplicarea oportunităților de învățare pentru elevi, precum și consolidarea rezilienței elevilor. Un curs centrat pe crearea de resurse educaționale deschise, ori despre utilizarea eficientă a câtorva instrumente digitale este mai mult decât necesar, atât pentru debutanții din

școală, cât și pentru cei cu experiență, întrucât îi ajută să găsească mai ușor « limbajul » care are succes la elevi : cel al tehnologiei.

La întoarcerea în școală cadrele didactice, beneficiarii direcți ai celor două cursuri au diseminat informația și celorlalți colegi. S-au organizat sesiuni de diseminare și ateliere practice, care au permis celor prezenți să își însușească abilitățile pe care le-au dobândit participării la cursurile din străinătate .

Diseminarea informației s-a făcut și în cadrul cercurilor profesionale și în cadrul sesiunilor de diseminare pentru elevi. De asemenea, pe pagina de Facebook a proiectului și canalul de Youtube au fost postate jurnalele video de mobilitate, și acestea au fost popularizate pe grupul Whatsapp al profesorilor , pe grupurile fiecărei clase, dar și pe site-ul liceului.

Pe lângă aspectele școlare sau profesionale, cele trei mobilități le-au adus beneficiarilor o serie de beneficii în plan personal: dezvoltarea competenței (inter)culturale, dezvoltarea competențelor digitale, dezvoltarea capacității de a se exprima și de a înțelege o limbă străină, creșterea rezilienței, a încrederii în forțele proprii dar și în colegi, creșterea coeziunii grupului, (re)descoperirea valorilor europene, a unității și diversității oamenilor de lângă noi.

Atât mobilitățile elevilor cât și cele ale profesorilor vor avea ca urmare o mai mare deschidere pentru învățarea pe tot parcursul vieții, pentru diversitate culturală și proiecte europene.

A fost primul proiect de acest gen și cu siguranță nu ne vom opri aici!

„LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI- CULOARE, FANTEZIE, IMAGINAȚIE” JOCUL DIDACTIC ȘI ROLUL SĂU ÎN DEZVOLTAREA PREȘCOLARILOR

Autor: Barcsa Ioana-Elena

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 25- Oradea

Fundamentare teoretică

Jocul didactic poate fi definit ca o metodă esențială în educația timpurie, fiind folosit pentru a stimula dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a copiilor. Acesta combină învățarea cu plăcerea jocului, transformând activitățile educative în experiențe captivante și atractive pentru preșcolari.

Jocul didactic are numeroase beneficii la grădiniță:

- Dezvoltare cognitivă: Copiii învață noțiuni noi prin activități interactive și distractive.
- Dezvoltare socială și emoțională: Jocurile încurajează colaborarea, comunicarea și empatia.
- Stimularea creativității: Copiii sunt încurajați să își folosească imaginația și să găsească soluții inovative.
- Îmbunătățirea abilităților motorii: Activitățile implicate în jocurile didactice dezvoltă atât motricitatea fină, cât și pe cea grosieră.

Pentru organizarea unui joc didactic este nevoie ca educatoarea să amenajeze spațiul ambiant și să pregătească materialele didactice necesare. După această etapă urmează desfășurarea jocului. La cea de-a doua etapă vom parcurge următorii pași:

- Introducerea în joc pentru a trezi interesul participanților, folosind metode precum sosirea unui personaj, vorbirea șoptită, bătaia în ușă, ghicitori etc.;
- Anunțarea titlului jocului didactic și a obiectivelor acestuia într-un mod concis și stimulat, evitând cuvintele inutile;
- Prezentarea materialelor didactice;
- Explicarea jocului didactic, a sarcinilor și a regulilor:

Sarcina didactică implică o problemă de gândire și acțiune, cum ar fi recunoașterea, imitarea, redarea, exprimarea sau compararea.

Regulile jocului stabilesc modul în care copiii trebuie să se joace, ce le este permis și cum să rezolve problema respectând succesiunea acțiunilor.

Complicarea jocului prin introducerea unor noi variante sau elemente surpriză pentru a adăuga complexitate sarcinii.

- Încheierea jocului didactic este un moment scurt în care preșcolarii se pregătesc pentru evaluare.

-Evaluarea jocului didactic reprezintă etapa finală, unde se formulează concluzii privind modul de desfășurare a activității.

Exemplu de Joc Didactic pentru Grupa Mică: "Căutarea Comorii Colorate"

Obiectivele jocului:

O1: Recunoașterea și denumirea corectă a culorilor de bază.

O2: Dezvoltarea abilităților de observare și concentrare.

O3: Învățarea colaborării și a respectului pentru reguli.

Materiale necesare: cartonașe colorate (roșu, galben, albastru, verde), o cutie decorată (comoara), diverse obiecte mici (jucării, figurine) colorate în culorile corespunzătoare cartonașelor.

Regulile jocului vor fi expuse de către educatoare. Fiecare copil primește un cartonaș colorat. Obiectele colorate sunt ascunse în diferite locuri din clasă. La semnalul educatoarei, copiii trebuie să caute obiectele de culoarea cartonașului primit.

Desfășurarea jocului va începe cu explicarea jocului și a materialelor de către educatoare. Fiecare copil va primi un cartonaș colorat.

Copiii încep să caute obiectele de culoarea cartonașului lor. Educatoarea îi încurajează și le oferă indicii, dacă este necesar.

La finalul jocului, după ce toate obiectele au fost găsite, copiii se așează în cerc și discută despre experiența lor. Educatoarea verifică corectitudinea obiectelor găsite și felicită copiii pentru efortul lor.

Evaluarea acestui joc va consta în observarea directă a participării fiecărui copil, discuții individuale pentru a evalua recunoașterea culorilor și înțelegerea regulilor și oferirea feedback-urilor pozitive pentru încurajarea și motivarea continuă a copiilor.

În concluzie, jocul didactic este un instrument valoros în educația preșcolară, oferind copiilor cea mai potrivită motivație pentru învățare. Acesta valorifică capacitățile imaginative și creatoare, antrenează operațiile gândirii și contribuie la formarea deprinderilor intelectuale. De asemenea, jocul didactic asigură o tranziție lină între jocul liber și învățarea structurată, sprijinind consolidarea, sistematizarea și evaluarea cunoștințelor. Prin jocuri didactice bine concepute și implementate, copiii din grupa mică sunt stimulați să învețe într-un mod plăcut și eficient, dezvoltându-se armonios din toate punctele de vedere.

Bibliografie:

- **Educația timpurie: metode și tehnici didactice.** Editura Universitară, Berchi, M. (2018).
- **Jocul și dezvoltarea copilului.** Editura Didactică și Pedagogică. Glava, A. (2016).
- **Curriculum pentru educatie timpurie** (2019);
- **Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;**

COPILĂRIA – LUMEA MIRACOLULUI ȘI A MAGIEI

Bejinaru Maria Elida, Școala Gimnazială Nr.1 Țicleni, Gorj

„Copilăria este șuvoiul de apă care izvorăște limpede și curat din adâncurile ființei și la care omenirea aleargă fără încetare să-și potolească setea idealurilor sale de dragoste, de bunătate, de frumusețe, de perfecțiune.” Francesco Orestano

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare. Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie.

Într-adevăr, cei mai frumoși ani din viața omului sunt anii copilăriei, iar cel mai frumos loc din lume este cel al nașterii. De aceea, de fiecare dată când ne întoarcem la “ulița copilăriei”, ne cuprind emoțiile și simțim cum ne încercăm cu energii benefice.

Nu știu alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc la locul nașterii mele, locul copilăriei mele, locul în care de fiecare dată revin cu emoție, cu bucurie și simt cum “copilul din mine” nu s-ar mai lăsa dus de acolo.

Dorul copilăriei mă cuprinde ori de câte ori mă gândesc la copilăria mea care miroase a regina nopții, a flori de tei, flori de salcâm și trandafirii bunicilor.

Îmi amintesc cu nostalgie cerul plin de stele, nopțile târzii de vară luminate de licurici, verdele ierburilor de care întotdeauna am fost fascinată, albastrul cerului și de fructele proaspăt culese de bunicul. Am avut cea mai frumoasă copilărie, am crescut cu bunicii la țară și dacă aș putea să dau timpul înapoi, aș alege tot același loc sfânt și sacru pentru mine.

Când suntem copii avem inima deschisă spre iubire și frumos. Râdem și plângem foarte ușor, suntem capricioși și generoși, iertând și uitând repede micile supărări. Însă când ajungem la maturitate, bucuria clipei, expansivitatea și nebunia dispar, zâmbim și râdem cu reținere, încercăm să afișăm o minte serioasă, nedorind să fim etichetați ridicoli. În plus, nu mai facem risipă de entuziasm, neexprimându-ne liber emoțiile și nemaivând acea ardoare cu care așteptăm lucrul mult-dorit.

Copiii din ziua de astăzi nu mai știu ce înseamnă copilăria. Trăiesc într-o lume virtuală, petrecând ore în șir în fața calculatorului, jucând jocuri impregnate de violență, la televizor, ascultând o muzică zgomotoasă care nu mai reușește să atingă sufletul. Pe vremea mea, copilăria însemna un mod de a trăi sănătos, în spațiul nepoluat din mijlocul naturii, o lume care mă ducea cu gândul la basmele cu zâne, unde experimentam frumosul, unde binele era ridicat la rangul de virtute. Aveam timp să citesc cărțile de povești care m-au ajutat să discern binele de rău și să-mi adun în suflet cantitatea necesară de cunoaștere.

Literatura română pentru și despre copii a adus, încă din secolul al XIX-lea, în atenția cititorului, lumea specială a copilăriei, cu zbuciumul și cu bucuriile sale specifice. Opera autobiografică a lui Ion Creangă, intrată în patrimoniul literaturii universale, ”Amintiri din copilărie”, dar și basmele și poveștile sale (între cele mai cunoscute numărându-se ”Capra cu trei iezi”, ”Fata babei și fata moșneagului”, ”Ivan Turbincă”, ”Povestea lui Ionică cel prost”, ”Punguța cu doi bani”) talmăcesc cu umor și spontaneitate universul senin al copilăriei.

Un alt scriitor preocupat și de tema copilăriei, Barbu Ștefănescu Delevrancea, prelucrează în povestirile sale, cum sunt cele din ciclul ”Odinioară”, motive folclorice, pentru și despre copii (”Neghiniță”, ”Palatul de cleștar”, ”Departate, departate”, ”Bunicul”, ”Bunica”, ”Sultănică”, ”Sorcova”). Și prima parte a secolului XX se poate mândri cu opere valoroase care oglindesc copilăria, uneori fericită, alteori dramatică.

Un loc aparte îl ocupă în operele lui Mihail Sadoveanu copilăria, descrisă în personaje speciale ca Lizuca, din "Dumbrava minunată", sau în povestiri ca "Măria sa Puiul Pădurii" sau "Ani de ucenicie". O tonalitate directă, simplă, empatică față de destinele narate ne propune Ioan Alexandru Brătescu-Voinești în "Puiul", "Privighetoarea", "Bietul Tric" sau "Niculăiță Minciună". O coloratură aparte au schițele și povestirile lui Emil Gârleanu, în volumul "Din lumea celor care nu cuvântă". Poeta Elena Farago a dedicat copiilor versuri emoționante, cum ar fi "Cățelușul șchiop", "Gândăcelul", "Cloșca", "Motanul pedepsit" și altele.

Otilia Cazimir, numită „poeta sufletelor simple”, ascultă și redă clipele vesele sau triste trăite de copii. "Balada unui greier mic" sau "Câți ca voi!", de George Topârceanu, îi încântă cu tâlcul lor pe copii, în timp ce Ionel Teodoreanu a creionat, în "Ulița copilăriei" și "La Medeleni", o adevărată frescă a copilăriei și adolescenței.

Copilăria este, în concluzie, un loc și un timp al fericirii, insula de nemurire luminată de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm.

Bibliografie:

- Birch, A., (2000), Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, București
Boțiu, V., Mihailiuc, H., (1993), Copilul și lumea sa, Editura de Vest, Timișoara 6
Debesse, M., (1970), Psihologia copilului de la naștere la adolescență, Editura
Leroy, G., (1974), Dialogul în educație, Editura Didactică și Pedagogică, București
Vincent, R., (1972), Cunoașterea copilului, E.D.P., București.

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE COMUNICARE PRIN INTERMEDIUL JOCULUI DE ROL SAU DRAMATIZĂRII

PROF. ÎNV. PRIMAR BÎNDAC EMILIA-DANIELA
ȘCOALA PROFESIONALĂ, COM. BĂLȚEȘTI

Comunicarea este folosită în predarea-învățarea tuturor disciplinelor studiate în școală, profesorul trebuie să înțeleagă importanța comunicării, a dialogului în predare-învățare. A comunica eficient înseamnă atât a fi un bun vorbitor, cât și un ascultător activ. La clasele primare se acordă o atenție deosebită comunicării, care nu este întâmplătoare, elevii fiind pregătiți în școală pentru viață, având nevoie de abilități de a exprima și interpreta gânduri și sentimente în diferite contexte sociale: muncă, familie și timp liber.

Sunt promovate cu rezultate dintre cele mai interesante metodele didactice interactive, în rândul cărora se înscriu cu succes jocurile de rol. Aceste jocuri se bazează pe simularea unor funcții, relații, activități, fenomene iar, prin practicarea lor, elevii devin actori ai vieții sociale pentru care se pregătesc. Metoda dramatizării se prezintă sub mai multe forme: jocul de roluri sau „role playing”, expunerea cu oponent (metoda expunerii); dramatizarea propriu-zisă (teatrul); sociodrama (variantă terapeutică); drama (învățarea prin descoperire).

La școală, dramatizarea este o metodă euristică, bazată pe utilizarea adecvată a mijloacelor și procedeelelor artei dramatice. În acest proiect voi folosi dramatizarea ca variantă a jocului de rol, metodă care valorifică tehnicile artei dramatice (dialog, gest, mimică, decor), urmărind adâncirea înțelegerii unor aspecte studiate la grupă și fixarea lor, pe un fond afectiv intens.

În practica instruirii la diferite discipline în învățământ sunt cunoscute și utilizate două tipuri de jocuri de rol: *jocuri de rol cu caracter general și jocuri de rol cu caracter specific*.

I. Jocuri de rol cu caracter general:

- Joc de rol: „ **Sistemul Solar**”

Scop: Dezvoltarea abilităților de comunicare și a deprinderilor de cooperare între partenerii de joc, a intercomunicării libere și civilizate în timpul activității de investigare a realității înconjurătoare.

Desfășurarea jocului: Jocul se va desfășura în curtea școlii. Profesorul distribuie elevilor roluri corespunzătoare anumitor planete. Se reconstituie modul în care planetele sunt dispuse în jurul Soarelui (reprezentat de un elev). Elevii execută rotațiile adecvate în jurul Soarelui.

- **Joc : „Vremea poveștilor”**

Desfășurarea jocului : Jocul de rol este realizat de elevii clasei a treia, în care, grupați câte doi, s-au considerat povestitori și au avut ca sarcină să completeze spațiile punctate ale unui scenariu de basm. Din acesta nu au lipsit elementele de fantastic, atât de apreciate de elevi.

Regulile jocului: Participă doi jucători: A și B. Jucătorul A trebuie să scrie un cuvânt în spațiul liber, deasupra primei linii, pentru a completa fraza deja începută. Jucătorul B va face același lucru, completând spațiul de deasupra celei de-a doua linii. Se repetă până ce povestea este gata.

2. Jocuri de rol cu caracter specific:

- *Jocul de-a ghidul și vizitatorii*- se imaginează vizitarea unor obiective culturale, a unui complex turistic, iar ca suport pentru desfășurarea dialogului se folosesc hărți, planșe, fotografii.
- **Joc : „O călătorie imaginară pe harta țării”**

Scop: Dezvoltarea abilităților de comunicare, valorificarea cunoștințelor de limba română;

Desfășurarea jocului: Scenariul acestui joc interdisciplinar este realizat ca o povestire în care profesorul (narratorul) povestește desfășurarea acțiunii, iar elevii cu rol de ghid și elevii cu rol de vizitatori o interpretează. Acest joc este folosit în cadrul unei lecții de evaluare interdisciplinară, în care se valorifică noțiuni dobândite în cadrul disciplinelor: *Limba și literatura română, Științe și Arte*. Jocul se desfășoară ca o excursie imaginară pe harta țării.

- *Jocul de negociere*- util în simularea operațiilor de vânzare-cumpărare, a tranzacțiilor comerciale, pentru dezvoltarea capacităților de negociere a celor care lucrează sau vor lucra în domeniul relațiilor comerciale.
- **Joc : „La cumpărături”**

Scop: Participarea la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală;

Desfășurarea jocului: Se prezintă copiilor magazinele improvizate în sala de clasă: Farmacie, Magazin alimentar, Librărie, Magazin de jucării. Elevii vor primi listele de cumpărături, sub formă de fișe, având următoarele sarcini:

1. Scrieți în fiecare cerculeț cât costă fiecare produs.
2. Calculați ce sumă vă trebuie pentru cumpărături. Scrieți în căsuță suma necesară.
3. Ce sumă aveți în pușculiță? Vă ajung banii?

În concluzie, prin jocul de rol se face socializarea elevilor, sarcină foarte importantă în integrarea socială a individului. Li se dezvoltă aptitudinea de a contacta alte persoane și de a întreține cu alții relații echilibrate. Elevii sunt priviți ca actori în viața socială pentru care se pregătesc. Deseori, în cadrul școlii, elevii fac teatru. Astfel, ei învață să formeze o echipă unită, să fie actori, să interpreteze diverse roluri și sentimente, să mimeze, să se autocunoască și să-și cunoască mai bine colegii și prietenii. Prin intermediul dramatizării se reușește: dezinhibarea copiilor, dezvoltarea încrederii în sine, descoperirea personală, dezvoltarea memoriei și atenției, interes pentru interacțiunile umane. Se exersează deprinderile de exprimare orală corectă, binedispunerea copiilor prin acțiuni și activități specifice: jocul-dramatizare. Astfel, copiii învață prin joc, dezvoltându-și competențele de comunicare într-o manieră ludică și distractivă.

BIBLIOGRAFIE

- Albu, G., *Grijile și îngrijorările profesorului*, Editura Paralela 45, 2013, Pitești, p.35.
- Cerghit, I., *Metode de învățământ-Ediția a IV-a revăzută și adăugită*, Editura Polirom, 2006, Iași, p. 268 .
- Pânișoară, I. O., *Comunicarea eficientă. Editia a III-a revăzută și adăugită*, Editura Polirom, Iași, p. 369.
- Molan V. (2014). *Dezvoltarea disciplinelor „Comunicare în limba română” și „literatura română” din învățământul primar. Ediție revizuită, actualizată și completată; studii critice*. Bucuresti: Miniped, 2014, p. 235 .

PRIN JOCUL DIDACTIC, COPIII DESCOPERĂ O LUME MAGICĂ

Prof. Bleoju Grațiana Roxana
Școala Gimnazială „Elena Farago” Craiova

Pentru ca fiecare copil să descopere lumea magică a vârstei inocenței, este necesară o pregătire a acestuia pentru o viață activă și creativă, pentru o mai mare participare la rezolvarea multiplelor și complexe probleme ale societății. De aceea este firesc ca educația unui copil să se bazeze pe metode activ –participative, aceasta fiind în esență preocuparea învățământului pentru formarea unei atitudini active, bazate pe curiozitatea intrinsecă de a cunoaște, pe dorința de a observa și de a explica, de a experimenta, de a construi, de a explora și de a descoperi, de a crea.

Metodele activ –participative stimulează participarea conștientă și activă a elevilor în procesul instructiv-educativ, ajută copiii să caute, să cerceteze, să găsească singuri noile cunoștințe, să afle singuri soluții la probleme, să prelucreze cunoștințele, să le sistematizeze, punând accent pe învățarea prin joc, pe manipularea în plan manual și mental a obiectelor, a acțiunilor; sunt metode de interacțiune colectivă, facilitând colaborarea dintre copii, intensifică schimbul de idei și de informații, aduc copiii în contactul direct cu realitatea înconjurătoare, cu situații concrete de viață reală, care dau prilej de participare la rezolvarea problemelor practice din realitate și îi atrag în crearea de bunuri materiale, solicită cu eficacitate gândirea, creativitatea, memoria și voința copiilor, imprimă actului de instruire un pronunțat caracter formativ – educativ. Toate aceste aspecte conduc spre descoperirea lumii magice a vârstei inocenței, deoarece au rolul esențial de a dezvolta imaginația elevilor.

În ultimii ani, în școală s-au derulat proiecte educaționale care au presupus desfășurarea unor activități extracurriculare precum Programul „Să învățăm despre protejarea mediului înconjurător” care a avut ca scop formarea unei atitudini pozitive și responsabile a elevilor față de mediul ambiant, stimularea curiozității științifice a copiilor, conștientizând înțelegerea unor fapte și fenomene din universul apropiat, conservarea resurselor naturale, promovarea unei politici ecologice educaționale la standarde europene prin capacitatea interesului față de păstrarea unui mediu echilibrat și exersarea unor deprinderi de îngrijire și de ocrotire a acestuia, întrucât natura este locul în care „culoarea, fantezia, imaginația” iau viață.

Obiectivele urmărite în acest program au fost realizate atât în cadrul activităților frontale, proiectate pe grupe, cât și prin derularea opționalului: „Educația pentru sănătate”. Acest program a dorit să mobilizeze cadrele didactice în realizarea de proiecte care să conțină și activități în mijlocul naturii, un loc unde legătura dintre teorie și practică poate fi ușor demonstrată, de a-i ajuta pe elevi să devină cetățeni responsabili față de mediu. Programul a fost conceput, conform metodei proiectelor de cercetare, pentru a putea oferi copiilor posibilitatea de a explora și de a investiga mediul înconjurător folosind instrumente și procedee adecvate, dezvoltându-le o atitudine pozitivă în relaționarea cu mediul, cultivându-le participarea activă și cooperarea în scopul protejării mediului și a interesului pentru realizarea unui mediu echilibrat (popularizarea și respectarea unui comportament ecologic).

Grupul țintă al proiectului a fost format din casele a VI-a și a VII-a , împreună cu dascălii lor. Resursele materiale au fost suporturi de curs, publicații, materiale didactice, pliante, atlase, cărți CD-uri etc. Programul a avut și are trei domenii de cunoaștere: orașul, pădurea, muntele. Programul s-a derulat și se derulează prin mai multe forme de organizare: activități frontale, lucrări practic-aplicative, vizite, excursii, concursuri, jocuri. Impresiile copiilor au fost notate într-o revistă școlară intitulată: „*PRO eco*”. Metoda de bază prin care elevii pot înțelege conștient mediul în care trăim este *observarea* - metodă de explorare nemijlocită - care formează copiilor o gândire intuitivă în raport cu natura. În cadrul observărilor, au fost realizate mici experimente care au trezit interesul copiilor. De exemplu, înțelegerea legăturii dintre om - plantă - apă - lumină. Copiii au constatat ce se întâmplă cu plantele

puse la încolțit în condiții prielnice de lumină, de căldură și de umezeală și ce se întâmplă atunci când plantele sunt puse într-un loc întunecos (cresc mai încet, au o culoare gălbuie și nu înfloresc).

Același lucru l-au manifestat și pentru animale, de aceea au fost preocupați și de creșterea unor animale în locuri special amenajate (acvariu cu pești, broaște țestoase etc).

Pentru o învățare activă și conștientă au fost realizate mai multe: vizite, excursii, drumeții, plimbări în care copiii au descoperit caracteristicile ecosistemelor, ale relațiilor dintre viețuitoare - mediu - om și în care conversația a căpătat valențe de investigare, copiii jucând rolul unor „mici detectivi”.

Cum *jocul didactic* este activitatea caracteristică vârstei școlare, au fost organizate numeroase jocuri didactice prin care școlarii și-au verificat cunoștințele și deprinderile însușite. De exemplu, în jocul „Micii detectivi”, copiii, împărțiți în două echipe, au primit un set de imagini pe care le-au așezat pe panou, după criteriile anunțate: imagini care reprezintă comportamente pozitive sub însemnul „așa DA”, respectiv, negative, sub îndemnul „așa NU”. Excursiile în parcul din apropierea școlii au constituit pentru copii un prilej de a sesiza aspectele negative din mediu și de a-și manifesta dorința de implicare în igienizarea zonei. Ca urmare a dorinței lor s-a derulat o acțiune „Prietenii curățeniei”, având impact asupra întregii comunități.

Activitatea aplicativă de igienizare a parcului a fost proiectată împreună cu toți copiii: s-au stabilit factorii poluanți, s-a hotărât colaborarea cu părinții, s-au definit și clasificat deșeurile, au fost invitați factori de răspundere.

Părinții au colaborat cu interes, procurând materialele necesare, trusele ecologice.

La finalul proiectului s-a putut constata că, îmbinând metodele tradiționale cu cele activ-participative, folosind metode practice, de acțiune directă asupra realității și oferind condiții optime care să favorizeze cercetarea, descoperirea sau problematizarea, se întărește caracterul formativ al actului instructiv și li se dezvoltă copiilor atitudini și comportamente, astfel devin capabili să răspundă cu succes la stimuli și la provocările externe sau interne.

În concluzie, în derularea acestui proiect am conștientizat faptul că o școală activă înseamnă școala în care se încurajează munca și inițiativa copilului în educația ecologică, în care se cultivă spiritul de observație, judecata proprie și munca, în care elevii colaborează între ei și cu educatorii lor pe bază de raporturi amicale pentru atingerea obiectivelor specifice proiectului propus.

Bibliografie:

Cucoș Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, 1996, Iași, paginile: 35, 80, 84, 87, 96

Florea Luiza, *Protecția mediului*, Editura Fundației Universitare *Dunărea de Jos*, 2002, Galați, pag. 47.

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – CULOARE, FANTEZIE, IMAGINAȚIE

Boghean Melania

Grădinița cu P.P. Nr.18 Focșani

Fundamentare Teoretică

Copilăria este o perioadă fascinantă, plină de culoare, fantezie și imaginație, esențială pentru dezvoltarea armonioasă a fiecărui individ. În contextul învățământului preșcolar aceste elemente sunt fundamentale pentru crearea unui mediu educațional stimulant și eficient.

Culoarea joacă un rol crucial în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Studiile arată că expunerea la o paletă largă de culori poate stimula creativitatea și poate influența pozitiv starea de spirit a copiilor. Psihologul român Ana Munteanu susține în lucrarea sa că „culorile vibrante și diverse contribuie la crearea unui mediu atractiv și favorabil învățării” (Munteanu, 2015, p. 34).

Fantezia este un proces psihologic prin care copiii își construiesc lumi imaginare, dezvoltându-și astfel creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor. Conform teoriei lui Mihai Golu, fantezia este „o modalitate prin care copiii își exprimă dorințele și temerile, explorând în același timp limitele realității” (Golu, 2002, p. 58).

Imaginația este esențială pentru dezvoltarea cognitivă, permițând copiilor să-și formeze reprezentări mentale și să anticipeze consecințele acțiunilor lor. Ioan Neacșu subliniază importanța imaginației în educația timpurie, afirmând că „prin jocuri și activități creative, copiii își dezvoltă gândirea abstractă și capacitatea de a soluționa probleme” (Neacșu, 2006, p. 76).

Parte Practică

În grădinițele din România, educatorii utilizează diverse metode pentru a încuraja culoarea, fantezia și imaginația în activitățile zilnice ale copiilor de la grupele mică și mijlocie. Iată câteva exemple practice:

1. Activități Artistice:

- Desen și Pictură: Copiii sunt încurajați să folosească o gamă variată de culori și tehnici pentru a-și exprima creativitatea. Activitățile de desen și pictură nu doar că stimulează imaginația, dar și dezvoltă abilitățile motorii fine și simțul estetic al copiilor.
- Modelaj cu Plastilină: Această activitate permite copiilor să creeze forme și figuri tridimensionale, stimulându-le astfel gândirea spațială și creativitatea.

2. Jocuri de Rol:

- Teatrul de Păpuși: Prin interpretarea diverselor roluri, copiii își dezvoltă abilitățile lingvistice și sociale. Jocurile de rol contribuie la dezvoltarea empatiei și la înțelegerea diverselor perspective.

- Magazinul de Jucării: Amenajarea unui colț dedicat jocurilor de rol în grădiniță, unde copiii pot pretinde că sunt vânzători sau cumpărători, le oferă acestora oportunitatea de a învăța prin joc despre interacțiunile sociale și comerciale.
3. Lectura de Povești:
- Povești Interactive: Educatorii folosesc cărți cu ilustrații colorate și povești captivante pentru a stimula imaginația copiilor. Citirea interactivă implică copiii în discuții despre povești, dezvoltându-le astfel vocabularul și capacitatea de înțelegere.
 - Crearea de Povești: Copiii sunt încurajați să-și creeze propriile povești, fie prin desene, fie prin cuvinte. Această activitate dezvoltă gândirea narativă și exprimarea creativă.
4. Jocuri și Activități Educaționale:
- Puzzle-uri și Jocuri de Construcție: Acestea sunt utilizate pentru a dezvolta abilitățile de rezolvare a problemelor și gândirea logică. Puzzle-urile colorate și jocurile de construcție atrag atenția copiilor și îi încurajează să învețe prin joc.
 - Jocuri de Culoare: Activități care implică sortarea și combinarea culorilor ajută la dezvoltarea recunoașterii și diferențierii vizuale.

Concluzii

Lumea magică a copilăriei, dominată de culoare, fantezie și imaginație, este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Învățământul preșcolar din România pune un accent deosebit pe aceste aspecte, creând un mediu educațional stimulant și plin de oportunități de învățare. Prin activități artistice, jocuri de rol, lectura de povești și jocuri educaționale, educatorii contribuie la dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a copiilor. Astfel, copiii sunt pregătiți să facă față provocărilor viitoare și să-și dezvolte potențialul creativ și intelectual.

Bibliografie

1. Golu, Mihai. **Psihologia copilului**. Editura Didactică și Pedagogică, 2002. București, p. 58.
2. Munteanu, Ana. **Psihologia culorilor în educația timpurie**. Editura Polirom, 2015. Iași, p. 34.
3. Neacșu, Ioan. **Imaginația și creativitatea la vârsta preșcolară**. Editura Aramis, 2006. București, p. 76.
4. Stan, Gabriela. **Educația timpurie. Teorie și practică**. Editura Didactică și Pedagogică, 2012. București, p. 112-130.
5. Rusu, Maria. **Dezvoltarea creativității la vârsta preșcolară**. Editura Aramis, 2008. București, p. 50-75.

PROIECT DIDACTIC

Activități Libere Alese

- ALA 2 -

Data: 5 aprilie 2023

Unitatea de învățământ: Grădinița NR.256

Educatoare: Bordeanu P. Petronela Daniela

Grupa: Mijlocie 2 „Furnicuțele”

Tema anuală de studiu: „Cum exprimăm ceea ce simțim ?”

Tema săptămânii: „Oul roșu și iepurașul”

Categoria de activitate: Activități libere alese - ALA2

Mijloc de realizare: Joc de mișcare: “Grădinarul și iepurașii”
joc distractiv : “Oul fierbinte”

Tipul activității: Consolidare de priceperi și deprinderi

Scopul activității: Satisfacerea nevoilor de mișcare a copilului și crearea unei atmosfere de bună dispoziție, destindere și relaxare.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

O1: Să-și coordoneze mișcările în funcție de sarcinile jocului, obiectivul se consideră realizat, dacă toți copiii reușesc să coreleze cel puțin două mișcări.

O2: Să numească regulile jocului, pe baza explicațiilor prezentate de către educatoare; obiectivul este realizat dacă fiecare copil numește cel puțin o regulă a jocului.

Strategii didactice:

- **Metode și procedee:** conversația, jocul, explicația, demonstrația, exercițiul, aprecierea.
- **Resurse materiale:**
 - Materiale didactice: baloane roșii, ouă polistiren, ecusoane, scaune.
 - Mijloace didactice: laptop, casetofon.

Forma de organizare: frontal, pe echipe.

Locul de desfășurare: Sala de grupă

Resurse temporale: 20-25 minute.

Bibliografie:

„Curriculum pentru educație timpurie” - prezentare și explicitări, Editura Didactica Publishing House, București, 2019 ;

„Ghid pentru proiecte tematice ”, Preda Viorica –Humanitas, 2005

„Activitatea integrată în grădiniță - ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar” - Editura Didactica Publishing House, București, 2009 .

Etapele Activității	Conținutul Științific	Strategii Didactice	Evaluarea
<p style="text-align: center;">1. MOMENT ORGANIZATORIC</p>	<p>Pentru buna desfășurare a activității se vor lua măsuri organizatorice:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aerisirea sălii de grupă. - Aranjarea mobilierului. - Pregătirea materialului didactic - Organizarea colectivului de copii. 		
<p style="text-align: center;">2. CAPTAREA ATENȚIEI</p>	<p>Se va realiza printr-o provocare la joc: <i>”- Pentru că este ultima activitate de azi, “Iepurașul” dorește să vadă dacă sunteți jucăuși. Vă plac jocurile?”</i></p>	Conversația	Frontală

<p style="text-align: center;">3. ANUNȚAREA TEMEI</p>	<p>Copiii vor fi anunțați ca vor juca jocul „<i>Grădinarul și iepurașii</i>” apoi jocul distractiv, liniștit „<i>Oul fierbinte!</i>”.</p>	<p style="text-align: center;">Conversația Explicația</p>	<p style="text-align: center;">Frontală Individuală</p>
--	---	---	---

<p style="text-align: center;">4. DESFĂȘURAREA JOCULUI</p>	<p><u>“Grădinarul și iepurașii”</u></p> <p>a) Explicarea și demonstrarea jocului Grupa este împărțită astfel: 1 grădinar și restul copiilor iepurași. Spațiul de joacă este împărțit în : câmpul cu morcovi și culcușurile iepurașilor. Culcușurile sunt reprezentate prin cercuri și sunt mai puține cu unul decât iepurașii. Iepurașii dorm în culcuș, cel fără culcuș este paznicul. Grădinarul îngrijește morcovii apoi pleacă la piață. Iepurașul paznic spune: <i>“Frățiori vă treziți, Grădinarul a plecat. În grădină să intrăm. Morcovii să îi mâncam!”</i></p> <p>Toții iepurașii merg în grădina cu morcovi, țopăind și mănâncă morcovi. După un timp, apare grădinarul, observă iepurașii și strigă: <i>”Iepurași, ce faceți voi, morcovii sunt ai mei!”</i></p> <p>Grădinarul încearcă să prindă iepurașii, dar aceștia fug repede la culcuș. Iepurașul fără culcuș este prins de grădinar. Acesta primește o provocare hazlie, apoi devine grădinar.</p> <p>b) Desfășurarea jocului de probă Se desfășoară jocul de probă pentru a vedea dacă toți copiii au înțeles regulile jocului.</p> <p>c) Desfășurarea jocului propriu-zis Copiii vor desfășura jocul, se va urmări participarea activă și afectivă a copiilor, încurajându-i pe cei mai neîncrezători. În încheierea activității se va desfășura un joc distractiv, pentru cultivarea abilităților socio-emoționale: <i>„Oul fierbinte!”</i></p> <p>Copiii stau așezați în cerc, turcește. Aceștia plimbă un ou roșu din mână în mână și cântă melodia: <i>“Oul roșu îl plimbăm Și din mână în mână îl dăm. Fii atent să nu îl scapi, Că de Paște nu mai ai!”</i></p> <p>Când s-a terminat cântecul toți copiii, strigă “FRIGE”. Copilul care are oul în mână, s-a ars și pune mâna la spate, apoi continuă jocul. Dacă oul ajunge tot la un copil care s-a mai ars, acesta iese din joc.</p>	<p>Explicația</p> <p>Conversația</p> <p>Jocul</p> <p>Exercițiul</p> <p>Jocul</p>	<p>Frontală</p> <p>Individuală</p>
<p style="text-align: center;">5. EVALUAREA</p>	<p>Se vor face aprecieri asupra modului în care au</p>	<p>Conversația</p>	<p>Frontală Individuală</p>
<p style="text-align: center;">6. ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII</p>	<p>Copiii vor fi aplaudați și felicitați pentru atenție și pentru modul de desfășurare al jocurilor</p>	<p>Conversația</p>	<p>Frontală Individuală</p>

Importanța activităților extrașcolare în educația copiilor

Prof.pt.înv.primar Botezatu Mioara

Liceul Tehnologic Nr.1 Cudalbi, jud. Galați

Activitățile extrașcolare sunt foarte importante pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Studiile de specialitate susțin că acesta ajută elevii la formarea unei atitudini pozitive față de învățare, aceștia au performanțe școlare mai ridicate, li se formează abilități practice diversificate, dar și strategii adecvate de rezolvare de probleme. Pe lângă toate acestea, activitățile extrașcolare acționează și asupra stimei de sine, iar sentimentul de împlinire este mult mai ridicat.

Activitățile extrașcolare se referă la acele activități realizate în afara mediului școlar, în afara instituției de învățământ, cu participarea clasei, a mai multor clase de elevi sau a mai multor instituții de învățământ. Activitățile extrașcolare vizează, de regulă, acele activități cu rol complementar orelor clasice de predare-învățare. Aria de desfășurare a acestora e greu de delimitat. Pot fi excursii, drumeții, vizite la muzee, la diverse instituții publice, la alte unități de învățământ, vizionarea de spectacole de teatru, operă, muzică clasică, activități artistice, cluburi tematice, activități sportive, legate de protecția mediului etc. Iată câteva caracteristici de bază ale activităților extrașcolare:

- înglobează activitățile organizate de școală în afara mediului școlar sau/și de către alte instituții extrașcolare specializate (cluburi sportive, cluburi și palate ale copiilor, școli de artă/ muzică pentru copii, etc.);
- au rol complementar celui al școlii;
- dezvoltarea copiilor depinde de un întreg sistem de fenomene și relații, iar activitățile extrașcolare reprezintă un element fundamental în rețeaua școală-familie-comunitate;
- oferă posibilitatea de exprimare și explorare a identității, dezvoltă capitalul social al copiilor.

Este cunoscut faptul că activitățile extrașcolare generează capital social și uman, constituie un mediu formator mai atractiv, în afara contextului instituțional. Participarea elevilor la astfel de activități îi ajută să se înțeleagă pe ei înșiși prin observarea și interpretarea propriului comportament în comparație cu al celorlalți.

Activitățile extrașcolare reprezintă totodată un element prioritar în politicile educaționale întrucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității elevilor, asupra performanțelor școlare și a integrării sociale. Un studiu al lui J. Eccles și B.L.Barber(1999) indică un impact diferit al activităților extrașcolare, în funcție de tipul acestora și rata de participare, astfel:

- participarea în cadrul tuturor tipurilor de activități extrașcolare corelează cu creșterea rezultatelor și performanțelor școlare;
- participarea la activități sportive înregistrează o probabilitate mai mare ca elevii să aleagă să urmeze o școală superioară (nivel universitar) până la la împlinirea vârstei de 21 de ani;

- participarea la activități prosociale corelează cu o rată mai mică de delincvență în rândul elevilor participanți.

Activitățile extrașcolare ocupă un loc important în ansamblul influențelor educative. Participarea la acest tip de activități lărgeste orizontul cultural al elevilor, completând cu noțiuni noi volumul de cunoștințe însușite în cadrul orelor de curs. De asemenea, constituie un mijloc de formare a competențelor, contribuie la educarea morală, estetică a elevilor, dând-le acțiunile și extinzându-le orizontul cultural-artistic. Activitățile extrașcolare reprezintă un mijloc de formare a deprinderilor elevilor de a-și folosi, în mod rațional, timpul liber, sunt propice manifestării spiritului de independență și inițiativei.

O altă particularitate a activităților extrașcolare, de o reală importanță, o constituie legătura acestora cu partea practică. Aplicarea cunoștințelor în cadrul activităților extrașcolare are valoarea unui exercițiu de dezvoltare a aptitudinilor elevilor. Important în derularea acestor activități este faptul că elevii pot fi antrenați atât în inițiere și organizare, cât și în modul de desfășurare a acestora.

„Oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare, i se poate transmite cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă.” - afirma J. Bruner.

Condiția primordială pentru receptarea corectă și coerentă a mesajului o reprezintă demersul adoptat de cadrul didactic, metodele, procedeele, modul și modalitățile utilizate, precum și cadrul în care se desfășoară procesul.

Modelarea, formarea, educarea cer timp și dăruire. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, cultivarea interesului pentru acțiuni socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, valorificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Prin aceste activități li se oferă elevilor un alt mod de însușire a unor trăiri, valențe pozitive ale vieții, valori morale și nu numai. Activitățile extrașcolare dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea generației tinere în actul decizional, realizându-se astfel o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală:

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi vremea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”
(Maria Montessori)

Bibliografie:

Țîru C. Maria, „Pedagogia activităților extracurriculare” – Suport de curs, Cluj-Napoca 2007
Ionescu M.; Chiș V. – Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
Lazăr V., Cărășel A., Psihopedagogia activităților extracurriculare, Ed. Arves, Craiova, 2007.

LUMEA COPILĂRIEI

Boticiu Dina Sabina
Colegiul Tehnic „Transilvania”

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare. Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie. Copilăria este prima etapă. Ea pune bazele întregii vieți; în prima parte a copilăriei (până la 3 ani) copilul învață să meargă, să vorbească etc. Este de asemenea și cea mai frumoasă perioadă din toată viața. Într-o parte a copilăriei (de la 3 la 10 ani) creșterea este mai încetă (Chesa, 2018).

Copilăria fragedă se referă la perioada de la momentul nașterii copilului până la vârsta de 2 ani. Socializarea unui copil în primii doi ani de viață este importantă. În această perioadă are loc creșterea rapidă a copilului. Factorii precum alimentarea insuficientă, indiferența fizică și/sau emoțională pot avea un efect extrem de negativ. La această etapă a socializării, acești factori au un impact mai negativ asupra copilului decât în perioadele ulterioare ale vieții. Copilăria fragedă este o perioadă în care un copil se dezvoltă fizic, psihologic și social extrem de rapid, trecând într-un timp scurt o cale colosală de la un nou-născut neajutorat, la un set de reacții înnăscute la un copil activ, capabil să privească, să asculte, să acționeze, să rezolve unele situații percepute vizual, să plângă pentru ajutor, să atragă atenția, să se bucure de apariția celor dragi [5]. Activitatea principală în stadiul copilăriei fragede este comunicarea emoțională a copilului cu membrii adulți ai familiei, iar partea principală a socializării este asimilarea normelor și relațiilor dintre oameni. De la naștere, copilul este implicat în interacțiuni sociale și, cu mult înainte de a învăța să vorbească, primește prima sa experiență de comunicare socială.

Dezvoltarea unui copil în timpul copilăriei timpurii depinde în întregime de condițiile sociale ale vieții sale. În a doua etapă a socializării, se formează independența. În această perioadă, copilul începe să meargă, părinții îl învață să fie atent. Succesul socializării în această etapă depinde în primul rând de atitudinea părinților față de copil și de gradul de satisfacție a dorințelor sale. În stadiul copilăriei timpurii, un copil dezvoltă o identitate de gen, etnică și religioasă. Există un proces de asimilare a valorilor și normelor, precum și a abilităților de comportament social, recunoașterea autorității părinților, subordonarea comportamentului față de cerințele lor. Succesul acestei etape de socializare constă în aprobarea de către părinți a dorinței de inițiativă și independență. De asemenea, este important să implicați copilul în jocuri creative active, care, pe măsură ce sunt stăpânite, necesită a fi amplificate treptat (Serdeșniuc, 2020).

Astfel, copilăria este, în concluzie, un loc și un timp al fericirii, insula de nemurire luminată de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm (Boțiu, 1993).

Bibliografie

Boțiu, V. M. (1993). *Copilul și lumea sa*. Timișoara: Editura de Vest.

Chesa, R. (2018). Copilăria – un basm fără sfârșit. *EDICT*, -.

Serdeșniuc. (2020). Copilul și copilăria lui Grigore Vieru în viziunea criticii literare. *Tendințe contemporane ale dezvoltării științei: viziuni ale tinerilor cercetători* , 125-128.

Laborator outdoor

Bozbici Corina Elena

Cjrae Cluj-Șc.gimn.Avram Iancu, Câmpia Turzii

Scopul acestui proiect a fost de a crea un laborator outdoor în curtea școlii, în care elevii să învețe și să petreacă timp liber de calitate.

Obiectivul general al acestui proiect este de a stimula motivația, dezvoltarea socio-emoțională a elevilor din ciclul primar al Școlii Gimnaziale Mihai Viteazu, prin implicarea acestora în învățarea experiențială din laboratorul outdoor amenajat în curtea școli, precum și prin oferirea unor oportunități sănătoase de petrecere a timpului liber.

Obiectivele specifice sunt:

- Realizarea unui laborator outdoor în curtea școlii gimnaziale Mihai Viteazu, prin marcarea specială a mai multor jocuri educaționale, specifice diferitelor arii curriculare (comunicare, matematică, științe, geografie, muzică, sport etc)
- Dezvoltarea competențelor cognitive ale elevilor prin realizarea unor lecții și activități tematice interactive, în laboratorul outdoor.
- Dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale elevilor din ciclul primar prin implicarea acestora în diverse jocuri create în laboratorul outdoor (sah, nu te supara frate, șotron etc).

Prima activitate din acest proiect a constat în promovarea și diseminarea proiectului la nivelul comunității noastre:

- pagina de facebook a școlii
- la ședințele cu părinții
- în mass media locală
- la deschiderea anului școlar 2023-2024
- realizarea unui banner exterior cu siglele Consiliului Județean și ale partenerilor proiectului

A urmat apoi **trasarea jocurilor educaționale în curtea școlii.** Pe dalele montate au fost inscripționate/pictate diferite jocuri educaționale cu o vopsea cauciucată pentru beton și asfalt (Kober, Oskar, Emex), rezistentă la intemperiiile vremii. Aceste jocuri educaționale sunt specifice fiecărui laborator outdoor, propus în continuare (gândit pe arii curriculare).

Când a început anul școlar 2023-2024 au demarat activitățile specifice pentru fiecare arie din laboratorul outdoor.

La laboratorul outdoor de coordonare vizuo-motorie s-a urmărit:

- dezvoltarea calităților motrice și psiho-motrice;
- dezvoltarea capacităților de coordonare;
- influențarea semnificativă a stării de sănătate, a stării psihice, a armoniei corporale;
- îmbunătățirea continuă a imaginii de sine, a încrederii în forțele proprii;
- ameliorarea condiției fizice generale, a pregătirii motrice aplicative
- coordonarea vizuo-motorie în deplasare, în condițiile de orientare spațio-temporală, lateralitate.
- orientarea spațio-temporală, aprecierea obiectelor și distanțelor

Exemple de activități:

- Jocul “Aruncarea la țintă
- Jocul Urmele

La laboratorul outdoor de lingvistică s-au urmărit următoarele obiective:

- Să pășească pe litere în ordine alfabetică;
- Să formeze silabe, cuvinte, propoziții;
- Să colaboreze, să fie toleranți cu colegii de echipă;
- Să dezvolte spirit de echipă.

Exemple de activități:

- Sari pe consoane, vocale!
- Pașește pe silabe!

La Laboratorul outdoor de matematică și științe s-au urmărit obiectivele:

- Creșterea motivației pentru învățare și îmbunătățirea rezultatelor școlare prin jocuri educative de matematică și științe desfășurate în mediul înconjurător
- Dezvoltarea aptitudinilor fizice, a atenției și a strategiei
- Sensibilizarea participanților cu privire la importanța și efectele cooperării și lucrului în echipă

Exemple de activități:

- Cine adună mai repede?
- Atinge rezultatul!

Obiectivele laboratorului outdoor de muzică au fost:

- Să emită diverse sunete vocale sau bătăi din palme, bazându-se pe lecțiile din cadrul orei de muzică.
- Îmbunătățirea abilităților de coordonare și a simțului sincronizării
- Creșterea încrederii în sine
- Îmbunătățirea abilităților sociale
- Încurajarea participării la activități de grup.
- Îmbunătățirea abilităților motorii

Exemple de activități

- Cercul ritmurilor
- Identifică notele muzicale
- Imi creez propria melodie

Laboratorul outdoor de geografie a avut ca obiective:

- determinarea punctelor cardinale pe baza observațiilor asupra unor obiecte sau fenomene din natura
- determinarea punctelor cardinale pe timp de zi folosind obiecte avute la dispoziție
- formarea deprinderilor de orientare în teren folosind busola, harta de orientare și GPS-ul

Exemple de activități:

- Concurs de orientare
- Singur în natură

- GPS-ul!
- Vecinii României

Laboratorul outdoor de joacă a avut ca obiective:

- Petrecerea unui timp de calitate în pauzele școlare
- Practicarea jocurilor de societate în defavoarea telefoanelor și a altor tehnologii
- Dezvoltarea spiritului de echipă
- Antrenarea capacităților cognitive și motrice

Exemple de jocuri și activități:

- Sahul-sportul minții
- Cine câștigă la șotron
- Învățăm zilele săptămânii.
- Ne jucăm, nu ne supărăm!

Laboratorul de relaxare pentru cei 43 de copii cu cerințe educaționale speciale, integrați în școala gimnazială Mihai Viteazul din Câmpia Turzii (ADHD, hiperactivi, autism, dificultăți de învățare etc) a urmărit:

- Asigurarea distracției și relaxarea perfectă.
- Coordonarea mușcării, a echilibrului, percepția sentimentului de ritmicitate și a mișcării motrice fine.

Exemple de activități:

- Cântăm, ne legănăm, ne relaxăm.
- Rotirea ritmică în leagăn.
- Relaxare prin mișcare.

Ultima activitate a fost premiera cadrelor didactice care au realizat cel puțin 3 activități cu clasa în laboratorul outdoor

S-au înmănat diplome, tuturor cadrelor didactice, care au realizat activități tematice cu elevii, în laboratorul outdoor.

Rezultatele obținute și rezultate așteptate

În primul rând curtea școlii arată mai vie, colorată, plină de viață. Iar ca rezultate putem spune că am observat:

- Comportamente dezirabile în timpul pauzelor (empatie, prietenie, socializare, altruism etc)
- Reducerea comportamentelor deviante și a conflictelor iscate în timpul pauzelor
- Redescoperirea plăcerii de a juca jocuri de societate în curtea școlii

- Realizarea unor lecții mai atractive, organizate în acest cadru nonformal-laborator outdoor
- Motivarea celor mici de a se juca și a face sport în aer liber, evitând astfel jocurile virtuale în fața calculatorului și îndepărtând-i de alte activități necorespunzătoare care le pot aduce anumite vicii.
- Reducerea riscurilor de accidente provocate de jocurile copiilor în locuri publice sau necorespunzător amenajate,
- Oferirea unei siguranțe și părinților, care nu au posibilitatea să stea lângă copii atunci când practică activități sportive
- Creșterea incluziunii sociale, prin crearea de oportunități pentru ca elevii de toate vârstele să interacționeze atât prin contact social informal, cât și prin participarea la activitățile care vor fi desfășurate

UNIVERSUL FERMECAT AL COPILĂRIEI: CULORI, FANTEZIE ȘI IMAGINAȚIE

Prof. Molcăluț Florentina, Școala Gimnazială Borlești
Prof. Branga Petronela, Școala Gimnazială Borlești

Introducere

Copilăria reprezintă o etapă unică și fascinantă în viața fiecărui om, un univers aparte în care culorile, fantezia și imaginația se împletesc într-un mod magic. Este o perioadă plină de descoperiri și experiențe care modelează personalitatea și percepția asupra lumii. În acest referat, vom explora importanța acestor elemente în dezvoltarea copiilor, modul în care ele contribuie la creșterea și formarea lor și de ce este esențial să încurajăm și să susținem acest univers magic. Culorile joacă un rol esențial în viața copiilor, având capacitatea de a influența starea de spirit, comportamentul și chiar dezvoltarea cognitivă. Încă de la naștere, copiii sunt atrași de culori vii și contrastante, acestea stimulându-le simțurile și ajutându-i să descopere lumea din jur. De exemplu, roșul și galbenul sunt culori care captează imediat atenția celor mici, în timp ce nuanțele de albastru și verde sunt asociate cu calmul și liniștea.

În jocurile și activitățile zilnice, culorile sunt folosite pentru a învăța concepte fundamentale, cum ar fi diferențierea obiectelor sau recunoașterea formelor. În plus, utilizarea diverselor nuanțe în desen și pictură permite copiilor să-și exprime emoțiile și să comunice în moduri non-verbale. Astfel, culorile devin un mijloc de explorare și exprimare personală, contribuind la dezvoltarea creativității și a abilităților de rezolvare a problemelor.

Fundamentare Teoretică

Rolul Culorilor în Dezvoltarea Copilului

Culorile joacă un rol esențial în viața copiilor, având capacitatea de a influența starea de spirit, comportamentul și dezvoltarea cognitivă. Potrivit lui Jean Piaget, copiii învață prin intermediul percepției senzoriale și al experiențelor directe. Încă de la naștere, copiii sunt atrași de culori vii și contrastante, acestea stimulându-le simțurile și ajutându-i să descopere lumea din jur. Nuanțele de roșu și galben sunt deosebit de captivante pentru cei mici, în timp ce albastrul și verdele oferă un sentiment de calm și liniște. Culoarea copilăriei este un concept care reflectă nu doar paleta de nuanțe ce captează atenția copiilor, ci și emoțiile și experiențele asociate cu aceste culori. Culorile joacă un rol esențial în viața copiilor, influențându-le starea de spirit, comportamentul și chiar dezvoltarea cognitivă. Este o lume plină de vitalitate și energie, unde fiecare culoare are semnificația și impactul său specific. Încă din primele luni de viață, copiii sunt atrași de culori strălucitoare și contrastante. Cercetările arată că expunerea timpurie la culori poate stimula dezvoltarea vizuală și cognitivă. Jean Piaget, în studiile sale asupra dezvoltării cognitive, a subliniat importanța experiențelor senzoriale în formarea înțelegerii copiilor despre lume. Culorile joacă un rol crucial în acest proces, ajutând copiii să diferențieze obiectele și să recunoască tipare.

Roșul și galbenul, de exemplu, sunt culori care atrag imediat atenția copiilor, stimulându-le interesul și curiozitatea. Aceste culori sunt adesea folosite în jucării și materiale educaționale pentru a capta interesul și a încuraja explorarea. Pe de altă parte, nuanțele de albastru și verde sunt asociate cu calmul și liniștea, fiind utilizate frecvent în camerele copiilor pentru a crea un mediu relaxant.

Importanța Fanteziei în Dezvoltarea Copilului

Fantezia este un alt element crucial al copilăriei. Lev Vygotsky a subliniat rolul esențial al imaginației în dezvoltarea cognitivă și socială a copiilor. Prin intermediul poveștilor, desenelor animate și jocurilor de rol, copiii își construiesc propriile scenarii și personaje, dezvoltându-și astfel gândirea creativă și abilitățile sociale. Aceste activități îi ajută să înțeleagă mai bine lumea și să își formeze un set de valori morale. Poveștile cu zâne, cavaleri și creaturi magice sunt mai mult decât simple divertismente; ele au un rol educativ profund. Aceste narațiuni îi învață pe copii despre bine și rău, despre curaj, prietenie și compasiune. Prin identificarea cu personajele pozitive și confruntarea cu provocările pe care acestea le întâmpină, copiii învață să-și dezvolte empatia și să-și formeze un set de valori morale.

Imaginația și Dezvoltarea Cognitivă

Imaginația este motorul care alimentează fantezia și utilizarea creativă a culorilor. Howard Gardner afirmă că imaginarea unor lucruri inexistente în realitate contribuie la dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și de gândire critică. Jocurile imaginare, în care copiii își asumă diverse roluri, stimulează gândirea creativă și critică, contribuind la dezvoltarea lingvistică și socială. De exemplu, un copil care se joacă de-a profesorul și elevii învață să-și exprime ideile clar și să interacționeze cu ceilalți într-un mod structurat. De asemenea, astfel de jocuri stimulează gândirea critică și creativă, deoarece copiii trebuie să găsească soluții la diverse probleme și să își adapteze scenariile în funcție de situațiile întâlnite. Este crucial ca părinții, educatorii și societatea în general să încurajeze și să susțină acest univers magic al copilăriei. Oferirea de oportunități pentru joc creativ, acces la materiale artistice și lecturi bogate în fantezie sunt doar câteva dintre modalitățile prin care adulții pot stimula dezvoltarea sănătoasă a copiilor.

În era tehnologiei, este important să găsim un echilibru între utilizarea dispozitivelor electronice și activitățile care implică interacțiunea directă cu lumea reală. Jocurile în aer liber, explorările naturii și activitățile manuale sunt esențiale pentru a menține vie curiozitatea și creativitatea copiilor.

De asemenea, este esențial să le oferim copiilor un mediu sigur și un suport bine fundamentat în care aceștia să-și exprime liber imaginația și fantezia. Critica excesivă sau limitările nejustificate pot inhiba capacitatea copiilor de a gândi creativ și de a-și dezvolta abilitățile. În schimb, încurajarea ideilor originale și oferirea de feedback constructiv pot contribui la formarea unei mentalități deschise și inovatoare.

Partea Practică

Activități pentru Stimularea Culorilor și Imaginației

1. **Ateliere de Pictură și Desen:** Prin utilizarea diverselor culori și tehnici, copiii își pot exprima liber creativitatea și emoțiile. Aceste activități dezvoltă abilitățile motorii fine și îi ajută să își exprime sentimentele și ideile în mod vizual.
2. **Jocuri de Rol și Teatru:** Organizarea de piese de teatru sau jocuri de rol permite copiilor să exploreze diverse identități și situații. Aceste activități stimulează imaginația și dezvoltă abilitățile de comunicare și colaborare.
3. **Lectură:** Citirea poveștilor cu personaje fantastice și lumi imaginare îi ajută pe copii să își dezvolte vocabularul și să învețe concepte morale prin intermediul identificării cu personajele.

Studii de Caz și Observații

1. **Studiul Desenelor Copiilor:** Analiza desenelor realizate de copii poate oferi informații valoroase despre starea lor emoțională și nivelul de dezvoltare cognitivă. Howard Gardner a subliniat faptul că desenele copiilor reflectă adesea preocupările lor interioare și capacitatea lor de a procesa experiențele .
2. **Observarea Jocurilor Imaginative:** Monitorizarea jocurilor de rol poate revela modul în care copiii își dezvoltă abilitățile sociale și creative. De exemplu, copiii care participă frecvent la jocuri de rol demonstrează o mai mare empatie și capacitate de a coopera cu ceilalți.

Concluzii

Universul fermecat al copilăriei, plin de culori, fantezie și imaginație, este un loc vital pentru dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil. Aceste elemente nu doar că fac viața mai frumoasă și mai interesantă, dar au și un rol esențial în formarea personalității și a abilităților cognitive și sociale. Prin susținerea și încurajarea acestor aspecte, contribuim la creșterea unor indivizi creativi, empatici și capabili să facă față provocărilor vieții cu încredere și originalitate.

Bibliografie

1. Piaget, Jean. *The Child's Conception of the World*. Routledge, 1929, Londra, pag. 45-78;
2. Vygotsky, Lev. *Imagination and Creativity in Childhood*. MIT Press, 2004, Cambridge, pag. 102-137;
3. Gardner, Howard. *Artful Scribbles: The Significance of Children's Drawings*. Basic Books, 1980, New York, pag. 53-89;
4. Elkind, David. *The Power of Play: Learning What Comes Naturally*. Da Capo Press, 2007, Cambridge, pag.150-188;
5. Bettelheim, Bruno. *The Uses of Enchantment: The Meaning and Importance of Fairy Tales*. Vintage Books, 1976, New York, pag. 33-71;
6. Egan, Kieran. *Teaching as Story Telling: An Alternative Approach to Teaching and Curriculum in the Elementary School*. University of Chicago Press, 1986, Chicago, pag. 97-129;
7. Harris, Paul L.. *The Work of the Imagination*. Wiley-Blackwell, 2000, Malden, pag. 55-96;
8. Singer, Dorothy G., și Singer, Jerome L.. *Imagination and Play in the Electronic Age*. Harvard University Press, 2005, Cambridge, pag. 45-82;
9. Steiner, Rudolf. *The Education of the Child in the Light of Anthroposophy*. Anthroposophic Press, 1996, Hudson, pag. 101-145;
10. Ackerman, Diane. *Deep Play*. Random House, 1999, New York, pag. 70-110.

COPILĂRIA FEERICĂ: UNIVERSUL CULORILOR ȘI IMAGINAȚIEI ÎN DEZVOLTAREA TIMPURIE

Profesor Bratu Mihaela, Liceul "Simion Mehedinți" Vidra, județul Vrancea

Fundamentare teoretică

Copilăria este, fără îndoială, una dintre cele mai fascinante și enigmatice perioade ale vieții umane. Este o etapă marcată de o bogăție emoțională și intelectuală extraordinară, în care culoarea, fantezia și imaginația joacă roluri fundamentale. Psihologii și pedagogii au studiat îndelung această perioadă, evidențiind importanța ei în dezvoltarea ulterioară a individului. Jean Piaget, un pionier în studiul dezvoltării cognitive a copiilor, a subliniat că imaginația este esențială pentru învățare și adaptare. În mod similar, Lev Vygotsky a argumentat că jocul simbolic este fundamental pentru dezvoltarea cognitivă și socială a copiilor, oferindu-le posibilitatea de a explora și înțelege lumea din jurul lor.

În literatură, copilăria a fost întotdeauna o sursă inepuizabilă de inspirație. Hans Christian Andersen și Frații Grimm au creat lumi magice pline de culoare și personaje fantastice care au captivat imaginația generațiilor de cititori. Aceste povești nu doar că stimulează creativitatea copiilor, dar le oferă și lecții valoroase despre curaj, prietenie și moralitate.

Parte practică

În calitate de profesor, am avut privilegiul de a observa direct modul în care imaginația și fantezia influențează dezvoltarea copiilor. Am implementat o serie de activități menite să stimuleze aceste calități, învățând din experiențele și reacțiile elevilor mei. Una dintre cele mai reușite activități a fost „Pictura poveștilor”. Copiii au fost încurajați să își creeze propriile povești și să le illustreze. Am observat cum fiecare desen devenea o fereastră către universul lor interior, plin de culori vii și personaje fantastice. Această activitate nu numai că a stimulat creativitatea, dar a și îmbunătățit abilitățile lor de comunicare și colaborare, deoarece adesea lucrau în echipe pentru a-și spune poveștile.

O altă activitate de succes a fost „Teatrul imaginar”. Copiii au fost încurajați să își creeze propriile piese de teatru, utilizând obiecte de zi cu zi transformate în recuzită magică. Am observat cum această activitate le-a îmbunătățit nu doar imaginația, ci și abilitățile sociale și emoționale. Jocul de rol

le-a permis să exploreze diferite emoții și situații, ajutându-i să înțeleagă și să gestioneze mai bine propriile sentimente.

În cadrul unui proiect intitulat „Călătorii fantastice”, copiii au fost invitați să imagineze și să descrie lumi fantastice. Aceasta nu numai că le-a dezvoltat abilitățile narative, dar le-a și stimulat gândirea critică și creativă, pe măsură ce își construiau universurile proprii cu reguli și legi distincte.

Concluzii

Lumea magică a copilăriei, cu toată bogăția ei de culoare, fantezie și imaginație, este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin intermediul jocului și al activităților creative, copiii învață să exploreze și să înțeleagă lumea, să-și exprime emoțiile și să-și dezvolte abilitățile sociale. Ca educatori, este de datoria noastră să cultivăm și să susținem această magie, oferindu-le copiilor oportunități de a-și dezvolta imaginația și creativitatea.

Investiția în lumea interioară a copiilor, prin promovarea unor activități educative care pun accent pe fantezie și culoare, va avea beneficii pe termen lung. Acești copii vor deveni adulți creativi, empatici și capabili să gândească critic și inovator, pregătiți să facă față provocărilor complexe ale viitorului.

Prin acest referat, sper să fi adus în prim-plan importanța lumii magice a copilăriei și să fi subliniat rolul esențial pe care educația bazată pe fantezie și imaginație îl are în dezvoltarea copiilor.

Bibliografie

1. Piaget, Jean. Psihologia inteligenței. Editura Humanitas, 2005, București, p. 120-135.
2. Vygotsky, Lev. Imaginație și creație în copilărie. Editura Didactică și Pedagogică, 2004, București, p. 45-78.
3. Andersen, Hans Christian. Povești. Editura Litera, 2018, București, p. 32-65.
4. Grimm, Frații. Basmele Fraților Grimm. Editura RAO, 2010, București, p. 14-50.

JOCUL ȘI DEZVOLTAREA COPILULUI PREȘCOLAR

Prof. dr. Brotac Daniela

Grădinița Nr. 268

The game is considered the activity involved in child development and education and also has a positive role in its relaxation. The child uses play to develop, evolve, to practice his new skills. Little game he invents and builds lead in the world desires and imagination. He mimics, thus trying to better understand adult world. Play is as a service (work) for us a respectable activity, seriously, it helps to increase the total involved.

„Jocurile copilăriei sunt mugurii întregii vieți a omului, căci acesta dezvoltându-se, prin ele își dezvoltă cele mai ascunse însușiri ale ființei sale” (F.R.Frobel).

Copilul se dezvoltă prin joc, acesta fiind primul stadiu de învățare și activitate creatoare.

Copilul dobândește prin joc capacități și experiențe noi, își cultivă spiritul de observație, memoria, atenția, fantezia, gândirea și spiritul artistic.

Jocul este crucial în dezvoltarea normală a copilului, acesta incluzând dezvoltarea socială, emoțională, psihică și cognitivă a acestuia. Jocul este o metodă de cunoaștere a propriului corp sau sau a lucrurilor ce îl înconjoară.

Jocul copilului satisface necesitățile principale ale acestuia și anume: necesitatea de a se mișca, de a crea, de a fi acceptat, de a-și satisface curiozitățile și nu în ultimul rând de a distinge.

Ultima necesitate este greu de înțeles, mai ales de părinți, însă acesta exprimă spiritul de cercetare a copilului. Esența jocului este explorarea, iar pentru început acesta începe prin simpla observație și analizarea obiectelor din jur, ca apoi să fie explorate celelalte posibilități: coloratul, mersul, asamblarea diferitelor obiecte etc.

Odată cu înaintarea în vârstă se schimbă și stilul de joacă. Acesta devine mult mai complex și imaginativ. Copiii își exersează prin joc diferitele abilități și calități precum și independența, creativitatea, curiozitatea și capacitatea de a rezolva unele probleme. Jocul poate fi considerat, de asemenea, o metodă foarte bună de explorare a sentimentelor și a valorilor personale. De multe ori împărțirea jucăriilor cu alți copii sau cu frați este precedată de oferirea acestora unei păpuși sau primul „mulțumesc” sau „te rog” poate fi exprimat accidental în timpul unui joc imaginar cu prietenii sau jucăriile acestuia.

Tipul jocului recomandat pentru un copil diferă de la o vârstă la alta și ține cont și de alți factori precum personalitatea copilului.

Datorită impactului major pe care jocul îl are asupra dezvoltării psihomotrice a copilului, alegerea jocului potrivit este o responsabilitate destul de mare pentru părinți și educatori.

Jocul este considerat principala activitate cu rol în dezvoltarea și educarea copilului și are, de asemenea, un rol pozitiv în relaxarea acestuia.

Jocul copiilor constituie un teren important de descifrare a capacităților psihologice inclusiv a celor intelectuale și a trăsăturilor de personalitate. După modul cum se joacă, dacă un copil este mai inventiv, mai activ în joc, dacă poate sau nu surprinde soluții noi, ingenioase, dacă dispune de claritate de idei, coerență în rolul ce și l-a asumat.

Jocul este privit drept activitate care formează, modelează inteligența dar, pe de altă parte permite să se constate caracteristicile ei. Activitatea ludică furnizează informații privind psihodiagnoza inteligenței. El oferă posibilitatea cunoașterii nivelului dezvoltării intelectuale a copiilor la un moment dat, fapt ce permite aplicarea unor metode pedagogice optime fiecărui caz în parte.

Prin activitatea de joc, copiii dobândesc cunoștințe, li se formează variate acțiuni mintale care influențează dezvoltarea proceselor psihice, se face trecerea în etape de la acțiuni practice, materiale de joc prin acțiuni mintale în planul reprezentărilor.

Jocul are un rol formativ și prin intermediul copilului are posibilitatea de a reconstitui, de a reproduce într-o formă intuitiv-activă o arie cuprinzătoare din realitatea obiectivă. Astfel, prin joc copiii acționează cu diferite materiale prin jocurile de creație și de construcție reproduc în mod activ activitatea oamenilor, reflectând relațiile sociale ale diferitelor profesii. Jocul favorizează dezvoltarea aptitudinilor imaginative la copii, o capacitate de a crea sisteme de imagini generalizate despre obiective și fenomene precum și de a efectua diverse combinații mintale cu imaginile respective. Prin joc copilul dobândește numeroase și variate cunoștințe despre mediul înconjurător prin care i se dezvoltă procesele psihice de reflectare directă și nemijlocită a realității: percepțiile, reprezentările, memoria, imaginația, gândirea, limbajul.

În timpul jocului, reprezentările copilului se îmbogățesc, se precizează și se conturează. Trecând de la reprezentări la noțiuni, copilului i se dezvoltă memoria, gândirea activă unde un rol important îl are limbajul. Comunicând între ei își fixează tema jocului, stabilesc subiectele, își raportează rolurile, își precizează acțiunile comune menite să confere jocului un caracter organizat. Prin joc, imaginația copiilor suferă modificări calitative în strânsă unitate cu schimbările psiho-fiziologice care au loc în această perioadă (3-6 ani). Cunoștințele copilului devin mai precise, mai sistematice și mai generalizate, se dezvoltă imaginația reproductivă și creatoare.

Joaca este indispensabilă dezvoltării unui copil. Începând cu săptămânile de după nașterea sa, se ascultă scoțând sunete, urmărește u privirea razele de soare prin perdea. Apoi cu trecerea lunilor și a anilor, copilul se folosește de joc pentru a se dezvolta, a evolua, a-și exersa noile sale capacități. Micuțul inventează și construiește jocuri care îl duc în lumea dorințelor și a imaginației. El imită, încercând astfel să înțeleagă mai bine lumea adulților.

El învață să stăpânească noi gesturi și capacități. Dar este, de asemenea, o activitate plăcută, o ocazie amuzament la care se participă în funcție de preferințe. Pentru micuți totul este sinonim: a se juca, a experimenta, a muncii, a visa, a descoperi, a învăța.

Părinții și educatorii trebuie să acorde o atenție deosebită jocului copilului și chiar să îi fie partener de joacă.

Bibliografie:

Chatcan, J. (1967). Copilul și jocul. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Claparade, E. (1975). Psihologia copilului și pedagogia experimentală. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Diaconu, M. (2007). Educația și dezvoltarea copilului. București: Editura ASE, Colecția „Științele educației”.

COPILĂRIA ÎNTRE TANGIBIL ȘI INTANGIBIL

Prof. BRUJA CARMEN-VASILICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 BALCANI, JUDEȚUL BACĂU

„Copilăria este inima tuturor vârstelor” (Lucian Blaga)

Copilăria este vârsta viselor fără graniță, vârsta care trăiește prin flori și se exprimă prin exclamații. Orice copil este un trofeu pe care viața îl smulge morții în marea bătălie care durează de miliarde de ani și al cărei sfârșit nu se cunoaște încă. Copilăria este cea mai nevinovată, cea mai îngerească, dar în același timp și cea mai imorală, cea mai sadică vârstă a omului.

Nu există nici un om care să nu-și amintească de această vârstă ca un vis dispărut cu care nimeni nu poate fi asemuit mai pe urmă. E vârsta în care orice copil dă voie imaginației să-și împlinească visurile și are dreptul la orice. Ea e frumoasă, candidă și ființele cele mai bune sunt cele care păstrează cel mai mult sau pierd cel mai puțin din această candoare și din această sensibilitate. Sentimentele față de copilărie împreună cu toate frumusețile ei sunt puse în mișcare de către neputință. Ea este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea. Apoi, odată cu trecerea anilor, toată această magie dispăre, făcând loc unei lumi mult mai serioase, o lume în care uităm să zâmbim, să ne bucurăm de tot ceea ce ne înconjoară și este frumos, ne pierdem bucuria jocului, libertatea și infinitul imaginației copilăriei. Indiferent de situația lui socială, copilul trebuie ocrotit, tratat cu căldură și dragoste, cu onestitate și înconjurat cu afecțiune, cu acea tandrețe de care simte nevoia numai el. Școala trebuie să fie factorul major de educație înaltă și pilduitoare.

Educația este un proces complex și delicat, este o artă și o știință, o înțelepciune. Dacă până acum simțea că lumea era organizată în funcție de el, o dată sosit în școală, copilul constată un mediu afectiv neutru și observă că trebuie să-și ia răspunderea proprie pentru tot ceea ce va trăi aici: bucurii, satisfacții, dificultăți, mici necazuri. Important este rolul familiei, care trebuie să-l pregătească pe copil pentru acest moment. De asemenea, trebuie obișnuit să gândească că el se poate descurca foarte bine atunci când este lăsat singur, ori când învață alături de alți copii. El trebuie să știe clar de ce este necesar să meargă la grădiniță, mai apoi la școală: pentru a cunoaște alte lucruri, pentru a se juca și a învăța, pentru a vedea cum sunt alți copii, pentru că acolo este o lume a lor, a copiilor,

Este foarte important ca în calitate de educator și de părinți să ținem cont de diferențele existente în individualitatea copiilor. Fiecare copil are o anumită personalitate și propriul său potențial intelectual, de aceea, copiii au nevoie să știe cine sunt și să-și formeze o idee clară a propriei identități, a sentimentului că sunt o persoană distinctă de altele, deosebită, specială, importantă; acest lucru presupune ca fiecare ființă umană să se respecte pe sine și să aibă grijă de ea însăși. La vârsta copilăriei, în etapa preșcolară, copiii încep să devină conștienți de ei înșiși, ca ființe existente în lume și își formează involuntar o imagine despre sine în care sunt înscrise gradat și nedeslușit încă datele fizice și posibilitățile intelectuale. Prima imagine pe care și-o formează nu le aparține, ci este a celor din jur de la care ei o preiau. Este foarte important cu ce imagine despre ei pornesc în viață, deoarece în funcție de ea vor trăi dezinvolți sau complexați afectiv. În formarea imaginii de sine au un rol important părinții, școala, anturajul în care se dezvoltă copilul. Subaprecierea de către educatori, batjocura colegilor, utilizarea necenzurată de către părinți a unor expresii de genul „nu va ieși nimic din tine, ești un prost”, pot avea pentru un copil sensibil un efect dezastruos asupra motivării psihologice în viață.

Înțelegând că valoarea sa este modestă, copilul nici nu va avea aspirații înalte, nu va dori un loc de frunte în societate, mulțumindu-se cu un loc modest în viață în loc să năzuiască la mai mult.

Pe măsură ce crește, copilul învață să recunoască și să înțeleagă sentimentele pe care ei și alți copii le examinează, iar aceste sentimente vor fi împărtășite cu alte persoane. Atitudinea adultului față de copil, aprobativă și mai ales participativă, amplifică disponibilitățile creative ale copilului. Numai un educator deschis, cald, apropiat, va stimula potențialul creativ al acestuia.

Creativitatea, ca produs, se caracterizează prin noutate, originalitate, aplicabilitate, armonie, relevanță. În general, la această vârstă, copilul are tendința de a-l imita pe celălalt și de a repeta cuvintele care au fost apreciate de adult. De aceea se impune orientarea școlarului spre original și util. Educatorul, părinte sau cadru didactic, va avea grijă să aprecieze toate strădaniile copilului, chiar și atunci când ele nu corespund unor criterii riguroase, și să-l mobilizeze să-și finalizeze proiectele.

Ridicarea potențialului creativ al copiilor începe de la munca creatoare a cadrului didactic (pentru aceasta sunt necesare cunoștințe vaste, o bună pregătire și multă muncă). Este adevărat că stimularea creativității, a originalității și a gândirii critice presupune o serie de riscuri pe care învățătoarea trebuie să și le asume, conștientă fiind că rezultatul final merită un asemenea preț. Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea creativității. Dar cu cât această acțiune începe la o vârstă mai mică și continuă de-a lungul anilor, cu atât va fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări creative mai valoroase. Dezvoltarea creativității presupune stimularea la copii a curajului de a emite ipoteze, chiar hazardate, capacitatea de a aprecia în ce măsură este plauzibilă o anumită ipoteză, de a elabora o strategie de lucru.

Creativitatea nu trebuie confundată cu talentul, îndemânarea sau inteligența. Creativitatea nu înseamnă a face ceva neapărat mai bine decât ceilalți; înseamnă a gândi, a descoperi și a imagina. Ideile creative se regăsesc în stimularea potențialului creativ. Receptivitatea și curiozitatea copilului, bogăția imaginației, tendința sa spontană către nou, pasiunea pentru fabulație, dorința lui de a realiza ceva constructiv și creativ pot fi „alimentate” și împlinite efectiv. Beneficiul încurajării creativității în grădiniță face ca activitățile să fie mai eficiente, dând un farmec imaginației și învățării copiilor, care o să dureze toată viața. În acest sens, atmosfera sau climatul psiho-social în care își desfășoară activitatea copilul constituie aspectul hotărâtor.

Rolul unui climat caracterizat prin deschidere și stil relaxat de creație, prin asigurarea libertății de afirmare și expresie independentă, prin recunoașterea și aprecierea pozitivă ca și prin încurajarea și promovarea efortului creativ pot participa în mod decisiv la dezvoltarea creativității copiilor. Dezvoltarea capacității de acțiune, îmbogățirea experienței senzoriale ca și evoluția întregului plan al cunoașterii, pot oferi elemente care să concure la acea expansiune subiectivă specifică și la acea independență acțională pe care o presupune potențialul creativ al copiilor. Ca strategie generală de acțiune în stimularea creativității în învățământul preșcolar, este utilă valorificarea în sistemul activităților instructiv-educative a condițiilor și principiilor învățării de tip creativ. Jocul didactic, pentru a rămâne joc, adică pentru a fi antrenant și vii trebuie să includă elementele de joc. Acestea pot apărea și din îmbinarea activității cu unele situații imaginare, prin determinarea copiilor de a crea, lăsându-le liberă imaginația, încurajându-le spontaneitatea și dezvoltându-le spiritul de observație. Prin varietatea lor, prin crearea unor situații-problemă, ele dezvoltă spiritul de observație, de analiză, gândirea, memoria, înlătură monotonia și conformismul. Un dicton celebru spune: „omul este singura ființă care se joacă toată viața pentru că jocul este implicat în contextul vieții la toate vârstele.

Poetul Lucian Blaga își imagina cele trei generații ca trei trepte: a jocului, a iubirii și a înțelepciunii, filozofând că jocul este înțelepciunea și iubirea copilului, cum iubirea este jocul și înțelepciunea tânărului, și cum înțelepciunea este iubirea și jocul bătrânului.” Jocul și învățarea oferă copilului nenumărate prilejuri de a combina și recombină prezentările pe care le dispun propriile sale imagini, ascultând povești, basme, poezii, reconstruiește mental principalele momente ale narațiunii, le inversează, le omite, le amplifică și inventează altele noi. Prin tot ceea ce are specific manifestarea liberă a opțiunilor, ideea libertății depline în acțiune, spiritul de independență generat și întreținut de ideea realei competențe, realizarea imediată a scopului, caracterul fictiv al acestuia și al acțiunii, precum și al mijloacelor implicate în acțiune, trăirile afective

intense în tot timpul acțiunii, etc., jocul permite copilului să întrețină legătura permanentă cu realitatea cotidiană, să-i înțeleagă exigențele și să acționeze în modul propriu și creator, în lumea în care trăiește.

Materialele didactice bogate și atractive, indicațiile verbale, descrierile adultului amplifică manifestările creative ale copilului în joc, în desen, în povestea creată. Un mijloc important pentru a-l face pe copil să acționeze într-o direcție sau alta pentru a-i mobiliza întregul potențial psihic, constă în a-l introduce în diverse activități și situații care să-l determine la o participare activă. Practic, fiecare tip de joc poate activa potențialul creativ al copilului, dar nouă ne revine sarcina, în primul rând, să ținem cont de solicitările societății de astăzi, de avansare pe scara modernismului, care conduc la schimbări și în modul de joacă al copiilor. Prin joc, copiii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitățile lor de a acționa creativ pentru că strategiile jocului sunt, în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, inițiativa, îndrăzneala etc.

Chiar și în jocul didactic, care are reguli stricte de desfășurare, se poate rezolva o sarcină didactică într-un chip nou, deosebit, atractiv. În vederea valorificării la un nivel cât mai înalt a potențialului creativ al copiilor, este necesar ca fiecare cadru didactic să realizeze două acțiuni complementare:

- evaluarea nivelului pe care îl ating diferiți factori ai creativității la fiecare copil;
- găsirea celor mai eficiente modalități de activare, stimulare, educare, formare și dezvoltare a creativității.

Concluzii

La fiecare nivel de vârstă copiii trebuie să fie învățați cum să învețe și cum să se exprime creator. Educatorii sunt cei care respectă ideile copiilor, îi ajută să gândească și să-și rezolve problemele singuri. Copiii care sunt liberi să greșească, să exploreze și să experimenteze, se vor simți liberi să inventeze, să creeze și să găsească multiple modalități de a rezolva situațiile întâlnite.

A.S. Macarenco aprecia înalt capacitatea pedagogului de a visa împreună cu copiii, de a-i pasiona prin visul său sau, a-i ajuta să vadă „bucuria de mâine”.

Bibliografie

- 1.AL. Roșca: *Creativitatea*, Colecție, Orizonturi, Editura Enciclopedică Română, București, 1972
2. U.Șchiopu: *Psihologia Copilului*, Educația Didactică și pedagogică 1967
- 3.C. Cojocaru: *Creativitate și inovație*, Editura Științifică și Enciclopedică, București 1975
- 4.E. Claparedé: *Psihologia copilului și pedagogia experimentală*, E.D.P., 1975

LUMEA MINUNATĂ COPILĂRIEI

Bucovineanu Nicoleta
GPP Căsuța Piticilor Barați Bacău

Copilăria – un tărâm magic ! Primii pași, primele cuvinte: mama, tata. Primii ani de școală, prima profesora. Toate în copilărie au început. Copilăria – cei mai frumoși ani din viața noastră. În copilărie totul e diferit, vedem lumea cu alți ochi, e o poveste. Credem că ne aflăm într-un joc, interesant, însă, se termină brusc.

Imi amintesc cu drag vremurile copilăriei mele când libertatea era cuvântul de ordine. În fața blocului, ne adunam toți copiii din cartier și ne jucam până seara târziu ”Baba- oarba”, „De-a v-ați ascunselea”, „ Țară, țară vrem ostași”, „Elasticul” sau dădeam câte un spectacol cu muzică și dans . Aveam două prietene, Oana și Cristina cu care mă jucam cu păpușile pe o păturică așezată pe iarbă, unde croiam hăinuțe, le aranjam părul , etc. Aveam colecții cu șervețele, iar pe cele în mai multe exemplare le schimbam cu colegile, adunam surprize de la gume Turbo. Copiii erau tot timpul liberi, așteptau cu nerăbdare vacanțele care erau petrecute de majoritatea la bunici, inundate cu aerul pur ca lacrima, cu mirosul bucatelor gătite de bunica. Cât era ziua de lungă alergam de colo colo, zburdam pe câmpuri, nestingheriți. Iernile erau așteptate cu nerăbdare, ne bucuram de troiene care îmbrăcau pământul, chicoteam de la mic la mare pe derdeluș, ne bulgăream, iar seara fiecare se retrăgea către casă cu hainele ude...cu obrazii rumeniți de ger și cu amintirea unei zile pline de veselie. Deși ne doream să petrecem timp cu familia, părinții erau preocupați de bunăstarea familiei, timpul petrecut cu aceștia fiind limitat, doar în zilele lor libere.

În copilărie nu aveam telefon mobil, calculatoar, tabletă, etc. Am făcut parte din generația cu „cheia de gât”, liniștea părinților în ceea ce privea siguranța mea constituind-o responsabilitatea de care dădeam dovadă. Era o copilărie simplă, dar adevărată. Știam să gust din orice clipă petrecută.

Vremurile s-au schimbat...astăzi părinții sunt tot mai implicați în creșterea copiilor, aceștia nemai fiind lăsați singuri în fața blocului, acasă nu mai stau singuri, la școală merg însoțiți, petrec mult mai mult timp împreună cu părinții comparativ cu generația mea. Acum prietenii încep să fie tot mai mulți virtuali, jocurile din fața blocului fiind înlocuite de cele pe calculator, tabletă, etc.

Fiecare timp cu avantajele și dezavantajele lui..., totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Indiferent cărei generație am aparține, copilăria reprezintă un tărâm de poveste, cu prinți și prințese, plin de bucurie, zâmbete, joc și culoare. Este o insulă a nemuririi, luminată de soarele primei vârste, este un timp mitic și fericit în care visele devin realitate, iar realitatea devine basm.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi , copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

Jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a

realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea, haideți să ne jucăm împreună cu copiii, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

Ceea ce vreau să evidențiez prin prezentarea conținutului acestei lucrări este faptul că jocul a avut un impact puternic în dezvoltarea mea atât în plan social, cât și fizic și intelectual. Prin profesia mea, pot da glas acestui impact ludic în activitățile desfășurate cu preșcolarii, acestea dobândind un caracter colorat și animat, încununat de zâmbete și voie bună.

În concluzie copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm”
(George Bernard Shaw)

BIBLIOGRAFIE:

- Moldovanu, I.; Culea, L., Cartea mare a jocurilor, CIDDC, Chișinău, 2002;
- Kari Killen, "Copilăria durează generații la rând", Editura First, Timișoara, 2003.
- Vincent, R., „Cunoașterea copilului”, E.D.P., București.,1972

ÎN CĂUTAREA MICULUI PRINȚ - PROIECT ETWINNING

Liceul Tehnologic “UNIO-Traian Vuia”, Satu Mare

Autor: Bucs Ecaterina-Iulia

Fundamentare teoretică:

Într-o lume aflată în perpetuă schimbare, valorile morale s-au deteriorat și deseori spiritul competitiv contează mai mult decât bunătatea, ambiția de a dezvolta o carieră e mai importantă decât prietenia și în general în lumea noastră tehnologizată prea puțin mai contează simplitatea și puritatea.

Micul Prinț este cea mai pură versiune a fiecăruia dintre noi, eternul rebel pașnic, care nu înțelege această goană nebună a “oamenilor mari” după falsele valori.

Reîntorcându-ne la rădăcini, prin proiectul “Looking for the Little Prince” („În căutarea Micului Prinț”) am sperat să le oferim elevilor o viziune alternativă asupra valorilor care pot contribui la devenirea lor ca adulți responsabili, capabili să vadă dincolo de aparențe, sensibili la nevoile celorlalți și dornici să pornească într-o călătorie de autocunoaștere.

În cadrul acestui proiect, ne-am propus ca elevii să descopere și să analizeze lecțiile de viață oferite de personajele cărții “Micul Prinț”, de Antoine de Saint- Exupéry, să realizeze povești asemănătoare cu mesaje morale importante, să realizeze o carte audio în mai multe limbi europene.

Parte practică:

Proiectul eTwinning „ Looking for the Little Prince” a fost lansat la finalul lunii ianuarie 2022.

Activitățile proiectului s-au desfășurat în perioada februarie-aprilie, urmând să se finalizeze în prima săptămână a lunii mai prin conferința de încheiere.

La acest proiect au participat alături de Liceul Tehnologic UNIO-Traian Vuia șase licee din Turcia și un liceu din Spania. Cei opt profesori de limba engleză au coordonat 72 de elevi.

Elevii au participat la diverse activități, au creat logouri, afișe, au realizat filmulețe promoționale despre școala, orașul și țara de proveniență.

Alături de școlile partenere, au marcat evenimente cum ar fi Ziua Mondială a Limbii Materne, Ziua Siguranței pe Internet și Ziua eTwinning.

Deoarece tematica proiectului s-a bazat pe simbolistica și mesajul moral al diverselor fragmente din “Micul Prinț”, partenerii proiectului au dorit să realizeze o serie de activități prin cooperare, cum ar fi realizarea unei narațiuni pe baza unui citat preferat din această carte, crearea unor jocuri interactive pe baza acestor narațiuni de către o altă echipă, și în final, realizarea unor benzi desenate.

Tot în ideea colaborării dintre echipe, s-au creat echipe mixte internaționale de elevi, având câte un profesor mentor. Fiecare echipă a scris o continuare a poveștii Micului Prinț, în care acesta

încearcă alături de protagoniștii narațiunii să găsească modalități de combatere și soluționare a unor probleme globale, cum ar fi pandemia, războaiele, poluarea, încălzirea globală, sărăcia, foametea.

Un obiectiv ambițios al proiectului a fost realizarea unei cărți audio internaționale, “Read me a chapter in your language!”, în care capitolele textului original al „Micului Prinț” sunt citite de elevi, profesori și alți colaboratori ai proiectului în nu mai puțin de 22 de limbi.

Partenerii proiectului s-au întrunit lunar pentru a planifica activitățile, iar toți membrii proiectului, atât elevii cât și profesorii au participat în fiecare lună la un webinar, ținut de colaboratorii proiectului, d-na Savianu Diana- asistent social de la Asociația Stea, Satu Mare, dl. Hiroshi Usuda- artist stradal și sportiv de calistenie, Japonia, respectiv Helmut Bencze- Schlachter și Boglárka Ginál- voluntari Rescued cat society, Satu Mare.

Elevii s-au întâlnit lunar cu profesorii lor și au discutat despre activitățile planificate, au propus instrumente și aplicații pentru rezolvarea sarcinilor și au contribuit la distribuirea sarcinilor.

Elevii au fost sfătuiți să studieze independent „Micul Prinț”, în limba engleză și în limba lor maternă și să identifice un citat care le-a plăcut în mod deosebit. Au editat un afiș în care au explicat acest citat.

Povestirile colaborative bazate pe citatul afișului câștigător au fost create în grupuri, prin echipele locale, elevii primind instrucțiunile pe un document google slides. Elevii au studiat o poveste realizată de o altă echipă, și prin colaborare, o a treia echipă a creat benzi desenate pe baza conținutului poveștii. Astfel, munca fiecărei echipe a fost continuată de alte două echipe.

Elevii noștri au lucrat în ultima lună a proiectului în echipe internaționale mixte, unde au fost îndrumați de profesori mentori.

Pentru cartea audio „Citește-mi un capitol în limba ta maternă ”, elevii și-au organizat ei înșiși munca: unii elevi și-au înregistrat vocea în timp ce citeau un capitol din “Micul Prinț” în limba lor maternă sau o limbă străină pe care o vorbesc, alții au editat paginile în Book creator sau au cerut ajutor de la prieteni, vorbitori de o limbă străină.

Concluzii:

Proiectul s-a dovedit a fi unul cross-curricular, din care toți am avut de învățat. Elevii și-au îmbunătățit abilitățile de scris, citit și susținut o conversație în limba engleză, dar au și lucrat mult în echipă. Toți partenerii au încercat să folosească o mare varietate de instrumente web 2.0. Deși unele dintre aceste aplicații au fost cunoscute de elevii noștri, au existat și o serie de instrumente complet noi atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Cooperarea dintre profesori ne-a ajutat să dobândim noi abilități și să învățăm să folosim noi instrumente, cum ar fi:

- Mindmeister, mentimeter și dotstorming pentru activități de brainstorming
- paddlet, wakelet pentru colectarea diferitelor lucrări
- pixton, chatterpix și voki pentru crearea de avatare și benzi desenate
- Ourboox, storyjumper, Book creator, Canva pentru editarea și crearea de cărți electronice
- Calameo, flipsnack pentru colectarea lucrărilor într-o revistă

- ZUMpad, google slides, paddlet pentru editarea de texte prin colaborare
- Emaze pentru expoziția virtuală a proiectului
- Wordwall, kahoot pentru crearea de jocuri
- Genially, Canva, Renderforest pentru diferite prezentări
- Canva pentru editarea de postere și logo-uri

Linkuri cu activitățile și produsele finale ale proiectului:

<https://view.genial.ly/620ffdf960abb00113649ea/presentation-little-prince-around-the-world-february>

<https://view.genial.ly/62667befbb1a5a001118f7a0/presentation-april-webinar-with-helmut-and-boglarka>

<https://www.emaze.com/@ALRFLWQQ/march-webinar>

<https://www.emaze.com/@ALRCOLRLQ/gallery>

<https://www.flipsnack.com/EFB6EA99E8C/comics-strips-of-switched-teams.html>

<https://read.bookcreator.com/fU0nK1XsHtay7tuO5N0L759R9a63/DFu9GkZjS9iXbCDhKpyqew>

<https://youtu.be/obeBUO-cq-o>

STIMULAREA GÂNDIRII CRITICE CREATIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. Înv. preșcolar BUCUR DANUȚA

Grădinița Nr. 209, București

Dezvoltarea gândirii critice începe chiar în primii ani de viață, la vârsta preșcolară. În această perioadă copiii încep să exploreze mediul înconjurător și să-și formeze primele concepte. Încurajarea gândirii critice la preșcolari, poate implica activități precum: întrebări deschise care îi provoacă să-și exprime opinii și să gândească independent, jocuri care implică rezolvarea de probleme sau luarea deciziilor, îi stimulează să analizeze situații și să identifice soluții, interacțiunea cu diverse materiale și experiențe concrete, contribuie la formarea unui mod de gândire explorator și analitic. Este esențial să se creeze un mediu în care copiii se simt încurajați să-și exprime ideile și să exploreze cu încredere lumea din jur.

Metodele interactive de grup promovează interacțiunea dintre felul de a gândi al participanților, dintre personalitatea lor, rezultatul fiind colaborarea între participanți pentru atingerea obiectivului propus. Astfel se dezvoltă capacitățile copiilor de a lucra împreună pentru a finaliza tema propusă. Toate metodele interactive de grup (în special brainstorming- ul, ciorchinele, diagrama Venn, turul galeriei, ș.a.m.d.) stimulează creativitatea, comunicarea, activizarea tuturor copiilor și formarea de capacități ca: spiritul critic constructiv, independența în gândire, găsirea unor idei creative, îndrăznețe de rezolvarea a sarcinilor de învățare. Învățarea în grup sau prin cooperare, printre multe alte avantaje, stimulează și dezvoltă capacități cognitive complexe, cum ar fi gândirea divergentă, gândirea critică, capacitatea de a gândi și a cerceta lucrurile în acest mod.

Activitățile de învățare devin atractive dacă sunt realizate prin:

- joc și implicare activă: învățarea prin joc face activitățile mai atractive pentru copii. Crearea de activități interactive și captivante care să le permită copiilor să se implice activ și să se bucure în timp ce învață. Folosirea unor materiale și jocuri adecvate vârstei lor pentru a-i motiva să participe.
- utilizarea vizualului: folosirea de imagini, desene, fotografiile și alte materiale vizuale pentru a spori interesul copiilor și a le facilita înțelegerea conceptelor (afișele, diagramele sau pictogramele pot fi folosite pentru a ilustra idei și informații importante).
- utilizarea tehnologiei: integrarea tehnologiei adecvate în activități poate fi foarte atractivă pentru copii, utilizând proiectoare, tablete sau alte dispozitive pentru a aduce interactivitate și elemente multimedia în învățare. Aplicații și jocurile educaționale pot fi folosite pentru a implica și a face activitățile mai distractive.
- variație și diversitate: ne asigurăm că activitățile de învățare sunt variate și cuprind diferite stiluri și modalități de învățare, combinând activități de tip auditiv, vizual și kinestezic pentru a satisface nevoile diferite ale copiilor, schimbând periodic activitățile și oferindu-le o varietate de experiențe pentru a menține interesul și entuziasmul.
- legătura cu interesele copiilor: atenția către interesele și pasiunile copiilor și încercarea de a le integra în activitățile de învățare, crearea de legături între conținutul academic și subiectele care îi fascinează pe copii îi va motiva să implice mai activ și să își păstreze atenția.
- colaborare și interacțiune socială: promovarea activităților de grup și colaborarea între copii prin organizarea de jocuri de rol, proiecte de grup sau discuții care implică interacțiunea și cooperarea, nu numai că îi face pe copii să se simtă implicați și conectați, dar le dezvoltă abilități sociale și de comunicare.

- feedback și recompense: oferirea feedback-ului pozitiv și încurajator copiilor pentru a-i motiva și a le întări succesul, utilizarea recompenselor, cum ar fi mici premii sau aprecieri verbale, pentru a răsplăti eforturile și realizările lor.

Scenariul zilei

La sosirea copiilor în grădiniță aceștia sunt îndrumați spre jocurile și activitățile liber-alese, fiind încurajați să exploreze individual sau în grupuri mici o jucărie ori o activitate din cele puse la dispoziție, selectate în funcție de tema studiată.

După micul-dejun activitatea zilei începe cu „*Întâlnirea de dimineață*”, etapă în care se ating toate elementele specifice acestui moment: *salutul* (Bună dimineața!), *prezența* (numărarea copiilor, fetițe, băieți), *Calendarul naturii*, se continuă *împărtășirea cu ceilalți* a unor aspecte din viața de zi cu zi prin intermediul celor două întrebări: „Ce înseamnă a fi harnic? Dar să fii leneș?”. Preșcolarii sunt încurajați să își rostească opiniile ce urmează a fi întărite de către răspunsul doamnei educatoare.

Tranziția către DLC (Domeniul limbă și comunicare) se realizează prin cântecelul ”Dansează hopa-hopa”. Copiii sunt așezați în semicerc și vor asculta povestea „*Cei trei purceluși*”. Educatoarea va expune povestea folosind un ton, o mimică și gesturi adecvate. În timpul lecturii se prezintă planșele pe un panou. cu ajutorul cărora vor răspunde la întrebările adresate de educatoare pentru a desprinde învățătura povestirii.

Tranziția spre centrele de lucru se va realiza printr-o rimă: ”Tic-tac, tic-tac, este ora de jucat!” Împărțirea pe centre se realizează în urma primirii jetoanelor colorate. Se specifică faptul că, se vor roti în ordinea preferințelor, după ce au terminat lucrul într-un centru.

ALA 2 se desfășoară prin jocul „*Vine lupul!*”

Metodele activ participative sunt fundamentale în cultivarea gândirii critice oferind preșcolarilor oportunități de implicare directă și analiză atât prin intermediul rezolvării de probleme cât și a jocurilor de rol. Brainstormingul stimulează gândirea creativă și reprezintă un instrument esențial în pregătirea copiilor pentru provocările intelectuale și sociale ce vor veni. Lectura activă în care se reflectă asupra conținutului și se pun întrebări dezvoltă abilități critice, participarea la dezbateri și discuții stimulează evaluarea argumentelor și formularea opiniei personale. Prin practica constantă și prin expunerea la situații neprevăzute se antrenează mintea să gândească în mod flexibil.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru învățământul preșcolar, 2019;
2. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani
3. Bocos, M.D. *Instruirea interactivă*. Editura Polirom, 2013, Iași.

Metode și procedee evaluativ-stimulative complementare

în cadrul orelor de istorie

Câteva dintre metodele de evaluare complementare și, în același timp, moderne sunt:

Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor în timpul activității¹

Poate fi făcută pentru a evalua performanțele elevilor dar mai ales pentru a evalua comportamente afectiv-atitudinale și are în vedere **concepte și capacități, atitudinea elevilor față de sarcina dată și comunicarea în cadrul grupului și cu profesorul**. Cele mai frecvente metode de observare sistematică sunt:

- *Fișa de evaluare*
- *Scara de clasificare*
- *Lista de control/verificare*

Investigatia reprezintă o situație complicată care nu are o rezolvare simplă și cu toate că sarcina poate fi scurtă, timpul de lucru poate fi lung. Activitatea este individuală sau de grup și se desfășoară în totalitate în clasă. În timpul unei investigații la ora de istorie urmărim la elevi următoarele aspecte:

- modul de înțelegere și clarificare a sarcinii;
- modul de utilizare și interpretare a surselor istorice sau a oricăror alte materiale avute la dispoziție;
- capacitatea de colectare și utilizare a datelor și informațiilor necesare;
- interesul față de activitate și nivelul de implicare în vederea realizării sarcinii;
- capacitatea de a găsi modalități diferite de realizare a sarcinii și schimbarea planului de lucru, dacă e cazul;
- creativitatea și inițiativa;
- asumarea de roluri și participarea în cadrul grupului; (elevii își împart sarcinile în cadrul grupului și își asumă responsabilități)

¹ *Evaluarea curentă și examenele*, Ghid pentru profesori, Ed. ProGnosis, București, 2001, pag. 52

- felul în care formulează și pun întrebările;
- modul în care colaborează în cadrul grupei;
- capacitatea de încadrare în timpul alocat pentru efectuarea sarcinii;
- flexibilitatea și deschiderea către idei noi.

Proiectul este o activitate mai amplă decât investigația. Începe în clasă prin definirea și înțelegerea sarcinii, eventual cu formarea grupurilor, dacă e necesar, continuă timp de câteva zile, în unele cazuri chiar săptămâni și se încheie tot în clasă, prin prezentarea rezultatelor obținute sau a produsului realizat (planșă, afiș, poster, machetă, etc.).

Subiectul unui proiect poate fi stabilit de profesor sau de elevi. De cele mai multe ori este o muncă de grup și nu e obligatoriu ca toate grupele să aibă aceeași temă/subiect, chiar este indicat ca acestea să fie diferite.

Atunci când elevii au de realizat un proiect, trebuie să ținem seama de anumite criterii cum ar fi interesul acestora pentru o temă sau alta, informarea cu privire la modalitatea de obținere a resurselor materiale și, nu în ultimul rând, nerăbdarea elevilor de a realiza un produs de care să fie mândri. În ceea ce privește evaluarea proiectelor urmărim:

- metodele de lucru;
- utilizarea corespunzătoare a bibliografiei;
- utilizarea corespunzătoare a materialelor;
- managementul timpului și al resurselor umane;
- corectitudinea informațiilor;
- organizarea ideilor și materialelor într-un suport;
- gradul de originalitate;
- calitatea prezentării.

De regulă, după evaluarea proiectului, se face o apreciere generală după care se poate identifica gradul de implicare a fiecărui membru al grupului în realizarea sarcinilor. Acest lucru se poate face prin mai multe metode. Se pun întrebări cu privire la conținutul acestuia iar elevii răspund individual și fiecare membru al grupului prezintă rolul pe care l-a avut, contribuția personală la realizarea acestuia. Este foarte bine dacă cerem elevilor ca proiectele de grup să fie însoțite de jurnale autoreflexive, acestea constituind niște mijloace de evaluare eficiente. Întotdeauna le spunem elevilor, de la început, ce anume urmărim, exact ce dorim să evaluăm. În ceea ce privește originalitatea proiectelor, elevii se depășesc pe ei înșiși, de fiecare dată, ajung să

facă prezentările prin adevărate scenete, jocuri de rol, simularea de situații, evenimente sau personaje istorice abordate. Deseori, mai ales la elevii de vârste mici, 11-14 ani, proiectele constituie adevărate studii tematice în care, pe lângă informațiile propriu-zise, se regăsesc rebusuri istorice create de elevi, desene, jocuri, poezii, etc. Multe dintre proiectele realizate de elevi, fără a exagera, sunt mici opere de artă.

Portofoliul reprezintă o colecție de informații despre progresul școlar al unui elev, obținut printr-o varietate de metode și tehnici de evaluare. Deși, aparent, este greu de realizat, în măsura în care elevii sunt deprinși cu această tehnică, ei își realizează singuri portofoliul, îl actualizează și, în acest fel, dispun de acesta în oricare moment pentru a-și urmări propriul progres. Câteva dintre utilitățile acestui mod de evaluare ar fi:

- elevii devin parte a procesului de evaluare și, așa cum subliniam mai sus, își pot urmări, pas cu pas, propriul progres;
- profesorul poate comunica cu elevul asupra calităților, defectelor sau posibilităților de îmbunătățire a activității;
- părinții sunt, la rândul lor, în permanență la curent cu activitatea copiilor lor, mai mult decât atât, există o imagine relevantă a atitudinii copilului față de istorie și a progresului pe care acesta l-ar putea face în viitor;
- factorii de decizie, au posibilitatea de a vedea ce se întâmplă la clasă.

Asupra conținutului unui portofoliu se poate discuta. De cele mai multe ori acesta cuprinde toate testele, proiectele individuale, fișele de observație, lista de control, etc. Dar un **portofoliu complet**² va cuprinde:

- rezultatele școlare ale elevului la disciplina istorie
- activitățile extrașcolare ale elevului (cercul de istorie, excursii tematice, participarea la activități comemorative, sărbători istorice, etc.)
- cariera și orientarea școlară
- date personale
- competițiile școlare la care a participat elevul și rezultatele obținute (la disciplina istorie, în cazul nostru)
- feed-back-ul din partea părinților.

²Otilia Păcurari, Anca Târcă, Lîgia Sarivan, *Strategii didactice inovative*, suport de curs, București, 2003, pag. 74

Autoevaluarea se face prin intermediul chestionarelor concepute de profesor. Întrebările sunt formulate astfel încât, elevul să fie încurajat, incitat chiar, să reflecteze asupra activității sale. Este vorba atât despre propria activitate și impresia elevului față de aceasta, cât și despre atmosfera din cadrul grupului.

Iată câteva posibile formulări pe care le putem face într-un mini- chestionar, la finalul activității sau a unui capitol:

1. Un lucru pe care l-am învățat astăzi.....
2. Am descoperit că.....
3. Conexiuni pe care le pot face cu alte evenimente.....
4. În cadrul grupului m-am simțit.....
5. Apreciez că activitatea mea în cadrul grupului poate fi notată cu.....
6. Pot răspunde la o întrebare despre.....
7. Am o întrebare despre.....
8. Nu mi-a plăcut.....
9. Cea mai interesantă activitate mi s-a părut.....
10. Două lucruri care mi-au rămas neclare.....

Numărul de propoziții dintr-un astfel de chestionar este la aprecierea profesorului, în strânsă legătură cu ceea ce dorește să evalueze și cu timpul pe care îl are la dispoziție. Este de preferat însă să concepem chestionarul de autoevaluare de așa manieră încât completarea lui să nu necesite mai mult de 5 minute, fișele să fie simple, ușor de completat și de prelucrat.

Dacă evaluarea este finală atunci putem, este chiar indicat, să folosim două sau trei instrumente de evaluare, fiecare urmărind să evidențieze aspecte diferite ale unei teme mai largi/subiect sau serii de activități. De ce nu, la final de semestru sau de an putem face o evaluare a activității elevilor, în ansamblu.

Și ca evaluarea să fie ușor de realizat și în cazul lecțiilor care promovează dezvoltarea gândirii critice și suntem nevoiți să folosim pentru aceasta metode tradiționale (profesorul trebuie să pună note) trebuie să folosim **descriptorii de performanță**. Deoarece trebuie să notăm rezultate care nu sunt pur factuale (nu putem număra pur și simplu răspunsuri „corecte”) trebuie să avem afirmații foarte explicite asupra condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească o lucrare pentru a merita o notă mai mare, mijlocie sau mică. Firește că elevii vor fi informați cât mai clar asupra criteriilor de notare. Ei trebuie să fie conștienți de lucrul bine făcut.

În mod special, în cazul învățării bazate pe cooperare, se impune și evaluarea activităților grupului. După Cătălina Ulrich³, una dintre primele reguli referitoare la activitatea pe grupuri mici este aceea de a fructifica fiecare ocazie pentru:

- A aprecia calitatea muncii în grup;
- A aprofunda înțelegerea diferitelor aspecte abordate;
- A intensifica gradul de cooperare.

Nu trebuie să evităm să îi lăudăm pe elevi ori de câte ori considerăm că merită. Lauda contribuie substanțial la motivarea elevilor.

Atunci când activitatea se desfășoară pe grupe să fie împletită reflecția cu evaluarea.⁴ Aproape întotdeauna elevii sunt preocupați de note, deseori când au de realizat o sarcină întreabă dacă vor primi note și, în acest caz, se impune îmbinarea aprecierii cu reflecția asupra muncii în grup. Elevii vor ști că le este monitorizată nu doar activitatea intelectuală ci și cea socială.

Pentru a-i implica și pe elevi în procesul de evaluare, de fiecare dată vom comenta cu ei rezultatele acesteia.

În concluzie, atunci când avem în vedere evaluarea, este foarte important să vizăm atât obiectivele academice, cât și a celor referitoare la competențele sociale și de lucru în grup.

BIBLIOGRAFIE:

Cătălina Ulrich, *Managementul clasei- Învățare prin cooperare*, Editura Corint, București , 2000

Evaluarea curentă și examenele, Ghid pentru profesori, Ed. ProGnosis, București, 2001

Otilia Păcurari, Anca Târcă, Ligia Sarivan, *Strategii didactice inovative*, suport de curs, București, 2003

³ Cătălina Ulrich, *Managementul clasei- Învățare prin cooperare*, Editura Corint, București , 2000, p. 49

⁴ Ibidem

Integrarea copiilor cu ADHD în învățământul de masă

Bulgarov Daniela, Școala Gimnazială „Horea, Cloșca și Crișan”, Turda

Argument

Tulburarea de atenție și hiperactivitate, cunoscută sub denumirea de sindrom hiperkinetic (HKD), este o tulburare neurobiologică de dezvoltare caracterizată printr-un pattern extern și persistent de neatenție, impulsivitate și hiperactivitate .

Tulburarea se manifestă înaintea vârstei de 7 ani, dar poate fi identificată încă de la vârsta de 5 ani, mai recent chiar înaintea vârstei de 2 ani. Are un efect cu impact major asupra dezvoltării, afectând funcționarea în domenii diverse: academic, emoțional și social. Din punctul meu de vedere, caracteristicile asociate care susțin diagnosticul de ADHD sunt: toleranța scăzută la frustrare, iritabilitatea sau schimbările de dispoziție, chiar și în absența unor dificultăți specifice de învățare, care fac ca performanțele academice să fie mult diminuate . Până la vârsta adultă, ADHD –ul este asociat cu un risc crescut de sinucidere, în special atunci când tulburarea este comorbidă cu tulburările de dispoziție, cu tulburarea de comportament sau cu abuzul de substanțe .

Statistici

Tulburarea ADHD este mai frecventă în rândul bărbatilor, cu o rată de aproximativ 2:1 la copii și 1,6:1 la adulți. Femeile sunt mai predispușe la prezența deficiențelor de atenție.

La nivel global 3-5 % dintre copiii școlari suferă de acest sindrom, iar procentul este în creștere .

Teorii despre ADHD

Astfel, R. A. Barkely (2000) postulează un deficit primar al răspunsurilor inhibitorii care afectează toate funcțiile executive, conducând la o inteligență socială scăzută.

Tanok (1998) sugerează că doar neatenția este asociată cu afectări neuropsihologice semnificative, deoarece simptomatologia de neatenție este mai mult legată de aspecte cognitive și are un mare grad de eritabilitate .

a. George Sill (1920)

Describe simptomele asociate cu ceea ce noi numim un deficit al controlului moral și un deficit de voință inhibitorie, afirmând că principala cauză o constituie factorii înnașcuți .

b. Tredgold (1908)

Consideră că tulburarea este dată de leziuni cerebrale, tulburări de comportament și dificultăți de învățare .

c. Chess

În 1940 introduce conceptul de sindrom hiperkinetic, copilul hiperactiv fiind acela care realizează activități de zi cu zi la o viteză mai mare ca majoritatea copiilor sau acel copil care este permanent în mișcare sau ambele situații.

d. Teoria biochimică

Conform căreia influențele biologice, genetice, dar și comportamentale sunt în legătură cu polimorfismul genelor receptoare de dopamină și transportoare de dopamină (Dofner 2006).

e. Teoria psihologică

Are la bază procesele cognitive, influențele psihosociale, depresia, anxietatea, LTF (toleranța scăzută la frustrare), dificultăți de relaționare care pot fi explicate prin perspectiva nonbiologică, determinate de un deficit al funcțiilor executive.

Dacă ne referim la integrarea copiilor cu ADHD în învățământul de masă ar trebui să avem în vedere următoarele :

- managementul resurselor umane (profesorilor specializați cu formare în psihologie, psihopedagogie specială);
- farmacoterapia;
- training cognitiv comportamental;
- training-ul părinților;
- modificarea comportamentelor;
- managementul contingentelor la clasă;
- combinația dintre medicația psihoactivă și modificările cognitiv comportamentale.

În România, educația formală a copiilor cu Cerințe Educativă Speciale (CES) se realizează prin intermediul celor două tipuri de trasee școlare amintite anterior: școli și clase speciale, precum și, din în ce mai frecvent, școli obișnuite (prin integrarea individuală a elevului cu CES într-o clasă obișnuită a școlii de masă). Indiferent de modalitățile de realizare a educației școlare, scopul comun îl reprezintă dezvoltarea la copiii cu CES a unor abilități și comportamente care să le permită acestora integrarea optimă în viața profesională și socială.

- Educația elevilor cu CES în context incluziv reprezintă un proces complex, care presupune participarea, implicarea și colaborarea interinstituțională a cel puțin următorilor factori:
- Elevul și familia acestuia,
- școala de masă (ceilalți elevi ai clasei/școlii, cadre didactice, departamentul managerial al școlii în cadrul căreia este educat elevul);
- Direcția Generală de Asistență Socială și Protecție a Copilului – Serviciul de Evaluare Complexă a Copilului;
- Centrul Școlar de Educație Incluzivă – Comisia Internă de Evaluare Continuă, cadre didactice de sprijin/itinerante;
- Centrul Județean de Resurse și Asistență Psihopedagogică – consilieri psihopedagogi, asistenți sociali, mediatori școlari (implicați în facilitarea și optimizarea educației elevilor proveniți din medii dezavantajate, în special de etnie romă).
- În școlile din mediul rural, în care sunt integrați copii cu CES, barierele de învățare instituționale și cele economico-sociale sunt foarte puternice; serviciile de sprijin sunt limitate (cadrele didactice de sprijin nu au motivația necesară furnizării serviciilor de specialitate în mediul rural, în principal datorită consumului sporit de resurse temporale și materiale necesare deplasării), astfel încât mulți dintre copiii astfel integrați, după un semestru de școlarizare, au abandonat școala datorită eșecului educațional și social.
- Menținerea fenomenului de abandon școlar, mai ales în cazul copiilor proveniți din zone defavorizate

- Majoritatea copiilor cu CES care sunt înscriși în clasa I în școlile de masă nu au urmat traseul educațional preșcolar, ceea ce le creează sau le accentuează dificultățile de învățare și de adaptare școlară.
- Lipsa formării cadrelor didactice pe problematica educației incluzive a condus către situații de marginalizare și discriminare a elevilor proveniți din grupurile dezavantajate finalizate prin abandon școlar.
- Dotările materiale ale școlilor integratoare sunt limitate în ceea ce privește posibilitatea de susținere a educației incluzive
- Repartizarea la clasă a multor elevi cu CES nu se realizează în funcție de specificul acțiunii educative necesare (elevii cu CES nu sunt integrați în clase cu număr mai mic de elevi, care să faciliteze intervenția individualizată, conf. Ord. MEEdC – 5379/2004).
- Dificultăți în stabilirea unei relații de colaborare eficientă între Școală integratoare și Serviciul de Evaluare al DGASPC din cauza următoarelor inadvertențe:
- în decizia de integrare individuală, criteriul fundamental îl reprezintă eșecul școlar al copilului (se acordă în mod special certificate de integrare copiilor care au avut eșec școlar, se așteaptă rezultatele școlare ale elevilor și apoi se ia decizia de integrare ; nu se respectă principiul intervenției timpurii);
- nu se urmărește un feedback privind situația copiilor integrați sau acesta nu este valorificat în deciziile ulterioare;
- în decizia privind orientarea școlară și profesională a copiilor nu este consultat profesorul de sprijin sau cadrul didactic de la clasă;
- multe din certificatele de integrare școlară sunt eliberate după data începerii anului școlar, ceea ce îngreunează integrarea elevilor în clase adecvate (clase cu număr mai mic de elevi, care să faciliteze intervenția individualizată, conf. Ord. MEEdC – 5379/2004) și creează dificultăți majore în stabilirea la nivelul CȘEI a normelor de cadre didactice de sprijin care să asigure asistența educațională necesară copiilor/elevilor integrați.

Concluzie

Sistemul educațional de masă din România nu este pregătit să integreze în școala de masă copii cu ADHD din cauza lipsei personalului specializat, a ineficienței colaborării părinți –școală, a programelor de suport dar și a celor de sprijin, a patologiei tulburării neurobiologice .

Esența intervențiilor psihopedagogice constă în screening-ul validat științific și aplicarea practicilor bazate pe dovezi științifice. Astfel, integrarea farmacoterapiei cu abordări orientate spre mediu educațional, reprezintă o abordare adecvată care face legătura între problemele particulare ale copilului și strategiile selectate dintr-un mediu de intervenții terapeutice țintite.

Bibliografie

1. Adrian R. (2016), *Modele de evaluare și intervenție*, Editura Polirom , Iași ;
2. Liliana S. (2018), *Dezvoltarea copilului și educația timpurie*, Editura Polirom Iași ;
3. Emil V. (2018), *Psihologia copilului*, editura Trei, București ;
4. Florina G. (2017), *Manual de psihologia dezvoltării*, Editura Polirom București ;
5. Daniel D. (2016), *Tratat de psihoterapii cognitiv comportamentale*, Editura Polirom Iași.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

Profesor: Burnete Daniela Mădălina, Grădinița nr. 251- București

Tema anuală de studiu: Când/cum și de ce se întâmplă?

Tema săptămânii: „Coșul cu fructe de toamnă”

Domeniul experiențial: Domeniul Om și Societate

Disciplina: Activitate practică

Tema activității: ”Vitamine în farfurie”

Mijloc de realizare: Activitate practic-gospodărească – salată de fructe

Tipul activității: formare de priceperi și deprinderi

Scop:

- Formarea cunoștințelor copiilor despre importanța fructelor, formarea deprinderii de a le consuma.

Obiective :

- să denumească fructele precizând importanța consumului în alimentație și regulile de igienă referitoare la consumarea lor;
- să folosească ustensilele puse la dispoziție pentru a pregăti o salată de fructe;
- să amestece ingredientele în vederea realizării rețetei, aplicând reguli de igienă;
- să prezinte propria salată, apreciind munca depusă, atât a lor, cât și a colegilor.

Comportamente:

Își formează deprinderi practice și gospodărești pregătind o salată de fructe.

Experimentează diverse arome prin adăugarea de ingrediente.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, ”Turul galeriei”

Materiale didactice/Mijloace de învățământ: farfurii cu fructe de toamnă (mere de diverse culori, pere, struguri albi și negri, prune, nuci, gutui), castronele, șorțulețe, bonete, cuțite, tocătoare, miere de albine, suc de lămâie, șervețele.

Forma de organizare: individual

Durata activității: 30 minute

Bibliografie:

- Lolica, Tătaru, Adina, Glava, Olga Chiș, *Piramida cunoașterii*, Editura Diamant, 2014, Pitești.
- Antonovici, Ș., Nicu, G., Kerim, S., *Jocuri interdisciplinare*, Editura Aramis, 2003, București.
- Andon, C., Haheu, E., (coord), *Teoria și metodologia familiarizării preșcolarilor cu natura*, Ediția a II-a, revăzută și completată, Universitatea Pedagogică de stat „Ion Creangă”, 2014, Chișinău.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etapale activității	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare
		Metode si procedee	Material didactic/ Mijloace de învățământ	
Moment organizatoric	Se aeriseste sala de grupă și se aranjează mobilierul. Se pregătește materialul didactic, apoi copiii intră ordonat în sala de grupă și se așază pe scăunele.			
Captarea atenției	Se va realiza prin purtarea unei discuții cu copiii despre importanța consumului de fructe, despre culoarea și gustul acestora, iar împreună vor prepara o salată delicioasă, folosind fructele dăruite de bunicuța.	conversația	coș cu fructe bunicuța	
Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema și obiectivele.	conversația explicația		

Desfășurarea activității	<p>Se realizează prin denumirea ustensilelor de lucru, de pe mese, de către copii.</p> <p>Se demonstrează modul de lucru.</p> <p>Se precizează regulile de igienă ce trebuie respectate în cadrul activității.</p> <p>Se execută exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor: închiderea și deschiderea pumnilor; morișca; ne spălăm pe mâini; cântăm la pian.</p> <p>Copiii vor trebui să taie, cu ajutorul cuțitului, fructele în bucăți cât mai mici.</p> <p>Copiii vor realiza tema.</p> <p>Se dau indicații individuale și vor fi ajutați acolo unde este cazul.</p> <p>După ce au terminat de tăiat fructele de toamnă, le vor așeza în castrone.</p> <p>Pentru a condimenta salata au la dispoziție miere de albine și suc de lămâie, iar fiecare copil, folosindu-și toți analizatorii (tactil, vizual, gustativ, olfactiv), va experimenta, adăugând după gust, ingredientele favorite, după ce anterior au gustat din ele. Simțul auzului îi va însoți pe tot parcursul activității, copiii ascultând muzică adecvată activității desfășurate.</p>	<p>conversația explicația demonstrația exercițiul</p> <p>conversația explicația exercițiul</p>	<p>farfurii cu fructe de toamnă (mere de diverse culori, pere, struguri albi și negri, prune, nuci, gutui), castronele, șorțulețe, bonete, cuțite, tocătoare, miere de albine, suc de lămâie, șervețele.</p>	<p>Capacitatea de a tăia fructele în bucăți mici.</p> <p>Deprinderea de a consuma fructele în stare proaspătă.</p>
Asigurarea feedback-ului	<p>Copiii gustă din propria salată, urmând să o savoreze după masa de prânz.</p>			<p>Aprecieri asupra salatei obținute.</p>
Încheierea activității	<p>Activitatea se va încheia prin metoda interactivă „Turul galeriei”.</p> <p>Se vor face aprecieri individuale și colective și vor primi stimulente pentru că au lucrat toți corect la activitate și au respectat normele de igienă.</p>	<p>conversația „Turul galeriei”</p>	<p>stimulente</p>	

Copilăria – un tărâm magic

Prof. Burtescu Vesna Slavița
Grădinița P.P. "Sf. Stelian" Moldova Nouă

„Copilăria este cea mai de preț comoară de pe pământ!” Riana Bulancea

Copilăria este un tărâm magic... Nu știu când și unde începe și nu știu când și unde se termină... Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin... Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla... Orice!

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare. Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie.

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maxima intensitate. În care plângem și radem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente... în care suntem singuri și totodată cu toată lumea... o copilărie de care ne aducem aminte toată viața...

Copilăria este prima etapă. Ea pune bazele întregii vieți; în prima parte a copilăriei (până la 3 ani) copilul învață să meargă, să vorbească etc. Este de asemenea și cea mai frumoasă perioadă din toată viața. Într-una din părțile a copilăriei (de la 3 la 10 ani) creșterea este mai înceată. Inocența și naivitatea fac din copilărie o lume fericită, înconjurată de bine și apărată de puritate.

Universul copilăriei este tot ceea ce ne înconjoară și ne face fericiți. Este zâmbetul duios al mamei, povestea spusă de bunica, cartea preferată, filmul care ne impresionează, prietenii de joacă cu invențiile lor năstrușnice. În universul copilăriei credem în dragoste și frumusețe. Spiridușii ajung să ne șoptească la ureche taine misterioase, Feți-Frumoșii luptă cu balauri, caută izvorul cu apă vie, Prîslea aleargă după merele de aur, bostanii se transformă în calești trase de cai focoși, iar șoricelii în vizitii. În acest fantastic univers cele mai minunate amintiri rămân în suflet deoarece orice copil, chiar dacă depășește vârsta de 16 ani, rămâne tot aceeași persoană, poate nu ca aspect fizic, dar cu siguranță în adîncul sufletului său. Cărțile, filmele, muzica, jucăriile sînt cele mai prețioase amintiri și dacă cineva nu a avut parte de acestea, copilăria acestui copil nu a existat.

Copilăria! Cel mai dulce zâmbet, cel mai tainic gând, cea mai dulce floare.

Cînd suntem copii avem inima deschisă spre iubire și frumos. Rădem și plângem foarte ușor, suntem capricioși și generoși, iertînd și uitînd repede micile supărări. Însă cînd ajungem la maturitate, bucuria clipei, expansivitatea și nebunia dispar, zîmbim și rădem cu reținere, încercăm să afișăm o mină serioasă, nedorind să fim etichetați ridicoli. În plus, nu mai facem risipă de entuziasm, neexprimîndu-ne liber emoțiile și ne mai avînd acea ardoare cu care așteptăm lucrul mult-dorit.

Copiii din ziua de astăzi nu mai știu ce înseamnă copilăria. Trăiesc într-o lume virtuală, petrecînd ore în șir în fața calculatorului, jucînd jocuri impregnate de violență, la televizor, ascultînd o muzică zgomotoasă care nu mai reușește să atingă sufletul. Pe vremea mea, copilăria însemna un mod de a trăi sănătos, în spațiul nepoluat din mijlocul naturii, o lume care mă ducea cu gândul la basmele cu zâne, unde experimentam frumosul, unde binele era ridicat la rangul de virtute. Aveam timp să citesc cărțile de povești care m-au ajutat să discern binele de rău și să-mi adun în suflet cantitatea necesară de cunoaștere.

Literatura română pentru și despre copii a adus, încă din secolul al XIX-lea, în atenția cititorului, lumea specială a copilăriei, cu zăbul și cu bucuriile sale specifice. Opera autobiografică a lui Ion Creangă, intrată în patrimoniul literaturii universale, 'Amintiri din copilărie', dar și basmele și poveștile sale (între cele mai cunoscute numărîndu-se 'Capra cu trei iezi', 'Fata babei și fata moșneagului', 'Ivan Turbincă', 'Povestea lui Ionică cel prost', 'Punguța cu doi bani') tîlmăcesc cu umor și spontaneitate universul senin al copilăriei. Un alt scriitor preocupat și de tema copilăriei, Barbu Ștefănescu Delevrancea, prelucrează în povestirile sale, cum sunt cele din ciclul 'Odinioară', motive folclorice, pentru și despre copii ('Neghinița', 'Palatul de cleștar', 'Depart,

departe', 'Bunicul', 'Bunica', 'Sultănica', 'Sorcovă'). Și prima parte a secolului XX se poate mândri cu opere valoroase care oglindesc copilăria, uneori fericită, alteori dramatică.

Un loc aparte îl ocupă în operele lui Mihail Sadoveanu copilăria, descrisă în personaje speciale ca Lizuca, din 'Dumbrava minunată', sau în povestiri ca 'Măria sa Puiul Pădurii' sau 'Ani de ucenicie'. O tonalitate directă, simplă, empatică față de destinele narate ne propune Ioan Alexandru Brătescu-Voinești în 'Puiul', 'Privighetoarea', 'Bietul Tric' sau 'Niculăiță Minciună'. O coloratură aparte au schițele și povestirile lui Emil Gârleanu, în volumul 'Din lumea celor care nu cuvântă'. Poeta Elena Farago a dedicat copiilor versuri emoționante, cum ar fi 'Cățelușul șchiop', 'Gândăcelul', 'Cloșca', 'Motanul pedepsit' și altele.

Copilaria este, în concluzie, un loc și un timp al fericirii, insula de nemurire luminată de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm.

Bibliografie:

Birch, A., (2000), Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, București
Boțiu, V., Mihailiuc, H., (1993), Copilul și lumea sa, Editura de Vest, Timișoara
6
Debesse, M., (1970), Psihologia copilului de la naștere la adolescență, Editura
Leroy, G., (1974), Dialogul în educație, Editura Didactică și Pedagogică, București
Șchiopu, U., Verza, E., (1995), Psihologia vârstelor, ciclurile vieții, E.D.P., R.A., București
Vincent, R., (1972), Cunoașterea copilului, E.D.P., București.

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI- CULOARE, FANTEZIE, IMAGINAȚIE

Prof.învățământ preșc. Burtică Gabriela
G.P.P. DUMBRAVA MINUNATĂ, Hunedoara

Un subiect plin de magie și poezie!

Copilăria este o perioadă unică în viața fiecăruia dintre noi, caracterizată de imaginație bogată și fantezie debordantă. Haideți să explorăm lumea magică a copilăriei! Având această temă minunată, a fost ușor să mă concentrez pe aceste trei aspecte definatorii: culoare, fantezie și imaginație.

Culoare

Copilăria este presărată cu culori vibrante și luminoase, care accentuează fiecare moment al experienței copilărești. Culorile devin simboluri ale energiei, bucuriei și curiozității, transformând lumea într-un loc fermecat. De la roșu aprins până la albastru senin, copilăria este o paletă bogată de nuanțe și emoții.

Culorile sunt o parte integrantă a copilăriei și au un impact profund asupra stării de spirit și a percepției lumii înconjurătoare. În ochii unui copil, fiecare culoare are o semnificație specială și o emoție asociată. De exemplu, roșul poate evoca pasiune și entuziasm, galbenul poate inspira bucurie și optimism, iar albastrul poate aduce liniște și calm. Culorile vibrante și luminoase sunt omniprezente în jucării, cărți pentru copii, desene animate și chiar în natură, contribuind la crearea unei atmosfere pline de viață și energie.

Fantezie

În lumea copilăriei, fantezia este regina. Fantezia este aripa magică care-i poartă pe copii dincolo de granițele realității cunoscute. Copiii creează lumi fantastice, populate cu creaturi fabuloase și aventuri incredibile. În aceste universuri imaginare, limitele sunt date doar de imaginație, iar orice vis poate deveni realitate. De la poveștile cu zâne și dragoni până la călătoriile în spațiu, fantezia este motorul care alimentează magia copilăriei.

Fantezia este coloana vertebrală a copilăriei, stimulând creativitatea și gândirea abstractă. În universul lor imaginar, copiii se pot transforma în supereroi, exploratori sau chiar în personaje din basme. Ei creează povești fantastice, își imaginează călătoriile în lumi îndepărtate și își inventează prieteni imaginari. Prin jocuri de rol și dramatizări, ei explorează și experimentează diferite roluri și identități, dezvoltând empatie și înțelegând mai bine lumea din jurul lor. În lumea lor imaginativă, copacii devin turnuri înalte, iar norii pufoși se transformă în castele fermecate. Ei sunt călători în timp și spațiu, explorând țărâmurile îndepărtate și întâlnind personaje fantastice. Prin jocurile lor pline de fantezie, copiii nu fac doar experiențe, ci își creează propriile povești, învățând să-și pună imaginația în slujba unor aventuri nesfârșite. Fantezia este comoara cea mai de preț a copilăriei, o comoară care nu se pierde niciodată și care poate fi descoperită ori de câte ori închid ochii și visează. Fantezia le oferă libertatea de a se exprima și de a-și manifesta creativitatea într-un mod neîngrădit, contribuind la dezvoltarea imaginației și a abilităților cognitive.

Imaginație

Imaginația este puterea care transformă lumea cotidiană într-o aventură continuă. Copiii nu se mulțumesc să vadă lumea așa cum este; ei o văd așa cum ar putea fi. Prin imaginație, ei creează jocuri noi, inventează personaje și descoperă soluții neașteptate pentru provocările vieții de zi cu zi. În lumea lor, orice este posibil.

Imaginația este o forță vitală care îi ajută pe copii să exploreze lumea și să înțeleagă conceptele abstracte. Prin intermediul imaginației, ei pot transforma obiecte obișnuite în instrumente magice, iar spațiile banale devin arene pentru aventuri fantastice. Imaginația este farul care îi ghidează pe copii prin întunericul necunoscut al lumii. Prin ochii lor, o frunză se transformă într-o coroană de regină, iar o cutie de carton devine o poartă spre lumi necunoscute. Prin puterea imaginației, copiii descoperă soluții neașteptate la problemele cu care se confruntă, transformând fiecare obstacol într-o aventură plină de învățăminte. Imaginația le deschide uși către o lume plină de posibilități infinite,

invitându-i să exploreze și să descopere minunile care îi înconjoară. În lumea lor, orice vis este posibil și orice poveste poate deveni realitate.

De exemplu, o cutie de carton poate deveni o navă spațială, iar o pătură întinsă pe podea poate fi terenul perfect pentru o expediție în junglă. Copiii folosesc imaginația pentru a rezolva probleme, pentru a crea și pentru a explora, pregătindu-se astfel pentru provocările vieții adulte. Prin încurajarea și susținerea imaginației lor, adulții pot contribui la dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și la stimularea creativității în rândul copiilor. Imaginația este farul care îi ghidează pe copii prin întunericul necunoscut al lumii. Prin ochii lor, o frunză se transformă într-o coroană de regină, iar o cutie de carton devine o poartă spre lumi necunoscute. Prin puterea imaginației, copiii descoperă soluții neașteptate la problemele cu care se confruntă, transformând fiecare obstacol într-o aventură plină de învățăminte. Imaginația le deschide uși către o lume plină de posibilități infinite, invitându-i să exploreze și să descopere minunile care îi înconjoară. În lumea lor, orice vis este posibil și orice poveste poate deveni realitate.

Aceste trei aspecte – culoare, fantezie și imaginație – se completează reciproc și definesc universul magic al copilăriei, care devine o călătorie de neuitat. Prin explorarea lor în profunzime, putem înțelege mai bine modul în care copiii văd și experimentează lumea înconjurătoare și putem aprecia mai mult bogăția și diversitatea experiențelor lor.

Prin încurajarea și cultivarea acestor aspecte, adulții pot contribui la dezvoltarea creativității și a spiritului aventurier al copiilor, transformând fiecare zi într-o nouă oportunitate de a descoperi frumusețea și magia lumii înconjurătoare.

În cadrul activităților din grădiniță, învățarea, după cum bine cunoaștem, se realizează prin joc, în care aceste aspecte sunt regăsite în permanență. Iată câteva exemple de activități potrivite pentru copiii de grădiniță, care încurajează dezvoltarea lor holistică și le oferă oportunități de explorare și învățare:

1. Artă și creație:

- Pictură cu degetele sau pensule mari pentru a crea tablouri pline de culoare.
- Modelare cu plastilină pentru a stimula creativitatea și motricitatea fină.
- Confecționarea de colaje folosind materiale diverse precum hârtie colorată, paiete sau bucăți de stofă.

2. Jocuri de rol:

- Crearea unui colț de bucătărie sau de magazin în care copiii să poată juca roluri de bucătari sau vânzători.
- Costume și accesorii pentru a se transforma în eroi, prințese sau personaje din povești, polițist sau pompier, pentru a-i ajuta pe copii să exploreze diverse roluri și responsabilități.

3. Explorarea naturii:

- Plimbări în aer liber pentru a observa plante, insecte și animale.
- Activități de grădinarit, cum ar fi săparea în pământ, plantarea semințelor și îngrijirea plantelor.
- Colectarea frunzelor, pietrelor sau alte obiecte naturale pentru a le examina și clasifica.

4. Știință și experimente:

- Experimente simple cu apă și diverse obiecte pentru a înțelege concepte precum plutirea și scufundarea.
- Observarea schimbărilor de stare fizică a apei prin înghețare și topire.
- Experimente cu culori și amestecuri pentru a învăța despre rezultatele combinațiilor diferitelor substanțe.

5. Muzică și mișcare:

- Dansuri și exerciții de coordonare pentru a promova mișcarea și expresia corporală.
- Experimentarea cu diferite instrumente muzicale, cum ar fi tamburinele sau xylofoanele, pentru a descoperi sunetele și ritmurile.
- Cântece și jocuri cu mișcare pentru a învăța despre ritm și coordonare.

6. Lectură și povestire:

- Sesiuni de lectură în grup sau individual pentru a dezvolta abilitățile de ascultare și concentrare.

- Povestirea poveștilor cu ajutorul marionetelor sau a unor imagini pentru a stimula imaginația și creativitatea.
- Activități de dramatizare bazate pe povești preferate pentru a încuraja exprimarea și comunicarea.

Aceste sunt doar câteva exemple de activități potrivite pentru copiii de grădiniță, care îi ajută să se dezvolte într-un mod holistic și să descopere bucuria învățării. Trebuie să adaptăm aceste idei în funcție de interesele și nevoile specifice ale grupei.

Activitățile de grădiniță nu sunt doar momente de distracție pentru copii, ci și oportunități prețioase de învățare și dezvoltare. Prin intermediul jocului și explorării, aceștia își construiesc bazele pentru înțelegerea lumii din jurul lor și pentru dezvoltarea abilităților necesare în viața de zi cu zi. Fiecare activitate este un prilej de a descoperi, de a crea și de a învăța, într-un mediu sigur și stimulat. Grădinița este un loc magic unde imaginația și curiozitatea copiilor sunt încurajate și apreciate, iar fiecare zi aduce cu sine noi aventuri și descoperiri.

Prin intermediul activităților diversificate și prin încurajarea explorării și creativității, educatorii și părinții pot contribui la formarea unei generații de copii curioși, încrezători și pregătiți să facă față provocărilor viitoare. Fiecare zâmbet și fiecare strigăt de bucurie este o mărturie a faptului că copiii se simt în largul lor în această lume minunată a grădiniței, unde fiecare zi este plină de magie și învățare.

Să continuăm să încurajăm și să sprijinim copiii în călătoria lor de descoperire și creștere, pentru că ei sunt viitorul lumii noastre și fiecare experiență pe care o trăiesc în grădiniță îi va pregăti pentru drumul lor extraordinar în viață.

În plus față de frumusețea și magia pe care copilăria o aduce în viața noastră în primii ani, această perioadă magică nu se încheie odată cu trecerea timpului. Ea continuă să trăiască în noi sub diverse forme și în diverse aspecte ale vieții de adult. În această călătorie a vieții, ne găsim deseori conectați la acea parte a noastră, numită uneori "copil interior", care păstrează flacăra acelei imaginații debordante și a curiozității neîngrădite.

Mulți dintre marii creatori, inovatori și lideri ai lumii au recunoscut importanța menținerii legăturii cu această parte a sinelui lor, care a fost alimentată și cultivată în timpul copilăriei. Ei și-au hrănit creativitatea și capacitatea de a gândi în afara tiparelor, iar rezultatele au fost adesea revoluționare în domeniile lor de activitate.

De exemplu, pictorii se inspiră adesea din copilăria lor pentru a crea opere de artă care să redea puritatea viziunii lor asupra lumii. Inovatorii în tehnologie aduc adesea elemente din jocurile și aventurile lor de copil în creațiile lor, transformându-le în instrumente care schimbă lumea. Această conexiune cu copilul interior îi ajută să-și mențină entuziasmul și curajul de a explora teritorii necunoscute.

În viața de zi cu zi, această legătură cu copilul interior poate aduce bucurie și inspirație chiar și în cele mai obișnuite activități. Putem găsi plăcere în explorarea naturii ca atunci când eram copii, sau în jocuri simple care ne aduc aminte de zilele petrecute în curtea școlii. Capacitatea de a vedea lumea cu ochii unui copil ne poate deschide perspective noi și ne poate ajuta să ne amintim să nu luăm totul prea în serios.

Astfel, copilul interior este un companion prețios în călătoria noastră prin viață, aducând cu el bucuria și curiozitatea pură a copilăriei. În timp ce învățăm și creștem ca adulți, nu ar trebui să uităm să hrănim această parte a sinelui nostru, pentru că ea este cea care ne poate aduce bucurie și magie chiar și în cele mai puțin probabile momente ale vieții noastre.

Lumea magică a copilăriei este un univers fascinant, în care culoarea, fantezia și imaginația se contopesc într-o armonie perfectă. Aceste elemente definatorii nu numai că fac copilăria memorabilă, dar ne învață și lecții prețioase despre creativitate, deschidere către nou și bucuria de a descoperi lumea înconjurătoare. Prin urmare, să nu uităm niciodată să păstrăm vie această lume magică în sufletele noastre, chiar și atunci când creștem în vârstă.

Să ne amintim, așadar, de lecțiile copilăriei și să ne străduim să le păstrăm vii în inimile noastre. Să continuăm să explorăm, să visăm și să ne bucurăm de fiecare moment al vieții, cu aceeași

curiozitate și entuziasm pe care le aveam când eram copii. Astfel, putem crea o lume în care creativitatea, inovația și bucuria de a trăi sunt valorile care ne ghidează fiecare pas.

Lumea magică a copilăriei nu este doar un capitol al trecutului, ci un far luminos care ne poate ghida întreaga viață. Să nu uităm niciodată să ne conectăm la copilul interior și să păstrăm vie această lumină, pentru că ea este cheia către o viață plină de magie și descoperiri.

Bibliografie

1. Piaget, Jean. "Psihologia copilului." Editura Trei, 2004.
2. Gardner, Howard. "Structuri ale minții: Teoria inteligențelor multiple." Editura Trei, 2001.
3. Vygotsky, Lev. "Gândirea și limbajul." Editura Științifică și Enciclopedică, 1981.
4. Bruce, Tina. "Învățarea prin joc: Pentru bebeluși, copii mici și preșcolari." Editura Trei, 2016.
5. Rogoff, Barbara. "Natura culturală a dezvoltării umane." Editura Polirom, 2015.
6. Elkind, David. "Puterea jocului: Cum activitățile spontane și imaginative duc la copii mai fericiți și mai sănătoși." Editura Trei, 2019.
7. Paley, Vivian Gussin. "Băiatul care ar fi elicopter: Utilizările poveștilor în clasă." Editura Trei, 2012.
8. Eisner, Elliot W. "Artele și crearea minții." Editura ART, 2010.
9. Singer, Dorothy G., et al. "Jocul = învățarea: Cum jocul motivează și îmbunătățește creșterea cognitivă și socio-emoțională a copiilor." Editura Trei, 2011.
10. Hughes, Michael. "Copiii, jocul și dezvoltarea." Editura ASCR, 2007.

ÎN PAȘI DE DANS ÎN JURUL LUMII - proiect educațional -

p.î.p. Bușilă Daniela,

Școala Gimnazială Nr 33 Galați

I. Argument:

Dansul este o forma de activitate fizica si, ca orice alt tip de miscare, are o multime de beneficii atat pentru fetite, cat si pentru baietei. Fie ca il inscrii pe prichindelul tau cand creste la cursuri de dans sportiv, balet sau dansuri moderne, dezvoltarea lui are de numai de castigat!

Le creeaza o conditie fizica excelenta!

Dansul este una dintre cele mai distractive forme de activitate fizica pe care le poate face copilul. El foloseste constant si echilibrat toate grupele de muschi si ajuta la tonifiere muscularii si la o crestere si modelare armonioasa a corpului copilului. Unele forme de dans ofera si o gratiozitate in miscarile copilului.

In plus, in timpul dansului se formeaza si se stimuleaza functii importante implicate in dezvoltarea fizica copilului: coordonarea; forta; echilibrul; flexibilitatea.

Ajuta la concentrare!

Copiii au probleme cu concentrarea, iar dansurile, prin antrenamente si repetitii ii ajuta sa asculte de instructiunile oferite si sa realizeze miscarile pe rand si cu rabdare, imbunatatindu-si concentrarea.

Este o forma de relaxare si distractie!

Pe langa beneficiile fizice si psihologice pe care le are dansul asupra copilului, nu este de neglijat nici factorul destindere si bunadispozitie. Copiii se distreaza foarte mult alaturi de alti copii si se amuza foarte tare, iar relaxarea vine la pachet. Are rolul de a scadea nivelul de anxietate al copiilor, pentru ca dansul este pana la urma si un mod de descarcare psihologica si de comunicare a trairilor, prin limbaj nonverbal.

Ii ajuta sa isi dezvolte abilitatile sociale!

Inscrierea copilului la o clasa de dans inseamna din start integrarea lui intr-o mica comunitate. Copilul poate lega prietenii si invata cum sa socializeze in grupuri. Interactiunile cu ceilalti copii sunt esentiale in dezvoltarea sociala a copilului.

Le dezvolta increderea in forte proprii si stima de sine!

Dansul are un impact pozitiv din punct de vedere emotional asupra copiilor. Ei invata sa faca fata expunerii publice si interactiunilor sociale si cu fiecare reusita sau progres isi consolideaza increderea in sine.

Ii ajuta sa devina responsabili!

Dansul inseamna nu in cele din urma implicare si responsabilitate. Ei invata sa se adapteze in grupuri, sentimentul de apartenenta la grup si sa respecte regulile lui. Invata sa asculte, sa isi ajute echipa la nevoie, sa ii incurajeze, precum si spiritul de competitie.

Le imbunatatesteste memoria!

Dansul in grupuri organizate presupune o rutina, pasi de dans prestabiliti si multe alte reguli care pun la lucru memoria copilului. Cei mici trebuie sa retina un ansamblu de miscari in realizarea unui dans, iar prin repetitii continue, memoria le este stimulata.

II. Obiectivul general

Dezvoltarea fizica armonioasa si a personalitatii copiilor, integrarea sociala prin intermediul DANSULUI vizand palierele psiho-individual si psiho-social.

Obiective specifice

- Imbunatatirea functionarii organismului privind sistemul cardio-vascular, respirator si neuro-psihic
- Dezvoltarea simtului artistic(dans) urechea muzicala, ritmul si reprezentari kinestezice(figuri impuse)
- Imbunatatirea calitatilor motrice generale si de motricitate fina (postura, mobilitatea, coordonarea, echilibrul si rapiditatea miscarilor)
- Intensificarea capacitatilor, insusirilor si a proceselor psihice individuale si psiho-motrice :reprezentari, capacitati cognitive(memorie, imaginatie, limbaj nonverbal, motivatie, vointa si atentie)
- cultivarea relatiilor interumane
- confortul psihic permanent
- legaturi sociale si emotionale
- sentimente pozitive: incredere in fortele proprii si in partener, cooperare colectiva
- diminuarea riscului de aparitie a stresului, a anxietatii, a sentimentului de izolare, a depresiei, a frustrarii
- increderea in propriile impulsuri dublata de stapanirea lor
- stimularea autocunoasterii, cu impact pozitiv asupra propriei imagini

Obiective de referință

- să fie apt să utilizeze deprinderi însușite în diferite contexte;
- să cunoască și să aplice reguli de igienă a efortului fizic;
- să execute pași simpli de dans sportiv în ritmul muzicii;
- să execute mișcări de bază asociate cu gestică și mimică;
- să manifeste atitudini de cooperare, spirit de echipă, de competiție.

III. Resurse (umane, materiale, financiare, de timp)

a. Umane: Instructori: Busila Daniela, Brașoveanu Elena Manuela, colaboratori,

Elevi

Materiale: Înregistrări video, sistem audio, oglinzi, sala de sport

b. Financiare:

c. De timp: 4 ore / saptamana

IV. Activități (denumire, loc, perioada, responsabili, rezultate așteptate)

Nr. crt	Activitatea	Data	Loc	Responsabili	Rezultate	
1.	Povestea dansului	Sept	CDI	Busila Daniela	Elaborarea proiectului	
2.	Ocolul lumii in... pasi de dans	Oct	Sala festivitati	Busila Daniela colaboratori	Afise, CD, stiluri de dans internationale	
3.	Valsul frunzelor	Oct	Sala sport	Busila Daniela	Spectacol demonstrativ	

				Brasoveanu Manuela		
4.	Concurs „Cupa Memorială Daniel Nechita	Nov	Sala Sporturilor Galați	Busila Daniela Dance Energy Iasi	Cupe,medalii, diplome	
5.	Concurs:”Balul fulgilor de nea”	Dec	Sala festivitati	Busila Daniela Brasoveanu Manuela	CD, fluturasi	
6.	Istoria dansului in Europa (1)	Ian	Sala festivitati	Busila Daniela colaboratori	Insusirea pasilor de baza cha-cha, jive	
7.	Istoria dansului in Europa (2)	Feb	Sala festivitati	Busila Daniela Brașoveanu Manuela	pasi de baza vals vienez, vals lent	
8.	Concurs „Danube Dance Fest”	Mar	Sala Sporturilor Galați	Busila Daniela Dance Energy Iasi	Cupe, medalii, diplome	
9.	Concurs „ Steluțele dansului	Apr	Sala sport colaboratori	Busila Daniela colaboratori	Cupe,medalii, diplome	
10.	Povestea dansului	Iun	Sala sport	Busila Daniela Brașoveanu Manuela	CD,	

V. Rezultatele proiectului:

- editarea unui CD/DVD pentru fiecare clasă cu momentele semnificative ale activităților desfășurate în timpul proiectului
- editarea broșurii
- afișe ale proiectului
- fluturași
- diplome
- ecusoane

VI. Evaluare

Rezultate obtinute de elevii scolii la concursurile nationale de dans sportiv

Spectacole realizate in cadrul scolii si in cadrul institutiilor partenere

VII. Mediatizare

Articole in reviste si publicatii de specialitate

Emisiuni TV

VIII. Diseminare

Popularizarea activitatilor scolii si clubului in cadrul activitatilor desfasurate

IX. Sustenabilitate

DIMENSIUNI CULTURALE ALE EDUCAȚIEI

Profesor logoped Buta Corina Nicoleta- CJRAE Cluj

„Copilăria este fericirea de a te juca cândva din nou,
de a primi înapoi aripile care s-au pierdut
în drum spre vârsta adultă.” - Michael Ende

1. Fundamentare teoretică

Copilăria este unul dintre cele mai frumoase și pline de magie perioade din viața noastră. Este perioada în care lucrurile par simple, jocurile și aventurile sunt adevărata realitate, iar fericirea și râsul învăluie sufletele și chipul copiilor.

Ca adulți, preocupați de responsabilități și de problemele vieții, uităm adesea să retrăim bucuria alături de copiii noștri, să ne bucurăm de șansa oferită nouă de a redescoperi copilul din noi. Ca părinți ne dorim să îi învățăm cât mai multe lucruri, însă dacă i-am asculta cu atenție, am avea și noi de învățat multe lucruri simple, pure, de la copii. Ei ne readuc logica simplă și corectă asupra vieții, ne redau bucuria și fericirea necondiționată, sinceră, așa ca în anii propriei copilării.

Orice părinte își propune să ofere o educație aleasă și cât mai potrivită propriilor copii, însă adesea se întreabă care este modelul ideal parental. Nu cred că s-a descoperit o rețetă a educației perfecte, dar există modele de educație care sunt considerate adevărate modele în prezent, datorită rezultatelor obținute.

2. Scurtă cercetare asupra modelelor de educație oferite copiilor în diferite culturi

Deși nevoile și capacitățile puilor de om par să fie peste tot aceleași, creșterea copiilor prezintă nenumărate variații pe glob, în diferite culturi. Multe dintre obiceiurile altor popoare, legate de creșterea copiilor, ne apar surprinzătoare, în contrast flagrant cu ceea ce gândim și facem noi în aceleași privințe.

Iată câteva exemple cu privire la educația copiilor în lume și ce putem prelua din fiecare dintre aceste modele!

- a) Educația copiilor în Norvegia este în mare parte instituționalizată. Norvegienii cred că cel mai bun lucru pentru un copil este să fie integrat în colectivitate cât mai devreme posibil, de la un an fiind înscriși la creșă, astfel încât să învețe să funcționeze în comunitate și în societate ca un bun om și cetățean. Prea mult timp petrecut acasă cu părinții ar însemna, în opinia lor, instalarea unor lacune în educare și maturizare. Copiii norvegieni sunt foarte independenți. Programul copiilor din Norvegia implică petrecerea unui timp îndelungat în aer liber, chiar și în zilele foarte geroase ale iernii. Asta în principal pentru că există un adevărat cult pentru aerul curat și rece, benefic sănătății și dezvoltării armonioase.
- b) Japonezii sunt recunoscuți pentru disciplina lor impecabilă și alte virtuți care lipsesc multor popoare, iar acest lucru nu este întâmplător. Copiii sunt responsabilizați de mici cu numeroase sarcini casnice, iar acest model continuă și la școală, unde elevii își fac singuri curățenie în sala de clasă și în spațiile comune. Părinții își lasă copiii de 6-7 ani să facă singuri cumpărături și să plătească facturi, să călătorească nesupravegheați cu metroul sau să se deplaseze neînsoțiți prin oraș.

În școlile din Japonia, elevii nu dau teste și examene până în clasa a 4-a. Acest lucru se întâmplă deoarece japonezii cred cu tărie că primii 3 ani de școală trebuie să fie dedicați dezvoltării caracterului și bunelor maniere. Copiii sunt învățați să-i respecte pe cei din jur și să fie blânzi cu animalele și mediul înconjurător. Li se insuflă importanța de a fi generoși și empatici, să fie corecți și să-și dezvolte autocontrolul. La fel ca norvegienii, japonezii pun mare accent pe cultivarea independenței copiilor, însă într-un climat diferit.

- c) În Scandinavia, relația dintre părinți și copii este una democratică.

De pildă, copiii suedezi au ca drept garantat prin lege să fie primiți în patul părinților noaptea, atunci când au nevoie să fie liniștiți.

d) Modelul parental al evreilor este pregătirea copiilor de a părăsi cuibul. Părinții sunt obligați, cultural, să-și învețe urmașii să se descurce singuri de mici, cu cât mai puțin ajutor posibil. O educație reușită a celor mici înseamnă, pentru evrei, copii puternici, rezistenți, dornici să fie pe picioarele lor, să intre la școli bune și să aleagă o carieră sigură și stabilă.

e) Părinții americani se concentrează preponderent pe descoperirea talentelor copiilor și fructificarea acestora, până la atingerea celor mai înalte culmi ale succesului. Sara Harkness, profesor al Departamentului de Dezvoltare Umană și Familială din cadrul Universității din Connecticut, spune că din studiile derulate de echipa sa reiese că circa 25% din părinții din SUA își descriu copiii ca fiind “talentați” “sau avansați”. Ei sunt interesați în principal de maximizarea performanței și cultivarea competitivității.

f) Educația olandeză se bazează pe cu totul alte principii. Părinții din Olanda nu pun deloc presiune pe copii, ci pun mare preț pe un program regulat de odihnă, o alimentație echilibrată și un mediu plăcut în care copilul se dezvoltă. Ei consideră că relațiile interumane armonioase sunt foarte importante, de aceea își ajută copiii să lege prietenii și să se bucure de compania celor de vârsta lor.

g) La fel de interesați de capacitatea de socializare sunt și părinții din Spania, care nu concep să-și culce copiii dacă dau acasă o petrecere. Copiii spanioli sunt încurajați să participe la activitățile sociale ale familiei la fel de mult precum părinții lor.

h) Românii continuă să fie extrem de protectori cu puii lor, pe când japonezii preferă să-și responsabilizeze de la vârste fragede și să-și maturizeze încă de la vârste mici. Nordicii cred cu tărie în introducerea timpurilor a copiilor în colectivitate, iar americanii pun accent pe cultivarea talentelor.

Dintre atâtea modele, care este cea mai bună formă de educație pe care o putem oferi copiilor noștri?

“Ar trebui să învățăm unii de la ceilalți și să recunoaștem faptul că există mai multe căi de succes în a crește copiii. Această diversitate de idei ar trebui să ne inspire și să ne elibereze, să ne dea de înțeles că este în regulă să greșim, să încercăm, dar mai ales să ne lăsăm copiii să fie ei înșiși”, conchide Sara Harkness.

3. Concluzii...

„Copiii nu trebuie să fie înțeleși, ei trebuie să fie iubiți.” (Janusz Korczak) Să ne înconjurăm de copii ca de o licoare magică, pentru că ei sunt „ca soarele: îți încălzesc inima și îți luminează lumea.” (Stuart & Linda Macfarlane)

În concluzie haideți să zâmbim și să ne bucurăm de magia copilăriei, pentru că niciodată nu este prea târziu să ne întoarcem la ea, să ne redescoperim, deoarece „copilăria este o stare de spirit. Este o perioadă a vieții în care te simți mai viu ca niciodată și ai cel mai mare potențial.” - Jerry Spinelli

Copiii sunt pietrele de temelie ale societății noastre, iar noi suntem cei care trebuie să le pregătim terenul pentru viitorul lor. Părinții le cresc cu iubire și protecție aripile de care au nevoie pentru a zbura în lume, însă rămân în urma lor luminând ca un far atunci când ei rătăcesc sau se poticnesc în largul vieții. În sufletul lui, fiecare copil va ști că niciodată nu e singur.

BIBLIOGRAFIE:

Cozma, Teodor – 2001, „O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea”, Editura Polirom, Iași;
Cucos, Constantin - „Educația. Dimensiuni culturale și interculturale”, Editura Polirom, Iași

Grădinița, lumea copilăriei

Grădinița cu P.P. “Sfântul Mucenic Mina”, Ploiești

Prof. învă. preșcolar Butnaru Elena -Condina

Copiii sunt mâinile cu care ne prindem de rai.” – Henry Ward Beecher

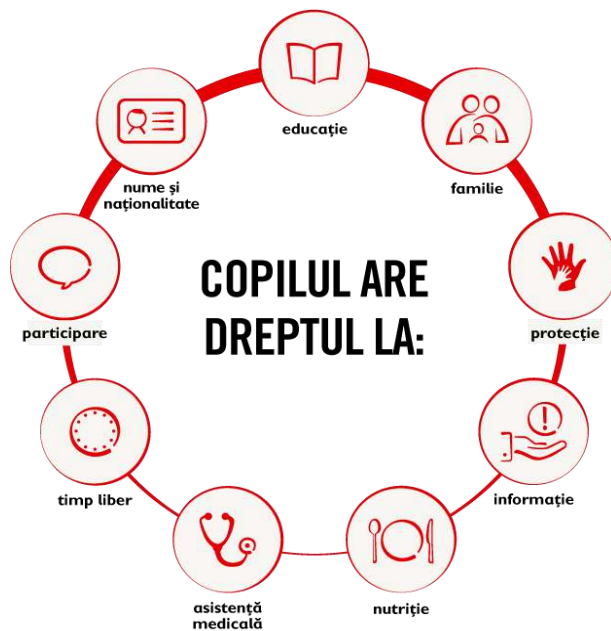
Copilăria este cea mai frumoasă etapă a vieții fiecăruia. Este o lume mirifică în care tristețea nu-și găsește locul și unde există doar bucuria de a trăi. Este lumea pe care oricât ne vom strădui, nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată. Copilăria face parte parcă dintr-o altă lume. O lume a basmelor, a inocenței și a naivității, o lume ireală și fantastică, plină de emoție, bucurie și culoare. Un tărâm magic, un tărâm al fanteziei în care fiecare copil gustă din splendorile vieții. Copilăria este un loc și un timp al fericirii, o insulă a nemuririi luminată de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm. Copilăria va rămâne în memoria fiecăruia ca un reper a ceea ce înseamnă **Fericirea**. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin...

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate. Copilăria pune bazele întregii vieți. Ea reprezintă etapa formării caracterului și a dezvoltării anumitor aptitudini care o să ne urmărească întreaga viață. Copilăria este cu siguranță cea mai prețioasă perioadă a vieții. Aceasta este însă o perioadă influențată de foarte mulți factori cum ar fi: familia, educația, cercul social, informațiile primite și timpul petrecut împreună cu cei din jur.

Copilăria, fiind partea cea mai importantă din viața am considerat ca proiectul internațional „*Oglinzile copilăriei*” desfășurat în colaborare cu Asociația pentru educație, formare și cultură „Perfekt Info” în parteneriat cu Grădinița P.N. Step by Step „Căsuța Fermecată” Poiana Vărbilău, structură a Școlii Gimnaziale Comuna Vărbilău în care toți participanții și-au arătat interesul către acest proiect.

Cu prilejul acestui proiect, copiii au avut ocazia să își exprime propriile trăiri și bucurii prin lucrări artistico-plastice. Astfel ei au împărtășit cu ceilalți bucuria și fericirea copilăriei prin tradiții și obiceiuri din zona de proveniență a fiecăruia.

Cu ocazia **Zilei Internaționale a drepturilor copilului**, aceștia au avut ocazia să își împărtășească emoțiile cu copiii din jurul lor. Ei au învățat despre drepturile pe care le au și de ce sunt ele importante în viața lor.

Cu ocazia sărbătorilor, cum ar fi „**Strălucirea sărbătorilor de iarnă și a jocurilor copilăriei iarna**”, „**Toamna-anotimpul roadelor bogate-Festivalul toamnei**”, „**Sărbătorile pascale in oglindă**” copiii au realizat diferite materiale pe care le-au împărtășit cu ceilalți copii, prin expoziții, colinde, respectand tradițiile zonelor de proveniență.

Grădinița, fiind locul unde copiii își petrec în mare parte timpul acumulând cele mai frumoase amintiri despre prieteni, colegi și cea mai iubită doamnă educatoare. Grădinița este și va fi un leagan al copilăriei în care ei cu greu se despart.

Acest proiect a avut un impact deosebit asupra copiilor și a întregului colectiv, părinții fiind direct implicați în toate activitățile desfășurate, participând cu interes pe tot parcursul proiectului.

Lumea magică a copilăriei

Prof. înv. preșcolar DANIELA BUTUZA
Grădinița cu Program Prelungit Nr.12 Zalău, Județul SĂLAJ

Copilăria este fără îndoială cea mai frumoasă perioadă din viața unui om, însă este și perioada de formare și de dezvoltare ca individ. Copilul simte orice îi este oferit și se hrănește și crește cu asta: îi oferi iubire, va crește cu iubire, îi oferi ură, va crește cu ură.

Sufletul copilului este precum lutul, iar adulții (familia, educatorii etc) sunt sculptorii, când lutul s-a întărit creația este gata. Același lucru se întâmplă și cu sufletul copilului: cu cât sculptorul este mai bun, cu atât creația este mai frumoasă.

Copiii sunt cele mai pure ființe. Aceștia nu știu ce este răutatea și se joacă împreună chiar dacă s-au certat. Ei sunt cei mai buni profesori pentru noi, au cele mai frumoase valori fără ca măcar să știe. Au puterea printr-o mângâiere să ne pună soarele pe chip, zâmbetul lor ne poate reda speranță și putere în cele mai grele momente.

Educatoarea joacă un rol important în dezvoltarea psihică a viitorului individ. "Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul crează un chip viu; uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu". (Sf. Ioan Gură de Aur).

În literatura română unul dintre marii reprezentanți ai copilăriei este *Ion Creangă*. Acesta oglindește trăsăturile copilăriei privite din perspectiva copilului crescut la sat. Cu toții au citit măcar o dată volumul *Amintiri din copilărie* unde sunt reliefate atât de sincer și frumos trăsăturile copilăriei. Ion Creangă a fost, fără îndoială, un copil fericit. A trăit intens fiecare clipă și nu s-a temut să greșească, deși știa că urmează să fie pedepsit.

Cel mai important factor în dezvoltarea copilului este jocul. Jocul este o activitate specific umană, dominantă în copilărie, prin care omul își satisface nevoile imediat, după propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară ce și-o crează. Jocul are o semnificație funcțională esențială și nu este un simplu amuzament. El formează, dezvoltă și restructurează întreaga viață psihică a copilului. Prin joc copiii își dezvoltă percepțiile, reprezentările, creativitatea, își amplifică posibilitățile memoriei, își formează însușirile voinței, răbdarea, perseverența, stăpânirea de sine. Jocul este forma cea mai naturală de învățare și, în același timp, de exprimare a conținutului psihic al fiecăruia.

„Jocul este și o pregătire pentru viața de mai târziu, dar mai presus de toate, el este însăși viața copilului” (Mc. Dougall). După cum afirmă și Mc. Dougall, dezvoltarea psihică și emoțională a copilului este strâns legată de învățarea prin joc. Jocul este specificul copilăriei, temelia de bază a unui adult în devenire.

H. Wallon apreciază jocul ca o activitate de preînvățare. Treptat în cadrul activității de joc a preșcolarilor, începe să se constituie și învățarea, care în etapa următoare va deveni activitatea

dominantă. Învățarea nu apare direct și în mod spontan din joc, ci este introdusă în mod special de educatoare ca o nouă treaptă în evoluția activității infantile.

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Copilăria este o lume fermecată, duioasă, lină, în care orice se poate întâmpla.

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate. În care plângem și râdem în același timp, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea.

BIBLIOGRAFIE:

1. Creangă Ion, *Amintiri din Copilărie*, Editura Libris, anul 2013
2. Cucuș Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, anul 2015
3. Gură de Aur Ioan, *Două sute cinzeci de parabole*, Editura Libris, anul 2015
4. Ion Albușescu, Horatiu Catalano, *Sinteze de pedagogie în învățământul preșcolar*, anul 2016

Colectivul de elevi este un grup social, o variantă a acestuia (grupul este o noțiune gen, iar colectivul, o noțiune specie). Grupul este o noțiune supraordonată, iar colectivul de elevi este o noțiune subordonată. Caracteristicile definitorii ale colectivului de elevi sunt structura, coeziunea, dinamica și scopurile specifice.

Relațiile interpersonale din interiorul clasei de elevi pot fi văzute din mai multe perspective.

Relații de comunicare. Comunicarea stă la baza organizării și dezvoltării sociale și influențează raporturile pe orizontală și pe verticală între oameni, intervenind în aspirațiile lor personale, dar și în cunoașterea realității. Comunicarea implică transmiterea intenționată (sau nu) de informații destinate în a influența sau a educa un individ sau grup receptor, dar ea nu se reduce la atât. În același timp, când informația este transmisă se produce o acțiune asupra receptorului și un efect invers (feed-back sau conexiune inversă) asupra persoanei emitente, care este influențată la rândul său.

Actul comunicării se realizează prin intermediul imaginii, noțiunilor, ideilor, având un conținut informațional care facilitează manifestarea conduitelor umane, afective, putând provoca efecte de acceptare sau refuz, de concordanță sau neconcordanță a trăirilor interioare.

Comunicarea este modalitatea esențială de existență a grupurilor școlare, clasa fiind, înainte de toate, un mediu de comunicare, ca proces continuu. Comunicarea în cadrul clasei se realizează pe două planuri: vertical (de la educator la educat) și orizontal (între elevi). Elevii își comunică informații extrem de variate din toate domeniile, pe care receptivitatea și interesele lor cognitive le apropie de atenția lor.

Comunicarea constă în schimbul de idei, informații, gesturi în cadrul clasei, constituind un mijloc de lărgire a orizontului cultural al elevilor și de stabilizare a comportamentului. De asemenea, comunicarea mesajelor are rolul de a facilita dialogul și cooperarea elevului împiedicând izolarea acestuia, apropiindu-l de colegii săi.

Comunicarea informațiilor în cadrul clasei constituie un proces motivațional. Elevii comunică între ei dintr-o necesitate socială: schimbul de opinii cu altul, afirmarea în raport cu altul, înlăturarea solitudinii dintr-un grup de egali, etc.

Relații afective. Activitatea comună desfășurată de elevi în clasă pe o perioadă mare de timp generează relații afective care atașează elevii de clasa lor și după absolvirea școlii. J.L. Moreno consideră că în cadrul colectivului se dezvoltă raporturi individuale preferențiale, ce dau naștere unor relații de atracție, respingere sau indiferență. Pe baza relațiilor preferențiale existente într-un grup se conturează structura preferențială care poate fi determinată pe baza testului sociometric. Acesta evidențiază valoarea partenerului în cadrul colectivului, activitatea desfășurată în cooperare cu el, particularitățile sale caracteriale.

În cadrul grupului școlar se pot distinge două categorii de fenomene afective: intraindividuale și interindividuale. Fenomenele afective intraindividuale se produc la nivelul unui singur individ, chiar dacă el este izolat sau face parte din grup. În această categorie sunt incluse trebuințe, interese, emoții, sentimente strict individuale care sunt trăite de individ fără ca acestea să fie produse de grup sau să influențeze în vreun fel oarecare grupul respectiv. Fenomenele afective interindividuale se produc între doi sau mai mulți indivizi și apar în urma interacțiunii indivizilor care, la rândul lor, influențează desfășurarea ulterioară a relațiilor dintre indivizi și chiar fenomene afective individuale. Este de ajuns să se întâlnească doi sau mai mulți indivizi între care există dinainte anumite tipuri de interacțiuni, pentru ca imediat să apară și fenomene de afectivitate colectivă.

Afectivitatea colectivă se exprimă printr-un ansamblu unitar de sentimente care afectează, mai mult sau mai puțin, alți membri ai grupului. În toate momentele există un sentiment dominant împărtășit membrilor grupului cu nuanțe individuale, constituind viața afectivă a grupului. Acest sentiment este adesea inconștient și guvernează viața grupului la toate nivelele ale. S. Freud găsește originea acestui tip de activitate în instinct, pornind de la explicarea diferitelor tipuri de relații ce se stabilesc între copil și cei din jurul său, din mediul cel mai apropiat. În prima etapă, a relației cu mama, apar fenomene de apropiere sau îndepărtare, iar în cea de-a doua etapă, a relației cu tatăl, apar fenomenele de identificare cu acesta care este luat model de imitat; în etapa a treia, a relației fraternală apar fenomene de renunțare la dragostea exclusivă pentru părinți și apropierea de alte persoane (frați, surori). Din această schemă a genezei relațiilor umane rezultă faptul că relația este un fenomen evolutiv care se constituie în decursul istoriei strict individuale,

ceea ce face ca fenomenele afective, individuale și de grup să fie reduse la sentimente trăite cândva în familie de membrii grupului actual sau ca ceea ce se petrece în situația de grup să fie explicat prin istoria membrilor ce îl compun. Așadar, indiferent dacă este vorba de dinamica grupului (Lewin), de sociometrie (Moreno) sau de tendința interacționistă (Bales), fenomenele de afectivitate colectivă sunt prezentate ca fiind rezultate ale interacțiunii indivizilor.

Potrivit concepției lui M.Zlate, în interpretarea afectivității colective trebuie să se țină seama de următoarele considerente:

- afectivitatea colectivă sau de grup apare și se dezvoltă ca urmare a interacțiunii indivizilor: numai cunoscând natura sau caracterul relațiilor dintre indivizi se ajunge la a cunoaște și natura proceselor afective care se dezvoltă sau se vor putea dezvolta într-un grup;
- afectivitatea de grup este și în funcție de cadrul social, în care membrii își desfășoară activitatea, ca și de particularitățile acestuia; există factori care se nasc din însăși contextul social concret, din structura proprie fiecărui grup social în parte din tipul de grup. Constituirea uneia sau alteia dintre stările afective colective este influențată de caracteristicile referitoare la numărul de membri, scop, activități fundamentale;
- afectivitatea colectivă este influențată și de individualitatea participanților având în vedere că unii oameni au o personalitate puternică, bogată, originală, fiind capabili de trăiri afective multiple, diverse și cu largă putere de propagare, de contagiune în rândul celorlalți, ceea ce va determina în mare parte impunerea unui anumit tonus afectiv pentru toți membrii grupului (M.Zlate, Psihologia socială a grupurilor școlare, București, Editura Politică, 1972).

Relațiile interpersonale prilejuiesc ajutorarea și cooperarea, jocurile în colectiv asigurând cadrul afectiv, climatul optimizant pentru activitatea educativă. În cadrul procesului educativ, stările pozitive, tonifiante ale afectivității de grup trebuie să fie folosite din plin, iar cele negative să fie depășite, ameliorate. Datoria educatorului este aceea de a folosi starea de satisfacție, de mulțumire creată la un moment dat într-o clasă de elevi și de a o exploata, în sensul pozitiv. Stările de nemulțumire, tensiune, neîncredere în forțele proprii ale grupului respectiv, trebuie să atragă atenția educatorului în vederea studierii amănunțite a cauzelor și desigur, a depășirii lor. Relațiile interpersonale trebuie valorificate în sensul asigurării tratării diferențiate a elevilor, integrării lor eficiente în colectiv cu scopul angajării mai largi a personalității fiecărui colectiv în activitate.

Relații de dominare. Relațiile de dominare, de conducere a grupului apar ca urmare a ierarhiei ce se stabilește în cadrul clasei, în funcție de statutul și rolul fiecărui membru. Interrelaționarea este dimensionată de statutul și rolul social pe care îl ocupă subiectul în cadrul grupului. Astfel, se creează o anumită distanță psihologică între interlocutor, distanță care este cu atât mai mare cu cât diferențele dintre aceștia sunt mai pregnante. (Ea se diminuează când relațiile se stabilesc în cadrul grupului de deficienți mintali, însă dacă relațiile se stabilesc cu interlocutori normali, distanța psihologică se amplifică). Șeful clasei devine o verigă importantă atât în constituirea modelului de comunicare, cât și a structurii grupului, care la rândul lor, au efecte inverse asupra relațiilor interpersonale dintre elevi, făcându-le să treacă de stadiul de manifestare întâmplătoare, spontană, instabilă în stadiul de manifestare organizată, stabilă.

În acest context este necesar să punctăm problematica structurii și raporturilor, formale sau informale existente în grupurile sociale în clasele de elevi, ca de altfel în orice organizație. Structura formală apare ca urmare a investirii lor oficiale cu diferite roluri (funcții, responsabilități). Investirea se poate face fie de către colectiv, fie de către structurile sale, fie de către învățător. Copiii investiți cu asemenea responsabilități sunt numiți lideri formali (oficiali) și vor declanșa un complex de relații atât între ei și ceilalți membrii, cât și între aceștia din urmă, ca rezultat al funcțiilor exercitate de cel dintâi.

Scopurile grupurilor-clasă pot fi structurate în mai multe maniere, fiecare din acestea prezentând atât avantaje, cât și dezavantaje cu privire la performanțele obținute de elevi. Un tip de organizare care se întâlnește relativ frecvent în școlile noastre este structurarea individualistă a scopurilor membrilor grupului-clasă. Aceasta presupune un nivel relativ redus de interacțiune între elevi și o independență a scopurilor fiecăruia dintre aceștia.

Clasa de elevi ca și grup social realizează o uniformizare a comportamentelor. Datorită faptului ca elevul nu învață izolat, ci alături de ceilalți colegi, interacționând cu aceștia, desfășurând același tip de activitate, se constituie într-o formă de influență socială, numită facilitare socială. Este de dorit ca celelalte grupuri din care face parte elevul (familia, grupul de prieteni etc.) să exercite acțiuni educative convergente.

Profesor pentru învățământul preșcolar CĂLIMAN ILEANA

Școala Gimnazială „Andrei Șaguna” Toplița

Tema: Lumea magică a copilăriei

Obiective:

1. **Dezvoltarea creativității și a imaginației:** Copiii vor crea și povesti despre lumi magice.
2. **Îmbunătățirea abilităților de comunicare:** Copiii vor lucra împreună pentru a crea povești și vor prezenta ideile lor grupului.
3. **Cooperare și colaborare:** Prin activități de grup, copiii vor învăța să colaboreze și să împartă idei.

Durată:

1 oră

Resurse necesare:

- Hârtie de desen
- Creioane colorate, carioci, acuarele
- Lipici, foarfece (siguranță pentru copii)
- Materiale reciclabile (cutii de carton, role de hârtie igienică, capace etc.)
- Jucării mici și figurine
- Cărți de povești și imagini cu lumi fantastice

Desfășurarea activității:

1. **Introducere (10 minute):**
 - Educatorul începe activitatea explicând tema zilei: "Lumea magică a copilăriei".
 - Se discută despre ce înseamnă o lume magică și ce elemente ar putea include (casteluri, zâne, dragoni, păduri fermecate, etc.).
 - Educatorul prezintă câteva imagini sau cărți de povești pentru a stimula imaginația copiilor.
2. **Activitate principală (30 minute):**
 - **Crearea lumii magice:** Copiii sunt împărțiți în grupuri mici și primesc materiale pentru a-și crea propria lume magică pe hârtie sau folosind materiale reciclabile.
 - **Desen și colaj:** Fiecare grup își desenează sau construiește lumea magică, adăugând elemente fantastice. Educatorul încurajează copiii să lucreze împreună și să discute despre ideile lor.
3. **Povestirea lumii magice (15 minute):**
 - Fiecare grup prezintă lumea lor magică celorlalți copii, explicând ce au creat și povestind o scurtă aventură care are loc în acea lume.

- Educatorul oferă feedback pozitiv și încurajează discuțiile între copii.
- 4. **Concluzie și reflecție (5 minute):**
 - Educatorul reunește grupurile și discută despre ce au învățat și ce le-a plăcut cel mai mult la activitate.
 - Se pot oferi recompense simbolice pentru participare și creativitate.

Adaptări pentru diferite vârste:

- **Copii mai mici (3-4 ani):** Activitățile pot fi simplificate, punând accent pe desenat și lipit imagini decupate.
- **Copii mai mari (5-6 ani):** Se pot introduce elemente mai complexe, cum ar fi crearea unor povești mai elaborate și folosirea unor materiale mai diverse.

Observații:

- Este important ca educatorul să supravegheze activitatea pentru a asigura siguranța copiilor, mai ales când folosesc foarfecele și alte materiale.
- Încurajarea și feedbackul pozitiv sunt esențiale pentru dezvoltarea încrederii în sine și a abilităților sociale ale copiilor.

Această activitate nu doar că stimulează creativitatea și imaginația, dar și încurajează abilitățile de comunicare și colaborare între copii, făcând învățarea o experiență plăcută și memorabilă.

ȘCOALA ȘI FAMILIA

Prof. Călugăroiu Luiza-Cristina
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”
Drăgășani, jud. Vâlcea

Școala, alături de familie, influențează, prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului. Școala și comunitatea sunt două aspecte care i-a preocupat în egală măsură pe pedagogi, sociologi, psihologi, filozofi, antropologi, fiecare încercând să surprindă aspectele ce contribuie la mecanismele de funcționare ale acestora. Asistăm astăzi la dezvoltarea unui adevărat curent social care are în centrul său comunitatea și dezvoltarea sa. Școala este una din instituțiile centrale ale comunității, are roluri specifice dar nu poate funcționa și nu se poate dezvolta fără a ține cont de specificul comunității în care funcționează. Părinții reprezintă un model pentru copii, de la naștere și până la vârsta maturității. Rolul părinților în educația copiilor este esențial, copiii fiind modelați de părinți încă de la vârste fragede. Nu degeaba se vorbește de cei ”șapte ani de acasă”, aceștia fiind cei mai importanți ani în care copiii învață principiile după care se vor ghida în viață. Părinții trebuie să se implice în educația copiilor, în primul rând pentru că este obligația lor morală. În momentul în care concepi un copil, îți iei responsabilitatea că îl vei crește așa cum trebuie și că îi vei oferi educația necesară. Rolul părinților în formarea copiilor, dezvoltarea lor ca personalități și pregătirea lor pentru viață este unul decisiv de cele mai multe ori.

În funcție de educația pe care o primește în familie, un copil va ști să se descurce de unul singur în viață sau nu. Părinții, copiii și comunitățile se influențează puternic unii pe alții. Mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina multe dintre valorile lor.

Părinții pot influența comunitatea și pot contribui la dezvoltarea valorilor comunității. Activitatea educativă ce se realizează în școală nu poate fi separată, izolată de alte influențe educative ce se exercită asupra copilului. Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educația pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate. Implicarea părinților joacă un rol important în cadrul intervenției școlare. Acțiunile care implică părinții produc o schimbare în ambientul familiei și cresc aspirațiile, atât ale părinților pentru copiii lor, cât și ale copiilor înșiși.

Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiecte casnice), familia este cea care ar trebui să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. Un parteneriat familie – școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru.

Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute.

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv și pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viața, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Menirea școlii nu este numai de a

înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om. Parteneriatul școală – familie poate lua forma unor servicii dezvoltate de către școală și de care familiile elevilor să beneficieze. Acestea pot fi organizate exclusiv de către școală sau în parteneriat cu alte organizații/instituții. Aceste servicii pot fi: centre de consiliere, centre de sănătate, de practicare a diverselor sporturi, centre pentru supravegherea copiilor la teme după orele de curs (after-school). Oferta de servicii pentru familii prin intermediul școlii reprezintă o strategie de întărire a relațiilor școală familie. Părinții capătă încredere în școală, instituție care devine mai transparentă și mai apropiată de nevoile comunității. Un punct câștigat este coerența serviciilor, părinții nu mai sunt nevoiți să caute prin mijloace proprii să beneficieze de diverse servicii, ei le găsesc în școală. Școala ca furnizor de servicii complexe va face trecerea de la educația instituțională, cu accent pe instituție (care are un program, curriculum la care elevii trebuie să se adapteze) la școala centrată pe elev, pe nevoile acestuia și pe ale comunității.

În parteneriatul școală – autorități publice locale este de discutat și relația dintre reprezentanții autorităților și școlile de pe raza acestora de acțiune. Mai ales în orașe, autoritățile locale au în administrare și trebuie să stabilească legături cu mai multe școli. Se știe că, acestea au nevoi diferite (de amenajare, de salubritate, de întreținere curentă), sunt frecventate de populație școlară diferită, din medii sociale diferite, cu nevoi sociale diferite. Inițiativa parteneriatului, deschiderea unor canale de comunicare între reprezentanții școlii și ai autorităților locale sunt de cele mai multe ori abordate de către școli. Se constată o situație bună în școlile care și-au formulat direcții clare de dezvoltare, ai căror reprezentanți au luat inițiative de comunicare, de inițiere de parteneriate. Resursele sunt astfel orientate spre cei care își știu nevoile și își promovează interesele.

Bibliografie:

-Bunescu Ghe., Alecu G., Badea D. -Educația părinților. Strategii și programe, E.D.P., București, 1997;

-Ecaterina Adina Vrasmas-Consilierea și educația părinților , Editura Aramis, 2002;
Confluente psihopedagogice Nr. 2 Mai 2018

-Bauman, Zigmunt -Comunitatea Căutarea siguranței într-o lume nesigură. București: Editura Antet, 2001

-Nicola Ioan, Tratat de pedagogie școlară, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000

PREDAREA ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI MODERN

*Profesor Capotă Costel
Liceul Tehnologic Nr. 1 Corod, jud. Galați*

Diversitatea disciplinelor școlare, studiate de elevi în decursul ciclurilor de învățământ, îi ajută pe aceștia să asimileze o cantitate însemnată și variată de informații, care se vor transforma treptat în valori psihice cu acțiune direcțională și stimulativă. Motivele acestor transformări au ca punct de plecare dorințe, preferințe, atracții, interese, aspirații și idealuri manifestate de elevi la un moment dat. În prezent pedagogia acordă o importanță deosebită intereselor manifestate de elev, văzut ca subiect al învățării. Interesul ca atitudine în cadrul școlii se poate manifesta față de anumite discipline, acesta este interesul școlar, care determină elevul să adopte o atitudine pozitivă (atenție sporită în timpul orelor de curs, sârguință și dăruire), toate acestea converg către obținerea unor rezultate foarte bune: note mari și dobândirea unor competențe specifice, care vor duce la creșterea stimei de sine a elevului. După cele amintite mai sus, consider necesară o trecere în revistă a câtorva elemente de pedagogie care, vin să susțină oportunitatea alegerii metodelor de predare activă și interactivă a istoriei în școală. Așa cum afirmă și Ioan Cerghit, “stă în firea omului nevoia interioară de a întreține un larg schimb de informații și idei, de impresii și opinii, de a se exterioriza în comunicarea cu ceilalți, ceea ce constituie un bun prilej de stabilire a unor relații socio-afective, de înțelegere reciprocă și de cooperare”.

În viața de adult, elevul se va ajuta de cunoștințele și competențele dobândite în școală în momentul alegerii unei profesii. Îndreptarea atenției către un anumit domeniu de activitate are la bază interesul profesional. Orientarea atenției către o anumită activitate sau meserie se bazează pe cunoștințele elevului, deci în acest moment intră în acțiune activismul mental al elevului, care îi conferă acestuia o stare de bine, stimulându-i plăcerea de acțiune, care stimulează în general individul să-și pună în valoare calitățile. Noua tendință a profesionalizării se poate caracteriza astfel:

- Exigență sporită cu privire la nivelul de pregătire;
- Adoptarea unor standarde ridicate ale pregătirii profesionale;
- O pondere crescută a creativității pe durata pregătirii;
- Necesitatea unei actualizări permanente a cunoștințelor profesionale;
- Pregătirea elevilor din perspectiva pluridisciplinarității și a transdisciplinarității;
- Adaptarea ușoară și rapidă la schimbările impuse de piața muncii.

Caracteristicile enunțate trebuie avute în vedere pentru a putea oferi elevilor o pregătire temeinică și de o calitate, care să corespundă nevoilor exprimate de piața muncii. Pornind de la aceste caracteristici, dar și de la notele obținute de elevi am încercat să înțeleg, de ce la istorie randamentul școlar al elevilor este mult mai scăzut. Elevii obținând note mult mai mici la istorie comparativ cu celelalte discipline de cultură generală. Acceptând ipoteza că pentru activitatea elevului notele obținute se pot traduce în interes sau dezinteres manifestat de elevii față de o anumită materie în general, și față de istorie în special, mi-am pus următoarele întrebări:

1. Ce factori influențează progresul școlar?
2. Cum poate profesorul să stimuleze interesul elevilor pentru obiectul predat de el?
3. Prin ce mijloace o temă poate deveni atractivă pentru elevi?

Răspunsurile la aceste întrebări au la bază analiza câtorva caracteristici ale interesului școlar:

- a) Interesul școlar reprezintă o variabilă influențată de foarte mulți factori;
- b) Interesul școlar poate fi: observat, măsurat, analizat;

c) Interesul școlar poate fi modificat printr-o varietate de moduri.

Profesorul îl sprijină pe elev să învețe conținuturi și îi arată cum să învețe. Profesorul nu are dreptate întotdeauna, nu este atotștiutor, el trebuie să fie activ, să acorde importanța cuvenită fiecărui elev, să ajute clasa să se simtă bine împreună cu el.

Obiectivul lucrării este reprezentat de analiza manifestărilor comportamentale, cognitive și psihomotorii ale elevilor ca urmare a folosirii în actul educativ a unor metode și strategii moderne de predare învățare. Lucrarea de față este relevantă din prisma faptului că abordează importanța metodelor moderne (activ participative), pentru obținerea progresului școlar, care în prezent vizează, dezvoltarea spiritului critic, atenție, răbdare, precizie, rigoare, tenacitate și lucru în echipă. Noua abordare didactică și pedagogică promovează ideea că toate acestea determină dezvoltarea interesului școlar și profesional al elevului.

Practica pedagogică a demonstrat faptul că metodele moderne permit formarea mult mai rapidă a unor deprinderi intelectuale și practice, ajută la însușirea unor cunoștințe profunde, previn uitarea și elimină confuziile, determinând creșterea randamentului și a calității actului educațional, ca urmare a posibilității de a studia și explica unele acțiuni complexe. Având în vedere finalitatea procesului de învățământ și, în primul rând, latura sa formativă, este necesar ca toate metodele, separat, sau îmbinat, să contribuie la realizarea cu succes, atât a predării cât și a învățării. Metoda este activă atunci când elevii participă la elaborarea conceptelor sau noțiunilor fie prin activitate intelectuală, fie prin îmbinarea activității intelectuale cu cea fizică. Elevul învață mai bine dacă este angajat cu toată persoana într-o acțiune. El reține 10% din ceea ce citește, 20% din ceea ce aude, între 50-65% din ceea ce vede și aude în același timp, 80% din ceea ce spune, 90% din ceea ce spune făcând un lucru la care reflectă și îl privește.

Cercetarea pedagogică modernă poate fi văzută ca o strategie concepută pentru a forma relații și acțiuni noi între participanții la actul educațional, dar și pentru a identifica soluții optime la problemele procesului instructiv-educativ în ansamblu său.

Studierea interesului manifestat de elev pentru disciplina istorie, reprezintă o variabilă influențată de o serie de factori rezultați din chiar procesul educațional.

- ✓ depistarea intereselor reale, pornind de la factorii care le influențează;
- ✓ delimitarea clară a intereselor școlare și profesionale ale elevilor de simplele atracții pe care aceștia le pot manifesta la un moment dat;
- ✓ evidențierea avantajelor benefice ale utilizării metodelor moderne de predare - învățare, în raport cu nouă orientare determinată de reforma învățământului, care la modul ipotetic își propune stimularea interesului elevilor pentru școală și educație în vederea creării unui om enciclopedic;
- ✓ îmbunătățirea randamentului și a rezultatelor școlare a tuturor elevilor la disciplina istorie;
- ✓ evaluarea în general și evaluarea cu ajutorul testelor în special trebuie să aibă în vedere evaluarea sumativă și formativă a cunoștințelor acumulate de elevi în procesul de predare-învățare;
- ✓ prelucrarea, analiza, interpretarea și centralizarea rezultatelor cercetării se realizează cu ajutorul tabelelor și a fișierelor de observație în care sunt consemnate performanțele realizate de elevi, după analiza statistică rezultatele vor fi reprezentate grafic pentru a putea fi interpretate cu ușurință.

În realizarea acestui studiu am pornit de la următoarea întrebare. În ce măsură folosirea metodelor moderne de predare-învățare, folosite în predarea istoriei contribuie la îmbunătățirea calității procesului educațional și a randamentului școlar?

Este știut faptul că performanțele școlare însumează o serie de condiționări, o parte dintre acestea țin de elev, în vreme ce altele au în centrul lor școala, familia sau mediul

exterior (ambientul). De primă importanță pentru reușita școlară sunt factorii externi de origine pedagogică, deoarece aceștia vizează organizarea procesului didactic în ansamblul său, resursele materiale ale școlii, metodologia didactică și pregătirea psihopedagogică și de specialitate a cadrelor didactice. Pedagogul belgian Gilbert de Landsheere, referindu-se la eșantion afirmă următoarele: „Eșantionul școlar nu este o consecință a incapacității aptitudinale a elevilor, ci este legat semnificativ de strategiile didactice aplicate la clasă”.

Pentru a defini și a înțelege corect rolul pe care îl au factorii, atât cei interni cât și cei externi în asigurarea randamentului școlar trebuie avute în vedere următoarele aspecte:

- a) reușita școlară trebuie văzută ca rezultat al convergenței tuturor factorilor implicați, contribuția fiecăruia fiind variabilă și dependentă de relațiile funcționale dintre factori.
- b) factorii interacționează, fiecare având un rol complementar față de celălalt, compensând deficitul unuia sau dimpotrivă alterând acțiunea altora.
- c) influența factorilor poate fi fatală, deoarece ei înșiși pot suferi modificări în funcție de situație. Drept urmare însușirile psihice, dintre care amintim: nivelul intelectual, interesele și motivația, deși sunt variabile, ele se comportă adesea ca și constante relative ce se dezvoltă treptat sub influența actului didactic bine organizat și structurat. Acțiunea factorilor interni este influențată de factorii externi. Drept urmare, procesele intelectuale afective și atitudinale pot fi schimbate prin acțiunea mediului familial, social, cultural și școlar.

Obiectivele avute în vedere pentru disciplina istorie sunt bazate pe motivații intrinseci și au rolul de a mobiliza și orienta elevii în formarea lor profesională. Orientarea are la bază identificarea și dezvoltarea personalității elevului în același timp cu dirijarea acestuia spre opțiunile profesionale. Personalitatea unui elev se compune din următoarele trăsături: aptitudini, motivații, interese, înclinații, aspirații, trăsături de voință și caracter.

Bibliografie

- Băluțoiu, V., *Modalități de utilizare a calculatorului în predarea-învățarea istoriei*, în „Studii și articole de istorie”, t LXXI, Ed. Publistar, București, 2006.
- Cădariu, L., *Introducere în pedagogie. Note de curs*, Ed. Mirton, Timișoara, 2005.
- Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Ed. Polirom, Iași, 2006.
- Cristea, Sorin, *Metodologia reformei educației*, Ed. Hardiscom, Pitești, 1996.
- Cucoș, Constantin (coord), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivat și grade didactice*, Ediția a III-a, Ed. Polirom, Iași, 2009.
- Păun, Ștefan, *Didactica istoriei*, Ed. Corint, București, 2007.
- Postolache, Nicolae, *Didactica istoriei*, Ed. Corint, București, 2008.
- Roaită, Alice Ionela, *Didactica istoriei: Un manual pentru profesorul de istorie*, ediția a II-a, Pitești, 2012.
- Roman, A., E. Balaș, *Strategii de instruire și evaluare*, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2010.
- Tănase, Gheorghe, *Metodica predării învățării istoriei în școală*, Ed. Spiru Haret, Iași 1996.
- Xenopol, A. D., *Teoria istoriei*, Ed. Fundației Culturale Române, București, 1997.

DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI ÎN CADRUL PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV

Profesor, Căruceru Mirela
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași

G. Allport definea personalitatea ca fiind „organizarea dinamică în cadrul individului a acelor sisteme psiho-fizice care determină gândirea și comportamentul său caracteristic”. Învățarea motivată este principala cale de construire a personalității, astfel ajungându-se treptat la un comportament diferențiat.

Psihopedagogii subliniază ideea că factori esențiali în dezvoltarea și formarea omului sunt: ereditatea, mediul (ca realitate socio-culturală) și educația. Interacțiunea factorilor conturează personalitatea individului. Atunci când unul dintre aceștia nu mai sunt în parametri optimi apar tulburările emoționale sau de conduită. De asemenea, și lipsa unuia dintre factorii amintiți duc la o dezvoltare precară a copilului, punându-și amprenta asupra vieții sale ulterioare. Psihologia tradițională avea în vedere trei elemente în determinarea personalității: temperamentul, aptitudinile și caracterul. Studiile recente mai includ încă două componente: creativitatea și inteligența.

Dezvoltarea psihică ține de interacțiunea factorilor externi și interni. Cei externi, adică mediul și educația, reprezintă totalitatea influențelor externe ce se răsfrâng asupra dezvoltării personalității copilului. Factorii interni țin de condițiile care ajută la dezvoltarea psihică.

Educația și personalitatea

Educația are un rol fundamental în dezvoltarea personalității în concordanță cu cerințele obiective ale societății, dar și ale individului. Doar prin educație se pot cunoaște valorile sociale și morale. Actul educativ este activitatea de disciplinare, cultivare, civilizare și moralizare a omului, iar scopul educației este de a dezvolta în individ toată perfecțiunea de care este susceptibil, (Kant, I., 1992).

Prin intrarea copilului în sistemul educațional influențele mediului sunt organizate în funcție de particularitățile individuale și de vârstă ale acestuia. Cu alte cuvinte, educația îmbunătățește relația dintre zestrea sa genetică și circumstanțele concrete ale mediului. Prin actul didactic se descoperă și se dezvoltă abilitățile copilului, fiind transformat și modelat în funcție de valorile socio-culturale promovate în societate. Vorbim aici de idealul educațional.

Idealul educațional ilustrează nu doar exigențele, ci și aspirațiile unei societăți într-o anumită etapă istorică sub forma unui model de personalitate umană, acest fapt reprezentând una dintre conexiunile fundamentale prin care se concretizează interacțiunea dintre actul educativ și ansamblul social-economic.

În țara noastră idealul educativ are următorul deziderat: „dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane în vederea formării unei personalități autonome și creative”.

Acțiunea educațională are trei funcții: funcția cognitivă (de transmitere și operaționalizare a cunoștințelor), funcția axiologică (educația valorilor existente și de asimilare a valorilor autentice) și funcția socio-economică (de pregătire și formare a indivizilor pentru producție).

Actul didactic presupune utilizarea unor metode de învățământ ce reprezintă - în accepțiunea lui Ioan Bontaș - „o componentă deosebit de importantă, atât a strategiilor didactice, cât și a tehnologiei didactice, reprezentând sistemul de căi, modalități, procedee, tehnici și mijloace adecvate de instruire, care asigură desfășurarea și finalizarea performantă și eficientă a procesului de predare - învățare”. Metodele didactice ajută la atingerea a trei scopuri educaționale principale: scopuri de cunoaștere, care se referă la deținerea metodelor și normelor de gândire, scopuri de instruire, ce vizează asimilarea de cunoștințe, deprinderi, priceperi, tehnici de lucru, scopuri formative, care se raportează la constituirea și sistematizarea trăsăturilor de personalitate. O metodă didactică își dovedește eficacitatea atunci când contribuie la transformare, adică sub îndrumarea profesorului, elevii își descoperă propriul drum de urmat în direcția cunoașterii de sine. Folosirea metodelor interactive presupune deschiderea spre cooperare, stimulează procesul cognitiv, dezvoltă inteligența, dezvoltă comunicarea, crește stima de sine, stimulează metacogniția. Metodele active precum învățarea prin descoperire, problematizarea, studiul de caz, învățarea prin cooperare, dezbaterea, jocul de rol contribuie la dezvoltarea motivației intrinseci, la manifestarea spiritului critic tolerant, la încurajarea interacțiunii sociale.

Nu în ultimul rând, un rol important în dezvoltarea personalității copiilor îl au și activitățile extrașcolare. Dinamica socială a mutat accentul de pe informativ pe formativ. Prin aceste activități transferul cunoștințelor se face prin aplicabilitate, stimulând gândirea critică și dezvoltând competențele. Implicarea elevilor în activități variate cu un conținut cultural, științific, sportiv sau tehnico-aplicativ, precum spectacole, concursuri, vizite la muzee, excursii, contituie un mijloc de a aprecia valorile culturale și istorice, de a dezvolta spiritul emulativ, dar și de echipă, de a consolida cunoștințele acumulate în cadrul lecțiilor. Prin modalitatea de organizare și desfășurare a activităților se amplifică dezvoltarea proceselor cognitiv-aplicative, influențând comportamentul elevului.

Concluzii

Sub atenta supraveghere a profesorului la lecție, elevul își poate forma aptitudini și capacități necesare pentru o adaptare eficace la situații noi de viață. Așadar, școala trebuie să aibă în vedere o inovare permanentă prin aplicarea unor strategii și metode de predare și evaluare ce trebuie valorizate în cadrul procesului instructiv-educativ. Dezvoltarea personalității elevului se petrece din exterior. Astfel printr-o acțiune susținută a educatorului în tandem cu acțiunile din interior, prin procesul de autodezvoltare se formează și se dezvoltă personalitatea copilului.

Observând atent și cunoscând configurarea elementelor fundamentale ale personalității copilului, profesorul își poate organiza atent lecția, selectând, îmbinând și personalizând cele mai bune metode și procedee didactice, pentru că prin dezvoltarea personalității copilului se facilitează constituirea unor subsisteme ale psihicului acestuia ce îl vor ajuta în evoluția sa ulterioară ca adult.

Prin interacțiunea celor două tipuri de educația formală și nonformală se lărgeste orizontul cultural și științific, dezvoltând aptitudini și interese, comportamentul creativ și competitiv. Folosirea metodelor interactive duce la conturarea personalității, întrucât se amplifică latura formativ-educativă prin descoperirea și aplicarea cunoștințelor teoretice, dar și prin situațiile sociale favorabile de dezvoltare a trăsăturilor de caracter, de voință și perseverență.

Bibliografie

Allport, G., *Structura și dezvoltarea personalității*, EDP, București

Bontaș, I., 2001, *Pedagogie- tratat*, București, Editura ALL.

Cerghit, I., 1980, *Metode de învățământ*, București, EDP

Ciocan, I., Negreț, I., 1980, *Formarea personalității umane*, Editura Militară, București

Salade, Dumitru: 1995, *Educație și personalitate*, Casa cărții de știință, Cluj-Napoca, 1995

FANTEZIE ȘI CULOARE

CATANĂ VIORICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ

“GRIGORE MOISIL” ULMENI

Arta îl aduce pe om mai aproape de frumos, îi oferă posibilitatea să creeze frumosul, să-l descopere sub aspecte noi. Activitatea plastică din școală este foarte îndrăgită de elevi, ei fiind oricum atrași de culoare, de diversitatea tehnicilor de lucru, prin care își pot dovedi spontaneitatea, creativitatea, pot da frâu liber imaginației și fanteziei lor. Arta este o modalitate foarte bogată de exprimare a sinelui, poate exprima lucruri care nu pot fi exprimate verbal, un avantaj pentru cei care nu sunt obișnuiți să vorbească despre ceea ce simt și depășește modul de gândire defensiv care poate fi exprimat în terapia verbală. Beneficiile artei sunt multiple: dezvoltarea gradului de conștientizare despre sine și despre ceilalți, descoperirea de noi strategii și soluții de a face față simptomelor și experiențelor traumatiche, de prevenție și reducere a stresului, îmbunătățește abilitățile creative și cognitive. În procesul instructiv-educativ din școli se aplică diferite metode și tehnici specifice artei, prin aceste activități, copiii putând să-și dezvolte stima de sine și spontaneitatea care pot facilita integrarea emoțională și comportamentală în grup, să-și formeze abilități de comunicare și relaționare, printr-un contact direct, verbal și non verbal adecvat cu ceilalți, să-și exprime sentimente și emoții, dorințe și nevoi, să-și dezvolte capacități cognitive precum atenția, limbajul, gândirea, memoria, creativitatea, să-și reducă și să-și elimine anxietățile, frustrările, inhibițiile prin descărcarea creativă a tensiunilor acumulate, să-și dezvolte toleranța la frustrări prin dezvoltarea autocontrolului, să-și formeze abilități de relaționare și cooperare adaptate nevoilor și cerințelor grupului.

În contextul activităților instructiv-educative și recuperatorii ale copiilor cu cerințe educative speciale, educația plastică devine o modalitate de intervenție plăcută, ce se pot adresa tuturor ariilor în care copiii prezintă dificultăți

Poveștile, ca și întreaga lume înconjurătoare fac parte din lumea noastră, la fel și culorile. Copiii le iubesc, au nevoie să trăiască alături și de personajele din povești, experiențele lor se identifică cu personajele care au un comportament pozitiv sau negativ.

Explorând această lume minunată, eroii devin prieteni și modele pentru ei, copiii se obișnuiesc cu lectura. Poveștile sunt adevărate lecții de viață, le stimulează imaginația, le dezvoltă abilitățile de comunicare, le sporesc performanțele școlare, îi relaxează, le dezvoltă sentimentele, capacitatea de concentrare și disciplină, îi ajută și contribuie la îmbunătățirea mecanismelor logice, întăresc relația educator-copil, părinte-copil.

Zi de zi, descoperim culori și nuanțe noi, zi de zi totul e mai frumos, cu puțină „culoare”. Și pentru că la aceasta vârstă totul prinde viață, cu puțină magie, copiii pătrund în minunata lume a fanteziei, prin povești și culori.

Astfel, începe „aventura” noastră cu imaginație, culoare, fantezie, cărți de povești, materiale colorate și obiecte alese în funcție de personalitatea fiecăruia.

În urma acestei aventuri, am descoperit încă o dată minunatul univers al copilăriei și am ales spre exemplificare patru dintre lucrările copiilor.

AVIZAT
Director
Prof.

SIMFONIA CULORILOR

PROIECT EDUCAȚIONAL CULTURAL -ARTISTIC

**COORDONATORI PROIECT:
PROF. CENTEA LIGIA
PROF. CENTEA IULIU**

ORADEA, 2023-2024

Proiect educational pentru cultivarea și valorificarea potențialului creator al elevilor, prin însușirea unor tehnici specifice de pictură, desen, colaj, creație muzical- literară, păstrarea și respectarea tradițiilor și a obiceiurilor locale și naționale

SIMFONIA CULORILOR

„Când arta va deveni un bun comun ca lumina soarelui – atunci vom fi făcut încă un pas, și poate cel mai important, spre adevărata civilizație.”

(Nicolae Tonitza)

Coordonatori proiect:
Prof. CENTEA LIGIA
Prof. CENTEA IULIU

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt	Data	Tema	Subtema	Obs
1.	Noiembrie 2023	„UNIREA-VISUL NOSTRU DINTOTDEAUNA”	Panouri omagiale de 1 Decembrie.	premii
2.	Decembrie 2023 Ianuarie 2024	„POVESTE DE IARNĂ”	Povești cu și despre iarnă. Iarna – aplicarea diferitelor tehnici plastice. Colinde și obiceiuri de iarnă	premii
3.	Februarie 2024	„CINE CITEȘTE TRĂIEȘTE MII DE VIEȚI”	Expoziție-concurs cu ocazia Zilei Naționale a Lecturii	premii
4.	Martie 2024	„MARTIE-MĂRȚIȘOR”	Târg de mărțișoare La mulți ani, mamă – realizarea unor felicitări. Cântece pentru mama. Târg.	premii
5.	Aprilie 2024	„FESTIVALUL PAȘTELUI”	Primăvară. Flori. Ouă. Icoane. Felicitări. Creații literare. Muzică religioasă.	premii
6.	Mai 2024	„UNIVERSUL MAGIC AL COPILĂRIEI”	Desene pe asfalt. Măști. Baloane pictate.	premii
7.	Iunie 2024	„BUCURIA MUNCII ÎMPLINITE”	Expoziție comună. Cântec și culoare Evaluarea proiectului.	premii

„Când arta va deveni un bun comun ca lumina soarelui – atunci vom fi făcut încă un pas, și poate cel mai important, spre adevărata civilizație.”

(Nicolae Tonitza)

SCOPUL PROIECTULUI:

- + Cultivarea și valorificarea potențialului creator al elevilor;
- + Însușirea unor tehnici specifice muzicale, de creație literară, pictură, desen, colaj;
- + Respectarea, păstrarea tradițiilor și a obiceiurilor locale și naționale;

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- + Dezvoltarea libertății de expresie a copiilor;
- + Formarea unei atitudini pozitive față de tradițiile străbune, de responsabilitate față de ele;
- + Stimularea activității în grup;
- + Îmbunătățirea relațiilor de comunicare și interrelaționare între copii, între copii și adulți;
- + Interpretarea corectă și expresivă a cântecelor din cadrul momentelor artistice;
- + Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale elevilor prin organizarea de expoziții, serbări;
- + Îmbunătățirea imaginii școlii în comunitate și deschiderea ei spre comunitate.

ARGUMENT

Desenul, pictura, colajul, muzica și creația literară descoperă copilului mijloacele de acțiune asupra materialelor și obiectelor, asupra sunetelor și cuvântului pentru a ajunge la expresia creatoare. Trebuie insistat asupra caracterului practic al artelor plastice, al muzicii și literaturii. Tehnica este mijlocul care determină rezultatele. Se folosește la maxim cunoașterea materialelor și instrumentelor, pentru a ajunge la expresie. Trebuie să se aibă în vedere explorarea posibilităților tehnice, relația între instrument și material, între mijloacele tehnice și idee. Instrumentele acționează asupra suportului într-un mod variat.

Familiarizarea treptată a elevilor cu unele tehnici noi de lucru mărește curiozitatea lor și imprimă activităților artistico-creatoare un caracter atractiv.

În activitatea de inițiere artistică nu există rețete, însă putem vorbi de o permanentă descoperire a sufletului de copil, care se poate face prin alfabetizarea vizual-tactilă, de cunoaștere a mijloacelor de limbaj plastic, literar și muzical care trebuie făcută prin educație artistică, în cadrul procesului instructiv-educativ.

Utilizarea desenului, a muzicii și creațiilor literare ca mijloc de cunoaștere a copiilor nu trebuie neglijată, uitată sau minimalizată, artele având o valoare **expresivă** (modul în care copilul tratează suprafața colii, alegerea formelor și culorilor, a celor mai potrivite imagini artistice,

exprimă aspecte ale stării emoționale); **proiectivă** (prin stilul general al lucrării care exprimă anumite dispoziții fundamentale ale modului cum trăiește lumea și relațiile cu obiectele acesteia); **narativă** (prin artă copilul își dezvăluie centrele de interes, tensiunile, grijile, gusturile etc.) și o valoare **simbolică** (prin intervenția unor procese și mecanisme defensive care relevă natura temelor inconștiente).

Educația muzicală are deosebite valențe formative, învățarea ei continuând o adevărată „terapie” pentru intelectul copiilor. Ea nu este numai un divertisment, cum este considerată uneori și nici numai o cale de sensibilizare a copiilor, ci ea educă și dezvoltă o serie de procese psihice (gândirea logică, memoria, atenția distributivă, afectivitatea, voința, imaginația, creativitatea), procese intelectuale, priceperi și deprinderi. Nici un cântec și nici o activitate muzicală nu trebuie să fie efectuată în mod formal, fără semnificație, ci cu un scop educativ, care să trezească în sufletul elevilor stări emoționale și să le dezvolte treptat sensibilitatea și receptivitatea artistică.

Am ales să desfășurăm acest proiect deoarece copiii sunt dornici să învețe lucruri noi, noi tehnici din paleta variată a educației artistico-plastice, muzicale sau literare.

Organizarea unor expoziții și programe artistice va dezvolta spiritul critic și autocritic al elevilor, precum și al preșcolariilor.

Întreaga paletă de activități se va desfășura respectând particularitățile de vârstă ale copiilor și utilizând o serie de materiale variate pentru realizarea unor creații artistice.

DESCRIEREA PROIECTULUI

- în școală, copiii vor fi familiarizați cu activitățile ce le implică proiectul, cu posibilitățile de a-și exprima plastic gândurile și preocupările lor la această vârstă ;
- se stabilesc zilele în care vor realiza lucrările, în tehnica preferată de ei (**desen** cu creioane colorate, ceracolor, carioca, **pictură** cu acuarele, tempera, ppt) sau poezii, eseuri
- pe fiecare lucrare se menționează : numele și prenumele copilului, vârsta, titlul lucrării, numele profesorului îndrumător ;
- pregătirea unor cântece sau programe artistice specifice

GRUP ȚINTĂ ȘI BENEFICIARI

- elevii din LTP Betel (500 elevi)
- cadre didactice : educatori, învățători, profesori
- specialiști: profesori de Educație Plastică, de Lb. Română, ed. muzicală;
- părinții copiilor;
- comunitatea.

DURATA : noiembrie 2023 - iunie 2024

RESURSE UMANE

- cadre didactice;
- responsabili de proiect la nivelul fiecărei clase;
- părinții copiilor;
- educatoare, învățătoare și profesori;
- specialiști.

RESURSE MATERIALE

- materiale didactice tipice
- materiale diverse oferite de părinți
- materiale împrumutate de la biblioteca școlii sau a localității
- materiale obținute din sponsorizări
- spații școlare și extrașcolare care pot fi amenajate și folosite pentru susținerea proiectului
- suport logistic asigurat de colaboratori sau parteneri.

RESURSE FINANCIARE

A. BUGETARE

- pentru formare și materiale de specialitate.

B. EXTRABUGETARE

- donații;
- sponsorizări;
- alte surse (contribuții, serbări, tombole, expoziție cu vânzare)

RESURSE INFORMAȚIONALE

A. DOCUMENTELE PROIECTULUI

- proiectul scris;
- rapoarte;
- evidența participanților la evenimentelor din cadrul proiectului;
- chestionare de evaluare la participanți.

B. PUBLICAȚII ȘI MATERIALE TIPĂRITE

- articole din presă (dosar de presă al proiectului);

- pliante, broșuri, cărți, diverse alte suporturi teoretice care au legătură cu subiectele abordate în proiect;
- pliante și afișe pentru mediatizare.

OBIECTIVE SPECIFICE

1. PRIVIND COPIII

- îmbunătățirea performanțelor literare, muzicale și artistico-plastice prin însușirea unor tehnici noi și variate;
- să utilizeze în mod corespunzător materialele puse la dispoziție;
- să ilustreze diferite teme;
- să contribuie la realizarea unor expoziții comune.

2. PRIVIND CADRELE DIDACTICE

- familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a interesului pentru literatură, muzică și arta plastică de la vârstele mici până la adolescență.
- abilitarea cadrelor didactice cu capacitatea de a construi un ambient educațional care să motiveze copilul în cadrul procesului instructiv –educativ.

3. PRIVIND PĂRINȚII ȘI ALȚI FACTORI EDUCAȚIONALI DIN COMUNITATE

- conștientizarea părinților și a altor factori educaționali din cadrul comunității privind necesitatea formării și dezvoltării interesului pentru artele plastice.
- creșterea implicării părinților și a comunității locale în activitățile școlii.
- implicarea autorităților locale și a altor factori în vederea susținerii financiare a proiectului.

COORDONATORI:

- PROF. CENTEA LIGIA
- PROF. CENTEA IULIU

ECHIPA DE PROIECT:

STRATEGIA DE REALIZARE:

- observația, dezbateră, jocul de rol, analiza produselor activității;
- lucru individual, pe grupe și în perechi.

LOCUL DE DESFĂȘURARE :

- Liceul Teologic Penticostal Betel;

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

1. „UNIREA-VISUL NOSTRU DINTOTDEAUNA”

- lansarea oficială a proiectului.
- diseminarea proiectului
- stabilirea claselor implicate în proiect

Octombrie 2023

2. „POVESTE DE IARNĂ”

- realizarea unor lucrări cu tema *Iarna*, utilizând diverse procedee și tehnici.
- vernisarea expoziției *Poveste de Iarnă* la fiecare din școlile participante
- concert de colinde și program artistic cu obiceiuri de iarnă
- participarea la concursuri județene de artă.

Decembrie-Ianuarie 2023- 2024

3. „CINE CITEȘTE TRĂIEȘTE MII DE VIEȚI...”

- realizarea unor creații plastice reprezentând coperte ale cărților preferate sau citite la orele de limba română
- organizarea unei expoziții - concurs finalizate cu premii
- vernisarea expoziției cu ocazia Zilei Naționale a Lecturii

Februarie 2024

4. „MARTIE-MĂRȚIȘOR”

- realizarea unor creații plastice cu ocazia zilei mamei și a începutului de primăvară.
- organizarea unei expoziții cu vânzare a creațiilor plastice realizate de elevi
- programe artistice specifice perioadei de primăvară
- organizarea și participarea la concursuri tematice

Martie 2024

4.,,FESTIVALUL PAȘTELUI”

- expoziție plastică: *Primăvară.. Flori . Ouă. Icoane*
- însușirea tehnicii picturii pe sticlă.
- ajutarea mamelor la realizarea bucatelor specifice
- vopsirea ouălelor
- estetica produselor
- confecționarea unei machete
- realizarea de fotografii digitale
- concert de muzică religioasă specifică perioadei de paști

Aprilie 2024

5.,,UNIVERSUL MAGIC AL COPILĂRIEI“

- realizarea unor creații artistice pe asfalt cu ocazia zilei de 1Iunie;
- confecționarea măștilor și pictarea lor;
- realizarea unor baloane pictate.

Mai 2024

6.,,BUCURIA MUNCII ÎMPLINITE”

- desfășurarea unor activități comune
- evaluarea proiectului.
- expoziție cu materialele realizate de către copii
- programe artistice de sfârșit de an

Iunie 2024

PARTENERIATUL GRĂDINIȚEI CU ALTE MEDII EDUCATIVE

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional.

În cadrul acestui parteneriat de educație se identifică unele nevoi, precum cea de cunoaștere. Părinții, copiii, cadrele didactice și ceilalți participanți trebuie să aibă un minim de cunoștințe unii despre alții.

De asemenea, respectul reprezintă o calitate care trebuie să facă parte din acest proces. Valorizarea diversității intervine sub aspectul de a pune activitățile specifice sub o formă care să ofere valoare atât învățării copiilor cât și relației dintre părinți, grădiniță și comunitate.

BISERICA

FAMILIA LUI DUMNEZEU

CĂMINUL PENTRU PERSOANE VÂRSTNICE

CONSTANȚA ”ȘI NOUĂ NE PASĂ”

Proiect pe discipline

Partener I.S.J. Constanța

I.P.J. CONSTANȚA „Prietenul meu, polițistul”

Primăria Municipiului Constanța

Rolul lui Moș Crăciun!

I.S.U Dobrogea Constanța Prietenul meu, pompieru!

Liceul Teoretic „Lucian Blaga ”

Întâlnire între generații

CJRAE Constanța Proiect „Șahul ca o poveste

Cum sunt văzuți copiii în parteneriatul grădiniță-familie-comunitate?

Copiii sunt văzuți ca indivizi unici. Cu trăsături proprii și diferențiate. Nici un copil nu este mai bun decât celălalt, ci toți sunt egali.

Fiecare este purtător al unor particularități, care nu sunt clasificate în cele două tabere, normalității și anormalității, ci sunt considerate caracteristici specifice personalității fiecăruia.

Unicitatea lor este rezultatul mediului din care provin, educația timpurie, stilurile de învățare, ritmurile dezvoltării, trăsăturile personale, deprinderile și capacitățile fiecăruia.

Cultura este importantă, deoarece determină diversitatea în grupul social.

Scopul celor trei participanți

Motivul principal al acestui parteneriat este **dezvoltarea globală și optimă a copilului.**

Fiecare participant are o parte esențială în atingerea scopului.

Familia

Familia este primul mediu în care copilul interacționează pentru prima dată cu ceilalți. Aceasta este factorul care influențează pozitiv sau mai puțin pozitiv întreaga dezvoltare a celui mic.

Are rolul de a asigura condițiile necesare trecerii prin toate stadiile dezvoltării în etapa copilăriei. Condiții care stau la baza personalității individului.

Conform lui H. Pierrot, copilul nu este un adult în miniatură ci un candidat la maturizare, extrem de receptiv la experiențele cu influență asupra educației și personalității lui. Familia fiind factorul central în asigurarea unei educații bune, trebuie să intervină în crearea celor mai bune contexte de învățare. Socializarea este pionul principal, de aceea limbajul variat și cuvintele folosite des, au un impact asupra memoriei și a vocabularului celui mic.

Relația dintre părinți și copii aduce cele mai multe satisfacții unui om. Nici o experiență trecută sau viitoare nu se compară cu aceea de a avea un copil, de a te implica în creșterea și dezvoltarea lui, de a-i da cele mai bune sfaturi și de a-l călăuzi în viață. Întotdeauna oamenii se vor întreba cum să procedeze pentru a reuși să fie un părinte bun pentru copilul său. Nu există “rețeta perfectă”, ce funcționează la o familie, poate să nu dea roade în alta, însă sunt oricând binevenite idei care să aducă un plus relației dintre părinți și copii.

Iată 8 lucruri esențiale pentru a fi un părinte bun.

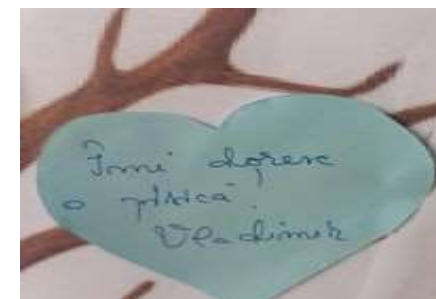
1. Dragoste și afecțiune

Dacă dragoste nu e, nimic nu e, se zice din bătrâni. La fel de valabilă este și în relația dintre părinți și copii. Indiferent de câte trăznăi sau lucruri catalogate drept “rele” fac copiii, ei nu trebuie să uite niciodată că sunt iubiți de către părinți. Un “Te iubesc” și o îmbrățișare caldă fac mai mult decât o sută de predici.

2: Înțelegere

Să-ți asculți și să-ți înțelegi copiii este un alt element - cheie în relația dintre părinți și copii. Ori de câte ori au ceva de spus, fii acolo pentru ei. Încurajează-i să-ți vorbească despre orice: de la păpuși sau mașinuțe la pasiunea pe care a dezvoltat-o pentru vreun star TV.

3: Reguli clare

În încercarea de a fi un părinte bun, mai trebuie să fii câteodată și “băiatul rău”. Copiii au nevoie și de reguli pe care trebuie să le respecte: reguli de igienă, de comportament, de bune maniere, reguli pentru siguranța și integritatea personală, reguli în ceea ce privește urmărirea programelor TV sau jocul pe calculator, reguli privind curățenia în casă etc. Toate acestea sunt lucruri de care va depinde viața lor, ca adulți.

COPIIUL ȘI ECRANUL

TV, calculator, televizor alte gadgeturi!

CURĂȚENIA AFARĂ/ SALA DE GRUPĂ

SFATURI ÎNȚELEPTE!

PERIAJUL DINȚILOR

IGIENA MĂINILOR

4: **Lauda**

Părinții buni nu critică, părinții buni laudă. Sărbătorește fiecare mic “triumf” al copiilor tăi. E de-ajuns să spui “Bravo!” sau “Ai făcut o treabă bună!”. De exemplu, dacă au obiceiul să invite la joacă prieteni pe care apoi nu-i bagă în seamă sau, mai rău, îi lovește, își va da seama singur că data viitoare respectivii copii nu vor mai vrea să vină. Și atunci, cei mici vor învăța “pe propria piele” că nu au avut un comportament corespunzător. Dacă-i cerți de fiecare dată când fac ceva greșit și nu-i lauzi niciodată pentru o faptă bună, în mintea lor se va crea un complex de inferioritate bazată pe ideea că nu fac niciodată nimic bun, că tot timpul greșesc, ca nu sunt buni de nimic.

Costumații inedite la Parada

Costumelor **Eco**

NICIO BATERIE LA GUNOI !

5: Consecvența

E destul de greu să fii consecvent, însă nu imposibil. Odată ce ai setat o regulă, trebuie să o aplici de fiecare dată. Altfel vei deruta copiii și nu vor mai ști când și ce să facă. Copiii, mai ales când sunt mici, au nevoie de siguranță, de o oarecare rutină. Iar dacă schimbi de fiecare dată regulile, în primul rând nu vei mai avea tu, ca părinte, credibilitate.

MIC DEJUN

SPĂLATUL PE DINȚI

MĂ TUNDE! Vizita la frizerie

SPORTUL

„Noi creștem cu povești, din povești, în fiecare poveste din fiecare zi...”

BUNELE MANIERE

6: Implicare

Serviciu, casă, familie, prieteni, vase de spălat - iată numai câteva activități care îți ocupă mai toată ziua. În tot acest amalgam de activități trebuie să rezervi un spațiu și copiilor tăi. Implică-te în viața copilului tău, fii tot timpul alături de el, fii informat cu privire la activitățile de la școală/grădiniță. Mergeți împreună la activități care implică participarea ca echipă “părinți și copii” sau practicați acasă astfel de jocuri. De exemplu împărțiți curățenia casei pe echipe.

O vizită la muzeu, o seară la cinematograful sunt tot atâtea idei de a petrece mai mult timp cu copiii tăi, de a vorbi, de a crea legături puternice între voi, de a consolida relația părinți-copii.

7: Acțiune și reacțiune

La școală ai învățat că orice acțiune are și o reacțiune. Se mai întâmplă ca cei mici să nu te asculte și să facă și câteva trăznăi. Ce e de făcut? Îi explici că după faptă și răsplată.

Îi transmiți un avertisment și un sfat: Dacă faci A (faptă rea) urmează B (consecința), dacă faci C (faptă bună) primești D (recompensa). Sunt și situații când este bine să-ți lași copiii să suporte consecințele faptelor sale.

8: Modelul

Copiii au nevoie de a admira pe cineva, de a-și stabili niște idoli pe care să-i copieze, de a avea un statut la care să viseze să ajungă. Fii acel exemplu pentru copiii tăi. Urmează un stil de viață sănătos, fă alegeri sănătoase, respectă regulile pe care le vrei respectate de către copiii tăi, fii o influență pozitivă.

Recomandare: Importanța cărților și a lecturii în dezvoltarea copiilor

Activitățile propuse au rolul de a-i antrena pe preșcolari în lecturarea unor cărți pe teme de interes relevante pentru ei, sub forma unui cerc de lectură și dezvoltarea abilităților artistice și dezvoltarea creativității.

Comportamentele pe care le observă în jur, mai întâi le imită, iar apoi le poate prelua și adapta în propriul comportament. De aceea este esențial să observe trăsături pozitive. Afecțiunea pe care o primește în mediul familial îl pregătește pentru viitor din perspectiva inteligenței emoționale.

Atitudinile părinților au un impact vital în construirea personalității copilului în devenirea sa ca adult. Primele deprinderi de viață se învață în familie. De la deprinderea de a mânca singur, a merge, a vorbi până la a se spăla pe mâini, față și dinți, toate reprezintă varietatea de capacități dezvoltate acasă, ca o pregătire pentru pasul al 2-lea și anume, creșa/grădinița.

Îmbinarea cunoștințelor părinților cu cele ale grădiniței trebuie folosite în favoarea copiilor.

Grădinița

Este instituția care se ghidează după principii și metode științifice ce cuprind mijloacele specifice pentru a pune în valoare potențialul fizic și psihic al copiilor.

Pentru ca parteneriatul dintre familie și grădiniță să funcționeze trebuie să existe *încredere, comunicare, respect și asumare a drepturilor și responsabilităților*.

Cazurile în care părinții și cadrele didactice se înțeleg reciproc și au o relație bună sunt majoritare. Dar trebuie să ținem cont și de cazurile în care această relație nu există și este influențată în mod negativ de: neimplicare (absența părinților de la activitățile propuse de grădiniță), lipsa de responsabilitate, critica nefondată, timiditatea, minimalizarea rolului grădiniței în dezvoltarea copilului, desconsiderarea cadrelor didactice etc.

Parteneriatul dintre familie și grădiniță trebuie să se bazeze pe cunoașterea de către părinți ale unor aspecte precum: specificul grădiniței, principiile acesteia, dotarea materială și resursele umane, oferta activităților și cele opționale (engleză, teatru etc.), regulamentul interior, așteptările grădiniței în legătură cu acest parteneriat, dar și cele în privința comportamentului copilului.

Relația dintre părinți și cadre didactice trebuie să se bazeze pe comunicare și colaborare cu scopul asigurării celor mai bune condiții de creștere și dezvoltare a celui mic.

Primii pași către noul univers, GRĂDINIȚA, este primul moment în care, nu unul, ci 15-25 de copii se desprind cu greu de mâinile mamelor lor și le apucă pe cele ale educatoarei. Doar două „mâini care trebuie să primească cu căldură, să ștergă sute de lacrimi și să mângâie alte 15-25 de mânuțe. Doar doi ochi care să le exprime blândețe, doar o singură voce care să transmită sinceritate și siguranță unor omuleți speriați, cărora le e teamă de ceea ce îi așteaptă. Doar două urechi ce trebuie să asculte dorințele atâtor părinți și să țină seama de ele. E de neconceput și de neiertat, ca aceste două urechi să uite o dorință sau o rugămintă mică.

Treptat, cu pași mici, lacrimile copiilor se vor transforma în zâmbete timide. Dar, atenție! Obiectivul educatoarei este atins abia când toți copiii zâmbesc. Acest lucru implică multă răbdare, mult calm, multe șervețele. Pe lângă un circuit de vocații, educatoarea trebuie să aibă și o calitate sufletească fantastică.

Pe lângă multe cunoștințe, o creativitate ieșită din comun și capacitatea de a transforma orice activitate de învățare în joc, în concepția părinților, educatoarea trebuie să fie persoana care să îi protejeze copilul, să fie cu ochii pe el minut cu minut, să îl alinte și să îi vorbească frumos, adică exact ceea ce face un părinte...Numai că, acest lucru nu îl face doar pentru un copil, ci pentru toți, chiar dacă părintele nu conștientizează că nu doar propriul său copil are nevoie de afecțiune, educație, etc. Tuturor trebuie să le formăm deprinderi, pe care poate nu le au de acasă: să mănânce singuri, să se îmbrace, să își așeze pijamaua, să se spele pe mâini și pe dințișori. La prima vedere, nu pare “mare lucru”, dar nu-i deloc așa.

Grădinița trebuie să ofere șanse egale copiilor la procesul educațional. Pe lângă ședințele cu părinții, vizitele periodice, trebuie să existe consultația cu părinții care este o metodă de realizare a obiectivelor propuse de parteneriatul familie-grădiniță-comunitate.

Consultațiile cu părinții presupun întâlniri cu părinții, cadrele didactice, medicale sau consilierul școlar. Acestea au în vedere comunicarea comportamentului copilului și soluționarea unor probleme dacă este cazul.

Activități în cadrul proiectului „PĂRINȚII ÎNTREABĂ, SPECIALIȘTII RĂSPUND!

DOCTOR STOMATOLOG

Rusu Poliana

MEDIC PRIMAR PEDIATRU

Rișcă Elena Cătălina

MEDIC SPECIALIST DIABET, NUTRIȚIE ȘI BOLI METABOLICE

Crețu Mihaela

CONSILIER PREȘCOLAR

Oana Zoga

O altă modalitate sunt *atelierele de lucru cu părinții*.

Sunt o modalitate de apropiere între familie-copil și părinți-grădiniță. Ele presupun activități cultivatoare de inteligență cognitivă și emoțională, deprinderi, capacități și abilități sociale. Prin aceste întâlniri părintele poate observa cum se desfășoară o zi la grădiniță, atitudinea educatoarei față de copii, atitudinea copiilor față de activitate, toate acestea ducând spre o cunoaștere mai aprofundată a principiilor grădiniței.

Indiferent de ce modalitate de parteneriat se folosește, ea trebuie să fie premeditată la inițiativa factorilor precum: directorul, cadrele didactice, cadre specializate (psiholog, pedagog). Dacă este inițiată de părinți trebuie să necesite aceeași atenție și pregătire.

Comunitatea

Parteneriatul educațional dintre grădiniță-familie se extinde către comunitate deoarece influențele socio-culturale sunt prezente în viața noastră și a celor mici.

Familia, școala și comunitatea se influențează puternic unele pe altele. (Dumitrana, 2000) Grădinița organizează diferite activități prin care să implice oameni din comunitate și care au potențialul de a ușura învățarea.

Aceste parteneriate conduc spre:

- *sprijin comunitar,
- *cunoașterea specificului cultural,
- *suport material,
- *suport cultural,
- *facilitarea atingerii obiectivelor etc.

Aceste activități necesită creativitate și imaginație.

Instituțiile la care se poate apela pentru crearea unei experiențe de învățare unice sunt:

Biserica: valorile moral-religioase pot fi transmise chiar de un preot, printr-o activitate în clasă sau în biserică.

Poliția: poate interveni la cultivarea comportamentelor prosoziale și educația preventivă.

Asociații nonguvernamentale: voluntariatul și rezolvarea problemelor sociale prin metode educative.

Agenți economici: prin sprijin material.

Instituții sanitare: contribuie la formarea unui stil de viață sănătos.

Mass-media: prin promovarea ideilor noi, suport tehnologic și promovarea valorilor educației.

„De ce credeți că este nevoie de un sat întreg pentru a crește un copil?”

Starea de bine și pregătirea pentru școală și viață a copilului încep în familie și cresc odată cu intrarea în creșă și grădiniță. De aceea legătura strânsă dintre toți cei care contribuie la dezvoltarea unui copil este foarte importantă.

Oare de ce are nevoie copilul mic de alt mediu și de alte persoane decât de cele din familie, de exemplu de grădiniță și de personalul din grădiniță? În primii 6 ani de viață, copilul se dezvoltă foarte rapid și dacă îl punem în contact cu surse de învățare diverse, mintea lui va face multe conexiuni.

Grădinița este o lume nouă pentru un copil, un loc în care el observă cum se comportă și alți adulți, în afară de familia lui. Grădinița e un loc în care copilul descoperă cine este el și ce activități îi plac. Învăță lucruri noi, se exprimă liber, își spune părerea, încearcă și greșește, face exerciții, explorează și experimentează alături de alți copii. Recunoaște emoții la sine și la ceilalți și începe să își controleze comportamentele. Fiecare zi îi oferă situații în care se antrenează pentru a se descurca singur.

În completarea educației pe care o faci tu ca părinte, un educator din grădiniță este pregătit cu metode prin care îl poate ajuta pe copil să învețe în stilul lui potrivit. Organizează jocuri și activități în care copiii învață unii de la ceilalți, simțindu-se bine împreună. Are la îndemână mai multe resurse educatoarele, atractive pe care copilul le folosește respectând reguli. Urmărește dezvoltarea copilului în diferite domenii, astfel încât să-l pregătească pentru a avea succes la școală. Este de dorit ca între ceea ce învață copilul acasă și ceea ce învață la grădiniță să existe o continuitate, de aceea este în folosul copilului colaborarea și comunicarea deschisă, respectuoasă cu personalul grădiniței.

Neurogimnastica/Îndemânare

Ne jucam, ne distrăm, învățăm.

Omiduța fericită !

Hristos a înviat! Obiceiuri și tradiții Pascale !

Proiect „ENJOY WORLD” ROMII Grup etnic

E seară....ne strângem la foc,
Un cântec cu patos ne cheamă la joc...

VULCANUL Învățare prin descoperire experiment științific

Atunci când participă la activități organizate de grădiniță alături de copilul său, îi arată acestuia prin exemplul personal că îi pasă și că îl susține în tot ceea ce învață. Legătura permanentă cu educatoarea, care îi poate povesti progresul copilului, îl ajută să fie la curent cu toate nevoile pe care el le are. Orice talent ar avea copilul sau orice dificultate întâmpină, e nevoie ca părintele să-i fie susținătorul lui numărul unu și să vorbească cu educatoarea, despre cum ar putea să-l ajute împreună.

Încurajarea venită de la mai mulți adulți cu care copilul vine în contact îi crește copilului sentimentul de siguranță și îl ajută să se dezvolte. Creșterea unui copil nu e un drum ușor și nici lin. Are suișuri și coborâșuri, e plin de neprevăzut. Fiecare perioadă de vârstă vine cu un anumit specific. De exemplu, între 2 și 4 ani copilul îl ia pe NU în brațe. Este o perioadă normală, de autoafirmare, în care copilul observă că atunci când spune Nu, adultul reacționează. Dacă un părinte nu știe acest lucru, refuzul repetat al copilului la orice îi poate produce multă frustrare. În multe astfel de împrejurimi un părinte nu are răspunsuri la întrebări și, uneori, nu știe cum să procedeze. Din fericire, **comunitatea** este cea în care poate găsi sprijin. Este o punte care leagă atât forța instituției de învățământ, forța părinților și forța întregii comunități pentru că comunitatea în sine este reprezentată de alte instituții statale cum ar fi : biserica, organele de poliție, medicul de familie, la asistentul social, la mediatorul școlar sau sanitar, la educatoarele și personalul din creșă și grădiniță, dar și la părinții copiilor cu care fiica/fiul intră în contact, la vecinii din zona în care locuiesc și chiar la alți oameni cu care ei au în comun felul în care văd viața, care la fel, evident prin multitudinea de acele servicii pe care le propun întregii comunități la fel cumva sunt implicați în acest parteneriat pentru că acesta implică de fapt , ce? - rezolvarea unor probleme adiacente sau dificultăți care sunt întâmpinate fie la nivelul clasei de elevi fie la nivelul întregii instituții de învățământ și atunci în cadrul acestui parteneriat dat fiind faptul că eforturile comune sunt puse sau sunt întreprinse atât de instituție, de părinți și de reprezentanții comunității, evident că și responsabilitatea sau măsura responsabilității le revine cumva distributiv fiecărui agent educativ implicat în acest proces. Este bine pentru copil ca părintele să facă parte din comunitate, să ceară și să fie la rândul său de ajutor. Copilul fiecărui părinte este o ființă unică și specială care cresc alături de alte ființe la fel de speciale, alți copii.

BISERICA SF.

**ARHANGHELI MIHAIL
ȘI GAVRIL**

**COPIII DARUL LUI
DUMNEZEU**

**CENTRUL DE ÎNGRIJIRE ȘI
ASISTENȚĂ POARTA ALBĂ
ÎNVĂȚĂM SĂ DĂRUIM**

I.S.J.CONSTANȚA

Partener Festival de cântec și joc dobrogean

Mugurași de Dobrogea

Parteneriate cu alte instituții

**Dr. Raluca Joavină
Au-mă- doare!**

**POLARIS Mholding SRL
Deșeurile prind viață!**

Partener Festival de cântec și joc dobrogean

Mugurași de Dobrogea

ISU CONSTANȚA

MARI EROI ÎN HAINE ROȘII

**PRIMĂRIA MUNICIPIULUI
CONSTANȚA**

IMPLICARE, ÎNCREDERE, BUCURIE !

ADAPTO

Asociația pentru promovarea egalității între tineri

ZILELE DIVERSITĂȚII

SC Mod Sol Agro SRL Topraisar

Roadele pământului

Nicoleta Sandu

Consilier pentru Dezvoltare

Personală

„Micul viitor MARE artist”

ASISTENT

Elena Ivanov

„ÎNGER PĂZITOR”

Instituția de învățământ prin aceste acțiuni educative pe care le propune și implică de fapt direct și indirect familia în activitatea clasei de elevi, în activitatea în general a instituției poate realiza acest lucru prin mai multe directive de acțiune cum ar fi:

- implicarea părinților în aparatul decizional al instituției de învățământ care este reprezentat de altfel de consiliul de administrație unde părinții pot fi delegați de consiliul părinților și pot evident, veni cu propuneri, varii sugestii pentru a eficientiza și pentru a operaționaliza activitatea clasei sau în general a instituției de învățământ. Aceste consilii sunt bine reglementate și sunt specificate atribuțiile lor funcționale în actele legislative cum ar fi regulamentul de organizare și funcționare a instituției de învățământ.

Prin cuvântul „Grădiniță” înțelegem; bucurie, joacă, fericire, prietenie dar și instituția de educație care are un rol extrem de important și anume acela de a oferi sprijin educativ atât pentru copii cât și pentru părinți. Noi, cadrele didactice avem misiunea de a promova un învățământ deschis, în mod egal pentru toți copiii indiferent de religie, național în viața a fiecărui individ. Promovarea imaginii grădiniței noastre, prin oferta educațională este una din țintele proiectului de dezvoltare instituțională. Unele din activitățile la grupă au caracter ocazional și iau forme variate. De exemplu; - Vizionarea în grup a unor spectacole, teatru de păpuși. - Organizarea și participarea la acțiuni comune și relevante - Cooptarea diferiților reprezentanți ai comunității locale ca parteneri în procesul educativ. - Participarea la concursuri locale, județene, naționale și internaționale avizate de MEN.

Pentru a fi mereu pregătiți cu tot ce este de actualitate depunem eforturi în asigurarea unor spații de învățare sigure, adaptate nevoilor fizice, psihologice, confortabile pentru fiecare preșcolar, atât în interiorul grădiniței cât și în spațiul exterior. Părinții vor fi informați cu privire la calitatea serviciilor din grădiniță, competența cadrelor didactice, cadrul ambiental, parteneriate în care este grădinița implicată, resursele materiale ale grădiniței.

Este foarte important și necesar un climat stimulativ iar de aceea crearea acestei imagini se realizează în primul rând prin fiecare cadru didactic din instituție.

În acest an școlar derulăm o serie de parteneriate cu comunitatea locală prin care promovăm imaginea grădiniței noastre. Amintesc doar câteva; PARTENERIAT cu Inspectoratul Școlar Județean Constanța; parteneriat cu Primăria Municipiului Constanța; parteneriat cu Liceul Teoretic „Lucian Blaga”, Constanța; parteneriat cu Biserica SF. ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL; parteneriat Gradiniță-familie; acord de parteneriat cu ADAPTO Asociația pentru Promovarea Egalității între Tineri - parteneriat cu Asociația „TEAM”; parteneriat cu CĂMINUL PENTRU PERSOANE VÂRSTNICE CONSTANȚA; parteneriat cu Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „ Delfinul”; parteneriat cu Centrul de îngrijire și asistență Poarta Albă; parteneriat cu „ECOTIC BAT”; parteneriat cu Editura Edu și Asociația Educrales ; parteneriat cu Editura ROMCONCEPT – Revista „ Rafa Girafa”; parteneriat cu Sc Mod Sol Agro SRL - Topraisar; parteneriat cu POLARIS M Holding SRL ; Protocol de colaborare „ Inimioare, inimioare ” CJRAE, Constanța ; parteneriat cu PURPLE Art; parteneriat cu INSTITUTUL YUNUȘ YMRE.

ADAPTO

Interculturalitate și diversitate

ROMÂNIA

AFRICA

EGIPT

ETNIA RROMĂ

ITALIA

SPANIA

TURCIA

GRECIA

AMERICA

Micuți Dar Talentați!

Târgul de Paște

Curcubeu de zâmbete și stări de bine

Prin inițierea activităților educative școlare și extrașcolare am reușit să atragem atenția asupra potențialului preșcolarilor noștri dar și formarea unor copii sănătoși, activi, independenți, creativi și eficienți pentru a se putea adapta ușor în regimul școlar și la orice situație în viața de zi cu zi.

Parteneriatul educațional este un concept care devine tot mai prezent în relațiile de colaborare ce se stabilesc între unitățile de învățământ și diferitele segmente ale societății. Necesitatea și importanța parteneriatelor rezidă în două aspecte: nevoia deschiderii grădiniței către comunitate și sensibilizarea comunității la nevoile grădiniței. Educatoarea este cea care trebuie să inițieze, să conceapă, să structureze pertinent și corect parteneriatul educațional, traducându-l într-un proiect valoros pentru toate părțile implicate.

În **concluzie**, parteneriatul familie-grădiniță-comunitate, duc actul didactic la cel mai bun nivel. Familia dă startul obiceiurilor bune și sănătoase, grădinița este nucleul ce formează copilul, iar **comunitatea** extinde învățarea în afara perimetrului clasei, în spațiul outdoor, prin activități atractive. Inițierea și derularea de activități în parteneriat reprezintă o provocare pentru educatorul de azi, necesitând multă creativitate în concepere, dinamism în derulare, responsabilitate în monitorizare, flexibilitate în luarea deciziilor.

Parteneriatul dintre **grădiniță** și **familie** reprezintă o primă experiență relațională și de colaborare a părinților cu persoanele profesioniste în domeniul educației. Cei mai mulți părinți manifestă deschidere, dorință de a colabora cu personalul grădiniței, dar se poate întâmpla ca realizarea unui parteneriat să fie împiedicată de atitudini necorespunzătoare ale fiecăruia dintre cei implicați.

În crearea parteneriatului între grădiniță și familie este bine să ne amintim că în viața copilului și a familiei lui orice angajat al instituției este important: portarul poate fi ca vecinul care-i salută cu un zâmbet în fiecare dimineață, bucătăreasa, bunica ce pregătește cele mai grozave mâncăruri, îngrijitoarea, ca sora mai mare care-i ajută pe cei mici să-și îmbrace pijamaua, iar educatoarea poate fi persoana care le este întotdeauna un sprijin.

Fiecare, prin specificul muncii sale, prin felul îsi îndeplinește atribuțiile și prin modul în care colaborează cu familia, influențează dezvoltarea copilului. Educația copilului este o acțiune care presupune schimb de experiențe, de competențe și valori între toți adulții care îl susțin în dezvoltare și cu care acesta intră în contact. Acest lucru presupune ca parteneriatul educațional dintre familie și grădiniță să se extindă și către comunitatea care le include.

Formele de colaborare dintre familie și grădiniță sunt îndeobște cunoscute. Vom evidenția unele dintre acestea. Vizitele reciproce familie-grădiniță și grădiniță-familie se constituie, pe de o parte, în oportunități ale educatorului în ce privește culegerea unor date prețioase referitoare la climatul educativ din familie, la personalitatea copilului.

Pe de altă parte, părinții află date relevante asupra modului în care copiii răspund sarcinilor didactice și măsura în care le duc la îndeplinire.

Adunările/Ședințele cu părinții, desfășurate lunar sau ori de câte ori este nevoie ,urmăresc abordarea unor aspecte pedagogice și promovarea schimbului de idei în legătură cu procesul formativ-instructiv, exprimarea unor dileme care,prin comunicare ,își pot afla raspunsul. Lectoratele cu părinții, organizate sistematic,au drept scop o vie propagandă pedagogică în rândul comunității cetățenești. Părinții de la un întreg nivel beneficiază, în cadrul lectoratelor, de prezența și consilierea unor specialiști din domeniul psihopedagogiei sau a unor reprezentanți ai instituțiilor cu care grădinița derulează programe în parteneriat (poliție, dispensar medical, instituții culturale, ONG-uri).

Comitetul de părinți al clasei, ales anual, constituie nucleul colaborării grădiniței cu familiile copiilor, fiind forul organizat în vederea găsirii și aplicării de soluții viabile la problemele de ordin socio-gospodăresc. De aceea, consfătuirea periodică cu membrii comitetului de părinți al clasei se înscrie la un loc de frunte pe agenda educatoarei.

Realizarea unor vitrine cu material informativ de specialitate poate stimula interesul și curiozitatea părinților. Consultarea unora dintre acestea (cărți, broșuri, referate,planuri de intervenție,etc) contribuie la lărgirea experienței pedagogice a părinților și,implicit, la o implicare potrivită în anumite situații educaționale.

Realizarea unor afișe speciale poate avea un rol stimulator de a oferi copiilor condiții corespunzătoare de viață, de activitate intelectuală, de hrană, etc., pentru eliminarea exploatării copiilor, determinarea părinților de a-și integra copiii în activități recreative, cluburi ale copiilor etc.

Sărbătorirea în comun a unor evenimente din viața lor constituie momente de cunoaștere reciprocă și de implicare în actul educativ. Factorii de modelare a personalității umane trebuie să interacționeze ca un tot unitar, sub forma unui sistem bine încheiat, pentru atingerea țelului comun: educarea copilului. Este nevoie de un schimb permanent de informații, de completare și valorificare a influențelor dirijate spre micul învățăcel.

Crearea și promovarea unei imagini instituționale pozitive în comunitate se realizează, în primul rând, prin rezultatele educaționale pozitive ale preșcolarilor, părinții fiind, în principiu, primii interesați de acest aspect.

Activitățile extrașcolare sprijină promovarea imaginii instituției școlare. Activitățile de acest gen, cu o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice, ateliere de creație, concursuri și parteneriate cu alte instituții.

Activitățile extracurriculare dau o alternativă sănătoasă, practică și creativă de a ocupa timpul liber al elevilor, instituția de învățământ ce promovează astfel de activități beneficiind de imaginea pozitivă binemeritată, atât la nivel local, cât și județean sau național.

Promovarea imaginii pozitive a instituției școlare se realizează prin publicarea tuturor reușitelor, internetul devenind cel mai uzual mod de a face accesibile rezultatele și produsele activităților. Cu ajutorul unui site, a unui email sau a unei platforme, nu doar că putem ține la curent părinții cu tot ce se întâmplă în grădiniță dar putem promova activitățile și implicit grădinița în cadrul căreia acestea se desfășoară.

În anul școlar 2023- 2024 la nivelul unității noastre a luat naștere un nou proiect **EnjoyWorld /Diversitate și Interculturalitate** cu activități inedite, care au ca scop îmbrățișarea interculturalității, a diversității și tradiționalului.

Vă mulțumesc pentru atenția și timpul acordat!!!

Bibliografie

1. Băran - Pescaru, Emilia - „Familia azi. O perspectivă sociopedagogică”, Editura Aramis, București, 2004
2. Bistriceanu, Corina - „Sociologia familiei”, Editura Fundației „România de mâine”, București, 2005
3. Cristea, Sorin - „Dicționar de pedagogie”, Editura Litera. Litera Internațional, Chișinău-București, 2000
4. Macavei, Elena - „Pedagogie. Teoria educației”, Editura Aramis, București, 2001
5. Mara, Daniel - „Educație pentru educație”, Editura ALMA MATER, Sibiu, 2006
6. Mitrofan, I., Mitrofan, N. - „Familia de la A la Z”, Editura Științifică, 1991
7. Nicola, Ioan - „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2000
8. Plugaru, Liviu - „Introducere în sociologia educației”, Editura Psihimedia, Sibiu, 2004
9. Popescu - Neveanu, P., Zlate, M., - „Psihologie școlară”, Editura Universității București, 1987
10. Stahl, Paul H. - „Familia și școala – contribuții la sociologia educației”, Editura Paidea, București, 2002
11. Stănciulescu, Elisabeta - „Sociologia educației familiale”, vol. I, Editura Polirom, Iași, 1997
12. Stănciulescu, Elisabeta - „Sociologia educației familiale”, vol.II, Editura Polirom, Iași, 1998
13. Vrăsmaș;, Ecaterina - Adina – „Consilierea și educația părinților”, Editura Aramis, București, 2002

Lumea fermecată a copilăriei - culori, fantezie și imaginație

prof. învă. preșcolar Chiriac Maria, Grădinița Chiricari, Nereju

Copilăria este o perioadă unică și magică în viața fiecărei persoane, plină de culoare, fantezie și imaginație. Este etapa în care totul pare posibil, iar limitele sunt definite doar de granițele creativității. Această perioadă specială joacă un rol esențial în formarea și dezvoltarea personalității, oferindu-le copiilor ocazia de a descoperi și explora lumea din jurul lor într-un mod liber și neîngrădit.

1. Culoarea în copilărie – expresia emoțiilor și a creativității

a. Importanța culorilor

Culorile au un impact profund asupra dezvoltării copiilor. Ele stimulează simțurile, influențează stările de spirit și pot facilita procesul de învățare. Culorile vii și variate sunt prezente peste tot în viața copiilor, de la jucării și haine, până la desenele animate și cărțile de povești, acestea jucând un rol esențial în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Culorile nu doar că fac lumea mai vibrantă și atrăgătoare, dar contribuie și la exprimarea emoțiilor, precum și la stimularea creativității.

Culorile ajută la dezvoltarea percepției vizuale și la distingerea formelor și obiectelor.

Prin intermediul desenelor și picturilor, copiii învață să recunoască și să numească diferite culori.

Culorile sunt un mijloc de exprimare a emoțiilor. De exemplu, roșul poate simboliza pasiune sau furie, albastrul poate sugera calm sau tristețe.

Alegerea culorilor în desenele copiilor poate oferi indicii despre starea lor emoțională.

Activități creatoare:

- ✓ **Pictură și desen:** Aceste activități permit copiilor să-și exprime emoțiile și să-și dezvolte abilitățile motorii fine. Folosirea diferitelor culori îi ajută să înțeleagă combinațiile cromatice și să își dezvolte gustul estetic.
- ✓ **Colaj și crafting:** Prin utilizarea materialelor colorate, copiii își dezvoltă creativitatea și abilitatea de a planifica și finaliza proiecte artistice.

b. Influența psihologică a culorilor

Culorile pot avea efecte psihologice semnificative asupra copiilor. De exemplu:

- ❖ **Roșu:** Stimulează energia și entuziasmul.
- ❖ **Albastru:** Induce calm și relaxare.
- ❖ **Galben:** Promovează fericirea și optimismul.
- ❖ **Verde:** Este asociat cu natura și liniștea, având un efect calmant.

Prin utilizarea culorilor, copiii pot exprima emoții și sentimente care altfel ar putea fi dificil de articulat verbal. Desenul și pictura sunt modalități excelente prin care copiii își pot manifesta creativitatea și pot învăța despre combinațiile de culori și efectele acestora.

2. Fantezia în copilărie – lumea imaginației infinite

a. Rolul fanteziei

Fantezia joacă un rol crucial în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Prin fantezie, copiii își construiesc lumi imaginare unde pot experimenta și înțelege mai bine realitatea. Jocurile de rol, poveștile fantastice și desenele animate sunt mijloace prin care fantezia copilului este alimentată și dezvoltată.

Jocurile de fantezie au numeroase beneficii, cum ar fi:

- ✓ **Dezvoltarea creativității:** Prin crearea unor scenarii și personaje imaginare.
- ✓ **Rezolvarea problemelor:** Copiii învață să găsească soluții creative în situații ipotetice.
- ✓ **Îmbunătățirea abilităților sociale:** Jocurile de rol îi ajută pe copii să înțeleagă perspectivele altor persoane și să practice colaborarea și comunicarea.

3. Imaginația în copilărie

a. Stimularea imaginației

Imaginația este un proces mental complex care permite copiilor să depășească limitele realității și să exploreze posibilitățile infinite, fiind un instrument vital pentru învățare și dezvoltare. Ea permite copiilor să exploreze concepte abstracte și să-și dezvolte capacitatea de a gândi critic și de a rezolva probleme. Imaginația este esențială pentru inovație și creativitate, fiind stimulată prin diverse activități, cum ar fi:

- ✓ **Lectura:** Cititul poveștilor le permite copiilor să-și imagineze personaje și lumi noi.
- ✓ **Desenul și pictura:** Aceste activități le oferă copiilor libertatea de a-și exprima gândurile și sentimentele într-un mod vizual.
- ✓ **Jocurile de construcție:** Jucării precum LEGO sau blocurile de construcție îi ajută pe copii să își imagineze și să creeze structuri complexe.

b. Importanța imaginației

Imaginația este crucială nu doar pentru dezvoltarea creativității, ci și pentru dezvoltarea intelectuală și emoțională. Prin activități imaginative, copiii:

- **Își dezvoltă abilitățile de gândire abstractă:** Învăță să planifice și să prevadă consecințele acțiunilor lor.
- **Își îmbunătățesc capacitatea de concentrare:** Învățând să se concentreze pe detalii pentru a-și aduce la viață ideile.
- **Își dezvoltă empatia:** Prin explorarea diferitelor perspective și trăiri emoționale ale personajelor imaginare.

În concluzie, copilăria, cu toată magia sa de culoare, fantezie și imaginație, este o etapă fundamentală în viața fiecărui individ. În această perioadă, copiii învață, se dezvoltă și își formează abilități și trăsături care îi vor ajuta pe parcursul întregii vieți. Prin încurajarea și valorizarea creativității și imaginației, părinții și educatorii pot contribui semnificativ la dezvoltarea armonioasă a copiilor, oferindu-le un fundament solid pentru a deveni adulți încrezători și inovativi.

Bibliografie:

1. Gardner, Howard. (2005). *Inteligențe multiple: Noi perspective asupra teoriei și practicii*. București: Editura Sigma
2. Montessori, Maria. (2011). *Mintea absorbantă*. București: Editura Litera
3. Piaget, Jean. (1970). *Nașterea inteligenței la copil*. București: Editura Didactică și Pedagogică

” Suntem ECO Artiști!”- Exemflu de Bune Practici

prof. CHIRILĂ CRISTINA, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.1 Sibiu

prof. FELDERĂ BIANCA, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.1 Sibiu

Prezentul exemflu de bune practici are la bază atelierul și expoziția ”Ziua Textilelor reciclate”, activitate din cadrul proiectului european de schimb interșcolar Erasmus+, KA2 "Let's get G.R.E.E.N. (Global, recycle, environment, employment, nature)", în care școala noastră a fost partener, alături de școli incluzive din Slovenia (coordonatoare), Franța, Germania, Letonia și Macedonia de Nord, derulat în perioada sept.2020 -aug. 2023.

Proiectul a avut ca obiective dezvoltarea autonomiei elevilor cu cerințe educaționale speciale, creșterea competențelor sociale și comunicative ale acestora, conștientizarea problemelor legate de protejarea mediului înconjurător în rândul profesorilor și elevilor și schimb de bune practici pentru cadrele didactice implicate.

Argument al activității:

Acțiunile de achiziționare, reciclare și reutilizare a textilelor în școlile speciale pot fi o condiție prealabilă pentru pre-profesionalizarea elevilor cu nevoi speciale care au nevoie de adaptare și integrare socială.

Scopul activității:

- stimularea și dezvoltarea unor abilități adecvate și creative prin activități de reciclare a diferitelor materiale textile;

- dezvoltarea competențelor civice și a aptitudinilor ecologice prin conștientizarea importanței achiziționării, colectării și reutilizării materialelor textile reciclabile, care vor acționa în beneficiul naturii.

Obiectivele urmărite:

- familiarizarea cu materialele de lucru și reutilizarea textilelor;
- urmarea pașilor de lucru corecți, pentru a realiza produsele;
- dezvoltarea unei atitudini corecte pentru rezolvarea problemelor de mediu.

Instrucțiuni suplimentare pentru profesori, anterioare desfășurării activității:

Elevii trebuie să înțeleagă cât de important este să ia măsuri pentru a preveni poluarea mediului prin reciclarea corectă a textilelor.

Deșeurile textile apar în două momente din durata de viață a unui produs:

- în etapa de producție: - în primul rând, atunci când articolele de îmbrăcăminte sunt tăiate, rămân resturi de materiale, chiar și produse cu defecte care nu mai pot fi trimise spre vânzare.
- la sfârșitul duratei de viață a produsului: - articolele sunt folosite, pătate sau rupte și ajung într-o stare care nu le mai oferă posibilitatea de a fi purtate.

Proiectul le oferă profesorilor posibilitatea de a-i forma pe elevi pe această temă și de a-i motiva să adopte obiceiuri durabile, compatibile cu viața lor de zi cu zi.

Prin această activitate alegem să nu risipim și să folosim materialele rămase în gospodăriile elevilor, pentru a crea noi obiecte vestimentare / decorative / utile.

Resurse:

- instrucțiuni, materiale de lucru și explicații detaliate privind punerea în aplicare a reciclării textilelor durabile;
- tutorial cu pașii necesari pentru realizarea produsului;
- șosete albe uzate, panglici, resturi textile, nasturi colorați, vatelină, șireturi, fire etc.(activitatea 1);
- blugi uzați, pungi de iută, curele, nasturi, mărgelile, pistol de lipit (activitatea 2), mașină de cusut, dacă este necesar.

1. "Omul de zăpadă"- obiect decorativ

Coordonați de cadrele didactice, elevii cu CES au confecționat oameni de zăpadă cu ajutorul diferitelor tehnici de lucru, în funcție de vârstă și aptitudini, antrenându-și astfel creativitatea și îndemânarea.

Operații:

-pregătirea: trasarea șablonului din materialul textil al șosetei, marcarea locurilor de separare a părților trunchiului, marcarea poziției ochilor, gurii, nasturilor;

- prelucrarea: decuparea după șablon, umplerea cu vatelină, coaserea pentru separarea părților trunchiului, coaserea ochilor, a nasturilor, fixarea eșarfei (panglici), alegerea unei bonete din resturi de materiale textile, prinderea cârligului (dantelă);

- finisarea: curățarea produsului, uniformizarea umpluturii, verificarea aspectului general.

2. Decorațiuni din material de blugi / sac de iută:

- Cu ajutorul șabloanelor fixate pe resturile de material, se proiectează, se decupează și se confecționează, prin diferite tehnici, flori sau ornamente care pot fi folosite ca podoabe (cercei, brățări, coliere, cordoane etc.) sau ornamente pentru rame de tablouri, pungi pentru cadouri. Pentru un plus de culoare, ornamentele pot fi pictate cu culori acrilice metalizate.

- Suporturile pentru încărcarea telefoanelor mobile, gențile sau poșetele pot fi ușor decupate, cusute manual și împodobite cu elemente decorative -flori, inimioare, fluturi etc. - decupate din deșeuri textile.

3. Expoziție de Ziua Textilelor Reciclate

Toți elevii cu CES au sărbătorit "Ziua Textilelor Reciclabile", toate clasele expunându-și produsele originale și primind cu mândrie diplomele de participare.

În funcție de particularități și posibilități, cu toții au susținut ateliere practice, realizând obiecte, decorațiuni, articole vestimentare, machete, jucării, colaje, măști cu ajutorul materialelor textile reciclate. Ca suport, au fost folosite plastic, metal, hârtie-carton sau materiale din natură, subliniind ideea că dăm o nouă "viață", aspect sau utilitate unor deșeuri.

Prin activități interactive, preșcolarii și elevii au reținut regulile corecte de colectare selectivă a deșeurilor, au explorat diverse culori, forme și texturi, și-au dezvoltat creativitatea, îndemânarea, au colaborat, au lucrat în echipă, au fost **"mici ECO-artiști"**, admirând creațiile tuturor într-o expoziție tematică. **Cu toții am realizat că împreună putem fi mult mai prietenoși cu planeta noastră!**

ȘCOALA – COLECTIV DE ELEVI - CLASA DE ELEVI

Prof. Inv. Primar CHIRILA ORTANSA

Școala, ca instituție socială, include colective de elevi, egale ca vârstă, care parcurg programe de instruire determinate într-un spirit competitiv, relațiile grupale fiind supuse aceluiași reguli și regulamente. Încadrarea copilului într-o clasă conferă statutul de elev și prilejuiește contactele sociale ale elevului cu alt elev, schimburile de idei, moduri de comportare, valori pozitive, informații, bunuri materiale ș.a.

Sub influența cadrului didactic, relațiile interpersonale se dezvoltă, se diversifică, dobândind forme variate de manifestare. Copilul devine membru al unei colectivități în care se constituie un nou climat afectiv, de recunoaștere a autorității și raporturi de reciprocitate. În cadrul clasei se pot stabili relații interpersonale între profesor-elev și elevi-elevi, referindu-se aici la relațiile elevului cu grupul din care face parte și la relațiile grupului cu personalitatea elevului. Relația profesor-elev are un sens bine determinat, fiind reglată de planuri de învățământ, programe școlare, manuale, forma de comunicare specifică fiind cea verbală. Relațiile elev-elev cuprind aspecte variate și multiple, interacțiunile având un caracter mai puțin determinat, realizându-se în mai multe sensuri și direcții. Forma de comunicare care predomină este cea afectivă.

Relațiile interpersonale stabilite în cadrul colectivului amplifică puterea indivizilor ca urmare a cooperării, sporind forța creativă, modifică viața afectivă și atitudinile. S-a constatat că în grupurile cu relații interpersonale negative sunt rezultate scăzute de ordin educativ, didactic față de grupurile cu relații pozitive. Școala reprezintă, alături de familie, factorul central al modelării psihocomportamentale a individului, în concordanță cu anumite nevoi și cerințe reclamate de viață, cât și anumite valori și idealuri pe care le impune și le promovează societatea pentru afirmarea de sine. Prin structura, conținutul și finalitatea sa, relația școlară constituie una din cele mai bogate și mai complexe surse ale modelării personalității.

În prezent, în pedagogie și în psihologia educației există o dispută cu privire la avantajele pe care le oferă alte două practici educative folosite în proporții diferite în școli, competiția și cooperarea. Am semnalat deja că în mod tradițional și am spus, natural, mediul școlar se constituie ca un mediu competitiv, resimțit ca atare de elevi. Aceasta se întâmplă în principal din cauza manierei de notare practicate de majoritatea învățătorilor și profesorilor, care are darul de a stimula competiția. Dintre cele două modele de apreciere, notarea prin raportarea la grup și notarea individualizată, primul este cel utilizat cu precădere. El presupune o strânsă interdependență între rezultatele elevilor și acordarea notelor fiecăruia în funcție de media grupului - deci, în funcție de toți ceilalți. Acest model contribuie decisiv la crearea unor norme ce consacră competiția, elevii înțelegând că nu pot obține note mari decât dacă unora din colegii lor li se atribuie note mici. Alternativa recomandabilă la această modalitate de evaluare nu este notarea individualizată, ci una care să încurajeze colaborarea.

„Competiția este o formă motivațională a afirmării de sine incluzând activitatea de afirmare proprie, în care individul rivalizează cu ceilalți pentru dobândirea unei situații sociale sau a superiorității” (A. Cosmovici; L. Iacob, Psihologie școlară, Iași, Editura Polirom, 1999, p. 242). O astfel de definiție pune accentul pe aspectele pozitive ale structurii competitive a clasei, aspecte ce nu pot fi contestate, mai ales pentru situațiile de competiție moderată. Competiția stimulează efortul și productivitatea individului, promovează norme și aspirații mai înalte, micșorează distanța dintre capacitate și realizări. Cu toate acestea, trebuie remarcat că meritul cel mai însemnat al situațiilor de competiție, cel legat de motivația elevilor poate fi pus la îndoială. Implicarea emoțională intensă în activitățile de învățare nu se vedește, de fapt, decât la elevii care au realmente șanse să obțină rezultate deosebite. În schimb, competiției i se poate reproșa faptul că cel mai adesea se constituie într-un factor ce determină conflict și comportamente agresive în grup. Competiția aduce cu sine o interacțiune slabă între colegi,

încercări de a-i împiedica pe ceilalți să obțină performanțe înalte, lipsa comunicării, a încrederii reciproce. În literatura română de specialitate, aceste neajunsuri au fost semnalate în mai multe rânduri. Iată ce scrie, de exemplu, I.Radu: „sublinierea aspectului competitiv al muncii școlare – prin sistemul premial și de penalizare - se poate răsfrânge negativ în sfera relațiilor interpersonale, se creează rivalități, conflicte, sentimente de invidie, egoism” (Psihologie școlară, București, Editura Științifică, 1974, p.192). Structura competitivă amplifică în general anxietatea elevilor și teama lor de eșec, încât cei mai mulți o resping. Însuși grupul-clasă ca întreg, poate exterioriza atitudini de respingere a atmosferei de competiție instituită de cadre didactice. Dacă în clasele structurate competitiv elevii obțin note bune numai dacă colegii lor obțin note (calificative) slabe, în clasele organizate în manieră cooperativă, elevii sunt apreciați pozitiv și ajung să aibă rezultate bune în condițiile în care ceilalți membri ai grupului au aceleași rezultate.

Principiile învățării în condiții de cooperare fondează o largă varietate de forme de interacțiune, de la ajutorarea episodică a colegului de bancă de către elevul mai avansat, până la grupurile cooperative de învățare organizate de cadrele didactice după o anumite tehnologie educațională. De pildă, dacă în cadrul lecției interacțiunea elev-elev ia arareori locul interacțiunii învățător-elev, aceasta se întâmplă pentru că învățătorii sau profesorii renunță foarte greu la rolul lor tradițional, spre a-l asuma pe cel mai puțin comod, de facilitator și consultant. Ei simt nevoia să dirijeze toate activitățile din clasă, convinși că numai așa pot menține disciplina și pot să-și atingă obiectivele didactice pe care și le-au fixat. Pe de altă parte, și elevii manifestă reticență în a participa la situații de învățare colectivă, căci au fost obișnuiți să asculte doar explicațiile cadrului didactic și să răspundă numai la întrebările lui. A lua parte la îndeplinirea unei sarcini de grup, în care trebuie să-i încurajeze și să-i susțină pe ceilalți membrii, să-și asume responsabilitatea atât pentru rezultatele proprii, cât și pentru cele ale colegilor, să evalueze rezultatele fiecăruia și pe ale grupului în ansamblu nu este ușor pentru orice elev. În ciuda acestor intenții de rol, în ciuda faptului că, în unele cazuri, cooperarea poate duce la pierderea motivației, multe cercetări efectuate de psihologii sociali din sfera educației atestă avantajele structurării cooperative a claselor. „Cooperarea înseamnă înainte de toate un câștig în planul interacțiunii dintre elevi, generând sentimente de acceptare și simpatie. Departe de a declanșa conflicte, ea instaurează bunaînțelegere, armonia și stimulează comportamentele de facilitare a succesului celorlalți. Ea determină creșterea stimei de sine, încrederea în forțele proprii, diminuarea anxietății pe care mulți copii o resimt la contactul cu instituția educativă și contribuie la intensificarea atitudinilor pozitive față de cadrele didactice” (A. Cosmovici; L. Iacob, op.cit., 1999, p. 243).

Pentru aplicarea în manieră sistematică a principiului interdependenței pozitive a scopurilor, principiu ce stă la baza învățării cooperative, psihologii sociali au propus în ultimii 20 de ani mai multe modalități de structurare cooperativă a claselor. Aceste configurații organizaționale standard rezolvă în parte problemele ce pot apărea din cauza diferențelor individuale, a stilurilor de învățare și a provenienței sociale diferite a elevilor. Ele sunt grupuri structurate în așa fel încât interacțiunea membrilor să faciliteze învățarea fiecăruia.

Cunoașterea relațiilor interpersonale dintre membri unui grup este utilă deoarece lasă urme adânci în personalitatea partenerilor; prietenia, în general relația cu oamenii poate fi stimulare, creatoare sau, dimpotrivă, distrugătoare, nefastă.

CONȚINUTURILE INTEGRATE, FACTOR CE CONTRIBUIE LA CALITATEA EDUCAȚIEI

Profesor înv. primar Angela Chiroșcă
Școala Gimnazială Nr.29 Galați

Realizările actuale ale științelor din diverse domenii caracterizează educația ecologică ca și unitatea dintre factorii biologici, sociali, economici, tehnici, igienici ai vieții oamenilor. Pornind de la aceasta, se evidențiază ecologia socială, tehnică, medicală care examinează conduita omului în raport cu natura.

Astăzi, aplicarea tehnologiilor industriale și postindustriale la scară socială a înregistrat numeroase efecte negative la nivelul naturii și existenței umane. Se impune, astfel, tot mai imperios educația pentru protejarea mediului dintr-o necesitate vitală a omenirii: aceea de a-și apăra existența.

Educația ecologică – o dimensiune particulară a educației, orientată la formarea conștiinței ecologice a elevilor prin sensibilizarea acestora față de ecosistemul în care își desfășoară activitatea, la optimizarea relației dintre om și natura înconjurătoare.

Educația ecologică sau educația referitoare la mediu se referă la relația dintre om și natură. Ea este întemeiată pe înțelegerea valorii netrecătoare a naturii și a tot ce este viu pe Pământ și orientează omul spre atitudinea grijulie față de natură, resursele și bogățiile minerale, floră și faună. Combaterea poluării, conservarea și dezvoltarea unui mediu ambiant sănătos și prosper solicită, în primul rând, conștientizarea tuturor locuitorilor globului asupra gravității problemelor ecologice, asupra consecințelor prezente și posibile ale acestora asupra lumii.

Factorii ce determină necesitatea educației ecologice:

- poluarea excesivă a naturii în urma industrializării neraționale;
- consecințele dezastruoase ale dezechilibrului dintre mediu și dezvoltare;
- apariția unor boli generate de degradarea cadrului natural de existență (poluarea aerului, a apei, a solului).

Scopul educației ecologice constă în educarea atitudinii responsabile și grijulii față de natură. Atingerea acestui scop este posibilă în condițiile unei munci sistematice în vederea însușirii de către educați a cunoștințelor, despre procesele și rezultatele interacțiunii omului, societății cu natura, formării orientărilor valorice, normelor și regulilor de conduită în raport cu natura.

Una dintre *finalitățile educației ecologice*, așa cum rezultă din programele internaționale sau regionale, elaborate în acest sens, este de „a dezvolta simțul responsabilității și solidaritatea dintre țări și regiuni, indiferent de nivelul lor de dezvoltare, pentru păstrarea și ameliorarea mediului”

Obiectivele educației ecologice:

- formarea sensibilității pentru valorile frumosului din natură, a sentimentului responsabilității față de generația actuală și de generațiile viitoare ale populației globului pentru consecințele deosebit de grave pe care le au atitudinile negative ale omului față de mediul înconjurător;

- dezvoltarea capacității de a identifica și a soluționa probleme concrete legate de relațiile individului cu mediul său de viață, de a lua decizii moral-civice și juridice relevante;

- formarea deprinderilor de manifestare a grijii față de situația mediului, prin implicarea în activități de apărare a lui împotriva poluării și deteriorării și efectuarea unor acțiuni de păstrare, îmbogățire și înfrumusețare a mediului;

- dobândirea unor cunoștințe ecologice privind raporturile omului cu natura, comportamentele umane în utilizarea mediului înconjurător.

Strategiile și metodologia educației ecologice

Formarea culturii ecologice poate fi realizată atât în procesul de învățământ, cât și în activitățile extradidactice. În știința pedagogică sunt determinate principiile de bază ale instruirii ecologice și formării culturii ecologice la elevi. La aceste principii se referă:

- abordarea interdisciplinară a formării culturii ecologice;
- caracterul sistemic și continuu al studierii materialului ecologic;
- unitatea începuturilor intelectuale și emoțional-volitivă în activitatea de studiere și ameliorare de către elevi a mediului natural ambiant;
- interconexiunea explorării globale, naționale și etnografice a problemelor ecologice în procesul pedagogic.

Modalități de realizare a educației ecologice

A. La nivelul învățământului formal:

- a) prin disciplinele școlare care nu au menire directă de a forma cultura ecologică: limba și literatura, matematica, istoria etc.;
- b) prin disciplinele școlare care au ca obiective formarea culturii ecologice: biologie, geografie, chimie etc.;
- c) prin orele de dirigenție și consiliere școlară;
- d) prin disciplina cu orientare specifică educației ecologice. Disciplina poate fi introdusă în planul de învățământ sub denumirile „educație ecologică”, „ecologie”, „cultură ecologică” etc.

B. La nivelul învățământului non-formal:

- a) prin activități extracurriculare;
- b) prin activități extrașcolare.

Strategiile educației ecologice se axează pe înlănțuirea/combinarea metodelor active/interactive: studiul de caz, problematizarea, discuția, dar și excursii, voluntariat etc.

În ansamblul componentelor procesului de învățământ conținutul integrat ocupă o poziție centrală, deoarece formarea, adică modificările care se produc la nivelul personalității elevului, se bazează pe informare, pe calitatea informațiilor și pe modalitățile participative de achiziționare a acestora de către elevi. Obiectivele educaționale nu se pot determina în mod abstract, ci numai în raport cu conținuturile ce sunt vehiculate în activitatea de instruire și învățare. Toate celelalte componente ale procesului de învățământ (metode, mijloace, strategii, etc.) se stabilesc în funcție de particularitățile conținuturilor vehiculate.

Proiectarea întregului demers didactic, a situațiilor de instruire se realizează în funcție de conținuturile învățării integrate, pentru a reliefa valențele formative. Prin integrare se înțelege stabilirea conștientă a acelor legături între idei, care și fără voia noastră s-ar fi stabilit, de la sine, deși mai cu anevoie, pentru că erau cerute de natura lucrurilor. Pe lângă acestea, integrarea are o repercusiune puternică asupra totalității vieții sufletești, contribuind astfel puternic la educația voinței și a sentimentelor, într-adevăr, unitatea intelectuală nu poate să nu influențeze, structurând unitar, și viața emotivă și volițională. Prin efectul unui fel de rezonanță sufletească, viața emotivă și volițională a cuiva este determinată de cea intelectuală. Pentru determinarea voinței, reprezentările iau aspectul de motive.

Bibliografie:

Cucoș, C., Pedagogie. Iași: Polirom, 2002.

- Gardner, H., Teoria inteligențelor multiple. Iași: Polirom, 2004.
- Joița, E., Educație cognitivă. Iași: Polirom, 2002.
- Neacșu, I., Instruire și învățare. Teorii. Modele. Strategii. București: EDP, 1990.
- Nicola, I., Tratat de pedagogie școlară. București: Aramis Print SRL, 2002.
- Piaget, J., Psihologie și pedagogie. București: EDP, 1972.

EDUCAȚIA ÎN FAMILIE – FACTOR AL DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII

Prof. Ciobanu Costel Daniel
Școala Gimnazială Ipotesti, Olt

Lumea de azi pune în fața oamenilor de toate vârstele, noi și noi probleme de ordin economic, cultural, științific, etc. Aceste schimbări sunt impuse nu numai prin ritmul rapid al schimbării, ci și prin complexitatea ei, prin noutățile pe care le realizează și le prognozează. Acestei societăți trebuie să-i facă față copilul de astăzi și familia sa. Educația, sub toate formele ei, este chemată să găsească soluții prin care omul să se adapteze rapid și eficient la societatea viitorului. Găsirea unor soluții adecvate contribuie în mare măsură la cunoașterea particularităților dezvoltării personalității, a factorilor care contribuie la desăvârșirea acesteia, a problemelor pe care le ridică ea.

Familia este nucleul în care copilul se formează ca om. Ea are un rol decisiv în educația copilului, în ceea ce privește viitorul social și spiritual al copilului pentru că „există evenimente care-și pun pecetea asupra mentalității individului”, respectiv a copilului.

Felurile prin care părinții se raportează la copii, afectează mai târziu modul în care copilul se va raporta la societate. Părinții severi vor forma un tânăr fără personalitate, voință, inițiativă (doar în cazul unui sistem nervos foarte puternic asistăm la formarea unui spirit anarhic în familie și societate); părinții care-l vor răsfăța vor avea un tânăr care nu învață, nu muncește, dar pretinde mereu (unii ajung delicvenți); părinții care denotă inconsecvență educativă, care oscilează între răsfăț și severitate, vor forma un tânăr dezorientat, încâpățânat, capricios și dificil în raporturile sociale.

Influența exercită de familie este deosebit de adâncă asupra copiilor. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral, estetic ș.a. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului majoritatea cunoștințele uzuale, ea fiind cea care ar trebui să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor, formând cele mai importante deprinderi de comportament (respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de ceea ce îi aparține).

Funcția de părinte presupune a veni în întâmpinarea nevoilor copilului pentru o dezvoltare normală, a acompania copilul și a-l dirija în dezvoltarea lui. Există câteva abilități de care părintele are nevoie pentru a putea fi un părinte bun (Killen, 1998 p. 143-159).

- ✓ Abilitatea de a da prioritate satisfacerii nevoilor de bază ale copilului
- ✓ Abilitatea de a oferi copilului experiențe noi, de a-l stimula cognitiv și afectiv
- ✓ Abilitatea de a avea o relație empatică cu copilul
- ✓ Abilitatea de a avea așteptări realiste față de comportamentul copilului
- ✓ Abilitatea de a pune limite copilului
- ✓ Abilitatea de a răsplăti/valoriza copilul
- ✓ Abilitatea de a-și înfrâna propriile dureri și porniri agresive fără a le proiecta în relația cu copilul

Pentru **educație morală și formarea caracterului**, familia este de asemenea, primul mediu în care copilul își construiește scara de valori și își formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de lucrurile încredințate. În realizarea acestui tip de educație, modelul parental este foarte important pentru copil.

Părinții ar trebui să le spună copiilor ce e bine și ce e rău și de ce, ce e drept și ce e nedrept, ce e frumos și ce e urât în comportamente și ar trebui să constituie exemple demne de urmat.

Ceea ce învață în familie trebuie să îl ajute pe copil să se orienteze în evaluarea comportamentului său și a celor din jur. Tot în sens moral, familia trebuie să îl îndrume pe copil să fie sociabil, să fie un bun coleg și prieten.

Dar ce se întâmplă în cazul în care familia nu se preocupă suficient de această latură a educației în primii ani de viață (cei șapte ani de acasă), preferând fie o disciplinare rigidă, fie să răsfete excesiv copilul, mergând pe ideea că are timp să învețe lucrurile astea mai târziu, la școală, sau, mai rău, combinând aleatoriu răsfățul cu pedepsele corporale sau emoționale, fără a-i explica copilului

nimic? Sau, ce se întâmplă când între discursul părinților și modelul lor personal există discrepanțe majore?

Copilul nu poate discerne și nu se poate adapta corect la diversele situații de viață, își formează deprinderi greșite și este afectat pe plan emoțional pe termen lung.

Așa cum am arătat mai sus, familia are un rol deosebit de important în dezvoltarea copilului, nu numai în primii ani de viață, ci și pe parcursul întregii perioade școlare, până la intrarea în viața adultă. Există mulți factori care pot conduce la apariția unor probleme în dezvoltarea armonioasă a copilului și, din nefericire, nu toate familiile pot fi considerate un mediu propice pentru creșterea unui copil.

Dacă între membrii unei familii nu există relații de înțelegere, respect, întraajutorare, dacă membrii familiei (nucleare sau lărgite) nu trăiesc în armonie, nu duc o viață cinstită, onestă, dacă opiniile celor doi părinți, și ale celorlalte persoane care au în grijă copilul, referitoare la educația copilului nu sunt convergente, dacă unul sau ambii părinți nu constituie un bun exemplu, dezvoltarea copilului are de suferit.

Lipsa interesului sau concepțiile învechite despre modul de educație al copiilor, lipsa sau excesul de autoritate, lipsa dragostei sau a manifestării corecte a afecțiunii față de copil, fenomenele de violență în familie, situațiile conflictuale, divorțurile din ce în ce mai frecvente și multe alte disfuncții apărute în cadrul familial pot duce la apariția unor probleme în dezvoltarea copilului și constituie una din cauzele incidenței crescute a îmbolnăvirilor și accidentelor în rândul copiilor.

Din nefericire, în condițiile societății moderne, atât datorită presiunilor economice, evoluției tehnologiei cât și modelelor sociale pe care le-am creat, din ce în ce mai mulți părinți „rămân corigenți” la capitolul dezvoltării armonioase a copiilor, transferând apoi, uneori în întregime, această responsabilitate sistemului educativ – grădiniței, școlii.

Rezultatele școlare ale copilului sunt în mare măsură în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare. Părinții trebuie să-i asigure copilului mijloacele materiale și de spațiu necesare studiului, trebuie să-și ajute copilul din punct de vedere cognitiv.

Considerând ca nici unul dintre aspectele climatului familial prezentat nu este favorabil dezvoltării armonioase a personalității copilului, concluzionăm ca ”scolarul are nevoie acasă de un cadru general de viață în care să se simtă în siguranță”. Pentru aceasta el are nevoie de părinți calmi, înțelecători, afectuoși, destul de maleabili în raporturile cu copilul, fără a da dovadă de slabiciune. El are nevoie să simtă că părinții se ocupă de el, că iau parte la micile lui necazuri și la problemele care îl întristează, și că nu se dezinteresează de ceea ce se întâmplă la școală. Dar în același timp el are nevoie de un cadru de disciplină destul de ferm pentru a nu-l lăsa să-și inchipuie că libertatea lui e fără margini și, totodată, să știe că părinții săi împărtășesc același nivel de exigență.”(M. Gilly).

În condițiile social-economice actuale, se manifestă două tendințe contradictorii: părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor lor, dar în același timp nu mai au timp și răbdare să acorde atenție problemelor acestora. Relația lor cu școala este ignorată sau evitată, acțiunile educative ale celor două instituții exercitându-se oarecum paralel.

Este o sarcină a școlii, a personalului didactic, să identifice situațiile problematice din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative ale acestora în favoarea elevului și mai ales să constientizeze faptul că relația de colaborare școală-familie este determinantă în obținerea performanțelor școlare.

BIBLIOGRAFIE:

- G. BERGER, Omul modern și educația sa - EDP București 1973;
- A. BIRKH, HAYWARD S., Diferențele individualizate – Ed. Tehnica București 1999;
- M.GILLY, Elev bun – elev slab, EDP București 1973;
- M.GOLU, Dinamica personalității, Ed. Geneze București 1993.
- R.VINCENT, Cunoașterea copilului EDP București 1972.

LUMEA MAGICĂ A CĂRȚILOR PRIN OCHI DE COPIL

PROF.CIOBANU VALENTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ,,NICOLAE BĂLCESCU” –DRĂGĂȘANI

Este de datoria noastră sa nu lăsăm zânele să moară!

Lectura cărților constituie o activitate fundamentală pentru întreținerea condiției intelectuale, îmbogățirea cunoștințelor și a limbajului, pentru cunoașterea indirectă a diferitelor universuri și realități. Dar pentru ca trăim într-o epocă în care televiziunea și computerul pătrund puternic în viața tuturor, deci și a școlărilor, cu influențe benefice în evoluția acestora, dar și cu minusuri, mai ales în sfera lor afectivă, considerăm necesară studierea suplimentară a textelor aparținând atât literaturii române, cât și a celei universale. Atât noi, profesorii, cât și părinții, considerăm necesară această opțiune ca fiind – “cea mai frumoasă și de folos zăbavă a omului” (Miron Costin).

Deși încă nu știu bine să citească, școlarii claselor pregătitoare pot descoperi frumusețea și înțelepciunea textului literar, prin intermediul învățătoarei, al familiei, al colegilor mai mari, care știu să citească. Copiii pot înțelege că o carte de lectură este “o căsuță cu povești”, identificând-o cu un tărâm plin cu mistere ascunse între copertele acesteia, mistere de care ei se simt atrași, mistere pe care vor să le descopere.

Literatura pentru copii nu este doar frumoasă, dar îi și trimite pe aceștia într-o lume “de basm”, căci vor trăi profund alături de Feți-Frumoși și de Ilene Cosânzene, de oameni cu minți ascuțite, de animale cunoscute și de ființe cu puteri nemărginite. Literatura pentru copii este, de asemenea, o sursă de îmbogățire spirituală, ea dispunând de valențe multiple, estetice și morale, cultivându-le copiilor sentimentele alese, prin modelele oferite de textele selectate sau învățându-i pe aceștia să dezaprobe modelele negative întâlnite, lărgindu-le aria de cunoaștere. Cu cât copilul se apropie mai devreme de lectură, cu atât mai importante și mai durabile vor fi efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, al comportamentului și al socializării lui.

Școlarii sunt ajutați să diferențieze binele de rău, să își ia drept model personaje pozitive, să aprecieze calitățile și să critice greșelile și năravurile personajelor negative.

În acest fel, copiii fac conexiuni între cunoștințele acumulate momentan sau anterior, în cadrul unei ambianțe interactive, cu valențe cognitive, educative, voliționale, afective și estetice. Prin basme, urmărim să-i determinăm pe copii să învețe să asculte, să aibă răbdare, să se relaxeze și, treptat, să “simtă” cuvintele, frumusețea și expresivitatea lor și urmărim, de asemenea, formarea și dezvoltarea personalității copiilor, dar și dezvoltarea unor aptitudini literare, descoperirea în viitor a plăcerii cititului, a îndrăgirii cărților.

Basmele pun întotdeauna o problema. În basm, prin definiție, totul se termină cu bine, dar lucrurile nu merg totdeauna bine. Dimpotrivă. Tipicul basmelor constă în a ne prezenta la început o situație care, fericită sau nu, are doar un rol de introducere rapidă în drama în care curând va fi implicat protagonistul. Prinții sunt puși totdeauna să savârșească ispravi imposibile, ca să nu-și piardă viața, prințesele lipsite de apărare cad victime unor personaje malefice, copiii sunt prizonieri ai vrajtoarelor ce îi pun la îngrășat ca să-i manânce.

Basmul îi duce pe copii de mâna spre iesirea din aceste situații îngrozitoare. Tocmai în asta rezida valoarea basmului: în capacitatea lui de a prezenta în termeni imaginari, asadar ușor de înțeles pentru copil, o situație dramatică de conflict grav, de posibila tragedie, și de a indica o cale de ieșire din aceasta situație. Basmul ne prezintă problema și soluția problemei, toate acestea în singurul limbaj accesibil unui copil- cel al fanteziei.

Basmele sunt pline de copii: copii abandonati în padure, copii chinuti de mastere crude, copii care nu sunt iubiti, copii nedoriti, copii raticiti ... Copiii din basme nu respectă niciodata interdicțiile: deschid toate ușile, care ar trebui sa ramână încuiate, se abat de la toate drumurile pe care ar fi trebuit sa meargă, se duc totdeauna exact unde n-ar trebui să se ducă. În felul acesta basmele îi vorbesc unui copil despre problemele cu care se confrunta zilnic: abandonul, lipsa de iubire, singuratatea, neascultarea, frica ...

În basme copiii înving. Ei supravietuiesc în ciuda parinților care îi abandonează, în ciuda mașterelor rele, a vrajitoarelor nemiloase, înving împotriva unor figuri amenințătoare și mult mai puternice decât ei: basmele reprezinta pentru copii glasul speranței. Pe de alta parte, în basme nu apar numai copii: sunt si adolescenti, tineri, adulți și bătrâni. Prin intermediul întâmplărilor prin care trec eroii, basmele anticipeaza viitoarele etape ale existentei, cu dificultatile ce vor putea să apară și cu modalitățile în care acestea pot fi depășite. În acest sens, basmele sunt pentru copil un curs complet de formare pentru viață.

Nu întâmplator, Într-o anumita perioada copiilor le place îndeosebi un anume basm si vor să-l asculte doar pe acela: îl ascultă iar și iar, nu se mai satură de el, iar celelalte basme nu-i interesează.

În momentul respectiv acela e “basmul lor”, basmul care vorbeste despre problema pe care o au atunci. Îsi vor schimba preferințele atunci când vor depăși respectivul moment din propria evoluție. Obiceiul de a le povesti copiilor basme tinde uneori să se piardă, în favoarea informațiilor mai tehnice, raționale și realiste. Se uita un fapt fundamental, si anume ca un copil nu este un adult în miniatură: e un copil! Realitatea pe care o trăiește el e o realitate prevalent simbolică, iar explicațiile care au pentru el cel mai mult sens sunt explicațiile prin imagini. Abandonarea povestirii basmelor înseamna abandonarea celei mai bune căi de acces spre lumea fantastică în care traiește cufundat copilul, înseamnă să-i privăm de un sprijin util, mai mult, indispensabil, atunci când își înfruntă și își rezolvă angoasele ...

Personajele din basme, întâmplările prin care trec acestea și deciziile pe care sunt nevoite să le ia, joacă un rol decisiv asupra viziunii pe care cei mici o au asupra realității și a modului în care ajung să se comporte în societate, le arată că, de cele mai multe ori, pentru ca binele să triumfe asupra răului trebuie să treci prin încercări grele și să perseverezi. Așa este și în viața reală. Există și bine și rău.

Este esențial să-i împărtășești povești educative care să-l învețe cât de important este să fii bun, cinstit, sincer și generos cu cei din jur. O poveste trebuie să influențeze pozitiv și constructiv caracterul școlărilor, trebuie să transmită un mesaj moralizator, să-i înveselească și să aibă capacitatea de a-i transpune în lumea magică pe care ei o îndrăgesc atât de mult.

Basmele contribuie enorm la educația copiilor clădind caractere puternice, însuflând curaj și principii morale fără a neglija iscusința și înțelepciunea. Cu alte cuvinte, basmul focalizează atenția școlărilor către aspectele pozitive ale vieții, fără a nega dificultățile, oferindu-i răspunsuri și soluții cu ajutorul cărora să lupte împotriva obstacolelor real.

BIBLIOGRAFIE:

- Capezan, C. (1993). Valențele literaturii pentru copii și dezvoltarea vorbirii. În Revista învățământului preșcolar, nr.1-2 (pp. 53-59) București
- Tinca, Crețu, 2009, Psihologia vârstelor, Editura Polirom, pag.154
- Barta, Timeea, 2012, în „Primii pași”- Revistă a învățământului școlar bihorean, nr.5-6, mai-iunie2012, Editura Didactica Militans-Casa Corpului Didactic Oradea, pag.17;

PROIECT EDUCAȚIONAL „COPIILĂRIE, JOC ȘI VESELIE”

**Prof. înv. primar, Ciornei Nicoleta-Iuliana
Școala Gimnazială Pârteștii de Sus, loc. Pârteștii de Sus, jud. Suceava**

Activitățile extracurriculare oferă oportunități pentru dezvoltarea unor competențe, în raport cu anumite obiective ce inspiră și provoacă educabilul, atât pentru succesul lui educațional, cât și pentru cel din viața de zi cu zi. Acestea au o valoare importantă atât pentru dezvoltarea socială a educabilului, cât și pentru cea personală, prin demersuri specifice și particulare. Deși activitățile specifice educației formale urmăresc anumite finalități menționate anterior, totuși ele nu uzitează la maxim de valorizarea unor competențe precum: dezvoltarea unor abilități interpersonale, muncă în echipă, inițierea și implementarea unor proiecte personale sau în echipă, deprinderi de învățare a modului cum să înveți .

Caracteristici de bază ale activităților extrașcolare:

- înglobează activitățile organizate de către școli (în afara mediului școlar) și de către alte instituții extrașcolare specializate
- au un rol complementar rolului școlii, „asigură experiențe care să susțină dezvoltarea în ansamblu a elevilor” (Holland și Andre, 1987).
- depind de contextul mai larg, sunt parte a sistemului școală – familie – comunitate.
- oferă posibilitatea de exprimare și explorare a identității, dezvoltă capitalul social al tinerilor.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiii li se dezvoltă spiritul practic, operațional, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități.

Argument

Ziua copilului este un prilej de a sărbători copilăria, de a oferi sprijin copiilor, de a inspira comunitatea și familia noastră, de a aprecia și iubi și conferă an de an un prilej de mare bucurie, o „întâlnire” fericită a celor mari cu cei mici, nu doar prin intermediul unor atenții și cadouri, ci și prin participarea împreună la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii și aducătoare de amintiri și nostalgii pentru cei mari, care mai păstrează însă un crâmpei din sufletul lor de copii.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Aceste elemente se află într-o legătură foarte strânsă: prin joc, copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind acea vârstă a inocenței. Datorită acestui lucru jocul a devenit adiacent unei alte teme și anume copilăria.

1 Iunie este un prilej de a sărbători copilăria, de a aduce un cât de mic zâmbet pe chipul copiilor și... de ce nu, pe chipul tuturor celor implicați în proiect atât direct cât și indirect. Aproape an de an comunitatea locală s-a implicat în astfel de proiecte realizând nu doar o „întâlnire” fericită a celor mari cu cei mici prin intermediul unor atenții și cadouri, ci prin participarea împreună la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii și aducătoare de amintiri și nostalgii pentru cei mari, care mai păstrează încă un crâmpei din sufletul lor de copil.

Oricare dintre noi, pitic sau voinic, are voie să se simtă copil și chiar este necesar ca măcar o dată pe an să lăsăm în urmă problemele de zi cu zi, să zâmbim curat, să ne aducem aminte de părinți și să simțim că ludicul înfloarește în inimile noastre.

Scopul proiectului:

- Desfășurarea unor activități menite să sărbătorească copiii și afirmarea lor prin limbajul universal al artei: muzică, dans, creație plastică;
- Dezvoltarea creativității;
- Realizarea unei atmosfere de sărbătoare pentru copii.

Obiectivele proiectului:

- Să participe cu entuziasm în descoperirea marilor semnificații ale zilei copilului;
- Să interpreteze corect și expresiv momentele artistice;
- Să-si afirme activ talentul artistic la toate activitățile cultural-educative;
- Sărbătorirea Zilei Copilului – 1 Iunie;
- Să realizeze o expoziție de lucrări ;

Coordonatori proiect:

Prof. învă. primar CIORNEI NICOLETA-IULIANA

Grup țintă:

Elevii cl. a III-a de la Ș. G. Pârteștii de Sus, Suceava

Rolul unităților partenere:

- să colaboreze pentru a realiza activitățile din cadrul proiectului educațional;
- să participe la activitățile cuprinse în proiect pentru sprijinirea elevilor și a cadrelor didactice implicate;
- să contribuie la asigurarea resurselor materiale și financiare în vederea asigurării condițiilor optime pentru desfășurarea activităților cuprinse în proiectul educațional;
- să desemneze reprezentanți care să participe la evaluarea și diseminarea proiectului;
- să mediatizeze activitățile desfășurate.

Activități:

- „1 Iunie – Ziua Internațională a Copilului” - convorbire
 - „La mulți ani, copilărie!” - pregătirea momentelor artistice pentru 1 Iunie – „Ziua Internațională a Copilului”
 - „Copilărie, joc și veselie”
- Realizarea unor lucrări artistico-plastice (desen, pictură, colaj) pe tema copilăriei
 - Desene pe asfalt
 - Petrecere cu prietenii
 - „Copilărie, joc și veselie” - Expoziție concurs:

CONCLUZII:

Obiectivul principal al partenerilor este de a coopera, de a permite organizatorilor să îmbunătățească relevanța și calitatea activităților lor, să își dezvolte și să își consolideze rețelele de parteneri, să își sporească capacitatea de a opera în comun, prin stimularea activităților și prin schimburi sau elaborarea de noi practici și metode, precum și prin partajarea și confruntarea ideilor. Acest parteneriat are scopul de a sprijini dezvoltarea, transferul și punerea în aplicare a practicilor inovatoare, precum și punerea în aplicare a inițiativelor comune de promovare a cooperării, a activităților de învățare reciprocă și a schimburilor de experiență la nivel județean.

Bibliografie:

1. Cucoș, C., Pedagogie (ediția a doua, revăzută și adăugită), București, Polirom, 2002.
2. Crăciunescu, Nedelea, Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar, în “Învățământul primar” nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București;
3. Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu, Editura Polirom, 2002.

PROIECT VERDE

IMPACTUL GENERAȚIILOR ASUPRA NATURII

Liceul Pedagogic "Gheorghe Șincai" Zalău
Coordonator Adm. Patrimoniu Ing. Ciorteana Anca-Elena

„Lumea este de o frumusețe totală – o promisiune fără sfârșit de magie și lucruri minunate” (Ansel Adams). Începând de la acest citat am dorit să realizăm un proiect educațional derulat cu elevi și profesori pentru cunoașterea și înfrumusețarea naturii. Este vorba despre proiectul „Paradisul Naturii – Speletoarea Florilor”, derulat în anul școlar 2022-2023 la Liceul Pedagogic „Gheorghe Șincai” Zalău.

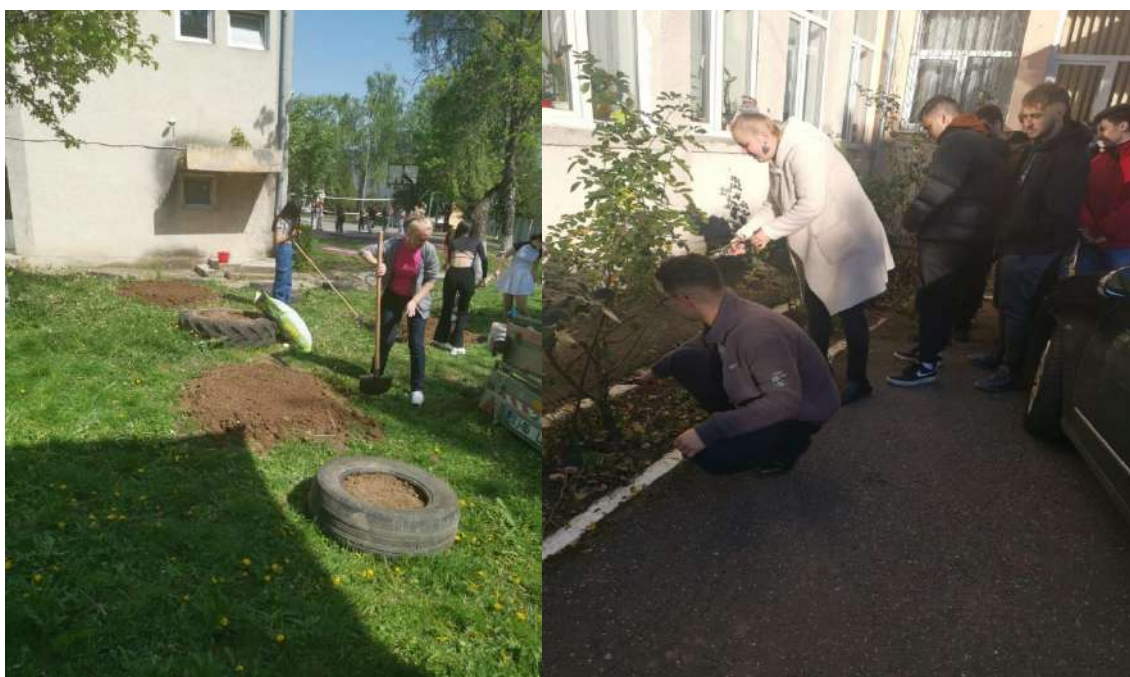
Proiectul a avut un dublu scop, amenajarea spațiului verde al școlii dar, mai ales, colaborarea de la egal la egal între coordonatori și elevi. Proiectul a vizat formarea și întărirea unor comportamente pozitive față de mediu și dezvoltarea unor atitudini ecologice de protecție a mediului înconjurător, cu scopul de a conștientiza elevii cu privire la problemele de mediu și importanța implicării fiecăruia dintre noi, după posibilități, în schimbarea și îmbunătățirea spațiului care ne înconjoară.

În proiect s-au implicat un număr de 27 de elevi de clasa a X-a, coordonați de doamna dirigintă prof. Gordan Maria și de doamna administrator de patrimoniu ing. Anca-Elena Ciorteana. De asemenea am avut susținerea S.C. Citadin Zalău S.R.L. care a donat un număr de 20 puieți de tei precum și susținerea conducerii unității de învățământ care a achiziționat flori de sezon. Scopul proiectului a fost înfrumusețarea spațiului verde și a rondourilor de flori din incinta unității și, mai ales, prin implicarea elevilor, conștientizarea acestora cu privire la importanța și rolul naturii în viața noastră dar și crearea unui mediu frumos și plăcut de petrecere a pauzelor și a timpului liber. Prin plantarea copacilor, elevii din toată școala vor beneficia de zone frumoase și curate amenajate pentru momente petrecute împreună fie de învățare, de lectură, de activități sportive, artistice, relaxare sau de timp liber.

Proiectul s-a desfășurat la inițiativa mea personală, din dorința de a aduce o pată de culoare și crearea unui spațiu verde de care să se bucure deopotrivă elevii, profesorii și tot personalul unității de învățământ. Proiectul odată demarat a cuprins mai multe etape. Pentru început, a fost faza de documentare în care am stabilit zonele de intervenție precum și plantele

potrivite fiecărui spațiu, dar mai ales diversitatea acestora în funcție de sezon, pentru a oferi frumusețe și încântare pe tot parcursul anului. Plantele au fost selectate pentru a oferi umbră și protecție, în cazul puietilor de tei, iar aleile școlii, atât de numeroase și complexe au urmărit nu doar trasarea acestora și oferirea de repere clare de acces dar și încântare din sezonul de primăvară timpurie, prin plantarea de zambile, narcise, crocuși, etc dar mai apoi în sezonul estival prin florile perene crini, dalii, gladiole, iriși, și superbii trandafiri.

Etapă de pregătire administrativă a fost dublată la clasă de activitățile desfășurate de doamna profesoară Gordan Maria care, împreună cu elevii, a desfășurat activități de informare și documentare despre structura ecosistemului, a plantelor potrivite, au colectat diverse materiale pe care le-au analizat în laboratorul de biologie al școlii. O altă componentă importantă a pregătirii anterioare a acestui proiect a constat în, discutarea și analizarea schimbărilor climatice și impactul acestora asupra naturii și a omului precum și conștientizarea elevilor asupra importanței colectării selective a deșeurilor, menținerea unui spațiu colectiv curat și primitor. Anterior activității principale, elevii au realizat drumeții în parcurile municipiului pentru a se inspira cu privire la amenajarea spațiului atât din punct de vedere artistic cât și practic.

Activitatea centrală a proiectului a avut o durată de 5 zile, în care elevii, împreună cu coordonatorii, au amenajat spațiul din incinta școlii. În prima parte s-au trasat zonele unde s-a intervenit, elevii învățând despre importanța organizării muncii și metodele eficiente de plantare. Apoi elevilor li s-a pus la dispoziție echipament specific de protecție și uneltele necesare

activității. Pe lângă plantele mai sus menționate, s-au adus și saci de pământ potrivit pentru plantarea acestora și materiale de înfrumusețare a spațiului pentru crearea de rondouri și alte forme geometrice care să definească spațiul.

Elevii au demonstrat mult entuziasm și spirit de inițiativă, au învățat competențe de delegare de sarcini dar și de muncă în echipă, fiecare în parte contribuind cu o idee, o acțiune, o perspectivă. Amenajarea spațiului a fost o muncă de idei constructive și creative realizată la comun între elevi și coordonatori. Impactul a fost nu doar asupra celor inspirați ci asupra întregii comunități școlare. Astfel, în anii școlari viitori, se dorește continuarea și extinderea proiectului pentru a implica un număr mai mare de elevi și personal al școlii, și desigur, membrii ai comunității locale și nu numai.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR ARTISTICO-PLASTICE

LA ELEVII CU CES

CIUBOTARIU BEATRICE LILIANA

Școala Gimnazială Spec. "C-tin Păunescu" Tecuci/Galați

Activitățile de desen, pictură și modelaj sunt cele mai îndrăgite activități ale copiilor și acestea fac parte din preocupările lor de zi cu zi. Scopurile activităților de desen, pictură și modelaj se concentrează pe dezvoltarea capacității creatoare a copiilor:

- formarea deprinderilor de a utiliza corect instrumentele și materialele de lucru specifice pentru desen, pictură și modelaj;
- formarea simțului estetic și a atitudinii estetice;
- dezvoltarea atenției;
- familiarizarea copiilor cu limbajul plastic – punct, pată de culoare ..etc;

Copiii cu cerințe educative speciale au și ei aceleași trebuințe bazate de creștere și dezvoltare ca toți copiii: au nevoie de afecțiune, de securitate, de mediul înconjurător sigur și experiențe stimulative, de apreciere și întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate, de independență. Acești copii au în același timp și nevoi speciale individuale. Copiii cu deficiențe sunt la rândul lor diferiți din punct de vedere al abilităților, temperamentului, intereselor, chiar dacă prezintă același tip de deficiență.

La vârsta preșcolară, educația estetică constă în dezvoltarea la copiii a percepției estetice, a gustului pentru frumos și a capacității de a înțelege frumosul, educarea sentimentelor estetice, formarea unor deprinderi și îndemânări tehnice la desen, pictură, exerciții grafice, stimularea posibilităților creatoare ale copiilor, dezvoltarea aptitudinilor artistice.

Activitățile artistico-plastice au o mare utilitate. Un copil deficient fizic nu se poate mișca liber, nu poate dansa, dar se poate bucura de trăirea intensă a muzicii, a poeziei, sau a picturii. Este o compensare care dă sens vieții, un simț al valorii. Terapia prin artă, una din terapiile deosebit de eficiente la copiii cu C.E.S. utilizează mijloace artistice ca tehnici psihoterapeutice nonverbale. „Art-terapia, spune Sora Lungu-Nicolae, prin mijloacele ei, prin sarcinile creatoare și interesante pe care le pune, dă copilului deficient mintal posibilitatea de a dobândi sentimentul propriei realizări, de a-și dezvolta aptitudinile, de a-și spori senzația de sănătate.”

Pentru copiii cu C.E.S. activitatea de pictură prezintă dificultăți mai accentuate decât la copiii normali, iar desenul spontan, propriu copiilor normali, nu se manifestă la deficienți decât în formele sale rudimentare.

Se știe că deficienții mintal prezintă un interes scăzut pentru activitățile care nu intră în stereotipul preocupărilor lor cotidiene sărace și înguste. Dacă ei prezintă un anumit interes pentru o activitate și reușesc s-o execute mai mult sau mai puțin concret, se întâmplă adesea să n-o mai poată realiza în continuare la același nivel de eficiență, deoarece o șablonizează prin stereotipizare. Acest fenomen se manifestă frecvent în activitățile de expresie plastică, unde eșecurile imediate și numeroase inhibă rapid eventualul interes și activism inițial.

În condițiile în care nu sunt ajutați operativ să-și formeze așa zise “strategii adecvate” în activitatea plastică de pildă, în explorarea vizuală a modelului de desenat, în alegerea și utilizarea mijloacelor grafice de lucru, deficienții mintal se fixează rigid asupra modalităților puerile de a acționa și adesea nu reușesc să se desprindă de aceste modalități nici în clasele mari ale școlii speciale.

Copilul cu CES se bucură de fiecare linie dreaptă trasată, de fiecare linie curbă sau chiar de fiecare mâzgălitură făcută la voia întâmplării, iar aceste elemente grafice reprezintă pentru el doar începutul.

Încurajarea acestor încercări îi ajută pe copii în realizarea și obținere primelor creații, iar pentru acest lucru profesorii le vor forma deprinderii de a mânui corect instrumentele de desen, pictură și modelaj, îi vor antrena pe copii în redarea mișcărilor specifice fiecărui domeniu artistic, dar și în repetarea acestora.

Activitățile artistico-plastice de desen, pictură și modelaj sunt foarte importante în dezvoltare creativității școlarelor și îi ajută pe aceștia să socializeze în mod progresiv și să se inițieze în cunoașterea lumii fizice, a mediului social și cultural căruia îi aparțin.

Bibliografie

Lungu-Nicolae, Sora – Psihoterapia deficientului mintal – Revista de psihologie nr.3/1973
Șchiopu, Ursula – Cunoașterea copilului preșcolar – Catedra – București 1992
* * * Programa instructiv-educativă pentru grădinițe speciale, București, 1993

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII COPIILOR, CA DIMENSIUNE A PERSONALITĂȚII
COARNĂ IULIANA, PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR, ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR. 150, BUCUREȘTI

Lumea copilăriei este, într-adevăr, magică. Depinde de noi, adulții, ca fiecare copil să trăiască din plin bucuria dată de vârsta inocenței și să încurajăm manifestarea inocenței, a purității sentimentelor copiilor.

Ca și profesori, avem datoria sfântă de a încuraja copiii să-și manifeste liber creativitatea în cadrul procesului instructiv-educativ, dar și prin activitățile extracurriculare, contribuind astfel la stimularea și la formarea personalității lor.

Fiind un fenomen complex, creativitatea este strâns legată de celelalte procese psihice, întrucât la realizarea procesului creator participă întregul sistem psihic uman, creativitatea depinzând de memorie, de gândire, de imaginație, de voință, de atenție. Nu putem stimula creativitatea fără să avem în vedere și aceste procese psihice.

Stimularea creativității este un demers socio-educational complex ce cuprinde simultan fenomene de activizare (incitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului creator. Trebuie, însă precizat faptul că premisele naturale, dispoziționale oferă o bază mult mai largă pentru dezvoltarea creativității decât este ea realizată în activitățile instructiv-educative în care sunt antrenați cadrele didactice și elevii. În acest sens, ca scop practic este necesar să avem în vedere întregul sistem al condițiilor sau factorilor favorizanți afirmării și dezvoltării creativității, adică trăsăturile comportamentului creativ: nivelul de inteligență generală, gândirea divergentă, fluența gândirii, receptivitatea, spirit de observare, imaginație creatoare, originalitate, perseverență, inițiativă. Să dăm posibilitatea copiilor să exploreze prin activitățile organizate în aer liber, în afara spațiului instituțional al școlii, acestea fiind o adevărată sursă de experiențe de învățare, beneficiind de un mediu relaxant, liber, fără constrângerile unei săli de clasă, oferind elevilor nenumărate provocări. Aceste activități, numite "outdoor", oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale, oferă un cadru stimulativ de învățare prin varietatea mediului.

Nevoia de a fi activi a copiilor poate fi împlinită prin implicarea lor în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice aduce numeroase beneficii dezvoltării fizice și psihice a lor. Jocul fiind activitatea fundamentală a vârstei copilăriei, este important ca toți copiii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ. Astfel, în pragul zilei de 1 iunie, copiii au desenat pe asfalt, dând frâu liber imaginației despre ceea ce înseamnă pentru ei o copilărie magică.

Când copiii au ocazia de a experimenta idei în diferite situații și cu o varietate de resurse, ei descoperă conexiuni și ajung la o înțelegere nouă, mai bună și la alte modalități de a face lucrurile. dezvoltându-li-se astfel abilitatea de a gândi critic, de a pune întrebări și de a găsi soluții creative.

Excursiile, plimbările în aer liber, vizitele la muzee au fost mereu prilej de transmitere către copii de informații, priceperi și deprinderi.

Am organizat momente de lectură în aer liber, am pus în scenă unele povești sau am schimbat firul epic al acestora, am început să creăm o poveste alegând un obiect din natură (un copac, o floare etc.) și i-am încurajat să continue povestea sau să compună poezii cu diverse obiecte din jur. Au îmbrățișat copacii, fiind stimulați cu întrebări de genul: "Ce sunete auziți?", "Dacă acest copac ar putea vorbi, ce ți-ar putea spune el?"

Valențele educative ale lecțiilor de explorare a mediului sau ale celor de științe pot fi puse în valoare prin plantarea și îngrijirea plantelor din grădina școlii, vizite la grădina

zoologică, la grădina botanică, participarea la acțiuni de protecția mediului, drumeții în pădure, construire de căsuțe pentru păsările, fotografierea vietăților din jur.

Artele vizuale și abilitățile practice oferă posibilitatea manifestării depline a creativității și sensibilității copilului. Desenele, colajele, afișe cu diverse tematici (copilărie, protecția mediului înconjurător, solidaritate colegială etc.) constituie o îmbinare a esteticului cu informația științifică. Prin aceste activități, unele obiecte realizate din materiale refolosibile pot capăta valoare artistică.

La nivelul școlii și al clasei de elevi pe care o conduc, am îndrumat elevii să participe la derularea unor proiecte care vizau educația plastică, educația tehnologică și creația literară. Voi enumera câteva din proiectele în care i-am implicat în ultimii doi ani școlari, proiecte care le-au făcut copilăria mai frumoasă și încărcată de noi descoperiri:

Clubul de lectură – Editura Arthur

Bucuria lecturii - FICE

Solidaritate colegială - FICE

Orașul meu - program de dezvoltare a abilităților pentru viață, în cadrul Junior Achievement

Programul ”Să învățăm despre pădure” - CCDGE

Recicleta - Kaufland

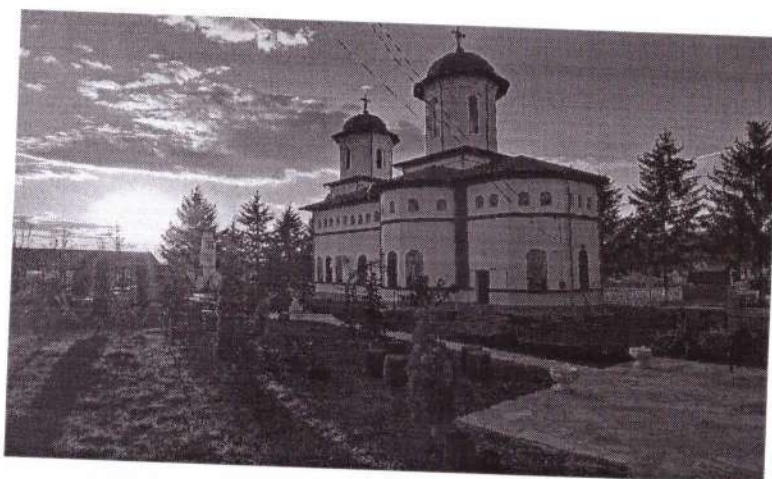
Școala de afară – Atelier de cuvinte

PROIECT PAROHIA ȚICLENI 2024

„SĂRBĂTOAREA PRIMĂVERII”

PROF. ÎNV. PEȘCOLAR, COMAN LUMINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 ȚICENI

ORGANIZATORI PROIECT: PAROHIA ȚICLENI, PREOT PAROH: DRAGOMIR ȚICLEANU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 ȚICLENI, PROF. ÎNV. PEȘCOLAR, COMAN LUMINIȚA
Data desfășurării: 27 aprilie 2024

Argument

Duminica Floriilor este ziua în care prăznuim Intrarea Mântuitorului în Ierusalim. Intră smerit, călare pe mânzul asinei, împlinind astfel profeția lui Zaharia: "Bucură-te foarte fiica Sionului, veselește-te fiica Ierusalimului, căci iată împăratul tău vine drept și biruitor, smerit și călare pe asin, pe manzul asinei" (Zaharia IX, 9).

Mântuitorul este primit cu atâta entuziasm de mulțime datorită învierii lui Lazar din mormânt, minune sărbătorită în sâmbăta dinaintea Duminicii Floriilor. Biruința Sa asupra morții lui Lazar prevestește biruința asupra propriei morți. Din acest motiv de Florii purtăm ramuri de salcie înmugurite, simbol al biruinței vieții asupra morții.

Scop. Formarea atitudinii de respect față de sărbătorile creștine, educarea în spiritual valorilor moral-creștine.

Loc de desfășurare:

Biserica Sf. Mare Mc. Gheorghe din Parohia Țicleni (parcul bisericii)

Parteneri proiect:

Școala Gimnazială Nr.1 Țicleni -prof. înv. preșcolar, Luminița Coman, prof. înv. preșcolar Maria Elida Bejinaru.

Invitați speciali:

Liliana Arapu, meșter popular țesător/cusător; Cristina Ciolacu-profesor pictură (Palatul Copiilor Târgu-Jiu); Laura Manea-meșter popular creator diverse obiecte decorative; Octavia Hantea-creator obiecte decorative (diverse tehnici)

Meșteri populari tradiționali din Țicleni: Maria Mincea, Viorica Vîlceanu, Reolina Pura, Elena Mărgineanu, Lumezeanu Damian, Aurica Țicleanu.

Participanți: elevi din Țicleni (membri ai Parohiei Țicleni și nu numai)
Părinți, bunici, frați etc; dnl Ion Ungureanu

Program manifestare „Sărbătoarea Primăverii”

Manifestarea „Sărbătoarea primăverii” se dorește a fi un eveniment care să celebreze cel mai frumos anotimp din an, anotimpul renașterii, dar și un eveniment care dorește să reînvie tradițiile și obiceiurile legate de renașterea naturii din zona frumosului ținut al Țicleniului (Gorjului). Tocmai de aceea, am ales pentru desfășurare Sâmbăta Floriilor, ziua de dinainte de marea sărbătoare a creștinismului, pentru a sărbători atât renașterea naturii, cât și intrarea

Mântuitoului în Ierusalim, premergătoare viitoarei mari vești a Învierii. Una dintre activități va fi plantarea unor minunate flori!

Ora de începere a evenimentului va fi 13:00.

Va fi organizat un concurs „Primăvara în culori”, iar creațiile artistice ale elevilor (picturi, obiecte decorative etc) vor avea o tematică specifică Primăverii și Paștelui.

Toți copiii participanți vor primi daruri din partea Parohiei Țicleni.

În curtea Bisericii vor fi amenajate mai multe standuri expoziționale care vor cuprinde ii și costume tradiționale lucrate de doamnele din Parohia Țicleni, dar și covoare tradiționale, preșuri, obiecte vechi tradiționale (deținute de Parohia Țicleni). De asemenea, va fi amenajat și un loc special în care vor fi expuse câteva dintre lucrările copiilor participanți la Atelierele duminicale „Semne cusute-tradiții care ne definesc”, care au loc în biserică.

De asemenea, copiii vor planta flori, care vor rămâne în parcul bisericii spre a le aminti toată vara de efortul lor!

Manifestarea se va desfășura pe parcursul a trei ore (finalul nefiind „bătut în cuie”).

Copiii participanți vor învăța să decoreze diverse obiecte prin tehnicile alese de cei doi invitați (Laura Manea și Octavia Hantea), să țasă (Liliana Arapu), să împletească pănuși de porumb (Damian Lumezeanu), să coasă (doamnele din Parohia Țicleni), să picteze pe sticlă (Cristina Ciolacu), dar și să confecționeze diverse decorațiuni (pictate) specifice Paștelui.

De asemenea, se vor putea juca prin parcul bisericii, în locul de joacă amenajat aici.

RESURSE MATERIALE:

- 30 rame foto sticla Pepco;
- culori ulei /acrilice 3/3 cutii;
- pensule 20 buc;
- blocuri desen/cărți colorat pepco pt copiii mici 4 bucăți/2 bucăți;
- creioane desen 10 bucăți;
- suport amestec culori acrilice 5 bucăți;
- flori pt plantat 30 bucăți;
- pământ 2 saci;
- celelalte atliere ??
- dulciuri (ciocolată 50 bucăți) + lampi led sau alte obiecte decorative TEMU (50 bucăți);

JOCUL ÎN ANII ȘCOLARITĂȚII

Prof. înv. primar Coman Maria
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Baia Mare, Maramureș

Motto:

„Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale . Sufletul și inteligența devin mari prin joc. Despre un copil nu se poate spune că el crește și atât; trebuia să spunem că el se dezvoltă prin joc .”

(Jean Chateau)

Profilul psihologic este „ o expresie cantitativ-calitativă a totalității componentelor, proceselor și însușirilor psihice, precum și a relațiilor interfuncționale dintre acestea, caracteristice unei anumite etape din dezvoltarea ontogenetică a copiilor și diferențiate de la un individ la altul ”¹ . Astfel , în caracterizarea vârstei școlare mici trebuie să ținem seama de faptul că, în jurul vârstei de 6-7 ani, în viața copilului se petrece un eveniment cu totul deosebit, acela al intrării în școală. Întreaga sa dezvoltare fizică și psihică va fi influențată de acest factor.

„Vârsta școlară se constituie ca un stadiu nou, calitativ superior, bazat pe achizițiile anterioare, pe experiența cognitivă a copilului pe care o valorifică și o restructurează, în funcție de noile dominante psihofizice și noile solicitări ale mediului”². P. Osterrieth realizează următoarea caracterizare a acestui stadiu:

- „ 6 ani- vârsta extremismului, a tensiunii, a agitației;
- 7 ani- vârsta calmului, a preocupărilor interioare, a meditației, în care apare pentru prima dată interioaritatea, una din trăsăturile dominante ale stadiului următor;
- 8 ani- vârsta cosmopolită, a expansiunii, a extravagantei, a interesului universal;
- 9 ani- vârsta autocriticii, autodeterminării”
- 10 ani- cu echilibrul, cu buna sa adaptare, cu calm, dar însuflețita sa siguranță, cu ținută lipsită de încordare constituie pe drept cuvânt apogeul copilăriei , momentul de deplină înflorire și deplină integrare, a caracteristicilor copilului mare”³

La rândul său M. Debesse caracterizează vârsta școlară ca „vârsta rațiunii” , „vârsta cunoașterii”, „vârsta socială” .

Literatura de specialitate prezintă problemele legate de intrarea și dificultățile de adaptare ale copilului la viața de școlar generate de cauze psiho-fiziologice, socio-afective sau intelectuale. Sunt evidente și cu o influență semnificativă diferențele dintre mediul familial și cel școlar, dintre grădiniță și școală. Perioada de la 7 la 12 ani, afirma H.Wallon, este aceea în care obiectivitatea înlocuiește sincretismul. Această trăsătură însoțește dinamica evoluției copilului, de la procesele senzorial-perceptive până la trăsăturile de personalitate .

După opinia psihologilor, dezvoltarea intelectuală constituie principalul salt calitativ al școlarității mici, gândirea intuitivă lăsând loc celei operative, peceeedele intuitive, empirice ale preșcolarității fiind înlocuite cu construcțiile logice, mediate și reversibile . Operațiile mintale se realizează prin interiorizarea acțiunilor externe. Caracteristica principală a operațiilor logice este reversibilitatea, adică posibilitatea folosirii concomitent a sensului direct și invers a anticipării rezultatului, efectuării unor corecții, toate acestea desfășurându-se pe plan mintal.

¹ Nicola I. , 1994, p 89

² Dumitriu, Gh., Dumitriu, C., 2004, p.23

³ Crețu T., 2005, p 108

Perioada școlară reprezintă o etapă de dezvoltare extrem de propice învățării, în care copiii sunt nu numai dornici de a realiza ei înșiși anumite lucruri, dar și de a le realiza cât mai bine cu putință. Dezvoltarea cognitivă depinde de dezvoltarea și exercitarea voluntară a atenției și memoriei. Gândirea la începutul acestei perioade este strict concretă, limitată la aspectele reale, pentru a căpăta la școlarul mijlociu un caracter abstract, extinsă spre spre posibil. Copiii, la această vârstă sunt caracterizați prin cunoaștere și înțelegere, dar și prin curiozitate și inteligență deosebită.

Părinții, familia, anturajul format din prieteni și colegi ajută la formarea școlariilor mici și mijlocii. Mentea copiilor nu este preocupată de trecut sau viitor, ci de prezent.

O dată cu intrarea în școală, activitatea copilului se schimbă. Începând cu această vârstă, 6-7 ani, preocuparea fundamentală a micului școlar va fi învățarea, aceasta dobândind funcții principale în dezvoltarea psihică. Intrarea în școală atrage după sine și responsabilitate. Cadrul didactic, învățătorul, este primul îndrumător în viața de micuțului școlar și cel care îi oferă siguranță și perspective noi.

Pentru o trecere mai ușoară în școlaritate, programa școlară oferă învățătorului posibilitatea de a-și planifica și organiza activitatea pedagogică astfel încât să fie plăcută, dar și utilă, respectând obiectivele și scopurile propuse. Astfel, de cele mai multe ori lecțiile sunt desfășurate sub forma unor jocuri didactice, jocul fiind activitatea adorată de copil.

Începând cu anul școlar 2012/2013 ciclul achizițiilor fundamentale este completat cu încă o clasă, *clasa pregătitoare*. Programa acestei clase este bazată cu precădere pe joc și cuprinde aspecte din programa grupei pregătitoare de la grădiniță, dar și o parte din programa clasei I.

La această vârstă copilul se află, după cum spunea Piaget „în stadiul operațiilor concrete”, adică specificul gândirii școlarului mic are o trăsătură esențială cea concret intuitivă.

Materiile didactice folosite, precum și metodele atractive pot atrage după sine reușita și atingerea scopului și a obiectivelor propuse.

Dacă în clasele pregătitoare și I modelul de învățare este cu precădere intuitiv, începând cu clasa a II-a acesta va scădea din intensitate până spre eliminare. Acum intră în acțiune metoda.

Spre exemplu: învățarea matematicii poate fi anevoioasă pentru unii copii. Am întâlnit și elevi care aveau o repulsie pentru matematică, dar dacă materialul, activitatea la clasă este modificată, realizată sub forma unor activități ludice, școlarul mic va fi mult mai atras, iar feedback-ul va fi unul pozitiv.

Am introdus jocul didactic în numeroase lecții matematice în ultimii ani și pot spune cu satisfacție că matematica este materia preferată a majorității elevilor din clasa la care predau. Ceea ce cred eu că le-a atras este introducerea elementelor de joc și cele din viața cotidiană și accesibilă copiilor.

Integrarea jocului în structura de învățare la școlarii mici are menirea de a ajuta la realizarea unor obiective ale formării personalității copilului. Școlarul mic trebuie să vină la școală cu plăcere, cu scopul de a se integra în societate așa cum este el, de a coopera cu ceilalți copii de vârsta lui, cu învățătoarea, de a desfășura activități care solicită potențialul personal și nu a reproduce.

Jocul trebuie să fie structurat, organizat în funcție de grupele de vârstă și sarcinile didactice. Se desfășoară după regulile și comanda adultului, sub directă lui supraveghere.

Accentul se pune pe latura educativă a jocului, dar elementele distractive, de competiție îl întregesc și mențin atenția și interesul copilului.

Jocurile didactice se află sub subordonarea procesului instructiv-educativ, structurate pe obiective de studiu și au la bază noțiunile asimilate până în acel moment, dar care caută noi metode de rezolvare și investigare a lor. Accentul cade acum pe capacitățile individuale și modul de obținere a rezultatului final, pe posibilitatea de stimulare a capacităților intelectuale și afectiv-motivaționale implicate.

Jocul în școală cuprinde sarcini didactice care contribuie la modificarea creșterii deprinderilor și cunoștințelor dobândite, la asimilarea unor noi noțiuni prin mijloace proprii. Acestea solicită întreaga personalitate a copilului, stimulând evidențierea capacităților creșterii, dar și pe cele de tip școlar.

Activitățile de învățare și jocul sunt acțiuni care se completează reciproc, scopul acestora fiind un transfer de energie. Ceea ce înainte părea nul sau fără interes, acum poate deveni puternic și cu un răspuns imediat.

Ideea folosirii jocului în activitatea didactică este recomandată și de Platon în „Republica” : „*Faceți în așa fel încât copiii să se instruiască jucându-se. Veți avea prilejul de a cunoaște înclinațiile fiecăruia.*”

În cadrul jocului copilul folosește informații, timp spațial, observația, spiritul critic și autocritic, capacitatea anticipativ- predictivă, divergența și convergența gândirii, flexibilitatea și fluenta, analiza unor anumite situații concrete, explorarea unor consecințe, interpretarea și evaluarea unor experiențe, fenomene, interacțiuni

„Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihică poate să respire și în consecință, poate să acționeze.”
(Claparede)

Așadar , JUCAȚI-VĂ!

Bibliografie

- ✘ „Psihologia jocului” , D.B.Elkonin, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980
- ✘ Albulescu, Ion, „Pragmatica predării Activitatea profesorului între rutină și creativitate , ‘ed.Paralela 45, Pitești 2008
- ✘ Angela Frîncu, „Jocuri didactice și exerciții distactive”, culegere pentru clasa I, ed.didactică și Pedagogică, București, 1972
- ✘ Breban Silvia, „Metode interactive de grup- ghid metodic”, ed. Arvest, 2002
- ✘ Cucuș , Constantin, „Pedagogie”, ed.Polirom,Iași, 2002
- ✘ Pedagogică, București, 1975
- ✘ Ioan, Cerghit, „ metode de învățământ”, ed .Polirom, Iași, 2006
- ✘ Jean Chateau, „Copilul și jocul “ , Editura Didactică și Pedagogică,
- ✘ Maria Eliza Dulamă, „Metodologii didactice activizante teorie și practică”, e. Clusium, Cluj-Napoca, 2008
- ✘ Mariana Pintilie, „Metode modern de învățare-evaluare”, ed. Eurodidact, Cluj-Napoca , 2006
- ✘ Suport curs de formare "Repere in cercetarea educationala", 2012
- ✘ www..didactic.ro
- ✘ <http://www.ejocuri.ro/s/jocuri-educative.html>.

Active Learners in My Class

Empowering students to take initiative in their learning is crucial for fostering independence, motivation, and lifelong learning skills. There are a lot of strategies for achieving and teachers can decide which one is the best for their classes.

Choice and autonomy. Teachers can offer students choices in their learning journey, such as selecting topics for projects or deciding how to demonstrate their understanding of concepts. Providing autonomy encourages ownership and investment in their learning.

Goal setting. The best idea is to guide students in setting short-term and long-term learning goals based on their interests, strengths, and areas for growth. The teacher is the one who encourages them to track their progress and adjusts their goals as needed, fostering a sense of responsibility.

Reflective practice. Any teacher knows that it is necessary to introduce regular opportunities for students to reflect on their learning experiences, strengths, and areas for improvement. Encouraging them to identify strategies that work best for them and to articulate their learning process is a perfect way of supporting their effort to improve.

Student-led discussions. Another idea is to facilitate student-led discussions where students have the opportunity to ask questions, share insights and lead conversations about topics of interest. This promotes critical thinking, communication skills, and active engagement.

Project-based learning. This is not new but as long as it is efficient and has good results any teacher should use it. Implement project-based learning experiences where students have the freedom to explore real-world topics or issues that resonate with them. Teachers must encourage interdisciplinary approaches and collaboration, allowing students to apply their knowledge and skills in meaningful ways.

Peer teaching and collaboration. A very dynamic and enjoyable idea of teaching is to provide opportunities for students to take on roles as peer tutors or mentors, where they can share their

expertise with classmates. This way teachers encourage collaborative learning activities where students can learn from each other's strengths and perspectives.

Student-driven inquiry. Skilled teachers can foster curiosity and inquiry-based learning by encouraging students to ask questions, investigate topics of interest, and pursue independent research projects. Teachers always provide resources and guidance to support their exploration and discovery in order to get better results.

Feedback and self-assessment. It is important not to forget to empower students to take an active role in assessing their own learning progress through self-assessment activities. Teaching them how to give and receive constructive feedback, fostering metacognitive skills and self-awareness, we never fail when our goal is to guide students during the process of studying English.

Celebrating Student Achievements. These moments are the most enjoyable not only for students but also for teachers. A good teacher must celebrate students' achievements, efforts, and contributions to the learning community. Teachers should showcase students' work and progress through presentations, exhibitions, or publications, validating their voices and fostering confidence.

By implementing these strategies, educators can create a learning environment where students feel empowered to take ownership of their learning, pursue their passions, and develop the skills and attitudes needed for success in and beyond the classroom.

Bibliography

[The 8 Best Ways of Teaching Creatively That Never Fail — Future Focused Learning](#)

[101 Ways For Teachers To Be More Creative \(teachthought.com\)](#)

[30 Things You Can Do To Promote Creativity in Your Classroom – Innovation for Social Change](#)

[9 clever ways to teach creativity in the classroom \(canva.com\)](#)

[20 Ways to Boost Your Creativity as a Teacher - The Institute for Arts Integration and STEAM](#)

[19 innovative classroom ideas to promote creativity | Canva](#)

PROIECT DIDACTIC

GRĂDINIȚA CU P.N.NR 1, FURCENII NOI, JUD. GALAȚI

PROF. ÎNV. PREȘC.: COTEȚ EUGENIA IULIANA

GRUPA: mare

TEMA ANUALĂ: „ Cine sunt/suntem?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „ Soare pentru toți copiii lumii”

TEMA ZILEI: „ Pretutindeni trăiesc copii ”

TIPUL ACTIVITĂȚII: sistematizare de cunoștințe, consolidare de priceperi și deprinderi

FORMA DE ORGANIZARE: activitate integrată- frontal, pe grupuri, individual

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

ADP:

RUTINE: Întâlnirea de dimineață: „ Pretutindeni trăiesc copii”

Salutul, Prezența, Calendarul naturii

- Ne pregătim pentru activități

- Vrei să fii prietenul meu?(deprinderea de a intra în relație cu ceilalți)

TRANZIȚII: Cântec: „ Dacă vesel se trăiește”

Joc distractiv:”Fă la fel ca mine,,

ALA I :

- **BIBLIOTECA:**”Cartea copiilor lumii,-trasare pe contur,colorare

- **CONSTRUCTII:**”Parcul,visul oricărui copil,-construire prin alăturare,îmbinare

-**JOC DE ROL:**” De-a cofetarii,-prăjituri pentru toți copiii

ADE:

- **ȘTIINȚĂ –CUNOAȘTEREA MEDIULUI:** Joc didactic „ Ce este greșit în tablou?”

- **DEC:EDUCAȚIE ARTISTICO-PLASTICĂ:** Desen decorativ:” Rama pozei prietenului meu ”

ALA II

JOCURI DE MIȘCARE: „ Găsește-ți un prieten!”

”Copii fericiți”

SCOPUL:

- Sistematizarea cunoștințelor referitoare la alte naționalități și rase de copii din întreaga lume;
- Consolidarea deprinderii de a colabora în timpul jocului în vederea realizării sarcinii propuse;
- Consolidarea deprinderii de a alterna forme și culori în scopul realizării unui desen decorativ”
- Dezvoltarea simțului practic și estetic, a creativității;
- Crearea unei atmosfere plăcute și deconectante;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

ADE: DȘ:” CUNOAȘTEREA MEDIULUI: Joc didactic:”Ce este greșit în tablou?,,

- să identifice greșelile din tabloul prezentat cu privire la portul copiilor de diferite naționalități;
- să selecteze imagini cu siluete de copii de diferite naționalități ;
- să completeze tabloul corect cu siluete de copii îmbrăcați corespunzător portului lor;

DEC: ”EDUCAȚIE ARTISTICO-PLASTICĂ:”Desen decorativ: Rama pozei prietenului meu”

- să decoreze cu motive florale rama pentru prietenul său ;
- să alterneze culori și forme pentru realizarea unui desen decorativ;
- să respecte spațiile date ;

ALA I

BIBLIOTECA:” :”Cartea copiilor lumii,-trasare pe contur,colorare

- să traseze pe contur copii de la stânga la dreapta;
- să coloreze imagini cu copii de diferite naționalități;
- să respecte poziția corectă a corpului în timpul scrierii.

CONSTRUCTII:” Parcul,visul oricărui copil,-construire prin alăturare,îmbinare

- să construiască prin alăturare aleile din parc;
- să îmbine elementele date pentru a realiza băncuțe din poliester;

-să colaboreze cu colegii de grup;

JOC DE ROL:”-De-a cofetarii,-prăjituri pentru toți copiii

-să interpreteze rolul de cofetar realizând bomboane pentru copii;

-să aplice deprinderi igienice în prepararea hranei;

-să colaboreze în timpul jocului în vederea realizării sarcinii;

ALA II

JOCURI DE MIȘCARE:” *Găsește-ți un prieten!*”

”Copii fericiți!”

-să execute săritura pe ambele picioare;

-să execute diferite deprinderi motrice însușite;

-să respecte regulile jocului;

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE: , conversația,explicația,demonstrația,brainstorming-ul,exercițiul,jocul,metoda „Amestecă, îngheață, formează perechi!” ,metoda ”Pânza de păinajen,”Turul galeriei;

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT : două planșe cu același conținut:una cu imagini reprezentând portul copiilor din alte țări colorate greșit și alta cu siluete de copii colorate corect, culori, carioci, fișe de lucru individual, pietre,poliester,flori,aluat de bomboane,șervețele,planșete,nucă de cocos,rame de tablou din hârtie cartonată,planșă model reprezentând o ramă decorată.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC :

- Curriculum pentru învățământul preșcolar- București 2009;

- Metode interactive de grup pentru învățământul preșcolar,editura ARVES, Silvia Breben,Elena Gongea,Georgeta Ruiu,Mihaela Fulga- București 2006.

DE CÂTE ORI EȘTI COPIL ÎN VIAȚĂ

Profesor Cozma Mariana

Școala Gimnazială „Traian Crețu” Năpradea

Se spune căci cartea cărților este biblia, în biblie evanghelistul Matei spune la capitolul 18 următorul îndemn: „Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor...”

Pornind de la aceste cuvinte ne dăm seama cât de importantă este această perioadă pentru un individ, formarea unui individ ca om începe în copilărie. Unii specialiști spun că dezvoltarea unei persoane începe chiar din perioada în care este concepută acea persoană. Toate tratatele de psihologie vorbesc despre cum influențează cei trei factori, ereditatea, mediul și educația dezvoltarea fizică și psihică a unei persoane. Dezvoltarea reprezintă un proces complex de trecere de la inferior la superior, de la simplu la organizat, printr-o succesiune de etape, stadii, fiecare etapă având propriile caracteristici. Individul înregistrează o dezvoltare fizică obiectivată în schimbări de natură fizică, morfologică și biochimică, o dezvoltare socială manifestată prin reglarea comportamentului în funcție de normele și cerințele impuse de societate și nu în ultimul rând o dezvoltare psihică. Dezvoltarea psihică se referă la apariția și transformarea proceselor și însușirilor psihice. Formarea proceselor psihice are loc sub acțiunea influențelor interne și externe, naturale sau sociale, directe sau indirecte, influențe subsumate categoriilor de ereditate, mediu, educație. În activitățile comune, în relațiile sale cu copilul, adultul pornește de regulă de la sine, fiind mereu tentat să proiecteze în capul copilului, propria sa logică. Există deci tendința continuă a adultului de a-i “preseria” copilului propria sa mentalitate, de a-l asemăna cu sine. De aici, situația de disjunctie în comunicare, de incongruență a codurilor. Or, știința acreditează principiul de a considera copilul în funcție de el însuși, de propria sa natură, fără a-l aduce la “tiparele” vârstei adulte. S-a comis de altfel și greșeala de a caracteriza copilul prin ceea ce *nu* are, nu posedă în comparație cu adultul, schițând *imaginea “in negativ”* a acestuia și nu imaginea reală a copilului. Firește, imaginea “in negativ” nu poate constitui suportul formării educative, pe aceasta nu se poate construi.

Cum trebuie privită dezvoltarea psihică? Simțul comun reduce dezvoltarea psihică la simple acumulări cantitative; copilul apare în aceasta optică drept “un adult în miniatură”. Practic, ar însemna să extindem la copil forme de activitate și de educație practicate de adulți, printr-o simplă “reducere de scară”, ceea ce se și întâmplă de multe ori. În realitate procesul dezvoltării trebuie privit dialectic: pante rapide de evoluție alternează cu paliere de echilibru, acumulări treptate duc cu timpul la schimbări semnificative. Primul pas independent, primul cuvânt rostit, prima operație mintală sau primul raționament verbal sunt pregătite prin progrese cantitative lente, dar odată apărute ele marchează adevărate noduri în evoluția ascendentă a copilului.

Treptat, se dezvoltă la copil un nou mecanism – numit *mecanismul semiotic* – cu gama proprie de posibilități inedite: capacitatea de a opera cu semne/simboluri ca substituite ale lucrurilor. Cuvântul instituie un sistem de semne, cele lingvistice, care ajung să tina locul obiectului absent, sprijinind evocarea, fixarea și combinarea imaginilor.

Universul magic al copilăriei nu este uniform. Pe parcurs ce copilul crește, nevoile și provocările pe care le întâmpină se schimbă. Această perioadă a vieții poate fi împărțită în trei etape principale și anume:

- copilăria timpurie (între naștere și 6-7 ani);
- copilăria mijlocie (între 6-7 și 12 ani);
- adolescența (12-17 ani).

Așadar suntem copii până la vârsta de 17- 18 ani, urmează viața de adult, dar uneori ne comportăm copilărește. Ne îndrăgostim, ne căsătorim dar copilăriile rămân în fiecare dintre noi, uneori la locurile de muncă, în activitățile desfășurate suntem catalogați că ne comportăm ca un copil. După ce devenim părinți se repetă fenomenul de a mai fi câteodată copil. Uneori numele copilului tău va fi cel al unui prieten din copilărie poate al bunicului sau poate al educatoarei ori al doamnei învățătoare. Începi să îți înveți propriul copil lucrurile pe care le-ai învățat tu în copilărie, îl atenționezi să nu facă unele prostii pe care tu tocmai le-ai făcut în copilărie, apoi îl înveți jocurile din copilărie. Toate aceste momente, te obligă într-un fel să mai fii copil, din când în când.

Ceea ce m-a marcat pe mine cel mai mult, au fost momentele petrecute lângă unele persoane foarte bolnave, uneori ultimele clipe din viață, sau unele momente petrecute lângă persoane foarte în vârstă. Am avut o prietenă foarte bună care a murit la 62 de ani și o soră mai mare, care și ea a murit la 60 de ani. Amândouă au fost foarte bolnave, înainte să moară, câteva zile, vorbeau întruna numai despre întâmplări din copilărie, apoi în momentele de inconștiență vorbeau cu mama, tata, bunicul, bunica, sau cu alte persoane care erau moarte de ani buni. Am avut prilejul să fiu lângă persoane trecute de 95 ani, doi bărbați fiind și veterani de război. Am observat că povesteau mai mult din copilăria dumnealor decât din perioada războiului. Când i-am cunoscut, în copilăria mea, aveam 9 ani, îmi povesteau numai despre întâmplările din perioada războiului și din perioada cât au fost refugiați, după ce au împlinit vârsta de 95 de ani, poveștile dumnealor erau aproape numai despre întâmplări din copilărie. Uneori mai aminteam eu despre război, dar nu erau atât de importante pentru dumnealor, precum perioada copilăriei. Am avut grijă de bunica mea, dânsa a murit la 89 de ani, înainte să moară îmi povestea cum a crescut, despre părinții dumneaei, despre frații dumneaei, eu o tot întrebam despre bunicul meu, care murise chiar în anul în care m-am născut eu, dar nu își mai aducea aminte de soțul dânzei, cu care a făcut și a crescut cinci copii. În schimb își amintea cu lux de amănunte despre bunica dânzei, despre mama, tata, frați, vecinii și prietenii din copilărie.

Apoi două teorii personale mă fac să cred căci copilăria este cea mai importantă perioadă din viața uni om, perioada cea mai minunată și care influențează cel mai mult viața fiecărui om.

Prima teorie este cea desprinsă din viața tatălui meu. Tatăl meu a rămas orfan de ambii părinți la vârsta de 2 ani, până la vârsta de 5 ani a crescut din mila satului, adică, se plimba toată ziua pe ulițele satului, la amiază îl chema de la ceva casă câte o femeie și îi dădea ceva să mănânce, apoi pleca, seara iar îl chemau la câte o casă și îi dădeau ceva de cină și îl culcau. Vara îl culcau în șură, în fân, iar iarna îl culcau în poiată cu animalele pe un braț de paie. Din când în când, femeilor din sat li se făcea milă de dânsul și îi mai făceau câte o baie. Când a împlinit cinci ani, un om din sat l-a luat la casa lui și l-a făcut slugă. Adică, avea un colțișor unde dormea, mâncare asigurată, dar trebuia să facă diferite munci. Curățenie la animale, prin curte, să ducă apă și lemne în casă, să meargă cu animalele în câmp la păscut și alte munci mai ușoare. În 1940, a plecat în armată și în 1944 s-a refugiat. Cu toate că nu a avut o copilărie fericită, vorbea cu mult drag despre acea perioadă din viața dumnealui, își amintea multe detalii din copilărie, uneori îmi spunea că nu înțelege cum de își amintește atâtea lucruri de când era copil și nu mai știe unde a pus un lucru în urmă cu o zi.

A doua teorie se desprinde din viața mea. La 38 de ani am născut un băiat, din motive de sănătate și din cauza anilor, am născut prin cezariană, după ce am fost dusă din sala de operație pe terapie intensivă și după două ore, timp în care nu am avut voie să dorm, după cele două ore am adormit, până în ziua următoare. Cu toate că auzeam gălăgia, gemete și vaiete, am dormit și tot timpul m-am visat în copilărie. Am avut vise doar cu mine copil și m-am trezit atât de odihnită, încât am putut să merg pe picioarele mele imediat ce am ajuns în salon.

Ca și încheiere, încă două argumente că această perioadă din viața noastră, este cea mai fericită, este faptul că pe lângă jocurile specifice perioadei din copilărie avem și mâncărurile specifice copilăriei. Nu o dată am auzit: „vai, nu am mai mâncat așa ceva de când am fost copil!” Există o listă cu mâncărurile copilăriei, dar cea mai frumoasă expresie este: „și când mâncam câte o mamă de bătaie!”.

La fel cum unele mirosuri îți trezesc instant amintiri și emoții, la fel unele mâncăruri au gustul copilăriei și te portă direct înapoi în timp, în bucătăria bunicii sau a mamei. Pentru toți cei vor să se simtă din nou copii, măcar preț de o cină, preparatele de mai jos sunt biletul pentru o călătorie pe aleea amintirilor.

Tăiței în lapte, griș în lapte, orez în lapte, murături, plăcinte, zacuscă, pâine unsă, mere coapte, cartofi în coajă, sarmale, mămăligă, fasole bătută, dulciurile, etc..

Pe lângă mâncare, care este un lucru bun și plăcut, al doilea argument al fericirii din copilărie este prezența unor boli, care sunt numite bolile copilăriei. Bolile copilăriei reprezintă o serie de afecțiuni care apar cel mai frecvent în primii ani de viață. Cele mai frecvent întâlnite sunt: varicela, rujeola, rubeola, oreionul, eritemul infecțios, roseola infantum și scarlatina.

Bibliografie:

Birch, A., (2000), Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, București

Boțiu, V., Mihailiuc, H., (1993), Copilul și lumea sa, Editura de Vest, Timișoara 6

Debesse, M., (1970), Psihologia copilului de la naștere la adolescență, Editura

Leroy, G., (1974), Dialogul în educație, Editura Didactică și Pedagogică, București

Șchiopu, U., Verza, E., (1995), Psihologia vârstelor, ciclurile vieții, E.D.P., R.A., București

Vincent, R., (1972), Cunoașterea copilului, E.D.P., București.

PROIECT DE ACTIVITATE

Propunătoare: prof. CRĂCIUN OANA

DATA: 31 mai 2024

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P. P. „Motanul Încălțat” Galați

NIVEL II: GRUPA MARE

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CINE SUNT/ SUNTEM?

TEMA DE PROIECT: „CAMPANIA GLOBALĂ A EDUCAȚIEI”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „DREPTURILE COPILOR”

TEMA ZILEI: „ZIUA INTERNAȚIONALĂ A DREPTURILOR COPILULUI”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV

DENUMIREA ACTIVITĂȚII: EDUCAȚIE MUZICALĂ

TEMA ACTIVITĂȚII: Activități destinate formării deprinderilor de interpretare expresivă

SUBIECTUL: Respectarea nuanțelor

Termeni de NUANȚE – TARE, ÎNCET (FORTE, PIANO)

MIJLOC DE REALIZARE: cântecul „COPILII LUMII, TOȚI VOR PACE!”

muzică și versuri: Mirela Rizea Marinescu

TIPUL ACTIVITĂȚII: formare de priceperi și deprinderi

DURATA: 30 minute

DOMENIUL DE DEZVOLTARE: CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

- activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE URMĂRITE:

3.2. demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative

3.3. demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 - să descrie conținutul imaginii prezentate;

O2 - să perceapă sunete de intensități diferite - nuanțe diferite: **TARE, ÎNCET (FORTE, PIANO)**, reproducându-le corect;

O3 - să intoneze corect și expresiv cântecul, respectând nuanțele de intensități diferite ale sunetelor și fragmentelor muzicale;

O4 - să motiveze nuanțele de intensități diferite în care se execută un fragment muzical, în funcție de conținutul și caracterul cântecului.

STRATEGIE DIDACTICĂ:

Metode și procedee:

- metode de acțiune reală: exercițiul

- **metode de comunicare orală:** explicația, conversația
- **metode de exploatare indirectă:** demonstrația
- **metode de evaluare:** aprecierea verbală

Mijloace de învățământ: imagini în care copiii pot recunoaște drepturile copiilor respectate sau nerespectate, emoticoane: chip vesel, chip trist, flanelograf, medalioane, calculator, boxe, orgă.

Forme de organizare: frontal, pe grupuri mici și individual.

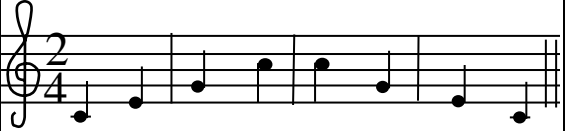

BIBLIOGRAFIE

- © **** *„Curriculum pentru educația timpurie”* (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani), București, 2019;
- © *** *„Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie”*, 2019;
- © **** *„Repere metodice utile pentru învățământul preșcolar”*, Vol. II, Ed. Delta Cart Educational, Pitești 2016
- © Culea, L. (coord.) – *„Aplicarea noului curriculum pentru educație timpurie”*, Editura Diana, Pitești, 2009;
- © Ionescu, M. – *„Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”*, Editura Vanemonde, UNICEF România, 2010;
- © Aldea, C.; Munteanu, G. – *„Didactica educației muzicale”*, E.D.P., București 2001
- © Anghelache, V. (coord.) – *„Metodica activităților instructiv-educative din grădiniță – Ghid pentru examenele de definitivat și grade didactice”* - Editura Didactica și Pedagoica, R.A., București, 2017;
- © Nadoleanu, O. – *„Educație muzicală - Suport de curs pentru Colegiul de institutori”*, Galați, 2004.
- © <https://www.youtube.com/watch?v=QHhXaqaNNuI>

MOMENT ORGANIZATORIC

Se asigură condițiile optime desfășurării activității:

- așezarea scăunelilor în semicerc;
- pregătirea materialelor;
- verificarea poziției corecte a copiilor pe scaun (corpul drept, puțin înclinat în față, capul drept privire înainte).

Evenimente/ le instruirii Durata	CONȚINUT INFORMAȚIONAL		STRATEGIA DIDACTICĂ			EVA- LUARE
	ACTIVITATEA EDUCATOAREI	ACTIVITATEA PREȘCOLARILOR	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. Activități introductive 5 min.	<p>ACTIVITĂȚI MUZICALE</p> <p>A. Exerciții de respirație „Șuieră vântul!” „Umflăm balonul!” „Suflăm în lumânările de pe tort!” „Mirosim floarea!”</p> <p>B. Exerciții de încălzire a vocii Se vor imita câteva instrumente muzicale, folosindu-se diferite fragmente muzicale:</p> <p>bum bum bum bum bum bum bum bum (tobă)</p> <p>ta ta ta ta ta ta ta ta (trompetă)</p> <p>tra la la la la la la la (chitară)</p> <p>li li li li li li li li li (vioară)</p>	<p>Execută exercițiile de respirație.</p> <p>Ascultă semnalul de începere.</p> <p>Intonează exercițiile de încălzire a vocii.</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Orgă</p>	<p>Frontal</p> <p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Observarea comportamentului verbal/ non-verbal al copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p> <p>Observarea sistematică privind interesul pentru activitate al copiilor</p>

<i>Evenimentele le instruirii</i> <i>Durata</i>	<i>CONȚINUT INFORMAȚIONAL</i>		<i>STRATEGIA DIDACTICĂ</i>			<i>EVA- LUARE</i>
	<i>ACTIVITATEA EDUCATOAREI</i>	<i>ACTIVITATEA PREȘCOLARILOR</i>	<i>Metode și procedee</i>	<i>Mijloace de învățământ</i>	<i>Forme de organizare</i>	
<p>2. Prezentarea materialului stimul 2 min.</p>	<p>Se realizează cu ajutorul unor imagini în care copiii pot recunoaște dacă drepturile copiilor sunt respectate sau nu și să le așeze pe flanelograf, în funcție de acest aspect (respectarea/nerespectarea acestora), în dreptul emoticonului corespunzător, justificându-și alegerea făcută.</p> <p>Se va iniția o discuție pe baza acestor materiale:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce înseamnă pentru voi cuvântul PACE? - Cum sunt copiii care trăiesc într-o țară în care este PACE? - Cum sunt copiii care trăiesc într-o țară în care este PACE? - Care sunt DREPTURILE COPIILOR pe care le recunoașteți în imagini? - De ce trebuie respectate aceste drepturi? - Ce se poate întâmpla dacă nu sunt respectate drepturile copiilor? 	<p>Răspund la întrebările educatoarei.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Imagini Emotocoane</p>	<p>Frontal Individual</p>	<p>Observarea comportamentului verbal/non-verbal al copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>
<p>3. Anunțarea titlului noului cântec 1 min.</p>	<p>Se prezintă titlul cântecului „COPIII LUMII, TOȚI VOR PACE!”.</p> <p>Se precizează faptul că muzica și versurile sunt scrise de Mirela Rizea Marinescu</p> <p>Se propune învățarea acestui cântec și se amintesc termenii de nuanțe diferite (intensități diferite): TARE,</p>	<p>Reproduc titlul cântecului.</p>	<p>Conversația</p>		<p>Frontal</p>	<p>Observarea focalizării și menținerea atenției copiilor</p>

<i>Evenimentele le instruirii</i>	<i>CONȚINUT INFORMAȚIONAL</i>		<i>STRATEGIA DIDACTICĂ</i>			<i>EVA- LUARE</i>
	<i>ACTIVITATEA EDUCATOAREI</i>	<i>ACTIVITATEA PREȘCOLARILOR</i>	<i>Metode și procedee</i>	<i>Mijloace de învățământ</i>	<i>Forme de organizare</i>	
<i>Durata</i>						
	<p>ÎNCET (FORTE, PIANO), despre care vor învăța astăzi și cu ajutorul cărora vor cânta cântecul sau alte fragmente muzicale, reproducându-le cât mai corect.</p>					
<p>4. Dirijarea învățării 18 min.</p>	<p>A. INTERPRETAREA MODEL Se realizează de către educatoare. Se analizează, pe scurt, conținutul cântecului, prin scurte comentarii legate de caracterul piesei:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cum am cântat? Tare sau încet? --- - Cum am cântat? Repede sau rar? --- - Cum este cântecul? Vesel sau trist? --- <p>B. ÎNVĂȚAREA TEXTULUI Se realizează pe unități logice: strofa I, refrenul și strofa a II-a. Se explică cuvintele și expresiile noi:</p> <p><i>„libertate”</i> <i>„dor de pace respirăm”</i> <i>„amurg”</i> <i>„hoinărim”</i> <i>„stăpâni pe-al nostru sfânt destin”</i> <i>„nu vrem dușmani la poarta noastră”</i> <i>„pe Dumnezeu îl vrem vecin”</i></p> <p>Se repetă textul în întregime o singură dată.</p>	<p>Ascultă cântecul în interpretarea educatoarei.</p> <p>--- --- ---</p> <p>Memorează versurile.</p> <p>Recită textul în întregime.</p>	<p>Demonstrația</p> <p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Exercițiul</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p>		<p>Frontal</p> <p>Individual Frontal</p> <p>Frontal</p> <p>Frontal</p>	<p>Observarea comportamentului verbal/non-verbal al copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p> <p>Analiza răspusurilor</p> <p>Observarea comportamentului verbal/non-</p>

<i>Evenimentele le instruirii</i> <i>Durata</i>	<i>CONȚINUT INFORMAȚIONAL</i>		<i>STRATEGIA DIDACTICĂ</i>			<i>EVA- LUARE</i>
	<i>ACTIVITATEA EDUCATOAREI</i>	<i>ACTIVITATEA PREȘCOLARILOR</i>	<i>Metode și procedee</i>	<i>Mijloace de învățământ</i>	<i>Forme de organizare</i>	
	<p>C. ÎNSUȘIREA CÂNTECULUI</p> <p>Strofa I și refrenul se învață pe fragmente melodice, combinându-se melodia cu textul, iar a doua strofă, în întregime, respectând intensitățile diferite ale sunetelor:</p> <p>Strofa I și Strofa a II-a – ÎNCET (PIANO)</p> <p>Refrenul - TARE (FORTE).</p> <p>Se repetă tot cântecul de 2-3 ori.</p>	Intonează cântecul.	Exercițiul		Frontal	verbal al copiilor Aprecieri verbale
5. Obținerea performanței 3 min.	<p>Porumbelul, fiind simbolul PĂCII, li se propune copiilor să de împartă în două subgrupe: „Grupa Porumbeilor” și „Grupa Porumbițelor”, copiii primind medalioane cu simbolurile subgrupeii din care fac parte.</p> <p>Se va realiza un concurs „CINE CÂNTĂ MAI FRUMOS?”</p>	Intonează cântecul împărțiți în două subgrupe, respectând linia melodică pe care o aud în boxe (negativul piesei).	Exercițiul	Medalioane Calculator Boxe	Pe grupe	Evaluarea relaționării copiilor Aprecieri verbale
6. Evaluarea 5 min.	<p>După desemnarea subgrupeii câștigătoare, se vor audia fragmente aparținând altor cântece în care se întâlnește problema muzicală propusă: sunete de intensități diferite - nuanțe diferite: TARE, ÎNCET (FORTE, PIANO).</p> <p>Apoi se propune intonarea cântecului după schemele muzicale</p>	Recunosc termenii de NUANȚĂ: piano (încet), forte (tare) .		Calculator Boxe	Frontal Individual	Evaluare orală individuală

<i>Evenimentele le instruirii</i> <i>Durata</i>	<i>CONȚINUT INFORMAȚIONAL</i>		<i>STRATEGIA DIDACTICĂ</i>			<i>EVA- LUARE</i>
	<i>ACTIVITATEA EDUCATOAREI</i>	<i>ACTIVITATEA PREȘCOLARILOR</i>	<i>Metode și procedee</i>	<i>Mijloace de învățământ</i>	<i>Forme de organizare</i>	
	propuse, schimbând între ele nuanțele, intensitățile sunetelor celor două strofe cu ale refrenului: Strofa I și Strofa a II-a – TARE (FORTE) Refrenul – ÎNCET (PIANO) .	Intonează cântecul, respectând schemele muzicale propuse.	Exercițiul		Frontal	
7.Încheierea activității 1 min.	Se fac aprecieri generale și pe subgrupe, evidențiindu-se respectarea cerințelor: <i>începerea la semnal, intonarea cântecului de către toți copiii în același timp, respectând nuanțele propuse.</i>	Ascultă aprecierile educatoarei.	Aprecie- rea ver- bală		Frontal Pe grupe	Aprecieri verbale

COPILII LUMII, TOȚI VOR PACE!

Versuri și muzica: Mirela Rizea Marinescu

1. Copiii lumii, toți vor PACE

Ca să trăiască fericiți,
În libertate să se joace,
Să crească-n țara lor iubiți!

Ei vor s-alerge prin grădină
Cu păsări multe ciripind,
În bucurie și lumină
Pe-ai lor părinți îi vor zâmbind!

Refren:

PACE, noi strigăm în cor!
PACE-n gândul tuturor! } Bis
Pentru PACE ne rugăm!
Dor de PACE respirăm! }

2. În diminețile senine

Vrem bucuroși să ne trezim
Și până când amurgul vine
Fără de griji să hoinărim.

Vrem să visăm sub zarea albastră
Stăpâni pe-al nostru sfânt destin,
Nu vrem dușmani la poarta noastră,
Pe Dumnezeu îl vrem vecin!

<https://www.youtube.com/watch?v=QHhXaqaNNuI>

Fantezie și culoare în activitățile școlare

Prof. Crăciun Roxana Mihaela, CSEI NR.2 COMĂNEȘTI

Jocul culorilor este o activitate educativă importantă pentru grădiniță. Utilizarea culorilor nu numai că îmbunătățește abilitățile de recunoaștere vizuală ale copiilor, dar le dezvoltă și creativitatea și imaginația. Predarea culorilor este unul dintre primii pași în educația copiilor și există multe activități de care profesorii pot profita pentru a-și îmbunătăți învățarea. În acest articol, vom explora câteva dintre aceste activități, descoperind modul în care copiii pot învăța în timp ce se joacă și se distrează cu culorile.

Culorile primare sunt culorile de bază care stau la baza tuturor culorilor. Acestea sunt considerate absolute deoarece nu pot fi obținute prin niciun amestec. Cele trei culori primare sunt magenta, galben și cyan. Prin amestecarea acestor culori primare, puteți obține toate celelalte culori. De exemplu, amestecarea magenta și galben vă oferă portocaliu, în timp ce amestecarea magenta și cyan vă oferă albastru. Explicarea copiilor importanța culorilor primare și cum să le obțină poate fi o modalitate distractivă de a-i introduce în lumea culorilor și a artei.

Culorile primare stau la baza tuturor nuanțelor care există, deși nu pot fi obținute prin amestecare. Magenta, galben și cyan sunt considerate culorile absolute care, combinate, produc toate culorile de pe roata culorilor. Cunoașterea teoriei culorilor poate fi crucială pentru artă și design, deoarece vă permite să creați culori complementare și să alegeți combinații eficiente de nuanțe.

Predarea culorilor copiilor de doi ani poate părea o provocare, dar există modalități educaționale și distractive de a face acest lucru. Un joc simplu și eficient este de a folosi coșuri de diferite culori și de a cere copiilor să pună obiectele corespunzătoare în coșul potrivit. Acest lucru îi ajută pe copii să învețe numele culorilor și să le asocieze cu obiectele de zi cu zi. În acest fel, învățarea devine o serie de activități ludice care stimulează curiozitatea și creativitatea.

Copiii de doi ani pot învăța culorile prin activități jucăușe, cum ar fi utilizarea coșurilor de diferite culori, în care să pună obiectele corespunzătoare, permițându-le să asocieze numele culorilor cu obiecte din viața de zi cu zi și să-și dezvolte curiozitatea și creativitatea.

Predarea culorilor în școala primară este o activitate fundamentală pentru dezvoltarea cognitivă și creativă a copiilor. Învățarea culorilor nu numai că îi ajută pe copii să recunoască și să identifice lumea din jurul lor, dar îi pregătește și pentru o înțelegere a științelor naturale, a artei și a esteticii. Prin jocuri, meșteșuguri și activități practice, copiii își pot dezvolta abilitățile cognitive și lingvistice și pot dezvolta o înțelegere mai profundă a importanței culorilor în societate. În acest articol, vom aprofunda unele dintre cele mai bune activități de culoare pentru școala primară, pentru a ajuta copiii să învețe într-un mod distractiv și antrenant.

Avantaje

Îmbunătățește capacitatea de discriminare vizuală: activitatea culorilor îi ajută pe copii să distingă diferitele nuanțe și nuanțe ale culorilor, îmbunătățind capacitatea lor de a discrimina vizual și percepția culorilor.

Promovează dezvoltarea creativității: prin activitatea pe culori, copiii își pot dezlănțui imaginația și creativitatea, inventând noi combinații de culori și experimentând diferite tehnici artistice.

Stimulează abilitățile motorii fine: Utilizarea creioanelor, markerelor, creioanelor și a altor instrumente de colorat îi ajută pe copii să-și îmbunătățească abilitățile motorii fine prin întărirea mușchilor din mâini și degete și dezvoltarea coordonării mână-ochi.

Promovează învățarea conceptelor matematice: Activitatea de culoare poate fi, de asemenea, utilizată pentru a ajuta copiii să înțeleagă concepte matematice de bază, cum ar fi numărarea, clasificarea și asocierea obiectelor pe baza culorii.

Prejudicii

Posibilitatea discriminării – În cazul în care copiii nu sunt educați corespunzător cu privire la modul de apreciere și respectare a diversității culturale, activitățile despre culori ar putea crește riscul de discriminare. De exemplu, dacă culoarea pielii unui copil este favorizată față de alta, acest lucru ar putea induce sentimente de inadecvare sau tensiune interpersonală între copiii implicați.

Limitări în creativitate – Exercițiile de colorat îi pot ajuta pe copii să-și dezvolte mijloacele de exprimare și abilitățile artistice, dar și să le limiteze creativitatea. Dacă accentul se pune doar pe culorile standard și pe combinațiile lor, copiii nu își pot dezvolta adevăratul potențial artistic, iar creativitatea lor poate pierde nuanțe și nuanțe inovatoare.

Predarea teoriei culorilor în școala primară poate aduce multe beneficii. În primul rând, îi ajută pe copii să-și dezvolte capacitatea de percepție a culorilor, ceea ce le poate afecta pozitiv creativitatea și imaginația. În plus, predarea teoriei culorilor poate sprijini învățarea subiectelor științifice, cum ar fi fizica, biologia și chimia, deoarece culoarea și lumina sunt factori importanți în aceste discipline. În cele din urmă, învățarea despre teoria culorii poate promova, de asemenea, o mai mare conștientizare a aspectelor estetice ale artei, modei și designului.

Predarea teoriei culorilor în școala primară poate îmbunătăți percepția culorilor copiilor, sporindu-le creativitatea și sprijinind învățarea științifică. În plus, poate promova o mai mare conștientizare estetică în artă, modă și design.

Cum pot integra predarea culorilor în activități practice și antrenante emoțional pentru copiii de școală primară?

Predarea culorilor este crucială pentru dezvoltarea cognitivă și artistică a copiilor. Integrarea activităților creative care implică utilizarea culorilor este o modalitate bună de a obține mai multă participare emoțională din partea elevilor. Unele idei pot fi utilizarea picturii, desenului sau crearea de mozaicuri colorate, fără a neglija importanța selecției culorilor și a teoriei culorilor. Acest lucru va asigura o învățare captivantă și distractivă, ceea ce va face subiectul memorabil pentru toți elevii.

Predarea creativă și antrenantă a culorilor este un aspect important al dezvoltării artistice și cognitive a copiilor, care include activități precum pictura, desenul și crearea de mozaicuri colorate, urmând teoria culorilor și selecția atentă a culorilor. Acest tip de învățare distractivă este esențial pentru a-l face memorabil pentru elevi.

Predarea culorilor în școlile primare: strategii și activități inovatoare

Predarea culorilor în școlile primare este un pilon important pentru învățarea copiilor. Este esențial ca educatorii să utilizeze activități inovatoare și antrenante pentru a-și ajuta elevii să se familiarizeze cu diferite nuanțe de culoare și să învețe principiile fundamentale ale teoriei culorilor. Strategii precum crearea de opere de artă folosind tehnici de pictură și organizarea de jocuri educative îi pot ajuta pe copii să descopere lumea cromatică într-un mod distractiv și creativ. În plus, predarea culorilor este un instrument important pentru dezvoltarea abilităților motorii și cognitive ale copiilor, încurajându-le creativitatea și imaginația.

Predarea culorilor este un pilon esențial în școala primară, care necesită activități inovatoare și antrenante. Tehnicile de pictură și jocurile educative îi ajută pe copii să descopere lumea cromatică, îmbunătățindu-și abilitățile motorii și cognitive. În acest fel, predarea culorilor devine, de asemenea, un instrument pentru a încuraja creativitatea și imaginația.

Explorarea și învățarea culorilor în școala primară: tehnici ludice și educative

Pentru elevii de școală primară, învățarea culorilor poate fi distractivă și antrenantă, datorită numeroaselor tehnici jucăușe și educative pe care profesorii le pot folosi. De exemplu,

jocurile de culoare, cum ar fi zarurile Simon sau vânătoarea de comori de culori, pot ajuta copiii să practice identificarea culorilor, în timp ce crearea de activități artistice folosind diferite nuanțe ale unei culori poate dezvolta înțelegerea diferenței dintre culorile primare și secundare. Prin utilizarea acestor tehnici, profesorii se pot asigura că elevii lor dezvoltă o bază solidă în cunoașterea culorilor la începutul educației lor.

Profesorii de școală primară pot folosi tehnici ludice și educaționale, cum ar fi jocul culorilor și activitățile artistice, pentru a-i învăța pe copii identificarea primară și secundară a culorilor. Aceste activități pot face învățarea culorilor captivantă și distractivă pentru elevi.

Impactul culorii asupra psihologiei copilăriei este un subiect fascinant care merită atenție. Copiii sunt foarte sensibili la stimulii vizuali, iar culoarea le poate afecta profund starea de spirit, comportamentul și învățarea. Impactul culorii asupra psihologiei copilăriei este un subiect complex, dar fascinant. Culorile pot afecta profund starea de spirit, comportamentul și învățarea copiilor. Înțelegerea modului de utilizare eficientă a culorilor poate stimula dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor, creând medii stimulative și incluzive. Amintiți-vă că utilizarea culorilor ar trebui să fie intenționată și bazată pe considerente pedagogice și emoționale, luând întotdeauna în considerare nevoile individuale ale copiilor.

[Joaca-te cu culorile! Activități creative pentru grădiniță. | Actualizat în iunie 2024 \(attivazionefacile.com\)](#)

[Activități inovatoare de culoare pentru școala primară: stimuli creativi pentru elevii dumneavoastră | Actualizat în iunie 2024 \(attivazionefacile.com\)](#)

Exemple de bune practici- Dirigenție

Titlul activității: **ȘCOALA MEA, O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI!**

Durata: 50 de minute

Obiective:

La finalul parcurgerii activității, elevii vor reuși:

- să identifice aspecte ale diversității în mediul școlar;
- să valorizeze elemente culturale specifice într-un context dat.

Resurse necesare: laptop, videoproiector, foi albe, pixuri, markere, foarfeci, hârtie colorată, carioci, lipici, creioane colorate.

Descrierea activității:

-Li se arată copiilor următoarea fotografie preluată de pe Internet și se inițiază o discuție pornind de la întrebarea: Ce gânduri vă provoacă această imagine?

- Li se citește copiilor următoarea poveste și li se cere să decidă, în scris, care planetă ar fi cea mai bună pentru personajul principal (Terra sau cealaltă planetă?).

Copilul care avea doi ochi (fără autor, preluată de pe Internet)

A fost odată o planetă care semăna foarte mult cu Terra. Singura diferență dintre locuitorii săi și pământeni era aceea că ei aveau doar un ochi. Cu acest ochi puteau să vadă astrele ca și cum ar fi privit printr-un telescop și microbi ca și cum s-ar fi uitat printr-un telescop. Într-o zi, pe această planetă, se născu un copil cu un defect fizic foarte ciudat: el avea doi ochi. Părinții săi au fost foarte triști, l-au dus pe la mai mulți doctori, dar li s-a spus că era un caz incurabil. Cu timpul ei au reușit să se consoleze și au început să se ocupe foarte mult de copil. Erau din zi în zi mai mulțumiți deoarece copilul era foarte vesel. Însă, pe măsură ce copilul creștea, problemele sale erau din ce în ce mai mari. Puțin câte puțin copilul care avea doi ochi a început să rămână în urmă la învățătură. Profesorii săi îi acordau de fiecare dată mai multă atenție. Ei aveau nevoie de mai mult timp pentru a-l ajuta. Acest copil se gândea că nu va fi bun de nimic atunci când va fi mare

Până într-o zi când descoperi că vedea ceva ce alții nu puteau să vadă. Părinții săi au rămas uimiți. La școală, povestirile sale îi încântau pe colegi. Toți voiau să afle cum vedea el lucrurile. Cu timpul, deveni atât de celebru încât defectul să nu atrăgea atenția nimănui. Sfârși prin a nu-i păsa nici lui însuși. Asta pentru că, deși erau multe lucruri pe care nu putea să le facă, era departe de a fi o persoană inutilă. Ajunse unul dintre cei mai admirați locuitori ai planetei sale.

- Copiii citesc răspunsurile.

- Profesorul scrie pe tablă titlul: **Școala mea-școala noastră** și le cere elevilor să umple grădina școlii cu flori.

Utilizând materialele pe care le au la dispoziție, elevii confecționează individual, cât mai creativ, o floare care să-i reprezinte. Ei trebuie să o completeze, notând:

- pe petalele: însușiri pozitive care îi descriu ca oameni speciali;

- pe tulpină:-un obiectiv personal pentru viitor;

- pe frunze-realizări cu care se mândresc;

- pe linia solului: persoane din școală care au contribuit la dezvoltarea lor profesională.

Elevii trebuie să prezinte floarea colegilor. Apoi lipesc floarea pe tablă.

Integrarea cu succes a Lumii Magice A Copilăriei în cadrul orelor de Limba Engleză

Profesor *Dan Pop Alina Dora*

Școala Gimnazială „*Grigore Moisi*”, Satu Mare

07.06.2024

Copilăria reprezintă o etapă crucială în dezvoltarea fiecărui individ, caracterizată prin imaginație debordantă, curiozitate nesfârșită și o sete de cunoaștere. Integrarea lumii magice a copilăriei în orele de limba engleză nu doar că face procesul de învățare mai captivant, dar și facilitează asimilarea noilor cunoștințe într-un mod natural și plăcut. În cadrul acestui eseu vom explora cum pot fi aduse elemente de culoare, fantezie și imaginație în cadrul lecțiilor de engleză pentru a crea o experiență educativă de neuitat.

Culoarea joacă un rol semnificativ în stimularea cognitivă și emoțională a copiilor. Materialele didactice colorate, precum cărțile de povești ilustrate, posterele educative și fișele de lucru viu colorate, ajută la menținerea atenției și la îmbunătățirea memorării informațiilor. În timpul orelor de limba engleză, folosirea culorilor poate facilita învățarea vocabularului prin asocierea cu imagini vizuale atractive.

Poveștile și teatrul de păpuși reprezintă modalități ideale de a aduce fantezia în sala de clasă. Poveștile captivante, fie ele clasice sau moderne, stimulează imaginația copiilor și oferă contexte bogate pentru exersarea limbii engleze. În plus, teatrul de păpuși permite copiilor să își exprime creativitatea și să își dezvolte abilitățile de vorbire prin interpretarea diverselor personaje. Această metodă nu doar că face învățarea distractivă, dar și ajută la înțelegerea profundă a limbii prin context și acțiune.

Jocurile de rol și dramele școlare sunt alte modalități eficiente de a integra lumea magică a copilăriei în orele de limba engleză. Prin crearea unor scenarii fanteziste, copiii sunt încurajați să folosească limba engleză într-un mod spontan și creativ. De exemplu, scenariile precum „O zi în viața unui supererou” sau „Călătorie în timp” permit copiilor să își dezvolte abilitățile de vorbire și să își exerseze vocabularul într-un cadru ludic.

Proiectele artistice și meșteșugurile reprezintă o altă metodă prin care se poate aduce magia copilăriei în sala de clasă. Activitățile de desen și pictură pe teme fanteziste, crearea de postere sau colaje, nu doar că dezvoltă abilitățile motorii fine ale copiilor, dar și le oferă ocazia de a-și exprima ideile și emoțiile prin artă. În timpul acestor activități, profesorul poate introduce și consolida vocabularul și expresiile în limba engleză, legând învățarea de un context creativ și vizual.

Tehnologia modernă oferă o multitudine de resurse pentru a aduce lumea magică a copilăriei în orele de limba engleză. Aplicațiile educative și jocurile interactive pe tablete și computere pot transforma învățarea într-o experiență plăcută și captivantă. Aceste instrumente sunt adesea colorate, animate și bazate pe povești, ceea ce stimulează interesul copiilor și îi ajută să își dezvolte competențele lingvistice într-un mod intuitiv.

Activitățile în aer liber, cum ar fi vânătoarea de comori sau jocurile de echipă, pot integra de asemenea elementele lumii magice a copilăriei în procesul de învățare. Organizarea unor vânători de comori cu indicii în limba engleză, de exemplu, poate transforma lecția într-o aventură captivantă, stimulând atât învățarea limbii, cât și dezvoltarea abilităților sociale și de colaborare.

Integrarea cu succes a lumii magice a copilăriei în orele de limba engleză nu doar că face învățarea mai atractivă și distractivă, dar și contribuie la dezvoltarea holistică a copiilor. Prin utilizarea culorii, fanteziei și imaginației, profesorii pot crea un mediu de învățare care să captiveze interesul copiilor și să faciliteze asimilarea naturală a limbii engleze. Astfel, fiecare lecție devine o aventură magică, unde învățarea și joaca se împletesc armonios, deschizând porțile către o lume plină de cunoștințe și descoperiri. pot transforma învățarea într-o experiență captivantă și plăcută pentru copii. Iată câteva strategii și activități pentru a aduce culoare, fantezie și imaginație în lecțiile de engleză:

1. Povești și Lectură

Activitate: Citirea și interpretarea poveștilor

- descriere: Alegeți povești clasice și moderne care să capteze imaginația copiilor. Citiți-le împreună în clasă, discutând despre personaje, acțiuni și morală.
- exemplu: Povești precum „Alice în Țara Minunilor”, „Peter Pan” sau „Harry Potter”.

Metodologie:

- Lectură interactivă: Implicați copiii în poveste prin întrebări și predicții.
- Role-playing: Reprezentați scene din poveste prin jocuri de rol.

2. Teatru și Jocuri de Rol

Activitate: Dramă creativă și jocuri de rol

- descriere: Copiii interpretează personaje din povești sau inventează scenarii fanteziste.
- exemplu: „Ce ai face dacă ai fi un supererou?” sau „Cum arată o zi pe o planetă magică?”

Metodologie:

- Distribuirea rolurilor: Asigurați-vă că fiecare copil are un rol.
- Crearea decorului: Folosiți materiale simple pentru a crea decoruri (hârtie colorată, accesorii).

3. Proiecte Creative

Activitate: Crearea de povești și ilustrații

- descriere: Copiii scriu și ilustrează propriile povești.

- exemplu: „Inventarea unei lumi fantastice” – copiii își imaginează și descriu o lume nouă, completată cu hărți și desene.

Metodologie:

- Scriere colaborativă: Lucrul în grupuri pentru a crea o poveste colectivă.

- Exponate: Organizarea unei mici expoziții cu lucrările copiilor.

4. Tehnologie și Aplicații Interactive

Activitate: Utilizarea aplicațiilor educative și a jocurilor online

- descriere: Folosiți aplicații și platforme online care încurajează învățarea prin jocuri interactive și povestiri animate.

- exemplu: Aplicații precum „Duolingo for Kids” sau „Storybird”.

Metodologie:

- Sesiuni de învățare individuale: Alocați timp pentru ca fiecare copil să folosească aplicația.

- Feedback și discuții: Discuții de grup despre poveștile și jocurile explorate.

5. Arte și Meșteșuguri

Activitate: Proiecte artistice tematice

- descriere: Copiii creează obiecte de artă inspirate de povești sau teme fanteziste.

- exemplu: „Construcția unui castel magic” sau „Crearea unui personaj fantastic”.

Metodologie:

- Materiale variate: Folosiți hârtie, carton, culori, materiale textile.

- Prezentarea lucrărilor: Fiecare copil prezintă creația și explică inspirația din spatele acesteia.

6. Jocuri și Activități în Aer Liber

Activitate: Vânătoare de comori și jocuri tematice

- descriere: Organizarea unor jocuri de căutare a comorilor sau trasee cu obstacole, bazate pe indicii în engleză.

- exemplu: „Vânătoarea de comori a piratului Jack” – copiii găsesc comori ascunse folosind indicii în engleză.

Metodologie:

- Crearea indiciilor: Asigurați-vă că indiciile sunt adaptate nivelului de limbă al copiilor.

- Echipe de lucru: Împărțiți copiii în echipe pentru a încuraja colaborarea.

7. Muzică și Cântece

Activitate: Învățarea cântecelor și rimele

- descriere: Introduceți cântece și rime simple, distractive și interactive.
- exemplu: Cântece precum „Old MacDonald Had a Farm” sau „Twinkle, Twinkle, Little Star”.

Metodologie:

- Cântece interactive: Încurajați copiii să participe prin mișcări și gesturi.
- Crearea propriilor rime: Copiii pot crea propriile rime sau cântece pe teme fanteziste.

Prin utilizarea acestor activități și strategii, lecțiile de limba engleză pot deveni mai atrăgătoare și eficiente, captând interesul și imaginația copiilor, facilitând în același timp învățarea naturală și plăcută a limbii. Integrând aspectele de culoare, fantezie și imaginație în activitatea didactică la ora de limba engleză, putem crea un mediu stimulant și captivant pentru copii. Iată câteva exemple de activități care reflectă aceste elemente, alături de descrierea activității, materialele necesare și beneficii:

➤ Povestiri și Teatru de Păpuși

Activitate: Povestiri interactive și teatru de păpuși

- Descriere: Alegeți povești populare sau creați povești noi, adaptate nivelului de engleză al copiilor. Folosiți păpuși colorate pentru a reprezenta personajele și încurajați copiii să participe activ la poveste.
- Materiale necesare: Păpuși de mână, decoruri colorate, cărți de povești.

Beneficii:

- Îmbunătățirea vocabularului și a înțelegerii limbii engleze.
- Stimularea imaginației și a creativității prin implicarea activă în poveste.
- Dezvoltarea abilităților de ascultare și comunicare.

➤ Jocuri de Rol și Dramă

Activitate: Jocuri de rol în diverse scenarii fanteziste

- Descriere: Copiii pot fi împărțiți în grupuri mici și li se pot da scenarii de joc de rol, cum ar fi „o zi în viața unui astronaut”, „călătorie în timp” sau „regatul animalelor vorbitoare”.
- Materiale necesare: Costume simple, accesorii (coroane, măști, costume de astronaut etc.), fișe cu scenarii.

Beneficii:

- Dezvoltarea abilităților de vorbire și exprimare în limba engleză.
- Stimularea creativității prin interpretarea rolurilor.
- Îmbunătățirea abilităților sociale și de lucru în echipă.

➤ Ateliere de Artă și Creație

Activitate: Desen și pictură pe teme fanteziste

- Descriere: Organizați ateliere de artă unde copiii pot desena sau picta scene din poveștile preferate sau imagina propriile lor lumi fantastice.
- Materiale necesare: Hârtie, creioane colorate, vopsele, pensule, autocolante, glitter.

Beneficii:

- Îmbunătățirea abilităților motorii fine și a coordonării.
- Stimularea imaginației și a creativității.
- Crearea unui mediu relaxant și plăcut care să încurajeze expresia liberă.

➤ Proiecte de Colaborare și Postere

Activitate: Crearea de postere tematice

- Descriere: Copiii lucrează în echipe pentru a crea postere pe teme precum „Lumea basmelor”, „O excursie în spațiu” sau „Animalele magice”.
- Materiale necesare: Hârtie mare pentru postere, markere, reviste pentru decupat, lipici, autocolante.

Beneficii:

- Îmbunătățirea abilităților de comunicare și colaborare.
- Învățarea prin joc și artă vizuală.
- Exersarea limbii engleze într-un context creativ și practic.

➤ Jocuri Educative Interactive

Activitate: Jocuri interactive pe calculator sau tabletă

- Descriere: Folosiți aplicații educative și jocuri interactive care sunt colorate și bazate pe povești, pentru a învăța cuvinte noi și structuri gramaticale.
- Materiale necesare: Tablete, computere, acces la internet, aplicații educative.

Beneficii:

- Învățarea într-un mod distractiv și interactiv.

- Adaptarea la diverse ritmuri de învățare.
- Stimularea interesului pentru limba engleză prin utilizarea tehnologiei.

➤ Activități în Aer Liber

Activitate: Vânătoare de comori în limba engleză

- Descriere: Organizați o vânătoare de comori unde indiciile sunt date în engleză și copiii trebuie să găsească obiecte ascunse pe baza acestor indicii.
- Materiale necesare: Liste cu indicii, obiecte ascunse, premii mici.

Beneficii:

- Îmbunătățirea abilităților de citire și înțelegere a limbii engleze.
- Exersarea limbii într-un context real și distractiv.
- Promovarea activităților fizice și a lucrului în echipă.

Aceste activități, armonizate în orele de limba engleză, vor transforma învățarea într-o experiență magică, plină de culoare, fantezie și imaginație, captivând și motivând copiii să își dezvolte competențele lingvistice într-un mod natural și plăcut.

PRIMUL AN DE ȘCOALĂ CA PARTE DEFINITIVĂ A UNEI COPILĂRII MAGICE

PIESE DE TEATRU PENTRU ORGANIZAREA EDUCAȚIEI MORAL-COMUNITARE ÎN CLASA PREGĂTITOARE

Cecília Dávid-Szabó și Klára-Veronika Sebestyén
Liceul Pedagogic „Benedek Elek”

În acest an școlar am început o clasă pregătitoare în cadrul unui sistem de educație alternativă pas cu pas. Căutam o mulțime de jocuri de construire a comunității pe care să le putem juca cu o nouă echipă și pe care să le putem folosi pentru a organiza educația moral-comunitară.

Credem că este important să integrăm jocurile de teatru în viața școlară, deoarece acestea pot crea o atmosferă distractivă, liberă și jucăușă în clasă. Copiii își petrec cea mai mare parte a zilei la școală, este important deci să aibă ocazia de a experimenta magia copilăriei într-un mediu școlar. Următoarele jocuri reprezintă o contribuție importantă în acest sens.

Dorim să le oferim colegilor noștri, dacă sunt dispuși și capabili, să le folosească în propriile clase.

1. Piatra curajului

Copiii se așează în cerc și împart piatra curajului. Cel care are piatra spune când a fost cel mai curajos. Regula: poate vorbi numai copilul care are piatra.

2. Podul celor curajoși

Copiii formează două rânduri față-n față: ei alcătuiesc podul. Ei trebuie să traverseze podul legați la ochi sau cu ochii închiși. Copilul care pășește pe pod poate alege să traverseze un pod care fie vâslește, fie gădilă.

Varianta jocului: copiilor li se pot oferi și alte opțiuni, cum ar fi să bată din palme sau să traverseze podul scoțând diferite sunete. De asemenea, copiii pot sugera noi moduri de traversare.

3. Păpușile

Copiii se așează în perechi, unul dintre ei fiind păpușa somnoroasă și celălalt mămica. Mama mișcă păpușa în timp ce vorbește cu ea, lăsând-o să știe ce are de gând să facă cu ea. De exemplu, te voi legăna, te voi așeza, te voi peria, te voi hrăni, îți voi face baie, te voi pune în pat etc.

O regulă importantă este că bebelușul nu trebuie să fie rănit în niciun fel și trebuie să fie îngrijit. Prin schimbarea rolurilor, jocul poate fi reluat.

Se recomandă să se joace un joc de probă, în care mamele pot acționa conform instrucțiunilor profesorului până când se familiarizează cu jocul.

4. Cine ar trebui să te conducă prin furtună?

Trei antreprenori vor fi aleși din rândul copiilor pentru a fi piloți. Aceștia vor alege trei lideri care îi vor ajuta din turnul de control să aterizeze în siguranță pe pistă în caz de vreme schimbătoare. Piloții și controlorii vor fi plasați într-o formație împrăștiată, iar obstacolele (zaruri, jucării) vor fi aruncate pe teren. Controlorii îi vor contacta pe piloți prin radio și le vor da vestea proastă că se apropie o furtună. Răspunde, Fulger! În câteva minute veți fi într-un nor mare de furtună, dar vă voi ajuta să zburăți prin el. Stb.)

Piloții trebuie să navigheze după sunet cu ochii închiși, conform indicațiilor liderului (controlor de trafic aerian). Instrucțiunile pot fi: un pas înainte, în lateral, stop, stop,....

5. Târgul fricii

Împreună cu copiii, înființați un târg simbolic. În această piață, copiii pot nu numai să cumpere, ci să-și și vândă temerile unui kofta magic care plătește cu un zâmbet. Kofa strânge temerile într-o pungă. Copiii își spun frica, o pun în pungă și spun ce fel de zâmbet doresc în schimb, de exemplu mic, mare, mediu, până la urechi etc. Zâmbetul vânzătorului trebuie imitat de toți copiii. (La început, învățătorul este conducătorul, dar când copiii au înțeles jocul, pot juca și ei acest rol).

Soarta pungii poate fi decisă împreună cu copiii. Se pot face sugestii, de exemplu, să o atârne pe peretele clasei pentru ca ei să își pună temerile în ea, sau să arunce punga cu temerile lor etc.

6. Cum este timpul în interiorul tău?

Adesea ne exprimăm emoțiile prin termeni folosite în meteorologie: adesea suntem senini, alteori suntem furtunoși. Jucătorii se așează în cerc și cine vrea, ne spune cum este vremea în interiorul său. După ce a ascultat câteva gânduri, arbitrul pune o întrebare, de exemplu: Cum este vremea în interiorul tău când ești speriat? Pentru a elibera tensiunea, se recomandă să întrebați jucătorul, de ex. : în acest moment, în interiorul meu bate o briză ușoară, soarele strălucește ușor, nu există niciun nor în interiorul meu.

7. Suflă-ți tristețea!

Jucătorii inspiră adânc și apoi suflă în afară tristețea lor, și dau drumul gândurilor rele. Când exercițiul se termină, arbitrul întreabă cine ce a eliberat. Arbitrul începe replica, de exemplu: „Am eliberat o mare tristețe cauzată de... un eveniment! Ce ai suflat?”. Când clasa este plină de tristeți suflate, copiii le pot alunga ritualic pe fereastră.

8. Așează-te!

Așezați un obiect la alegere în mijlocul camerei și „vrăjiți-l” în felul următor: Copiii trebuie să se poziționeze aproape sau departe de obiect, în funcție de instrucțiuni. De exemplu, cei cărora le place/se tem de câini ar trebui să se poziționeze aproape de scaun, iar cei cărora nu le place ar trebui să se poziționeze departe de scaun.

9. Care este locul meu?

Conducătorul jocului spune caracteristica unui obiect sau însușirea unei ființe, de ex: masă rotundă, băiat zglobiu, etc., al cărei opus copiii trebuie să îl numească. El numește apoi cele două colțuri opuse ale camerei pentru cele două caracteristici. Copiii, după ce au decis ce caracteristică sunt, se așează în colțul corespunzător. Se sugerează să se ceară unora dintre jucători să își justifice decizia și apoi să stea cu toții în mijlocul camerei. Jocul continuă prin numirea unei noi caracteristici.

10. Împrieteniți-vă cu mâinile și picioarele

Copiii se plimbă liber într-un spațiu destinat acestui joc, apoi își caută prieteni conform instrucțiunilor arbitrului. De exemplu: Găsește un prieten cu degete mic! Copiii formează apoi perechi, atingându-și degetele mici (varianțe: umărul drept/stâng, cotul stâng/drept, perechea de genunchi etc.)

După câteva jocuri, copiii ar trebui să-și viziteze vechii prieteni. De exemplu: Găsește-ți prietenul cu umărul tău drept!

11. Cronologie

Copiii se poziționează în cameră astfel încât să se poată vedea unii pe alții. Fiecare jucător primește câte o bucată de ață. Sarcina lor: în timp ce își înfășoară firul pe deget, trebuie să vorbească despre prietenul lor. De exemplu, știu despre mine că sunt și despre prietenul meu XY știu că.../mi place prietenul meu pentru că....

12. Suflă vântul fierbinte

Copiii se așează în cerc, pe scaune. Conducătorul face diferite afirmații, pe care copiii decid dacă sunt corecte sau nu. Cei care sunt corecte se duc în centrul cercului și apoi iau loc pe un alt scaun. Când arbitrul strigă „vânt puternic”, toată lumea își schimbă locurile.

13. Podul iubirii

Copiii formează două rânduri față-n față pentru a alcătui puntea. Ei trebuie să traverseze podul legați la ochi sau cu ochii închiși. Persoana pe lângă care trec trebuie să își exprime afecțiunea într-un fel sau altul (de exemplu, îmbrățișare, mângâiere, șoptirea unei urări de bine, etc.)

Jucăm acest joc și atunci când sărbătorim zile de naștere, doar că în aceste ocazii numai persoana sărbătorită trece prin podul iubirii.

Ne bucurăm că am încorporat aceste jocuri în rutina noastră zilnică, ele au creat o atmosferă foarte bună în clasă la sfârșit de an școlar și credem că copiii vor începe clasa I. cu un sentiment de siguranță emoțională, la care au contribuit jocurile descrise mai sus.

Bibliografie

- Dr. Vilma Kósa, Nóra Előd, Magdolna Juhász, Andrásné Kovács, Rozália Szűcsné Pintér (2003): Add tovább!, Editura Candy, Veszprém
- Lovas Mihályné - Tarr Ágnes (2011): Varázstükör, Nemzeti Geográfia Kft., Budapesta

COPILĂRIA, UN TĂRÂM DE VIS

PROF. ÎNV. PRIMAR, DINCĂ ELENA CLAUDIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 20,
BUCUREȘTI

„Există în viața omului mai multe etape de când apare pe lume și până când se cufundă prin Marea Trecere la asfințit. Dintre ele, gingașă este cea fragilă, cea a descifrării tainelor vieții – copilăria.”

În primul rând, copilăria reprezintă un paradis al vieții, intrarea în tainele ei încă de la primul cuvânt rostit și până la vorbirea curentă. A fi copil înseamnă a pătrunde în universul unei vârste fericite în care cunoașterea să fie împletită cu misterul jocului, cu interesul pentru ce este nou, pentru vârsta în care descifrarea tainelor marchează vise sau visuri.

A fi copil înseamnă să ai sfătuitori, să te poarte pe drumurile vieții, astfel încât, când ajungi la ieșirea din mitul copilăriei să fii tu în stare să-ți alegi calea.

În al doilea rând, copilăria nu trebuie să rămână un neajuns din niciun punct de vedere. A fi copil înseamnă că ai pătruns în ceea ce este omenesc și ca urmare, înseamnă să intri în rândul celor educați, pentru a nu rămâne cu timpul doar o copie nereușită .

A fi copil înseamnă a face parte din cea mai fericită perioadă din viața unui om, una cu mai puține griji, pentru că este etapa visului înaripat, al imaginației dezlănțuite. Pentru cel de-o șchioapă, totul devine posibil și niciun nor nu trebuie să-i umbrească bucuria de a trăi clipa. În copilărie, micile necazuri și supărări de moment trec ca o simplă mângâiere, mai ales cu o vorbă spusă cu folos de cei dragi. Copil fiind, râsul trebuie să înlocuiască plânsul. În copilărie, poate ne dorim să devenim cât mai repede adulți, fără să realizăm ce ne așteaptă, mai ales că, la un moment dat, de la o vârstă a maturității lăsăm în urmă nostalgia copilăriei. Ne putem întoarce la ea, doar prin rememorare.

Așa s-a reîntors și Creangă care afirma despre vârsta copilăriei că este „veselă și nevinovată”, dar și „fericită”. Este adevărat că există și copii fără copilărie, dacă ne amintim opera „Singur pe lume”.

Copilăria pune bazele întregii vieți. Ea reprezintă etapa formării caracterului și a dezvoltării anumitor aptitudini care o să ne reprezinte pe tot parcursul anilor.

O copilărie fericită înseamnă să te afli într-un adevărat univers magic, să fii ocrotit, să fii mângâiat, să ai un adevărat leagăn al copilăriei.

Foarte mult timp îl petrecem în copilărie, la școală. De aceea, este important ca elevii să participe la multe proiecte care îi vor ajuta să se dezvolte frumos și în același timp vor constitui amintiri plăcute peste ani. Întrebându-i la începutul clasei a II-a, ce le-a plăcut cel mai mult în clasa I, mi-au răspuns: „Târgul de Crăciun”. Acolo, au vândut și au cumpărat obiecte confecționate de ei, pentru ca apoi banii să fie donați.

De asemenea, o altă activitate care le-a plăcut mult a fost „Parada costumelor ECO”. Au confecționat costume din materiale reciclabile în ȘCOALA VERDE și le-au prezentat colegilor.

Copilăria este un mit și când ieșim din el, ne rămâne doar regretul că ea este ireversibilă

Bibliografie

<https://www.nurio.ro/blog/copilaria.html>, accesat în data de 07.06.2024

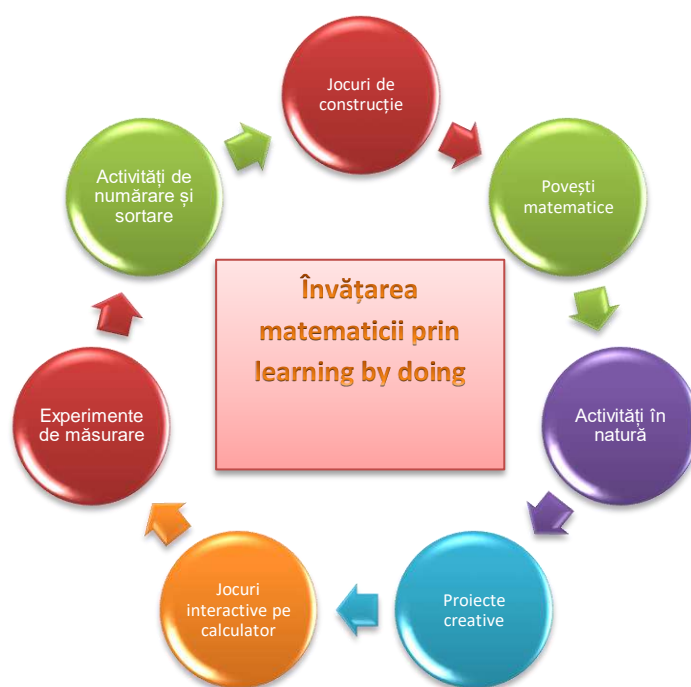
Onofrei, Margareta, *Literatura romana, 67 de eseuri pentru bac, filiera teoretică, tehnologică și vocațională*, Booklet, 2016, București

Lascăr, Marilena, Paicu, Liliana, *Eseul varianta rapidă pentru bacalaureat*, Art Grup Educațional, 2024, București

Învățarea matematicii după principiul "learning by doing"

în lumea magică a copilăriei

Învățarea matematicii prin principiul "learning by doing" în lumea magică a copilăriei poate transforma percepția copiilor asupra acestei discipline, făcând-o mai atractivă și accesibilă. acest principiu presupune implicarea activă a copiilor în procesul de învățare prin experiențe practice și jocuri interactive. Iată câteva modalități prin care acest concept poate fi aplicat:

1. Jocuri de construcție

Utilizarea jocurilor de construcție, precum lego, poate ajuta copiii să înțeleagă concepte matematice de bază, cum ar fi formele, simetria și proporțiile. construind diferite structuri, copiii își dezvoltă abilitățile spațiale și învață despre geometrie într-un mod practic și distractiv.

2. Activități de numărare și sortare

Activități care implică numărarea și sortarea obiectelor pot introduce copiii în conceptele de numere și seturi. de exemplu, sortarea bomboanelor după culoare și numărarea lor dezvoltă înțelegerea numerelor și a relațiilor dintre ele.

3. Experimente de măsurare

Experimentele simple care implică măsurarea diferitelor obiecte, cum ar fi lungimea, greutatea și volumul, îi ajută pe copii să înțeleagă unitățile de măsură și cum să le aplice în

viața de zi cu zi. de exemplu, copiii pot măsura ingredientele pentru o rețetă, dezvoltând astfel atât abilități matematice, cât și culinare.

4. Jocuri interactive pe calculator

Există numeroase aplicații și jocuri educative pe calculator care fac matematica atractivă și interactivă. acestea pot include puzzle-uri matematice, jocuri de strategie care necesită calcul și logică, și aplicații care simulează probleme matematice din viața reală.

5. Proiecte creative

Proiectele care combină matematica cu artele vizuale, cum ar fi desenarea și colorarea mandalelor geometrice, pot ajuta copiii să vadă frumusețea matematicii și să își dezvolte creativitatea. aceste activități îi încurajează pe copii să exploreze modele și simetrii într-un mod plăcut.

6. Activități în natură

Explorarea naturii oferă oportunități excelente pentru învățarea matematicii prin observare și interacțiune directă. de exemplu, copiii pot colecta și compara frunze sau pietre, învățând despre forme, dimensiuni și tipare naturale.

7. Povești matematice

Poveștile care includ probleme matematice sau provocări pot face ca învățarea să fie mai captivantă. aceste povești stimulează imaginația copiilor și îi ajută să vadă aplicabilitatea matematicii în diverse contexte.

Prin utilizarea principiului "learning by doing", copiii nu doar că învață matematica, dar își dezvoltă și abilități esențiale precum gândirea critică, rezolvarea de probleme, și colaborarea. de asemenea, acest mod de învățare reduce anxietatea legată de matematică, transformând-o într-o activitate plăcută și plină de satisfacții.

Învățarea matematicii prin experiențe practice și jocuri în lumea copilăriei creează un mediu educațional stimulant și eficient. această abordare nu doar că îmbunătățește cunoștințele matematice ale copiilor, dar și le cultivă o atitudine pozitivă față de această disciplină, pregătindu-i pentru viitoare provocări academice și profesionale.

Activități extrașcolare la matematică

Prof. Dobrescu Gabriela

Colegiul Național „Ecatarina Teodoroiu” Târgu Jiu/ Școala Gimnazială Săcelu

\$ F W L Y L W W U O H M R O D F Q U H R I O V H Q v Q G I O] Y R O K A R D O L L H V D W I O F H Y L O R U
F R P S O H V K Q I R U D D R I H U L Q S X U M Q X I L Q H J Y B E W O L W H Q S I H Q O W H U X
Y L D \$ F H V D F M L F R Q W L O I D R X U L P H S H L D V R Q D P O E L X Q W D E L L O H L D V R F L O D R O U H
V W L P X F O C H D H V D L L G H V W R I O X Q B U M D H I S H D W H G L Q Y H (G V X H F D H [L V D U D F X U U U L F X
U H D O G L I Q V R I S B R F B W X O Y P k Q D V U H R Q X O R F E L O W V D E Q B U W D U H D
S H U V R Q D R O S L L Q B R I N G U X L F S U L D Q W L Y H [W U I D F X M U E F U X I G M O H W U I L L F D U H D
F X O W I F R D U H H V S R R Q S W H G E H I M S U W H L W X D G L F Q Q O W H I X Q D X U N S L E P O L D F L Y L O L] D W
S U H F O L P W L P X F O R P U S R D U W D P U H I O W G L O Y X L G R W H I Q Q E H S G I O E H D D L
I U D J M I G U V W S D E K P X Q M B Q I F K Q R U S X I Q Q K G I O X R Q V D E F M F A V L H E W H O H
I H Q R P H G L Q O W X O U F D Y H P U L M R E L H F W Q Y W O M G W E D V S U Y L P B J M U
I L S U H J H Q O V B O F K L O U L E R U P H W Q W H F O U H G H W H L O B I D V X H O F J X O W R U W H O H
v Q W R W G H B X G I E L F M B D X O I V D F R U L Y I L O W V Y H G H S U V Q B O R V W D V F H
L Q I R U P D G L R Y Q H V O V H W R F P F R O M F F V L L V W H P O D W V H M J M v Q Y B U H L Q
I D S W X O D V H P H D F M D L V W X S E E X Q Y R U H H J X O L V O X R U Q G H V S I R Q V D E L O L V
F R S V I D L X W R G L V F & L S G E G O I D F V S I U D Q H W I S S D F W L S I R W L E G O I R W H E L W H
V I F X Q R D V O F H V L G L U L M I O H Q I O X I G H J Y] R I O W M D H U D O R P H K] H R U P D L
I U X P R E L H F S W L L Y Q I O S F R O O D O Q Y P k S W X I O S W H J W R S I H O X I O X L U X
Y L D

6 F R S D X F O W L Y L M W U O B H U R V B J Y R O X V O D R U S M D L W S B E D I O O W H U H Q D U H D
H O H Y I O D R W L F K M D Y I D U U I E V H D O F R Q I F Q X O W I L Q D V U H L S H V Q D O X X L Y L W L
V R F L R F X D M L X O L D O Y H V I O H U G L L K B O D H U U G W H X S B H O W H U X U E R O D U
D Q V D P E D I X O X F W L I W E D U H K S W H O R O L F B H H O D S U W H L D W X F K I D Q L L O R X U G L Q L O
F D U D F \$ F W L Y L W W U O H M R O D F Q U H R I O V H Q v Q G I O] Y R O K A R D O L L H V D W I O F H Y L O R U
G L I L F X O H M I L U P V O F H G L X F O R O D W H G X O F L Y H O O X [O H W L V L L P L D [L P L] H] H
S R W H Q Q L W O O E F W X D O

\$ F W L Y H W W U D F I X O B D F M X C P S B A M L H H U O H Y R I S O R R U V V X I O O R V G I I D V L H
G H J Y R D E W O L W S D L V L H S Q I Q D V E J X D G / L W F L S D W E Q W H H Y I D P S G O H I V W G H O
D F W L Y L W L

” & O X E G H B D W H P D J W L Q F L] B U F I O D X E X Q U G H O H S Y R H V S O V X U E L H F W H
D Y D Q G D P V D H W H P S V R W F] R S U Y B E Q I Q R W H U H L S B S O W U H W O B L S D
G L V F K G H I E D W H U L

" & R Q F X G V X D W H P D W L F 0 D R O W P E S I L L S B U P I S B I O V L I L R Q D O H
L Q W H U Q S U I H F Z O L O P I S , L O V G H U Q G H L R V Q H P O D , W 2 F D Q J D U R R
V D \$ P H U L O F D V Q K H P & R V P I S F W W \$ W & R Q V
" 7 D E H U F R G H L D U 3 D U V V D L E S H U D M H P X Q G H H S Y R M Q Y D
L V R F L B & R J O F H D I E H Q L H Q D W H U H V H
" 3 U R L G H F W H F H W D U X Q S O U R L G H E M U F M Q D W H P B D V L R W
S U H J H Q E R Q V F X G H W X I U L I Q V H K Q R O R J L H
" : R U N V K B S M P L Q D U L L 3 O D D W I H F O L L S V D U P H L Q R U D L Q L L J G M H
X Q L Y H U D X Q L V Q H / W X Q G H H S Y R M Q Y G H D V S S G L F P D W I H O P H W L F L L
v G L Y H G U R P H H Q L L
" - R F X U L D F W L Y L Q W H U D F W L Y W Q M R S B D E D H U P H D D V L F F W H L Y L W L
L Q W H U D X F R W L L S X J J O H S X B E G H O P R U V D D X F W L G H W H S / L F D S H
U R P D W H P D W L F
" & R O D E R X Q L L Y H U V L W F L X & C R L O D I S M U Q M S L X U W O E X S D X U L
V D X U R L V H S F W F L B G H F O M W A L O C R I O D W V H P D W L F
" 0 D W H P D O W R Q D H S Q V L H F D W H R P S V O R P U D O W R H E M H J W O X H D U
I I S U R L G H S W R H J U D P R D E U R H M L R F O R P D X S W H L Q H
" 3 X E O L E S U H J H Q W U L X Q X B U O L V F D S K O H H H S Q W H U P I B W H P D W L F H
v Q H Y G W S H F L S G Q W O M T S K D U W L O E S Q U H H D L Q H

\$ F H V D F M L Q G R B L D M X O D S U R I X G & Q B H V G P D H V O R P G V L O F D
G H J Y R O X V D U E H L O L P V S R U S V D H Q F X K R G E U H W H F R O S Y D R I E O H P P X Q C F R U
H F K L L S R P X Q L F D U H D

Ì Q F R Q F O D X F W H L Y H V W U L D H F X Q D V H Q S L H O W R H X X F B R L P S O H W
H F K L O (G B D H V H O H Y R L F O R G U D G H J Y R O D V D I Q V W O H G H D W K O B B L O L W L
Q R I L G H V H G H J Y B O W B Q I D R W L F L S V M O F H D F M L F R Q W O L D R X I P H U H D
X Q R L Q G L F R P L S O S H U H J W I L D E I D S U R Y R F Y U H Q L R U F R Q W U S L R E J X O H Y
V R F L H W D W H

% L E O L R J U D I L H

0 D U ' R D E U L ' R G X F S V L L H F P D W H P D M G L F E R M F V D F V K H P D W K H P I D Q V L F V
5 R P D Q B Q Q Y H U V L V 6 D % M

6 R F L H G H W L H O D M H P G V O R P H Q 6 6 0 5 K W W S U R B n e f d i i l e
concursurilor de matematică: Studiu de caz UK 0 7

COPILĂRIA

Prof.pentru învăț. primar Dobrița Tănțica

Școala Gimnazială Strejești de Sus

Nu știu alții cum sunt , dar eu când mă gândesc la locul nașterii mele, la casa părintească din Humulești parcă îmi saltă și acm inima de bucurie..

Copilăria este cea mai frumoasă etapă din viața fiecărui om, tărâmul magic al inocenței, al clipelor de joacă cu prietenii pe care îi porți în amintire de-a lungul timpului. Cine nu așteaptă cu nerăbdare vacanța, cine nu își dorește să evadeze din cotidian, să uite de griji și să trăiască copilărește

Mai târziu, copilul din noi devine un adult care își continuă copilăria prin copii lui , dar și prin elevii săi Ca și dascăl m-am regăsit în mulți dintre elevii mei, alături de care nă simt cea mai fericită Alături de elevii mei petrec timp de calitate, învățăm, desenăm, dansăm , aici e magia , în a-ti petrece cu copilul tău, cât poți

A devenit un dat a sărbători Ziua copilului și nu oricum , cu talent și ambiție am transformat-o într-un modus vivendi. Când ești copil toate ți se par magice, jocul, universul copilăriei nu are limite. Este etapa din viață în care toată lumea este a ta, nu privești în amănunțime orice detaliu, cu alte cuvinte nu găsim termen de comparație cșan vorbim despre copilărie

Ca învățătoare în mediul rural cunosc n copii care au nevoie de ajutor , Încurajez , optimizez pe orivare duntr ei De fiecare dată marchez acest eveniment printr-o paery, copiii se simt în largul său

Preocuparea pentru creativitate este justificată de importanța pe care o are aceasta în rezolvarea problemelor de natură socială, economică și culturală. Creativitatea a devenit un subiect important de cercetare în ultimii ani deoarece se consideră că omul modern trebuie să fie creativ, să fie capabil să se adapteze noilor condiții sociale, economice- realitatea recentă a societății moderne.

Creativitatea a devenit o condiție principală în progresul economic și social, fiind necesară în creșterea calității vieții. Fiind un fenomen complex, creativitatea este în strânsă legătură cu celelalte procese psihice, deoarece în cadrul procesului creator participă întregul sistem psihic uman. Aceasta depinde foarte mult de memorie, de voință, de gândire, de imaginație, de atenție. Creativitatea nu este identificată cu inteligența, ci reprezintă un fenomen psihologic independent și complex aflat în strânsă legătură cu psihicul uman.

Referitor la elevi, creativitatea reprezintă capacitatea acestora de a vedea problemele în mod global și de a găsi soluții diferite de rezolvare față de cele existente deja. Elevii cu un nivel ridicat al creativității manifestă o bună percepție de sine, au un set de valori care îi fac să se diferențieze de colegii lor. Există și un revers al medaliei privind calitățile creative ale elevilor, aceștia riscând să întâmpine anumite probleme din partea colegilor de clasă și anume acceptarea de către aceștia, riscă să nu fie apreciați de unii profesori care nu pun preț pe formularea unor judecăți proprii, riscă de asemenea și o implicare emoțională mare în rezolvarea sarcinilor.

Indicatori ai abilităților creative ale elevilor sunt: curiozitatea, intoleranța față de plictiseală, puterea de concentrare, flexibilitatea, ingeniozitatea, nonconformismul, adaptabilitatea, independența și puterea de muncă.

Elevul creativ devine în timpul orei de curs un actor “coparticipant” împreună cu profesorul ajutând la propria formare și actor “coresponsabil” de realizarea eficientă a procesului de învățare. În același timp joacă rolul de “actor” în actul educativ, își realizează propriul plan de învățare, conștientizează efortul ce trebuie depus, își alege strategiile de învățare care se mulează perfect pe propria personalitate astfel încât să obțină rezultate rapide cu minim de efort, își gestionează timpul și este capabil să își facă o autoevaluare corectă. Elevul creativ dă dovada de multă îndrăzneală, este capabil să facă aprecieri critice a unui produs, este independent în alegerea drumului de rezolvare a unei probleme.

Creativitatea reprezintă un proces mental și social, acesta implică generarea de idei și concepte noi, de asocieri creative între idei și concepte. Creativitatea se manifestă în multiple domenii. Este prezentă în discipline diferite - psihologie, științe, arte, filozofie, economie, management și

se manifestă la mai multe niveluri- cognitive, sociale, intelectuale, economice, artistice, literare. Deseori creativitatea se asociază în special cu artele- muzica, teatrul, dansul, literatura ,deseori denumite și “arte creative”, însă creativitatea nu aparține doar artelor, ci este fundamentală în progresul științelor, în matematică, tehnologie, politică, afaceri și în toate domeniile vieții cotidiene.

Există multe laturi ale creativității în funcție de domeniul de creație, este caracterizată prin abilitatea de a corela cunoștințe din domenii anterior disparate, de a lua idei existente și de a le combina diferit pentru noi soluții. De aici se poate concluziona o definiție simplă a creativității, cum că aceasta ar fi acțiunea de a combina elementele anterior necombinate, de a aduce alături cunoștințe din diverse domenii pentru găsirea de soluții inovative la rezolvarea de probleme. Există trei tipuri de creativitate- creativitatea tehnologică (invenția), creativitatea economică (antreprenariat) și creativitatea artistică/culturală. Toate aceste forme ale creativității se află în relaționare directă, implică procese de gândire comune și se completează reciproc. De exemplu economia creativă este rezultatul corelațiilor dintre tehnologii, arte și afaceri.

Procesul creator parcurge următoarele patru etape:

- Ø Pregătirea
- Ø Incubația
- Ø Iluminarea
- Ø Verificarea

Pregătirea constă în investigarea în detaliu a problemei date, în familiarizarea cu natura problemei și cu metode de rezolvare adecvate. Aceasta etapa depinde foarte mult de creație, este complexă și decisivă.

Incubația poate fi de lungă sau scurtă durată. Reprezintă etapa de așteptare, după perioada de pregătire în care nu s-a găsit nici o soluție. Ea se situează între momentele elaborării ultimei

ipoteze și momentul elaborării soluției definitive. În acest moment, problema pare a fi imposibil de rezolvat, dar imprevizibil apare rezolvarea.

Iluminarea este momentul central, crucial al procesului creator. Este etapa procesului de creație când se atinge punctul culminant. Ideea creativității apare brusc, este momentul apariției spontane a soluției, ceea ce pare obscur devine clar. Iluminarea este momentul străfulgerării ideii, este întotdeauna însoțită de bucuria frenetică a găsirii soluției și de un puternic sentiment de certitudine, eliberare și ușurare. Principalele aptitudini care favorizează iluminarea sunt: originalitatea, neconvenționalitatea, nonconformismul, independența gândirii, flexibilitatea cognitivă, capacitatea de a restructura, transforma, reforma, capacitatea de evaluare și de decizie.

Verificarea este stadiul final al gândirii creatoare. În etape aceasta materialul brutce este furnizat de inspirație ajunge la etapa de finalizare. Verificarea reprezintă stabilirea faptului dacă ideea descoperită în etapa iluminării este sau nu conformă cu criteriile de evaluare a produselor. Deși se consideră că iluminarea este etapa în care procesul de creație ajunge la punctul culminant, produsul nu devine valabil decât după ce a trecut de etapa de verificare.

Proiect didactic

Titlul unității de conținut: *Circulația. Inima-Ciclul cardiac*

Propunător: Donner Valentina-Carmen

Clasa: a XI-a

Tipul lecției: Comunicare de noi cunoștințe

Competențe specifice:

- 1.2.organizarea de date despre lumea vie,selectate din diverse surse de documentare, pentru rezolvarea unor sarcini de lucru variate
- 3.2.elaborarea și aplicarea unor algoritmi de identificare ,investigare,experimentare și evaluare
- 4.1.utilizarea corectă a terminologiei specifice biologiei în diferite situații de comunicare
- 5.1.utilizarea în viața cotidiană a cunoștințelor despre influența factorilor de mediu asupra funcțiilor organismului
- 5.2. aplicarea unor reguli de menținere a sănătății omului

Bibliografie:

- Cristescu D., Sălăvăstru C., Voiculescu B., Niculescu C.T., Cârmaciu R..2014. *Biologie-Manual pentru clasa a XI-a*, Editura Corint
- Programe școlare pentru ciclul superior al liceului,Biologie, clasa a XI-a,Aprobat prin ordinul ministrului Nr.3252/13.02.2006,București,2006
- Ianovici N.,Franț A.O.2009.*Metode didactice în predare,învățare și evaluare la Biologie*,Ed.Mirton,Timișoara

Surse web:

<https://www.youtube.com/watch?v=2Tp5TZG8ve4&t=4s> ADMITERE MEDICINĂ: SISTEMUL CIRCULATOR 6: Inima
partea a II-a

https://old.umfcv.ro/files/l/p/LP%20CICLUL%20CARDIAC_%20ZGOMOTE.pdf CICLUL CARDIAC. ZGOMOTELE CARDIACE

<https://www.youtube.com/watch?v=IsrEOKND3Yg> top 50 Curiozități despre inimă

Secvențe	Activități de învățare	Resurse		Forme de organizare	Timp alocat
		procedurale	materiale		
Familiarizare	<p>Profesorul face prezența și notează eventualii absenți.</p> <p>Profesorul adresează elevilor câteva întrebări din lecția anterioară:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Care sunt centrii de control ai inimii? -Care sunt proprietățile miocardului? -Care este formula de calcul a DEBITULUI CARDIAC? <p>Profesorul prezintă titlul lecției "Circulația.INIMA-CICLUL CARDIAC" și obiectivele lecției.</p> <p>Profesorul notează titlul la tablă și elevii în caiete.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Tablă</p> <p>Markere</p> <p>Caietele elevilor</p> <p>Instrumente de scris</p>	<p>Frontală</p> <p>Individuală</p>	10 min.

Secvențe	Activități de învățare	Resurse		Forme de organizare	Timp alocat
		procedurale	materiale		
Structurare	<p>Profesorul solicită elevii să realizeze împreună reprezentarea prin desen a etapelor ciclului cardiac.</p> <p>Profesorul îndrumă elevii să observe și „să citească,, schema Ciclului cardiac din manual. Cadrul didactic explică care sunt manifestările Ciclului cardiac și în ce constau ele pe baza Fișei - Schema lecției- ANEXA NR.1.</p> <p>Vor fi prezentate la tablă imagini ale reprezentărilor grafice ale manifestărilor Ciclului cardiac și aparatele corespunzătoare obținerii lor.</p>	<p>Conversația</p> <p>Expunerea</p> <p>Observația</p> <p>Modelarea</p> <p>Algoritmizarea</p> <p>Problematizarea</p>	<p>Tablă</p> <p>Markere</p> <p>Caietele elevilor</p> <p>Fișa - Schema lecției- ANEXA NR.1</p> <p>manual p.92,fig.93</p>	<p>Frontală</p> <p>Individuală</p>	30 min.
Aplicare	<p>Elevii rezolvă individual, apoi pe grupe Fișa de evaluare (ANEXA NR. 2) în 8 min.</p> <p>Se discută rezolvarea Fișei de evaluare.Se fac corecțiile necesare dacă este cazul.</p> <p>Profesorul face aprecieri,recomandări și anunță tema pentru acasă.</p>	<p>Conversația</p> <p>Expunerea</p> <p>Observația</p> <p>Modelarea</p> <p>Algoritmizarea</p> <p>Problematizarea</p> <p>Autoevaluarea</p>	<p>Tablă</p> <p>Markere</p> <p>Caietele elevilor</p> <p>Instrumente de scris manual</p> <p>Fișa de evaluare- (ANEXA NR.2)</p>	<p>Frontală</p> <p>Pe grupe</p> <p>Individuală</p>	10 min.

PROGRAMĂ CERC DE ARTE PLASTICE

„Fantezie și culoare”

Drăgan Gabriela, Școala Gimnazială „Aurel Solacolu”

ARGUMENT:

Nicolae Tonitza spunea: *”Când arta va deveni un bun comun – ca lumina soarelui – atunci vom fi făcut încă un pas, și poate cel mai important, spre adevărata civilizație”*.

Motto-ul acestui Cerc de Arte Plastice, intitulat „Fantezie și culoare” este: *„Închide-ți ochii și creează-ți propria fantezie! Frumosul nu a existat niciodată de la sine; s-a născut din noi toți!”*

Frumusețe. Un cuvânt delicat, mult prețuit printre oameni și unic ca înțeles pentru fiecare dintre noi. Ne place să privim; ne delectăm zilnic cu fel de fel de filme, poze, oameni și lucruri pe care le vedem drept „frumoase” și care ne aduc mici momente de bucurie și calm. Pentru câteva clipe ne oprim și admirăm cu nesaț lumea din jurul nostru, înviorându-ne mintea și sufletul cu o multitudine de întruchipări ale aceleiași idei, cea de „frumos”: florile de pe marginea trotuarului, cerul înstelat, clădirile colorate, care parcă au o viață proprie, vitrinele dichisite de pe stradă... și lista continuă. Deși fiecare dintre noi se naște cu capacitatea de a percepe frumosul din jur, copil fiind ai nevoie de îndrumare, de ajutor, de a învăța să nu ratezi niciun strop de frumos care ți-ar putea umple întreaga ființă de bucurie. Ajutând copiii să scoată la iveală frumosul din interiorul lor, oferim societății, precum spunea maestrul Tonitza, o șansă spre adevărata civilizație.

SCOP:

Consilierea copiilor în descoperirea frumosului din jurul și din interiorul lor, exersarea abilităților de a produce frumos, de a înfrumuseța tot ceea ce pare lipsit de farmec.

COMPETENȚE GENERALE:

1. Receptarea cu sensibilitate și spirit critic a unui mesaj artistic
2. Utilizarea de instrumente și tehnici variate specifice artelor plastice
3. Exprimarea ideilor, sentimentelor și a mesajelor, utilizând limbajul artistic-vizual în contexte variate.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 1.1. Interpretarea de mesaje și semnificații transmise prin limbaj artistic
- 1.2. Analizarea valențelor expresive ale limbajului plastic în compoziții diverse
- 2.1. Utilizarea limbajului plastic, a tehnicilor și instrumentelor variate în cadrul studiului după natură și/ sau compoziției
- 2.2. Valorificarea valențelor expresive ale limbajului plastic în studiul după natură și/ sau compoziției
- 3.1. Explorarea unor modalități noi de exprimare a ideilor, sentimentelor și mesajelor prin compoziții plastice
- 3.2. Conceperea de produse artistice creative, originale și funcționale, în cadrul unor evenimente la nivel local/comunitate

CONȚINUTURI:

1. Limbajul artistic
2. Tehnici specifice artelor plastice
3. Compoziția plastică
4. Proiecte și evenimente

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI:

1. Călătorie în Universul Artelor Plastice (incursiune în istoria universală a artelor plastice și cunoașterea unor figuri marcante ale artelor plastice românești);
2. Tradiții și obiceiuri mioritice (cunoașterea unor tehnici de pictură pe sticlă – icoane);
3. Mândră ie românească (cunoașterea portului popular specific zonei natale și reprezentarea lui plastică);
4. Un strop de culoare în viața mea (exersarea picturii pe diferite obiecte decorative de sticlă din mediul familial);
5. Pădurea, aurul verde al planetei (ilustrarea importanței pădurilor în viața planetei pe bucăți de scoarță de copac sau resturi de lemn);
6. Și pietrele vorbesc uneori (ilustrarea unui element din natură pe suprafața unei pietre, colaje cu pietre);
7. Desenează-mi o poezie! (transpunerea mesajului literar în imagini)
8. Galeria eroilor de poveste (realizarea portretului eroului preferat din lumea poveștilor, filmului sau teatrului);
9. Fashion House (cunoașterea unor tehnici de design vestimentar);
10. Să ne reinventăm garderoba! (desenarea și colorarea unor obiecte vestimentare care ar aduce un suflu proaspăt în garderoba fiecărui copil);
11. Cum se face o reciclare inteligentă? (patchwork – fabricarea unor produse vestimentare sau accesorii din resturi de țesături);
12. Gala Micilor Artiști (realizarea unei expoziții cu vânzare de produse hand-made realizate de copii pe parcursul desfășurării activității de cerc în scop caritabil)

MATERIALE NECESARE: Videoproiector; Laptop; Flipchart; Hârtie xerox; Bloc desen, pânză pentru pictură; Creioane colorate, acuarele de diferite tipuri, specifice suprafeței de pictat; Bucăți de geam, obiecte din sticlă/ceramică; Foarfece, ac și ață, diferite țesături; Materiale reciclabile – lemn, plastic, piele ecologică etc.; Diplome pentru elevi.

EVALUARE:

- observare sistematică a implicării elevului în activitățile propuse;
- portofoliu/mapă de lucrări;
- expoziție/târg cu produse hand-made.

CONCLUZII

Proiectul își propune să constituie și o alternativă atrăgătoare la educația formală, care să motiveze elevii să își clădescă un viitor durabil cu ajutorul școlii. Acesta se va încheia într-un mod festiv sub forma unui târg cu produse hand-made organizat de elevi pentru comunitate, cu scop caritabil. Elevii și-au propus ca, din vânzarea produselor confecționate de ei, să achiziționeze bilete la un spectacol de teatru pentru colegii care provin din familii cu venituri modeste.

În concluzie, acest proiect însumează muncă în echipă, voie bună, meșteșuguri, explorare, creație, ecologie, artă, literatură, spirit organizatoric și antreprenorial, valori morale/culturale, comunitate, altfel spus o soluție optimă pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii.

BIBLIOGRAFIE

Burgos, Jean, *Imaginar și creație*, volum tradus în cadrul Cercului traducătorilor din Universitatea ”Ștefan cel Mare” din Suceava, Editura Univers, 2003, București;

Chiș, Vasile, *Provocările pedagogiei contemporane*, Presa Universitară Clujeană, 2002, Cluj-Napoca;

Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Editura Polirom, 2008, București;

Roco, Mihaela, *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Polirom, 2004, Iași;

Sahlberg, Pasi, *Building Bridges for learning – Recunoașterea și valorificarea educației nonformale în activitățile cu tinerii*, *European Youth Forum*, 2000, Bruxelles;

Petcu, Marioara, *Psihologia Educației pentru domeniul artelor plastice*, Editura ALBAȘTRA, 2009, Cluj-Napoca.

JOACA DE-A COPILĂRIA

PROPUNĂTOR: PROF. ÎNV. PREȘCOLAR DRĂGĂNESCU PETRONIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ DOMNEASCĂ TG. NEAMȚ \ G.P.P. NR.2 TG. NEAMȚ

Copilăria – un tărâm magic ! Primii pași, primele cuvinte: mama, tata. Primii ani de școală, prima profesoare. Toate în copilărie au început. Copilăria – cei mai frumoși ani din viața noastră. În copilărie totul e diferit, vedem lumea cu alți ochi, e o poveste. Credem că ne aflăm într-un joc, interesant, însă, se termină brusc.

Imi amintesc cu drag vremurile copilăriei mele când libertatea era cuvântul de ordine. În fața blocului, ne adunam toți copiii din cartier și ne jucam până seara târziu "Baba-oarba", „De-a v-ați ascunselea”, „Țară, țară vrem ostași”, „Elasticul” sau dădeam câte un spectacol cu muzică și dans . Aveam două prietene, Oana și Cristina cu care mă jucam cu păpușile pe o păturică așezată pe iarbă, unde croiam hăinuțe, le aranjam părul , etc. Aveam colecții cu șervețele, iar pe cele în mai multe exemplare le schimbam cu colegile, adunam surprize de la gume Turbo. Copiii erau tot timpul liberi, așteptau cu nerăbdare vacanțele care erau petrecute de majoritatea la bunici, inundate cu aerul pur ca lacrima, cu mirosul bucatelor gătite de bunica. Cât era ziua de lungă alergam de colo colo, zburdam pe câmpuri, nestingheriți. Iernile erau așteptate cu nerăbdare, ne bucuram de troiene care îmbrăcau pământul, chicoteam de la mic la mare pe derdeluș, ne bulgăream, iar seara fiecare se retrăgea către casă cu hainele ude...cu obrajii rumeniți de ger și cu amintirea unei zile pline de veselie. Deși ne doream să petrecem timp cu familia, părinții erau preocupați de bunăstarea familiei, timpul petrecut cu aceștia fiind limitat, doar în zilele lor libere.

În copilărie nu aveam telefon mobil, calculatoare, tabletă, etc. Am făcut parte din generația cu „cheia de gât”, liniștea părinților în ceea ce privea siguranța mea constituind-o responsabilitatea de care dădeam dovadă. Era o copilărie simplă, dar adevărată. Știam să gust din orice clipă petrecută.

Vremurile s-au schimbat...astăzi părinții sunt tot mai implicați în creșterea copiilor, aceștia nemaifiind lăsați singuri în fața blocului, acasă nu mai stau singuri, la școală merg însoțiți, petrec mult mai mult timp împreună cu părinții comparativ cu generația mea. Acum prietenii încep să fie tot mai mulți virtuali, jocurile din fața blocului fiind înlocuite de cele pe calculator, tabletă, etc.

Fiecare timp cu avantajele și dezavantajele lui..., totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Indiferent cărei generație am aparține, copilăria reprezintă un tărâm de poveste, cu prinți și prințese, plin de bucurie, zâmbete, joc și culoare. Este o insulă a nemuririi, luminată de soarele primei vârste, este un timp mitic și fericit în care visele devin realitate, iar realitatea devine basm.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi , copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

Jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea, haideți să ne jucăm împreună cu copiii, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

Ceea ce vreau să evidențiez prin prezentarea conținutului acestei lucrări este faptul că jocul a avut un impact puternic în dezvoltarea mea atât în plan social, cât și fizic și intelectual. Prin profesia mea, pot da glas acestui impact ludic în activitățile desfășurate cu preșcolarii, acestea dobândind un caracter colorat și animat, încununat de zâmbete și voie bună.

În concluzie copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm” (George Bernard Shaw)

BIBLIOGRAFIE:

- Moldovanu, I.; Culea, L., Cartea mare a jocurilor, CIDDC, Chișinău, 2002;
- Kari Killen, “Copilăria durează generații la rând”, Editura First, Timișoara, 2003.
- Vincent, R., „Cunoașterea copilului”, E.D.P., București.,1972

METODE DE PREDARE

*LUMINIȚA MIHAELA DRĂGOI
GRĂDINIȚA NR.236*

Bula dublă

Este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așază câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

Schimbă perechea

Este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea” am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc.

Brainstormingul

În traducere directă „Furtuna în creier”, sau „Asalt de idei” este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Aceasta metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

Diagrama Venn

Este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și se poate folosi cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri se așază, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri se așază aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, se folosește această metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc.

Explozia stelară

Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme și noi descoperiri.

Obiective: formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme.

Descrierea metodei

- copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau desenează ideea centrală.
- pe 5 stelute se scrie câte o întrebare de tipul CE, CINE, UNDE, DE CE, CAND, iar 5 copii din grupă extrag câte o întrebare.
- fiecare copil din cei 5 își alege 3-4 colegi, organizându-se în cinci grupuri.
- grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor.
- la expirarea timpului, copiii revin în cerc în jurul steleței mari și spun întrebările elaborate fie individual, fie un reprezentant al grupului.
- copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.
- se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte, precum și modul de cooperare, interacțiune

În comparație cu metodele tradiționale s-a preluat și în cadrul învățământului românesc un tip relativ nou de educație, educația în „aer liber” (outdoor education) denumiă și „educație experiențială” aparținând segmentului de educație non-formală în afara clasei.

Educația outdoor este *o ieșire în natură cu un scop bine definit*¹ diferită de ieșirile în aer liber doar pentru relaxare. De aceea, trebuie să aibă beneficii menite să sprijine educația pentru mediu, obținute prin participarea la activități în mediul predominant natural.

Activitățile outdoor care se desfășoară cu preșcolarii pot fi organizate sub formă de: ateliere de creație, excursii, jocuri diverse, secțiuni practice gospodărești.

Activitățile de tip outdoor se pot desfășura nu numai în cadrul activităților de cunoașterea mediului ci și în celelalte categorii de activități.

Informațiile prezentate în cadrul activității instructiv-educative se susțin cu ajutorul mijloacelor didactice, ele reprezentând un suport pentru concretizarea și demonstrarea acestor informații.

¹Manualul de Educație outdoor, COMENIUS REGIO Partnership ECO-EDU beyond rhetoric project, traducere, 2013

ÎNVĂȚAREA LIMBII FRANCEZE CU ”ELEFANTUL VERDE”

Dragomir Corina

Liceul de Arte ”Aurel Popp” Satu Mare

Învățarea unei limbi străine de la o vârstă fragedă este un avantaj considerabil în contextul globalizării și comunicării interculturale.

Limba franceză, cunoscută pentru frumusețea ei, este o alegere populară în rândul părinților, ea studiindu-se în România, în școli ca L2 sau L1. Avantajele învățării limbii franceze încă din copilărie sunt multiple: dezvoltarea cognitivă, abilități sociale îmbunătățite și o deschidere culturală mai amplă.

Învățarea limbii franceze de la o vârstă mică stimulează creierul, îmbunătățește performanțele academice, facilitează comunicarea, înțelegerea și cunoașterea unei alte culturi, franceza fiind și limba oficială a multor organizații internaționale.

Toți cei pe care îi vom întreba vreodată dacă au văzut un elefant verde vor răspunde nu pe un ton apăsător, însă copiii care au descoperit metoda ”Elefantul verde” vor spune da.

”Elefantul verde” este o metodă de învățare a limbii franceze, desenată de Geneviève Delporte destinată copiilor cu vârsta de cel puțin trei ani și creată pentru a face procesul educativ atractiv, eficient și stimulat întrucât această metodă se bazează pe jocuri, povești și activități interactive. Această metodă a fost dezvoltată în urma unei analize de nevoi specifice fiecărui copil în funcție de limbajul, capacitățile, interesele și concentrarea lui.

Elementele ludice care sunt esența acestei metode au scopul de a le stimula interesul și motivația celor mici, transformând învățarea într-o aventură distractivă unde copiii creează propoziții comice pe baza unor imagini amuzante. Prin diverse jocuri sunt introduse noțiuni de vocabular și de gramatică, iar poveștile cu personaje precum Elefantul verde îi ajută pe copii să rețină mai ușor informațiile predate.

Metoda mai cuprinde și cântece, desene sau exerciții practice, materialele audio-video ajutându-i pe copii să-și dezvolte abilitatea de a asculta și ceea de a se exprima. Fiecare elev poate progresa în ritmul său propriu, deoarece este concepută pe nivelul de dificultate: M1, M2 și M3.

Metoda Elefantul verde este o inovație în domeniul educației, creează un mediu de învățare pozitiv și motivant și pune accentul pe exprimare orală și înțelegere audio.

(<https://www.elephantvert.be/fr/>)

Sitografie

<https://www.fle.fr/Enseignement-du-francais-aux-enfants-une-methode-originale-et-innovante>

<https://www.elephantvert.be/fr/>

Activități de 1 Iunie

Profesor pentru învățământ primar Ana DRAGOȘ

„Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespuse de nouă și proaspătă și uluitoare.”

(Eugen Ionesco)

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Aceste elemente se află într-o legătură foarte strânsă: prin joc, copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind acea vârstă a inocenței. Datorită acestui lucru jocul a devenit adiacent unei alte teme și anume copilăria.

1 iunie este un prilej de a sărbători copilăria, de a aduce un cât de mic zâmbet pe chipul copiilor și... de ce nu, pe chipul tuturor celor implicați în proiect atât direct cât și indirect. Aproape an de an cadrele didactice și elevii s-au implicat în astfel de proiecte realizând nu doar un prilej al celor mici de a socializa prin intermediul de jocuri și competiții sportive, excursii și un prilej de a participa împreună la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii.

În anii trecuți ziua de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, era un prilej de bucurii, atât pentru noi, dascălii, cât și pentru copii, zi în care desfășuram activități atât în școală cât și în afara ei, spre bucuria sufletelor noastre.

Ne amintim cu nostalgie că într-un an, de 1 Iunie am plecat cu un autocar de copii zglobii spre Carei, județul Satu Mare. Planul nostru era să vizităm orașul, obiectivele turistice, iar apoi să ne relaxăm la Ștrandul cu apă termală, ceea ce s-a și întâmplat.

Castelul Karoly și parcul din jurul lui

Monumentul Ostașului Român

Ștrandul termal Carei

Excursia a rămas mult timp în amintirea elevilor noștri, dar și a noastră prin entuziasmul vârstei, prin curiozitatea de a vedea locuri nemaîntâlnite, prin jocurile și bălăceala specifică copilăriei.

Într-un alt an am pornit cu trenul spre Jibou, cu intenția să vizităm Grădina Botanică „Vasile Fati” din această localitate. Am mai fost cu elevii noștri în cadrul programului „Școala Altfel”, dar atunci era luna aprilie, florile nu erau înflorite în splendoarea lor. De data aceasta era cald, vară, se simțea în aer mirosul de „vacanță mare” și am chemat să ni se alăture și părinții copiilor. Drumul cu trenul i-a încântat pe copii, pentru că nu des circulă cu acest mijloc de transport, majoritatea părinților având mașini personale. Odată ajunși acolo am trecut prin orașul Jibou în drumul spre Grădina Botanică, am comandat pizza și sucuri, care ni s-au adus acolo la un moment dat. Am fost uimiți de multitudinea de specii de flori, care de care mai frumoase, mai colorate, încântătoare. Am să las imaginile să vă vorbească despre minunăția acestor locuri.

Poate că aceste imagini vă plac, dar cel mai bine ar fi să veniți să o vedeți cu ochii dumneavoastră. În fiecare an se deschid noi parcele, cu alt specific, există și sere unde sunt expuse plante care nu trăiesc la noi în țară, există și o Grădină Zoologică pe dealurile din interiorul grădinii, unde se pot admira fazani, cocoși de munte, păuni, lebede, porci mistreți, căprioare și cerbi, capre sălbatice și multe alte specii de animale.

Sunt doar două dintre excursiile organizate de noi, data viitoare o să vă povestim despre alte obiective vizitate cum ar fi Salina Turda sau Casele memoriale George Coșbuc , Liviu Rebreanu și Octavian Goga. Ca dascăli ne dorim să se bucure deplin de copilărie, acești minunați copii. Trec atât de repede!

1 IUNIE – DOR DE COPILĂRIE

Prof. învă. primar Gelu DRAGOȘ

Școala Gimnazială Mireșu mare, Maramureș

Ziua copilului este un prilej de a sărbători copilăria, de a oferi sprijin copiilor, de a inspira comunitatea și familia noastră, de a aprecia și iubi și conferă an de an un prilej de mare bucurie, o „întâlnire” fericită a celor mari cu cei mici, nu doar prin intermediul unor atenții și cadouri, ci și prin participarea împreună la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii și aducătoare de amintiri și nostalgii pentru cei mari, care mai păstrează însă un crâmpei din sufletul lor de copii.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Aceste elemente se află într-o legătură foarte strânsă: prin joc, copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind acea vârstă a inocenței. Datorită acestui lucru jocul a devenit adiacent unei alte teme și anume copilăria.

1 Iunie este un prilej de a sărbători copilăria, de a aduce un cât de mic zâmbet pe chipul copiilor și... de ce nu, pe chipul tuturor celor implicați în proiect atât direct cât și indirect. Aproape an de an comunitatea locală s-a implicat în astfel de proiecte realizând nu doar o „întâlnire” fericită a celor mari cu cei mici prin intermediul unor atenții și cadouri, ci prin participarea împreună la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii și aducătoare de amintiri și nostalgii pentru cei mari, care mai păstrează încă un crâmpei din sufletul lor de copil.

Oricare dintre noi, pitic sau voinic, are voie să se simtă copil și chiar este necesar ca măcar o dată pe an să lăsăm în urmă problemele de zi cu zi, să zâmbim curat, să ne aducem aminte de părinți și să simțim că ludicul înflorește în inimile noastre.

De fiecare dată mă emoționează Ziua Internațională a Copilului și încerc să ofer în calitate mea de învățător - bucurie, dragoste și bunătate, fiindcă vorbim de inocență și bucuria vârstei lor!

După ce în prealabil construiesc, pas cu pas, o scurtă lecție de „dirigenție” fiindcă vorbesc de Clasa pregătitoare și copii de 6-7-8 ani, în care le explic pe înțelesul lor ce drepturi și îndatoriri au în calitate de ELEV, ce important este să crească într-un mediu sigur, iubitor, educativ, din care să nu le lipsească nimic, dăm drumul, treptat, la distracție!

Pentru început mergem să vizităm Centrul de Documentare și Biblioteca școlii noastre, responsabil Mogoș Ruxandra. Cu profesionalism ne prezintă ultimele nouătăți iar copilașii împrumută cărți devenite universale: Cenușăreasa, Albă ca Zăpada, Scufița Roșie, Degețica,

Mica Sirenă, Frumoasa și Bestia, Peter Pan, dar și cărți mult dorite de copii: Micul Dragon, Poveștile lui Dinținel, Scrisoare către barză, Un hotel cu surprize, O girafă în spațiu, Poveștile Andrei, etc.

Fiindcă suntem cumiți de fiecare dată, eu spunându-le să pășească într-o bibliotecă ca-n biserică, doamna bibliotecară ne propune un desen. Cel mai mult îi bucură pe copii faptul că utilizează creioane colorate performante, pe care le folosesc la comun! Așteaptă unul după altul iar răbdarea, empatia, altruismul este la el acasă. Și ca totul să fie perfect, ne delectăm cu un desen animat, recunosc, ales de mine. Poate fi ciocănitorea buclucașa Woody, Familia Flinston, Popeye Marinarul, Lolek și Bolek ori ...Mihaela&Miaunel și Bălănel!

Ora următoare mergem să desenăm pe asfalt fiindcă avem o curte asfaltată generoasă! Acolo „micii pictori” își pun în valoare talentul și fantezia! Mi-a plăcut faptul că o fetiță foarte isteată a făcut steagul Spaniei. Întrebând-o de ce a făcut steagul Spaniei și nu a României mi-a răspuns că acolo s-a născut! Ce emoționant! Am întrebat-o dacă știe spaniolă și m-a lăsat „mască” în sensul că poate fi translatorul meu oricând în Madrid...

Tot ce vă relatez se întâmplă la Școala Gimnazială Mireșu Mare, județul Maramureș la Clasa Pregătitoare! De acolo plecăm la Centrul de distracții din fața Căminului cultural! Suntem primii care-l folosim! Că a fost construit pentru copii! Fiind mulți elevi, adică 24 de copilași energici, le propun un concurs „Cine aleargă mai repede”, ultima dată ratând podiumul pentru că n-am trișat și nu am putut alerga mai repede ca elevii David, Levi, Denis, Elena, Rareș (chiar nu știu ordinea) și apoi „epuizați” cât de cât, ne jucăm atât de bine pe leagăne, tobogane, balansoare. Ne adunăm frumos, în ritm alert la comanda „Clasa Pregătitoare la mine adunarea”, ne numărăm din nou (un defect al meu) după care plecăm prin fața bisericii în văzută șoferilor care trec pe lângă noi, uimiți și bucuroși să vadă copilașii noștri, viitorul nostru. La trecerea pentru pietoni din fața școlii se face se face rând de autoturisme. Trecem! Le strig nu beți apă! Majoritatea mă ascultă! Înghețata cumpărată pentru ei o s-o mâncăm a doua zi, de la ora 9,00!

IMPORTANȚA REALIZĂRII PROIECTELOR PRACTICE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA DISCIPLINE REALE

Prof. Dragu Oana
Școala Gimnazială Parava

„A învăța făcând” – devine din ce în ce mai mult unul dintre principiile de bază ale învățământului contemporan. Aristotel spunea că „ceea ce urmează să facem după ce am învățat, învățăm numai făcând”.

Realizarea proiectelor de către elevi reprezintă un avantaj pentru ei, deoarece le oferă posibilitatea de-a lucra într-un ritm propriu, de-ași folosi mai bine stilul propriu precum și posibilitatea de învăța de la colegi, îi pune în situația de-a lua decizii, de-a comunica și negocia, de a lucra și învăța în cooperare, de a lucra în mod independent, de a împărtăși celorlalți cele realizate sau învățate, cu alte cuvinte, participă direct la propria formare. Metoda proiectului presupune lucrul pe grupe de elevi și necesită pregătirea profesorului și a elevilor în vederea activității în echipă, prin cooperare, atât în clasă, cât și în afara clasei.

În alegerea unui proiect, este necesar de a se respecta anumite criterii:

- subiectul va și negociat cu elevii;
- elevii trebuie să cunoască dinainte sursele de documentare;
- nu selectăm subiecte din cărți vechi și nu urmăm rutina din clasă;
- determinăm din start care va fi produsul prezentat la finele proiectului;
- urmărim ca elevii să aibă un anumit interes pentru subiectul respectiv.

Proiectul este un plan sau o intenție de a întreprinde ceva, de a organiza, de a face un lucru (DEX). Este o creație personalizată, proiectul este activitatea cel mai pregnant centrată pe elevi, este un produs al imaginației elevilor, menit să permită folosirea liberă a cunoștințelor însușite, într-un context mai relevant, este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului său, ci și asupra formei de prezentare.

Pentru disciplina biologie, proiectele care stimulează latura creativă a elevilor sunt menite să le faciliteze fixarea noțiunilor însușite în cadrul lecțiilor, le dezvoltă latura creativă, le trezește interesul pentru viață, natură și propria sănătate și bunăstare.

Disciplinele care lucrează cu noțiuni abstracte, greu de vizualizat și de înțeles de către copii, pot deveni mai accesibile atunci când îi stimulezi pe elevi să creeze, pornind de la diverse modele, replici ale unor sisteme cu care au operat în lecțiile de curs.

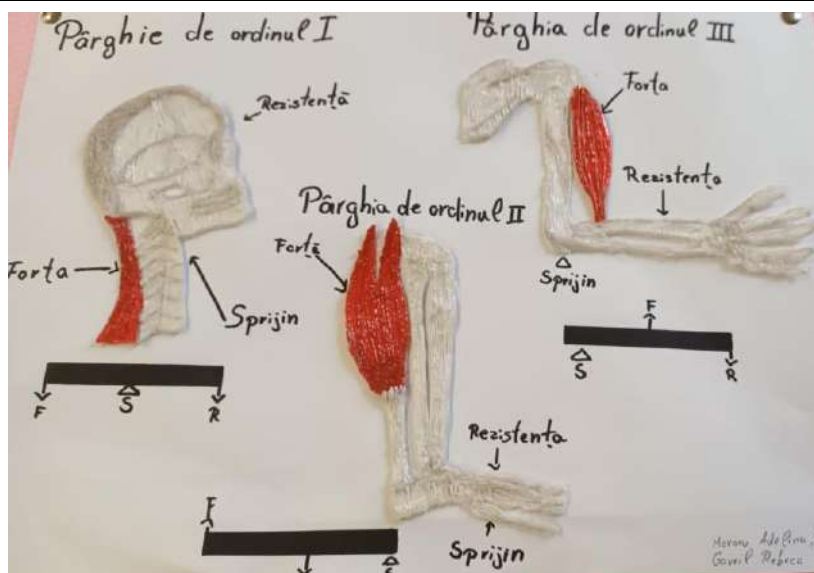
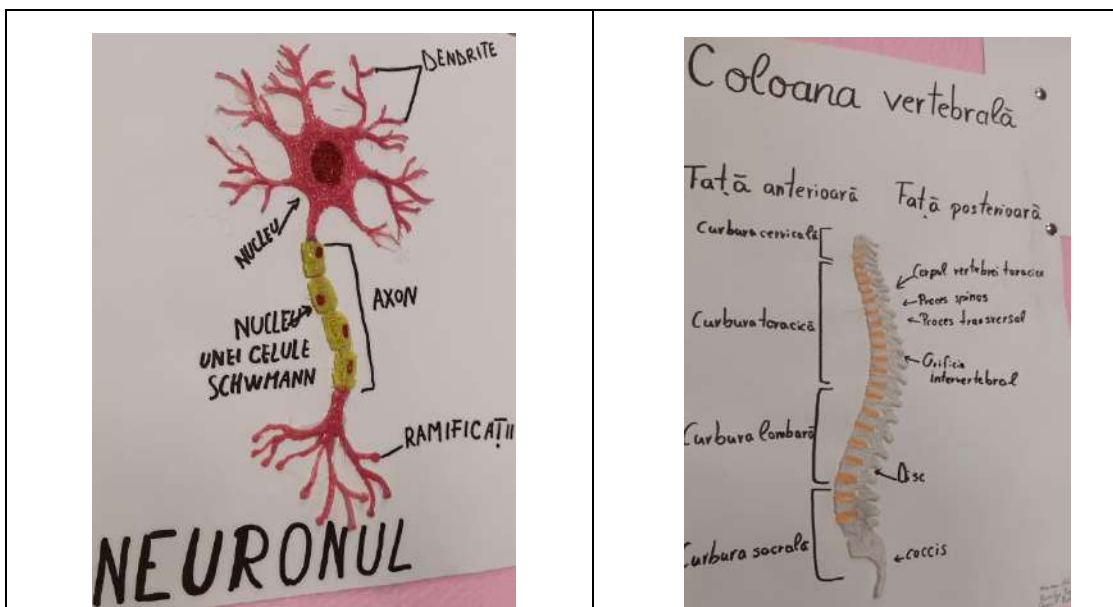
Astfel, pentru disciplina biologie, se poate realiza o fixare a cunoștințelor din cadrul unei unități de învățare, prin implicare elevilor să creeze, din diferite materiale, replici 3D sau 2D ale sistemelor de organe și organe, învățate pe parcursul unui capitol sau la finalul unui an școlar.

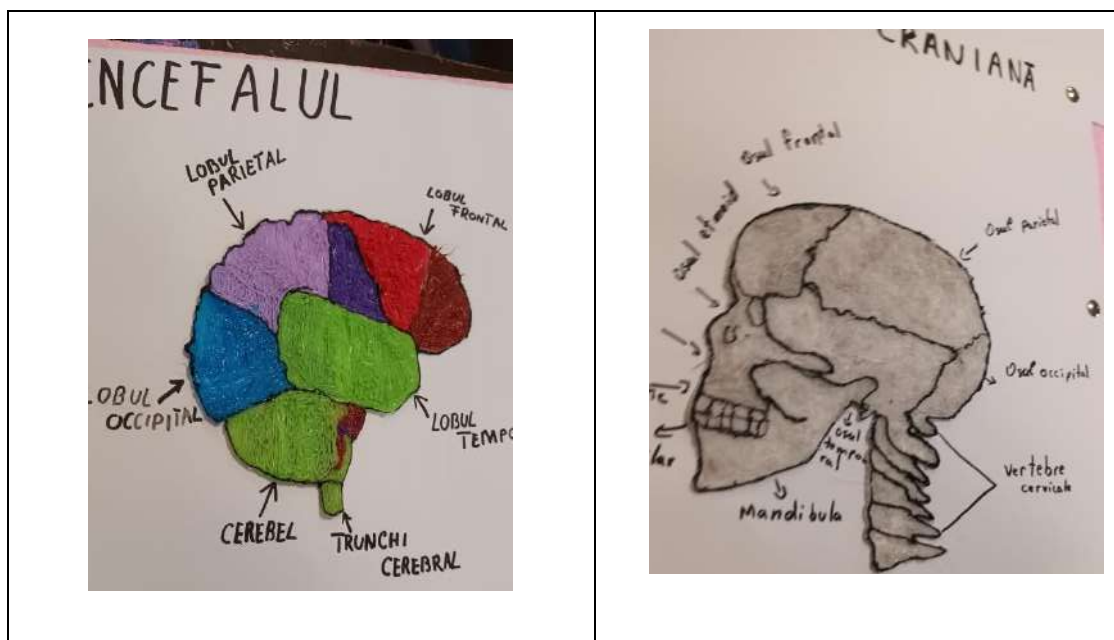
În activitate desfășurată cu elevii școlii, am apelat la un astfel de proiect, cerându-le acestora să formeze grupe și să creeze machete 3D sau 2D ale organelor și sistemelor de organe învățate de-a lungul anului, pe baza imaginilor din manual sau alese de ei. S-au folosit de tehnologia modernă, utilizând Pen-uri 3D.

Scopul proiectului propus l-a reprezentat stimularea interesului pentru lumea vie și pentru propria persoană, prin realizarea de activități practice care să permită o incursiune diferită în noțiunile însușite anterior.

Obiectivele proiectului:

- Dezvoltarea la elevi a interesului pentru cunoaștere, a spiritului de colaborare în cadrul grupului
- Implicarea elevilor în luarea deciziilor.
- Conștientizarea și asumarea responsabilității.
- Formarea unor convingeri, atitudini, deprinderi.

Concluzii:

- Participarea la proiect a determinat o colaborare optimă în cadrul grupurilor, care au fost eterogene, facilitând posibilitatea de exprimare a fiecărui copil;
- A crescut interesul pentru realizarea lucrărilor practice;
- S-a observat o creștere a stimei de sine, mai ales la elevii intervertiți, care nu aveau curajul să se afirme în alte circumstanțe;
- Starea de spirit după finalizare proiectului a fost una de satisfacție pentru munca depusă și pentru rezultatul final al lucrării;
- Metoda proiectelor practice poate determina o creștere a interesului elevilor pentru activitățile din cadrul orelor de curs, stimulează implicarea activă în realizarea sarcinilor, colaborarea dintre elevi, indiferent de capacitățile intelectuale și diferențele sociale.

Bibliografie

1. Cerghit I. Metode de învățământ. Iași: Polirom. 2006.
2. Oprea C.-L. Strategii didactice interactive. București: EDP. 2010.
3. Panisoara I.O. Știința învățării. De la teorie la practica. Iasi: Polirom. 2005.
4. Botgros I., Cosiuc V. Tendințe contemporane de integrare a conținuturilor științifice la disciplinele naturii. În: Univers Pedagogic, nr.4, (56) 2017. p. 20-24.

Le monde magique de l'enfance

Prof. Steluța Drâmbu
Liceul Teoretic "Benjamin Franklin", București, Sector 3

Idées reçues sur le monde de l'enfance

Pour un enfant, le monde des adultes est mystérieux. Et pour les adultes le monde de l'enfance est redevenu étrange. Nous souvenons-nous encore de ce qui nous trottait dans la tête quand le bout de notre nez n'arrivait pas à la hauteur de la table ?

Tout se passe comme si les enfants et adultes étaient des étrangers, vivant chacun sur sa planète. L'idée qu'il existe une distance infranchissable entre l'univers de l'enfant et celui de l'adulte a été renforcée par un siècle de psychologie. La pensée de l'enfant a été décrite tour à tour comme magique, égocentrique, naïve, irrationnelle. L'apprentissage de la vie consisterait donc à sortir de cette bulle pour entrer dans le monde réel des adultes, supposé pragmatique, rationnel et réaliste. Ce clivage entre le monde de l'enfance et celui des adultes est trompeur. Une radicale remise en cause est en cours. Si l'on veut repenser la pensée des enfants à la lumière des recherches récentes, il faut d'abord remettre à plat quelques idées reçues.

« Le monde de l'enfant est irrationnel »

Jusque dans les années 1990, il était d'usage de considérer que les tout-petits vivaient dans un monde éclaté, bizarre et décousu. Incapable de contrôler son corps et son environnement, le nourrisson commençait sa vie mentale submergé par un flot de sons, de couleurs, de mouvements, qui défilaient sous ses yeux sans ordre apparent. Les objets pouvaient apparaître puis disparaître soudain comme s'ils s'étaient évanouis. Pour Jean Piaget, l'enfant ne pouvait acquérir la « permanence de l'objet » (c'est-à-dire comprendre qu'une chose continue à exister, même quand elle disparaît de nos yeux) qu'assez tardivement : pas avant deux ans. C'est progressivement aussi que l'enfant devait mettre en place les grandes catégories – objets physiques, plantes, animaux, humains –, chacune dotée de propriétés spécifiques. Il comprenait peu à peu que les objets ne bougent pas tout seuls, que les animaux se déplacent par eux-mêmes mais ne parlent pas.

Puis dans les années 1980, de nouvelles méthodes allaient sévèrement bousculer cette théorie et révolutionner notre regard sur l'intelligence du nourrisson. En refaisant les expériences de J. Piaget mais avec de nouveaux protocoles, les chercheurs sont parvenus à la conclusion que le monde mental de l'enfant est beaucoup plus organisé qu'on l'avait cru. Ainsi, dès 6 mois (et non 2 ans), le nourrisson a acquis une certaine permanence de l'objet et il s'étonne si les objets s'évanouissent sans raison ; de même, il sait très tôt qu'une poupée ne parle pas ou qu'un ballon ne se déplace pas tout seul. Il sait catégoriser (c'est-à-dire classer) les objets selon leurs formes, leurs couleurs, parfois avec une étonnante dextérité. Voilà pourquoi Brigitte, cette jeune grand-mère, s'étonne et s'émerveille de ce que son petit-fils de 4 ans, qui se passionne pour les dinosaures, sache distinguer d'un coup d'œil (et nommer) un tricératops d'un iguanodon ou d'un archéoptéryx alors qu'elle-même à du mal à s'y retrouver.

Prenons un autre exemple désormais bien étudié : celui du nombre (1). Il est désormais bien établi que les bébés ont très tôt un « sens du nombre ». Des expériences ingénieuses ont montré qu'un bébé de quelques mois repère qu'il y a quatre sortes d'objets sur un écran, indépendamment de leurs formes ou positions respectives. De même, l'enfant distingue, bien plus tôt que J. Piaget l'avait cru, nombre et longueur. Par exemple, un enfant de trois ans sait parfaitement que quatre bonbons serrés les uns contre les autres, c'est tout de même plus que trois bonbons éloignés sur une même ligne. Il ne confond donc pas nombre et longueur. Dans l'expérience de J. Piaget, c'était la formulation de la question qui le faisait souvent hésiter et

se tromper. Du coup, des chercheurs ont eu récemment l'idée de refaire les expériences de J. Piaget auprès d'adultes. Et surprise : avec le protocole original, les adultes ont eux aussi tendance à s'embrouiller quand on leur demande de distinguer nombres et longueurs (2). Au bilan actuel, les enfants sont plus malins qu'on l'avait imaginé et les adultes moins lucides qu'on le pensait. Et l'idée d'une marche progressive de l'intelligence gravissant les échelles vers une pensée toujours plus abstraite et logique a pris un coup dans l'aile. En matière de calcul, les enfants ne partent pas de rien alors que les adultes continuent à compter sur leurs doigts ; en matière de raisonnement, les enfants ne sont pas démunis et les adultes continuent à faire les mêmes erreurs de logique pourtant élémentaires (3).

« Pourquoi les enfants croient au Père Noël »

Dans les années 1940, J. Piaget et son équipe avaient étudié la représentation du monde de l'enfant en interrogeant des petits de 4 à 10 ans sur leur conception des plantes, des animaux, du soleil et des étoiles. Au terme de son étude, le psychologue en avait déduit que la pensée de l'enfant est spontanément animiste. Les petits croient que tout ce qui bouge – comme les nuages – est vivant. À des questions comme « pourquoi il y a la nuit ? », ils donnent des réponses égocentriques : « C'est pour dormir. » Face à un tel anthropomorphisme, on comprend qu'ils puissent croire à la magie de contes où le soleil sourit, la lune est triste et les animaux parlent et vivent comme des humains.

Dès les années 1980, des chercheurs ont repris les expériences de J. Piaget en changeant le protocole. Elisabeth Spelke et Rochel Gelman ont ainsi demandé à des enfants de 3 et 4 ans de dire si un caillou, une poupée ou un animal pouvait pleurer, se déplacer tout seul. Avec ce genre de questions concrètes, il est apparu que les enfants faisaient très bien la distinction entre les caractéristiques des objets inanimés, des plantes, des animaux ou des humains. Si un enfant de 3 ans ne s'étonne pas de rencontrer un chien qui parle dans un dessin animé, il sait faire la distinction entre un être réel et un être fictif. En 2006, Deena Skolnick et Paul Bloom avaient montré que les enfants de 3 à 6 ans comprennent très bien que les personnages rencontrés dans les livres sont des personnages fictifs, dotés de pouvoirs hors du commun qu'on ne rencontre pas dans la vie réelle.

Dernièrement, P. Bloom a réussi à démontrer que ces mêmes enfants savent aussi compartimenter les « mondes fictionnels » entre eux. Ils savent que le superhéros Batman ne peut pas surgir tout à coup, et que l'on ne peut même pas rencontrer SpongeBob (l'homme éponge), un autre personnage de bande dessinée, présent dans d'autres histoires (4).

Dès lors, une toute nouvelle approche de la croyance au Père Noël peut être proposée. Certes avant 5 ans, la plupart des enfants semblent crédules et prêts à admettre l'existence d'un vieux monsieur à barbe blanche vivant quelque part dans le ciel et se déplaçant avec un traîneau tiré par des rennes volants. Mais le fait de croire qu'un traîneau et des rennes puissent voler ne signifie pas que les enfants croient qu'il s'agit là d'une chose banale pouvant se passer dans le monde ordinaire. Un enfant de 3 ans sait bien qu'un cheval ou une voiture ne vole pas. En revanche, il est prêt à admettre qu'il puisse exister « quelque part » des êtres d'exception dotés de pouvoirs extraordinaires. Le Père Noël est de ceux-là. Tout comme un chrétien admet que Jésus puisse faire des miracles ou que, pour d'autres encore, il puisse exister des fantômes ou des extraterrestres doués de pouvoirs paranormaux. Croire au Père Noël n'empêche pas de discerner ce qui relève du monde ordinaire et de ses lois, de ce qui relève des mondes extraordinaires. Et tant que les parents, normalement dignes de foi, attestent de la réalité du Père Noël, il n'y a pas lieu de la mettre en doute.

« Les enfants vivent dans leur bulle »

On dit souvent que les enfants « vivent dans leur bulle », qui les coupe du réel. Il est vrai que les petits adorent écouter les histoires avant de s'endormir (5). Mais n'oublions pas que leurs

parents font la même chose : le soir venu, ils vont eux aussi regarder un film ou se plonger dans un roman avant de s'endormir. Les enfants jouent beaucoup ? Les adultes aussi : au loto, aux mots fléchés ou aux sudokus, aux boules ; ils font du sport, jouent de la musique, écrivent, peignent, font la fête. Les enfants se prennent pour des superhéros. Mais les pompiers, les policiers, les médecins ou les hommes politiques ne « jouent »-ils pas aussi au fond d'eux-mêmes la comédie du héros ou du sauveur ? Les enfants jouent à la poupée : mais d'une certaine façon, les jeunes mamans « jouent en vrai » avec leur bébé. Sur le plan de l'imaginaire, il n'est pas sûr que l'enfant et l'adulte diffèrent autant. Tous deux ont tendance à vivre dans une bulle imaginaire faite de rêves, rêveries, projets, jeux de rôle et ruminations diverses (6).

L'enfant, dans ses rêveries solitaires, s' imagine être poursuivi par un monstre ou au contraire le terrasser sous les yeux ébahis d'un public imaginaire. L'adulte, dans son théâtre intérieur, rumine aussi ses rêves de vengeance contre les « méchants » qui l'entourent, qu'ils prennent le visage du chef de service ou d'un ami qui l'a trahi. « Que ferais-je quand je serais grand ? », se demandent les enfants de 7 ans. Ils sont de plus en plus nombreux à 40 ou 50 ans, et même plus, à se poser encore la même question.

Les psychologues ont réévalué le statut de l'imaginaire enfantin (7). Il a longtemps été vu exclusivement comme un monde merveilleux, celui des contes et des légendes, peuplé de superhéros, de monstres, de fées et de gentils animaux qui parlent et vivent comme des humains. Les psychologues proposent une tout autre analyse. L'imaginaire est conçu comme une somme d'expériences de pensée, consistant à éprouver, à travers des scènes parfois fantaisistes, des situations humaines fondamentales (résoudre des problèmes de relation avec les amis, affronter un ennemi, se perdre et se retrouver, surmonter un handicap). L'imaginaire est désormais vu, non comme une fuite hors du réel, mais au contraire comme une technique d'apprentissage et un moyen d'affronter en pensée des situations du monde réel. Au demeurant, une grande partie des jeux d'enfants est parfaitement réaliste : jouer à la poupée, à la dinette, mimer de conduire une voiture. De plus, les dessins d'enfants évoquent la plupart du temps des thèmes très réalistes (une maison, un paysage, une famille, une personne, un animal), même si l'enfant a plutôt tendance à dessiner les choses telles qu'il les connaît plutôt que telles qu'il les voit (8). Finalement, le monde de la fiction et le monde réel ne sont plus considérés comme aussi étanches qu'on l'avait cru. Et si les enfants vivent une partie du temps dans leur bulle, les adultes aussi. Les fictions enfantines sont parfois très sérieuses, autant que les fantaisies silencieuses des adultes.

« L'enfant est amoral »

Si les parents ne leur apprenaient pas le sens du bien et du mal, les enfants ne seraient-ils pas de petits sauvageons, immoraux et déshumanisés ? Ils seraient comme de petits animaux sans scrupule, à la fois innocents et ingénus puisque dépourvus de toute morale. Voilà le genre de conception qu'on remet en cause désormais.

Tout d'abord, de nombreux travaux suggèrent aujourd'hui que l'enfant dispose dès la naissance d'un répertoire d'émotions telles que l'empathie, qui lui permettent d'éprouver spontanément du désarroi devant la souffrance d'autrui (9). Les expériences de Felix Warneken ont montré que vers l'âge de 14 mois, les enfants viennent spontanément en aide à autrui quand ils le voient en difficulté. Par exemple, s'ils voient un adulte essayer en vain d'attraper un objet, que l'enfant a lui à portée de main, il n'hésite pas à le prendre et lui tendre. Ce qui prouve que l'enfant a bien compris les intentions d'autrui et que, de plus, il adopte volontiers des comportements d'aide (10). Tout porte à croire qu'il existe des émotions morales fondamentales universelles et non acquises par l'éducation. Seuls les autistes, les psychopathes ou les personnes souffrant de certaines lésions du lobe frontal semblent étrangers à ces sentiments moraux comme l'empathie, la honte ou la culpabilité, le sens de la justice. Le petit être humain serait donc spontanément un être moral. En revanche, il lui faut bien acquérir une éducation qui lui indique

sur qui il est bon ou non d'investir ses sentiments : les membres de la famille, le clan, tous les humains ou certains animaux ?

Le sens moral des enfants est plus sophistiqué que prévu

J. Piaget puis dans son sillage Lawrence Kohlberg ont étudié l'évolution des règles morales chez l'enfant. Tous deux pensaient que les règles morales évoluaient selon des étapes caractéristiques au cours du développement. Au début l'enfant pense qu'une personne qui a fait « quelque chose de mal » doit toujours être punie. Ce n'est que plus tard qu'il apprend à distinguer les intentions du résultat : une personne a pu provoquer un accident sans le vouloir, et ce n'est pas la même chose d'être malveillant. L'enfant apprendrait donc au fil du temps à distinguer les actes des intentions.

Quand ils devaient juger du bon comportement des protagonistes et des punitions ou récompenses qu'ils devaient ou non recevoir, il se trouve que les enfants et les adultes jugeaient de la même manière : en prenant en compte les intentions plutôt que les résultats. Autrement dit, ces enfants de 3 à 8 ans comprenaient parfaitement que vouloir tuer intentionnellement (même si le coup est raté) est moralement plus condamnable que provoquer une mort par accident.

Notes :

- (1) Pour une synthèse, voir Annie Chalou-Blanc, *Inventer, compter, et classer. De Piaget aux débats actuels*, Armand Colin, 2005, et Stanislas Dehaene, *La Bosse des maths*, Odile Jacob, 1997, rééd. 2003.
- (2) Gaëlle Leroux *et al.*, « Adult brains don't fully overcome biases that lead to incorrect performance during cognitive development: An fMRI study in young adults completing a Piaget-like task », *Developmental Science*, vol. XII, n° 2, 2009.
- (3) Olivier Houdé et Gaëlle Leroux, *Psychologie du développement cognitif*, Puf, 2009.
- (4) Deena Skolnick Weisberg et Paul Bloom, « Young children separate multiple pretend worlds » *Developmental Science*, vol. XII, n° 2, 2009.
- (5) Voir Jerome Bruner, *Pourquoi nous racontons-nous des histoires ?*, Retz, 2002, rééd. Pocket, 2005, et Jean-François Dortier, « [L'homme est un animal littéraire](#) », in Catherine Halpern (dir.), dossier « [La littérature, fenêtre sur le monde](#) », *Sciences Humaines*, n° 218, août-sept. 2010.
- (6) Voir Jean-François Dortier, *L'Homme. Cet étrange animal*, éd. Sciences Humaines, 2004.
- (7) Paul Harris, *L'Imagination chez l'enfant*, Retz, 2007.
- (8) René Baldy, *Dessine-moi un bonhomme. Dessins d'enfants et développement cognitif*, In Press, rééd. 2008.
- (9) Voir Frans de Waal, *L'Âge de l'empathie*, éd. Les liens qui libèrent, 2010, et collectif, « [D'où vient la morale](#) », *Sciences Humaines*, n° 187, novembre 2010.
- (10) Felix Warneken et Michael Tomasello, « Helping and cooperation at 14 month of age », *Infancy*, n° 11, 2007.

Sitographie

https://www.lemonde.fr/archives/article/1997/09/28/le-monde-magique-de-l-enfance_3773618_1819218.html

https://www.scienceshumaines.com/idees-recues-sur-le-monde-de-l-enfance_fr_26034.html

<https://www.familles-geneve.ch/site/lettre-du-mercredi/le-monde-magique-des-enfants/>

<https://www.cairn.info/l-enfant-et-le-monde--9782361063047-page-53.htm>

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERNAȚIONAL
"LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI - culoare, fantezie, imaginație"

Prof. Ioana Dumitrescu
Liceul Teologic Adventist "Ștefan Demetrescu"

"Copilăria este o poartă spre paradis, dar nu putem pătrunde în ea decât dacă ne lăsăm copiii din noi să ne conducă de mână." - Antoine de Saint-Exupéry.

Copilăria a fost mereu idealizată ca fiind vârsta de aur a omului. Pagini întregi s-au scris despre cea mai frumoasă perioadă, despre cele mai fericite momente la care ne întoarcem cu toții ori de câte ori cotidianul ne apasă prea tare. Și este adevărat. Pentru cei mai mulți, copilăria este învăluită de lipsa grijilor, într-o aură de bucurie nestingherită.

Și totuși, sunt mulți copii care nu au avut parte de momente atât de fericite. Într-o realitate marcată de violență pe toate palierele, copilăriei îi este furat zâmbetul, îi este furată bucuria, esența ei.

Pentru copii, lumea se cunoaște prin joc. Ori fără un context prielnic acestuia, bucuria nu se poate manifesta. De aceea, școlii îi revine o sarcină și mai grea: aceea de a crea, într-un spațiu destinat cunoașterii, un loc al bucuriei, al jocului, al culorii, un loc care să îl învețe pe copil sau adolescent despre realitățile lumii de fiecare zi, dar care să îi ofere un spațiu sigur, unde el să se simtă liber de a se manifesta și inspirat pentru a continua să se dezvolte.

Una dintre căile de realizare a acestui deziderat este lectura. Lectura invită la liniște și contemplare - concepte total străine zgomotului în care ne desfășurăm existența. Așa numitele lecturi ale copilăriei sunt cele care ajută copilul (de orice vârstă ar fi el) să se cunoască pe sine, pe cei din jur și să își găsească locul în lume.

Atunci când adolescentul a acumulat toate aceste cunoștințe despre lume și viață în limba maternă, cărțile copilăriei scrise în alte limbi îl propulsează pe o nouă coordonată: cunoașterea unui alt univers cultural, unei alte serii de obiceiuri care îi pun la încercare credințele și valorile deja dobândite.

Le-am propus elevilor mei de liceu lecturarea mai multor opere clasice sau moderne care prezintă lumea magică a copilăriei și, pentru a varia sarcinile de lucru, i-am provocat să rezume cartea parcursă într-un desen și un citat reprezentativ.

Sub condeiul iscusit al unor artiști cu suficientă practică, deja, lumea magică a copilăriei a început să prindă formă și să transmită prin culoare ceea ce cuvintele nu puteau să transmită.

Copilăria esre o poartă spre paradis, așa cum spunea Exupéry. Iar paradisul are, cu siguranță, o bogăție de culori.

Și rromii sunt copii !

Practici eficiente în prevenirea abandonului școlar la copiii de etnie rromă

Dumitru Georgiana Aureliana
Școala Gimnazială, comuna Gura Vitioarei

Minoritatea rromă este a doua minoritate, după cea maghiară ca proporție numerică din totalul populației. Această minoritate se confruntă cu multiple probleme, cum ar fi: sărăcia, lipsa educației, probleme de sănătate, lipsa actelor de identitate, lipsa locuințelor, șomajul și discriminarea. Bineînțeles, că sunt și probleme care pot fi de ordin psihologic, care amplificate pot ajunge la extreme, generând astfel, la început comportamente deviante, ulterior infracțiuni. Rromii au nevoie de sprijin pentru a se integra în societate și nu numai ei, ci și ceilalți cetățeni, care datorită unor probleme legate de supraviețuire ajung să beneficieze de ajutor din partea statului devenind astfel dependenți de sistem.

În general, părinții elevilor rromi apreciază educația mai ales din perspectiva valorii instrumentale a acesteia: prin școală poți dobândi anumite cunoștințe și abilități pentru a te descurca în viață, pentru a avea un loc de muncă, pentru a avea un venit care să-ți asigure existența. Foarte puține sunt cazurile în care părinții percep educația ca pe o șansă de reușită și mobilitate socială. Totuși, cei mai mulți dintre părinții rromi care nu au avut acces la educație în copilărie își exprimă regretul pentru că “nu au trecut prin școală” și chiar sunt deschiși la propuneri privind programe de alfabetizare și educație adresate adulților, dovedind astfel un nivel ridicat de încredere în rolul educației.

În consecință, minoritatea rromă este recunoscută oficial ca grup etnic. Situația specială a acestui grup etnic trebuie cunoscută și rezolvată de actuala putere guvernamentală, ea fiind și un criteriu politic pentru integrarea în Uniunea Europeană.

Cauza principală a neparticipării copiilor la școală o reprezintă sărăcia familiilor din care provin copiii rromi. Un rol important îl au și factorii sistemici, din interiorul sistemului școlar, dar și influențele culturale, care au un rol important în explicarea interesului scăzut pentru școală. Cercetările făcute în comunitățile compacte de rromi, vorbitori de limbă romani, arată că participarea școlară este mult mai scăzută decât în rândul altor comunități de rromi. Educația în comunitățile de rromi nu este văzută ca o contribuție la formarea socială și profesională, ci ca o cale de a ieși din comunitate, existând riscul de a se asimila populației majoritare de etnie nerromă. Această concepție afectează viitorul copiilor rromi, limitând astfel posibilitatea de acces la serviciile de educație formală.

Interesul scăzut pentru școală se datorează și faptului că rromii aleg alte variante strategice pentru a reuși în viață. În consecință, pentru ei „educația școlară nu reprezintă o strategie fundamentală de viață decât pentru un număr foarte mic de subiecți 4,1%”. Majoritatea subiecților nu privesc educația ca pe o investiție pe termen lung, considerând mai important: banii (28,5%), munca (23,9%) și norocul (14%)“.

Concluzia este că sărăcia este un factor important al participării școlare scăzute, dar și „modelele culturale specifice diferitelor tipuri de comunități de rromi au, de asemenea, o putere explicativă ridicată”.

În perspectiva asigurării egalității de șanse, adaptarea ofertei educaționale la specificul și nevoile populației școlare aparținând minorităților naționale a constituit un obiectiv important în cadrul reformei sistemului de învățământ.

În conformitate cu cadrul legislativ, la nivelul sistemului de învățământ românesc se organizează clase cu predare în limbile minorităților naționale. Pentru etnia rromă nu există un învățământ cu predare integrală în limba maternă, iar politicile educaționale promovează

principiul integrării copiilor aparținând etniei romă în unități de învățământ destinate populației majoritare.

Majoritatea părinților rromi și a cadrelor didactice resping ideea organizării învățământului cu predare în limba romani sau chiar ideea organizării unor școli sau clase separate pentru rromi. Pe de o parte, implementarea unor asemenea măsuri este percepută ca o modalitate de segregare pe criterii etnice, care poate avea urmări negative asupra evoluției școlare a copiilor și integrării sociale a acestora. Părinții apreciază că un învățământ special destinat copiilor rromi nu are aceeași calitate ca cel destinat populației majoritare pentru că mulți dintre profesorii calificați refuză să predea în școli numai cu populație rromă. De asemenea, ei susțin că modelul de socializare a copiilor în școală trebuie să corespundă contextului social în care aceștia trăiesc; astfel, conviețuirea mai multor etnii în aceeași comunitate presupune includerea copiilor de diferite etnii în aceeași școală. Sunt criticate cazurile în care s-au organizat clase speciale pentru elevi de etnia rromă, deși profesorii motivează că „a fost o întâmplare” organizarea acestora, criteriul fiind nu apartenența etnică, ci rezultatele la învățătură. Pe de altă parte, integrarea copiilor rromi în școlile de masă este considerată o modalitate eficientă de recuperare a eventualelor dezavantaje socio-culturale ale copiilor față de cultura promovată de școală (printre care și cele generate de necunoașterea limbii române la intrarea în școală), o cale de stimulare a motivației pentru învățare, de educație inter-culturală necesară într-o comunitate în care trăiesc mai multe etnii și de conștientizare a faptului că toți sunt „la fel”.

Profesorii care lucrează în școli cu populație rromă consideră că organizarea unor forme de educație recuperatorie este absolut necesară la debutul școlarității. Această măsură se impune pentru că o mare parte dintre copiii rromi nu frecventează grădinița, fapt care determină dificultăți de adaptare.

În acest sens, unele școli au organizat deja programe intensive de meditații și consultații gratuite pentru copiii cu rezultate slabe la învățătură. Cadrele didactice susțin și ideea organizării unor forme alternative de învățământ (școli de vară, învățământ comasat, învățământ cu frecvență redusă) pentru elevii rromi care sunt în situația de risc școlar din cauza absențelor multiple sau a dificultăților de învățare sau pentru cei care datorită depășirii vârstei legale nu pot finaliza învățământul obligatoriu. Spre deosebire de aceștia, mulți dintre părinți resping ideea introducerii unor asemenea forme alternative de organizare. Ei apreciază că „aia nu mai e școală, acolo nu mai învață nici atât”, „și așa vin aproape la fără frecvență pentru că nu avem cu ce să îi trimitem la școală” și că rezultatele elevilor vor fi foarte slabe, având în vedere că timpul acordat pentru pregătirea lecțiilor acasă este de cele mai multe ori redus, iar condițiile pentru învățat asigurate de către familie sunt necorespunzătoare. De aceea, părinții ar prefera mai degrabă organizarea școlii în regim de semi-internat, cu acordarea unei mese de prânz și cu organizarea programului de pregătire a lecțiilor la școală, după ore, sub supravegherea unui personal specializat, care poate să acorde sprijinul pedagogic de care copiii rromi au nevoie.

Curriculum propus de programele școlare pentru limba romani se concentrează pe: dezvoltarea progresivă a competențelor de comunicare orală și scrisă, cunoașterea valorilor spirituale ale etniei rromă și abordarea conținuturilor din perspectiva interculturalității. Spre deosebire de celelalte limbi materne, predarea limbii romani în primul an de studiu include numai obiectivele ce vizează formarea și dezvoltarea capacităților de comunicare orală, scrierea începând cu al doilea an de studiu.

În ultimii ani a crescut semnificativ numărul școlilor care au inclus în oferta educațională ore de limba romani. Discuțiile de grup realizate cu elevi și părinți de etnia rromă, precum și interviurile cu profesorii care predau în școlile cu populație rromă au arătat că există opinii diferite cu privire la predarea limbii romani în școală.

Alături de oferta educațională adresată populației de vârstă școlară, dezvoltarea unor programe pentru părinții rromi reprezintă o modalitate eficientă de creștere a interesului pentru educație și, implicit, de creștere a participării școlare a copiilor. Discuțiile de grup cu părinții

rromi au evidențiat faptul că cea mai mare parte dintre aceștia conștientizează importanța educației și ar dori să participe la programe de educație special destinate lor

Școlile care au organizat programe educaționale pentru părinți (programe de alfabetizare, educație pentru sănătate, educație civică etc.) au beneficiat în majoritatea cazurilor de finanțare din surse extrabugetare: ONG-uri, programe internaționale etc. Mult mai puține au fost cazurile în care școlile au avut propria inițiativă de organizare a unor asemenea programe, deși cadrele didactice recunosc faptul că nivelul redus de instruire al părinților și atitudinea rezervată a acestora față de sistemul formal de educație sunt printre cauzele principale ale insuccesului școlar al copiilor rromi.

Discuțiile cu elevii rromi au evidențiat existența unor stări afective negative ale acestora în raport cu ceilalți copii. Elevii evocă situații în care colegii lor români le-au adresat cuvinte jignitoare cu conotație etnică sau au manifestat comportamente agresive față de ei. Efectele acestor atitudini se manifestă prin izolare și respingere a comunicării cu colegii, asociate cu fenomene de dezinteres pentru școală și învățare. Aceste stări psihoafective negative se semnalează mai ales în cazul copiilor rromi cu rezultate mai slabe la învățătură, cu dificultăți de adaptare la mediul școlar pe care îl percep, în ansamblu, drept ostil. Aceeași categorie de elevi declară că ar prefera să învețe în școli special destinate rromilor, tocmai pentru a evita aceste stări de disconfort în raport cu ceilalți. Cei mai mulți dintre elevii rromi intervievați consideră, însă, că relațiile lor cu colegii români sunt satisfăcătoare și chiar reprezintă o oportunitate pentru a împărtăși experiențe și interese comune. Percepția pozitivă a relațiilor cu ceilalți își are originea în dorința elevilor rromi de a reuși prin însușirea unor modele de comportament dezirabil. Aceste modele de referință se regăsesc, până la urmă, în imaginea colegului român, care e “sârguincios și învață bine” și pe care profesorii îl apreciază.

La nivelul unității noastre de învățământ sunt înscriși circa 15 elevi de etnie rromă, dar sunt nedeclarați. În marea lor majoritate beneficiază de burse sociale și există și un caz al unei fete de etnie rromă, care beneficiază de bursă de merit pentru rezultatele obținute la învățătură. Permanent școala păstrează legătura cu familiile acestor copii și semnalează ori de câte ori aceștia absentează sau sunt părtași ai unor fapte de indisciplină.

Atât ei, cât și părinții lor au participat la ședințele de consiliere, dar și la activitățile din programul PNRAS 1, activități desfășurate în parteneriat cu un psiholog școlar. Considerăm că ei se află pe drumul cel bun și vor finaliza cu bune ciclul gimnazial.

Bibliografie:

1. Miroiu, Adrian, *Introducere în analiza politicilor publice*, Polirom, 2006, București.
2. Manual de metode folosite în planificarea politicilor publice și evaluarea impactului, București, 2006.
3. Bunescu, Gheorghe., *Politici și reforme socio-educative*, 199, București

Importanța jocului în aer liber pentru copii

Prof. înv. primar, Duță Natalia Felicia

Școala Gimnazială “Henri Mathias Berthelot” Ploiești – Prahova

Educația nonformală reprezintă ansamblul influențelor educative structurate și organizate într-un cadru instituționalizat, dar desfășurate în afara sistemului de învățământ. Notele caracteristice ale acestei forme de educație sunt legate de caracterul opțional al activităților organizate, participarea elevilor la stabilirea a ceea ce se va învăța și se va întreprinde, rolul discret al dascălului și renunțarea la evaluări. Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă relaxantă, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru nonformal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară.

Activitățile extrascolare au menirea de a valorifica timpul liber al elevilor într-un mod plăcut și util și de a-l transforma într-o sursă educațională. Acestea au un rol important în cultivarea gustului pentru lectură, pentru carte. Elevii pot fi stimulați să citească prin vizionarea de piese de teatru, filme istorice, comedii, participând la lansări de cărți, prin dramatizarea unor opere literare cu diferite ocazii, prin implicarea în desfășurarea șezătorilor literare, a cercurilor de lectură și a atelierelor de scriere creativă.

Jocul în aer liber are un rol crucial în dezvoltarea armonioasă și sănătoasă a copilului. Într-o epocă în care televizorul și calculatorul domină din ce în ce mai mult viața copilului și îl atrag în plasa sedentarismului, activitățile în aer liber sunt o metoda la care merită să apelezi pentru a crește un copil inteligent și sănătos, atât din punct de vedere fizic, cât și mental. Joaca în aer liber dezvoltă copilului o mulțime de abilități noi, complet diferite de cele pe care le dobândește din joaca în spații închise. Beneficiile fizice ale jocului în aer liber sunt cele mai numeroase pentru dezvoltarea copilului. Petrecerea timpului în aer liber încurajează, înainte de orice, practicarea multor tipuri de sport: fotbal, baschet, handbal, volei etc., care se dovedesc esențiale pentru creșterea lui

armonioasă. Supraponderalitatea și obezitatea sunt cele mai mari riscuri pentru sănătate la care sunt expuși copiii erei moderne. În prezent, din ce în ce mai mulți copii sunt sedentari și mănâncă nesănătos, lucruri care contribuie la îngrășarea rapidă și apariția problemelor de sănătate. Jocul în aer liber oferă copilului oportunitatea de a alerga, de a se plimba sau de a merge cu rolele, bicicleta, trotineta etc. Există o mulțime de jocuri pe care le pot practica copiii în aer liber și care au un rol esențial în a-l menține activ și sănătos. Săriturile și alergatul de colo până colo sunt exerciții fizice importante, care ajută la dezvoltarea grupelor de mușchi, la întărirea oaselor și la buna funcționare a tuturor organelor. Copiii care se joacă frecvent în mijlocul naturii se dezvoltă mai armonios din punct de vedere fizic decât cei care petrec majoritatea timpului în scaun la calculator sau pe canapea, cu ochii în televizor.

Activitatea fizică și jocurile care se practică în aer liber au un impact puternic și asupra dezvoltării lui emoționale și sociale, dar și asupra comportamentului lui. Jocul în aer liber ajută copilul să își facă prieteni noi și să-și dezvolte viața socială. Este o modalitate importantă de socializare. Atunci când iese în parc sau într-un spațiu de joacă amenajat în aer liber, cel mic intră în contact cu o mulțime de copii cu care are ocazia să interacționeze și să lege prietenii. O viață socială bogată a copilului contribuie la creșterea stimei și încrederii de sine, esențiale pentru dezvoltarea lui emoțională. În plus, învață cel mai bine să coopereze cu alți copii și să înțeleagă ce este spiritul de echipă din jocurile de grup care au adesea loc în aer liber. Atunci când copilul construiește castele, se joacă în nisip, șotronul sau elasticul cu ceilalți parteneri de joacă sau explorează diverse spații și locuri din natură, își dezvoltă gândirea logică și capacitatea de a raționa. Joaca afară, în aer liber, încurajează copilul să își dezvolte imaginația și creativitatea, să își asume riscuri și responsabilități, să găsească singur soluții sau strategii și să descopere plăcerea de a face anumite lucruri. Activitățile făcute de copii în mijlocul naturii se dovedesc a fi cel mai puternic remediu antistres. Alergarea și petrecerea timpului în aer liber contribuie la redarea unei stări de relaxare și destindere, esențiale pentru sănătatea lui emoțională. Jocul în aer liber are un efect terapeutic în multe afecțiuni. Se pare că activitățile din mijlocul naturii și respirarea aerului curat contribuie la recuperarea mai rapidă din convalescența, după anumite boli sau accidente. Specialiștii au demonstrat, în nenumărate rânduri, că jocul constant al copilului în natură are un impact puternic asupra performanțelor lui școlare. Copiii care fac mișcare și se joacă în aer liber au rezultate mai bune la școală și o putere de concentrare mai mare la ore. De asemenea, și memoria are de beneficiat de pe urma relaxării copilului în mijlocul naturii. Expunerea copilului în natură îi oferă o experiență multisenzorială care are un rol esențial în dezvoltarea creierului în copilăria timpurie. Ajută la îmbunătățirea și dezvoltarea simțurilor.

Contactul cu natura îi oferă copilului oportunitatea de a învăța și de a înțelege mai bine mediul înconjurător. Este un izvor nesecat de cunoștințe și informații pentru cel mic. Îl ajută nu doar să își dezvolte cultura generală, dar și să se integreze mai bine în comunitate și să înțeleagă care sunt regulile ei. Rolul educativ al jocului în aer liber este nelimitat. De când ieși cu copiii din clasă, ai șansa să îi înveți lucruri esențiale pentru educația și siguranța lor. Îmbinarea jocului în natură cu regulile de siguranță pe care le presupun anumite medii de joacă, cu conduita potrivită pe care trebuie să o aibă în public și învățarea locurilor pe unde și cum să traverseze corect ajută copilul să se descurce mai ușor în spațiile exterioare, din afara casei și a clasei.

Bibliografie :

Miron Ionescu – 2003, “Instrucție și educație”, Cluj Napoca

Revista “Formarea continuă” a C.N.F.P. din Înv. Preuniversitar - 2003, nr. 4

METODE ȘI TEHNICI PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII CREATIVE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

*Prof. învă. preșcolar: EFTENIE IOANA
Unitatea de învățământ: GRĂDINIȚA NR.1 OTOPENI*

*„Creativitatea înseamnă a lua elemente cunoscute și a le asambla în moduri unice.”-
Jacque Fresco*

Atunci când vorbim despre creativitate, vorbim despre un proces complex. Termenul de creativitate își are originea în latinescul creare, care înseamnă a crea, a zămisli, a făuri. O lungă perioadă de timp creativitatea a fost văzută ca un har, ceva cu care ființa umană se naște.

Când spunem „creativitate” avem tendința de a ne gândi doar la domeniul artistic: muzică, dans, pictură, dar de această abilitate este nevoie în toate domeniile de activitate, chiar și la matematică. Creativitatea este una dintre cele mai importante valori umane, sociale și educaționale.

Creativitatea ajută copiii să se dezvolte frumos, să prindă încredere în ei, să își exprime liber ideile și emoțiile, să găsească soluții noi la probleme sau dificultăți, să se îndrepte spre cariera dorită, își formează o disciplină, o deschidere către schimbare etc.

Creativitatea susține creșterea stimei de sine, dezvoltă gândirea critică și concentrarea.

La vârsta antepreșcolară/preșcolară creativitatea se manifestă prin explorare, joc, curiozitate, spontaneitate, setea de nou și învățarea prin imitare. Astfel, un rol important în acest proces îl are familia în educația copilului. Părinții trebuie să fie parteneri, să se implice activ, să facă schimb de informații, să încurajeze, să existe o relație de reciprocitate, să le ofere o stare de bine, încredere în sine, să lucreze împreună și să împărtășească idei.

De asemenea, grădinița vine în întâmpinarea copilului oferind suportul necesar, fiind un partener bun familiei acestuia. Pentru dezvoltarea creativității trebuie să oferim copiilor mediul propice, pornind de la elemente ce oferă o stare de calm/bine și mergând mai departe prin a le pune la dispoziție o varietate de zone de lucru și de joacă, materiale cu dimensiuni diferite, elemente naturale, atât în zone interioare cât și în aer liber unde să își poată exersa potențialul creativ. Învățarea activă și apariția inspirației se construiesc și prin: vizite în natură, muzee, teatru, contactul cu artiștii și implicarea în diverse activități ale comunității.

Modalități de stimulare a creativității la preșcolari

Jocul, ca activitate fundamentală a copilăriei, oferă copilului câmp larg de combinare a propriilor reprezentări de care dispune la un moment dat.

Jocurile și activitățile specifice vârstei preșcolare:

-jocurile de construcții-trezesc curiozitatea și contribuie la formarea unei gândiri originale productive, a imaginației creatoare, la dezvoltarea motivațiilor, intereselor, gustului pentru frumos;

-jocurile de rol/ dramatizările- copiii se transpun în diferite personaje din povești sau viața reală, unde redau fapte nu numai prin cuvânt, dar și prin mimică sau gestică folosindu-se de imaginația creatoare;

-jocurile didactice-pornind de la unele concepte de bază, copilul va fi stimulat să construiască expresii verbale, să le găsească cât mai multe semnificații, să le combine în construcții diversificate;

-activități artistico-plactice- sunt modalități eficiente de stimulare a actului creator prin toate formele de organizare. Modalități de exprimare artistică: desenul, modelajul, pictura sunt activitățile preferate de copii unde abordează subiecte diverse realizând lucrări originale;

-activitățile practice- copilul este un bun observator al realității, deseori amestecând realul cu creația fanteziei sale;

-lectura după imagini -un mijloc eficient de stimulare a potențialului creativ:„citirea” conținuturilor poate deveni o autentică creație verbală;

-activitățile de povestire (povestirile cu început dat create de copiii, povestirile compuse după jucării sau personaje îndrăgite, povestiri după desenele copiilor etc) – copiii asimilează diverse informații, dar în același timp prin povestiri, povești și basme li se satisface nevoia de afectivitate și cunoaștere, se stimulează imaginația constituindu-se cadrul optim de exersare a capacității creatoare.

METODE ȘI PROCEDEE SPECIFICE DEZVOLTĂRII CREATIVITĂȚII

Metode tradiționale

-Conversația- presupune un dialog între profesor și preșcolar, unde preșcolarul deține ponderea.

-Metoda exercițiului - Dintre metodele didactice tradiționale principala metodă din cadrul activităților artistice plastice este exercițiul. Prin exerciții, preșcolarii își perfecționează acuitatea vizuală, spiritul de observație, deprinderea de a corela elementele componente ale formelor.

- Metoda demonstrației - Prin metoda demonstrației profesorul are posibilitatea de a folosi și unele materiale intuitive (planșe, albume de artă, filme etc.) pentru a arăta preșcolarilor diferite modalități de materializare a ideilor, a informațiilor etc.

-Metoda explicației - Metoda explicației constă în dezvoltarea de către educatoare a esențialului unor probleme noi. De exemplu, obținerea unității unei compoziții plastice prin folosirea unui centru de interes sau prin folosirea dominantei cromatice etc.

-Jocul ca metodă- Prin activitățile plastice-joc se pot realiza primele experiențe practice - plastice ale copiilor, primele lor exerciții (de exemplu amestecuri cromatice) prin care ei se confruntă cu diferite aspecte estetice ale realității.

Metode și tehnici interactive de grup pentru stimularea creativității la preșcolari

Aceste metode și tehnici dau copiilor posibilitatea de a lucra/construi în echipă, de a se consulta unii cu ceilalți, de a lua decizii de grup, dar și individual, fapt care îi va ajuta în devenirea lor de adult.

- „**Lotus**” - oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme. Aceasta stimulează inteligențele multiple și potențialul creativ în activități de grup și individuale, pe teme diferite.

- „**Acvariul**” - evaluează comportamentul preșcolarului în timpul unei activități, precum și evaluarea grupului. Rezolvarea creativă a unei sarcini de învățare...

- „**Piramida și diamantul**”-dezvoltarea capacității de a sintetiza ideile unei teme date, folosind informațiile anterioare, stimulând creativitatea (ghicitori, interpretarea unor roluri, descrieri etc.)

- „**Turul galeriei**”- tehnică de învățare prin cooperare care stimulează gândirea, creativitatea și învățarea eficientă.

- „**Brainstormingul**”- metoda de stimulare a creativității ce constă în enumerarea spontană a cât mai multor idei.

- „**Tehnica viselor**”- tehnică bazată pe meditație, copilul își lasă imaginația să lucreze, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

-„**Pălăriuțele gânditoare**”- tehnică interactivă, stimulează creativitatea având la bază interpretarea de roluri prin care copiii își exprimă liber gândirea în acord cu culoarea pălăriei care definește rolul.

-„**Explozia stelară**”- stimulează creativitatea și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

A încuraja creativitatea preșcolarilor este un proces unde profesorii trebuie să devină deschiși și permissivi, acceptând și dând libertate copiilor. Astfel, ei ar trebui:

- ✚ Să asigure un mediu care să permită copiilor să exploreze și să se joace fără restricții.
- ✚ Să primească cu deschidere și bunăvoință ideile copiilor, fără a-i forța să gândească asemenea adulților.
- ✚ Să accepte ideile neobișnuite ale copiilor, fără a le critica.
- ✚ Să ofere timp copiilor în a explora toate posibilitățile, mergând de la cele mai utilizate până la cele mai originale.
- ✚ Să știe că dialogul și conversația sunt întotdeauna moduri bune de a întreține creativitatea.
- ✚ Să înțeleagă că, orice copil este capabil de a fi creativ, dacă este încurajat și învățat.

„Creativitatea este un proces de învățare aparte, la care elevul și profesorul sunt una și aceeași persoană”- Arthur Koestler

Bibliografie:

1. Roșca, Alexandru, *Creativitatea generală și specială*, Ed. Academiei, 1981, București;
- 2.M.E.N., *Curriculum pentru educația timpurie*, anexă la Ordinul Ministerului, nr. 4694/02.08.2019;
- 3.Breben, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela, *Metode interactive de grup*, Ed. Arves, 2002, România.

Copilăria ca o joacă

Prof pt. învă. preșcolar Fanca Florica

Perioada copilăriei este cel mai hotărâtor moment pentru dezvoltarea individului și primii ani își pun amprenta pentru tot restul vieții, de aceea este necesar să cunoaștem, atât noi ca și dascăli cât și părinții, caracteristicile etapelor prin care trece ființa umană pentru că așa vom fi atenți la trebuințele copilului pentru o dezvoltare pozitivă.

Nevoile primordiale ale copilului de 3 - 6 ani sunt de „dragoste, securitate afectiva, fermitate, ascultare, deschidere spre lume. Însă, lucrurile pe care le va învăța, sunt esențiale: să-și controleze comportamentul, să țină cont de alții, să-și identifice sexul, să cunoască și alte persoane în afara mamei lui, să se maturizeze și să-și dezvolte cunostințele”[1].

Această perioadă este caracterizată de procese cognitive sugestive (gândirea, limbajul, atenția, imaginația, motivația), de joc, ca principală activitate și modalitate de cunoaștere și de dorința de a se descoperi pe sine și de a descoperi tot ce-l înconjoară.

Pentru dezvoltarea lui socială contribuția cea mai mare o are grădinița, copilul putând fi înscris în sistemul de învățământ de masă de la 3 ani.

Grădinița are ca obiectiv dezvoltarea fizică, morală și intelectuală a copilului. Aici copilul întâlnește persoane noi (copii, educatori) cu care intră în legătură și cu care dezvoltă diferite relații. Învăță să se joace cu ei, să comunice, își dezvoltă anumite abilități și deprinderi, învață să devină independent, învață să asculte și încearcă să își exprime gândurile, să își gestioneze emoțiile și să își adapteze trăirile la grupul din care face parte.

Însă, oriunde s-ar afla la grădiniță sau în sânul familiei jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care își exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea.

Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, de conectare și libertatea de a alege și a crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi, copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează. Copilul, la maturitate nu își va aduce aminte de nu știu ce jucărie scumpă ci de faptul că părintele s-a jucat cu el.

Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice.

Însă timpul trece, ne maturizăm, uităm să mai râdem spontan, să ne bucurăm de nimicuri, să ne entuziasmăm pe moment, copilăria și jocul dispar.

Să nu uităm măcar pentru o zi din când în când să trăim ca un copil: să râdem, să ne jucăm, să visăm, să rețrăim copilăria.

Bibliografie

Anne Bacus, Copilul de la 3 la 6 ani, Ed. Teora, Bucuresti, 2003, p. 7.

<https://unibuc.ro/scoala-de-acasa-o-provocare-noua-pentru-elevi-si-o-oportunitate-pentru-profesori-2/>

<https://www.rasfoiesc.com/educatie/psihologie/PRESCOLARUL-si-Nevoile-copilul93.php>

JOACA DE-A COPILĂRIA

Prof. Fănică Daniel
Școala Gimnazială Cândești
Loc. Cândești, jud. Buzău

Copilăria – un tărâm magic ! Primii pași, primele cuvinte: mama, tata. Primii ani de școală, prima profesoară. Toate în copilărie au început. Copilăria – cei mai frumoși ani din viața noastră. În copilărie totul e diferit, vedem lumea cu alți ochi, e o poveste. Credem că ne aflăm într-un joc, interesant, însă, se termină brusc.

Imi amintesc cu drag vremurile copilăriei mele când libertatea era cuvântul de ordine. În fața blocului, ne adunam toți copiii din cartier și ne jucam până seara târziu ”Baba- oarba”, „De-a v-ați ascunselea”, „Țară, țară vrem ostași”, „Elasticul” sau dădeam câte un spectacol cu muzică și dans . Aveam două prietene, Oana și Cristina cu care mă jucam cu păpușile pe o păturică așezată pe iarbă, unde croiam hăinuțe, le aranjam părul , etc. Aveam colecții cu șervețele, iar pe cele în mai multe exemplare le schimbam cu colegile, adunam surprize de la gume Turbo. Copiii erau tot timpul liberi, așteptau cu nerăbdare vacanțele care erau petrecute de majoritatea la bunici, inundate cu aerul pur ca lacrima, cu mirosul bucatelor gătite de bunica. Cât era ziua de lungă alergam de colo colo, zburdam pe câmpuri, nestingheriți. Iernile erau așteptate cu nerăbdare, ne bucuram de troiene care îmbrăcau pământul, chicoteam de la mic la mare pe derdeluș, ne bulgăream, iar seara fiecare se retrăgea către casă cu hainele ude...cu obrajii rumeniți de ger și cu amintirea unei zile pline de veselie. Deși ne doream să petrecem timp cu familia, părinții erau preocupați de bunăstarea familiei, timpul petrecut cu aceștia fiind limitat, doar în zilele lor libere.

În copilărie nu aveam telefon mobil, calculator, tabletă, etc. Am făcut parte din generația cu „cheia de gât”, liniștea părinților în ceea ce privea siguranța mea constituind-o responsabilitatea de care dădeam dovadă. Era o copilărie simplă, dar adevărată. Știam să gust din orice clipă petrecută.

Vremurile s-au schimbat...astăzi părinții sunt tot mai implicați în creșterea copiilor, aceștia nemaifiind lăsați singuri în fața blocului, acasă nu mai stau singuri, la școală merg însoțiți, petrec mult mai mult timp împreună cu părinții comparativ cu generația mea. Acum prietenii încep să fie tot mai mulți virtuali, jocurile din fața blocului fiind înlocuite de cele pe calculator, tabletă, etc.

Fiecare timp cu avantajele și dezavantajele lui..., totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Indiferent cărei generație am aparține, copilăria reprezintă un tărâm de poveste, cu prinți și prințese, plin de bucurie, zâmbete, joc și culoare. Este o insulă a nemuririi, luminată de soarele primei vârste, este un timp mitic și fericit în care visele devin realitate, iar realitatea devine basm.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are

nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi, copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

Jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea, haideți să ne jucăm împreună cu copiii, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

Ceea ce vreau să evidențiez prin prezentarea conținutului acestei lucrări este faptul că jocul a avut un impact puternic în dezvoltarea mea atât în plan social, cât și fizic și intelectual. Prin profesia mea, pot da glas acestui impact ludic în activitățile desfășurate cu preșcolarii, acestea dobândind un caracter colorat și animat, încununat de zâmbete și voie bună.

În concluzie copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm” (George Bernard Shaw)

BIBLIOGRAFIE:

- Moldovanu, I.; Culea, L., *Cartea mare a jocurilor*, CIDDC, Chişinău, 2002;
- Kari Killen, *“Copilăria durează generaţii la rând”*, Editura First, Timişoara, 2003.
- Vincent, R., *„Cunoaşterea copilului”*, E.D.P., Bucureşti.,1972

BIBLIOGRAFIE

Autor: **FAZAKAS IZABELLA**

Titlul lucrării: **CREATIVITATE ȘI AUTOEXPRIMARE,
CEA MAI INTELIGENTĂ ALEGERE PENTRU EDUCAȚIA
TIMPURIE**

Editura: **GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "CSIPIKE"**

Anul publicării: **2024**

Localitatea: **SFĂNTU GHEORGHE**

Pagina: Bibliografie 1 pag.

Referat 2-4 pag.

CREATIVITATE ȘI AUTOEXPRIMARE, CEA MAI INTELIGENTĂ ALEGERE PENTRU EDUCAȚIA TIMPURIE

Fazakas Izabella

Grădinița cu Program Prelungit "Csipike", Sfântu Gheorghe

Introducere

În educația timpurie, creativitatea și autoexprimarea joacă un rol esențial în dezvoltarea copilului. Creația plastică, în mod special, oferă copiilor oportunitatea de a-și exprima gândurile, sentimentele și imaginația într-un mod liber și neconstrângător. Aceasta nu numai că stimulează dezvoltarea cognitivă, dar și contribuie la dezvoltarea emoțională și socială a copilului.

Arta îl aduce pe om mai aproape de frumos, îi oferă posibilitatea să creeze frumosul și să-l descopere sub aspecte noi. Grădinița este primul factor care contribuie în mod organizat la conturarea personalității umane, la formarea și cultivarea gustului pentru frumos, oferind preșcolarului posibilitatea stimulării câmpului emoțional tonic și îndepărtarea inhibițiilor.

Activitatea plastică din grădiniță este foarte îndrăgită de copii, ei fiind atrași de culoare, de diversitatea tehnicilor de lucru prin care își pot dovedi spontaneitatea, creativitatea, pot da frâu liber imaginației și fanteziei lor.

Prin acest tip de activitate se reușește antrenarea coordonării oculo-motorii la copii, se dezvoltă mușchii mici ai mâinilor, simțul proporțiilor, orientarea spațială și, deasemenea, se declanșează o mulțime de stări afective, de sentimente care îl fac pe copil să vibreze.

Educația plastică poate introduce frumosul în viața de zi cu zi, dezvoltă sentimente primare, amplifică emoții complexe.

În fiecare din noi există un potențial creativ general, anumite abilități creative care țin mai ales de dimensiunile constructive ale aptitudinilor, dar și de dimensiunile valorice ale personalității. Acest potențial dacă este exersat și educat, poate fi valorificat la maximum, concretizat și obiectivizat în diverse domenii ale activității umane, în diverse produse noi, originale.

Un cadru didactic, care va reuși să deschidă calea spre creativitate, ieșind din tiparele învățământului formal, va avea cea mai mare satisfacție sufletească atunci când, peste ani, își va vedea „copiii” mari creatori ai societății omenești.

Importanța creativității în educația timpurie

Creativitatea este o abilitate crucială care trebuie cultivată încă din primii ani de viață. Prin intermediul activităților de creație plastică, copiii învață să gândească în mod divergent, să rezolve probleme și să găsească soluții inovatoare.

Realizarea unor lucrări, obiecte de artă creează copilului o stare de automulțumire, de bucurie, satisfacția lucrului creat de el însuși. În timp ce creează, copilul învață să cunoască această lume reală. În creație el acționează asupra unor elemente din mediul înconjurător și încetul cu încetul, începe să cunoască această lume.

Pentru copil, lucrarea realizată de el este plină de semnificație. Repetând acest proces, de creație, iar și iar, copilul învață să-și perfecționeze achizițiile motrice și câștigă încredere în capacitățile sale.

Beneficiile autoexprimării prin creație plastică

Autoexprimarea prin creație plastică permite copiilor să-și exteriorizeze emoțiile și să comunice idei complexe pe care poate nu le-ar putea exprima verbal. Activitățile de desen, pictură, modelaj și alte forme de artă plastică le oferă un mediu sigur și plăcut în care își pot explora sentimentele și gândurile. Acest proces contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale și la formarea unei identități sănătoase.

Dezvoltarea abilităților motorii și cognitive

Participarea la activități de creație plastică contribuie și la dezvoltarea abilităților motorii fine. Manipularea pensulelor, creioanelor sau a altor instrumente ajută la coordonarea ochi-mână și la îmbunătățirea dexterității. În același timp, aceste activități stimulează gândirea critică și capacitatea de concentrare.

Prezentarea unor tehnici de lucru cu acuarele, creioane colorate, pasteluri

Tehnici de lucru cu acuarele

1. Tehnica ud-pe-ud:

Aplicarea apei pe hârtie înainte de adăugarea culorii.

Culorile se vor răspândi și se vor amesteca natural.

2. Tehnica ud-pe-uscat:

Aplicarea culorii direct pe hârtia uscată.

Permite controlul precis al formei și detaliilor.

Tehnici de lucru cu creioane colorate

1. Tehnica stratificării:

Aplicarea mai multor straturi de culoare.

Permite crearea de nuanțe bogate și texturi.

2. Tehnica amestecării (blending):

Utilizarea unui blender sau a unui creion alb pentru a amesteca culorile.

Crează tranziții netede între nuanțe.

Tehnici de lucru cu pasteluri

1. Tehnica amestecării cu degetele:

Utilizarea degetelor pentru a întinde și amesteca culorile.

Permite crearea de tranziții și texturi netede.

2. Aplicarea straturilor:

Suprapunerea straturilor de pasteluri pentru a construi adâncime și intensitate.

Folosirea de pasteluri moi și dure pentru diferite efecte.

Desen și colorare: Autoportret - Sunt copil fericit!

După încurajarea copiilor să se uite în oglindă și să observe trăsăturile feței lor, au fost îndrumați să-și exprime emoțiile prin expresii faciale și culori vesele.

Prin abordarea acestor tehnici și activități, copiii au învățat să se exprime creativitatea și să dezvolte abilități artistice variate, culminând cu o expoziție de succes care au pus în valoare munca.

Concluzie

Creativitatea și autoexprimarea prin creație plastică sunt elemente esențiale în educația timpurie, având un impact major asupra dezvoltării integrale a copilului. Aceste activități nu doar că promovează dezvoltarea cognitivă și emoțională, dar și contribuie la formarea unor adaptabili, inovatori și empatici.

În concluzie, integrarea creației plastice în curriculumul educațional reprezintă una dintre cele mai inteligente alegeri pentru a sprijini creșterea și dezvoltarea armonioasă a copiilor.

JOCUL ÎN LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

PROF.ÎNV.PREȘCOLAR FAZEKAS BEÁTA ORSOLYA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 VIIȘOARA,BIHOR

Copilăria – un tărâm magic ! Primii pași, primele cuvinte: mama, tata.Primii ani de grădiniță /școală, prima educatoare/învățătoare/ profesoară. Toate în copilărie au început. Copilăria – cei mai frumoși ani din viața noastră. În copilărie totul e diferit, vedem lumea cu alți ochi, e o poveste. Credem că ne aflăm într-un joc, interesant, însă, se termină brusc.

Imi amintesc cu drag vremurile copilăriei mele când libertatea era cuvântul de ordine. În fața blocului, ne adunam toți copiii din cartier și ne jucam până seara târziu ”Baba- oarba”, „Păcălici”, „Nu te supăra frate”, „De-a v-ați ascunselea”, „ Țară, țară vrem ostași”, „Elasticul” sau dădeam câte un spectacol cu muzică și dans . Aveam două prietene, Diana și Raluca cu care mă jucam cu păpușile pe o păturică așezată pe iarbă, unde croiam hăinuțe, le aranjam părul , etc. Aveam colecții cu șervețele, iar pe cele în mai multe exemplare le schimbam cu colegele, adunam surprize de la gume Turbo. Copiii erau tot timpul liberi, așteptau cu nerăbdare vacanțele care erau petrecute de majoritatea la bunici, inundate cu aerul pur ca lacrima, cu mirosul bucatelor gătite de bunica. Cât era ziua de lungă alergam de colo colo, zburdam pe câmpuri, nestingheriți. Iernile erau așteptate cu nerăbdare, ne bucuram de troiene care îmbrăcau pământul, chicoteam de la mic la mare pe derdeluș, ne bulgăream, iar seara fiecare se retrăgea către casă cu hainele ude...cu obraji rumeniți de ger și cu amintirea unei zile pline de veselie. Deși ne doream să petrecem timp cu familia, părinții erau preocupați de bunăstarea familiei, timpul petrecut cu aceștia fiind limitat, doar în zilele lor libere.

În copilărie nu aveam telefon mobil, calculatoar, tabletă, etc. Am făcut parte din generația cu „cheia de gât”, liniștea părinților în ceea ce privea siguranța mea constituind-o responsabilitatea de care dădeam dovadă. Era o copilărie simplă, dar adevărată. Știam să gustdin orice clipă petrecută.

Vremurile s-au schimbat...astăzi părinții sunt tot mai implicați în creșterea copiilor, aceștia nemaifiind lăsați singuri în fața blocului, acasă nu mai stau singuri, la școală merg însoțiți, petrec mult mai mult timp împreună cu părinții comparativ cu generația mea. Acum prietenii încep să fie tot mai mulți virtuali, jocurile din fața blocului fiind înlocuite de cele pe calculator, tabletă, etc.

Fiecare timp cu avantajele și dezavantajele lui..., totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Indiferent cărei generație am aparține, copilăria reprezintă un tărâm de

poveste, cu prinți și prințese, plin de bucurie, zâmbete, joc și culoare. Este o insulă a nemuririi, luminată de soarele primei vârste, este un timp mitic și fericit în care visele devin realitate, iar realitatea devine basm.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a **jocului simplu**. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi, copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

La grădiniță jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea, haideți să ne jucăm împreună cu copiii, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

Ceea ce vreau să evidențiez prin prezentarea conținutului acestei lucrări este faptul că jocul a avut un impact puternic în dezvoltarea mea atât în plan social, cât și fizic și intelectual. Prin profesia mea, pot da glas acestui impact ludic în activitățile desfășurate cu preșcolarii, acestea dobândind un caracter colorat și animat, încununat de zâmbete și voie bună.

Jocul este activitatea care dă specific copilăriei și care își găsește motivația și împlinirea în sine însuși. Spre deosebire de învățare, nu ținteste în mod explicit obținerea de noi cunoștințe sau alte produse ale învățării iar în comparație cu munca, jocul nu are ca finalitate obținerea unor bunuri materiale.

Unul din mijloacele folosite din ce în ce mai frecvent în cadrul procesului de instruire și educare și a cărui eficiență a fost dovedită printr-o serie de studii sau cercetări de specialitate este jocul didactic.

Jocul devine „didactic” atunci când prin modul de formulare al sarcinii de învățare copilul este adus în situația de a-și utiliza energiile și potențialul psiho-fizic pentru a-și optimiza parametrii comportamentali.

Jocul didactic este o formă de activitate , atractivă și accesibilă copilului, prin care se realizează o bună parte din sarcinile instructiv-educative .

Valoarea practică a jocului didactic constă în faptul că în procesul desfășurării lui copilul are posibilitatea să-și aplice cunoștințele, să-și exerseze priceperile și deprinderile ce s-au format în cadrul diferitelor activități. Folosirea jocului didactic ca activitate obligatorie aduce variație în procesul de instruire a copiilor, făcându-l mai atractiv. De exemplu, prin jocul didactic „Găsește aceste culori” se precizează și se verifică învățarea denumirii diferitelor culori. Jocul „Cu ce construim” fixează denumirile diferitelor unelte și materiale folosite în construcție: prin jocul „Cine are aceeași figură?” se fixează , se actualizează reprezentări de forme precum: cerc, patrat, triunghi etc.

Jocul didactic contribuie și la dezvoltarea proceselor psihice, influențând în mod nemijlocit activitatea tuturor analizatorilor. Jocurile „Spune ce faci?” sau „Cine face așa?” contribuie la dezvoltarea sensibilității auzului. În jocul „Ghicește ce ai gustat” accentul cade pe perfecționarea sensibilității gustative și olfactive.

Un rol deosebit îl au jocurile didactice în educarea calității memoriei. De exemplu „Ce s-a schimbat” sau „Ghicește ce lipsește!”, îl solicită pe copil să rețină felul obiectelor și așezarea lor pentru a putea arăta modificarea făcută de conducătorul jocului, ceea ce duce la dezvoltarea memoriei voluntare.

O caracteristică esențială a jocului didactic constă în crearea unor condiții favorabile pentru aplicarea multilaterală a cunoștințelor și pentru exersarea priceperilor și deprinderilor sub forma unor activități plăcute și atractive.

Jocul didactic devine metoda de instruire în cazul în care el capătă o organizare și se succede în ordinea implicată de logica cunoașterii și a învățării.

Fiecare joc didactic cuprinde următoarele laturi constitutive :

- **Continutul** - este prima componentă a jocului didactic care este format din cunoștințele pe care copiii și le-au însușit anterior, cunoștințe care arată despre ce este vorba în jocul respectiv.

- **Sarcina didactică** - apare sub forma unei probleme de gândire, de recunoaștere, denumire, descriere, reconstituire, comparație , ghicire, etc.

- **Regulile jocului** sunt menite să arate copiilor cum să se joace, cum să rezolve problema respectivă. Regulile îndeplinesc în joc o importantă funcție reglatoare asupra acțiunilor și relațiilor reciproce dintre copii. Ele sunt condiționate de conținutul și sarcinile didactice ale fiecărui joc. Regulile jocului didactic sunt numeroase și de natură diferită. O primă categorie reglementează repartizarea rolurilor între copii (“Postas” , “cititor”). Alte reguli arată copiilor cum se rezolvă problema intelectuală, iar altele se referă la succesiunea acțiunilor în joc. Există și reguli referitoare la comportarea copiilor în joc care indică *ce este și ce nu este permis* în timpul jocului. În stabilirea regulilor jocului se va ține seama de principiul gradării și al accesibilității. Măsura în care sunt însușite regulile de către copii constituie un criteriu important de apreciere a eficienței educative a jocului didactic.

- **Acțiunea de joc** este latura constitutivă a jocului, este cea care face ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută și atractivă pentru copii. Aceasta cuprinde momente de așteptare, surpriză, ghicire, mișcare și întrecere.

Strânsa unitate dintre cele patru laturi ale jocului didactic conferă acestei activități o particularitate specifică, ceea ce o deosebește de celelalte forme de activitate (de jocurile de creație sau de activitățile obligatorii).

Jocul didactic se încheie cu un anumit **rezultat** care arată gradul în care copilul și-a format priceperea de a găsi răspunsul potrivit, de a face descrieri, reconstituiri, comparații, de a da răspunsuri verbale potrivite.

În cazul în care jocurile organizate au scop educativ bine precizat, devin metode de instruire, iar dacă jocul este folosit pentru a demonstra o caracteristică a unei activități, acesta devine un procedeu didactic.

Jocul didactic este o activitate dirijată, dar și o metodă didactică prin care se îmbină elementul instructiv-educativ cu acela distractiv.

În concluzie copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm” (George Bernard Shaw)

Bibliografie:

- Barbu, H., Popescu, E., Șerban, F., (1993) – *Activități de joc și recreativ – distractive*, București, Editura Didactică și Pedagogică;
- Cerghit, I., (2006) – *Metode de învățământ*, Iași Editura Polirom;
- Chateau, J., (2002), *Copilul și jocul*, București, Editura Didactică și Pedagogică
- Moldovanu, I.; Culea, L., *Cartea mare a jocurilor*, CIDDC, Chișinău, 2002;
- Kari Killen, “Copilăria durează generații la rând”, Editura First, Timișoara, 2003.
- Vincent, R., „Cunoașterea copilului”, E.D.P., București.,1972

Învățarea emoțiilor în școală

Fechet Andreea - Ioana
Colegiul Național *Roman - Vodă*, Roman

Experții în educație au ajuns la concluzia că pe lângă alfabet, calcule matematice și alte noțiuni, ar fi necesar ca în primii ani de școală copiii să învețe și despre emoții și gestionarea acestora. Ei susțin că instruirea emoțională a devenit la fel de importantă ca oricare altă materie predată.

Multe dintre incapacitățile adulților în viața personală și profesională vin din emoțiile negative neconștientizate și nerezolvate. Acest lucru înseamnă că, în prima parte a vieții, acești adulți nu au învățat cum să-și identifice și să-și gestioneze trăirile emoționale.

Cercetările dedicate succesului parcursului educațional și academic concluzionează că persoanele care ajung să-și gestioneze eficient emoțiile sunt cele care obțin cele mai bune rezultate la școală, întemeiază relații de succes cu cei din jur și sunt mai puțin predispuși la adoptarea unor comportamente nesănătoase. Mai mult decât atât, odată cu tehnologizarea majorității profesiilor, angajații care se remarcă prin aptitudini mai fine (consecvență, bună comunicare, empatie, rezistență la stres etc.) au cele mai mari șanse de a deveni indispensabili la locul de muncă.

În numeroase școli de prestigiu din SUA se fac, de ani buni, mai multe eforturi de învățare a aptitudinilor sociale și emoționale, tocmai pentru că devine imperativ să devenim stăpâni pe emoțiile noastre și să le folosim în favoarea proprie și a organizației în care activăm.

O educație emoțională sănătoasă nu înseamnă să învățăm copilul să nu simtă emoții negative. E imposibil să nu apară emoții nedorite. Întrebarea este ce facem cu ele? Educația emoțională nu înseamnă negarea sau reprimarea emoțiilor care nu ne plac, ci identificarea lor corectă, acceptarea și găsirea tehnicilor potrivite pentru a depăși momentele neplăcute.

Noi, ca părinți și educatori, plecăm la acest drum asumându-ne faptul că este un proces care presupune situații de criză, de lacrimi, de tantrum, de furie, de frică, de tristețe și de multe alte manifestări greu de gestionat. Este perfect normal și necesar ca un copil să aibă asemenea manifestări. Fiecare dintre ele este o oportunitate de a învăța și de a evolua pentru noi și pentru copil.

O educație emoțională sănătoasă presupune să ghidăm copilul pentru a dobândi aceste 9 abilități de interacțiune cu emoțiile:

- Să învețe să-și recunoască emoțiile;
- Să accepte respectivele emoții la propria persoană și la ceilalți;
- Să-și asume responsabilitatea pentru propriile sale emoții și reacții;
- Să-și exprime emoțiile într-un mod sănătos, care nu face rău;
- Să învețe să-și controleze emoțiile;

- Să învețe și să folosească tehnici de autoreglare emoțională;
- Să aibă o relație de încredere, de susținere și de respect cu sine însuși, evitând autojudecata și vinovăția;
- Să folosească provocările emoționale spre binele său și spre propria sa evoluție;
- Să comunice într-un mod constructiv și empatic cu ceilalți despre propriile sale emoții, atunci când ele vizează alte persoane și când este necesar.

BIBLIOGRAFIE:

- Vernon, A., (2004) *Dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional-emoțională și comportamentală*, Editura ASCR, Cluj-Napoca;
- Druguș, I., Bârle D., (2008) *Educăm și formăm prin ...povești*, Editura Universității Oradea;
- Lespezeanu M., *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, Ed. Omfal Esențial, București, 2007.

TABĂRA- ALBUMUL AMINTIRILOR DE NEUITAT

Prof. înv preșcolar Filimon Ioana Despina

Grădinița Nr.1, Otopeni, Jud. Ilfov

Jocurile de echipă, fotografiile de grup, focul uriaș de tabără, cu poveștile din jurul lui, cântecele de tabără, bilețelele trimise pe furiș și încărcate de emoția așteptării, peripețiile și aventurile, toate sunt amintiri minunate ce însoțesc viața unui om și care generează cele mai frumoase povești de spus copiilor și nepoților.

Clipele petrecute în taberele școlare sunt puse la loc de cinste, printre cele mai prețioase amintiri din viața unui om. Tabăra reprezintă pentru cei mai mulți locul unde au învățat și au trăit pentru prima dată multe lucruri importante. Spaimele, fricile, emoțiile, prima îndrăgostire, surpriza descoperirii, uimirea și bucuria simple, pe toate le poate experimenta un copil în tabără. Dar mai ales află ce înseamnă camaraderia și responsabilitatea. Valori cu care toți copiii ar trebui să crească chiar și în epoca virtualului.

Copiii au un dar prețios, o calitate care se pierde odată cu înaintarea în vârstă, capacitatea de a acumula cunoștințe prin contactul direct cu fenomenele din jur, din natură și societate. Tot ce asimilează este nepervers și funcționează direct modelându-le frumos personalitatea. Probabil că este argumentul principal pentru care au fost inventate taberele, care sunt adevărate instituții, care prin forme de activitate specifice facilitează acest contact nemijlocit cu realitatea și cunoașterea directă și nemediată. Printre activitățile din cadrul taberelor încă mai există plimbările, vizitele la obiective, excursiile. Astfel copiii socializează, experimentează, învață să se responsabilizeze și mai ales fac mișcare, multă mișcare în aer liber.

Se cere ceva competență ca să organizezi tabere, pentru că ține de domeniul educației, dovedit fiind că observarea obiectelor, fenomenelor, a unor zone geografice și locuri istorice în realitate facilitează formarea unor reprezentări corecte, clare și precise, deoarece se sprijină pe un conținut concret intuitiv, care stimulează interesul pentru cunoaștere al copilului. În același timp, aceste forme de activitate constituie cadrul ideal pentru educația copiilor, pentru cultivarea spiritului lor de cercetare, pentru trezirea curiozității și a interesului lor spontan pentru a descoperi permanent lucruri noi. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii și al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din mediul înconjurător. Ei cunosc cu atenție și curiozitate, răspunzând la provocări, observă sistematic fenomene ale naturii în mișcarea și dezvoltarea lor și, ajutați de adulți, sesizează și cauzele care le determină, dobândind o cantitate uriașă de informații. Privite sub acest aspect educativ, activitățile organizate în mijlocul naturii și al vieții sociale determină atât îmbogățirea treptată a bagajului cognitiv, cât și valorificarea acumulărilor realizate pentru stabilirea unor legături și relații care converg spre formarea, încă din perioada preșcolarității, a unor premise ale viitoarelor concepții științifice despre lume și viață, spre dezvoltarea tuturor capacităților de cunoaștere ale copiilor. În plus, fiecare contact cu mediul înconjurător îmbogățește vocabularul copiilor și le oferă scene și pretexte narrative inepuizabile.

La fel de prețioasă este contribuția taberelor la îmbogățirea conținutului jocurilor și al celorlalte forme organizate în instituțiile școlare. Astfel, în urma taberelor, copiii redau cu mai multă fantezie și sensibilitate imaginea realității în cadrul activităților de desene și modelaj; cu materialele culese își îmbogățesc simțitor jocurile de creație și de activitate manuală. În același timp, jocurile organizate în mijlocul naturii, bazate pe o mare varietate de mișcări, au o influență deosebită asupra dezvoltării fizice a copilului. Taberele permit formarea treptată a sentimentului de respect și dragoste pentru natură, ca și pentru muncă. Copilul care a învățat să admire parcurile cu flori, să asculte murmurul unui izvor, să observe viața unei insecte, obiceiurile unei păsări va deveni prietenul naturii, apoi protectorul ei.

Tabără înseamnă folosirea în mod educativ, plăcut și recreativ a timpului liber. Nu există nimic mai potrivit pentru dezvoltarea fizică și morală a copiilor, dar mai ales

pentru pregătirea lor în vederea integrării într-un cadru instructiv-educativ precum școala. Printre formele de organizare a timpului liber, taberele sunt cele mai benefice pentru copii. Răspund nevoii de aventură și neprevăzut, de distracție, dar și de joacă serioasă și pentru prima dată asumată – o viață de mici cercetători, exploratori și învingători ai forțelor naturii. Confruntarea și provocarea animă dorința micuților de a-și forma mușchi puternici și o voință de fier pentru a deveni curajoși, hotărâți, îndemânatici, puternici și rezistenți. Taberele, ca toate tipurile de activități extrașcolare, de altfel, exercită o evidentă influență formativă. Ceea ce se învață și se obține în tabere nu poate fi educat în cadre închise sau învățat din cărți: deprinderea cu viața în aer liber, cu orientarea în mijlocul naturii; fortificarea sănătății, fizice dar și morale, prețuirea naturii și conștientizarea faptului că aceasta trebuie ocrotită; chiar educarea iubirii față de trecut și cunoașterea și respectarea tradițiilor; formarea primelor deprinderi de muncă, autogospodărire, autoorganizare; prietenii noi, legate uneori pe viață, cu copii de peste tot, din țară și chiar de afară.

În general, taberele au programe încărcate, dar pe care copiii nu le percep ca atare. De obicei timpul este împărțit, riguros chiar, între activități culturale, concursuri, activități sportiv-turistice organizate, drumeții, excursii, activități de educație igienico-sanitară; acțiuni de ocrotire a naturii; socializare; și chiar activități tehnico-aplicative, acolo unde condițiile materiale o permit. Taberele aduc împreună și reușesc să unească copii de diferite vârste, cu diverse preocupări. Și nu de puține ori a fi câștigător la un concurs organizat în tabără rămâne una dintre cele mai mari realizări și satisfacții, fie că ai fost cel mai bun povestitor, cântăreț, poet, aruncător la țintă, alergător, cățărător etc.

Taberele dau ocazia emoțiilor și impresiilor directe, ce nu se compară cu nimic, pentru că oricât de frumos li se vorbește sau povestește copiilor, nimic nu este mai puternic și mai bun pentru copii decât trăirile autentice. În zilele noastre când majoritatea copiilor sunt departe de ceea ce se numește natură, taberele le oferă acces la aceasta, pot vedea totul de aproape, pot atinge, pot pipăi, pot auzi foșnetul frunzelor și susurul apei, tot ceea ce le poate oferi senzorialul, din ce în ce mai mult redus la oraș. Probabil că de aici vin acele „clipe de neuitat” care rămân pentru toată viața în cușorul prețios cu amintiri. Să fim serioși! Ce înseamnă mersul în echilibru pe un buștean căzut peste un pârâiaș în mijlocul pădurii? Păi înseamnă foarte mult, deși aparent pare banal, mersul în echilibru pe trunchiul unui copac doborât în pădure cere atenție încordată, trezește interesul și dorința de a ajunge la capăt, învingând frica.

Ei și dacă cei care îi însoțesc pe copii în tabere sunt plini de dăruire, au charismă, sunt veseli și mai ales ludici, atunci atmosfera este perfectă. Și, categoric, indiferent de tematică, de loc și de timp, taberele au același farmec peste timp, și același aer de vacanță specială pentru simplul motiv că întotdeauna vor exista înviorarea la ora opt fix, ceaiul îndulcit cu gem pe pâine, ora liberă în care ai voie să mișuni în voie prin cabană sau prin camere, după care vine stingerea cu povești înfricoșătoare și râsete înfundate pe sub cearșafuri, și voci șușotind înăbușit precum marele foc de final.

Evident, taberele de azi țin pasul timpului, activitățile sunt potrivite copiilor de azi și nu sunt deloc mai prejos. Din contră, află dacă te uiți pe oferte că fiecare tabără este organizată de profesioniști, care îi învață pe copii o grămadă de lucruri, că există o mulțime de cabane destinate taberelor în cele mai frumoase locuri din țară, iar fiecare tabără devine un adevărat curs intensiv de orientare turistică, de echitație, mountain bike, speologie sau escaladă, însoțite de vizitarea obiectivelor turistice, de înot, tenis, jocuri de cabană.

PROIECT EDUCAȚIONAL ÎN PARTENERIAT „SĂRBĂTOAREA COPIILOR!”

FLESER RODICA
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ

MOTTO:

„Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață. Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire, educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!”

„Child's Appeal” - Mamie Gene Col

PROPUNĂTORI:

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ALBA IULIA

PROF. ÎNV. PRIMAR: FLOREA COSMINA

ÎNVĂȚĂTOR – EDUCATOR: FLESER RODICA

PROF.: FLOREA ADRIAN CONSTANTIN

COLABORATORI:

PĂRINȚII ELEVILOR CLASEI PREGĂTITOARE/I

ARGUMENT:

Copiii cu dizabilități au drepturi egale cu ceilalți, primesc o educație necesară ce duce la formarea, împlinirea de sine și afirmarea personalității. Familiaritatea și toleranța reduc frica și respingerea favorizând relații de comunicare și colaborare în beneficiul tuturor.

Cât de bine sunt pregătiți copiii, părinții acestora și cadrele didactice pentru diversitatea existentă în fiecare grup și comunitate, și cât de bine sunt pregătiți să o accepte?

Educația incluzivă vine să sprijine acest aspect deoarece ea se centreează mai ales pe învățarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viața cotidiană, într-o manieră cooperantă și solidară, unde procesul de învățare este realizat în spiritul respectului și acceptării celor din jur. Fiecare copil trebuie înțeles ca un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un model de abordare, un context cultural cărui îi aparține, o valoare.

SCOPUL:

Sărbătorirea Zilei Copilului și promovarea unei atitudini de acceptare și înțelegere firească a raporturilor dintre copiii cu nevoi speciale, între părinții acestora și comunitatea în care trăim indiferent de naționalitate .

OBIECTIVE:

Posibilitatea de a ne arăta frumusețea interioară, de a ne exprima pe noi înșine prin intermediul cunoașterii, bunătații, fanteziei și talentului copiilor și cadrelor didactice care-i coordonează.

Vizitarea orașului cu scopul cunoașterii dar și al distracției copiilor cu ocazia Zilei Copilului;

Realizarea unui rebus cu ajutorul unui joc « Căutarea de comori în oraș »;

GRUP ȚINTĂ

Elevii clasei pregătitoare/I Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

DURATA PROIECTULUI

2 iunie 2023

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Proiectul presupune desfășurarea unei activități practice, o vizită în oraș, în care vor fi implicați elevii clasei pregătitoare/I, părinții acestora și cadrele didactice de la clasă. Copiii vor urmări să descopere cât mai multe *comori* care să îi ajute să descopere cuvântul magic din rebus.

La finalul căutării de comori elevii vor primi premii dulci. Apoi se vor juca și distra în parcul de joacă.

CĂUTARE DE COMORI ÎN ORAȘ

Explorează împrejurimile pentru a găsi comori în jurul tău. Nu uita să privești în sus și jos pentru a găsi cât mai multe lucruri.

DESCOPERĂ CUVÂNTUL	DESCOPERĂ LITERA	OBIECTE DIN JURUL TĂU
		
		
		
		
		
		
		
		
		

REZULTATE AȘTEPTATE:

Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadrele didactice, colectivul de elevi și părinți

Împlicarea activă a părinților și a elevilor în desfășurarea activității proiectului

MODALITĂȚI DE DISEMINARE A PROIECTULUI

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă va fi cunoscută la nivelul instituției.

Articole în mass-media;

„ LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – CULOARE, FANTEZIE, IMAGINAȚIE,,

Profesor Flore Cristina Diana

Școala Gimnazială „Traian Crețu” Năpradea

„Că să-l călăuzești pe copil pe calea pe care trebuie s-o urmeze, călătorește tu mai întâi pe ea,,

.- Josh Billings

Timpul...Copilăria...Timpul nu se poate măsura ,nu se poate opri...Copilăria trece , pentru fiecare dintre noi ...și rămâne doar o amintire,ceva frumos care a trecut atât de repede...

Și totuși , fiecare copil merită ceea ce este mai bun ,merită o copilărie însoțită,colorată,plină de mângâierea,ocrotirea și atenția părinților .De fapt aceste ingredient în consolidează ca viitor om în viață. Cum spunea un proverb : „ Cel ce a avut o copilărie frumoasă și fericită și-a adunat comoara necesară în care-și găsește mângâiere și în cele mai dureroase clipe ale vieții . ,,

Copilăria este un țărâm magic , nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie ,uneori fără să o fi trăit pe deplin . Copilăria este o lume fermecată , duioasă ,dulce ,lină, în care orice se poate întâmpla...Orice !

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la mazimă intesitate. În care plângem și râdem în aceeași zi ,în care ne supăram și iertam după câteva momente , în care suntem singuri și totodată cu toată lumea , o copilărie de care ne ducem aminte toată viața.

În copilărie nu aveam telefon mobil, calculatoar, tabletă, etc. Am făcut parte din generația cu „cheia de gât”, liniștea părinților în ceea ce privea siguranța mea constituind-o responsabilitatea de care dădeam dovadă. Era o copilărie simplă, dar adevărată. Știam să gust din orice clipă petrecută.

Vremurile s-au schimbat...astăzi părinții sunt tot mai implicați în creșterea copiilor, aceștia nemaifiind lăsați singuri în fața blocului, acasă nu mai stau singuri, la școală merg însoțiți, petrec mult mai mult timp împreună cu părinții comparativ cu generația mea. Acum prietenii încep să fie tot mai mulți virtuali, jocurile din fața blocului fiind înlocuite de cele pe calculator, tabletă, etc.

Fiecare timp cu avantajele și dezavantajele lui..., totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Indiferent cărei generație am aparține, copilăria reprezintă un țărâm de poveste, cu prinți și prințese, plin de bucurie, zâmbete, joc și culoare. Este o insulă a nemuririi, luminată de soarele primei vârste, este un timp mitic și fericit în care visele devin realitate, iar realitatea devine basm.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi , copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem aflat ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică. La vârsta copilăriei, în etapa preșcolară, copiii

încep să devină conștienți de ei înșiși, ca ființe existente în lume și își formează involuntar o imagine despre sine în care sunt înscrise gradat și nedeslușit încă datele fizice și posibilitățile intelectuale. Prima imagine pe care și-o formează nu le aparține, ci este a celor din jur de la care ei o preiau. Este foarte important cu ce imagine despre ei pornesc în viață, deoarece în funcție de ea vor trăi dezinvolti sau complexați afectiv. În formarea imaginii de sine au un rol important părinții, școala, anturajul în care se dezvoltă copilul. Subaprecierea de către educatori, batjocura colegilor, utilizarea necenzurată de către părinți a unor expresii de genul „nu va ieși nimic din tine, ești un prost”, pot avea pentru un copil sensibil un efect dezastruos asupra motivării psihologice în viață. Înțelegând că valoarea sa este modestă, copilul nici nu va avea aspirații înalte, nu va dori un loc de frunte în societate, mulțumindu-se cu un loc modest în viață în loc să năzuiască la mai mult. Pe măsură ce crește, copilul învață să recunoască și să înțeleagă sentimentele pe care ei și alți copii le examinează, iar aceste sentimente vor fi împărtășite cu alte persoane. Atitudinea adultului față de copil, aprobativă și mai ales participativă, amplifică disponibilitățile creative ale copilului, doar un educator deschis, cald, apropiat, va stimula potențialul creativ al acestuia.

Creativitatea nu trebuie confundată cu talentul, îndemânarea sau inteligența. Creativitatea nu înseamnă a face ceva neapărat mai bine decât ceilalți; înseamnă a gândi, a descoperi și a imagina. Ideile creative se regăsesc în stimularea potențialului creativ. Receptivitatea și curiozitatea copilului, bogăția imaginației, tendința sa spontană către nou, pasiunea pentru fabulație, dorința lui de a realiza ceva constructiv și creativ pot fi „alimentate” și împlinite efectiv. Beneficiul încurajării creativității în grădiniță face ca activitățile să fie mai eficiente, dând un farmec imaginației și învățării copiilor, care o să dureze toată viața. În acest sens, atmosfera sau climatul psiho-social în care își desfășoară activitatea copilul constituie aspectul hotărâtor. Rolul unui climat caracterizat prin deschidere și stil relaxat de creație, prin asigurarea libertății de afirmare și expresie independentă, prin recunoașterea și aprecierea pozitivă ca și prin încurajarea și promovarea efortului creativ pot participa în mod decisiv la dezvoltarea creativității copiilor.

Prin joc, copiii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitățile lor de acțiune creativ pentru că strategiile jocului sunt, în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, inițiativa, îndrăzneala etc. Chiar și în jocul didactic, care are reguli stricte de desfășurare, se poate rezolva o sarcină didactică într-un chip nou, deosebit, atractiv.

La fiecare nivel de vârstă copiii trebuie să fie învățați cum să învețe și cum să se exprime creator.

Educatorii sunt cei care respectă ideile copiilor, îi ajută să gândească și să-și rezolve problemele singuri. Copiii care sunt liberi să greșească, să exploreze și să experimenteze, se vor simți liberi să inventeze, să creeze și să găsească multiple modalități de a rezolva situațiile întâlnite.

„Copilăria este inima tuturor vârstelor” (Lucian Blaga)

BIBLIOGRAFIE:

- Moldovanu, I.; Culea, L., Cartea mare a jocurilor, CIDDC, Chișinău, 2002;
- Kari Killen, “Copilăria durează generații la rând”, Editura First, Timișoara, 2003.
- Vincent, R., „Cunoașterea copilului”, E.D.P., București., 1972

AL. Roșca: Creativitatea, Colecție, Orizonturi, Editura Enciclopedică Română, București, 1972

U. Șchiopu: Psihologia Copilului, Educația Didactică și pedagogică 1967

C. Cojocar: Creativitate și inovație, Editura Științifică și Enciclopedică, București 1975

E. Claparedé: Psihologia copilului și pedagogia experimentală, E.D.P., 197

IMPORTANȚA CELOR ȘAPTE ANI DE ACASĂ

Prof.FLOREA ADINA AURELIA
Liceul de Arte "Sigismund Toduta" Deva-Hunedoara

Educația copilului este cea mai profitabilă investiție (în timp, atenție, înțelegere, dragoste) pe care o pot face părinții pentru ei. Educația pozitivă a copilului presupune a aduce în relația părinte-copil căldura, structura și limite, înțelepciunea de a transforma orice situație cotidiană, cât ar fi de negativă, de provocatoare, într-o lecție de empatie, respect, înțelegere a nevoii care a creat acea situație.

„Cei șapte ani de acasă” sunt opera părinților și a mediului familial în care cresc copiii. Copilul învață în familie limbajul culturii în care trăiește, deprinde normele, atitudinile, valorile și comportamentele necesare pentru a se integra în societate.

”Educația unui copil constă în ceea ce trăiește copilul în familie. Copilul trăiește faptele părinților (care-i vor servi de model) și mesajul din spatele frazelor care i se spun. Mesajele ascunse nu sunt percepute constient decât de copii foarte inteligenți, ele sunt percepute mai totdeauna de inconstientul care le emite apoi constientului în situații similare de viață cu cele în care au fost date. Felul în care un copil percepe și stochează în inconstient mesajul ascuns al propozițiilor care îi sunt spuse de către figurile parentale, îi vor pecetlui destinul (și numai un miracol îl poate schimba – cum spunea Eric Berne).

Părinții își educă copiii (pe lângă exemplul personal) prin următoarele categorii de propoziții
/frază: principii, ordine, atribuiri, porunci (injoncțiuni), contraporunci (contrainjoncțiuni), programe și permisiuni.

Unele din aceste tipuri de fraze pot conține mesaje ambivalente (frazele exprimate la momente diferite în contexte diferite și cu înțeles opus) sau disjuncte (două enunțuri în aceeași frază care se exclud reciproc).

Se consideră că la nivel non verbal, mesajele parentale sunt date până la vârsta de 3 ani. Din motive didactice și terapeutice, aceste mesaje au fost ordonate pe categorii și redactate textual deși majoritatea sunt percepute ca senzații. Terapeuții

sunt intens preocupați de mesajele distructive, care pot induce copilului patologia psihică de mai târziu.”

Ce pot învăța copiii în cei șapte ani?

- deprinderi de autoservire;
- ordine;
- igiena;
- curățenie și exprimarea propriilor nevoi;
- exteriorizarea trăirilor, sentimentelor și emoțiilor atât pozitive, cât și negative;
- bune maniere și comportament;
- limbaj corect transmis (fără greșeli de pronunție, topică ori dezacord);
- modul de a relaționa cu ceilalți și de a răspunde la diverse provocări ale mediului înconjurător (este certat de cineva, i se ia jucăria de către alt copil, nu primește cadoul dorit, este pedepsit pentru diverse fapte, etc);
- consecvență în realizarea unei sarcini;
- concentrare a atenției;
- perseverența în realizarea unei sarcini;
- alegerea motivelor și motivațiilor atunci când vrea să facă ceva.

Unele din însușirile dobândite în această perioadă devin stabile pentru tot restul vieții:

- spiritul de competiție;
- altruismul;
- cooperarea;
- atitudinea pozitivă față de diverse sarcini etc.

Altele influențează dezvoltarea de mai târziu – un copil criticat permanent, devalorizat și pedepsit destul de des se va adapta foarte greu într-un grup, va avea tendințe de a încălca normele ori nu va fi încrezător în forțele proprii.

Înainte de a judeca o persoană și de a-i pune o etichetă, gândiți-vă ceva mai mult la ceea ce se ascunde în spatele unui comportament ori atitudine neacceptat/ a de către ceilalți.

Ingredientele necesare pentru o implicare sănătoasă în dezvoltarea copiilor sunt: iubirea focalizată pe copil, necondiționată și manifestată în mod sănătos (inclusiv, manifestarea grijii și a interesului pentru tot ce i se întâmplă și ce trăiește copilul); setarea limitelor, discutarea și agrearea regulilor; comunicarea consistentă, exprimarea deschisă și asertivă, cu copilul și cu alți membri ai familiei; identificarea de gen pozitivă și coeziunea cu alți membri ai comunității în care crește copilul. Cercetările arată că prezența taților și a mamelor în creșterea, educația și dezvoltarea copiilor, în egală măsură, asigură succesul dezvoltării acestora.

COPILĂRIA – O LUME MAGICĂ

Florea Ecaterina Mihaela
Școala Gimnazială nr. 2 Cernica Tânganu Ilfov

„Copilăria este cea mai de preț comoară de pe pământ!” Riana Bulancea

Copilăria - cea mai frumoasă și luminoasă perioadă din viața fiecăruia, este lumea magică pe care nu o vom putea înțelege în totalitate niciodată. Este perioada lipsită de griji și tristețe dar plină de veselie, emoție și culoare. Copilăria este o lume deosebită, ciudată, fantastică, ireală, pentru cine o privește și reală, plină de armonie pentru cei care o trăiesc.

Copilăria joacă un rol foarte important pentru fiecare dintre noi, cu impact pe tot parcursul vieții. Tocmai de aceea, subiectul a devenit atât de important în psihologie, sociologie și educație. Experții se concentrează pe multiplele influențe care contribuie la dezvoltarea normală a copilului, dar și pe diverși factori care ar putea declanșa probleme psihologice în timpul copilăriei. Stima de sine, școala, părinții, presiunile sociale și alte subiecte prezintă un interes major pentru psihologii care se depun eforturi de a-i sprijini pe copii și părinți în scopul dezvoltării armonioase și sănătoase.

Copilul de azi se va transforma în adultul de mâine. Dezvoltarea fizică și socio-emoțională a copiilor are un efect direct asupra viitorilor adulți care vor deveni.

Nu știu alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc la locul copilăriei mele, locul de care îmi amintesc cu emoție și bucurie simt cum “copilul din mine” își dorește să revină tot mai des .

Dorul copilăriei mă cuprinde ori de câte ori mă gândesc la copilăria mea care miroase a flori de tei, flori de salcâm și regina nopții.

Îmi amintesc cu nostalgie cerul plin de stele, nopțile târzii de vară luminate de licurici, verdele ierbii de care întotdeauna am fost fascinată, albastrul cerului și de fructele proaspăt culese de bunica. Am avut cea mai frumoasă copilărie, am crescut cu bunicii la țară și dacă aș putea să dau timpul înapoi, aș alege tot același loc.

Rememorez cu mult drag numeroase zile din copilăria aceea minunată petrecută la țară, alergând desculță prin roua dimineții, jucându-mă cu copiii prin praful care ne acoperea picioarele până aproape de gleznă, v-ați ascunselea, mersul la gărlă și multe alte jocuri frumoase.

Urmăream cu sufletul la gură cele 10 minute de desene animate cu „Mihaela,, singurele de altfel în perioada aceea dar nu pot să uit. Îmi amintesc cu mult drag de îndepărtata mea copilărie.

Momentele petrecute cu fratele meu, cu părinții și bunicii au rămas în adâncul sufletului meu cele mai frumoase momente din viața mea și ori de câte ori mi le amintesc mă simt un copil răsfațat și iubit. Sunt momente când îmi este dor de minunata lume a copilăriei în care nu știam ce înseamnă răutatea, grijile zilnice, sau ce va fi în următoarea zi. Îmi este dor de copilăria mea frumoasă!

Nu știu cât de mult se bucură alte persoane, dar eu zâmbesc adesea, când îmi amintesc de primele daruri primite de la Moș Gerilă pentru că pe vremea aceea doar el era, zâmbesc atunci când îmi amintesc cum intram în curtea unchiului când nu era acasă și furam cireșe întocmai ca Nică din „Amintiri din copilărie,, de Ion Creangă. Sunt multe întâmplări asemănătoare cu cele trăite de marele nostru povestitor. Cum să nu zâmbesc?

Pentru mine copilăria este cea mai frumoasă și îndrăgită etapă a vieții, pe care cu siguranță nu o voi putea uita niciodată. Este perioada inocenței și a jocului în care găseam un prilej de a sărbători în fiecare zi.

În copilărie soarele strălucea chiar și atunci când ploua. Nu vedeam niciodată norii, nu știam decât să ne jucăm, să fim cât mai mulți pentru ca jocurile noastre să fie cât mai atractive. De fiecare dată când mă întorc la „ulița copilăriei”, mă cuprind emoțiile și simt cum mă încarc cu energie benefică, de fiecare dată sunt mai puternică și mai dornică de noi experiențe. Din când în când îmi amintesc cu nostalgie diverse întâmplări din copilărie, importante pentru mine, care mă fac să zâmbesc și să evadesc din extenuanta rutină a vieții. Pare un film în care personajul principal sunt chiar eu. Mă simt importantă și specială. Simt că particip la Marea Derulare a Vieții.

Rememorez clipele când descopăr aspecte diverse ale întâmplărilor din copilăria mea și realizez că nu mă cunosc foarte bine. Observ schimbările petrecute, destul de multe, dar suficiente pentru a nu mai fi copil.

Candoarea și naivitatea fac din copilărie o lume fericită, o lume de poveste înconjurată doar de bine, o lume în care răul nu are loc, o lume apărată de inocență.

Copilăria din vremea mea însemna un mod de a trăi sănătos, într-un spațiu nepoluat din mijlocul naturii, o lume care mă ducea cu gândul la basmele cu zâne, zmei și Feți-Frumoși unde binele era ridicat la rang de virtute. Aveam timp să citesc cărți de povești care m-au ajutat să disting binele de rău și să acumulez în suflet și în minte cantitatea necesară de informații.

Copilăria este deci, o lume magică, fermecată, etapa cea mai frumoasă din viața fiecăruia dintre noi. Este perioada în care totul este posibil, când trăim fiecare zi la intensitate maximă.

Bibliografie:

Psihologia copilului - Emil Verza, Florin Emil Verza, editura TREI
Diverse informații și materiale – sursa – Google

PROIECT DIDACTIC-„ZÂMBET DE COPIL”

Prof. înv. preșcolar Florea Mihaela-Monica
Grădinița cu Program Prelungit Inocența - Găești

GRUPA: mijlocie „Iepurașii”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cine sunt/suntem?”

TEMA PROIECTULUI: Temă săptămânală independentă

SUBTEMA/ TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Zâmbet de copil”

VALOAREA: Prietenia

Tipul activității: mixtă

SCOPUL: - consolidarea cunoștințelor despre ființa umană ca parte integrantă a lumii înconjurătoare;
- cunoașterea și utilizarea materialelor, a unor tehnici de lucru specifice modelajului.

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

- Activități de dezvoltare personală (ADP) : **Întâlnirea de dimineață** “ Prieteni din lumea toată”
– Rutine Prezența, salutul, completarea calendarului naturii;
Servirea mesei-deprinderi de igienă și autoservire.
 - Tranziții: „Pe la centre ne mutăm / Multe, multe să-nvățăm! ” cântec cu joc și text:„, Bună dimineață”, Recitativ „, Rândul iute să-l formăm....” – versuri

- **ACTIVITATE PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)**

Domeniul Științe (DS) : Cunoașterea mediului - „Lumea copiilor” - convorbire (metoda cubului)

Domeniul Estetic și Creativ (DEC) : Educație artistico-plastică - „Copii din toată lumea”- modelaj

- **Jocuri și activități liber alese pe centre de interes (ALA):**

Construcții: „, Căsuțe pentru copii sărmani” – alăturare, îmbinare, suprapunere de cuburi din plastic;

Alfabetizare- „, Albumul unei copilării fericite ” – citire de imagini;

Joc de rol - „, De-a cofetarii” – interpretarea rolului de cofetar, pregătirea de prăjituri.

- **Jocuri și activități liber alese (ALA):**

❖ Joc de mișcare – ”Scaunele muzicale”

❖ Joc liniștitor – ”Așează ursuleșul unde îți spun!”

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1:să precizeze asemănări și deosebiri dintre oameni;
- O2: să denumească trăsături fizice ale unor copii din imaginile prezentate;
- O3 : să specifice însușiri ca: prietenie, bunătate, dărnicie;
- O4: să pregătească materialul de modelat, prin frământare, rupere;
- O5: să modeleze executând mișcări translatorii și circulare.

STRATEGII DIDACTICE

- **METODE ȘI PROCEDEE:** metoda interactive „cubul”, explicația, demonstrația, exercițiul, conversația, problematizarea
- **MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** cub, jetoane, planșete, plastelină, glob, siluete din lemn, albume de familie, cuburi din plastic, coșulețe, farfurii de unică folosință, șorțulețe, bonete, forme de prăjituri, foi de pandișpan, cremă de ciocolată, ornamente de zahăr
- **FORME DE ORGANIZARE:** frontală, pe grupuri, individuală.

LOC DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

DURATA: o zi

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- *** (2019) Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-5/7ani)
- Breben,S., și colaboratorii,(2007),Metode interactive de grup,Ghid metodic, Craiova: Ed. Arves
- Dumitrana, M., (1994), Educarea limbajului în învățământul preșcolar. București: Ed. Compania;
- *** (2005), Metodica predării activităților instructiv - educative în grădinița de copii, București: Ed. Humanitas

Scenariul didactic

Activitatea debutează cu *Întâlnirea de dimineață pe tema „Prietenii din lumea toată”* în cadrul căreia se va discuta despre **valoarea prietenia**. Salutul se va realiza prin tehnica comunicării rotative. Copiii sunt așezați în semicerc, iar salutul pornește de la educatoare și este continuat de preșcolari, fiecare salutându-și colegul din dreapta. Prezența este realizată în manieră interactivă, fiecare copil așezându-și fotografia pe panou

Se completează calendarul naturii. Printr-o conversație scurtă, copiii vor stabili ziua, starea vremii, anotimpul.

Noutatea zilei este prezentată prin imaginea cu un tort și a unui plic mare cu o scrisoare. (Dragii copii, eu sunt Sofia, o fată din Grecia și v-am trimis un tort pentru că vreau să fiu prietena voastră. Am aflat că voi sunteți foarte isteți și vă rog să participați la toate activitățile zilei și să găsiți indiciile care duc la găsirea cadoului meu

În continuare se va desfășura activitatea pe domenii experiențiale ADE1 - Domeniul Științe (DȘ) -Cunoașterea mediului - „Lumea copiilor” - convorbire prin metoda cubului, astfel: un copil în dreptul căruia a ajuns cubul îl va arunca și vor răspunde la întrebări în funcție de imaginea de pe cub: descrie -,, Cum arată acest copil?(imaginea de pe cub –fotografia unui copil), compară - ,, Ce asemănări și deosebiri sunt între cei doi copii? (imaginea de pe cub - o fetiță blondă, tristă și un băiețel de culoare, vesel), asociază - ,, Ce poți spune despre comportamentul celor doi copii?(imaginea unor fetițe care se joacă), aplică - ,, Ce te-au învățat părinții să faci?(imaginea unui copil care se spală pe mâini), analizează - ,,Cum se poartă părinții cu tine?(imaginea unei mame care-și sărută pruncul), argumentează - ,,Cum se poartă cei doi copii? (imaginea a doi copii care trag de o jucărie)

La centrul Artă se va desfășura activitatea pe domenii experiențiale - ADE 2 - Domeniul estetic și creativ (DEC) : Educație artistico-plastică - „Copii din toată lumea”-(modelaj) unde

copiii au pregătite pe masa de lucru planșete și plastilină pentru realizarea prin modelaj a siluetelor de copii ce vor fi așezate în jurul unui glob pământesc confecționat din hârtie și aracet.

La **Constructii** sunt pregătite materialele pentru realizarea căsuței.

La **Alfabetizare** vor citi imagini din albumele lor de familie.

La **Joc de rol** – copiii vor interpreta rolul de cofetar, pregătind prăjituri din foi de pandișpan tăiate cu diferite forme, ornate cu ciocolată și decorate cu bombonele.-., De-a cofetarii”

După prezentarea materialelor și a sarcinilor, copiii vor îndeplini sarcinile și la sfârșit vor primi indiciile care duc la tortul trimis de Sofia. Educatoarea va merge la fiecare centru de activitate, oferind indicații și ajutor unde este cazul.

Educatoarea emite aprecieri asupra activității desfășurate.

Tranziție: " Lucrul noi l-am terminat/ În joc să ne antrenăm/ Să ne și distrăm”

Pentru că au îndeplinit sarcinile propuse copiii vor desfășura **jocurile și activitățile liber alese**

(ALA):

- ❖ Joc de mișcare – ”Scaunele muzicale”
- ❖ Joc liniștitor – ”Așează ursulețul unde îți spun!”

PROIECTUL DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „COPIILĂRIE = PRIETENIE, SOCIALIZARE, ACCEPTARE, ADAPTARE”

profesor consilier școlar Florea Nicoleta-Adriana, Centrul Județean de Resurse și Asistență
Educațională, Dolj

Cunoașterea și acceptarea de sine sunt variabile fundamentale în funcționarea și adaptarea optimă la mediul social, în integrarea activă în societate.

Școala incluzivă se referă în sens restrâns la integrarea tuturor copiilor, indiferent de capacitățile și competențele de adaptare și deci, de învățare, într-o formă de școală. În sens larg, ea înseamnă preocuparea pentru ca fiecare copil să fie sprijinit și să se lucreze în beneficiul tuturor.

Fiecare unitate școlară, care dorește să fie deschisă și flexibilă, trebuie să asigure, prin managementul pe care îl propune:

- înțelegere reală a ceea ce este incluziunea, definirea procesului ca atare, nu numai o simplă plasare a copiilor împreună;
- să recunoască legăturile dintre educația incluzivă și valorizarea diversității umane. Această manieră asigură promovarea ethosului școlar care valorizează toți copiii și familiile lor;
- să favorizeze un climat de sprijin flexibil și răspunsuri creative la nevoile/ cerințele individuale;
- recunoașterea incluziunii ca o parte a politicilor de egalizare a șanselor cu aranjamentele clare pentru implementare, fundamentare și monitorizare;
- să se asigure că admiterea copiilor cu cerințe educative speciale în structuri educative este orientată pozitiv și cu sensibilitate;
- să lucreze în colaborare cu autoritățile locale pentru a identifica barierele posibile și să găsească soluții pentru a fi depășite;
- să accepte că schimbările în practicile educative vor necesita sprijinul întregului personal al școlii și al comunității locale. Toți trebuie implicați și consultați în dezvoltarea incluzivă a școlii;
- să susțină accesul personalului la ocazii de dezvoltare profesională care să susțină/ sprijine dezvoltarea unor practici incluzive.

În continuare, vă voi prezenta un exemplu de bună practică pe această temă, proiectul de parteneriat educațional județean „Copilărie = Prietenie, Socializare, Acceptare, Adaptare”.

Domeniul și tipul de educație: educație incluzivă, activități extrașcolare.

Tipul de proiect: județean.

Coordonator: profesor consilier școlar Florea Nicoleta-Adriana, CJRAE-CJAP Dolj.

Argument:

Prezentul proiect a oferit oportunitatea dezvoltării unei relații de colaborare, dar și de ajutor reciproc între instituțiile implicate, prin realizarea de activități comune care să contribuie la creșterea gradului de incluziune pentru tinerii cu nevoi speciale, elevi cu CES, proveniți din familii monoparentale, din familii cu părinți plecați în străinătate, din familii aparținând minorităților, elevi cu probleme comportamentale, cu risc de abandon, cu dificultăți de învățare, considerați grup vulnerabil deoarece fac parte din medii dezavantajate.

Cadrele didactice de la Școala Gimnazială Castranova, Școala Gimnazială Pielești, Liceul Tehnologic C. N. Ploșor Plenița, Școala Gimnazială Nicolae Caraș Ciupercenii Noi, Școala Gimnazială Malu Mare, Școala Gimnazială Gheorghe Jienescu Rast, Școala Gimnazială Ghercești, Școala Gimnazială Țuglui, Colegiul Național Pedagogic Ștefan Velovan Craiova, Liceul Tehnologic UCECOM Spiru Haret Craiova, Grădinița PP Voiniceii Craiova și Școala Gimnazială Nicolae Bălcescu Craiova și-au propus să realizeze cu sprijinul profesorilor în centre și cabinete de asistență psihopedagogică de la CJRAE Dolj, o serie de activități care vizează cultivarea relațiilor de

prietenie între copii, formarea deprinderilor civice și trezirea dorinței de a sprijini integrarea socială a copiilor cu dizabilități.

Aplicantul (echipa de lucru): cadrele didactice de la unitățile școlare partenere.

Scopul:

- Formarea unei imagini pozitive de sine și dezvoltarea abilităților de comunicare și de interrelaționare în rândul elevilor cu CES, în scopul integrării active în societate.

Obiective:

- Dezvoltarea relațiilor interpersonale, cultivarea relațiilor de prietenie între copii;
- Formarea comportamentelor de respect și întraajutorare a semenilor;
- Încurajarea copiilor pentru exprimarea propriilor trăiri și sentimente;
- Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de sine ca persoană unică și valoroasă;
- Dezvoltarea responsabilității sociale și formarea deprinderilor de interacțiune socială;
- Formarea deprinderilor civice, trezirea dorinței de a sprijini integrarea socială a copiilor cu cerințe educaționale speciale.

Grupul țintă/ beneficiari:

Preșcolarii, elevii, părinții și cadrele didactice de la Școala Gimnazială *Nicolae Carac* Ciuperceii Noi, Școala Gimnazială Malu Mare, Școala Gimnazială *Gheorghe Jienescu* Rast, Școala Gimnazială Castranova, Școala Gimnazială Pielești, Liceul Tehnologic *C. N. Plopșor* Plenița, Școala Gimnazială Ghercești, Școala Gimnazială Țuglui, Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan* Craiova, Liceul Tehnologic *UCECOM Spiru Haret* Craiova, Grădinița PP *Voiniceii* Craiova și Școala Gimnazială *Nicolae Bălcescu* Craiova. În toate activitățile vor fi implicați preșcolarii și elevii cu CES din unitățile de învățământ.

DURATA: anul școlar 2022-2023.

Calendarul activităților:

- 3 octombrie - 14 octombrie 2022 - Acțiuni de informare asupra proiectului, asupra modalităților de desfășurare. Cadrele didactice din unitățile partenere vor primi informațiile și materialele necesare desfășurării activităților de la profesorii consilieri școlari CJRAE.
- 17 octombrie 2022 - 16 iunie 2023 - Se vor desfășura activități cu preșcolarii și elevii implicați în program, care să contribuie la formarea unei imagini pozitive de sine și dezvoltarea abilităților de comunicare și de interrelaționare în rândul tuturor participanților, în special al preșcolarilor și elevilor cu CES, în scopul integrării active în societate:
 - „Eu/ ceilalți/ NOI ”- activitate de consiliere;
 - „Și eu știu, și eu pot! - realizarea de hand-made-uri;
 - „Iată, vin colindători!”- spectacol artistic;
 - „Crăciun frumos împreună” - realizarea de hand-made-uri, podoabe de pom de Crăciun;
 - „Abilități de comunicare și relaționare cu ceilalți” - activitate de consiliere;
 - „Mărțișoarele bucuriei și prieteniei” - realizarea de mărțișoare;
 - „Obiceiuri pascale”- expoziție de desene;
 - „Împreună suntem cei mai buni” - jocuri și întreceri sportive;
 - „Modalități de rezolvare a problemelor/ conflictelor” - activitate de consiliere.

Metode și tehnici de lucru/ Forme de organizare:

- Activități de consiliere psihopedagogică;
- Spectacole artistice - muzică populară, ușoară, datini strămoșești;
- Expoziții - desene, pictură, hand-made-uri, podoabe de pom de Crăciun, felicitări, mărțișoare etc.
- Jocuri și întreceri sportive etc.

Rezultate:

- Formarea unei imagini pozitive de sine și dezvoltarea abilităților de comunicare și de interrelaționare în rândul elevilor cu CES, în scopul integrării active în societate;
- Dezvoltarea deprinderilor de interacțiune socială și abilităților de comunicare și interrelaționare ale preșcolarilor și elevilor implicați în program;
- Implicarea preșcolarilor și elevilor în aceste activități reprezintă o experiență de natură să conducă la trezirea interesului față de copiii cu CES și a dorinței de a sprijini integrarea acestora în societate;
- Utilizarea materialelor realizate și a experienței dobândite pentru îmbunătățirea relațiilor și comunicării în cadrul colectivelor de preșcolari/ elevi și în unitatea școlară;
- Realizarea unei publicități eficiente la nivelul școlii, prin utilizarea materialelor realizate și informațiilor primite în cadrul programului;
- Folosirea materialelor realizate și a experienței dobândite în diverse schimburi de experiență cu alte unități școlare participante la program și nu numai.

Resurse umane:

- preșcolarii, elevii și familiile acestora;
- cadrele didactice de la Școala Gimnazială Țuglui, Școala Gimnazială Castranova, Școala Gimnazială Pielești, Liceul Tehnologic *C. N. Ploșor* Plenița, Școala Gimnazială Ciupercenii Noi, Școala Gimnazială Malu Mare, Școala Gimnazială *Gheorghe Jienescu* Rast, Școala Gimnazială Ghercești, Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan* Craiova, Liceul Tehnologic UCECOM Craiova, Grădinița *Voiniceii* Craiova și Școala Gimnazială *N. Bălcescu* Craiova;
- profesorii în centre și cabinete de asistență psihopedagogică de la CJRAE Dolj.

Parteneri:

- Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Dolj;
- Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan* Craiova;
- Liceul Tehnologic UCECOM *Spiru Haret* Craiova;
- Școala Gimnazială *Nicolae Bălcescu* Craiova;
- Grădinița cu Program Prelungit „Voiniceii” Craiova;
- Școala Gimnazială Castranova;
- Școala Gimnazială *Nicolae Caraș* Ciupercenii Noi;
- Școala Gimnazială Ghercești;
- Școala Gimnazială Malu Mare;
- Școala Gimnazială Pielești;
- Liceul Tehnologic *C. N. Ploșor* Plenița;
- Școala Gimnazială *Gheorghe Jienescu* Rast;
- Școala Gimnazială Țuglui.

Evaluare-calitate:

- Îndeplinirea obiectivelor propuse;
- Analiza activităților.

Sustenabilitatea proiectului:

- Proiectul poate fi continuat și în anii viitori pentru următoarele generații de preșcolari și elevi.

Bugetul proiectului:

- Donații de la Asociația „Work Together”.

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, „Pedagogie”, ediția a doua, Editura Polirom, 2002, Iași, pag. 147.

Celebrăm copilăria

Prof. Fuciu Cristina Laura

Școala Gimnazială nr. 1 Remetea, județul Bihor

Ziua Internațională a Copilului a fost sărbătorită pentru prima dată în lume în octombrie 1953 și a fost sponsorizată de către Uniunea Internațională pentru Bunăstarea Copilului din Geneva. Ideea de a avea o zi internațională i-a venit lui Rubab Mansoor, elev în clasa a VIII-a și a fost acceptată și adoptată de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite în anul 1954.

În anul 1954, Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite (UNICEF) a emis o recomandare care prevedea faptul că fiecare Stat să dispună de o zi la așa-numita **“Ziua Copilului”**. Organizația Națiunilor Unite marchează această zi la 20 noiembrie, data la care au fost adoptate Declarația Drepturilor Copilului în 1959 și Convenția asupra Drepturilor Copilului, în 1989.

Obiceiurile legate de Ziua Copilului sunt multe și variază de la un stat la altul și chiar de la familie la familie. În România, de Ziua Copilului copiii de toate vârstele le sunt oferite bomboane, jucării, ursuleți de pluș, baloane colorate, hăinuțe și alte lucruri pe care ei și le doresc. De asemenea, de Ziua Copilului sunt organizate, de obicei, petreceri-surpriză, evenimente artistice și ateliere dedicate copiilor, dansuri tradiționale, manifestări sportive, excursii. Însă cel mai important lucru pentru un copil este jocul, atenția părinților și timpul petrecut împreună cu aceștia.

În școala noastră 1 Iunie este sărbătorită an de an prin activități specifice, fiecare profesor încercând să marcheze această zi într-un mod cât mai inedit cu copiii săi. Pe lângă jocuri în curtea școlii, concursuri de desene pe trotuar, întreceri cu biciclete, petreceri cu baloane, anul acesta am marcat ziua Copilului prin activitatea din cadrul proiectului județean pe care îl organizăm „Sărbători speciale pentru copii speciali”, un proiect de parteneriat între școlile speciale din județ și școli de masă care oferă cadrelor didactice și elevilor posibilitatea de a se cunoaște, de a împărtăși din activități și de a da o șansă copiilor cu nevoi speciale și copiilor din învățământul de masă să facă activități comune. O astfel de activitate este și cea de 1 iunie

când copii participă cu lucrări artistice la o expoziție concurs organizată în școala noastră.

Prin intermediul activităților cultural-artistice se dorește formarea unor personalități apte de a participa activ la viața socială, iar pentru a se realiza acest fapt este necesar să se promoveze o atitudine de toleranță, de acceptare și înțelegere între copiii proveniți din școlile de masă și copiii proveniți din școlile speciale.

Cu ajutorul activităților din acest proiect contribuim la dezvoltarea spontaneității și inventivității, creând cadrul favorabil exprimării libere a copiilor, învățăm copiii să cunoască regulile de existență independentă, condiționată de maturizarea emoțională și atitudinală, prin responsabilizarea lor față de activitate și față de ceilalți. De asemenea îi motivăm să muncească în echipă, să se bucure de rezultatele obținute într-o atmosferă de sărbătoare și bună dispoziție, atmosferă favorabilă dezvoltării psihice, fizice, emoționale și estetice..Prin acest proiect dorim să sensibilizăm copiii din școlile de masă la nevoile copiilor speciali și să contribuim la formarea unor comportamente și atitudini sociale active, responsabile, empatică, deschise, comunicative și altruiste. Copiii își dezvoltă prin intermediul artei o mai bună dexteritate manuală, o mai bună coordonare oculo-motorie, își îmbunătățesc motricitatea fină și își dezvoltă structurile psihice. Prin prisma activităților realizate în cadrul acestui proiect, copiii își dezvoltă imaginația, creativitatea, simțul estetic, dragostea pentru sărbători, învață să se cunoască pe ei înșiși și să cunoască alți copii, într-un cadru de bucurie și sărbătoare.

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Gălușcă Irina, Colegiul Național „Cuza Vodă,,

Huși, jud. Vaslui

„Copiii pot vedea lucruri magice pentru că-și doresc să le vadă,, - Christophor Moore.

Viața unui copil este ceva pur și foarte inocent, deoarece copiii nu au griji iar perioada copilăriei este dedicată explorării și descoperirii lucrurilor noi. Este o perioadă de libertate pură și bucurie neîngrădită.

Lumea magică a copilăriei este un tărâm fermecat, plin de aventuri și descoperiri, unde fiecare zi aduce noi minuni și provocări.

În această perioadă a copilăriei, ei, își dezvoltă cel mai mult calități precum creativitatea, imaginația și percepția, care se împletesc în mod armonios, permițând acestora să transforme realitatea într-o poveste fascinantă. De asemenea se dezvoltă afectivitatea, consolidând relații interumane, relații cu micile viețuitoare, cu animalele de companie, etc. Își fac noi prieteni în permanență, descoperind jocurile preferate și ușor, ușor începe să se familiarizeze cu grupurile de colegi de la grădiniță, școală, facultate. În lumea copilăriei, un simplu colț de grădină devine o junglă erotică, iar un morman de nisip se transformă într-un vast deșert plin de comori ascunse. Jocurile și jucăriile sunt portaluri către universuri paralele, unde prietenii imaginari devin eroi, iar fiecare obstacol este o oportunitate de a demonstra curajul și ingeniozitatea.

Curiozitatea nestăvilită îi împinge pe copii să exploreze și să învețe despre lumea din jurul lor, dezvoltându-și astfel abilități esențiale pentru viitor.

Pe tot parcursul anilor, copilul se dezvoltă și pe plan personal descoperindu-și pasiunile și visele sale. Încep selecțiile de grupuri, selecțiile de obiceiuri, de haine, de cărți și nu în ultimul rând de limbaj.

Odată cu trecerea anilor, copilul se maturizează iar magia se transformă, însă acest lucru nu duce la pierderea magiei ci la înțelegerea ei într-un mod diferit.

Copilăria este o perioadă unică și prețioasă, un izvor nesecat de bucurie și învățare, care lasă amintiri de neșters în sufletele noastre. Tot ea ne învață să visăm, să explorăm și să trăim cu autenticitate, lecții pe care ar trebui să le păstrăm cu noi pe tot parcursul vieții.

Închei cu următorul citat ce nuanțează copilăria: „Cel ce a avut o copilărie luminoasă și fericită și-a adunat comoară nesecată în care își găsește mângâiere și-n cele mai dureroase clipe ale vieții,, - Wilhelm Wundt.

„LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – Culoare, fantezie, imaginație”

Prof. Înv. Primar Gangă Ana-Maria
Școala Gimnazială Movilița

Copilăria este o perioadă fascinantă a vieții, marcată de o percepție unică asupra lumii. Aceasta perioadă este caracterizată de o abundență de culoare, fantezie și imaginație, elemente care contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. În acest referat, vom explora modul în care aceste elemente definesc copilăria și influențează formarea personalității.

Culoarea joacă un rol crucial în viața copiilor, fiind un element esențial în procesul de învățare și dezvoltare. De la jucării colorate până la cărți ilustrate, culorile atrag atenția copiilor și le stimulează simțurile.

Rolul culorilor în dezvoltare: Studiile arată că expunerea la culori vibrante poate îmbunătăți capacitățile cognitive și poate stimula creativitatea copiilor.

Stimuli vizuali: Culoarea este un stimul vizual puternic care poate atrage atenția copiilor și poate facilita procesul de învățare. Culorile vii și variate sunt frecvent utilizate în materialele educative pentru a face informațiile mai accesibile și mai atractive.

Dezvoltarea cognitivă: Studiile arată că expunerea la diverse culori poate îmbunătăți capacitățile cognitive ale copiilor, inclusiv memoria, atenția și abilitățile de rezolvare a problemelor.

Simbolistica culorilor: Fiecare culoare are o semnificație specifică și poate influența starea de spirit a copilului. De exemplu, albastrul este calmant, în timp ce roșul poate stimula energia.

Expresia personală: Culorile permit copiilor să-și exprime personalitatea și emoțiile. Prin desen, pictură sau alte activități artistice, copiii pot utiliza culorile pentru a-și exterioriza sentimentele și gândurile.

Fantezia este un aspect central al copilăriei, permițând copiilor să exploreze și să înțeleagă lumea din jurul lor prin jocuri imaginative.

Importanța jocului imaginativ: Prin jocuri de rol și povești inventate, copiii își dezvoltă abilitățile sociale și emoționale. Jocul imaginativ le permite să experimenteze diverse situații și să își exprime sentimentele într-un mod sigur.

Dezvoltarea socială și emoțională: Jocul imaginativ, cum ar fi jocurile de rol, ajută copiii să își dezvolte abilitățile sociale și să înțeleagă diverse perspective. Prin aceste jocuri, copiii învață să coopereze, să negocieze și să rezolve conflicte.

Flexibilitatea cognitivă: Fantezia le permite copiilor să gândească dincolo de limitele realității imediate, dezvoltându-le flexibilitatea cognitivă și capacitatea de a găsi soluții inovatoare la probleme.

Lumea magică a basmelor: Basmele și poveștile fantastice sunt instrumente esențiale în educația copiilor, oferindu-le modele de comportament și învățături morale.

Imaginația este motorul creativității și inovației. În copilărie, imaginația nu are limite, iar acest lucru le permite copiilor să găsească soluții originale și să creeze lumi fantastice.

Dezvoltarea creativității: Activități precum desenul, modelajul sau scrierea de povești stimulează imaginația și contribuie la dezvoltarea creativității. Aceste activități nu doar că oferă o modalitate de expresie, dar și ajută la dezvoltarea abilităților motorii fine și cognitive.

Rolul adulților: Părinții și educatorii au un rol esențial în cultivarea imaginației copiilor. Prin încurajarea activităților creative și oferirea unui mediu stimulant, aceștia pot sprijini dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Adulții pot ghida copiii în explorarea ideilor lor creative, oferindu-le sprijin emoțional și încurajare. Este important să le permită copiilor să experimenteze și să greșească, deoarece acest proces este esențial pentru dezvoltarea inovației și a gândirii critice.

Lumea magică a copilăriei, plină de culoare, fantezie și imaginație, este esențială pentru dezvoltarea sănătoasă și echilibrată a copiilor. Înțelegerea și sprijinirea acestor aspecte pot contribui la formarea unor adulți creativi, empatici și inovatori. Prin urmare, este vital să recunoaștem și să valorificăm importanța acestei perioade minunate din viața fiecăruia. Recunoașterea și valorizarea importanței acestei perioade magice este esențială pentru a sprijini dezvoltarea sănătoasă și echilibrată a viitoarelor generații.

Bibliografie

1. Piaget, J. (1951). *Play, Dreams and Imitation in Childhood*. New York: W. W. Norton & Company.
2. Vygotsky, L. S. (1967). *Play and Its Role in the Mental Development of the Child*. *Soviet Psychology*, 5(3), 6-18.
3. Gardner, H. (1982). *Art, Mind, and Brain: A Cognitive Approach to Creativity*. New York: Basic Books.

ȘCOALA – FACTOR ESENȚIAL ÎN EDUCAREA ELEVILOR PENTRU PROTEJAREA MEDIULUI

Prof. Gavril Paraschiva
Colegiul Tehnic "Petru Poni" Roman

De sănătatea Pământului depinde sănătatea noastră; de aceea trebuie să-i învățăm pe copii să iubească, să respecte și să ocrotească natura. Trebuie să refacem și să protejăm ceea ce ni se pare inepuizabil și gratuit, să protejăm singura planetă din Sistemul Solar pe care există viață, pe care existăm noi.

Educația pentru mediu are ca scop schimbarea viziunii pe care noi o avem asupra lumii și înțelegerea relațiilor care se țin în interiorul sistemelor ecologice, între om și natură. Prin educație ecologică, copiii trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru acțiune individuală și în echipă la soluționarea problemelor care țin de protecția mediului înconjurător. Prin educație ecologică se cultivă dragostea și respectul elevilor pentru lumea înconjurătoare, se formează atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție a mediului și se cultivă interesul pentru promovarea ideii unui mediu natural sănătos.

Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate; școlară, extrașcolară, activități științifice, literare, artistice, plastice, sportive etc. Formele de realizare sunt diversificate: observații, experimente, povestiri științifice, desene, activități practice, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, distractive, orientări turistice, labirinturi ecologice, colecții, expoziții, spectacole, vizionări de emisiuni TV, expediții, scenete ecologice, concursuri.

O formă de educație ecologică, extrem de eficientă și agreată de elevi, este cea prin activități extracurriculare. Modul cel mai reprezentativ îl reprezintă proiectul de mediu. Prin complexitatea sa și prin timpul pe care fiecare coordonator de proiect și-l alocă pentru desfășurarea sa, proiectul poate atinge mai multe obiective. Totodată, proiectul presupune o gamă largă de activități și, din acest motiv, tematica poate fi diversă. Proiectul de mediu este unul dintre proiectele care se poate realiza având suportul total al copiilor implicați. Utilitatea lui constă în aceea că îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura care există între om și natură, între cunoștințele dobândite la diferite discipline de studiu și lumea din afara școlii, dă posibilitatea elevilor de a se implica și organiza prin investigație individuală sau în grup, autoconducându-și procesul de educație, îi pune în contact cu comunitatea și le creează posibilitatea de a-și susține în mod public opiniile.

Vă prezint în continuare câteva proiecte și programe derulate în acest scop în cadrul Colegiului Tehnic "Petru Poni" Roman:

Programul ECO-ȘCOALA : este un program mondial pentru managementul mediului și certificarea școlilor care-l implementează, coordonat la nivel internațional de Fundația de Educație pentru Mediul Inconjurător (FEE), ce reunește 81 de organizații din 68 de țări, care acționează la nivel național în domeniul educației pentru o dezvoltare durabilă. Dintre acestea, în anul 2018, 68 de țări au implementat Programul mondial ECO-SCHOOLS. Pe plan mondial, Programul este susținut de Uniunea Europeană, UNESCO și UNEP (Programul Națiunilor Unite pentru Mediu).

Programul Eco-Școala a debutat pe mapamond ca program-pilot, în anul 1994, pornind de la necesitatea implicării tinerilor în găsirea de soluții la provocările impuse de dezvoltarea durabilă la nivel local. În anul 2018 au participat 59 000 de școli din lume, din care 17 916 dețin Certificat de Eco-Școală și Steagul Verde. Un număr de 19 800 465 de copii și tineri, peste 1 400 000 de cadre didactice dezvoltă acest program în lumea întreagă.

Colegiul Tehnic Petru Poni a implementat acest program acum zece ani, în anul 2014. În acest demers am avut drept obiective implicarea elevilor în procesul de luare a deciziilor și crearea posibilităților de a acționa la orice nivel dar și implicarea activă a întregului corp didactic al unității școlare.

Acțiunile colectivului colegiului nostru au avut un impact pozitiv asupra formării atitudinilor și a unei conștiințe ecologice, atât în rândul elevilor, părinților dar și a celor din jurul nostru. Ne-am implicat cu entuziasm în desfășurarea unor activități de ecologizare a spațiului școlar, plantare de puieți, plantare de flori, colectare de deșuri de hârtie, plastic dar și electrice și electronice, confecționare de produse ornamentale din deșuri reciclabile, am marcat prin simpozioane, dezbateri teme din calendarul ecologic, am făcut echipă cu Ocolul Silvic Horia, Agenția Națională de Protecția Mediului Neamț, Primăria Municipiului Roman dar și cu mulți alții...

După doi ani de activitate, am obținut Steagul Verde, care ne asigură titlul de Eco Școală. Derulăm programul an de an, din dorința de a continua o acțiune cu rezultate pe termen lung.

Programul “SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE PĂDURE” (LeAF – Learning About Forests)

Este un program mondial de educație pentru mediul înconjurător, prin care sala de clasă este înlocuită cu natura, iar lecțiile de desfășoară în mediul natural. Funcționează în 28 de țări din lume, cu peste 700 000 de copii/tineri.

Scopul programului este cel de mobilizare a dascălilor să desfășoare lecții în pădure (sau în parc) și de conștientizare a elevilor despre îndatoririle pe care le au față de natură și societate, în contextul dezvoltării durabile. Programul încurajează dascălii și elevii să experimenteze starea de a fi în pădure, să coreleze lecțiile realizate în pădure cu cerințele curriculum-ului școlar. Înțelegând pădurea din această experiență, să simtă recunoștință și respect pentru pădure, ceea ce le va influența acțiunile și comportamentul în viitor.

Și în cadrul acestui program, la nivelul Colegiului Tehnic ”Petru Poni”, se înscriu profesori din diverse arii curriculare care desfășoară lecții în natură, finalitatea fiind educarea civică a copiilor – cu implicații în comunitate.

Proiectul national de educație de mediu „PATRULA DE RECICLARE” are scopul de a promova colectarea selectivă a deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE) ca gest responsabil față de mediul înconjurător și față de comunitate.

Școala noastră este înscrisă și în acest proiect și a derulat activități educaționale destinate elevilor, aceștia devinând agenți ai Patrulei de Reciclare. Agenții s-au implicat activ în stimularea comunităților pentru colectarea propriu-zisă de echipamente electrice uzate, stabilind nu doar performanțe în colectare, dar mai ales în mobilizarea celor din jurul lor, ceea ce ne-a adus titlul de ”Cea mai activă Patruță de Reciclare”.

Prin acest program ne-am concentrat eforturile pentru ca fiecare dintre noi să devină conștient de impactul pe care îl are în comunitatea în care trăiește și de faptul că suntem direct responsabili de deșeurile pe care le generăm. Acestea reprezintă surse de materii prime secundare și prin reciclarea lor contribuim la utilizarea rațională a resurselor naturale, dar reprezintă în același timp o amenințare la adresa mediului înconjurător, în cazul în care nu sunt corect reciclate.

Poiectul ”COLECTAREA DEȘEURILOR DE HÂRTIE ȘI CARTON”

Obiectivul general al proiectului inițiat în cadrul școlii noastre a fost cel de conștientizare a de către elevi a problemelor de mediu generate de ambalaje și deșuri din ambalaje și în același timp educarea elevilor în spiritul unui comportament prietenos față de mediu, prin participarea directă la colectarea deșeurilor și predarea către centrele locale de colectare.

Activitatea are deja o lungă tradiție în școala noastră. Începuturile au fost timide, caiete folosite, cutii de carton adunate undeva, într-un colț al școlii. Copii au fost încurajați cu aprecieri și cu câte o diplomă în cadru festiv. Ni s-au alăturat apoi personalul didactic auxiliar și nedidactic, serviciile secretariat și contabilitate, personalul de serviciu, dar și părinții elevilor. Și astfel s-au făcut progrese, cantitatea de maculatură adunată crescând de la semestru la semestru, de la an la an. Un rol important l-au avut și celelalte activități de protejare a mediului, astfel s-a creat o echipă din ce în ce mai numeroasă și un curent favorabil unui mediu sănătos în școala noastră. Cu siguranță, fiecare membru al colegiului nostru știe unde este locul de colectare al deșeurilor din hârtie și carton și atunci când adună ceva, aduce și depozitează, fără evidențe în tabele, fără nevoia de a fi apreciat și laudat

pentru fapta bună. Credem că și aceste lucruri înseamnă un exemplu de bune practici, dar și formarea unor deprinderi și a unei conștiințe pentru o dezvoltare durabilă.

În concluzie, prin proiectele de mediu pe care le derulăm în școala noastră, dintre care v-am prezentat câteva, punem accent pe următoarele obiective privind educația ecologică:

Conștientizarea: înțelegere și sensibilitate față de întreg mediul și problemele lui;

Cunoașterea: înțelegere de bază privind funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul și despre cum apar și cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.

Atitudinea: un set de valori și sentimente de grijă pentru mediu, motivația și devotamentul de a participa la menținerea calității mediului;

Deprinderi: abilitățile necesare identificării și investigării problemelor mediului și să contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.

Participarea: experiență în utilizarea cunoștințelor și abilităților dobândite, în vederea unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Bibliografie:

Cuciinic, Constanța – „Natura – prietena mea”, Ed. Aramis, 2003

<https://www.ccdg.ro/programe/eco-scoala>

<http://www.patradereciclare.ro/sustine-o-patrula/>

<https://proform.snsr.ro>

Beneficiile proiectelor e-Twinning în învățământul românesc

Profesor pentru învățământul preșcolar Gergely Erika-Magdolna

Grădinița cu Program Prolungit „Parfum de Tei”, Cluj-Napoca

Platforma e-Twinning este o comunitate consacrată profesorilor și altor categorii de cadre didactice din domeniul educației și formării profesionale inițiale, începând cu educația și îngrijirea copiilor preșcolari și până la instituțiile de învățământ superioare care pregătesc viitoare cadre didactice. e-Twinning întruchipează o metodologie, o abordare pedagogică, o comunitate de practică și o platformă care facilitează inovarea, comunicarea și colaborarea. Aceasta oferă personalului didactic ce activează în instituțiile de învățământ preuniversitar din toate cele 45 de țări participante la program, un mediu sigur de comunicare, un spațiu de colaborare, demarare de proiecte și schimb de informație, un sentiment de apartenență la una dintre cele mai atractive comunități educaționale din Europa. Alăturându-se la e-Twinning, personalul didactic se poate bucura de beneficiile cele mai mari comunități școlare din Europa. Cadrele didactice înregistrate și validate au acces la spațiul restricționat al e-Twinning și la alte funcții specializate ale platformei European School Education Platform, lansată la data de 31 mai 2022.

Scurt istoric: programul e-Twinning a fost lansat în 2005 drept componentă fundamentală a programului eLearning al Comisiei Europene, iar din 2014 a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul UE pentru Educație, Formare, Tineret și Sport. În mai 2022, portalul eTwinning a fost integrat în European School Education Platform.

Scopul programului e-Twinning este de a facilita comunicarea și colaborarea dintre instituțiile de învățământ preuniversitar din România cu cele din comunitatea e-Twinning, implicând preșcolarii și elevii în activități didactice inovative și de colaborare. Promovează colaborarea prin intermediul tehnologiilor comunicării și informației (TIC), oferind asistență, servicii și instrumente de lucru.

Obiectivul principal al acțiunii e-Twinning este de a consolida și de a dezvolta rețelele școlare (school networking) printr-o schemă de înfrățire între școli (school-twinning), care ar permite tuturor școlilor europene să creeze parteneriate pedagogice.

Beneficii ale participării la eTwinning:

- *Un program pentru cadre didactice.* e-Twinning facilitează accesul cadrelor didactice la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene.

Proiectele e-Twinning sprijină abordările integrate ale curriculumului, favorizând colaborarea între cadrele didactice și generând schimbări în practica educațională. Colaborarea și munca în echipă sunt esențiale în proiectele e-Twinning, având un impact pozitiv asupra dimensiunilor cognitive, afective și sociale ale procesului de învățare. Programul contribuie, de asemenea, la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, oferindu-le o comunitate în care să își împărtășească idei, practici și resurse. Sunt promovate schimbul de experiență și cunoștințe, susținând o abordare non-competitivă și încurajând îmbunătățirea continuă a competențelor profesionale. Prin participarea activă a cadrelor didactice în comunitatea e-Twinning, se creează o rețea profesională vibrantă și dinamică.

- *Un program pentru preșcolari și elevi.* Prin participarea la proiecte e-Twinning (înfrățire online între școli), copiii au posibilitatea să comunice cu alți copii, elevi din țările participante, să se familiarizeze cu diversitatea culturală sau cu specificul educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limba străină.

Copiii interacționează și comunică cu colegi din alte țări, îmbunătățindu-și abilitățile de comunicare și dezvoltând înțelegerea interculturală. Proiectele e-Twinning implică lucrul în echipe, dezvoltând abilitățile de colaborare și rezolvare a problemelor. Participarea stimulează utilizarea tehnologiilor educaționale și dezvoltarea competențelor tehnologice. Colaborarea cu elevi vorbitori de alte limbi contribuie la îmbunătățirea abilităților lingvistice. Proiectele interesante și relevante motivează elevii, crescându-le implicarea în învățare. Experiențele educaționale practice oferă oportunități de învățare contextualizată și aplicată. Interacțiunea cu elevi din alte culturi promovează dezvoltarea competențelor sociale și a înțelegerii reciproce. Participarea contribuie la formarea unei conștientizări și respect față de diversitatea culturală. Elevii își asumă responsabilități și sunt implicați în procesul decizional. Proiectele încurajează gândirea creativă și inovația, oferind elevilor oportunitatea de a-și exprima ideile și de a contribui la crearea unor produse educaționale noi și captivante.

Astfel, e-Twinning nu numai îmbunătățește calitatea învățământului, ci și contribuie semnificativ la dezvoltarea personală și profesională a preșcolarilor și elevilor.

- *Un program pentru comunitate.* Înfrățirea online a unităților de învățământ, parteneriatele virtuale poate fi însoțită de înfrățirea comunităților. Unele localități au decis să se „înfrățească” și completeze comunicarea și cooperarea online prin alte proiecte – vizite, activități culturale pentru adulți etc.

Proiectele e-Twinning aduc în comunitatea locală experiențe culturale diverse, contribuind la promovarea toleranței și înțelegerii între diferite grupuri etnice. În cadrul proiectelor, unitățile de învățământ pot colabora cu companii locale, stimulând astfel parteneriatele dintre educație și mediul de afaceri, sprijinind economia locală. Colaborarea cu școli internaționale

În proiecte e-Twinning contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice ale elevilor și poate stimula interesul pentru învățarea limbilor străine în comunitate. Participarea școlilor la proiecte e-Twinning poate contribui la creșterea atractivității zonei, atrăgând resurse, investiții și potențiali rezidenți. Comunitatea locală beneficiază de schimbul de experiență și resurse între școli, contribuind la îmbunătățirea calității educației la nivel local. Proiectele pot atrage atenția asupra comunității locale ca destinație educațională, stimulând turismul educațional și aducând vizibilitate în regiune. Implicarea în e-Twinning poate duce la dezvoltarea serviciilor educaționale comunitare, oferind oportunități pentru evenimente, ateliere și activități deschise comunității. De asemenea poate stimula colaborarea dintre instituțiile educaționale și cele non-guvernamentale din comunitate, consolidând rețeaua socială locală.

Implicarea în proiecte e-Twinning poate implica și părinții și membrii comunității, creând o conexiune mai puternică între școală și societatea locală. Succesul proiectelor poate atrage atenția sponsorilor, instituțiilor și altor organizații, aducând astfel resurse suplimentare și investiții în comunitate. Comunitatea locală poate beneficia în multiple moduri, de la promovarea diversității culturale la stimularea dezvoltării economice și educative.

Arta de a simți și de a auzi în timpul cântatului la pian

Mulți dintre voi, copiii instrumentiști, cântați ,așa cum aș spune eu, „note înșirate”. Atunci când creșteți și înțelegeți ce voi spune eu, veți realiza că e un adevăr. Acum mă voi explica; „a auzi,, înseamnă că, atunci când ataci o clapă,ești atent la sunetul pe care tu îl produci, el poate fi aspru, cald, plin,slab ca intensitate,etc.Cerința este ca tu să fii conștient de sunetul acela, care trebuie să fie al tău, mai precis, pe care tu trebuie să ți-l dorești. Atunci când cânti ceva ,nu ai voie să lași degetele singure să conducă melodia; creierul tău comandă fiecare sunet, fiecare frază ,mai apoi,nu trebuie să producă nici un sunet fără ca tu să fi dorit acel sunet;deci Tu tebuie să-l vrei!!! Tu conduci cu mintea toate sunetele și nu numai atât, dacă nu simți vârful degetelor, pe care doamna profesoară ți-l arată, vei cânta fie pe deasupra, fie vei da din braț, adică nu vei lăsa degetle să fie conduse numai de mintea ta. Idealul este ca mintea și vârful degetelor să fie într-o strânsă conexiune în gândirea unui sunet și, mai apoi, a unei fraze muzicale. Această conexiune este condiționată de relaxarea întregului aparat pianistic, adică nici spatele, nici umărul, nici brațul, nici palma nu trebuie să fie încordate , ci liniștite. Atenție! Orice încordare se aude!!!

Prof .Gheorghe Laura

LUMEA MINUNATA A COPILARIEI

Prof.inv.presc. GHITA VICTORIA

GRADINITA NR.196 BUCURESTI

Copilăria reprezintă una dintre cele mai importante și fascinante etape ale vieții umane. Este o perioadă marcată de descoperiri, curiozitate, inocență și o imaginație bogată. Copilăria nu este doar o fază de tranziție către maturitate, ci și o perioadă în care se formează fundamentul personalității și valorilor individului. Este importantă explorarea subiectului copilărie, a elementelor definitorii ale acesteia și impactul pe care îl are asupra dezvoltării ulterioare a individului. Un aspect esențial al copilăriei este capacitatea extraordinară de a imagina și de a crea lumi fantastice. Copiii trăiesc într-un univers în care granițele dintre real și imaginar sunt fluide, iar această abilitate de a vedea magie în fiecare colț al lumii este una dintre cele mai frumoase caracteristici ale acestei perioade. Această imaginație debordantă nu doar că le oferă copiilor divertisment și bucurie, dar contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă, stimulând creativitatea și gândirea critică. Jocurile de rol sunt o manifestare clară a imaginației copiilor. Prin intermediul acestor jocuri, copiii se prefac a fi diverse personaje - supereroi, prințese, exploratori sau chiar animale. Aceste activități le permit să experimenteze diferite identități și să înțeleagă diverse perspective, dezvoltându-și astfel empatia și abilitățile sociale. Poveștile și basmele au fost întotdeauna o parte integrantă a copilăriei. Ele oferă copiilor ocazia de a-și imagina lumi fantastice și de a învăța lecții importante despre bine și rău, curaj și prietenie. Poveștile stimulează curiozitatea și ajută la dezvoltarea vocabularului și a abilităților lingvistice. Jocul este un element central al copilăriei și reprezintă modalitatea principală prin care copiii explorează și învață despre lumea înconjurătoare. Prin joc, copiii își dezvoltă abilitățile motorii, cognitive și sociale, învățând în același timp să-și gestioneze emoțiile și să-și construiască relații sănătoase. Jocurile fizice, cum ar fi alergatul, săritul, cățărutul și diversele sporturi, sunt esențiale pentru dezvoltarea fizică a copiilor. Aceste activități ajută la întărirea musculaturii, îmbunătățirea coordonării și dezvoltarea abilităților motorii grosiere. De asemenea, jocurile fizice contribuie la sănătatea generală, reducând riscul de obezitate și alte probleme de sănătate. Jocurile de construcție, cum ar fi LEGO sau alte seturi de construcții, și puzzle-urile stimulează gândirea logică și rezolvarea problemelor. Aceste activități încurajează copiii să își folosească creativitatea și să găsească soluții inovative, contribuind astfel la dezvoltarea abilităților cognitive și a încrederii în sine. Educația formală începe de la o vârstă fragedă, dar învățarea nu se limitează la sala de clasă. Copiii învață constant prin explorarea mediului lor, prin întrebări și observații. Părinții și educatorii joacă un rol crucial în ghidarea și susținerea acestei curiozități naturale. Activitățile educative informale, cum ar fi cititul poveștilor, vizitele la muzeu, excursiile în natură sau participarea la diverse ateliere și activități extracurriculare, sunt modalități excelente de a stimula interesul copiilor pentru cunoaștere. Aceste experiențe le oferă copiilor oportunitatea de a învăța într-un mod distractiv și captivant, consolidându-le astfel învățăturile din mediul școlar. Părinții și educatorii au un rol esențial în ghidarea copiilor și în crearea unui mediu propice pentru învățare. Este important ca aceștia să încurajeze curiozitatea și să ofere răspunsuri la întrebările copiilor, să le ofere oportunități diverse de învățare și să le susțină eforturile și realizările. De asemenea, este crucial ca părinții și educatorii să fie modele de comportament și să le ofere copiilor un cadru de securitate emoțională. Copilăria este perioada în care se formează primele relații sociale. Prietenii din copilărie sunt adesea foarte puternice și joacă un rol important în dezvoltarea emoțională. Prin interacțiunile cu alți copii, se dezvoltă abilități esențiale de comunicare, empatie și cooperare.

Prietenii și jocurile colective ajută copiii să învețe să colaboreze, să împartă și să negocieze. Aceste experiențe sunt cruciale pentru dezvoltarea abilităților sociale și pentru formarea unor relații sănătoase și durabile. Prin jocurile colective, copiii învață să respecte regulile, să își gestioneze conflictele și să își exprime sentimentele într-un mod adecvat. Relațiile cu adulții – părinți, bunici, educatori – oferă un cadru de securitate și încredere, esențial pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului. Adulții joacă un rol de ghid și protector, oferindu-le copiilor sprijin emoțional și învățături valoroase. Aceste relații contribuie la formarea sentimentului de securitate și la dezvoltarea unei stime de sine sănătoase. Experiențele din copilărie au un impact semnificativ asupra dezvoltării ulterioare a individului. O copilărie fericită și stabilă contribuie la formarea unui adult echilibrat și încrezător. De asemenea, traumele sau lipsurile din această perioadă pot avea efecte negative pe termen lung, subliniind importanța unui mediu de creștere sigur și iubitor. Experiențele pozitive din copilărie, cum ar fi afecțiunea, susținerea și încurajarea, contribuie la dezvoltarea unei stime de sine sănătoase și a unei reziliențe emoționale puternice. În schimb, traumele sau neglijența pot duce la probleme de sănătate mintală, cum ar fi anxietatea, depresia sau dificultățile de relaționare. Copilăria influențează și succesul academic și profesional al individului. O educație de calitate și un mediu familial susținător pot stimula dorința de învățare și performanțele academice, deschizând calea către oportunități profesionale valoroase. În același timp, lipsa resurselor sau a sprijinului poate limita dezvoltarea potențialului unui copil. Copilăria este, fără îndoială, o perioadă magică și fundamentală în viața fiecărui om. Prin joc, imaginație și învățare, copiii își construiesc fundațiile pentru viitor. Este responsabilitatea noastră, ca societate, să asigurăm un mediu propice și susținător pentru ca acești ani să fie cu adevărat minunați. Investiția în educație, în sănătatea fizică și emoțională a copiilor va duce la o generație de adulți responsabili și echilibrați. Trebuie să recunoaștem și să prețuim importanța copilăriei, protejându-i inocența și promovând dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil.

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE - ROL ÎMPORTANT ȘI ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL, ÎN VREMURI MODERNE

GOTEA ANDREEA

LICEUL DE ARTE,, IONEL PERLEA”

Activitățile școlare chiar dacă urmăresc însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice, a unor priceperi și deprinderi, implicând în ansamblu o concepție științifică despre lume și viață și chiar dacă duc la formarea și dezvoltarea unei personalități creatoare, nu pot răspunde suficient dorinței de cunoaștere și de creație - însușiri caracteristice copiilor.

Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun îmbinarea activității școlare

cu activități extracurriculare ce au numeroase valențe formative.

Desfășurarea activităților școlare și extrașcolare permite și manifestarea creativității de grup, a relațiilor creative. În acest cadru, și cadrul didactic își poate afirma spiritul novator, creativitatea didactică. Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activității de

învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod

plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregască educația școlară, contribuind la formarea personalității. De aceea, școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de

activitate care îmbracă cele mai variate forme. Printre activitățile extrașcolare cele mai indicate

pentru cei mici se numără excursiile, drumețiile, vizionările de filme, piese de teatru sau spectacolele de magie. Prin participarea la astfel de evenimente, îi ajutăm pe copii să își dezvolte

abilitățile de comunicare și socializare, de observație, de dezvoltare a culturii, memoriei și imaginației. Este indicat ca aceste activități să implice direct copilul și să îl ajute să depindă

obiceiuri pozitive, care în timp să îl ajute să se descurce singur în orice situație. Indiferent de activitățile extrașcolare alese pentru elev, cum ar fi: cele de teatru, muzică, artă, gimnastică, înot,

arte marțiale, fiecare dintre acestea îl vor ajuta să își facă prieteni noi, să aibă mai multă încredere în el și să își dezvolte noi hobby-uri. În plus, oamenii de știință au explicat că participarea la astfel de activități reduce riscul apariției depresiei și a consumului de alcool și droguri. De asemenea, copiii vor fi mai motivați să reușească în tot ceea ce și-au propus și vor

reuși să obțină note mari la școală, deoarece își vor dezvolta capacitățile de învățare, cultura generală, memoria, simțul critic, etc.

Activitățile sportive sunt preferatele celor mai mulți părinți, pentru că acestea îi ajută pe copii să aibă o viață ordonată, să aibă un program stabilit, pe care îl respectă zilnic, un regim alimentar și un stil de viață sănătos. Chiar și eșecul în aceste activități îi va învăța pe copii câteva

lecții valoroase, cum ar fi că pentru obținerea succesului este nevoie de mai multă muncă, perseverență, dar și de pasiune. Mai mult, activitățile extracurriculare îi ajută pe cei mici să se adapteze mult mai ușor la condiții și medii noi și uneori dificile și să lucreze sub presiune.

Experiența dobândită în acest mod îi ajută să își păstreze concentrarea și eficiența, indiferent de

temperaturi, de zgomote sau de factorii disturbatori din jur. Cred că în orice școală cadrele didactice trebuie să promoveze activitățile extracurriculare, stimulând astfel inventivitatea și creativitatea elevului.

De aceea, în acest an școlar când sunt învățătoare la clasa a II-a am încercat să realizez un echilibru între activitățile școlare și cele extracurriculare. Am realizat activități extracurriculare

programate și proiectate din timp, diverse atât ca formă, cât și conținut, ce s-au desfășurat în școală, în afara ei, în comunitate, folosind metode active și stimulative pentru participarea elevilor.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul

activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv. Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița coord., (2008), Psihologie școlara, Ed.Polirom, Iași
2. Manolache, Anghel-coord. general (1979), Dicționar de pedagogie, Ed. Didactică și Pedagogică, București
3. Ștefan, Mircea (2006),Lexicon pedagogic, Ed. Aramis, București
4. Revista învățământ primar nr. 4 din 1998, Contribuția activităților extrașcolare în optimizarea procesului de învățământ

Copilăria: O Lume Plină de Descoperiri și Aventuri

Greco Elena-Lelia

Școala Gimnazială „Ioan Didicescu”, Voicești, județ Vâlcea

Copilăria este o perioadă magică în viața fiecărui individ. Este momentul în care descoperim lumea din jurul nostru, ne jucăm, visăm și creștem. În cele ce urmează, voi explora câteva aspecte ale copilăriei care mi-au rămas întipărite în memorie.

Primii ani de viață sunt marcați de curiozitate și explorare. Copiii se întrebă mereu „De ce?” și „Cum?” și își pun la încercare limitele. Fiecare zi este o aventură, iar orice obiect sau insectă devine subiect de studiu. Copilăria este momentul în care învățăm să mergem, să vorbim și să ne dezvoltăm abilitățile sociale.

Jocurile și prietenii sunt esențiali în copilărie. Îmi amintesc cu drag de orele petrecute în parc, alergând după mingi sau construind castele de nisip. Prietenii de joacă erau cei mai buni aliați, iar orice neînțelegere se rezolva rapid. Copilăria este perioada în care formăm legături puternice și învățăm să ne înțelegem și să ne respectăm colegii.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții de care, la maturitate, toți ne amintim cu drag și nostalgie, pentru că se trăia într-o lume plină de veselie, de joacă și era lipsită de griji .

Copilăria este perioada în care prin joc suntem pregătiți pentru viață, dar și perioada în care puritatea și inocența copilului din noi face ca viața să pară ușoară, prietenii să pară pe vecie, iar zâmbetul să pară soluția pentru a obține ceea ce ne dorim!

Copilăria este perioada când orice clipă se trăiește cu o intensitate maximă, râdem și plângem în aceeași zi; ne supărăm repede, dar și iertăm în câteva momente; simțim că suntem centrul Universului!

Dar, dacă este atât de frumoasă copilăria, de ce vrem să devenim cât mai repede adulți, să fim liberi și să „facem ce vrem”? Dacă lăsăm ca magia copilăriei să se sfârșească de la vârste fragede, în locul copilului zburdalnic și mereu cu un râs zgomotos, plin de viață, va apărea adultul căruia îi este foarte greu să zâmbească pentru orice, care nu observă cât de minunată este lumea deoarece gândurile și grijile îi întunecă privirea, care mereu este grăbit și niciodată nu are o clipă pentru el și care, ajuns la o vârstă înaintată, rămâne doar cu amintirile, amintiri ce predomină din perioada copilăriei!

Ce ar fi dacă am prelungi copilăria? Se poate, totul depinde de cât de mult își dorește acest lucru fiecare!

Prețul unui surâs

- ♥ Nu costa nimic, dar poate oferi mult!
- ♥ Nu sărăcește pe nimeni, dar îl poate îmbogăți pe cel ce-l primește!
- ♥ Nu trăiește decât o clipă, dar amintirea lui durează uneori și toată viața!
- ♥ Luminează fața celui ce-l primește și poate fi secretul pentru a îndepărta necazurile și gândurile negre!
- ♥ Nu poate fi cumpărat, cerșit sau furat. Puterea lui este binefăcătoare atunci când este dăruit din suflet!

Dăruiește zâmbete!!! Căci nimeni nu are mai multă nevoie de un zâmbet decât cel care nu mai are nici unul de oferit!

„Copii învață ceea ce trăiesc” – Dorothy Law Nolte

- Dacă trăiesc în critică și cicăleală, copiii învață să condamne;
- Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învață să fie agresivi;
- Dacă trăiesc în teamă, copiii învață să fie anxioși;
- Dacă trăiesc înconjurați de milă, copiii învață autocompătimirea;
- Dacă trăiesc înconjurați de ridicol, copiii învață să fie timizi;
- Dacă trăiesc în gelozie, copiii învață să simtă invidia;
- Dacă trăiesc în rușine, copiii învață să se simtă vinovați;
- Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători;
- Dacă trăiesc în toleranță, copiii învață răbdarea;
- Dacă trăiesc în laudă, copiii învață prețuirea;
- Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească;
- Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine;
- Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață că e bine să ai un țel;
- Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți, copiii învață să fie generoși;
- Dacă trăiesc în onestitate, copiii învață respectul pentru adevăr;
- Dacă trăiesc în siguranță, copiii învață să aibă încredere în el și în ceilalți;
- Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că este plăcut să trăiești pe lume.

Școala aduce cu sine noi provocări. Învățăm să citim, să scriem și să socotim. Profesorii devin ghizii noștri, iar cunoștințele acumulate ne deschid uși către lumea cunoașterii. Copilăria este momentul în care ne formăm pasiunile și interesele. Unii devin pasionați de știință, alții de artă sau sport.

Familia joacă un rol crucial în copilărie. Părinții sunt cei care ne îndrumă, ne susțin și ne iubesc necondiționat. Amintirile din copilărie sunt legate de momentele petrecute cu familia: sărbători, vacanțe, zile de naștere. Aceste amintiri ne însoțesc toată viața.

În concluzie, copilăria este o perioadă prețioasă, plină de descoperiri și aventuri. Este momentul în care ne formăm personalitatea și valorile. Chiar dacă trecem prin multe schimbări, amintirile din copilărie rămân mereu vii în sufletul nostru.

Titlul lucrării: **Să fim din nou copii am vrea**

Autori:

Prof. Grigore Adriana,

Școala Gimnazială Nr. 156, București, sectorul 6

SĂ FIM DIN NOU COPII AM VREA!

Trăim într-o societate în plină schimbare, în care valorile și atitudinile se raportează din ce în ce mai mult la ceea ce se cere, la ceea ce are succes, acestea ajungând modele de urmat. Elevul, tânărul pe care îl avem în față, ajunge în situația de a cauta modele de urmat, iar noi, profesorii lor, înțelegem că nu suntem întotdeauna ceea ce caută ei.

Textele unor probleme care se cer a fi rezolvate, ori cele prezentate în unele manuale aduc uneori în discuție termeni pe care nu îi folosim adesea la cursuri, astfel că suntem nevoiți să apelăm la filmulețe, părinți ori specialiști care știu cel mai bine să îi lămurească pe cei care au o astfel de nevoie.

Un real progres în educarea copiilor, în transmiterea și reținerea informației pentru o foarte lungă perioadă de timp s-a dovedit a fi proiectul “Școala Altfel”, pe durata acestei săptămâni, elevii noștri având posibilitatea să acceseze maxim informații legate de ceea ce le poate întregi perceperea datelor și cerințelor unei probleme de rezolvat. Toate aceste activități sunt extracurriculare, complementare activităților de învățare în clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea orizontului, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, contribuind la formarea personalității.

Conducerea școlii noastre a încurajat toți copiii și profesorii să participe la activități care să fie foarte folositoare în viitor, acestea derulându-se ori de câte ori este nevoie, nu doar pe parcursul săptămânii în care sunt doar astfel de activități. Anul acesta, an centenar, s-a hotărât în cadrul consiliului profesoral ca tema să fie ”Viitorul vine de undeva și se va simți prin mine”. Pentru realizarea obiectivelor propuse în proiect, a fost nevoie ca fiecare cadru didactic, în funcție de colectivul pe care îl conduce, de nevoile pe care le-a identificat la copiii cu care lucrează, să conceapă un plan pentru a obține rezultatele dorite. În acest sens au stabilit întâlniri cu părinții elevilor și au stabilit teme de interes pentru aceștia, au abordat persoanele potrivite pentru a desfășura activități cu elevii noștri și au construit un program, care a fost adus la cunoștință tuturor actorilor educaționali. În cadrul următorului consiliu profesoral s-a prezentat, s-a supus votului și a fost aprobat programul claselor.

Prezentăm pe scurt câteva dintre activitățile desfășurate cu elevii din învățământul gimnazial, clasele a V-a și a VII-a:

Nevoia grupului: Dezvoltarea spiritului de echipă, fair-play, obținerea unor competențe matematice, tehnologice, de prezentare adecvată a informației, de comunicare în limba română, educarea spiritului creativ-inovativ, formarea unei raportari responsabile la viitor.

Desfășurarea activității:

Elevii au fost grupați câte 4-5 într-o echipă, după cum au extras bilete și li s-a spus că trebuie să desemneze câte un coleg care va fotografia etapele activității și încă unul care va nota și prezenta rezultatele muncii în echipă. Li s-a recomandat să folosească un model de fișă de lucru, pe care îl aveți atașat acestui material. Li s-a precizat că fiecare echipă își va alege modelul dorit de sculptură și că timpul de lucru este de două ore.

Elevii au cântărit, apoi au început să lucreze timid la dovleci pe care îi aveau pe mese, apoi din ce în ce mai implicați. Urmărindu-i, îți puteai cu ușurință inchipui că sunt niște adulți care mai făcuseră asta. Au discutat despre felul dovleacului și modelul care se potrivește, despre ustensilele necesare dintre cele aduse de ei, despre vasele pe care le vor putea folosi astfel încât să poată cântări dovleacul așa cum era inițial, apoi cât au scos prin modelare. Au pregătit o cutie de carton pentru colectarea resturilor de dovleac, astfel încât să încerce să obțină îngrășământ organic prin amestecarea acestora cu pamânt, balebă de vacă și iarbă cosită și uscată. Fiecare membru al echipei a lucrat la dovleacul respectiv și a ieșit ceea ce veți vedea în pozele atașate acestui material.

Au aflat că le este mai ușor să decupeze și să sculpteze dovleacul folosind o pânză subțire de fierăstrău și un polizor special pentru sculptură. În funcție de ideea pe care au avut-o membrii fiecărei echipe, au decorat dovleacul sculptat cu scobitori, hârtie creponată, markere negre sau colorate.

După încheierea acestei etape, au început să cântărească reziduurile și să își noteze masele acestora, să calculeze, apoi să noteze rezultatele pe fișă; una din sarcinile de lucru a fost aflarea procentului îndepărtat din masa inițială a dovleacului. Au calculat că aproximativ 40% din masa unui dovleac este îndepărtată pentru obținerea obiectelor propuse. Au aplicat pe produsul muncii lor noțiuni legate de fracții; în funcție de numărul de denivelări ale dovleacului pe care au lucrat, au reușit să explice în câte părți egale poate fi fragmentat acesta și ce fracții pot fi scrise conform acestora. E de menționat faptul că elevii acestei clase au mai folosit cântarele în clasa a patra, când au aflat masele anumitor obiecte.

A urmat documentarea privind interesul americanilor și a altor popoare pentru acest obicei în preajma Halloween-ului. Au selectat diferite surse de pe internet, și-au ordonat și notat informațiile importante pentru prezentarea pe care urmau să o facă. Cea mai folosită sursă li s-a părut a fi WIKIPEDIA, de unde au extras și alte denumiri date sărbătorii, cum este celebrată, în ce alte țări se sărbătorește, care sunt atracțiile bântuite. Pentru a da mai multă valoare prezentării, copiii au purtat costume asemănătoare celor americane.

După expirarea timpului de lucru, echipele au ieșit pe rând în fața clasei și raportorul fiecăreia a prezentat rezultatele obținute. Sala de clasă a fost amenajată astfel încât să simtă toți că nu sunt ore de curs obișnuite, că e o altfel de școală. Numele echipelor au fost din cele mai trăsnete: “Lumina întinericului”, “Luminița din creier”, “Cald-Rece”, “Scânteiuță”, “Vrăjitoarele cu chef de viață”. Elevii au demonstrat că posedă tehnici de comunicare eficientă, că sunt coerenti, concisi și prompti în exprimare și raportarea rezultatelor. Copiii unei echipe au prezentat în limba engleză demonstrând că au fost originali. Au folosit un limbaj elevat și termeni din specialitățile: matematică, tehnologie, arte, biologie, ecologie, unii din ei apelând chiar la

cunoștințele de limbă engleză. Veți regăsi în documentele atașate structura solicitată pentru o prezentare reușită.

La sfârșitul activității au fost rugați să spună ce au simțit când au ajuns în fața colegilor cu rezultatul muncii echipei. Fără deosebire, au spus că au fost mândri că au dus la bun sfârșit sarcinile de lucru și că s-au încadrat foarte bine în timp, că le place ceea ce au reușit să facă, dovlecii sculptați fiind operele lor de artă. Un punct forte îl reprezintă bucuria pe care au simțit-o lucrând în echipă. Au fotografiat momente din activitate și le-a plăcut să immortalizeze imaginea cu “copilașul” lor.

La întrebarea legată de calitatea rezultatelor, de desemnarea echipelor câștigătoare, unul dintre elevii clasei a spus că nu trebuie să facă asta având în vedere că toți cei prezenți au depus tot efortul și interesul pentru a avea un produs de calitate superioară. Același elev a menționat că este demn de laudă faptul că fiecare echipă a lucrat propriul său model, că au dovedit fair-play, fiecare echipă folosind doar ideile proprii. Echipele au apreciat pe rând toate produsele obținute și au laudat munca depusă de colegii lor; au aplaudat fiecare prezentare. Toți copiii au lucrat cu bucurie, au colaborat foarte bine unii cu ceilalți dovedind un înalt spirit de echipă.

Interesant este că, atunci când li s-a cerut să asemene dovleacul sculptat cu figura cuiva, niciunul dintre copii nu a folosit numele vreunui coleg al său. În această etapă a fost abordat fenomenul de BULLYING, tot mai frecvent întâlnit în rândul tinerilor. Au fost întrebați cum s-ar fi simțit dacă și-ar fi auzit numele dat unui dovleac sculptat, iar răspunsurile nu au întârziat să apară: toți s-ar fi simțit extrem de triști, excluși din grup, agresați emoțional și ar fi răspuns necorespunzător unui tânăr care poate judeca bine, neputând trece de jignirile aduse. Diriginta clasei a spus că se aștepta, știindu-i mai năzdrăvani, să dea nume dovlecilor după cele ale profesorilor care predau la clasă, ceea ce nu s-a întâmplat.

Diriginta clasei i-a întrebat ce părere au despre folosirea dovlecilor pentru acest eveniment și ce impact ar putea avea asupra mediului. Deși nu li s-au prezentat în cadru școlar noțiuni despre ecologie, copiii și-au prezentat opiniile în această privință: câțiva dintre ei au fost de părere că un aspect pozitiv îl reprezintă aducerea împreună a membrilor echipei, alții, că au avut parte de distracție și că au și învățat ceva în plus prin aplicarea noțiunilor matematice de la lecția FRAȚȚII, au fost prezentate păreri legate de faptul că e foarte important pentru fiecare individ să știe că se poate baza pe cineva, asta însemnând echipa și, nu în ultimul rând ca aspect pozitiv, a fost încrederea că vor reuși să obțină ceea ce și-au propus în faza de proiect a activității, toate acestea în timpul alocat acesteia. Bineînțeles că au fost exprimate și păreri de rău legate de felul în care sunt gestionate reziduurile în unele cazuri. Unii elevi au spus că au văzut că dovlecii folosiți cu un astfel de prilej au fost aruncați la gunoi în loc să le fie găsită o utilizare practică, o refolosire. În opinia lor, aceștia puteau fi folosiți pentru o plăcintă, iar resturile, la obținerea îngrășămintelor, așa cum au gândit ei, ori ar fi putut fi duse unei ferme pentru ca aceștia să fie folositori animalelor care îi pot consuma. A fost uimitoare ideea aceasta, mai ales că nu mulți din elevii clasei au bunici la țară, însă ei și-au amintit de alimentația omnivorelor, printre care se numără și porcii.

Concluzia pe care o putem formula în urma acestei activități este că nu putem învăța copiii doar cu creta și tabla, doar cu cărți și caiete, doar din filme ci implicându-i în activități care să îi ajute, dar mai ales să ne ajute pe noi, profesorii lor să îi educăm pentru o viață pe care să o simtă ușoară și frumoasă, să îi învățăm să învețe. Poate că au făcut-o și cei care au gândit programul acesta, „Școala altfel” că optimizăm procesul instructiv-educativ doar alocând timp, energie și emoție. Considerăm că degeaba ne chinuim să îi învățăm ceva fără să aplicăm în

practică ceea ce ne dorim să rămână în mintea lor. Văzând cât se bucură copiii de fiecare realizare atât în timpul orelor de curs obișnuit, cât și în timpul activităților extracurriculare, nu putem spune altceva decât:

SĂ FIM DIN NOU COPII AM VREA!

Bibliografie:

• [Manuela Săvulescu](#) • Colegiul Tehnic General Gheorghe Magheru, Tg.Jiu (Gorj) • România EDICT – “Revista educației” (ISSN 1582 – 909X) este o revistă internațională, care acceptă pentru publicare articole în domeniul educației și formării, în limbile română, engleză și franceză, 17 februarie 2019

Lumea magică a copilăriei

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „O JUCĂRIE POATE ȘTERGE O LACRIMĂ”

Prof.de psihopedagogie specială Grigore Florentina
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.2,Mun.Ploiești

Conform accepțiunii Comisiei Europene (1986),proiectul înseamnă un grup de activități care trebuie realizate într-o secvență logică „pentru a atinge un set de obiective prestabilite,formulate de client”. Proiectele educative sunt definite ca un set de acțiuni planificate pe o durată determinată de timp care urmăresc atingerea unor obiective.

Activitățile școlare și extrașcolare se pot desfășura sub forma proiectelor de parteneriat educațional și devin aplicative permițând transferul și aplicabilitatea abilităților,cunoștințelor și competențelor dobândite la școală.

Pentru a facilita comunicarea și relaționarea elevilor cu cerințe educaționale speciale din Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.2,Mun.Ploiești cu elevii din alte școli din comunitate, i-am implicat în Proiectul de Parteneriat Educațional „O jucărie poate șterge o lacrimă”.Acest proiect l-am derulat în parteneriat cu Școala Gimnazială „Profesor Oprea Mihai”Comuna Brazi,SatNegoiești,Școala Gimnazială „Henri Mathias Berthelot”,Ploiești,Căminul Cultural din Comuna Brazi și Asociația Socio-Artistică și Culturală Gabryon.

În cadrul acestui proiect activitățile susținute au vizat:

- Oferirea unor mici daruri copiilor cu scopul promovării altruismului și a acceptării;
- Susținerea unor programe specifice (colinde,serbări);
- Învățarea unor cântece și poezii;
- Realizarea unor planșe și desene pe diverse teme educative;
- Realizarea unor felicitări pe teme reprezentative.

Scopul proiectului:

- Constituirea unui grup partenerial care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicați în proiect;
- Promovarea comunicării între elevii celor trei instituții școlare implicate în proiect;
- Dezvoltarea cooperării și colaborării între cadrele didactice din unități de învățământ diferite,Asociația Socio-Artistică și Culturală „Gabryon” și Căminul Cultural din Comuna Brazi;
- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular.

Obiectivele proiectului de parteneriat educațional au fost:

- să existe comunicare între elevii școlilor;
- să se cultive spiritul de înțajutorare între elevii școlilor;
- să se desfășoare diverse activități de voluntariat ,artistice și literare între elevii celor trei școli, Asociația Socio-Artistică și Culturală „Gabryon” și Căminul Cultural din Comuna Brazi;
- să existe un comportament tolerant și civilizat între elevi.

Proiectul educațional s-a derulat din luna Noiembrie până în luna Mai a unui an școlar ,câte o activitate pe lună și a cuprins următoarele activități:

1. *Ce pot face două mâini dibace!*: Confecționarea unor podoabe de Crăciun-ateliere de lucru ;realizarea unei expoziții;

2. *Nașterea Domnului-Bucuria tuturor creștinilor -,,O jucărie poate șterge o lacrimă”*: Concert de colinde;voluntariat organizat cu ocazia sărbătorilor de iarnă-elevii de la școlile gimnaziale au pregătit câte un cadou –o jucărie confecționată de ei, apoi l-au dăruit elevilor cu CES la sfârșitul unei serbări școlare;

3. *Eminescu-poetul nepereche*: Recitarea de poezii ale marelui poet;realizarea unui spectacol artistic la Căminul Cultural din Comuna Brazi în colaborare cu Asociația Socio-Artistică și Culturală;

4. *Alimente și alimentație* : Analizarea aditivilor din alimente;Alimente sănătoase și nesănătoase;Realizarea unor afișe ,planșe ;

5. *Primăvara în alb și roșu* : Activitate practic-aplicativă-Confecționare de măștișioare și realizarea unor felicitări reprezentative; Concurs : Mâini dibace; Expoziție; Program artistic dedicat primăverii;

6. *Primăvara în compuneri și imagini*: Realizarea de picturi cu tema „Primăvara”; Poezii de primăvară realizate de elevi-Expoziție;

7. *Tradiții și obiceiuri Pascale*: Activitate practic-aplicativă : Încondeierea ouălor de Paște-program dedicat sărbătorilor Pascale.

Concluzii :

Ca rezultat al implicării în acest proiect educațional toți copiii au avut parte de experiențe concrete,necesare formării și dezvoltării deprinderilor și atitudinilor dar și de interacțiuni multiple direct cu mediul și cu cei asemeni lor și cu adulții.Copiii cu CES au interacționat cu elevii celor două școli gimnaziale,au făcut schimb de informații,au vorbit, s-au jucat,au fost încurajați permanent să participe la fiecare activitate după propriile lor posibilități. Elevii din școlile gimnaziale implicate i-au ajutat permanent pe elevii cu CES ,și-au creat propriile resurse de învățare pentru ei dar și pentru elevii cu CES.

Cadrele didactice,partenerii și colaboratorii s-au declarat mulțumiți deoarece obiectivele proiectului au fost îndeplinite cu succes și totodată au constatat că și-au îmbunătățit competențele operaționale, informaționale și de comunicare.

Bibliografie:
LIIS.ro

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – CULOARE, FANTEZIE, IMAGINAȚIE

Prof. Înv. Preșc. Grigore Gabriela Valerica

Școala Gimnazială Grebănu, GPN Homești

FUNDAMENTARE TEORETICĂ

- Copilăria și importanța ei

Copilăria este o perioadă crucială în dezvoltarea umană, marcată de o imaginație bogată și o capacitate extraordinară de a transforma realitatea prin joc și fantezie. În această etapă, copiii explorează lumea înconjurătoare cu o curiozitate fără limite, iar capacitatea lor de a vedea lucrurile printr-o lentilă magică îi ajută să învețe și să se dezvolte.

- Rolul culorii în dezvoltarea copiilor

Culorile joacă un rol esențial în viața copiilor, având un impact semnificativ asupra stării lor emoționale și cognitive. Studiile arată că expunerea la culori vii și variate stimulează creativitatea, îmbunătățește memoria și sprijină procesul de învățare (Eysenck, 2004). De exemplu, culorile calde precum roșul și galbenul pot energiza și motiva copiii, în timp ce culorile reci, precum albastrul și verdele, pot induce o stare de calm și concentrare.

- Fantezia și imaginația ca elemente cheie

Fantezia și imaginația sunt fundamentale în procesul de învățare și dezvoltare al copiilor. Prin fantezie, copiii își dezvoltă abilități cognitive complexe, cum ar fi gândirea abstractă și rezolvarea problemelor (Vygotsky, 1967). Activitățile care încurajează imaginația, cum ar fi citirea poveștilor, desenul și jocurile de rol, permit copiilor să exploreze diferite scenarii și perspective, contribuind astfel la dezvoltarea lor emoțională și socială.

PARTE PRACTICĂ

Activități didactice centrate pe lumea magică a copilăriei

- Atelier de povești și teatru de păpuși

Descriere: Organizarea unui atelier unde copiii pot crea propriile povești și le pot pune în scenă folosind păpuși.

Obiective: Dezvoltarea abilităților lingvistice, stimularea imaginației și încurajarea cooperării între copii.

Materiale: Păpuși, decoruri colorate, materiale de artă pentru confecționarea păpușilor și a decorurilor.

- Activități de artă și creație

Descriere: Sesiuni de pictură și colaj în care copiii sunt încurajați să își exprime lumea interioară prin culori și forme.

Obiective: Promovarea expresivității și a creativității, dezvoltarea abilităților motorii fine.

Materiale: Culori acrilice, acuarele, hârtie colorată, lipici, sclipici și alte materiale decorative.

- Jocuri de rol și imitație

Descriere: Organizarea de jocuri de rol, unde copiii își pot asuma diferite personaje și scenarii din povești sau situații cotidiene.

Obiective: Îmbunătățirea abilităților de comunicare, dezvoltarea empatiei și a înțelegerii sociale.

Materiale: Costume, recuzită variată, decoruri simple.

- Explorarea naturii și activități în aer liber

Descriere: Excursii în natură unde copiii pot explora și învăța despre mediul înconjurător prin activități practice și jocuri.

Obiective: Conectarea cu natura, dezvoltarea spiritului de observație și a abilităților de investigare.

Materiale: Instrumente de explorare (lupă, binoclu), ghiduri de plante și animale, materiale pentru artă inspirată din natură.

CONCLUZII

Integrarea elementelor de culoare, fantezie și imaginație în activitatea didactică contribuie semnificativ la dezvoltarea armonioasă a copiilor. Aceste elemente nu doar că fac procesul de învățare mai atractiv și plăcut, dar și sprijină dezvoltarea abilităților cognitive, emoționale și sociale. Prin activități creative și interactive, copiii își pot dezvolta capacitatea de a gândi critic, de a comunica eficient și de a colabora cu alții, pregătindu-se astfel pentru provocările vieții viitoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Eysenck, M. W. (2004). Psychology: An International Perspective. Psychology Press, London, p. 78.
2. Vygotsky, L. S. (1967). Imagination and Creativity in Childhood. The MIT Press, Cambridge, p. 45.

” ÎNTÂLNIRE JUDEȚEANĂ DE DISEMINARE A UNOR MODELE PROFESIONALE DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN DOMENIUL REINTEGRĂRII SOCIALE A PERSOANELOR PRIVATE DE LIBERTATE”

Profesor, Grozescu Maria Alina
Școala Gimnazială nr. 7 Târgu Ocna
(școală specială de tip penitenciar)

Întâlnirea județeană de diseminare a unor modele profesionale de bună practică în domeniul reintegrării sociale a persoanelor private de libertate s-a organizat în baza Hotărârii de Guvern nr. 430/2020 pentru aprobarea *Strategiei Naționale de Reintegrare Socială a Persoanelor Private de Libertate 2020 - 2024*, asumată la nivel național, fiind prevăzută în Planul național de implementare, activitatea I.1.4.

La evenimentul care a avut loc în data de **22.11.2022 la sediul Centrului Educativ Târgu Ocna, au fost prezente 45 de persoane din cele 22 de instituții participante în calitate de organizatori, parteneri sau colaboratori:**

- Inspectoratul Școlar Județean Bacău – organizator
- Școala gimnazială nr. 7 Târgu Ocna – organizator
- Centrul Educativ Târgu Ocna – organizator
- Penitenciarul Bacău - partener
- Penitenciarul Spital Târgu Ocna – partener
- S.N.P.A.P. Târgu Ocna – partener
- Colegiul Național „C. Negri” Târgu Ocna – colaborator
- Școala Gimnazială nr. 1 Târgu Ocna – colaborator
- Școala Gimnazială nr. 2 Târgu Ocna – colaborator
- Școala Gimnazială nr. 1 Bârsănești – colaborator
- Școala Gimnazială „Scarlat Longhin” Dofteana – colaborator
- Liceul Tehnologic Târgu Ocna – colaborator
- Liceul Tehnologic Dărmănești – colaborator
- C.S.E.I. nr. 1 Bacău – colaborator
- C.S.E.I. nr. 2 Comănești – colaborator
- Școala Specială „Maria Montessori” Bacău – colaborator
- AJOFM Bacău – colaborator
- DGASPC Bacău (Complexul de servicii sociale pt. intervenție în situații de urgență în domeniul protecției copilului) – colaborator
- CPECA Bacău – colaborator
- Poliția Târgu Ocna – colaborator

- Serviciul de Probațiune Bacău – colaborator
- Stânca Veacurilor – colaborator

Rezumatul activităților din cadrul evenimentului :

1. Cuvânt de deschidere adresat invitaților de către conducerea celor două instituții gazde: Director Adjunct Reintegrare Socială Centrul Educativ Târgu Ocna, subcomisar de poliție penitenciară, Magdalena ANDREI și director Școala Gimnazială nr. 7 Tg. Ocna din cadrul Centrului Educativ Târgu Ocna, Maria Alina GROZESCU
2. PPT cu prezentarea activităților prevăzute în Planul Național de implementare a H.G. nr. 430/2020 – responsabil șef birou educație Centrul Educativ Târgu Ocna, subcomisar de poliție penitenciară, Elena IFTIMIE
3. PPT cu activitățile derulate de către Centrul Educativ Târgu Ocna în scopul îndeplinirii obiectivelor prevăzute în **Strategia Națională de Reintegrare Socială a Persoanelor Private de Libertate 2020 – 2024** – Director Adjunct Reintegrare Socială, subcomisar de poliție penitenciară, Magdalena ANDREI
4. PPT „**Educația schimbă destine**” – materialul face referire la rolul Școlii Gimnaziale nr. 7 Tg. Ocna în îndeplinirea obiectivelor strategice și specifice prevăzute în **Strategia Națională de Reintegrare Socială a Persoanelor Private de Libertate 2020 – 2024** – responsabil director Școala Gimnazială nr. 7 Tg. Ocna din cadrul Centrului Educativ Târgu Ocna, Maria Alina GROZESCU
 - perfecționarea cadrelor didactice
 - resurse umane – date despre încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar
 - resurse materiale – date despre spații școlare și auxiliare, dotări materiale
 - curriculum – plan cadru aplicat, curriculum adaptat, CDS
 - plan de școlarizare
 - date privind mobilitatea elevilor și promovabilitatea la final de an școlar
 - date privind rezultatele obținute la Evaluările Naționale 2,4,6 și evaluarea Națională pentru clasa a VIII-a
 - activități extra-curriculare și extrașcolare derulate în perioada 2020-2022
5. Discuții pe baza celor prezentate
6. Vizitarea spațiilor Centrului Educativ Târgu Ocna (clădire școală, secția de deținere actuală și noua secție de deținere construită prin proiectul CHILD)
Rezultatele întâlnirii au fost mediatizate printr-un comunicat postat pe situl oficial al Centrului Educativ Târgu Ocna.

”JOCUL CULORILOR”- CLASA A II-A ACTIVITATE PE PLATFORMA GENIALLY

GYENGE-AMBRUS KINGA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „BÁLINT VILMOS”

Adaptarea sistemului de învățământ la lumea modernă, digitalizată necesită evoluția digitală a cadrelor didactice și modernizarea școlilor în toată țara. În viitor populația nu poate să funcționeze fără competențe digitale dezvoltate la nivel maxim, pentru că profesiile va necesita aceste competențe. Viața va petrece mai multă parte în lumea internetului. Utilizarea tehnologiei digitale va fi foarte importantă în planul muncii. Cu folosirea platformelor digitale putem să transformăm învățarea și procesul evaluării într-o activitate atractivă și mai dezvoltabilă pentru copii în secolul al XXI- lea.

Genially (<https://genially.com/education/for-schools/>) este o platformă interactivă, creativă. Permite crearea lecțiilor, jocurilor interesante, interactive, atractive cu elemente captivante. Evaluarea este numai un joc pentru copii prin această platformă.

Am creat o prezentare interactivă ”Jocul culorilor” pe platforma Genially, invitând elevii în natură, în lumea culorilor, clasificarea acestora, în lumea basmelor și cântecelor, prin semne interactive. În activitatea lângă elementele online apar și elementele lumii reale prin plimbarea în natură și prin realizarea colajelor în grupuri mici și prezentarea acestora. La sfârșitul activității elevii sunt motivați cu Jocul culorilor pe platforma Wordwall.

Tema: Jocul culorilor

Lincul generat: <https://view.genially.com/6660043c4d47b30014b05ec9/interactive-content-jocul-culorilor>

Aria: Arte vizuale și abilități practice, Muzică și mișcare, Comunicare în limba română

Clasa: a II-a

Scopul era cunoașterea culorile primare, secundare și terțiare, recunoașterea în natură, realizarea colajelor creative.

Structura sarcinii pe platforma Genially:

Simboluri interactive: , ,

➤ Pagina 1.

➤ Pagina 2. – Exerciții de adunare

➤ Pagina 3.- Evaluare

➤ Pagina 7.

➤ Pagina 4. - Evaluare

➤ Pagina 8. – Joc Wordwall

➤ Pagina 5. - Exerciții de adunare

➤ Pagina 9. Exerciții de adunare

➤ Pagina 6. -Exerciții de adunare

➤ Pagina 10. – Răsplata succesului

➤ Pagina 11. – Jocul culorilor
(Wordwall)

➤ Pagina 12. – Mulțumire

În concluzie pot să spun, că Jocul culorilor este o activitate online integrat cu activitatea reală în natură și în clasă. Poate fi și un proiect, care are rol integrat între aria Arte, Comunicare și Muzică și mișcare.

Lincul generat:

<https://view.genially.com/6660043c4d47b30014b05ec9/interactive-content-jocul-culorilor>

Bibliografie:

1. Miunteanu Tamara, Botea Lilia: Evaluarea în clasele primare (https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/303-313.pdf)

Lincuri folosite:

1. <https://www.youtube.com/watch?v=NO09mCQa4Cw&t=1s>
2. <https://www.youtube.com/watch?v=AMsY3gSxgS8>
3. https://www.youtube.com/watch?v=PEuODD2SOss&ab_channel=Gr%C4%83dini%C8%9BaPiticilor
4. https://www.youtube.com/watch?v=jERZKz_OZow
5. https://www.youtube.com/watch?v=BtBYkTOjSmM&ab_channel=Gr%C4%83dini%C8%9BaPiticilor
6. <https://wordwall.net/ro/resource/9939074/m%C4%83-joc-cu-culorile>

Lumea copilăriei

PROF. GYORGY LOREDANA
GRĂDINIȚA P.P.NR.1
SÂNNICOLAU MARE, TIMIȘ

Copilăria este o etapă a vieții marcată de o exuberanță deosebită și o libertate a imaginației ce pare fără limite. Este un univers propriu, unde fiecare colț ascunde o poveste, iar fiecare zi aduce noi descoperiri. În această lume magică, culorile, fantezia și imaginația joacă roluri esențiale, contribuind la dezvoltarea personalității și la formarea primelor amintiri durabile.

Culorile au un impact profund asupra copilăriei, nu doar prin prisma obiectelor și jucăriilor viu colorate, ci și prin emoțiile pe care le evocă. Roșul vibrant al unui balon, galbenul strălucitor al soarelui și albastrul liniștitor al cerului creează un mediu vizual stimulant care îndeamnă la explorare și la descoperirea lumii înconjurătoare. Prin intermediul culorilor, copiii își exprimă sentimentele și își dezvoltă capacitatea de a asocia anumite nuanțe cu stări de spirit, contribuind astfel la dezvoltarea lor emoțională.

Fantezia este un motor puternic al creativității în copilărie. Jocurile de rol, poveștile inventate și prietenii imaginari sunt doar câteva exemple ale modului în care copiii își manifestă fantezia. Aceste activități nu sunt doar o sursă de divertisment, ci și un mod prin care copiii învață să-și rezolve problemele, să-și dezvolte gândirea critică și să-și exprime ideile într-un mod liber și neconstrâns. Fantezia le permite să creeze lumi alternative, unde orice este posibil, și să experimenteze diverse scenarii de viață într-un cadru sigur și controlat.

Imaginația este ceea ce leagă fantezia de realitate, oferindu-le copiilor instrumentele necesare pentru a înțelege și a interpreta lumea din jurul lor. Prin imaginație, copiii își dezvoltă abilitățile cognitive și își extind orizonturile. Lectura, desenul, construcția cu blocuri și alte activități creative sunt mijloace prin care imaginația prinde viață și prin care copiii învață concepte noi și complexe într-un mod natural și plăcut. Imaginația este cheia care deschide ușa cunoașterii și a învățării, transformând fiecare experiență într-o oportunitate de creștere și dezvoltare.

Lumea copilăriei este un loc unde fiecare zi este o nouă aventură, unde limitele sunt depășite de puterea imaginației, iar realitatea este adesea mai fantastică decât ficțiunea. Este un univers în care culorile, fantezia și imaginația se împletesc armonios, creând un mediu propice

pentru creșterea și dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil. Această perioadă magică este fundamentală nu doar pentru formarea personalității, ci și pentru cultivarea unor valori și abilități care vor ghida copiii pe tot parcursul vieții.

Lumea copilăriei, cu tot ceea ce implică ea – culoare, fantezie și imaginație – este un spațiu esențial pentru dezvoltarea sănătoasă și fericită a fiecărui copil. Este un timp al descoperirii, al bucuriei pure și al creativității neîngrădite, care lasă amprente de neșters în memoria și sufletul fiecărei ființe umane.

SPECIFICUL FORMELOR DE LIMBAJ LA ELEVII CU DIZABILITATE INTELECTUALĂ

Prof. logoped Hiciu Ionela Andreea,

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Rudolf Steiner” Hunedoara

Popovici (2002, p129.) prezintă modelul de comunicare avansat de Laver și Hutcheson (1972) asupra aspectelor lingvistice în care sunt incluse înțelegerea și expresia structurării limbajului (înțelegerea și utilizarea vocabularului și dezvoltarea fonetică), a copilului preșcolar și școlar mic, cu dizabilitate intelectuală.

Copilul cu dizabilitate intelectuală se folosește în majoritatea cazurilor de un limbaj extern, dar asta nu înseamnă că aceștia nu pot avea și un limbaj intern. După suportul fizic al cuvintelor există limbaj oral și limbaj scris. La vârsta preșcolară sau școlară mică este folosit dialogul, se întâlnește predominant la copiii cu dizabilitate intelectuală limbajul oral (sub forma ecolaliei sau sub forma unui monolog datorită interacțiunii verbale pe care copilul o stabilește, în timpul jocului, cu obiectele familiare, marionete). Dezvoltarea întârziată în sfera limbajului privește toate laturile acestuia: fonetic, lexical, semantic, morfologic, sintactic, pragmatic.

Sub aspect morfologic este remarcat faptul că substantivul este cel care predomină față de celelalte părți de vorbire, iar aceste lucru se menține mult timp. Faptul că substantivul este cel mai folosit este explicat de caracterul gândirii concrete pe care copilul cu dizabilitate intelectuală o are. După substantive se situează verbele, din cauza faptului că există o atracție a copiilor pentru acțiune, dar nu neaparat pentru cadrul în care aceasta se desfășoară. Cele mai utilizate verbe sunt cele de acțiune (a face, a zice, a se juca, a mânca, a pleca) și de stare, utilizate în majoritatea cazurilor la timpul prezent sau trecut și la persoana I sau a III-a. Dintre pronume personale sunt amintite, cele cu funcție noțională (eu, noi) și impresivă (în special „tu”). Foarte des sunt folosite pronumele demonstrative „ăsta” și „ăla”, ceea ce arată că acești copii prezintă o rigiditate a vocabularului. Pronumele cu funcție noțională (persoana a III-a) sunt rar utilizate. Adjectivele sunt folosite într-o mică măsură, iar uneori și când sunt folosite, sunt neadecvate, din această cauză vorbirea este lipsită de înfrumusețare stilistică.

Deficitele limbajului la copiii cu dizabilitate intelectuală se exprimă prin diferite aspect legate de: perceperea și înțelegerea vorbirii interlocutorului, volumul vocabularului, complexitatea frazelor în actul comunicării, expresivitatea, articularea, fonetica și ritmul vorbirii. Comunicarea și limbajul reprezintă două domenii foarte importante când vine vorba despre dizabilitatea intelectuală, luându-se în calcul incidența socială a acestor domenii, incidența cognitivă și rezonanța lor afectivă. Doar compararea nivelului limbajului copiilor cu dizabilitate intelectuală și fără dizabilitate nu este considerat suficient, trebuie să fie pus accentul pe modul în care are loc achiziția limbajului nu doar pe ceea ce este însușit.

Copilul cu dizabilitate intelectuală, la intrarea în școală prezintă o experiență verbală limitată, ceea ce face ca asimilarea cunoștințelor și învățarea scris-cititului să fie greu de însușit. Chiar dacă înțelege vorbirea celor din jur, copilul care prezintă dizabilitate intelectuală se face greu înțeles, folosește cuvinte și propoziții scurte, are dificultăți în folosirea funcției semiotice a cuvintelor, dar întâmpină și unele dificultăți în exprimarea diferențelor și a numeroaselor nuanțe din limbaj.

Persoanele cu dizabilitate intelectuală își pot însuși unele formule lingvistice stereotipe, pe care le pot învăța ușor, deși ei nu comunică după o anumită logică iar comunicarea lor nu cuprinde abstractizări și generalizări. Aceste persoane nu folosesc regulile gramaticale în mod corect, apar multiple tulburări în pronunție și în ritmul vorbirii ceea ce presupune o scădere a clarității comunicării.

Mari probleme, pentru copilul cu dizabilitate intelectuală, sunt, când vine vorba de învățarea și folosirea morfemelor (gen, număr, acord în gen și număr, declinări, schimbarea structurii verbului în cadrul conjugării). La copilul fără dizabilitate intelectuală apar cele mai importante morfeme la o vârstă cuprinsă între 3 și 10 ani, iar la copiii cu dizabilitate intelectuală încă nu este cunoscut punctul la care se sfârșește dezvoltarea relațiilor morfologice. Cele mai mari dificultăți sunt întâmpinate în utilizarea morfemelor ce marchează timpul în cazul conjugării verbale.

În ceea ce privește morfemele gramaticale, capacitățile expresive și receptive ale copilului cu dizabilitate intelectuală par a fi limitate.

Nivelul morfologic

Copiii cu dizabilitate intelectuală prezintă întârzieri mari în ceea ce privește latura morfologică a limbajului, pe când copilul fără dizabilitate își însușește morfemele între 3 și 10 ani. Popovici, (1994) menționează, în cazul copilului cu dizabilitate intelectuală, rezultatele unor studii care au fost făcute pentru a vedea particularitățile de dezvoltare a limbajului pe latura morfologică a limbajului. Sunt diferențe observabile în capacitatea de folosire a prepozițiilor „în” și „pe”, prepoziții care sunt achiziționate de copilul fără dizabilitate la 2-3 ani, pe când la cealaltă categorie de copii aceste prepoziții sunt achiziționate cu cel puțin un an întârziere. Copiii cu dizabilitate intelectuală întâmpină probleme când vine vorba de construcții gramaticale care sunt complexe, cu conținuturi relaționale. Aproximativ în jurul vârstei cronologice de 7 ani copilul cu dizabilitate intelectuală achiziționează prepozițiile mai complexe („dedesupt”) și reușește să deosebească între substantive, adjective, pronume după: număr, gen și persoană în cazul pronumelui. Copilul cu dizabilitate intelectuală folosește împreună 1-2 structuri lingvistice la 3 ani, în jur de 3-4 structuri lingvistice în intervalul 8-9 ani iar apoi culminează cu utilizarea corectă a 5-6 unități morfo-sintactice (Rondal; Seron, 1999, apud Hațegan, 2011). În combinarea cuvintelor, se folosește juxtapunerea, din punct de vedere sintactic.

Cercetările realizate pe nivelul laturii morfologice arată că sunt prezente deficite majore atât în plan receptiv cât și în plan expresiv în cazul prezenței dizabilității intelectuale. În cazul dezvoltării gramaticale, aceasta nu este completă niciodată. Rondal; Seron, (1999, apud Hațegan, 2011) arată faptul că la nivelul structurării morfemelor, după vârsta de 14-15 ani nu mai sunt observate achiziții noi. Din acest lucru rezultă faptul că și în cazul dezvoltării limbajului sunt anumite momente esențiale, de care depinde funcționarea atât în plan cognitiv cât și în plan social, a copilului cu dizabilitate intelectuală.

Cercetarea de față își propune să investigheze structurarea componentei morfologice a limbajului copiilor cu dizabilitate intelectuală cu vârsta de 11 ani.

- Evidențierea particularităților ce țin de latura morfologică a limbajului la elevii cu deficiență intelectuală.
- Evidențierea particularităților comprehensiunii verbale în cazul unor substantive.

- Grupul participanților la studiu va fi alcătuit din 6 copii: 4 fete și 2 băieți. Vârsta copiilor evaluați este de 11 ani.

Dintre cei 6 elevi, fetele și unul din băieți participă la terapie logopedică.

Pentru a putea participa la cercetare, elevii trebuiau să îndeplinească următoarele criterii:

- să prezinte dizabilitate intelectuală.
- să frecventeze zilnic unitatea de învățământ.

Instrumente propuse în cercetare

Scala Crichton

Scala Crichton constă în sarcina de explicare a 80 de cuvinte grupate în două serii. Anca (2007, p. 209) explică faptul că ordinea prezentării cuvintelor se bazează pe frecvența cu care copiii sub 11 ani explică în mod concret înțelesul cuvintelor. Seria I cuprinde primele 40 de cuvinte ale Scalei Mill-Hill. Din seria a II-a fac parte 40 de cuvinte care au fost selecționate dintr-un eșantion mai larg de cuvinte, astfel încât frecvența răspunsurilor corecte să fie apromoximativ aceeași ca pentru cuvintele echivalente din prima serie.

Scala Crichton a fost adaptată cu ocazia lucrării de licență realizată de Răfăilă Nicoleta (1977, apud Anca, 2007, p. 210). Cuvintele celor două serii ale Scalei Crichton sunt polifuncționale, în funcție de utilizarea lor într-un anumit context pot fi mai multe părți de vorbire.

Anca (2007, p. 210) explică tehnica de lucru, și anume proba se aplică individual, în două ședințe consecutive, la un interval de o zi. Pentru a evita oboseala participantului, după explicarea primelor 20 de cuvinte se poate lua o scurtă pauză. Instrucția care se dă subiectului este următoarea: ”Am să îți citesc mai multe cuvinte, pe care va trebui să mi le explici, adică să-mi spui ce înseamnă fiecare cuvânt. Sunt multe cuvinte, unele mai ușoare, altele mai grele. Te rog să-mi spui dacă vreunul din aceste cuvinte nu-l cunoști sau nu l-ai auzit niciodată. Încearcă să-mi explici toate cuvintele cum poți mai bine.”

Subtestul „înțelegerea instrucțiunilor” din proba Nepsy

Acest subtest a fost conceput pentru a măsura specificul elevului în a procesa și a răspunde la unele instrucțiuni verbale de o complexitate crescândă.

Itemii pentru grupa de vârstă 7-12 ani implică indicarea cu degetul spre obiecte țintă în funcție de culoare, poziție și relație, ca răspuns al unei instrucțiuni verbale.

Un copil care întâmpină dificultăți la această sarcină ar putea avea probleme în procesarea și înțelegerea mesajelor verbale mai complexe din punct de vedere semantic și sintactic. Cerințele mai complexe cu sarcini de tipul indicării unor obiecte care se află „deasupra” sau „sub” pot arăta probleme în memoria de lucru, de capacitate a memoriei sau atenție decât unele probleme de înțelegere a limbajului.

Observația

Munteanu (1998) definește observația ca fiind una din metodele de cunoaștere a personalității umane, constând în consemnarea metodică, fidelă și intenționată a diferitelor manifestări de comportament individual sau colectiv, așa cum se prezintă ele în fluxul lor natural de manifestare.

A.Roșan (2015) redă faptul că observația este un mod foarte bun de evaluare a copiilor cu dizabilități intelectuale pentru că, în cazul lor, este nevoie și de observare a lor dar și a mediului. Observațiile pot furniza informații importante în legătură cu scopul învățării, comunicare, abilități sociale, comportament dezirabil sau indezirabil în timpul activităților.

Rezultate anticipate

Scala Crichton

În cazul laturii morfologice, în cazul unor elevi din lotul de participanți, substantivele explicate corect și cele puse în context ar trebui să aibă un procent asemănător ceea ce ar arăta că elevii au un nivel al comprehensiunii bun, când vine vorba de noțiuni cu caracter concret, dar se pune problema și cât de familiare sunt cuvintele, deoarece în cazul unor neologisme, cu care nu s-au mai întâlnit în activitățile lor, s-ar putea să prezinte un nivel scăzut al comprehensiunii. Unii elevi participanți la cercetare ar putea întâmpina unele dificultăți în ceea ce privește comprehensiunea și expresivitatea din punct de vedere al laturii morfologice, dacă se face referire la substantiv, chiar dacă unele cercetări arată că în cadrul laturii morfologice,

substantivul este cel mai utilizat de copilul cu dizabilități intelectuale, datorită caracterului său concret.

Pentru unele cuvinte care fac parte din același câmp lexical ar putea genera etichete lingvistice pentru a le denumi (de exemplu cuvântul „camion” l-ar defini ca „mașină”).

În cadrul acestei laturi, elevii, s-ar putea să nu recunoască substantivele sub această denumire, ei cunoscând această parte de vorbire ca și un cuvânt care denumește ființe, lucruri, fenomene ale naturii.

- Subtestul „înțelegerea instrucțiunilor” din proba Nepsy

Când vine vorba de înțelegerea prepozițiilor mai complexe, cum este „dedesupt” elevii ar putea întâmpina dificultăți mai ales în sarcini care implică indicarea unor obiecte care se află dedesupt de alte obiecte.

- **Observația**

Rezultatele obținute în urma evaluării realizate de-a lungul unui an școlar cu ajutorul testelor pot fi influențate de mai mulți factori precum: mediul în care se aplică testul, starea de dispoziție pe care o are copilul în acel moment și de aceea e absolut necesară monitorizarea și înregistrarea progreselor și prin intermediul observației.

LIMITE

Limitele cercetării de față sunt următoarele:

- Mediul în care se vor desfășura evaluărilor poate influența într-o oarecare măsură rezultatele datorită factorilor distractori.
- Numărul scăzut al posibililor participanți la studiu
- Itemii testului de referință nu pot fi singurii predictorii ai însușirii corecte sau incorecte a laturii morfologice a limbajului

CONCLUZII

Această lucrare va porni de la analizarea structurării laturii morfologice în contextul dizabilității intelectuale și se va concretiza prin realizarea unui profil al abilităților morfologice pentru fiecare participant la cercetare, pentru a putea realiza ulterior câte un plan de intervenție personalizat.

- Prin aplicarea Scalei Crichton va fi evidențiată dezvoltarea limbajului din punct de vedere morfologic, făcându-se referire la abilitățile de recunoaștere și definire a substantivelor.
- Specificul comprehensiunii participanților la cercetare va fi evidențiat prin rezultatele la probele aplicate.

BIBLIOGRAFIE

1. Anca, M. (2007). *Metode și tehnici de evaluare a copiilor cu CES*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.
2. Burlea, G.(2007), *Tulburările limbajului scris-citit*, Editura Polirom, Iași.
3. Cârâc, I. S. (2002). *Introducere în morfologie*, Editura Edmunt, Brăila.
- 4 .Hațegan, C. (2011). *Abordări structuralist-integrate în terapia tulburărilor de limbaj și comunicare*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.
5. Popescu, Ș. (2002). *Gramatica practică a limbii române*, Editura FZH, București
6. Popovici. D (2002), *Dezvoltarea comunicării la copiii cu deficiențe mintale*, Editura Pro Humanitate, București.

REFERAT

Abilități socio-emoționale cheie dezvoltate copiilor preșcolari

Prof inv preșcolar HONGU AURORA ELENA

1. Încrederea

- ✓ Influența părinților, prin cuvinte de încurajare sau descurajare față de încercările copiilor de a face lucruri noi și prin atitudini și acțiuni oferite copiilor ca model;
- ✓ Activitățile vor urmări trei elemente educabile:
 - 1. Încrederea non-verbală (poziție corporală, modul de a privi în ochi pe interlocutor...)

- 2. Încrederea în muncă (cum abordează situațiile de învățare și noile sarcini)
 - 3. Încrederea socială (legarea unor noi prietenii)
- ✓ Pentru a ilustra auto-verbalizările, atât cele pozitive cât și cele negative, va fi utilizată **păpușa Ioana cea Încrezătoare**:

4 Obiceiuri mentale pozitive de cultivat:	Obiceiuri mentale negative , care scad încrederea copiilor:
<ul style="list-style-type: none"> ○ <u>acceptarea necondiționată de sine</u> – <i>“Sunt o persoană plăcută și bună la foarte multe lucruri”</i> ○ <u>asumarea riscurilor</u> - <i>“Nu este nici o problemă dacă greșesc atunci când încerc să fac ceva nou”</i> ○ <u>a fi independent</u> - <i>“Este bine să spun ceea ce simt și să fac ceea ce vreau. Nu trebuie să fiu condus de colegii mei de grupă”</i> ○ <u>pot reuși</u> - <i>“Pot să fac chiar și lucruri grele”</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ○ autoevaluarea negativă - <i>“Când fac greșeli, mereu cineva râde de mine, iar ceilalți copii nu se vor mai juca cu mine”</i> ○ nevoia de a fi perfect - <i>“Tot ce fac trebuie să fie perfect; este foarte rău să greșești”</i> ○ nevoia de a fi aprobat - <i>“Trebuie să fac ce vro prietenii mei, ca să mă aprecieze”</i> ○ nu pot să reușesc - <i>“Nu pot să fac lucruri care sunt prea grele”</i>

- ✓ educatoarea va utiliza feedback-ul comportamental specific (ex: *Acest lucru a necesitat încredere. Ai avut curaj să faci singur acest lucru....*);
- ✓ Se vor utiliza memento-uri zilnice (copiii își vor aminti ce au învățat despre încredere...) și reflecții zilnice (la sfârșitul fiecărei zile Ioana cea Încrezătoare se adresează din nou copiilor. Ex: *Ai stat cu spatele drept astăzi? Ai vorbit tare pentru ca ceilalți să te audă? Cine a încercat să facă ceva nou astăzi? Ați văzut un coleg care a fost încrezător astăzi?*)
- ✓ Activitățile pe acest modul sunt grupate conform planificării din program (detaliată anterior, pe secțiuni și săptămâni alocate), iar scenariile activităților de urmat sunt incluse în curriculumul atașat, (*Curriculum preșcolar pentru dezvoltarea socio-emoțională, vârsta 4-7 ani* , Michael E. Bernard)

2. Perseverența

✓ Perseverența este abordată ca abilitatea de a putea regla sentimentul de frustrare și de a te concentra și angaja în activități, atunci când acestea sunt resimțite ca grele, mai puțin distractive sau chiar frustrante. Copiii pot fi învățați să își amâne recompensele și să tolereze frustrarea pe care o resimt atunci când trebuie să termine o sarcină (cum ar fi adunarea pieselor puzzle, după ce au terminat joaca).

✓ Este absolut necesar să li se ofere în permanență feedback referitor la efortul pe care l-au depus în realizarea sarcinii și legătura dintre perseverența lor și succesul cu care au reușit să finalizeze sarcina (exemple de feedback comportamental specific: *Ai depus efort considerabil; Nu te-ai dat bătut. Cu toate că a fost greu, ai continuat să încerci. Faptul că ai încercat din greu, nu te ajută să te simți mai bine?*).

✓ Este necesară implicarea copiilor în sarcini care să le dezvolte perseverența în sarcină și toleranța la frustrare.

✓ Pentru a ilustra auto-verbalizările, atât cele pozitive cât și cele negative, va fi utilizată păpușa *Petre cel Perseverent*.

Obiceiuri mentale pozitive de cultivat:

- A lucra din greu – “Acest lucru nu este distractiv, dar am să-l fac”
- A depune efort - “Este bine să încerci din greu”
- Pot să reușesc - “Pot să fac și lucruri grele”

✓ Se vor utiliza memento-uri zilnice (copiii își vor aminti ce au învățat despre perseverență...) și reflecții zilnice (la sfârșitul fiecărei zile Petre cel Perseverent se adresează din nou copiilor. Ex: *Ai fost perseverent astăzi? Ați încercat astăzi să faceți ceva ce vi s-a părut dificil? Cine a reușit să continue să facă o sarcină care i se părea plictisitoare? Ați observat astăzi pe cineva care s-a comportat perseverent?*)

✓ Activitățile pe acest modul sunt grupate conform planificării din program (detaliată anterior, pe secțiuni și săptămâni alocate), iar scenariile activităților de urmat sunt incluse în curriculumul atașat (*Curriculum preșcolar pentru dezvoltarea socio-emoțională, vârsta 4-7 ani*, Michael E. Bernard).

3. Organizarea

✓ Programul de referă , în acest capitol, la patru caracteristici ale organizării, importante pentru dezvoltarea copiilor:

- străduința = încercarea de a face tot ce îți stă în putință;
- ascultarea cu atenție a instrucțiunilor date de educatoare;
- planificarea timpului, pentru a reuși să faci toate activitățile
- a avea grijă de propriile lucruri (așezarea propriilor la locul lor, împachetarea jucăriilor, împăturirea hainelor.

✓ Pentru a ilustra auto-verbalizările, atât cele pozitive cât și cele negative, va fi utilizată **păpușa Ovi cel Organizat**.

✓ Utilizarea feedback-ului comportamental specific – pentru a conștientiza copiii atunci când manifestă comportamente diferite ce reflectă organizarea. Exemple:

- *“Nu pierzi foarte mult timp. Aceasta te ajută să termini activitatea la timp”*
 - *“Chiar se vede că vrei să îți dai toată silința Aceasta e minunat!”*
 - *“Te pricepi să pui lucrurile la locul lor”*
- ✓ Activitățile pe acest modul sunt grupate conform planificării din program (detaliată anterior, pe secțiuni și săptămâni alocate), iar scenariile activităților de urmat sunt incluse în curriculumul atașat (*Curriculum preșcolar pentru dezvoltarea socio-emoțională, vârsta 4-7 ani* , Michael E. Bernard).

4. Înțelegerea

✓ În acest modul, activitățile vor fi focalizate pe învățarea următoarelor elemente:

- a colabora = a lucra și a se juca frumos împreună
- a obține ceea ce doresc, fără a se certa = a împărtăși, a-și aștepta rândul
- a se purta frumos unul cu celălalt = a fi sinceri, respectuoși, corecți, grijulii
- a te supune regulilor = a urma reguli importante ale grupei
- a face grupa mai curată, un loc mai sigur = cetățenia

✓ Pentru a ilustra auto-verbalizările, atât cele pozitive cât și cele negative, va fi utilizată **păpușa Ina cea Înțelegătoare**.

Obiceiuri mentale pozitive de cultivat:	Obiceiuri mentale negative , care fac dificilă înțelegerea între copii
<ul style="list-style-type: none"> ○ <u>A fi tolerant cu ceilalți</u> înseamnă să te gândești <i>“Suntem cu toții diferiți Cu toții avem ceva bun în noi”</i> ○ <u>A urma regulile</u> înseamnă să te gândești <i>“Este bine să urmezi regulile. Regulile ne ajută să ne simțim în siguranță și să fim fericiți ”</i> ○ <u>Responsabilitatea socială</u> înseamnă să te gândești <i>“Este bine să îi ajuți pe ceilalți. Este bine să faci locul în care trăiești, mai curat și mai sigur ”</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ○ <u>A fi intolerant cu ceilalți</u> înseamnă să te gândești <i>“O persoană care se poartă altfel decât mine, este rea”</i> ○ <u>A fi intolerant cu regulile</u> înseamnă să te gândești <i>“Regulile sunt stupide, nu ar trebui să le urmez ”</i> ○ <u>Iresponsabilitatea socială</u> înseamnă să te gândești <i>“Îmi pasă doar de mine, nu îmi pasă de alții ”</i>

✓ Se va utiliza feedback-ul comportamental specific, pentru a conștientiza copiii atunci când manifestă comportamente care reflectă înțelegerea. Exemple:

- *“Bravo, chiar încerci să fi înțelegător!”*
- *“Ai respectat regulile!”*
- *“A asculta pe cineva în timp ce vorbește este o calitate importantă!”*
- *“Felicitări, vorbești foarte politicos cu ceilalți!”*
- *“Ai învățat cum să rezolvi o neînțelegere fără să te cerți!”*

- ✓ Păpușa *Ina cea Înțelegătoare* va vorbi cu copiii, în timpul memento-urilor zilnice, spunându-le, spre exemplu:
 - Îmi place să mă înțeleg cu ceilalți. Sper că și vouă vă place!
 - Îmi aștept rândul și împart cururile cu ceilalți copii. Sper că și voi veți învăța cum să vă așteptați rândul și să împărțiți lucrurile cu ceilalți.
 - Eu nu mă cert niciodată cu alți copii. Sper că nici voi nu vă certați!
- ✓ Activitățile pe acest modul sunt grupate conform planificării din program (detaliată anterior, pe secțiuni și săptămâni alocate), iar scenariile activităților de urmat sunt incluse în curriculumul atașat (*Curriculum preșcolar pentru dezvoltarea socio-emoțională, vârsta 4-7 ani*, Michael E. Bernard).

5. Rezistența emoțională

- ✓ Rezistența emoțională este esențială pentru prevenirea nivelurilor stresant ale emoțiilor negative sau ale comportamentelor dezadaptative. Mulți dintre părinții preșcolariilor afirmă că proprii copii sunt ostili-agresivi, anxioși-retrași, sau hiperactivi.
- ✓ Rezistența emoțională se referă la abilitatea copilului de a-și controla propriile tendințe emoționale și comportamentale **negative**. În același timp, încrederea, perseverența, organizarea, înțelegerea sunt tendințe emoționale și comportamentale **pozitive**, pe care dorim să le cultivăm.
- ✓ Dintre factorii care contribuie la slaba rezistență în cazul unor copii se numără:
 - nivelurile ridicate de emoții negative prezente rutinier
 - stilul autoritar al părinților, adesea combinat cu afecțiune și suport insuficiente
 - stilul permisiv sau pasiv al părinților, când există prea puține reguli și prea puțină organizare.
- ✓ Copiii cu întârzieri în dezvoltarea rezistenței emoționale au nevoie de instrumente de management al emoțiilor când se confruntă cu provocări de genul: sarcini mai grele, când nu știu ce să facă, când cineva se poartă urât cu ei, când un alt copil cu vrea să se joace cu ei etc.
- ✓ Este foarte important ca preșcolarii să înțeleagă că nu este ceva rău să ai emoții negative, precum supărarea, tristețea, sau îngrijorarea, că în general emoțiile negative sunt adaptative, atât timp cât copiii învață din ele.

✓ Păpușa **Radu cel Rezistent** le va explica copiilor că el trăiește trei tipuri principale de emoții negative, că obișnuia să se supere foarte tare, să se îngrijoreze și să se înfurie foarte tare, dar acum știe ce trebuie să facă pentru a rămâne calm și pentru a se simți bine.

✓ Modulul propune activități care permit dezvoltarea unor competențe emoționale, care să îi ajute în a face față frustrărilor, agitațiilor și eșecurilor normale din viață:

- conștientizarea faptului că toți oamenii experimentează emoții diferite în situații diferite;
- conștientizarea faptului că atunci când te simți trist poți face anumite lucruri pentru a te simți mai bine
- a fi capabil să te îndepărtezi de situații care duc la emoții negative și căutarea situațiilor pozitive;
- a fi capabil să găsești pe cineva cu care să vorbești, când ești foarte supărat.

✓ Pentru a ilustra auto-verbalizările, atât cele pozitive cât și cele negative, va fi utilizată **păpușa Radu cel Rezistent**

Obiceiuri mentale pozitive de cultivat:
○ <u>Sunt supărat</u> , este bine să gândesc : “ <i>Am să gădesc ceva distractiv de făcut</i> ”
○ <u>Sunt supărat</u> , este bine să gândesc : “ <i>am să gădesc un adult cu care să vorbesc</i> ”
○ <u>Sunt supărat</u> , este bine să gândesc : “ <i>Calmează-te. Respiră adânc de trei ori</i> ”

✓ Se va utiliza feedback-ul comportamental specific, pentru a conștientiza copiii atunci când manifestă comportamente care reflectă rezistența emoțională. Exemple:

- “*Bravo, ți-ai păstrat calmul!*”
- “*Văd că ai ales să nu te implici într-o ceartă!*”
- “*Deși crezi că este greu, nu devii prea supărat din această cauză!*”
- “*Înveți repede să te calmezi. Foarte bine!*”

✓ Pe parcursul zilei, marioneta **Radu cel Rezistent** poate să repete elementele cheie ale rezistenței prin descrierea proprie și apoi să îi încurajeze să manifeste același comportament în timpul zilei. De asemenea, pentru reflecțiile zilnice marioneta Radu cel Rezistent poate fi utilizată, la sfârșitul zilei, pentru a se adresa copiilor cu întrebări precum : *Ați dovedit rezistență astăzi? A încercat cineva dintre*

voi să se calmeze, dacă s-a supărat? Cine a încercat să facă ceva distractiv, ca să îi treacă supărarea?

✓ Activitățile pe acest modul sunt grupate conform planificării din program (detaliată anterior, pe secțiuni și săptămâni alocate), iar scenariile activităților de urmat sunt incluse în curriculumul atașat (*Curriculum preșcolar pentru dezvoltarea socio-emoțională, vârsta 4-7 ani*, Michael E. Bernard).

CARTEA ȘI LIBRĂRIA... ÎN COPILĂRIA ELEVILOR

Prof. înv. Primar- Hrelescu-Roșu Adina
Liceul Pedagogic „ Carmen Sylva ” Timișoara, România

Dacă locuiți în Timișoara și vă considerați un iubitor al cărților, e „aproape” obligatoriu să treceți pe La Două Bufnițe, la librăria deschisă la sfârșitul lui 2016 de Oana și Sele .

Fiecare om își amintește cu mare drag de ABECEDAR, prima carte a unui școlar, în care literele mari și mici, înșirate ca niște mărgele pe o ață, aveau la început un anumit mister, o taină anume, pe care numai copilul îndrumat de dascăl, cu pricepere și răbdare, reușea să o deslușească.

Una dintre marile misiuni ale unui dascăl este aceea de a-i ajuta pe copii să pătrundă cu bucurie în lumea fascinantă a cărților și să descopere, pas cu pas, minunile cunoașterii. Un loc extraordinar unde pot cunoaște cărți și personaje noi este “ La Două Bufnițe”.

Experiența pe care am dobândit-o în anii anteriori m-a determinat să reiau colaborarea cu editura Arthur. Aceasta, prin cărțile extraordinare pe care le editează și le promovează, a devenit pentru mine un susținător al proiectului CLUBUL DE LECTURĂ. Astfel, în luna martie a acestui an școlar, elevii clasei pe care o îndrum au cumpărat cartea **SHILOH** de Phyllis Reynolds Naylor, o scriitoare americană, autoare a peste 130 de cărți pentru copii și adolescenți.

La început, paginile erau parcurse mai greoi, însă, pe măsură ce întâmplările se derulau cu repeziciune, elevii au fost captivați de subiectul cărții. Unii citeau și pe băncuțe, în pauzele în care ieșeam la joacă, la programul de după-amiază destinat efectuării temelor pentru acasă și bineînțeles în după-amiaza destinată vizitei la librăria preferată.

Luna aprilie a adus și un eveniment cultural deosebit, cu mare impact în rândul elevilor școlii noastre: 23 Aprilie – Ziua Mondială a Cărții. Pentru a marca această zi, am organizat activitatea CLUBUL DE LECTURĂ, activitate în care elevii clasei a-III-a E și-au împărtășit ideile, trăirile despre subiectul cărții SHILOH.

Așezați în semicerc, cu ecusonul în piept, special comandat pentru acest club, elevii au povestit conținutul cărții. Și povestea a început. Marty, un băiat american de unsprezece ani, găsește un câine din rasa beagle (sau poate câinele îl găsește pe Marty, cine știe). Și pentru că acesta este găsit pe lângă vechea clădire a școlii Shiloh, băiatul îi pune numele SHILOH. Câinele îl urmează pe copil până acasă. Băiatul află de la părinți că proprietarul animalului este Judd Travers. Copilul are o părere foarte proastă despre acesta. Judd e o persoană nemiloasă, care terorizează câinii pe care îi crește pentru vânatoare. De altfel, suferința lui Shiloh i se citește chiar în privire, privire care îl înduioșează pe băiat din prima clipă a întâlnirii.

Părinții lui nu sunt de acord să păstreze câinele, deoarece nu își permit să-l hrănească și să-l ducă la veterinar. Băiatul este atât de hotărât să îl păstreze, încât e în stare, după cum spune el, să se lupte cu întreaga lume. În strădania lui de a-i oferi un adăpost ferit de pericole, copilul se trezește prins într-o avalanșă de evenimente dintre cele mai nefericite. Dar, cum în joc e soarta celui mai bun prieten, nu renunță niciodată la speranță.

Și de aici începe aventura lui Marty. Câinele este adăpostit în secret de băiat chiar acasă și hrănit cu resturile de la mesele servite de întreaga familie. Ba, mai mult, copilul strânge de pe unde apucă ambalaje de sticlă și aluminiu pe care le vinde și, cu puținii bani primiți pe acestea, cumpără hrană la preț redus pentru câine. Nu spune absolut nimic nici părinților, dar nici celui mai bun prieten, David Howard. Păstrează secretul cu strășnicie. Dacă Judd Travers ar auzi că Shiloh nu s-a pierdut, ci este adăpostit de Marty, l-ar lua de la el și câinele ar fi din nou bătut cu cruzime. Bineînțeles că băiatul nu ar suporta să se mai întâmple așa ceva. Ar vrea să cumpere câinele de la Judd Travers, dar știe că nu are banii necesari și acest om rău oricum nu l-ar vinde.

Se întâmplă însă ca Shiloh să fie rănit foarte tare de câinele ciobănesc al unor vecini și secretul este dat în vileag, vrând-nevrând. Câinele este îngrijit de medicul veterinar și Judd Travers se învoiește ca Shiloh să rămână la familia lui Marty doar până se însănătoșește. Apoi, băiatul face o înțelegere cu Judd pentru ca Shiloh să îi rămână lui: muncește enorm pentru el două ore pe zi, cinci zile pe săptămână.

Cartea are un final fericit. Marty devine stăpânul câinelui și, așa cum spune băiatul, „ pentru un copil de unsprezece ani, nu-i puțin lucru”.

Ce i-a impresionat pe acești copii din clasa a III- a? Menționez doar câteva dintre răspunsurile elevilor: hotărârea lui Marty de a nu renunța la câine, indiferent de obstacolele pe care le avea de depășit, puterea de a ține secret adăpostirea câinelui, istețimea de care dă dovadă pentru a-l ascunde pe Shiloh și pentru a cădea la învoială cu Judd Travers, dar mai ales acea legătură unică și emoționantă care s-a stabilit încă de la început între băiat și câine.

O carte minunată pentru copii despre dragostea pentru animale, despre devotament, sacrificiu, responsabilitate și perseverență. O adevărată lecție de viață atât pentru copii, cât și pentru părinți. Dar și o mare bucurie: BUCURIA DE A CITI.

Parteneriatul între școala noastră și librăria “ La Doua Bufnițe “ a devenit foarte valoros. Calitatea didactică a crescut și datorită întâlnirilor organizate în acest loc fantastic. Ultima întâlnire a fost cu scriitoarea Amedeia Neamțu. Este o scriitoare fantastică! Copiii sunt foarte încântați să citească “ Povești colorate din Țara Curcubeilor”. Cartea conține șapte povești, fiind volumul de debut al autoarei Amedeia Neamțu. Eroii acestor povești sunt niște omuleți mititei, care îi vor învăța pe copiii noștri și, de ce nu, ne vor învăța pe noi înșine, lecții despre dragoste, curaj, credință și bunătate.

Bibliografie Phyllis Reynolds Naylor, *Shiloh*, Editura Arthur, București, 2016

DULCEA MEA COPILĂRIE!

Prof. HUCI DIANA, Școala Gimnazială „Ioan Cîmpineanu” Cîmpineanca /
Grădinița P.N. Cîmpineanca, Vrancea

Dulcea mea copilărie! Proiect educațional local

derulat de Grădinița cu Program Normal Cîmpineanca
în parteneriat cu
Școala Gimnazială „Ioan Cîmpineanu” Cîmpineanca, Vrancea

Perioada de desfășurare 03 - 21 iunie 2024

Copilăria durează toată viața. Ea se întoarce mereu pentru a însufleți secțiuni mari ale vieții de adult. Poeții ne vor ajuta să găsim copilăria vie din noi, această lume permanentă, durabilă, de neclintit. (Gaston Bachelard)

Argument

Copilăria este asemeni unei stele căzătoare... Atunci când apare steaua căzătoare suntem plini de suspans... Ne punem o dorință și sperăm că ni se va îndeplini... Steaua pleacă, dar lasă în urma sa un sentiment nemaipomenit. La fel este și copilăria: ne distrăm, suntem fericiți, ne dorim imposibilul

Chiar dacă copilăria este și ea trecătoare, va avea tot timpul sădită undeva în noi o flacără de putere, acea flacără care trăiește doar din amintiri. Acele amintiri care vor rămâne cu noi pentru totdeauna. Apoi, pe măsură ce anii trec, pe măsură ce ne maturizăm, nebunia și exuberanța copilăriei dispar și ne dorim ca și pe copiii din jurul nostru să-i putem ajuta și îndruma spre a-și descoperi preocupări, talente și îndeplinirea viselor.

Copiii trebuie să găsească în grădiniță, școală și bibliotecă ajutor, stabilitate afectivă, empatie, independență, repere morale de calitate, cooperare, ajutor reciproc, colaborare, prietenie și dragoste.

Proiectul educațional local se dorește a fi un portal spre sufletul fiecăruia, o șansă de a arată și promova creativitatea copiilor încă de la cele mai fragede vârste!!!

Scopul proiectului:

Formarea de abilități creative de comunicare și relaționare între copiii prin intermediul cadrelor didactice și bibliotecarilor din instituțiile partenere.

Obiectivele proiectului:

- crearea unei relații de colaborare și cooperare între cadrele didactice și bibliotecari în vederea armonizării colaborării educaționale în concordanță cu exigențele sociale actuale;
- implicarea efectivă a preșcolărilor și elevilor în activități cu caracter extracurricular conducând la stimularea și promovarea capacităților creatoare, formarea capacității de acceptare a valorilor specifice fiecărui grup în spiritul respectului față de diversitate;
- descoperirea și încurajarea copiilor de a veni la bibliotecă și a cunoaște paleta diversă de cărți pentru fiecare categorie de vârstă;
- familiarizarea părinților cu specificul unităților școlare și al bibliotecii în comunitate, prin stimularea interesului acestora față de activitățile școlare și extracurriculare realizate în parteneriatcu biblioteca.

Locul de desfășurare:

În unitățile de învățământ școlare partenere în cadrul proiectului.

Resurse folosite:

- resurse umane: bibliotecar, copii, cadre didactice;
- resurse materiale: papetărie și materiale didactice
- resurse online: pagini web.

Durata proiectului:

Prezentul proiect educațional se desfășoară pe o perioadă de o lună de zile

Grup țintă:

- direct: preșcolari de la Grădinița P.N. Câmpineanca și elevi de la Școala Gimnazială „Ioan Cîmpineanu” Câmpineanca, Vrancea
- indirect: cadre didactice, bibliotecar, părinții copiilor, comunitatea școlară.

Concluzii:

Proiectul își propune să aducă un echilibru între cunoștințele deținute de persoanele din grupul țintă și nivelul tehnologic al societății, să înlăture unele cauze de inadaptare ale acestora și a senzației de inutilitate, să ajute la formarea unei comunități pe baza unor interese comune, să faciliteze participarea instituției bibliotecii la dezvoltarea unor abilități și capacități și la obținerea unor rezultate pozitive în dezvoltarea personală timpurie a copiilor.

Copiilor le putem oferi doar două lucruri: rădăcini și aripi!

GERMANA ÎN CULORI

Elena Ilie

Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași

Lucrul cu copiii în lecțiile de germană ca limbă străină reprezintă o provocare specială, dar care poate fi depășită prin folosirea artei și a creativității. Abordările creative nu numai că fac ca predarea limbilor străine să fie mai eficientă, dar și să crească interesul și motivația copiilor. Această prezentare evidențiază importanța artei și a creativității în lecțiile limbii germană modernă, metode și exemple concrete precum și efectele pozitive asupra învățării copiilor. De asemenea, ea conține și o succintă relatare a unei activități pe care am desfășurat-o cu elevii în anul 2021, sugestiv intitulată „Germana în culori” sau „Deutsch- ein buntes Porträt”, precum și câteva produse de proiect rezultate.

Arta și creativitatea joacă un rol central în dezvoltarea copilului. Ele nu numai că promovează abilitățile cognitive, ci și abilitățile emoționale și sociale. În lecțiile limbii germană modernă, metodele creative ajută la depășirea barierelor lingvistice și fac din învățare o experiență holistică. Prin joacă, pictură, făcând meșteșuguri și povestind, copiii învață nu numai limba germană, ci și aspecte culturale, specifice spațiului germanofon.

Nefiind niciodată clară, unidimensională, arta declanșează reacții și asocieri individuale, care sunt importante într-o lecție germană creativă și orientată spre acțiune. Atunci când privim intens un tablou, precum și când facem acest lucru în mod repetat, se ajunge la interpretarea individuală, personală a conținutului. Și tocmai pentru că arta plastică nu este unidimensională, ea trezește fantezia și stimulează comunicarea liberă, ceea ce se întâmplă cu mult efort în orele de germană: exprimarea presupunerilor, a preferințelor și a nemulțumirilor, a aprobării și a respingerii, ca să numim doar câteva dintre actele de vorbire pe care o operă de artă adusă în fața copiilor le poate declanșa.

Lucrurile pot funcționa și în sens invers, adică, pornind de la limbaj, de la un text literar, de exemplu, sau de la o expresie, copilul să creeze propria lui operă de artă: o pictură, un desen, o caricatură, bandă desenată etc, abordarea având ca scopuri motivarea pentru învățarea limbii străine, pentru lectură, educarea gustului estetic.

În acest sens, aș dori să prezint o activitate desfășurată în anul 2021, în cadrul unui proiect drag al școlii noastre, proiectul Arts' Week. „Germana în culori” sau „Deutsch - ein buntes Porträt” le propunea elevilor să ilustreze o scenă dintr-un basm al fraților Grimm sau să-și imagineze cum ar arăta un proverb sau o expresie idiomatică dacă ar fi transpusă în imagine. Organizată sub formă de concurs, activitatea a atras mai mulți tineri „artiști”, lucrările putând fi de tipuri variate: picturi, colaje, desene, grafică digitală etc. Exemplific aici cu câteva dintre creațiile lor:

Anisia V., clasa a VI-a, *Rotkäppchen*

Andreea S. clasa a VI-a, *Die Sterntaler*

Ingrid G., clasa a VI-a și Maria P., clasa a VII-a, *Hänsel und Gretel*

Clara V. clasa a VII-a, *Rapunzel*

Scanned with CamScanner

Magda M. clasa a VII-a, *Die Sterntaler*

Exercițiul de imaginație care a vizat proverbe și expresii în limba germană a avut de asemenea rezultate notabile. De pildă, Alexia C. a ilustrat expresia „*Das kann kein Schwein lesen!*”, adică scrisul cuiva este atât de neciteț sau prea mic, încât nimeni nu pricepe o iotă dintr-un text, Ștefania S. a transpus în imagine „*Sich mit fremden Federn schmücken*”, ceea ce înseamnă că cineva se laudă cu rezultatele muncii altuia, în timp ce Eliza S. și-a închipuit cum e să ai fluturi în stomac: „*Schmetterlinge im Bauch haben*”.

În munca mea ca profesor de limba germană la gimnaziu, utilizez în mod obișnuit diverse metode, cum ar fi:

- Imagini și mijloace vizuale

Imaginile și mijloacele vizuale sunt deosebit de eficiente deoarece îi ajută pe copii să înțeleagă și să rețină cuvinte și concepte noi. De pildă, copiii ilustrează pe cartonașe vocabularul sau creează colaje care vizualizează subiecte specifice, astfel ei pot reține mai ușor cuvintele noi.

- Muzică și mișcare

Cântecele și rimele sunt o modalitate excelentă de a exersa ritmul vorbirii și pronunția. Combinate cu mișcările, nu numai că se dezvoltă abilitățile motorii, dar și sensul cuvintelor este întărit prin experiențele fizice.

Exemple simple în acest sens sunt cântecele pentru copii, cum ar fi „Der kleine Hans, der tanzt gern”, „Mein Hut, der hat drei Ecken” și multe altele sau jocurile de mișcare care includ anumite verbe și acțiuni.

- Teatru și joc de rol

Jocurile de teatru și de rol le permit copiilor să se transpună în diferite roluri și să folosească limbajul în practică contexte realiste. Acest lucru promovează vorbirea și înțelegerea într-un mod ludic. O activitate îndrăgită în orele mele este recrearea unor mici scene din basme cunoscute sau conversații de zi cu zi.

- Scriere creativă și povestire

Prin scrierea și povestirea creativă, copiii sunt încurajați să inventeze și să-și prezinte propriile povești în limba germană. Aceasta poate lua forma unor povestiri ilustrate, benzi desenate sau povestiri scurte. Își pot lăsa imaginația să scape și își pot îmbunătăți abilitățile lingvistice în același timp.

De menționat sunt efectele pozitive pe care arta le are asupra învățării copiilor.

Metodele creative fac lecțiile variate și incitante, ceea ce crește motivația copiilor. Dacă le place să învețe, sunt mai dispuși să participe activ și să accepte noi provocări.

Prin prezentarea muncii lor creative, copiii capătă încredere în sine și au curajul să vorbească mai mult. Feedback-ul pozitiv din partea profesorilor și colegilor de clasă le întărește încrederea în sine și abilitățile lingvistice. Activitățile creative promovează munca în echipă și schimbul de experiențe între copii. Ei învață să se susțină reciproc, să asculte și să găsească soluții împreună.

În concluzie, arta și creativitatea sunt elemente indispensabile în lecțiile de limbi moderne. Ele nu numai că vor contribui la predarea eficientă a limbilor străine, ci și promovează dezvoltarea holistică a copiilor. Prin folosirea metodelor creative, prin integrarea unei abordări creative în predare, lecțiile devin vii și atrăgătoare, ceea ce crește sustenabil motivația de învățare și succesul copiilor.

O incursiune în copilărie și adolescență

Prof. Abduraim Imran

Școala Gimnazială nr. 39 „Nicolae Tonitza” Constanța

Copilăria și adolescența reprezintă etape fundamentale în dezvoltarea psihologică a individului, marcând o perioadă de transformări semnificative cognitive, emoționale și sociale. Înțelegerea acestor etape este esențială pentru a oferi o educație adecvată, care să stimuleze potențialul maxim al fiecărui copil și adolescent. Copilăria este o perioadă de explorare intensă, în care copiii învață despre lume și despre ei înșiși prin interacțiune constantă cu mediul înconjurător. Dezvoltarea lor cognitivă este marcată de o creștere rapidă a capacităților de gândire, limbaj și rezolvare a problemelor.

Periodizarea copilăriei:

- Copilăria mică (0-3 ani): O etapă a dezvoltării senzorio-motorii, în care copiii învață prin mișcare și explorare tactilă. Limbajul începe să se dezvolte rapid, iar copiii devin tot mai independenți.
- Copilăria preșcolară (3-6 ani): O perioadă de creștere a imaginației și a jocului simbolic. Copiii își dezvoltă abilitățile sociale și emoționale, învață să interacționeze cu ceilalți și să-și regleze emoțiile.
- Vârsta școlară mică (6-10 ani): Copiii intră în sistemul școlar, unde învață să citească, să scrie și să socotească. Dezvoltarea cognitivă se concentrează pe gândirea logică și pe rezolvarea problemelor abstracte.

Copiii învață în moduri diferite, iar identificarea stilului de învățare al fiecărui copil este esențială pentru a le oferi o educație personalizată. Există diverse stiluri de învățare, printre care:

- Vizual: Copiii care învață vizual preferă să învețe din imagini, diagrame și videoclipuri.
- Auditiv: Copiii care învață auditiv preferă să învețe din instrucțiuni verbale și discuții.
- Kinesthetic: Copiii care învață kinesthetic preferă să învețe prin practică și experiență directă.
- Citit-scris: Copiii care învață prin citit-scris preferă să învețe din text scris.

Adolescența este o perioadă de tranziție marcată de schimbări fizice, emoționale și sociale semnificative. Adolescenții se confruntă cu provocări legate de identitatea lor, independența și relațiile cu ceilalți.

Periodizarea adolescenței:

- Adolescența timpurie (10-14 ani): O etapă a dezvoltării fizice rapide, în care adolescenții se confruntă cu schimbări hormonale semnificative. Ei își dezvoltă interesul pentru independență și încep să pună la îndoială autoritatea figurilor parentale.
- Adolescența mijlocie (14-18 ani): O perioadă de consolidare a identității, în care adolescenții explorează diferite valori și credințe. Ei își dezvoltă gândirea abstractă și își formează propriile opinii.
- Adolescența târzie (18-21 ani): O etapă a pregătirii pentru viața adultă, în care adolescenții iau decizii importante legate de educație, carieră și relații. Ei devin tot mai independenți și își asumă mai multe responsabilități.

La fel ca în copilărie, adolescenții învață în moduri diferite. Stilurile de învățare pot evolua în timp, pe măsură ce adolescenții se maturizează. Este important ca profesorii să ofere o varietate de metode de predare și evaluare pentru a se adapta la nevoile individuale ale elevilor.

Copilăria și adolescența sunt etape esențiale în dezvoltarea psihologică a individului, marcând o perioadă de transformări semnificative cognitive, emoționale și sociale. Înțelegerea acestor etape este esențială pentru a oferi o educație adecvată, care să stimuleze potențialul maxim al fiecărui copil și adolescent.

- Copilăria și adolescența sunt perioade de învățare intensă și de dezvoltare rapidă.
- Dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială este strâns legată de etapele copilăriei și adolescenței.
- Educația trebuie să fie adaptată la nevoile individuale ale fiecărui copil și adolescent, ținând cont de stilul lor de învățare și de stadiul de dezvoltare.
- Profesorii și părinții joacă un rol important în sprijinirea dezvoltării psihologice a copiilor și adolescenților.

Recomandări pentru o educație eficientă:

- Crearea unui mediu de învățare sigur și susținător.
- Oferirea de oportunități de învățare active și interactive.
- Utilizarea unei varietăți de metode de predare și evaluare.
- Adaptarea materialelor didactice la nevoile individuale ale elevilor.
- Comunicarea deschisă și frecventă cu elevii și părinții.
- Sprijinirea dezvoltării emoționale și sociale a elevilor.
- Oferirea de consiliere și sprijin individualizat elevilor care se confruntă cu dificultăți.

Educația are un rol crucial în formarea personalității și a potențialului fiecărui copil și adolescent. Prin implementarea unor strategii educaționale eficiente, bazate pe înțelegerea etapelor de dezvoltare psihologică, se poate contribui la o societate mai prosperă și mai echitabilă.

Bibliografie:

1. Dezvoltarea psihologică a copilului și adolescentului de Ioana Dafinoiu, Editura Polirom, 2020.
2. Psihologia copilului și adolescentului de Elena Vășilescu, Editura Didactică și Pedagogică, 2019.
3. Teorii ale dezvoltării copilului de Michael Cole, Editura Trei, 2018.
4. Copilăria și adolescența: o perspectivă psihologică de https://en.wikipedia.org/wiki/Child_development_stages
5. Adolescența: o etapă de tranziție și schimbare de <https://en.wikipedia.org/wiki/Adolescence>
6. Stiluri de învățare: o abordare integrativă de https://en.wikipedia.org/wiki/Learning_styles
7. Edutopia: <https://www.edutopia.org/article/learning-styles-real-and-useful-todd-finley/>
8. Universitatea din Massachusetts Amherst: <https://www.umass.edu/disability/>

MENTORATUL DE CARIERĂ DIDACTICĂ

VALORI, PRINCIPII, CARACTERISTICI

Ionescu Cristina
Școala Gimnazială Anghel Saligny Focșani

Activitatea de mentorat în domeniul educațional reprezintă o provocare pentru toate sistemele educaționale, fiind o necesitate pentru optimizarea continuă a activității instructiv-educative desfășurate de profesori, motiv pentru ca este studiată în relație cu formarea și dezvoltarea profesională.

Orice profesie impune o formă de cercetare reflectivă, dar pentru cadru didactic această competență este inerentă. Școala, fiind o instituție spirituală și de cunoaștere, solicită preocuparea față de copii și responsabilitatea pentru dezvoltarea acestora într-o societate eterogenă și democratică. Astfel, este important pentru cadrul didactic debutant să reflecteze nu doar asupra conținuturilor curriculare, dar și la finalitățile educaționale pentru care se realizează educația. În pregătirea viitorilor profesori nu este indicată și percepția responsabilității morale, de aceea se solicită inserția profesională a cadrului didactic debutant, la începutul carierei sale, să fie ghidat, ajutat, îndrumat pentru a se integra cu succes în viața profesională. Și celui care îi revine această menire este mentorul, iar procesul de instruire, de integrare și creștere profesională a cadrului didactic debutant în domeniul educațional se numește activitate de mentorat.

O explicație similară este oferită de C. Chișiu, în care activitatea de mentorat este descrisă ca „suport psihologic pentru discipol, prin faptul că-i oferă un mediu sănătos de manifestare și posibilitatea de a fi ascultat. El poate să-și exprime ideile, să le probeze și să le modifice. Mentorul întreține discuții cu discipolul, dând cale liberă creativității sale” [apud.1, p. 63].

Dicționarul enciclopedic prezintă o definiție succintă a conceptului de mentor având semnificația de conducător spiritual, povătuitor, îndrumător, educator, preceptor [2, p. 528], în același timp, mentorul este cel care nu cere practicanților să fie ca el, ci acela care spune „te voi ajuta să fii ceea ce-ți dorești”, consideră D. Herlo, A. Egereu, Balaș E., specificând că acesta are de îndeplinit una dintre cele mai frumoase misiuni – aceea de a face posibilă dezvoltarea talentului și a vocației debutantului de „a fi profesor”. Deoarece nimic nu este mai înălțător decât „a educa” [4, pp. 52-53].

Mentorii sunt acele persoane cu experiență în carieră, tutori înzestrați cu calități psihosociale, comunicaționale și morale, esențialmente, modele de identitate, surse de ajutor și informație, tipul de profesioniști capabili să construiască și să păstreze o relație productivă, facilitând transferul eficient de cunoștințe teoretice și aplicative, încât să aibă posibilitatea de a-și dezvolta, în continuu, competențele sale profesionale.

Principiile esențiale pe care le urmărește activitatea de mentorat sunt [4, pp.220-221]:

- principiul respectării drepturilor și demnității umane a oricărei persoane, indiferent de apartenența de gen, etnie, vârstă, religie ș.a.
- principiul asigurării oportunităților egale de dezvoltare profesională pentru toți;
- principiul confidențialității și încrederii reciproce;
- principiul obiectivității și responsabilității pentru asigurarea calității activității;
- principiul integrității profesionale și integrității morale;
- principiul stimulării inovației;
- principiul asigurării succesului comun prin colaborare și cooperare.

Întrucât standardele privind evoluția în cariera didactică se adresează absolvenților de învățământ superior, descrierea competențelor profesionale care alcătuiesc standarde profesionale privind evoluția în cariera didactică s-a realizat utilizând indicatorii de cunoștințe, abilități și atitudini stabiliți prin Metodologia CNCIS, care sunt, de altfel, recunoscuți și definiți și de Legea Educației Naționale (1/2011).

Un cadru didactic debutant este necesar să dovedească următoarele competențe (apud M. Manolescu): 1. Competențe generale-disciplinare și transdisciplinare:

* Competențe de cunoaștere și înțelegere

* Competențe de explicare și interpretare

* Competențe aplicative

* Atitudini și valori

2. Categoriile de competențe:

* Competențe psihopedagogice, transpuse în proiectarea, dirijarea și evaluarea lecțiilor și a altor activități caracteristice actului pedagogic, în perceperea, îndrumarea și acompanierea dezvoltării personalității elevului;

* Competențe sociale, expuse în interferențele la nivel social cu elevii și cu grupurile școlare;

* Competențe manageriale, obiectivate în organizarea și conducerea clasei de elevi. Profilul de competențe al cadrelor didactice din învățământul preuniversitar românesc reprezintă, prin structura și complexitatea sa, un punct de vedere pentru activitatea mentorala realizată în sprijinul cadrelor didactice debutante.

Ideea formării specialiștilor în domeniul educațional prin crearea unui sistem de monitorizare la nivelul școlilor din învățământul preuniversitar nu a existat dintotdeauna. La începutul secolului al XX-lea, pregătirea profesională inițială era fundamentată pe studiul din colegii și universități. Școlile nu aveau nicio obligație formală de a participa la aceasta și nicio influență semnificativă practica pe-dagogică. Rolul jucat de profesori era s-ecundar, deseori ambiguu, bazat pe voluntariat.

În timp, toate acestea s-au schimbat, pe măsură ce universitățile și colegiile au recunoscut necesitatea unui rol al școlilor și al profesorilor-mentori în pregătirea inițială a dascălilor. Astăzi, -sistemul de mentorat introduce profesorii începători în comunitatea școlară și viața profesională, sprijinindu-i și oferindu-le coaching și consiliere atunci când este necesar.[8]

Bibliografie

1. ANDREESCU M. C., APETROAE M., APOPEI A. [et. al.] Manualul mentorului. Iași: Editura „Spiru Haret”, 2014. 70 p.
2. Dicționar enciclopedic. București: Editura Cartier, 2003. 1696 p
3. DARABAN L. Conceptul de mentorat și promovarea lui în instituțiile de învățământ general. Materialele Simpozionului „Tradiție și inovație în educație” din 18-19 octombrie, 2019, Chișinău, p. 217-228.
4. HERLO D. (coord.), EGEREU A., BALAȘ E. [et. al.] Devenire în profesorat. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2020. p.333
5. Freire, P. (1997). Mentoring the mentor: a critical dialogue with Paulo Freire. Counterpoints: Studies in the Postmodern Theory of Education, Vol 60.

Webgrafie

6. Delimitări Conceptuale și Tipologia Mentoratului pentru Profesionalizarea Carierei Didactice, Conferința Științifică cu Participare Internațională - Educația de Calitate în Contextul Provocărilor Societale Societale.
7. Mentoratul în Educație – Context Facilitator și Modalitate de Sprijin pentru Cariera Didactică, Editura Universitară, București, 2020
8. Tribuna Învățământului, nr. 28-29 – aprilie-mai 2022, Prof. dr. Genoveva Aurelia Farcaș – Colegiul Pedagogic Vasile Lupu, Iași

LUMEA MINUNATĂ A COPILĂRIEI

Prof. înv. primar IOVĂNESCU SIMONA MONICA
Școala Gimnazială "George Gârda" Mănăștiur

Copilăria este cea mai nevinovată, cea mai îngerească, dar în același timp și cea mai imorală, cea mai sadică vârstă a omului. Nu există nici un om care să nu-și amintească de această vârstă ca un vis dispărut cu care nimeni nu poate fi asemuit mai pe urmă. E vârsta în care orice copil dă voie imaginației să-și împlinească visurile și are dreptul la orice. Ea e frumoasă, candidă și ființele cele mai bune sunt cele care păstrează cel mai mult sau pierd cel mai puțin din această candoare și din această sensibilitate. Sentimentele față de copilărie împreună cu toate frumusețile ei sunt puse în mișcare de către neputință. Primele impresii despre copilărie au o importanță enormă și tot restul vieții noastre nu-i adesea altceva decât o urmare a lor.

Ea este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea. Apoi, odată cu trecerea anilor, toată această magie dispare, făcând loc unei lumi mult mai serioase, o lume în care uităm să zâmbim, să ne bucurăm de tot ceea ce ne înconjoară și este frumos, ne pierdem bucuria jocului, libertatea și infinitul imaginației copilăriei. Ne spunem de multe ori că am da orice pentru a redeveni copii, și iată că acel moment poate să apară o dată cu momentul în care noi înșine devenim părinți și ne imaginăm că o dată cu puiții noștri avem posibilitatea retrăirii acelor clipe magice ale copilăriei.

Copilăria este cea mai fericită perioadă a vieții. Îi conferă acest privilegiu lipsa de griji, apoi dragostea celor din jur, posibilitatea de a năzui către tot ce este mai luminos sau mai greu de atins pe lume.

Indiferent de situația lui socială, copilul trebuie ocrotit, tratat cu căldură și dragoste, cu onestitate și înconjurat cu afecțiune, cu acea tandrețe de care simte nevoia numai el. Școala trebuie să fie factorul major de educație înaltă și pilduitoare. Educația este un proces complex și delicat, este o artă și o știință, o înțelepciune. Dacă până acum simțea că lumea era organizată în funcție de el, o dată sosit în școală, copilul constată un mediu afectiv neutru și observă că trebuie să-și ia răspunderea proprie pentru tot ceea ce va trăi aici: bucurii, satisfacții, dificultăți, mici necazuri. Important este rolul familiei, care trebuie să-l pregătească pe copil pentru acest moment. De asemenea, trebuie obișnuit să gândească că el se poate descurca foarte bine atunci când este lăsat singur, ori când învață alături de alți copii. El trebuie să știe clar de ce este necesar să meargă la școală: pentru a cunoaște alte lucruri, pentru a învăța și a scrie, pentru a vedea cum sunt alți copii, pentru că acolo este o lume a lor, a copiilor, creată pe măsura lor și pentru că acolo este doamna învățătoare care știe o mulțime de lucruri și care îi va învăța și pe ei tot ceea ce este necesar.

Este foarte important ca în calitate de învățătoare și de părinți să ținem cont de diferențele existente în individualitatea copiilor. Fiecare copil are o anumită personalitate și propriul său potențial intelectual, de aceea, copiii au nevoie să știe cine sunt și să-și formeze o idee clară a propriei identități, a sentimentului că sunt o persoană distinctă de altele, deosebită, specială, importantă; acest lucru presupune ca fiecare ființă umană să se respecte pe sine și să aibă grijă de ea însăși.

La vârsta copilăriei, în etapa școlară, copiii încep să devină conștienți de ei înșiși, ca ființe existente în lume și își formează involuntar o imagine despre sine în care sunt înscrise gradat și nedeslușit încă datele fizice și posibilitățile intelectuale. Prima imagine pe care și-o formează nu le aparține, ci este a celor din jur de la care ei o preiau. Este foarte important cu ce imagine despre ei pornesc în viață, deoarece în funcție de ea vor trăi dezinvolti sau complexați afectiv. În formarea imaginii de sine au un rol important părinții, școala, anturajul în care se dezvoltă copilul. Subaprecierea de către educatori, batjocura colegilor, utilizarea necenzurată de către părinți a unor expresii de genul „nu va ieși nimic din tine, ești un prost”, pot avea pentru un copil sensibil un efect dezastruos asupra motivării psihologice în viață. Înțelegând că valoarea sa este modestă, copilul nici nu va avea

aspirații înalte, nu va dori un loc de frunte în societate, mulțumindu-se cu un loc modest în viață în loc să năzuiască la mai mult.

Pe măsură ce crește, copilul învață să recunoască și să înțeleagă sentimentele pe care ei și alți copii le examinează, iar aceste sentimente vor fi împărtășite cu alte persoane. Atitudinea adultului față de copil, aprobativă și mai ales participativă, amplifică disponibilitățile creative ale copilului. Numai un educator deschis, cald, apropiat, va stimula potențialul creativ al acestuia.

Creativitatea, ca produs, se caracterizează prin noutate, originalitate, aplicabilitate, armonie, relevanță. În general, la această vârstă, copilul are tendința de a-l imita pe celălalt și de a repeta cuvintele care au fost apreciate de adult. De aceea se impune orientarea școlarului spre original și util. Educatorul, părinte sau cadru didactic, va avea grijă să aprecieze toate strădaniile copilului, chiar și atunci când ele nu corespund unor criterii riguroase, și să-l mobilizeze să-și finalizeze proiectele.

Ridicarea potențialului creativ al copiilor începe de la munca creatoare a cadrului didactic (pentru aceasta sunt necesare cunoștințe vaste, o bună pregătire și multă muncă).

Este adevărat că stimularea creativității, a originalității și a gândirii critice presupune o serie de riscuri pe care învățătoarea trebuie să și le asume, conștientă fiind că rezultatul final merită un asemenea preț. Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea creativității. Dar cu cât această acțiune începe la o vârstă mai mică și continuă de-a lungul anilor, cu atât va fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări creative mai valoroase. Dezvoltarea creativității presupune stimularea la copii a curajului de a emite ipoteze, chiar hazardate, capacitatea de a aprecia în ce măsură este plauzibilă o anumită ipoteză, de a elabora o strategie de lucru și nu de a aștepta de-a gata soluțiile adulților.

Creativitatea nu trebuie confundată cu talentul, îndemânarea sau inteligența. Creativitatea nu înseamnă a face ceva neapărat mai bine decât ceilalți; înseamnă a gândi, a descoperi și a imagina. Ideile creative se regăsesc în stimularea potențialului creativ. Avem în vedere dinamismul, impetuositatea și expresivitatea proprii acestei vârste, acel frează permanent sau acea vibrație și efervescență lăuntrică ce conferă copiilor note specifice de dinamism creativ, disponibilități de exteriorizare spontană și autoexpresie însuflețită, analoage oricărui elan creator.

Receptivitatea și curiozitatea copilului, bogăția imaginației, tendința sa spontană către nou, pasiunea pentru fabulație, dorința lui de a realiza ceva constructiv și creativ pot fi „alimentate” și împlinite efectiv. Beneficiul învățării creativității în școală face ca activitățile să fie mai eficiente, dând un farmec imaginației și învățării copiilor, care o să dureze toată viața.

În acest sens, atmosfera sau climatul psiho-social în care își desfășoară activitatea copilul constituie aspectul hotărâtor. Rolul unui climat caracterizat prin deschidere și stil relaxat de creație, prin asigurarea libertății de afirmare și expresie independentă, prin recunoașterea și aprecierea pozitivă ca și prin încurajarea și promovarea efortului creativ pot participa în mod decisiv la dezvoltarea creativității copiilor.

Atmosfera stimulativă pentru creativitate presupune și o activizare specifică a copiilor prin angajarea lor în efortul de prelucrare și reorganizare a datelor, de generare a unor sisteme sau configurații noi, prin asigurarea unui dinamism intelectual și afectiv opus oricăror tendințe spre inerție și platitudine.

Dezvoltarea capacității de acțiune, îmbogățirea experienței senzoriale ca și evoluția întregului plan al cunoașterii, pot oferi elemente care să concure la acea expansiune subiectivă specifică și la acea independență acțională pe care o presupune potențialul creativ al copiilor. Însăși îmbogățirea repertoriului de experiențe și evenimente cu care se confruntă copilul poate conferi noi premise pentru cultivarea unor elemente de creativitate sau a unor componente ale potențialului creativ.

Jocul diactic, pentru a rămâne joc, adică pentru a fi antrenant și viu trebuie să includă elementele de joc. Acestea pot apărea și din îmbinarea activității cu unele situații imaginare, prin determinarea copiilor de a crea, lăsându-le liberă imaginația, încurajându-le spontaneitatea și dezvoltându-le spiritul de observație. Prin varietatea

lor, prin crearea unor situații-problemă, ele dezvoltă spiritul de observație, de analiză, gândirea, memoria, înlătură monotonia și conformismul. Un dicton celebru spune: „omul este singura ființă care se joacă toată viața pentru că jocul este implicat în contextul vieții la toate vârstele. Poetul Lucian Blaga își imagina cele trei generații ca trei trepte: a jocului, a iubirii și a înțelepciunii, filozofând că jocul este înțelepciunea și iubirea copilului, cum iubirea este jocul și înțelepciunea tânărului, și cum înțelepciunea este iubirea și jocul bătrânului.”

Jocul și învățarea oferă copilului nenumărate prilejuri de a combina și recombina prezentările pe care le dispun propriile sale imagini, ascultând povești, basme, poezii, reconstruiește mental principalele momente ale narațiunii, le inversează, le omite, le amplifică și inventează altele noi.

Prin tot ceea ce are specific manifestarea liberă a opțiunilor, ideea libertății depline în acțiune, spiritul de independență generat și întreținut de ideea realei competențe, realizarea imediată a scopului, caracterul fictiv al acestuia și al acțiunii, precum și al mijloacelor implicate în acțiune, trăirile afective intense în tot timpul acțiunii, etc., jocul permite copilului să întrețină legătura permanentă cu realitatea cotidiană, să-i înțeleagă exigențele și să acționeze în modul propriu și creator, în lumea în care trăiește.

Materialele didactice bogate și atractive, indicațiile verbale, descrierile adultului amplifică manifestările creative ale copilului în joc, în desen, în povestea creată. Un mijloc important pentru a-l face pe copil să acționeze într-o direcție sau alta pentru a-i mobiliza întregul potențial psihic, constă în a-l introduce în diverse activități și situații care să-l determine la o participare activă. Practic, fiecare tip de joc poate activa potențialul creativ al școlarului, dar nouă ne revine sarcina, în primul rând, să ținem cont de solicitările societății de astăzi, de avansare pe scara modernismului, care conduc la schimbări și în modul de joacă al copiilor. Prin joc, copiii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitățile lor de a acționa creativ pentru că strategiile jocului sunt, în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, inițiativa, îndrăzneala etc. Chiar și în jocul didactic, care are reguli stricte de desfășurare, se poate rezolva o sarcină didactică într-un chip nou, deosebit, atractiv.

La fiecare nivel de vârstă copiii trebuie să fie învățați cum să învețe și cum să se exprime creator.

BIBLIOGRAFIE

1. Roșca, AL., *Creativitatea, Colecție, Orizonturi*, Editura Enciclopedică Română, București, 1972
2. Cojocaru, C., *Creativitate și inovație*, Editura Științifică și Enciclopedică, București 1975
3. Claparedé, E., *Psihologia copilului și pedagogia experimentală*, E.D.P., 1975

PROIECT DIDACTIC

Prof.înv.preșcolar Iovi Roxana-Cristina
Școala Gimnazială Nr.6 "Nicolae Titulescu" Constanța

Grupa: Mare

Tema anuală: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim

Tema proiectului: Bucuriile copilăriei

Tema activității: Copii din lumea întreagă

Domeniul experiențial: Domeniul științe

Mijloc de realizare: Lectură după imagini

Tipul activității: Predare – învățare

Scopul activității: Educarea capacități de a comunica corect și coerent în propoziții simple și dezvoltate; îmbogățirea sferei de reprezentări despre copii din alte țări, bucuriile copilăriei; exersarea capacități de observare, îmbogățirea vocabularului.

Obiective operaționale:

- să numească anotimpul reprezentat în fișă
- să analizeze imaginea prezentată numind ce fac copii
- să exprime opinii cu privire la felul în care își petrec ziua de 1 Iunie, copii
- să enumere două sau trei drepturi ale copilului
- să vorbească corect în propoziții

Strategia didactică:

a) Metode și procedee: conversația, observarea dirijată, explicația

b) Mijloace de învățământ: planșe, stimulente, fișe de lucru

c) Forme de organizare: frontală, individuală

Resurse:

-umane: 20 copii

-temporale: 30 minute

Nr. Crt.	Secvențele activități	Ob. Op.	Timp	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
					Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1	Momentul organizatoric		1 min.	Se va aerisi clasa, scaunele vor fi așezate în semicerc, materialul ilustrativ va fi diapus pe panou pentru a fi vizibile pentru toți copii. Intrarea și ajezarea copiilor în mod optim.				
2	Captarea atenției, introduce -rea în activitate		2 min.	La intrarea în clasă, educatoarea va saluta copiii și îi va încuraja să numească ceea ce are ea în mână(coifuri și baloane). - Bună ziua, copii! - Ce am eu în mână și când folosim aceste obiecte? (coifuri și baloane pe care le folosim la ziua noastră) - Da, foarte bine!	Observarea dirijată Conversația		Frontal	
3	Anunțarea temei și a obiectivelor		2 min.	Se va anunța tema activității. - Astăzi vom discuta despre ziua copilului sarbătorită de „Copiii din lumea întreagă ” pe 1iunie - Pentru a vă veni în ajutor v-am adus câteva imagini pe care le vom discuta împreună. - La sfârșitul lecției am câte o surpriză pentru fiecare copil.	Conversația Explicația		Frontal	
4	Dirijarea învățării		15 min.	Le voi arăta copiilor prima planșă și vom discuta despre ceea ce reprezintă imaginea. După lecturarea fiecărei imagini, se va realiza o sinteză parțială ce va descrie acțiunile sugerate de imagine. a) prima ilustrație - Ce anotimp este reprezentat în imagine?(vara)				

			<p>- de unde ne dăm seama că este anotimpul vara? (soare, flori, hainele copiilor)</p> <p>- Ce observați la copii, cum sunt ei?(veseli, bucuroși)</p> <p>- De ce credeți că sunt bucuroși copiii?(deoarece este vară)</p> <p>- Ce ține fetița în mână și de ce ?(baloane, deoarece serbează ceva)</p> <p><u>Sinteza parțială:</u> Este anotimpul vara, iar copiii sunt veseli deoarece este 1 iunie, ziua copilului.</p> <p>-Ziua de 1 iunie este Ziua Internațională a Copilului și este sărbătorită în foarte multe țări.</p> <p>b) <i>a doua ilustrație</i></p> <p>- Ce fac copiii din imagine? (se joacă, dansează)</p> <p>- Ce au în mijlocul lor, dar în jurul lor?(globul pământesc, flori, baloane și porumbei)</p> <p>- Ce observați la copii, la culoarea acestora?(sunt de mai multe culori)</p> <p>- Ziua copilului este sărbătorită în toată lumea indiferent de naționalitatea copilului, de culoarea sau limba pe care o vorbește. Porumbeii albi din jurul lor reprezintă pacea, înțelegerea și bucuria dintre copii. O altă zi în care se sărbătorește ziua copilului în anumite țări este 20 noiembrie. În 1989 în această zi s-au adoptat Drepturile copilului.</p> <p><u>Sinteza parțială:</u> În ziua de 1 iunie se sărbătorește ziua copilului ,dar în unele țări pe 20 noiembrie.</p> <p>c) <i>a treia ilustrație</i></p> <p>- Ce observați la această imagine, ce formă are?(are formă de floare iar fiecare petală are o imagine diferită)</p> <p>- Am amintit de drepturile copilului, ce credeți că</p>	<p>Observarea dirijată</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Planșa unu</p> <p>a doua planșă copiii în jurul globului</p> <p>a treia planșă</p>	<p>Individual</p> <p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Capacitatea copiilor de a se exprima corect în propoziții simple sau dezvoltate</p>
--	--	--	---	---	---	--	--

			<p>reprezintă fiecare imagine din petala florii? (drepturile copilului)</p> <p>Educatoarea va discuta cu cei mici despre drepturile copilului reprezentate pe fiecare petală: dreptul la joacă, dreptul la educație, dreptul la familie, dreptul la sănătate, dreptul la protecție, dreptul la creație.</p> <p>d) a patra ilustrație</p> <ul style="list-style-type: none"> - Unde credeți că se află copiii din această imagine? (la grădiniță) - De ce vin copiii la grădiniță?(să se joace, să scrie, să învețe, să coloreze) - Ce drept reprezintă această imagine?(dreptul la educație) <p>Sinteza parțială: Toți copiii au dreptul la educație încă de la grădiniță.</p> <p>e) a cincea ilustrație</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce fac copiii din imagine?(se joacă) - Cum sunt ei? (bucuroși, veseli) - Ce drept al copilului este respectat în imagine? (dreptul la joacă) - Cum se joacă copiii?(se joacă împreună, frumos, fără să se certe) <p>Sinteza parțială: Copiii au dreptul la joacă, iar acesta trebuie respectat de către adulți.</p> <p>f) a șasea ilustrație</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce observați în această imagine?(sunt multe persoane) - Ce fel de oameni vedeți în imagine?(copii, bunici și părinți). - La ce drept credeți că se referă imaginea?(dreptul 	<p>drepturile copilului</p>	<p>Individual</p>	<p>Capacitatea copiilor de a realiza o sinteză a acțiunilor reprezentate în fiecare plan</p>
			<p>Conversația</p>	<p>a patra planșă dreptul la educație</p>		
			<p>Explicația</p>	<p>a cincea planșă dreptul la joacă</p>	<p>Frontal</p>	
			<p>Observarea</p>	<p>a șasea planșă dreptul la familie</p>		<p>Capacitatea copiilor de a recunoaște elementele ilustrate în fiecare plan</p>

			<p>la familie)</p> <p>- Orice copil, indiferent de cum arată sau cum este de sănătos, are dreptul la o familie.</p> <p>Sinteza finală:</p> <p>Ziua copilului este sărbătorită în prima zi de vară, pe 1 iunie, de copii din întreaga lume. Prin această sărbătoare se arată respectul pentru copii și respectarea drepturilor acestora.</p>				
5	Observarea performanței	2 min.	Se va purta o scurtă discuție cu preșcolarii despre cum își petrec această zi copiii din lumea întreagă, care sunt jocurile lor preferate și dacă toți copiii au dreptul la această zi.	Conversația		Frontal	
6	Asigurarea retenției și a transferului	5 min.	Rog copiii să facă liniște și le voi împărți câte o fișă de lucru pe care o vor lucra individual.	Conversația Explicația	Fișe de lucru		
7	Încheierea activității Aprecieri generale și individuale	1 min.	Se vor face aprecieri colective asupra modului de participare al copiilor la activitate și distribuirea stimulentei	Conversația	Stimulente	Frontal Individual	

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Prof. Irimia Carmen
Prof. consilier Streian Diana
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 33 Timișoara

Lumea magică a copilăriei este un tărâm fermecat, plin de imaginație și descoperiri, unde fiecare zi este o aventură și fiecare joc o poveste captivantă. În această perioadă a vieții, totul pare posibil și limitele realității sunt desenate doar de creativitatea și curiozitatea fiecărui copil. Jocurile, poveștile, prietenii și descoperirile contribuie la construirea unui univers unic, în care magia și realitatea coexistă armonios.

Unul dintre cele mai fascinante aspecte ale copilăriei este imaginația debordantă a copiilor. Imaginația lor nu cunoaște limite și poate transforma orice obiect sau situație banală într-o aventură extraordinară. O cutie de carton poate deveni un castel, un băț poate fi o sabie magică, iar o pătură întinsă pe iarbă poate fi un covor zburător.

Creativitatea copiilor se manifestă în numeroase moduri: prin desene, jocuri de rol, povești inventate sau construcții din Lego. Aceste activități nu doar că le oferă distracție, dar și contribuie la dezvoltarea cognitivă și emoțională. Prin jocuri și povești, copiii învață să rezolve probleme, să comunice și să-și exprime sentimentele.

Jocul este o componentă esențială a copilăriei și un instrument prin care copiii descoperă lumea din jurul lor. Prin joc, ei învață reguli sociale, își dezvoltă abilitățile motrice și își exersează gândirea critică. Jocurile de rol, de exemplu, le permit copiilor să exploreze diferite identități și situații, ajutându-i să înțeleagă și să gestioneze diverse emoții și comportamente.

De asemenea, prin jocuri, copiii își dezvoltă capacitatea de a colabora și de a lucra în echipă. Jocurile de echipă, fie că sunt de interior sau de exterior, îi învață pe copii importanța cooperării, a respectării regulilor și a fair-play-ului. Aceste lecții sunt esențiale pentru formarea unor adulți responsabili și empatici.

Poveștile joacă un rol crucial în lumea magică a copilăriei. Ele sunt ferestre către universuri fantastice, unde binele învinge răul, iar eroii trec prin încercări pentru a-și atinge scopurile. Poveștile stimulează imaginația copiilor și le oferă modele de comportament și valori morale.

Prin povești, copiii învață despre curaj, prietenie, loialitate și importanța de a lupta pentru ceea ce este corect. Ele le oferă, de asemenea, o înțelegere a lumii reale, prezentându-le diverse culturi, tradiții și perspective. Cititul poveștilor dezvoltă vocabularul, capacitatea de concentrare și abilitățile de ascultare ale copiilor, pregătindu-i pentru succesul academic viitor.

Prietenii joacă un rol esențial în copilărie, contribuind la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor. Interacțiunile cu ceilalți copii le oferă oportunități de a învăța despre empatie, rezolvare a conflictelor și cooperare. Jocurile și activitățile comune consolidează legăturile de prietenie și creează amintiri de neuitat.

Prietenii îi ajută pe copii să-și dezvolte identitatea și să-și descopere interesele și pasiunile. De multe ori, prietenii din copilărie rămân importante și în viața adultă, oferind un suport emoțional valoros și un sentiment de continuitate și stabilitate.

Concluzie

Lumea magică a copilăriei este un tărâm unde imaginația, creativitatea și bucuria necondiționată se împletesc armonios. Este o perioadă de descoperire și învățare, în care fiecare zi aduce noi provocări și realizări. Prin jocuri, povești și prietenii, copiii își dezvoltă abilitățile și își formează caracterul, pregătindu-se pentru viața adultă. Este responsabilitatea noastră, ca adulți, să le protejăm și să le îmbogățim această perioadă magică, oferindu-le un mediu sigur și stimulant în care să crească și să înflorească.

LA MULȚI ANI DRAGI COPII! ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ

Iugulescu Laurențiu Mihail, Liceul Tehnologic de Transporturi Auto

” Copiii te fac să îți dorești să iei viața de la început ” Muhammad Ali

Activitățile extrașcolare sunt activități complementare, ce fac parte din procesul educațional. Au cel mai larg caracter interdisciplinar și oferă cele mai multe modalități de formare a caracterului elevilor, fiind concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole, imprimând elevului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, ce declanșează anumite sentimente.

Activitățile extrașcolare sunt atractive la orice vârstă, stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe. Sunt apreciate de către elevi pentru că: optimizează procesul de învățământ, valorifică și dezvoltă interesul elevilor, au un efect pozitiv pentru munca depusă, iar formele de organizare au un caracter recreativ.

Activitățile extrașcolare constituie un mediu formator atractiv, ajutându-i pe elevi să se înțeleagă pe ei înșiși prin observarea și interpretarea propriului comportament în comparație cu al celorlalți. Au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității elevilor, asupra performanțelor lor școlare și a integrării sociale.

Activitățile extrașcolare ocupă un loc important în ansamblul influențelor educative, participarea, lărgind orizontul cultural al elevilor și completându-l cu noțiuni noi în volumul de cunoștințe. Reprezintă un mijloc de formare a deprinderilor elevilor de folosire a timpului liber în mod rațional.

Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare.

Proiect de activitate extrașcolară

Titlul: *La mulți ani dragi copii!*

Argument: 1 iunie este ziua copilului, o zi în care sărbătorim copilăria, oferind an de an aprecierea și iubirea noastră față de copii. Ziua internațională a copilului oferă prilej de bucurie prin participarea la diferite activități atractive pentru copii.

Cu ocazia zilei de 1 iunie am încercat să creez momente frumoase și emoționante pentru elevi. Activitatea propusă este de realizare a unor desene dedicate acestei zile, prin care elevii să-și exprime sentimentele și trăirile pozitive, să fie nostalgici și bucuroși.

Grup țintă: elevii clasei a VI -a

Scop: desfășurarea unor activități prin care să-i sărbătorim pe copii / elevi.

Obiective:

- * să stimuleze creativitatea;
- * să afirme activ spiritul competitiv, respectând normele cerute;
- * să participe cu entuziasm la activitățile extrașcolare;
- * realizarea unei atmosfere de sărbătoare pentru copii.

Locul desfășurării activității: sala de clasă

Desfășurarea activității :

*Precizarea unor informații privind ziua de 1 iunie- Ziua internațională a copilului.

*În alte țări copiii sunt sărbătoriți în alte zile:

- ✓ În Thailanda în a două sâmbătă din luna ianuarie
- ✓ În Noua Zeelandă în prima duminică din luna martie
- ✓ În India pe 14 noiembrie
- ✓ În Marea Britanie pe 20 noiembrie

✓ În Argentina în a doua duminică din luna august
Elevii au participat la un concurs de desene dedicat zilei de 1 iunie și intitulat ” La mulți ani dragi copii!”
La finalul activității elevii prezintă desenele realizate și sunt premiați.

Imagini de la activitate

Concluzii.

Multitudinea activităților extrașcolare desfășurate în ziua de 1 iunie, a determinat elevii, să fie mai receptivi, mai atenți, și mult mai implicați în realizarea temelor propuse.

Bibliografie

1. Ionescu M., Chiș V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujană, 2001, Cluj-Napoca.
2. Lazăr V., Cărășel A. , Psihopedagogia activităților extracurriculare, Editura Arves, 2007, Craiova.

Educația- puterea de a schimba lumea

Ivănescu Eliana Mihaela

Liceul Tehnologic Petrace Poenaru Bălcești

În societatea modernă, educația oferă unuia instrumentele necesare pentru a-și îmbunătăți calitatea vieții atât din punct de vedere economic, cât și din punct de vedere sociologic. Astfel, educația are puterea de a schimba viața de la promovarea egalității de gen și până la reducerea sărăciei. Educația este un instrument unic care poate aduce schimbări în societate fără a crea repercusiuni. Puterea educației poate fi văzută și drept obiectivul dezvoltării durabile incluzând educația ca pe unul dintre pilonii săi. Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) ale Națiunilor Unite au adăugat furnizarea educației primare universale și eliminarea inechităților de gen ca unul dintre obiectivele care au propulsat multe națiuni și organizații multi-guvernamentale să stimuleze cheltuielile educaționale. În prezent, situația globală a educației afirmă că aproximativ 61 de milioane de copii de vârstă primară nu au școală și aproape jumătate dintre ei se află în țările sărace afectate de conflicte. Chiar și elevii care merg la școală termină fără abilități de alfabetizare și de calcul: se estimează că 250 de milioane de copii nu pot citi, scrie sau număra bine.

Educația de calitate este unul dintre Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului stabilite de ONU. Incluziunea și echitatea pun bazele educației și învățării de calitate. Sistemele de educație trebuie să fie adaptate copiilor, dizabilității și aspectelor referitoare la sex. Acestea trebuie să ofere medii de învățare sigure, lipsite de violență, incluzive și eficiente pentru toți. Incluziunea tuturor elevilor și asigurarea faptului că fiecare persoană are o șansă egală și personalizată în ceea ce privește progresul educațional reprezintă în continuare o provocare majoră pentru toate sistemele de învățământ din întreaga lume și din Europa. „Trecerea la moduri de lucru mai incluzive și echitabile necesită schimbări ce țin de cultură în întregul sistem de învățământ” .

Este o schimbare culturală completă care transformă politicile, structurile de învățământ și tiparele comportamentale. În acest sens, o atenție deosebită trebuie acordată grupurilor vulnerabile, cum ar fi copiii romi care se confruntă în mod covârșitor cu situații de discriminare și stigmatizare. O altă provocare se referă la dezinstituționalizarea copiilor cu dizabilități și la integrarea acestora în sistemul de învățământ principal. Educația este un proces facilitator de învățare și dobândire a cunoștințelor, valorilor, credințelor și obiceiurilor. Metode educaționale precum predarea, învățarea de la persoana experimentată, contactul direct și discuția, de asemenea pot fi des utilizate în contextul actual. Școlile, colegiile, instituțiile sunt locul de bază pentru a obține educație sau cunoștințe. După cum știm, fără a avea cunoștințe, persoana este oarbă. Pentru a lua decizii bune în viața lor, persoana ar

trebui să aibă cunoștințe pentru asta. O mulțime de cunoștințe pe care oamenii le pot câștiga prin intermediul educației pentru a avea succes în viață. Educația este o cheie a succesului unei persoane, care ajută la o persoană să deschidă toate ușile fundalului și să îmbunătățească mintea cu deplin din cunoștințe. Dacă aspirați să reușiți în viața dvs. de carieră, atunci trebuie să vă procurați o educație bună pentru a vă atinge obiectivul personal.

Există mai multe motive pentru care educația poate fi considerată ca fiind schimbătoare a lumii. Printre acestea:

1. Educația schimbă perspective și distruge stereotipuri

Accesul la educație îți oferă evoluție neținând cont de context, specializare sau talent. Poți fi un manager mai bun începând de mâine învățând care sunt principalele competențe pe care un manager le are, și însușindu-le. Totodată poți să devii un specialist mai bun tot prin educație, înțelegând cum să îți gestionezi timpul și energia.

2. Pe termen scurt pare un cost, dar este o investiție

Deși pare scump ca bani, dar mai ales ca timp, educația, atât formală, cât și non-formală te plasează într-un context favorabil dezvoltării. Iar contextul e unul din factorii care ne influențează.

3. Creează oportunitatea de a interacționa și a te dezvolta la nivel personal

Școala ne-a învățat istorie, trigonometrie, geografie, toate deosebit de utile și binevenite. Am rămas însă în urmă în ceea ce privește relaționarea, inteligența emoțională, empatia și efectiv drumul către valorile și sensul nostru. Aici educația noastră schimbă lumea și ne ajută să ne orientăm către ceea ce înseamnă desăvârșirea noastră.

4. Îți dă calea mai simplă

Nu avem timp să facem toate greșelile din lume. Unii oameni le-au făcut deja, fiindu-ne astfel mai ușor să învățăm din ele. E adevărat, să afli pe propria piele este varianta ideală, dar nu e nevoie să experimentăm tot.

5. Te expune la mai multe paradigme.

Una dintre caracteristicile minții umane este aceea de a căuta validare la ceea ce știm deja. Tocmai de aceea e recomandat să ieșim din cutie, iar educația te ajută să faci asta.

6. Dezvoltă creativitatea și gândirea out of the box

Expunere către alte modele de gândire și faptul că noi, cei care facem educație, nu putem fi decât ceea ce le spunem oamenilor că trebuie să fie. Așadar îi schimbăm pe ceilalți schimbându-ne în primul rând pe noi. Avem obligația să fim modele pentru cele câteva mii de oameni care ajung în programele noastre în fiecare an. Asta ne

împinge să fim noi cei despre care putem da exemplu, astfel încât să putem fi credibili.

În concluzie, educația este cea mai importantă condiție pentru a schimba lumea.

Proiect didactic
(alternativa educațională step by step)

Prof. înv. primar Ivanov Iuliana
Școala Gimnazială ION IRIMESCU Fălticeni

Data : 29. 03. 2024

Clasa : a IV- a SbS

Disciplina : Științe ale naturii

Subiectul lecției : Apa – proprietăți și utilizări

Tipul lecției : însușire de noi cunoștințe

Forme de realizare : Minilecții

Activități pe centre

Scop : Valorificarea achizițiilor dobândite în contexte variate de învățare

Competențe specifice :

- identificarea unor relații între corpuri în cadrul unor fenomene și procese;
- identificarea unor modalități obișnuite de menținere a sănătății;
- identificarea unor modalități de protejare a mediului înconjurător.

Competențe integrate :

- limba română – extragerea unor informații de detaliu dintr-un text literar;
 - extragerea dintr-un text a unor elemente semnificative pentru a susține o opinie referitoare la mesajul citit;
 - redactarea unor texte funcționale scurte pe suport de hârtie.

- arte vizuale și abilități practice – exprimarea ideilor și trăirilor personale în aplicații simple, specifice artelor vizuale;

Metode și procedee : conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, experimentul, povestirea, activitatea independentă, jocul didactic .

Mijloace de învățământ : mesajul zilei, calendarul naturii, apă în diferite vase, lapte, plicuri de sare, plicuri de zahăr, glob pământesc,lanternă, fișe de lucru.

Material bibliografic :

„ Ghid metodologic de aplicare a programei școlare de științe ale naturii la clasele a III-a și a IV-a" București 2001

„Predarea orientată după necesitățile copilului de 8, 9, 10 ani” (Metodologie) – Cermi, Iași, 1999.

1.Întâlnirea de dimineață

1. Citirea salutului;
2. Anunțarea datei zilei – discuții legate de data zilei;
3. Prezentarea vremii - completarea rubricii din calendar;
4. Noutăți – discuții libere despre noutăți;
5. Citirea agendei zilei;
6. Mesajul zilei –analiza mesajului;
 - rezolvarea sarcinilor propuse.

2. Minilecții

Activitate : Științe ale naturii

Tema : Apa – proprietăți și utilizări

Tipul :Predare

Forma de realizare : Minilecție

Obiective operaționale :

- să enumere însușirile apei și stările de agregare în care se găsește;
- să realizeze experimente simple după indicații;
- să cunoască noțiunile de : inodor, incolor, insipid, soluție;
- să dea exemple de utilizări ale apei în diferite domenii.

Metode și procedee :conversația dirijată , experimentul ,explicația, exercițiul, argumentarea, jocul didactic.

Material didactic folosit : mesajul zilei, glob pământesc, diferite vase, apă, lapte, zahăr, sare, lanternă.

Durata : 20 minute

Eveniment didactic	Conținut științific	Strategii			Evaluare
		Forme de organizare	Metode	Mijloace	
Captarea atenției	Elevii vor fi atrași cu ajutorul globului pământesc. Precizez că 70% din suprafața planetei este apă, iar culoarea convențională de reprezentare a apei pe suporturile cartografice este albastru.	Frontal			
Anunțarea temei și a obiectivelor	Elevii sunt anunțați că vor învăța despre apă, și anume, întrebări, dar și proprietăți.	Frontal	Explicația		

Prezentarea noului conținut	<p>In față sunt pregătite materialele necesare experimentelor.</p> <p>Se vor scoate copii in față și , legați la ochi, vor trebui să guste apa, laptele; să verifice cu lanterna dacă se vede prin ea sau nu și dacă are miros sau gust</p> <p>Se va face un experiment pentru ca elevii să vadă că apa este și un bun dizolvant (solvent).</p> <p>Se vor explica cuvintele : insipidă, inodoră, incoloră.</p>	<p>Individual</p> <p>Frontal</p>	<p>Explicația</p> <p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Experimentul</p>	<p>Pahare de diverse mărimi</p> <p>Plicuri cu sare, zahăr</p>	<p>Observare sistematică</p>
-----------------------------	--	----------------------------------	--	---	------------------------------

Dirijarea învățării	<p>Elevii vor nota titlul și cele mai importante idei ale lecției.</p> <p>Apa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - curge, nu are formă proprie și ia forma vasului în care este pusă; - este un bun dizolvant; - permite trecerea luminii prin ea- este transparentă; - nu are gust-insipidă; - nu are miros- inodoră - nu are culoare – incoloră. <p>Întrebări : producerea energiei electrice, transport, igienă, pescuit și relaxare, în gospodăriile oamenilor.</p>	<p>Individual</p> <p>Frontal</p>	<p>Exercițiul</p>		<p>Observare sistematică</p>
---------------------	--	----------------------------------	-------------------	--	------------------------------

Obținerea performanței	<p>Elevii vor formula oral enunțuri cu ajutorul cuvintelor noi, explicate deja de învățător.</p>	<p>Individual</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Conversația</p>		<p>Aprecierea individuală a răspunsurilor formulate</p>
------------------------	--	-------------------	--------------------------------------	--	---

Retenția și transferul	<p>Întrebări învățător-elevi ,elevi-elevi referitoare la conținutul lecției. Elevii sunt anunțați că la centrul de citire se vor întâlni cu un text ce prezintă drumul apei în natură, la centrul de scriere vor crea un text în care ei vor discuta cu picătura de ploaie, la centrul de științe vor rezolva o fișă de muncă independentă, iar la arte vor crea un mediu de viață acvatic.</p>	<p>Frontal</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>		
------------------------	---	----------------	--------------------------------------	--	--

Evaluare	<p>Aprecierea elevilor care s-au evidențiat.</p>				
----------	--	--	--	--	--

Activități pe centre:

1. Centrul de citire :

Obiective operaționale :

- să citească corect , conștient și expresiv textul, respectând semnele de punctuație;
- să noteze cuvintele noi în carnețelul- vocabular;
- să alcătuiască enunțuri cu ajutorul cuvintelor noi;
- să găsească sensul expresiilor în care e folosit cuvântul apa.

Sarcini de lucru: "Citește cu atenție textul !"

„ Notați cuvintele subliniate în carnețelul- vocabular!”

„Rezolvați cerințele de pe fișă!”

Metode și procedee : conversația dirijată , explicația, exercițiul, activitatea independentă.

Material didactic folosit : fișe cu sarcini de lucru, carnețele - vocabular.

Durata : 20 minute

Evaluare : Elevii își expun lucrările la centrul de citire, iar la sfârșitul tuturor rotațiilor se va face evaluarea pe „Scaunul Autorului”

2. Centrul de scriere :

Obiective operaționale :

- să scrie un text imaginativ respectând cerința dată;
- să alcătuiască un "diamant" pornind de la cuvântul apa;
- să scrie caligrafic și ordonat .

Sarcini de lucru: Scrie un text cu titlul "Întâlnirea cu Pic, păcătura de apă”

„Alcătuiești un cvintet (diamant)în care să plecați de la cuvântul apa”

(suplimentar)

Metode și procedee : conversația dirijată , explicația, exercițiul, activitatea independentă.

Material didactic folosit : fișe cu sarcini de lucru.

Durata : 20 minute

Evaluare : Elevii își expun lucrările la centrul de scriere, iar la sfârșitul tuturor rotațiilor se va face evaluarea pe „Scaunul Autorului”

3. Centrul de științe :

Obiective operaționale :

- să completeze enunțuri lacunare cu termeni potriviți;
- să realizeze corespondența între termeni și definiții;
- să răspundă corect la întrebări.

Sarcini de lucru : „Rezolvați cerințele de pe fișă!”

Metode și procedee :conversația, explicația, exercițiul, activitatea independentă.

Material didactic folosit : fișe cu sarcini de lucru individuale.

Durata : 20minute

Evaluare: Elevii își vor expune lucrările la centrul de matematică, iar la sfârșitul activității va avea loc evaluarea la „Scaunul Autorului”.

2. Centrul de arte :

Obiective operaționale :

- să compună un spațiu plastic în care să surprindă un mediu acvatic;
- să realizeze o compoziție liberă, valorificând potențialul expresiv al limbajului plastic ;
- să-și dezvolte simțul estetic.

Sarcini de lucru : „Realizați, în creioane colorate sau acuarele, un mediu de viață acvatic!”

Metode și procedee : exercițiul, observația, conversația, explicația, activitatea independentă,

Material didactic folosit : manual, bloc de desen, pensoare, planșe –model, reproduceri .

Durata : 20 minute

Evaluare : Evaluarea se va face prin expunerea lucrărilor la centru și la finalul întregii activități pe „Scaunul Autorului”

Activități pe centre

1. Centrul de citire :

Obiective operaționale :

- să citească corect , conștient și expresiv textul, respectând semnele de punctuație;
- să noteze cuvintele noi în carnețelul- vocabular;
- să alcătuiască enunțuri cu ajutorul cuvintelor noi;
- să găsească sensul expresiilor în care e folosit cuvântul *apa*.

Sarcini de lucru: "Citește cu atenție textul !"

„Notați cuvintele subliniate în carnețelul- vocabular!”

„Rezolvați cerințele de pe fișă!”

Metode și procedee : conversația dirijată , explicația, exercițiul, activitatea independentă.

Material didactic folosit : fișe cu sarcini de lucru, carnețele - vocabular.

Durata : 20 minute

Evaluare : Elevii își expun lucrările la centrul de citire, iar la sfârșitul tuturor rotațiilor se va face evaluarea pe „Scaunul Autorului”

2. Centrul de scriere :

Obiective operaționale :

- să scrie un text imaginativ respectând cerința dată;
- să alcătuiască un "diamant" pornind de la cuvântul *apa*;
- să scrie caligrafic și ordonat .

Sarcini de lucru: Scrie un text cu titlul "Întâlnirea cu Pic, păcătura de apă”

„Alcătuiești un cvintet (diamant)în care să plecați de la cuvântul *apa*”
(suplimentar)

Metode și procedee : conversația dirijată , explicația, exercițiul, activitatea independentă.

Material didactic folosit : fișe cu sarcini de lucru.

Durata : 20 minute

Evaluare : Elevii își expun lucrările la centrul de scriere, iar la sfârșitul tuturor rotațiilor se va face evaluarea pe „Scaunul Autorului”

3. Centrul de științe :

Obiective operaționale :

- să completeze enunțuri lacunare cu termeni potriviți;
- să realizeze corespondența între termeni și definiții;
- să răspundă corect la întrebări.

Sarcini de lucru : „Rezolvați cerințele de pe fișă!”

Metode și procedee :conversația, explicația, exercițiul, activitatea independentă.

Material didactic folosit : fișe cu sarcini de lucru individuale.

Durata : 20minute

Evaluare: Elevii își vor expune lucrările la centrul de matematică, iar la sfârșitul activității va avea loc evaluarea la „Scaunul Autorului”.

2. Centrul de arte :

Obiective operaționale :

- să compună un spațiu plastic în care să surprindă un mediu acvatic;
- să realizeze o compoziție liberă, valorificând potențialul expresiv al limbajului plastic ;
- să-și dezvolte simțul estetic.

Sarcini de lucru : „Realizați, în creioane colorate sau acuarele, un mediu de viață acvatic!”

Metode și procedee : exercițiul, observația, conversația, explicația, activitatea independentă,

Material didactic folosit : manual, bloc de desen, pensoane, planșe –model, reproduceri .

Durata : 20 minute

Evaluare : Evaluarea se va face prin expunerea lucrărilor la centru și la finalul întregii activități pe „Scaunul Autorului”

Profesorul in fata provocărilor noilor educații

PROF. INV PRIMAR: ELENA JIROVIEANU

SCOALA GIMNAZIALA NR.124

Steve Jobs: “Tehnologia nu este nimic. Ceea ce conteaza este sa ai incredere in oameni, că sunt in esenta buni si destepti, si dacă le dai instrumente, vor face lucruri minunate cu ele.”

Cadrul didactic a fost considerat de societatea românească ca fiind un pilon important, a fost înconjurat de o aură de respect și asociat chiar cu ideea de corectitudine, bunătate, autoritate. Școala, ca instituție supusă unui val de schimbări, trece printr-o perioadă în care este privită cu scepticism, presa relatează numeroase situații în care cadrul didactic nu se află într-o postură favorabilă. Am fost direct interesată să aflu în ce măsură cadrele didactice consideră conduita ca fiind factor ce poate influența în mod direct percepția societății asupra școlii.

Existența unui nivel înalt al valorilor morale, a unui cod deontologic agreat ar putea fi modalitățile prin care școala ar putea să se elibereze de sub auspiciul diletantismului, al neîncrederii și suspiciunii. Este interesant de știut și în ce măsură apreciază elevii conduita profesorilor, ca factor ce contribuie într-o mai mare sau mai mică măsură la succesul sau la insuccesul școlar, ce comportamente sunt asociate de aceștia cu ideea de ”profesor bun”.

Copiii au nevoie de modele si dascălii au fost mereu o sursă de inspirație. Sunt interesata să aflu și in ce măsură dascălii se consideră modele demne de urmat și dacă există elevi care apreciază profesorii suficient cât să-i considere demni de a le călăuzi viitorul. Educația reprezintă un aspect deosebit de important al dezvoltării societății democratice contemporane și se află într-o continuă schimbare și adaptare la noile standarde democratice, culturale, sociale și economice. O educație eficientă presupune exercitarea cu succes a rolurilor complementare proiectate în cadrul procesului instructiv educativ. Adaptarea și transformarea continuă a acestora la necesitățile de schimbare ale societății, reevaluarea dimensiunilor pentru ca aceste

oportunități să poată fi incluse în programul educațional propriu-zis și să traseze direcția procesului dinamic al educației pentru atingerea scopurilor propuse.

Percepția și evaluarea rolului profesorului în școală a stat în centrul atenției cadrelor didactice din momentul în care s-a conchis importanța pe care personalitatea profesorului o are asupra educării și formării elevilor, asupra adaptabilității actului pedagogic la necesitățile educaționale trasate prin formularea scopurilor și obiectivelor educaționale.

Este necesar sa se clarifice direcțiile legate de diferențierea aspectelor evaluative între profesori și elevi, iar pentru o cât mai obiectivă percepție a actului instructiv – formativ am căutat ca mediile sociale să fie diferite având rol-statusuri variate. Pentru a se putea evalua și reevalua noile exigențe educaționale în condițiile unei societăți aflate într-o continuă schimbare și modernizare.

Asa cum ne-am așteptat, cu cât spectrul de valori asociate practicilor acțional-formative este mai larg, cu atât crește nivelul de apreciere al profesorilor iar rezultatele elevilor sunt mai bune. O educație publică de calitate, piatră de temelie a societății democratice, are rolul de a asigura șanse egale pentru toți copiii și tinerii și este fundamentală pentru bunăstarea socială prin contribuția sa la dezvoltarea economică, socială și culturală. Profesorii și personalul din educație au responsabilitatea de a întări încrederea generală a publicului în standardele serviciilor ce sunt așteptate de la toți cei implicați în această importantă activitate.

Manifestarea unei gândiri responsabile este sufletul activității profesionale, iar activitățile profesorilor și personalului din educație dedicate cu devotament, competență și dăruire pentru a ajuta elevul să-și atingă propriul potențial reprezintă un factor critic în asigurarea unei educații de calitate. Consider ca experiența și dăruirea profesorilor și a personalului din educație trebuie să fie combinate cu condiții bune de muncă, o comunitate care să-i sprijine și să creeze politici care să permită o educație de calitate.

Atât elevii și profesorii valorizeaza pregătirea profesională înaltă și consideră foarte importantă iubirea, dragostea de meserie și pentru copiii cu care interacționează. Prin urmare interesul pentru long-life-learning precum și amintirea vie că ne-am ales aceasta meserie pentru că vrem să fim modele demn de urmat trebuie să ne călăuzescă acțiunile, mai ales că, așa cum putem concluziona în urma cercetării întreprinse avem obiective specifice de realizat.

Elevii sunt sensibili la atmosfera tensionată creată în clasă și plasează autoritatea pe ultimul loc în alegerile pe care le-au făcut. Deasemenea am observat că mediul de proveniență rural-urban, modifică percepția pe care elevii o au asupra conduitei profesorilor. Cei din mediul rural apreciază ca le este dificil profesorilor să mențină disciplina la clasă iar atitudinea predominant negativă este sesizată de către elevii din mediul urban.

Imaginea negativă a profesorilor este asociată cu folosirea unei modalități de adresare nepotrivită, în condițiile în care în care cel mai accesat curs de către profesori a fost cel de comunicare.

Consider că în contextul în care se valorizează calitatea în educație este uimitor că există unii elevi care afirmă că sunt loviți când profesorul este prea nervos, că este pedepsită toată clasa pentru comportamentul unui singur copil și că se fac discriminări în timpul evaluării, proces oricum asociat cu ideea de stres și tensiune.

Atât profesorii din mediul urban cât și cei din mediul rural consideră importantă conduita cadrului didactic. Aceeași apreciere o fac și elevii, indiferent de mediul în care studiază. Prin urmare atenția pe care trebuie să o acorde fiecare cadru didactic trebuie să fie în concordanță cu importanța acordată conduitei conform cercetării desfășurate.

Summary

I have chosen to study the teacher's conduct, seen through the teacher's eyes and through the students' point of view. The professional teacher accepts personal responsibility for teaching students character qualities that will help them evaluate the consequences of and accept the responsibility for their actions and choices. I strongly affirm parents as the primary moral educators of their children. Nevertheless, I believe all educators are obligated to help foster civic virtues such as integrity, diligence, responsibility, cooperation, loyalty, fidelity, and respect-for the law, for human life, for others, and for self.

In the first chapter I have chosen to speak about conduct, behaviour, motivation, attitude and the importance of these elements in teaching students and increasing their learning abilities and motivation for the learning process.

The second chapter is about research methodology and describing the research instruments and the sample(students and teachers resident in the rural area and in the city area). I chose the questionnaire as it is suitable for the aspects I wanted to investigate. The in depth interview reveals the reasons behind the choices respondents have made. The managers have been interviewed and they had the chance to formulate their own opinions about the problems they have encountered during their career.

The third chapter regards data interpretation, comparisons between the information obtained from teachers and students from Bucharest and those who live in the rural area.

In the last chapter I presents the assumptions I have validated through this study regarding teachers' conduct that are meant to emphasize the importance of the way we act, we treat students in class and outside the school walls.

The importance of communication between teachers and students, between parents and parents and nevertheless the management strategies is once again revealed. The professional educator should assume responsibility and accountability for his or her performance and should continually strive to demonstrate competence.

The professional educator endeavors to maintain the dignity of the profession by respecting and obeying the law, and by demonstrating personal integrity.

Bibliografie

Daft, R. L.(1994). *Management*. Londra: Harcourt Brace College Publishers.

Drucker, P. (1996). *Structures et changements: balises pour un monde different*. Paris: Editions Village Mondial.

Fayol, H.(1927). *Administratia industrială și generală*. București: Stabiliment de Arte Grafice Taranu & Co.

Janet, P.(1929), *L'evolution psychologique de la personalite*. Paris: Chahine.

Levy- Leboyer, C. (2003). *Comment choisir et former des leaders?* Paris: Editions d' Organisation.

Montana, P. J., Charnov, B. H.(2000). *Management*. New York: Barron's Educational.

Neacsu, I.,(2015). *Metode si tehnici de invatare eficienta. Fundamente si practici de succes.* Bucuresti:Ed. Polirom.

Neacsu, I.,(2010) *Pedagogie socială - Valori, Comportamente, Experiențe, Strategii.* Bucuresti: Ed. Universitara51.

NEACȘU, I. (1999). *Instruire și învățare.* București: Editura Didactică și Pedagogică.

NEACȘU, I. (2010). *Introducere în psihologia educației și a dezvoltării.* Iași: Editura Polirom.

Popescu Neveanu, P. (1969). *Personalitatea și cunoașterea ei.* București: Ed. Militară.

Pavelcu, V. (1967). *Personalitatea profesorului.* Bucuresti: Ed. Didactică și Pedagogică.

Panisoara, I-O. (2009). *Profesorul de succes-59 de principii de pedagogie practica.* Bucuresti: Ed. Polirom.

Radu, I. (1993) *Metodologie psihopedagogică și analiza datelor.* Cluj: Ed. Sincron.

Rotariu, Tr. Și Iluț, P. (1997). *Ancheta sociologică și sondajul de opinie.* Iași: Ed.Polirom.

Spearman, C. (1926) *The Abilities of Man.* New York: Macmillan.

Ștefanovic, J,(1979). *Psihologia tactului pedagogic al profesorului.* București: Ed.Didactică și Pedagogică.

Șchiopu, U. (1997). *Dicționar enciclopedic de psihologie.* București Ed. Babel.

Teodorescu, S. (1962). *Psihologia conduitei.* București: Ed. Științifică.

Vernon, P.E. (1960) *The Structure of Human Abilities.* Londra: Methuen.

Zisulescu, Ș. (1968). *Adolescența.* București: Ed.Didactică și Pedagogică.

Zlate, M. (2007). *Tratat de psihologie organizational –manageriala.* Bucuresti: Ed. Polirom.

Școala Profesională Specială Trinitas, Târgu Frumos

Iosif Judeanu

Managementul instituțiilor de învățământ poartă o serie de particularități ce-l diferentiază de abordările specifice altor tipuri de organizații. Deși principiile generale din managementul strategic se aplică și asupra acestor entități, apar o serie de specificații în modul în care viitorii manageri trebuie să-și organizeze activitățile de formare. Astfel, bunurile cu care un manager școlar operează și asupra cărora își îndreaptă așteptările din perspectiva eficienței educaționale, sunt reprezentate în primul rând de oameni și relații interumane. În cadrul organizațiilor școlare interacțiunea interumană este dominantă. Liantul acestor interacțiuni îl reprezintă finalitățile actului educațional. Aceste finalități au un caracter ce ține dominant de zona formalului dar în egală măsură un impact semnificativ îl au așteptările actorilor implicați în procesul educațional. Alături de finalitățile trasate instituțional, prin legiferare, apar o serie de variabile din zona subiectivității actorilor implicați: valori personale, dorințe, interese, atitudini, în ultima instanță personalitatea fiecăruia. Din interferență celor două dimensiuni, cea formal delimitată cu zona emanațiilor valorilor personale, se naște un element definitoriu pentru fiecare organizație în parte: cultură organizațională. Extrapolând un principiu din psihologia generală, care explică răspunsul diferit dat de subiecți diferiți expuși aceluiași stimul, vom înțelege cum anume răspund organizațiile la același tip de solicitări din partea mediului educațional precum și explicarea diferențelor apărute în planul eficacității educaționale. Întâlnim o abordare frecvența la nivelul înalt al decidenților de politică educațională: ignorarea specificului diferitelor tipuri de organizații școlare. Astfel, o serie de măsuri cu caracter general produc numeroase distorsioni în rândul entităților școlare, asupra cărora legislația generală mai mult le afectează funcționarea decât o ameliorează. A reglementa, prin modificarea realităților formale, nu înseamnă neapărat o reală ajustare la nevoile obiective din teren.

Lipsa unei culturi în domeniul promovării schimbărilor în educație a determinat în ultima perioadă adevărate furtuni metodologice la nivelul micilor beneficiari. Rezistență la schimbare, din sânul organizațiilor școlare, nu este întodeauna o reală rezistență ci mai degrabă o latență voluntară, de sabotaj, pe fondul saturației actorilor educaționali în multitudinea schimbărilor apărute de-a lungul anilor. Sistemul educațional prezent este unul plin de incertitudini.

În mod curent termenul de calitate trimite la atribute intrinseci unui produs disponibil sau serviciu prestat. Spunem despre ceva că posedă calitatea în măsură în care ne sunt satisfăcute anumite nevoi sau așteptări. Prin urmare elementele constitutive calității nu țin doar de produsul sau serviciul disponibil. Calitatea se definește mai degrabă ca un loc de întâlnire între așteptările beneficiarului și caracteristicile regăsite de acesta din urmă ca intrinseci produsului sau serviciului primit. În acord cu legislația internațională, educația este asimilată unui serviciu public prestat de instituții specializate aflate la dispoziția cetățeanului. Calitatea în educație se dorește a fi un sistem referențial complex înglobând modalitățile în care furnizorul de servicii educaționale reușește satisfacerea, prin raportare la anumite standarde, așteptărilor beneficiarului. În sistemul autohton de învățământ se încearcă eficientizarea implementării standardelor de evaluare în vederea autorizării/acreditării furnizorilor de servicii educaționale. Sunt elaborate standarde minime de autorizare, standarde de acreditare și evaluare periodică precum și standarde de referință. Se poate presupune că aceste standarde au fost elaborate pornindu-se de la o analiză clară a nevoilor de formare identificate în rândul beneficiarilor direcți

sau indirecti. Și totuși, dacă a furniza calitate înseamnă a răspunde unor nevoi reale, elaborarea unor standarde care se doresc a fi atinse de toți furnizorii lasă incertă adaptarea acestora din urmă la dinamică societății de astăzi. Altfel spus, cum poate un furnizor de educație să ofere servicii adecvate nevoilor gupurilor țintă și în egală măsură, să respecte anumite standarde? Legislația europeană, din care școală românească și-a ales modelele de urmat, permite o adaptare graduală atât la standardele reper cât și la mediul socio-educational aflat într-o continuă evoluție.

Standardele impuse au mai degrabă un rol de validare a competențelor furnizorului în asigurarea unor servicii corespunzătoare. Adevărată recunoaștere a calității furnizorului este asigurată de comunitatea în care acesta își desfășoară activitatea. Succesul este garantat doar de măsură în care se reușește identificarea nevoilor reale de formare educațională în rândul membrilor comunității precum și de flexibilitatea în a oferi o gama largă de servicii în cadrul aceluiași furnizor. O școală de succes este una de maximă deschidere. Acolo unde toți membrii comunității se pot regăsi că șansă de formare. Este o școală dinamică ce transcende imobilitatea școlii tradiționale. O școală care iese în întâmpinarea potențialilor beneficiari. O școală care nu doar identifica ci și creează nevoi de formare printr-o abordare prospectivă continuă. Adevărată calitate în educație trebuie privită cu mult dincolo de simplă raportare la anumite standarde mai mult sau mai puțin impuse. Din păcate, în prezent ne aflăm încă în stadiul de pilotare a conceptului de calitate în educație. Pentru a încuraja tradiția calității în educație, legislația specifică trebuie să permită o libertate crescută furnizorilor pe linia utilizării resurselor

Bibliografie

1. Cristea, S, 1996, Managementul organizației școlare, Editura Didactică și Pedagogică
2. Neacșu, I. Instruire și învățare, Editura Didactică și Pedagogică, București
3. Iosifescu S, 2001, Management educațional pentru instituțiile de învățământ, ISE, București

Lumea magică a copilăriei

Prof. Jurje Lucreția
Școala Gimnazială Giarmata

Dacă există ceva frumos în această lume, atunci sigur e copilăria. Această perioadă este perioada viselor, a poveștilor, a imaginației cu zâne și fericire maximă, în orice și oricine. În această perioadă se observă nostalgia tuturor, indiferent de vârstă, și de aceea e bine să o păstrăm în suflet și să o facem frumoasă pentru toate generațiile ce vin. De ce ar fi copilăria așa frumoasă? De ce tânjim toți după ea? Descoperim în timp că atunci suntem înconjurați de cei dragi, suntem protejați de greutate și orice rău iar cât privește specificul vârstei și pedagogia, descoperim că e perioada plină de joc și imaginație maximă, plină de activități recreative și atractive.

În acest articol aș vrea să mă axez pe cuvinte, cuvinte ce pot zidi copilăria sau o pot dărâma, deși copiii nu sunt conștienți total de efectul lor. Sunt cuvinte care pot ajuta, îndruma, zidi, ajuta, încuraja și da dovadă de iubire, astfel încât copilăria lor să fie mult mai frumoasă decât a noastră. De exemplu avem cuvinte frumoase: cred în tine, te poți baza pe mine, te prețuiesc/te iubesc, îmi pare rău, te rog, iartă-mă, pentru că..., nu, și altele bineînțeles. Aceste cuvinte sunt limite sau porți deschise spre o copilărie sănătoasă, încurajatoare și în siguranță. Când noi folosim aceste cuvinte par uneori simple, uneori restrictive, uneori neobișnuite pentru unii, dar efectul lor este să le confere siguranță și o locație unde se simt confortabili și iubiți. Nu e necesar să subliniez că în iubirea față de copii și copilăria lor putem folosi limite, putem folosi și negația sau dubla alegere, astfel încât copilăria să fie și asumare, deoarece ea aduce consecințe frumoase și ei percep și apreciază siguranța. Copiii tânjesc după atenție și să se simtă speciali, ei fiind umani, fiind gâdnitori ca adulții, și în această forfotă a lumii fiecare vrea să fie în centrul atenției, cu atât mai mult copiii ce sunt mici și practic neajutorați și nefinisați, încă. În acest context se cere ca adulții să lase să fie vulnerabili și să folosească ei aceste cuvinte în contextele ce sunt necesare, fără a exagera sau juca teatru. Atenție! Cei mici ne cunosc bine, sunt psihologi în miniatură și ne taxează dacă nu perseverăm sau le folosim doar ca să impresionăm sau impunem. Cel mai bun exemplu pentru ei, este exemplul nostru, am greșit față de ei, folosim iertarea și formulele frumoase, să nu ne fie jenă, ba chiar să fim primii la folosirea lor. Acest lucru îi va ajuta să nu pară ridiculizați sau puși în inferioritate, ci chiar sunt luați în serios și duce la copilăria îndrumată și fericită. În momentul în care folosim și Nu, avem grijă cum îl folosim și dacă e necesar dăm și motivații. Copilul trebuie să audă acest Nu dar în același timp să fie ajutat să-l ia în serios încât să-l asculte. Pentru aceasta și cuvântul Da are același efect și copilul e bine să-l cunoască foarte bine, adică adulții să se țină de cuvânt când îl folosesc și să accentueze acest lucru cu fiecare răspuns. Pe de altă parte inspiră încredere copilului în momentele când e necesar să ceară permisiunea, pentru diverse idei, dar mai ales în cele în care e instruit să fie

cerut ajutorul sau întrevede nevoia de ajutor sau pericol. Orice noutate poate provoca neliniște și ei caută răspunsuri la adulții din zona lor, aceștia reacționând echilibrat vor induce ideile benefice când spun da, și pericolele din spatele refuzului prin cuvântul Nu. Dacă unui copil i se răspunde întotdeauna cu Da, acesta nu va mai vedea rostul cererii permisiunii, a ordinii și a ierarhiei în viață și poate fi pus în pericol dincolo de evenimentele zilnice, rutinele sau situațiile obișnuite. Copilăria e frumoasă în acel moment în care copilul e mai presus de toate, dar în același timp e protejat, ajutat, încurajat să devină responsabil în micile idei ce țin de el.

Copilăria fericită ar trebui să o aibă toți copiii, indiferent de educația sau de finanțele părinților, aceștia vizând aspectele mult mai importante în viață, anume responsabilitatea ce o au în a-i forma, a-i proteja și îndruma în fiecare zi.

Bibliografie:

MAGIE SAU FAPTE BUNE?

Prof. înv. primar Kacsó Tünde

Școala Gimnazială ”Romulus Guga” , Tg.Mureș

„Bunătatea este limbajul pe care surdul îl poate auzi și orbul îl poate vedea.”

(Mark Twain)

Copilăria este cea mai frumoasă etapă a vieții fiecăruia. Este o lume mirifică în care tristețea nu-și găsește locul și unde există doar bucuria de a trăi. Este lumea pe care oricât ne vom strădui, nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată. Copilăria face parte parca dintr-o altă lume. O lume a basmelor, a inocenței și a naivității, o lume ireală și fantastică, plină de emoție, bucurie și culoare. Un tărâm magic, un tărâm al fanteziei în care fiecare copil gustă din splendorile vieții.

Copilăria este un loc și un timp al fericirii, o insulă a nemuririi luminată de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm.

Copilăria va rămâne în memoria fiecăruia ca un reper a ceea ce înseamnă Fericirea. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin... Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate.

Copilăria pune bazele întregii vieți. Ea reprezintă etapa formării caracterului și a dezvoltării anumitor aptitudini care o să ne urmărească întreaga viață. Este cu siguranță cea mai prețioasă perioadă a vieții. Aceasta este însă o perioadă influențată de foarte mulți factori cum ar fi: familia, educația, cercul social, informațiile primite și timpul petrecut împreună cu cei din jur. Astfel, foarte mult contează implicarea părinților și a bunicilor în primul rând, în formarea caracterului copilului. Raportat la tot ceea ce s-a întâmplat în această etapă a vieții copilăria va rămâne de-a lungul anilor fie o amintire frumoasă fie un coșmar.

În ultimii ani tot mai des auzim de copii cu “cerințe educative speciale” (CES). Oare copilăria acestora seamănă cu cea prezentată anterior?

În țara noastră, CES a devenit un concept uzual concomitent cu dezvoltarea învățământului integrat, care promovează educația centrată pe elev. Acest curent educațional are la bază filosofia normalizării, care consideră că diferențele dintre oameni sunt firești, țin de natura umană. În consecință, învățământul trebuie să se adapteze la aceste diferențe și la cerințele de educație care derivă din ele.

O dată cu începerea grădiniței și în primii ani de ciclu primar sunt identificați și copiii care suferă de afecțiuni mai ușoare deoarece apar dificultăți de adaptare la viața școlară (efort, atenție, concentrare, memorare, socializare).

Copiii cu CES au dificultăți de învățare și dizabilități care fac ca învățarea pentru ei să fie mai grea decât pentru alți copii de aceeași vârstă. Ei pot avea nevoie de ajutor suplimentar: în gândire, la

înțelegere, în plan fizic, în plan senzorial, în plan emoțional, în vorbire, în relaționarea cu ceilalți.

Dificultățile de învățare reprezintă o tulburare a unui sau mai multor procese psihice de bază implicate în înțelegerea sau folosirea limbii vorbite sau scrise care se manifestă într-o abilitate imperfectă de a asculta, gândi, vorbi, scrie, pronunța sau de a face calcule matematice.

Dificultățile de învățare apar în: citit, scris, vorbit sau calcul.

În concluzie CES poate însemna că un copil are dificultăți cu:

- toate cerințele școlare
- citit
- scriere
- calcule matematice
- înțelegerea informațiilor

Deseori colegii de clasă și unii părinți nu sunt dispuși să accepte copiii cu CES în colectivul clasei, cer ca acei elevi să plece din clasă sau amenință că își vor transfera copilul în altă clasă sau la o altă unitate școlară. De aceea noi, cadrele didactice suntem nevoite să îi educăm frecvent – atât pe elevii noștri cât și pe părinții acestora – să fie mai toleranți, să se accepte reciproc, să aprecieze micile reușite ale colegilor cu CES, să le dea o mână de ajutor, să îi încurajeze, etc.

Eu consider că un profesor zilnic dă dovadă de multă toleranță, de răbdare, de empatie, de dragoste, de flexibilitate și este benefic dacă se străduiește să-și formeze un colectiv tolerant, empatic, dar competitiv, cu spirit de inițiativă, ambițios și deschis spre tot ce e util și bun.

În această lucrare aş puncta câteva idei despre toleranța care naște câte o faptă bună în fiecare zi.

Trăim într-o lume în continuă mișcare, agitată, prea puțin atentă la cei din jur, dar cu dorința ascunsă de a fi remarcată, înțeleasă, apreciată și iubită. La școală întâlnim tot mai des copii cu probleme de comportament sau cu nevoi speciale. Zilnic încercăm să-i facem mai înțelegători, mai toleranți pe elevii noștri și pe părinții acestora față de problemele și situațiile create de cei din jurul nostru. Într-o societate egocentristă omul uită că trăiește în comuniune cu alți oameni și că alături de el se află semeni ce au nevoie de înțelegerea și sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învățăm să ne acceptăm. *Diferiți, dar egali* – este un principiu al egalității și respectului reciproc.

Din clasa a III-a studiem și educația civică, materie îndrăgită de majoritatea învățăceilor mei, datorită studiilor de caz dezbătute la oră și formulăm concluziile potrivite. Educația civică presupune favorizarea acțiunilor de identificare și respectare a diversității, de respectare a drepturilor celorlalți prin analogie cu drepturile proprii, armonizarea individualității cu grupul, promovarea toleranței ca atitudine activă. Toleranța presupune respect, încredere, deschidere, empatie și comunicare.

Multe lecții au la bază toleranța față de cei din jurul nostru. Educația în spiritul toleranței este de dorit să fie începută de timpuriu, din fragedă copilărie și clădită în fiecare zi. Copilul urmează exemplul de comportament al celor din anturajul său și se raportează la ceilalți în același mod în care părinții și apropiații lui o fac. Dacă noi, adulții valorizăm o persoană pentru ceea ce

este și nu pentru cine este, ce statut social sau economic are, ce etnie ori ce religie are, copiii noștri vor învăța să facă la fel. Bune prilejuri de încurajare a unei atitudini de toleranță și acceptare la copii pot fi ieșirile în societate, jocurile din aer liber sau de la școală, alături de ceilalți copii și foarte important e exemplul nostru, al adulților. Toleranța ca atitudine și comportament, se învață, se însușește pe bază de modele de la cea mai fragedă vârstă, școala devenind mediul educative principal pentru participarea, exersarea acesteia, dar și un agent de integrare socială și un centru cultural al comunității.

Toleranța ar putea însemna faptul de a recunoaște și a accepta modul de a fi al altor persoane sau grupuri, adică faptul de a nu interzice, a nu împiedica și a nu interveni în comportamentul respectivei persoane sau a grupului. Este vorba de respectarea libertății celuilalt, a modului său de a gândi, simți și acționa, a convingerilor sale. ”Cuvântul toleranță nu înseamnă adaptare, ci păstrarea diferențelor de mentalitate.” (Anica Dobra)

Activitățile extrașcolare pot contribui și ele la realizarea acestei dimensiuni a educației. Întâlniri ale elevilor cu anumiți invitați: persoane cu dizabilități, persoane aparținând unor minorități naționale, rase, reprezentanți ai asociațiilor persoanelor cu deficiențe, reprezentanți ai diferitelor culte religioase, istorici, medici, inițierea de activități care au în vedere sprijinirea persoanelor aflate în dificultate, etc.

Uneori auzim povața: ”Tratează-i întotdeauna pe alții așa cum ți-ar conveni să fii tratat tu însuși!” , dar constatăm realitatea cruntă în care diversele handicapuri (fizice, mentale), orientări religioase diferite, stări materiale, origini etnice diferite ale unor persoane de lângă noi îi fac să sufere pe aceștia din cauza intoleranței, disprețului sau indiferenței altora. Aceștia noi trebuie să le oferim posibilitatea de a se integra în colectivitate, de a-și exprima părerile, de a simți bucuria fiecărei zile, cu atât mai mult copiilor pe care îi educăm și pentru viitorul cărora suntem răspunzători.

Când suntem la răscruce de drumuri, vântul nostalgic al copilăriei ne arată drumul corect spre lumină și adevăr. Amintirea copilăriei păstrează magia a ceea ce suntem noi cu adevărat.

Bibliografie

- “*Cultură și personalitate*”, Ed. Militară, București, 1991;
- Andrei Popescu – “*Colegul și prietenul meu*”, Ed. Ceres, București, 1979;
- Ionescu, Miron, ”Demersuri creative în predare și învățare”, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000
- Țoldan, Rodica (coord.), „Idei, suflet și dorință de a educa copiii. Îndrumător pentru educatori, elevi și studenți”, Arad, 2007
- https://www.academia.edu/43201055/Copiii_cu_CES

”SĂ CREȘTEM MARI ȘI SĂNĂTOȘI”-ACTIVITATE OPȚIONALĂ

Kanizsay Annamaria, Grădinița cu P.P.”Căsuța poveștilor”, Cluj-Napoca

Conform Curriculumului pentru Educația Timpurie, elaborat de Ministerul Educației Naționale, activitățile opționale fac parte din categoria activităților de învățare precum și a celor de dezvoltare personală. Aceste activități se pot include în programul zilnic al copiilor.

Opționalul ales ” Să creștem mari și sănătoși” vine în sprijinul preșcolarilor ca o premisă pentru a se adapta unui stil de viață sănătos. Educația pentru sănătate la preșcolari permite învățarea comportamentelor sanogene și integrarea lor în rutinele comportamentale.

Promovarea sănătății în rândul preșcolarilor prin oferire de informații despre regulile de igienă individuală și colectivă și de formare a unor deprinderi de viață sănătoasă, fundamentează conceptul de educație pentru sănătate.

Motivez alegerea acestei teme prin dorința de a asigura copiilor noștri un viitor comportament igienic adecvat pentru promovarea unei vieți sănătoase. Temele alese în cadrul acestei programe de opțional doresc să-l familiarizeze pe copil cu deprinderile de igienă și alimentare adecvate și să-l ajute să conștientizeze pericolele iminente ale unui comportament (sanitar sau alimentar) neigienic.

COMPETENȚE GENERALE:

Competențele generale sunt urmărite pe întreg parcursul activității opționale:

- Însușirea unor norme de comportament igienic pentru asigurarea echilibrului dintre sănătatea individuală și cea colectivă;
- Formarea deprinderilor de alimentație rațională;
- Desfășurarea de exerciții fizice în vederea menținerii sănătății;
- Dezvoltarea capacității de utilizare a normelor igienico-sanitare prin corectarea deprinderilor greșite și încurajarea celor corecte;

COMPETENȚE SPECIFICE:

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare
2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării
3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală

COMPORTEMENTE VIZATE:

- 1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei
- 1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare
- 1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate
- 2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat.
- 2.2. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor.
- 2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii.
- 3.1. Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase.
- 3.2. Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale
- 3.3. Demonstrează abilități de autoprotecție față de obiecte și situații periculoase
- 3.4. Utilizează reguli de securitate fizică personală

CONȚINUTURI :

1. Corpul uman : părțile componente, organele de simț
2. Igiena personală : igiena mâinilor și a unghiilor, igiena cavității bucale, igiena părului, igiena corpului, igiena îmbrăcăminte și a încălțăminte;
3. Alimentație sănătoasă
4. Mișcare, sport, educație fizică
5. Activitate și odihnă
6. Sănătatea mediului : curățenia camerei/a sălii de grupă, aerul, soarele

FORME DE ORGANIZARE: Activități frontale cu toți preșcolarii, activități individuale și pe grupe, activități în colaborare cu alți factori educaționali (asistent medical)

VALORI ȘI ATITUDINI:

Competențele generale și comportamentele vizate care se formează în urma parcurgerii acestei activități opționale, au la bază și promovează următoarele valori și atitudini:

- Atitudinea pozitivă față de educație pentru sănătate;
- Curiozitate pentru dezvoltarea unor comportamente de protejare a sănătății personale și a mediului;

Prin acțiunile propuse :

- va crește interesul copiilor pentru aplicarea corectă a normelor igienico-sanitare ;
- se vor forma trăsături pozitive de voință și caracter la copii;
- va crește calitatea învățământului prin abordarea unor teme legate de igiena personală, igiena alimentației, igiena mediului ;

MODALITĂȚI METODOLOGICE:

Modalitățile metodologice folosite pe parcursul activității opționale le-am ales în așa fel încât să respecte **particularitățile de vârstă a preșcolarilor**. În primul rând vom ține cont de tendința lor de a învăța prin joc, imitație, mișcare, situații concrete, dar și de curiozitatea pentru exploatarea lucrurilor noi. Astfel, **sugestiile metodologice** aplicate sunt :

- abordarea ludică;
- învățarea în context.

TEMATICA ORIENTATIVĂ

<i>Conținuturi</i>	<i>Activități</i>
Corpul uman – părți componente	” Cine sunt eu” – observare
Organele de simț	” Simțurile mă ajută”- joc didactic/ memorizare
Starea de sănătate	” Ce înseamnă să fii sănătos” - conversație
Starea de boală	” Mă doare gâtul” – vizită la cabinetul medical
Creșterea și dezvoltarea	” Cresc mare și voinic”- album cu poze
Igiena personală	” Prietenii curățeniei–apa și săpunul”–act. practică
Igiena cavității bucale	” Sfatul periutei de dinți” - lectură
Igiena nasului	” Batista” – memorizare/ poveste cu început dat
Igiena mâinilor și a unghiilor	” Mănuțe curate/mănuțe îngrijite”- desen
Igiena părului	” Cum mă spăl pe păr” – lectură după imagini
Igiena îmbrăcăminte și încălțăminte	” Hăinuțele mele” – poveste creată
Boli cauzate de lipsa de igienă	” Ce e bine și ce-i rău” - memorizare
<i>Evaluare</i>	” Cum ne apărăm de microbi” – joc didactic
Igiena sălii de grupă	” Sala mea e mereu curată” – observare/act.gospodărească
Igiena locuinței	” Camera mea” – conversație/desen
Activitate și odihnă	” Programul zilnic” – vizionare PPT
<i>Evaluare</i>	” Mediul în care trăiesc” - concurs

<i>Conținuturi</i>	<i>Activități</i>
Alimentație sănătoasă	” Piramida alimentelor”- observare
	” Spune ce trebuie să mănânc” – conversație
	” Cum consumăm alimentele” – desen/joc de rol
Diversitatea alimentelor	” Fructele și legumele – izvor de sănătate” – activitate gospodărească
Diversitatea alimentelor	” Bucătarul priceput” – joc de rol
Diversitatea alimentelor	” Dulciuri sănătoase” - conversație
Igiena veselei	” Cu mama în bucătărie” – vizionare PPT
Alimentație sănătoasă	” De ce avem nevoie de vitamine”- conversație
	” Alimente sănătoase/alimente nesănătoase” – joc didactic
<i>Evaluare</i>	” Ziua prietenului meu” – joc de rol (alcătuirea meniului, pregătirea gustării, așezarea mesei, curățenia după eveniment)
Călirea organismului prin sport	” Gimnastica zilnică” - exerciții
	” Minte sănătoasă în corp sănătos” – plimbare în aer liber
	” Aer, soare și mișcare” – jocuri de mișcare în curtea grădiniței
	” Aerul – prietenul nostru” - drumeție
Călirea organismului	” La plajă”/despre soare – conversație/ PPT
Sănătatea	” Sănătatea, bunul cel mai de preț” - convorbire
<i>Evaluare</i>	” Știu să fiu sănătos” - concurs

BIBLIOGRAFIE

1. *Curriculum pentru educația timpurie*, M.E.N, 2019, pag.13, pag.22-23
2. *Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul pentru educația timpurie*, 2019, pag.34-35
3. Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga, *Metode interactive de grup – ghid metodic pentru învățământul preșcolar*, Editura Arves, 2007, pag.140-148, 203-212, 240-242, 277-288
4. *Revista Învățământul Preșcolar* nr 3-4/2016, București, 2016
5. *Revista Învățământul Preșcolar* nr 1-2/2017, București, 2017

DEZVOLTAREA IMAGINAȚIEI ÎN ȘCOALĂ

Kapusi Emese, Liceul Pedagogic „Benedek Elek”

Mircse Zsuzsánna, Liceul Pedagogic „Benedek Elek”

Potrivit Emőke Bagdy, psiholog clinician, cultura școlară actuală se bazează în mare parte pe rațiune și pe acumularea cunoștințelor lexicale, oferind puțin spațiu pentru educația care afectează conștiința emoțională, bazată pe emisfera dreaptă a creierului. Cu toate acestea, inteligența emoțională și inteligența socială, care se bazează în mare parte pe aceasta, fac ca cunoștințele noastre să fie vii, să servească umanității. Înțelepciunea inimii trebuie să însoțească cunoștințele raționale, astfel încât din armonia celor două să se nască dragostea de viață, dragostea de oameni, respectul reciproc, bucuria cooperării și tot ceea ce contribuie la fericirea noastră, spune Bagdy.

Conceptul de anxietate a câștigat un spațiu semnificativ în gândirea științifică și cotidiană în ultimele decenii, la fel ca stresul sau depresia. Vorbim de anxietate infantilă atunci când situațiile de urgență, situațiile de stres se concentrează și împiedică individul să se dezvolte armonios din punct de vedere fizic, psihic și intelectual. De aceea, impactul emoțiilor este foarte important. Ne putem aștepta ca doar acei elevi care sunt interesați de materie, de problemele abordate și care cunosc bucuria soluționării unei probleme să depună eforturi pentru a rezolva sarcina, cei care sunt interesați de performanțele lor școlare și, astfel, sunt emoțional legați de munca școlară. Relația emoțională înseamnă și frica de a răspunde la lecție, de examinare, de muștrarea profesorilor sau părinților, aversiunea față de școală, eșecul, plictiseala. Astfel, calitatea emoțiilor, pozitivă sau negativă, joacă un rol important în ceea ce privește tipul de copii pe care dorim să-i educăm.

Copilul care este caracterizat de un anumit tip de anxietate simte o tensiune constantă, frică, este incapabil să se relaxeze și este preocupat în mod continuu de diverse lucruri. Aceste gânduri afectează activitățile zilnice, performanța și relațiile sociale. Scopul nu este reducerea situațiilor de anxietate pentru a preveni apariția anxietății, ci dezvoltarea unei atitudini sigure, acceptante, înțelegătoare și de ajutor față de propriile temeri și anxietăți, astfel încât viața să devină mai ușor de trăit.

Utilizăm două instrumente în timpul predării, care sprijină educația și dezvoltarea emoțională, pentru a face zilele mai suportabile și mai iubibile pentru fiecare copil. Anxietatea menționată anterior o rezolvăm prin dezvoltarea imaginației. Ambele instrumente au fost concepute și dezvoltate de psihologul Piroska Bálint, care a lucrat mai mulți ani ca educator cu copiii.

Calendarul Scara Emoțiilor, elaborat de psihologul Piroska Bálint, este un instrument pentru dezvoltarea inteligenței emoționale și sociale. Potrivit acesteia, condiția fundamentală a învățării este crearea unui climat emoțional sigur. Putem oferi cea mai mare siguranță emoțională copiilor ascultându-i, înțelegându-le sentimentele și acceptând starea lor actuală. Conectându-ne la emoțiile lor, creăm o bază pentru deschidere, curiozitate și receptivitate la învățare, chiar și la schimbarea comportamentului. Calendarul cuprinde lunile de la septembrie la iunie și atribuie fiecărei luni o emoție pe care trebuie să se concentreze în luna respectivă. De asemenea, include o listă cu numele clasei și un tabel în care copiii își evaluează zilnic starea emoțională pe o scară de la 1 la 10 (1 – mă simt foarte rău, 10 – mă simt foarte bine). În prima zi a lunii prezentăm emoția asociată lunii respective (de exemplu: septembrie – luna entuziasmului). Scopul este înțelegerea și aprofundarea conceptului, apoi aplicarea acestuia în practică pe parcursul lunii. De asemenea, în timpul întâlnirilor de dimineață, fiecare copil își evaluează zilnic starea emoțională pe baza scării date, oferind feedback imediat despre starea lor de bine. Acest lucru oferă o oportunitate imediată de comunicare, în timpul căreia copiii pot explica evaluarea lor, pot exprima și denumi sentimentele asociate și colegii pot oferi sugestii sau soluții la cele auzite.

Utilizarea zilnică a calendarului contribuie la:

- conștientizarea și urmărirea stărilor emoționale individuale, care sunt pilonii de bază ai inteligenței emoționale,
- dezvoltarea abilităților de comunicare și empatie între colegii de clasă,
- îmbunătățirea comunicării și relației dintre profesor și copil,
- predicția, identificarea și prevenirea problemelor psihice din copilărie. În plus, asigură și educația pentru perseverență, regularitate și răbdare.

Completarea și discutarea calendarului emoțional implică între 5 și 15 minute zilnic, în funcție de necesități. La acesta am adăugat o serie de exerciții de o oră, o dată pe săptămână, numită Grădina Magică, asociată tot cu numele Piroska Bálint. Seria de exerciții Grădina Magică este un program de dezvoltare a imaginației și relaxării pentru copii cu vârste între 5 și 12 ani, care cuprinde 36 de exerciții pentru un an școlar complet.

Potrivit cunoscutului psiholog pentru copii, Tamás Vekerdy, povestea văzută nu este o poveste, deoarece nu implică formarea imaginilor interioare. În timpul exercițiilor din Grădina Magică, copiii rețin lucrurile auzite și percepute și le atribuie o coloratură emoțională pozitivă sau negativă. Imaginile interioare au o puternică încărcătură emoțională, legând gândurile de emoții. Potrivit psihologului Annamária Kádár, prin crearea imaginilor interioare, copilul are posibilitatea de a rezolva anxietățile prin intermediul acțiunii poveștii (în acest caz, al istoriei). Această abilitate îl va ajuta și ca adult în rezolvarea problemelor.

Aplicarea practică a metodei are loc conform unei coregrafii stabilite, întotdeauna în aceeași perioadă și oră, facilitând astfel formarea unui ritual, care oferă un cadru și o siguranță, ceva așteptat, la care copiii se pot pregăti și știu că este un moment important al zilei respective. Exercițiile sunt planificate pentru orele de după-amiază, ca o încheiere a zilei. Copiii se așează confortabil pe covor cu pernele lor de poveste, întunecăm ferestrele, aprindem o lumânare și ne liniștim. Pe o muzică de meditație liniștită, citim o poveste (de exemplu: Balonul colorat, Covorul magic, Cascada...), pe care copiii o ascultă cu ochii închiși. Fiecare poveste este construită similar, copiii trebuie să ajungă în grădina lor magică cu ajutorul imaginației, unde întâlnesc copacii bucuriei și tristeții, pe care pot agăța ceea ce îi face fericiți sau triști. În plus, în grădină are loc mereu o întâlnire interesantă cu ceva sau cineva. În timpul acestor întâlniri se întâmplă lucruri minunate, copiii pot zbura pe un covor magic, se pot ascunde într-o floare, pot face trei dorințe care se împlinesc, pot primi răspunsuri la întrebările lor de la copacul atotcunoscător. La finalul poveștii, ne întoarcem în clasă și oferim copiilor posibilitatea să-și povestească călătoria interioară cu ajutorul întrebărilor ghidate, în funcție de povestea respectivă: Ce ai agățat în copaci?, Cum a fost balonul tău?, Cum te-ai simțit în el?, A urcat în aer sau a rămas pe pământ?, sau să deseneze tot ceea ce au imaginat.

Exercițiile din Grădina Magică contribuie la:

- creșterea calmului copiilor,
- dezvoltarea imaginației și fanteziei lor,
- conștientizarea și dezvoltarea emoțională,
- descoperirea resurselor lor interioare.

Ne putem identifica cu gândul lui Albert Einstein, „Imaginația este mai importantă decât cunoașterea”, deoarece prin imaginație putem deschide, fundamenta și dezvolta lumea intelectuală și spirituală a copiilor. Această forță interioară contribuie la îmbogățirea fanteziei lor și la transformarea imaginației în realitate.

Bibliografie:

1. Bálint Piroska: A Varázskert, 2019, Budapest, 9.
2. www.erzelmifejleszttes.hu
3. Kádár Annamária: Mesepszichológia, 2017, Kulcslyuk Kiadó, Budapest

Rolul jocului didactic muzical în orele de Educație muzicală, în contextul tehnologizării

Profesor pentru învățământul primar : Kato Anca

Școala Gimnazială "Nicolae Iorga" Baia Mare

Evoluția societății noastre, însoțită și de dezvoltarea accentuată a tehnologiei, a condus în cele din urmă la situația în care oamenii cântă din ce în ce mai puțin cu vocea, apelând la mijloacele de redare atât de diverse de care dispun. Am constatat că foarte mulți copii din zilele noastre, sunt înhițați, rușinați atunci când trebuie să cânte vocal, poate și datorită tehnologiei moderne, unde cu foarte mare ușurință au acces la diferite site-uri de stocare a muzicii, evident la acest fenomen contribuie atât părinții cât și educatorul. Datorită tehnologiei moderne, este descurajat cântarea vocală. Cântecele copilăriei fragede sunt înlocuite cu CD-uri, povești, filme pentru copii. Astfel, părinții își pierd treptat deprinderea de a cânta și nu-i mai învață pe cei mici vreun cântec, nu le mai spun vreo poveste.

În acest sens am utilizat mult aplicațiile de pe **youtube-<https://www.youtube.com/watch?v=k0oH6DqA2Is>**, **muzicograma**, care au venit cumva în întâmpinarea dascălilor, De asemenea, am solicitat copiii, acolo unde s-a putut și înregistrarea individuală a unor scurte momente "artistice" tematice și încărcarea lor pe diverse platforme educaționale spre a fi evaluate de către mine.

Dacă sunt întrebați de la cine știu un cântec sau o poveste, de cele mai multe ori spun că le știu de pe TV, de pe PC, uneori de la bunici și, mai rar, de la părinți. Din nefericire, părinții au tot mai puțin timp la dispoziție pentru a petrece cu copiii lor. De aceea, această sarcină rămâne din ce în ce mai mult în grija școlii.

Liviu Comes a analizat mulți ani activitățile muzicale și culturale din școli, exprimându-și îngrijorarea pentru modul în care se desfășoară acestea. A constatat că dascălii nu mai antrenează toți copiii în activitățile muzicale, că la serbările școlare folosesc CD-uri cu negativele cântecelor pentru a crea impresia că toți copiii cântă bine, ceea ce este un neadevăr. Este de preferat să se audă un cântec nu tocmai omogen decât mimarea unuia cântat perfect. Este o greșeală imensă a acestor dascăli. Ea rezultă din slaba pregătire muzicală, dar și din mentalitatea că, în raport cu celelalte discipline școlare, muzica nu este importantă. Din experiența personală, pot spune că după o oră de educație muzicală la care s-a participat cu

bucurie, copiii se simt eliberați de tensiuni, se încarcă de energie, de bună dispoziție, uită de oboseala de la activitățile anterioare, iar randamentul următoarelor activități este mult mai mare.

Jocul trebuie să fie prezent în viața copiilor pentru că face parte din preocupările lor. Nu este o activitate întâmplătoare, ci are un rol bine determinat în educarea copilului. Johan Huizinga spune: *Jocul, ca formă de activitate, ca formă cu tâlc și ca funcție socială – acesta este obiectul lui*¹. Jocul are același rol în viața copilului pe care îl are munca în viața adultului. Și unul și celălalt se află în fața unei provocări, sunt puși într-o situație pe care o au de rezolvat. Uneori le rezolvă, alteori nu. Dacă reușesc, se simt fericiți și împliniți. Dacă nu au realizat ce și-au propus, învață că o nereușită nu-i poate opri, că trebuie să continue, că este nevoie de voință și de perseverență.

Trăsătura cea mai importantă a jocului didactic este aceea că îmbină sarcinile didactice cu elementul distractiv și libertatea de exprimare. Sarcinile pe care le au de rezolvat sunt pentru ei pretexte de joc. Jocul trebuie să aibă sarcini accesibile pentru vârsta copilului, să poată *gusta* din bucuria succesului.

Unul dintre specialiștii care au vizat toate aspectele educației muzicale (educația ritmică, melodică, citirea notelor, audiția muzicală, improvizația etc.) este Maurice Martenot, care a scris multe jocuri didactice muzicale ce pot îndeplini aceste obiective.

Un alt mare pedagog care pune accent pe folosirea jocului didactic muzical ca metodă de educație muzicală este George Breazu. El schimbă din temelii programele școlare pentru toate ciclurile de învățământ. George Breazu pornește de la convingerea că metodele, mijloacele didactice și materialul muzical trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă ale copiilor.

Gabriela Viorica Munteanu surprinde foarte bine concepția pedagogului român care a utilizat – ca sursă pentru cântecele cu scop didactic – folclorul românesc.

Elena Chircev sintetizează concepția lui George Breazu și citează: *Viața copilului și, mai ales, fantezia lui deosebit de vie la această vârstă, natura înconjurătoare, anotimpurile, evenimentele proprii lumii copilărești, precum și impulsia firească de creație în joc, în jocul și*

¹ Johan Huizinga, *Homo ludens*, Editura Humanitas, București, 2003, p. 41.

*jucăriile muzicale și în cântec, vor forma substratul obișnuit de experiență sufletească din care trebuie să răsară cântecul și jocul copiilor mici*².

Așadar, putem concluziona că jocurile didactice au un rol în:

- dezvoltarea psihică generală: facultăți intelectuale, percepții, spirit de observație, imaginație, limbaj muzical, deprinderi muzicale;
- educarea morală: stăpânirea de sine, disciplina, perseverența, încrederea în sine, solidaritatea, simțul răspunderii, atitudinea corectă în fața succesului sau a înfrângerii într-o întrecere.

În Legea învățământului din ianuarie 2011, idealul educațional spre care se tinde are în vedere *dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală*³. Elevul este participant activ la propria formare. Trebuie să se țină cont de disponibilitățile și potențialul lui, iar activitățile să fie cât mai diversificate. Copilul poate să-și exprime opiniile, curiozitățile, are voie să găsească și alte soluții la o problemă ivită, are libertate de exprimare. Acesta este mediul în care personalitatea lui se poate dezvolta.

Personalitatea copilului, elevului este într-o continuă formare, modelare și remodelare – în funcție de mediul în care își desfășoară activitatea, de factorii externi și interni care își pun amprenta. Posibilitățile de formare și dezvoltare a personalității sunt multiple. Paul Popescu-Neveanu, în *Dicționar de psihologie*, spune că jocul este o *formă de activitate specifică pentru copil și hotărâtoare pentru dezvoltarea lui psihică. Sub influența jocului se formează și se restructurează întreaga activitate psihică a copilului*⁴.

Una dintre aceste activități este și jocul. El a apărut odată cu omul; oriunde și oricând există copii, există și joc. Jocul ocupă un loc important în viața lui. Prin joc, orice copil imită realitatea din jur: activitățile și preocupările adulților din preajma lui, comportamentele pe care le observă. Are o nevoie interioară de a se juca pentru că în joc are libertatea de a se manifesta, de a face și spune tot ce simte, tot ce gândește, de a lua decizii fără a mai cere permisiunea unui adult.

² Elena Chircev, *Sisteme de educație muzicală*, Editura Media Muzica, Cluj-Napoca, 2010, p. 130, care citează din George Breazu, *Educația și instrucția*, în vol. *Muzica românească de azi*, București, 1936, p. 512.

³ ****Legea învățământului*, nr. 1/2011, articolul 2, alineatul 3.

⁴ Iosif Csire, *Jocul creativ în educația muzicală generală*, Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu”, București, 1987, p. 5.

*Jocul leagă și dezleagă. Captivează. Farmecă, adică vrăjește*⁵. La fel de adevărat este faptul că adultul poate influența maniera de joc a copilului: prin comportamentul lui de zi cu zi (să fie cinstit, să aibă o atitudine corectă și controlată, să fie pozitiv, să nu creeze situații conflictuale). Toate acestea se vor regăsi în jocurile copiilor, dar, mai ales, în comportamentele și atitudinile lui de mai târziu.

Jocul didactic este una din cele mai importante metode care contribuie la dezvoltarea personalității elevului prin crearea unor situații de joc ce-l dirijează spre comportamente și atitudini pozitive. Utilizarea jocului didactic muzical are efecte benefice pentru că *...jocul este strâns împletit cu ritmul și cu armonia, cele mai nobile manifestări ale capacității de percepție estetică din câte i-au fost dăruite omului*⁶. Întrucât jocul didactic are în vedere o sarcină din programa școlară, *jocul se preschimbă în seriozitate, iar seriozitatea în joc*⁷.

⁵ Johan Huizinga, *Homo ludens*, Editura Humanitas, 2003, p. 49.

⁶ Johan Huizinga, *Homo ludens*, Editura Humanitas, 2003, p. 44.

⁷ Johan Huizinga, *Homo ludens*, Editura Humanitas, 2003, p. 46.

Bibliografie:

- *<https://www.youtube.com/watch?v=k0oH6DqA2Is>
- * Elena Chircev, *Sisteme de educație muzicală*, Editura Media Muzica, Cluj-Napoca, 2010
- * George Breazul, *Educația și instrucția*, în vol. *Muzica românească de azi*, București, 1936
- * *Legea învățământului*, nr. 1/2011, articolul 2, alineatul 3.
- * Iosif Csire, *Jocul creativ în educația muzicală generală*, Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu”, București, 1987
- * Johan Huizinga, *Homo ludens*, Editura Humanitas, 2003

PROIECT EDUCAȚIONAL DE EDUCAȚIE INTERCULTURALĂ “ZÂMBIM ÎN ARMONIE, BUCURÂNDU-NE DE COPILĂRIE”

Prof. înv. primar, Mihaela Kristof
Școala Gimnazială Balinț – Timiș

”Diversitatea este arta de a gândi independent împreună” (Malcolm Forbes)

ARGUMENT

Nucleul conceptului de educație interculturală, îl constituie : dialogul culturilor, înțelegerea dintre culturi, valoarea și originalitatea fiecărei culturi, înțelegerea dintre comunități. (Lorcerie, 2002).

Educația interculturală promovează atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raportului „eu-celălalt” și a noțiunii de străin, recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni și nu prin aplicarea polarității superior-inferior. De asemenea presupune promovarea unor politici școlare care să permită egalizarea șanselor în educație și a unor strategii de valorificare a diferențelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice.

Școlile își bazează activitatea în mare parte pe principiul conform căruia toți suntem egali. Acum educația interculturală cere școlii să ia în considerare și să respecte diferențele interculturale dintre indivizi.

Elevii sunt materialul cel mai ușor de prelucrat, dacă dascălul nu are prejudecăți, dacă există pasiune, convingere, dragoste și o preocupare permanentă de a scoate în evidență tot ce are mai valoros un grup etnic.

Perspectiva interculturală de concepere a educației poate să conducă la atenuarea conflictelor și la eradicarea violenței în școală, prin formarea unor comportamente precum (cf. Walker, 1992, p.8):

- aptitudinea de a comunica (a asculta și a vorbi);
- cooperarea și instaurarea în sânul unui grup cum ar fi grupul de clasă, de joacă;
- respectul de sine și al altora, toleranța față de opiniile diferite;
- luarea de decizii în chip democratic;
- acceptarea responsabilității altora și a propriei persoane;
- soluționarea problemelor interpersonal, etc.

Școala, în materie de educație interculturală trebuie să-și propună să realizeze un proces de integrare prin fructificarea preachizițiilor culturale pe care le posedă elevii.

Proiectul este inițiat din necesitatea cunoașterii obiceiurilor, a muzicii și dansurilor specifice fiecărei culturi precum și a cultivării toleranței între etnii, știut fiind faptul că România este un model al interculturalității și a conviețuirii pașnice între toate culturile.

SCOPUL PROIECTULUI:

Educarea elevilor în sensul recunoașterii și respectării diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a celorlalți

GRUP ȚINTĂ:

- elevi din învățământul primar din școlile partenere

COORDONATOR: Prof.în.v.primar Kristof Mihaela

COLABORATORI:

- ✓ Inspectoratul Școlar Județean Timiș
- ✓ CDI-ul unităților de învățământ/Bibliotecile școlare

RESURSE:

➤ *Umane:*

- CADRELE DIDACTICE – organizează și desfășoară activități diverse;
- ELEVII – optează pentru anumite activități și participă activ la acestea, dar și la altele prevăzute în program;
- PĂRINȚII ELEVILOR – participă la unele activități, în calitate de însoțitori sau persoane resursă și monitorizează timpul liber al elevului, în sensul realizării educației pentru toleranță;
 - **Materiale:** tehnologie modernă, conexiune la internet, DVD-uri cu filmulețe, hârtie glasată/carton colorat, lipici, cărți, albume, imagini, CD-uri cu cântece etc.

OBIECTIVE:

Pentru elevi:

- Să se familiarizeze cu diferitele etnii care trăiesc pe teritoriul României;
- Să-și formeze o atitudine de grijă și respect față de semenii indiferent de etnie;
- Să-și dezvolte interesul pentru cunoașterea valorilor, obiceiurilor și tradițiilor altor etnii;
- Să-și cultive sentimente, convingeri, comportamente morale;
- Să-și dezvolte imaginația, creativitatea și simțul artistic;
- Să împărtășească experiențe personale, opinii și sentimente;
- Să-și dezvolte inteligența socio-emoțională;
- Să realizeze corespondențe cu copiii din altă localitate.

Pentru părinți:

- ❖ Să conștientizeze rolul pe care îl au în dezvoltarea și educarea propriilor copii;
- ❖ Să se implice în educarea copiilor în spiritul toleranței.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

Nr.crt	DENUMIREA ACTIVITĂȚII	MODALITATI DE DESFĂȘURARE	TERMEN	RESPONSABILI
1	<i>Tradiții și obiceiuri din localitatea mea</i>	- audiție de cântece populare specifice etniilor ; - ex.-joc de identificare a elementelor de cultură locală; -realizarea de filmulețe ce vizează prezentarea unor obiceiuri și tradiții locale și trimiterea acestora instituțiilor partenere.	decembrie	Învățătorii claselor implicate în proiect
2	<i>Unici și valoroși</i>	-citirea unor informații din cărți despre diferite culturi și etnii; -discuții pe marginea acestora și realizarea de desene/colaje ce vor fi fotografiate spre a fi transmise școlii partenere.	ianuarie	Învățătorii claselor implicate în proiect
3	<i>Soarele strălucește la fel pentru toți</i>	-ex. de identificare a diferitelor etnii de pe teritoriul României; - vizionarea de filmulețe; - recunoașterea drepturilor tuturor copiilor.	februarie	Învățătorii claselor implicate în proiect

4	<i>Prietenul meu</i>	- vizionarea de filmulețe despre cultura, tradițiile și obiceiurile altor etnii de pe teritoriul României; - realizarea de desene/colaje/postere și crearea de prezentări ale prietenului în aplicația ChatterPix.	martie	Învățătorii claselor implicate în proiect
5	<i>Gânduri pentru noii mei prieteni</i>	-alcătuirea de mesaje orale sau scrise adresate copiilor din școala parteneră; -prezentarea de cântece și dansuri; -realizarea de postere/afișe; -completarea unui PADLET comun la final de program.	aprilie	Învățătorii claselor implicate în proiect

METODE DE EVALUARE:

- observarea sistematică a comportamentului elevilor cu ajutorul fișelor,
- portofoliul,
- analiza produselor activității,
- chestionarul,
- interviul.

MONITORIZARE:

Completarea lunară a unor fișe de monitorizare/evaluare în care sunt consemnate activitățile programate la bibliotecă, participanții, produsele activităților.

INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

- o expoziție cu lucrări ale copiilor rezultate din activitățile derulate;
- cel puțin 5 activități desfășurate cu prezența 100% a copiilor;
- cel puțin o întâlnire comună în Google Meet;
- cel puțin 2 aplicații utilizate și postate în Google Classroom sau pagina de facebook a clasei;
- un album cu fotografii ale produselor activității sau din cadrul activităților derulate.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- toți elevii vor participa la activitățile propuse;
- copiii își vor dezvolta competențe sociale și de comunicare.

MEDIATIZARE:

- Prezentarea proiectului în comisia metodică a învățătorilor;
- Mediatizarea pe pagina de facebook a instituțiilor.

SUSTENABILITATE:

Proiectul va continua si anul urmator fiind popularizat la nivelul unității de învățământ și al comunității.

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ Băran-Pescaru, A., *Educația interculturală*, Editura Universității Petrol-Gaze din Ploiești, 2008
- ✓ Călin, M., *Filosofia educației, Antologie*, Editura Aramis, București, 2001

"LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – Culoare, fantezie, imaginație"

Prof. Kulcsár Tünde-Emese

Șc. Gimn. Apafi Mihály, Ernei, jud. Mureș

PROIECT EDUCATIV

1. Denumirea proiectului – „În lumea magică a copilăriei, a poveștilor”

Tipul de educație în care se încadrează

- Domeniul : Literatura copiilor, Educație pentru dezvoltare personală,

2. Coordonator: Prof. Kulcsár Tünde

3. Perioada de desfășurare:

4. Nevoia - argumentul

Activitățile extracurriculare formează comportamente sănătoase, constituie sursă de interacțiune dintre elevi, contribuie la dezvoltarea capacității de dialog și cooperare, presupun cultivarea respectului față de sine și față de ceilalți.

- Familiarizarea elevilor din clasele primare cu noi situații de învățare de tipul activităților interdisciplinare
- Dezvoltarea capacității de adaptare la situații noi, provocatoare din punct de vedere intelectual, emoțional și comportamental
- Educarea spiritului de competiție, dar și al toleranței între competitori prin încurajările primite de la colegii mai mari
- Creșterea stimei de sine și a sentimentului de apartenență la un grup școlar prin relaționarea cu colegii

5. Problema: Cunoașterea tipologia basmelor, denumirea și gruparea personajelor bune și rele din povești, cunoașterea numerelor magice

6. Scopul proiectului: Proiectul are ca scop implicarea tuturor elevilor și cadrelor didactice în activități care să răspundă intereselor și preocupărilor diverse ale copiilor, să pună în valoare

talentele și capacitățile acestora în diferite domenii și să stimuleze participarea lor în acțiuni diverse, în context nonformal.

7. Obiectivele proiectului

Obiective generale:

- Dezvoltarea armonioasă a copilului
- Stimularea curiozității elevilor prin investigarea poveștilor
 - Stimularea interesului elevilor pentru lectură și carte, dezvoltarea gustului pentru frumos, pentru literatură, pentru tradiții și tot ce înseamnă adevărata valoare artistică, spirituală, civică

Obiective specifice:

- Să se transpună în rolul personajelor pe care le interpretează
- Să rețină mesajul pe care îl transmit poveștile (binele învinge întotdeauna răul)
- Să-și dezvolte abilități de comunicare;
- Să facă distincție între calitățile pozitive și negative ale personajelor;
- Să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv pe baza experienței personale acumulate în relația cu ceilalți și cu mediul educațional;
- Dezvoltarea imaginației, bunului gust;
- Deschiderea universului copiilor către cultură ;
- Stimularea creativității și spontaneității elevilor în activitățile de la clasă.

8. Indicatori de performanță:

80% dintre elevi își vor cultiva interesul față de lumea minunată a poveștilor

50% dintre elevi vor fii capabili să povestească o poveste citită

100% dintre elevi vor descoperi lumea minunată a poveștilor

9. Grup țintă: elevii clasei 0-4,

10. Monitorizare: elevii vor fi îndrumați de către profesor, vor fi încurajați să lucreze individual, în perechi sau chiar și în grupe, iar la final își vor prezenta operele și își vor exprima opiniile față de operele proprii sau a colegilor.

11. Evaluare: Fotografii, expoziție cu lucrările elevilor, fișe, impresii ale elevilor

12. Rezultate așteptate:

Îmbogățirea cunoștințelor legate de lumea poveștilor.

Adaptarea la situațiile propuse.

13. Sustenabilitate: Realizarea de expoziții cu lucrări ale copiilor rezultate din activitățile individuale;

Organizarea de concursuri de creație plastică cu tematică poveștilor citite, cunoscute.

14. Parteneri, colaboratori: elevii clasei -IV , preșcolari, prof. înv. primar

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

OBIECTIVE	ACTIVITATI	RESURSE		FORME DE ORGANIZARE	REZULTATE AȘTEPTATE
		UMANE	MATERIALE		
-Formarea cunoștințelor legate de lumea basmelor: tipuri de basme, personaje, numere magice	1. Rebus: Activitate în grup -găsirea cuvintelor ascunse Wordwall – personaje din povești Descrierea unor personaje	Elevii clasei 0-IV.	– videopro-iector, hârtie	perechi	Elevii își vor cultiva interesul față de lucrul în grup.
Povestirea unor povești învățate	2. Cel mai bun povestitor – concurs	Elevii clasei 0-IV.	– povești	concurs	Formarea și cultivarea interesului pentru povestirea basmelor
Manifestarea interesului și dorința de a cunoaște și citi povești, basme	3. Vizionarea celor mai îndrăgite povești	Elevii clasei 0-IV.	– videopro-iector	Vizionare de povești	Elevii își vor dezvolta interesul pentru lumea basmelor.
Conștientizarea rolului vizionării unor spectacole	4. Spectacol de păpuși la Teatrul Ariel Vizionarea piesei: Vioara furată	Elevii clasei 0-IV, preșcolari	Teatrul de Păpuși Ariel	Vizionare spectacol	Elevii își vor dezvolta interesul pentru spectacole pentru copii.
Dezvoltarea creativității și îndemânării Realizarea unei imagini din povestea îndrăgită	5. Desene - Fragmente, scenarii din poveștile cunoscute	Elevii clasei 0-IV.	- videopro-iector, hârtie	Activitate practică	Elevii își vor dezvolta interesul pentru lumea poveștilor.

MAGIA JOCULUI - ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII COPILULUI

Lázár Csilla- Profesor învățământ preșcolar- Grădinița Zsibongó

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm” -
George Bernard Shaw-

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației X, Y, Z sau Alpha, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi, copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea magică, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică. Jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea magică și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea credem că este foarte important să ne jucăm mult, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

Ceea ce vrem să evidenționăm prin prezentarea conținutului acestei lucrări este faptul că jocul este un impact puternic în dezvoltarea noastră atât în plan social, cât și fizic și intelectual. Prin profesia noastră, putem da glas acestui impact ludic în activitățile desfășurate cu preșcolarii, acestea dobândind un caracter colorat și animat, încununat de zâmbete și voie bună.

În concluzie, suntem convinși că copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

La copiii cu vârste între 3 și 6 ani, sfera imaginativă se află în plină efervescență. În prima copilărie, cei mici au un alt tip de a privi realitatea, un alt mod de gândire: magic. Copilul inventează povești, tovarăși de joc, prieteni imaginari, creează personaje, atribuie obiectelor viață și un mod de gândire. Credința în ființe fantastice este forma cea mai evidentă a gândirii magice. Moș Crăciun, Zâna Măseluța, Iepurașul de Paște, Vrăjitoarea cea rea sunt personaje pe care cei mici le cred reale.

La această vârstă, copiii cred cu tărie că un gând sau o acțiune a lor va determina să se întâmple ceva plăcut sau poate opri să se întâmple ceva rău. Cei mici, conform gândirii magice pot face legături între unele evenimente și ceva care nu are legătura cu realitatea. Deseori cred că în mod magic ei sunt cei care cauzează anumite întâmplări. Dacă părinții întârzie să îi ia de la grădiniță, vor crede că este vina lor pentru că nu au fost cumiți.

Această lume imaginară îi permite copilului să se cunoască, să se contureze ca persoană, să își exprime emoțiile și conflictele interioare provocate de adaptarea la lumea reală. Aici se liniștește sau își produce frica, aici își împărtășește dorințele și nemulțumirile, aici își dezvoltă inteligența generând soluții. Astfel copilul începe să se adapteze la realitatea vieții sociale.

Părinții sunt invitați să fie spectatori atenți, respectuoși, discreți și să laude capacitățile imaginative ale copilului. Dacă cel mic vă permite să participați în lumea pe care el o creează, atunci puteți să descoperiți împreună magia universului. Deseori, părinții sunt tentați să explice prin prisma gândirii logice ca obiectele nu au viață, că mașinuta nu poate zbura, păpusa nu poate vorbi, omulețul din desen nu este cât casa. Este de dorit ca adulții să nu perturbe această viață plină de fabulații a copilului pentru a nu produce blocaje în exprimare, închidere în sine și refuz a vieții reale. Fiecare copil are ritmul său de integrare și de adaptare la lumea reală și de aceea părinți trebuie să manifeste respect și înțelegere.

Noi punem mare accent pe activitatea muzicală în etapa preșcolară, suntem convinși că este deosebit de importantă pentru dezvoltarea copiilor și imaginației. Aceasta îi ajută să-și dezvolte abilitățile cognitive, emoționale, sociale și motorii. Muzica este o modalitate minunată prin care copiii pot învăța, se pot conecta cu alții și se pot bucura de experiențe noi și captivante. În grădinița noastră, activitățile muzicale pot fi foarte variate și pot cuprinde următoarele aspecte:

1. Cântece și dansuri: Copiii adoră să cânte și să danseze. Cântecurile simple și ușor de înțeles îi pot captiva și îi ajută să își dezvolte memoria și vocabularul. Dansul îmbunătățește coordonarea lor motorie și le permite să se exprime creativ.
2. Ascultarea muzicii: Ascultarea muzicii în diverse stiluri și genuri poate contribui la dezvoltarea sensibilității lor muzicale și le poate stimula imaginația.
3. Jocuri muzicale: Organizăm diverse jocuri care implică muzică, precum jocul scaunelor muzicale, în care copiii trebuie să găsească un scaun liber când muzica se oprește. Aceste jocuri îi ajută să-și dezvolte abilitățile sociale și să învețe să coopereze cu ceilalți.
4. Instrumente muzicale: Introducem copiii în lumea instrumentelor muzicale prin jocuri și activități interactive. Să cânte la instrumente simple, cum ar fi tamburine, maracas sau xilofon, le poate oferi o experiență tangibilă cu muzica.

5. **Improvizație și creație:** Încurajăm creativitatea copiilor prin permisiunea de a improviza și de a crea propriile lor ritmuri sau cântece. Această libertate îi încurajează să-și exprime individualitatea și imaginația.
6. **Spectacole, festivaluri de jocuri populare:** Organizăm spectacole mici sau festivaluri în care copiii să poată prezenta ceea ce au învățat părinților și colegilor pe scenă. Aceste evenimente îi ajută să câștige încredere în ei înșiși și să-și dezvolte abilitățile de comunicare prin dans popular.
7. **Integrarea muzicii în alte activități:** Adăugăm muzica în diverse activități, cum ar fi cântece despre vreme în timpul discuțiilor despre anotimpuri sau să utilizăm muzica pentru a marca diferite momente ale zilei.
8. **Învățarea prin muzică:** Folosim muzica pentru a învăța diferite concepte, cum ar fi culorile, cifrele, literele și forme geometrice. Astfel de activități fac învățarea mai distractivă și mai eficientă

În concluzie, în grădinița noastră, ne străduim să oferim un mediu educațional sigur, stimulant și plin de joc, muzică, mișcare și bucurie. Încurajăm dezvoltarea integrată a copiilor noștri și ne dedicăm învățării prin joc, experiență și cultivării unui spirit curios și creativ. Suntem mândri să fim o grădiniță care sprijină dezvoltarea deplină și fericită a copiilor noștri.

Bibliografie:

<http://www.clubaurora.ro/lumea-magica-a-copilariei>

Moldovanu, I.; Culea, L., Cartea mare a jocurilor, CIDDC, 2002, Chișinău, pag 21,45

Kari Killen, "Copilăria durează generații la rând", Editura First, 2003, Timișoara, pag. 31

Activitățile integrate – exemple de bune practici

Argument

“ Lăsați copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă, să se ridice și să se înșele. Nu folosiți cuvinte când acțiunea, faptul însuși, sunt posibile.”
Pestalozzi

Activitatea integrată - este activitatea specifică reformei curriculare propusă de noul Curriculum pentru învățământul preșcolar. Aceasta se desfășoară atât ca activități în cadrul unui proiect tematic, cât și în cadrul proiectării pe teme săptămânale. Procesul instructiv-educativ pe care îl desfășurăm în grădiniță, permite fiecărei educatoare, sau echipe de educatoare, punerea în valoare a propriei experiențe didactice, prin activități educative cu caracter integrat, și cu o abordare complexă a conținuturilor.

Prin activitate integrată înțelegem – demers global, în care granițele dintre categoriile de activități dispar, activitatea desfășurându-se după un scenariu unitar, în scopul investigării unei teme. Demers concertat, coerent, care nu se desfășoară fiindcă se cere, ci pentru că asigură un plus în educarea și instruirea copiilor. Aceste activități ample, care reunesc conținuturi din științe și domenii diferite înlesnesc copilului procesul înțelegerii, însușirii și aplicării cunoștințelor. Astfel se creează situații de învățare optim structurate din punct de vedere logic, psihologic și pedagogic, determinând experiențe de învățare mai complexe, net superioare celor monodisciplinare. Activitatea integrată din grădiniță ne conduce la realizarea unui scenariu bine gândit pentru o zi. Această activitate presupune o împletire de obiective care provin de la arii curriculare diferite, apelându-se la conținuturi din diferite domenii.

Clasificare:

Activitățile integrate sunt de patru feluri în funcție de elementele de conținut. Astfel, avem:

- activitate integrată care cuprinde toate activitățile din cadrul unei zile
- activitate integrată care integrează ALA (activități liber alese) și ADE (activități pe domenii experiențiale)
- activitate integrată care cuprinde ADE dintr-o zi

- activitate integrată în care sunt înglobate mai multe domenii experiențiale, indiferent de programul zilei

Activitatea integrată poate fi definită ca fiind un demers coerent, global în care granițele dintre discipline dispar, activitatea desfășurându-se după un scenariu bine stabilit, în scopul investigării unei teme. Prin aceste activități se va pune accentul pe dezvoltarea gândirii critice, pe latura calitativă a formării, pe feed-back-ul pozitiv. Integrarea se va face prin împletirea într-un scenariu bine încheiat a conținuturilor corespunzătoare ariilor curriculare implicate. În maniera activităților integrate întregul program al unei zile reprezintă un tot, un întreg, având o organizare și structurare a conținuturilor menită să elimine granița dintre domeniile de învățare.

Abordarea integrată este, așadar, o împletire a conținuturilor într-o formă atractivă, flexibilă, care conduce activitatea copilului spre investigare, documentare, cercetare și aplicarea practică a celor învățate. Săptămânal, fiecare educatoare trebuie să desfășoare 3 activități integrate la nivel I(3-5 ani) și 5 activități la nivel II (5-6/7 ani).

În activitățile integrate accentul va cădea pe activitățile de grup și nu pe cele frontale, copiii fiind încurajați în permanență să se manifeste, să -și exprime ideile, să interpreteze date, să facă predicții, să-și asume roluri și responsabilități, și mai ales, „ să facă”, „ să trăiască împreună cu ceilalți” și „ să devină” parte integrantă a comunității. Un aspect important ce trebuie precizat legat de proiectarea și planificarea activităților de tip integrat este faptul că activitățile care fac parte din activitatea integrate își pierd statutul de activitate de sine stătătoare, acestea fiind părți componente ale unui demers global.

Avantajele activităților integrate în grădiniță sunt:

- dobândește cunoștințe profunde și solide;
- identifică mai ușor relațiile dintre idei și concepte;
- face corelații între temele abordate în grădiniță și cele din afara ei;
- parcurge teme care-l interesează și le studiază mai mult timp;
- se încurajează comunicarea;
- învață să rezolve sarcini prin cooperare;
- se formează sentimentul de apartenență la grup;
- devine mai responsabil în procesul învățării.

- stimulează interesul pentru abordarea unor noi conținuturi și metode;
- își organizează mai bine planificarea;
- utilizează o varietate de activități pentru a prezenta tema în profunzime;
- încurajează copiii să producă idei originale pentru activități.

• Finalitățile activității integrate sunt selectate din listele de obiective cadru și de referință ale domeniilor experiențiale, iar obiectivele operaționale vor constitui un set unitar și restrâns de 4-5 obiective, cu referire directă la experiențele de învățare vizate.

- Conținuturile abordate sunt selectate și abordate în strânsă relație cu nucleul de integrare curriculară.

Într-o situație în care tema săptămânii este „Animale sălbatice”, iar tema activității integrate este „Proiectarea unei grădini zoologice pentru orașul nostru”, conținuturile didactice vehiculate vor proveni din domeniile experiențiale: Științe, Om și Societate și, eventual, din domeniul estetic și creativ, dar se vor selecta acele conținuturi și activități care vor contribui la îndeplinirea cerințelor impuse de tema activității integrate.

De exemplu, alcătuirea proiectului grădini zoologice, cu vizualizarea spațiului și a accesoriilor necesare pentru găzduirea fiecărui tip de animal, discutarea și decizia privind vecinătățile, spațiile de vizitat, hrana necesară, formularea regulilor de comportament pentru vizitatori, estimarea costurilor biletelor etc.

- Fiecare dintre situațiile de învățare proiectate și desfășurate în cadrul activității integrate contribuie la explicitarea, analiza, rezolvarea temei activității.

- Activitatea integrată include valențele formative ale curriculumului integrat ca model de proiectare curriculară. În situația descrisă în exemplul de mai sus, copiii vor fi încurajați să caute informații privind dimensiunile, habitatul, comportamentul, hrana unor animale sălbatice care vor fi găzduite în grădina zoologică, să propună mai multe variante de organizare a grădini zoologice, pe care să le illustreze cu material intuitive (gărdulețe, cuști construite din cutii de carton sau cuburi, animale în miniatură etc.).

Activitățile integrate aduc un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază.

Activitatea integrată se dovedește de a fi o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu viața societății, cultura și tehnologia didactică. Pentru copiii mici, adaptarea la regimul grădiniței se face adesea cu greutate. Cea mai ușoară cale de a-l

face pe copil să nu simtă absența mamei, a jucăriilor și lucrurilor personale de acasă este aceea a "scenarizării" activităților din grădiniță. Marea artă a educatoarei este aceea de a fi o artistă deosebită și de a da, în fiecare clipă, "marea reprezentație" în fața micilor spectatori și de a-i implica și pe ei.

Sugestii de planificare a activitatilor instructiv-educative

Procesul instructiv-educativ desfășurat în grădiniță permite fiecărei educatoare, sau echipe de educatoare, punerea în valoare a propriei experiențe didactice, prin activități educative cu caracter integrat și cu o abordare complexă a conținuturilor.

Se impune, așadar ca procesul educațional să fie creativ, interdisciplinar, complex, să-i stimuleze pe copii în vederea asimilării informațiilor.

Educatoarea, managerul întregului proces didactic, are libertatea de a alege – singura ori în echipă, tipul de abordare a activităților cu preșcolarii, în funcție de strategiile pe care le stăpânește.

În activitățile integrate accentul va cădea pe acțiunile de grup și nu pe cele cu întreaga clasă, în care o idee transcede granițele diferitelor discipline și organizează cunoașterea în funcție de noua perspectivă, respectând tema de interes.

Alături de abordarea interdisciplinară, organizarea modulară și învățarea asistată de calculator, predarea integrată a cunoștințelor este considerată o strategie modernă de organizare și desfășurare a conținuturilor, iar conceptul de activitate integrată se referă la o acțiune în care se îmbrățișează metoda de predare-învățare a cunoștințelor, imbinând diverse domenii și constituirea deprinderilor și abilităților preșcolărității.

Integrarea este o manieră de organizare oarecum similară cu interdisciplinaritatea, în sensul că obiectivele învățării au ca referință nu o categorie de activitate, ci o tematică unitară, comună mai multor categorii. Dar nu trebuie să facem confuzii între cele două concepte și să identificăm interdisciplinaritatea (ca o componentă a mediului pentru organizarea cunoașterii) cu integrarea (ca o idee sau un principiu integrator care rupe hotarele diferitelor categorii de activitate și grupează cunoașterea în funcție de tema propusă de educatoare ori de copii). Integrarea, ca sintagma, este explicată ca revenirea în

acelasi loc, in aceeasi activitate, a mai multor activitati de tip succesiv care conduc la atingerea obiectivelor propuse, la insusirea continuturilor, la realizarea in practica a proiectul didactic propus.

In codul activitatilor integrate, abordarea realitatii se face printr-un demers global, granitele dintre categoriile si tipurile de activitati dispar, se contopesc intr-un scenariu unitar si de cele mai multe ori ciclic, in care tema se lasa investigata cu mijloacele diferitelor stiinte, evident, continuturile au un subiect comun, care urmeaza a fi elucidat in urma parcurgerii acestora si atingerii obiectivelor comportamentale avute in vedere.

Activitatile integrate vor fi cele prezente in planificarea calendaristica, proiectate conform planului de invatamant, orarului aferent nivelului de varsta, sustinute de experienta cadrului didactic. Educatoarea organizeaza si desfasoara activitati integrate generate de subiecte stabile planificate pentru tot timpul anului. Aceste activitati pot fi desfasurate integrat dupa scenariu elaborat de educatoarea ce incepe cu intalnirea de grup, initiata in fiecare zi si care se poate realiza sub forma unei povestiri, a intalnirii cu un personaj, a vizitei unei persoane adulte, prezenta unui animal, o intamplare traita sau imaginata, un eveniment social sau eveniment special petrecut in familie.

Scenariul educatoarei ii orienteaza pe copii sa opteze pentru diverse centre care ofera posibilitatea alegerii domeniilor de invatare si a materialelor. Varietatea acestora incurajeaza copii sa manifeste, sa observe, sa gandeasca, sa-si exprime ideile, sa interpreteze date, sa faca predictii.

Copiii isi asuma responsabilitati si roluri in microgrupul din care fac parte, participand la jocuri de rol interesante, initiate la sugestia celor din jur sau create chiar de ei.

La completarea scenariului ne pot fi de un real folos vizitele, plimbarile, intalnirile cu specialisti etc. Tematica acestora este aleasa incat prin activitatile integrate sa se inlesneasca contactul cu lumea inconjuratoare. In atentia echipei de educatoarea se afla in permanent, intreaga paleta de activitati (la alegere, comune, jocuri si activitati de dupa – amiaza) si modalitati de organizare a acestora.

Sugestiile prezentate sunt orientative și lasă loc imaginației colegelor educatoarea, pentru a-si organiza propriile activitati integrate, in functie de grupa pe care o conduc si temele abordate.

Ofer in continuare o exemplificare:

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

TEMA ANUALĂ: „*Cum este, a fost și va fi aici pe pământ!*”

TEMA SĂPTĂMÂNII: *Vine, vine Moș Crăciun*

TEMA ZILEI: „*Să-l ajutăm pe Moș Crăciun!*”

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată (ALA + DȘ+ DOS)

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea de cunoștințe, priceperi și deprinderi

DURATA: 1 zi

LOC DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activitate);
- Activare și manifestare a potențialului creativ.

Comportamente vizate:

- Utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte/instrumente;
- Finalizează proiecte simple - decorațiuni de Crăciun;
- Manifestă creativitate în activități diverse. Obiective operaționale: O1: Să confecționeze decorațiuni de Crăciun inspirate din viața cotidiană

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI:

ADP: Rutine: Întâlnirea de dimineață: „*De ce îl așteptăm pe Moș Crăciun?*”; Salutul; Prezența; Completăm în calendarul naturii („*Ce zi este astăzi?*”; „*Cum este vremea?*”); Ne pregătim pentru activități; Servirea micului dejun-deprinderi de igienă și autoservire; Tranziție „*Iarna ne-a sosit în zori*” – Joc muzical;

ADE: DȘ: Activitate matematică - *Globuri mari, globuri mici* - joc didactic.

DOS: Activitate practică - *Brăduțul* - lipirea elementelor pe suport dat.

ALA: Construcții - Casa și drumul lui Moș Crăciun - construire prin îmbinare, suprapunere, alăturare;

Biblioteca – Vine Moș Crăciun- citire de imagini

Artă „Colinde de Crăciun” – audiție

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

ADE:DȘ: Activitate matematică:

- Să sorteze podoabele pentru brad după criteriul mărimii ;
- Să verbalizeze acțiunea ;
- Să rezolve cerințele fișei de evaluare.

DOS : Activitate practică :

- Să denumească materialele și instrumentele de lucru ;
- Să execute corect tehnicile de lucru învățate (lipire);
- Să lipească materiale diferite, combinându-le între ele ;
- Să lucreze cu grijă pentru a păstra aspectul îngrijit al lucrării ;

ALA 1 : Construcții :

- să comunice între ei pentru realizarea unui plan de construcție;
- să construiască drumul și casa lui Moș Crăciun utilizând piese de construcții;
- să coopereze în grup pentru realizarea machetei.

Biblioteca: Vine Moș Crăciun - citire de imagini

- să « citească » imaginile specifice temei ;
- să colaboreze în cadrul grupului ;

ALA 2: „Colinde de Crăciun”

- Să audieze colinde/cântece de Crăciun;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee:

Conversația, elementul surpriză, povestirea, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, problematizarea, dialogul dirijat, lucrul individual, în perechi sau în grupuri mici, metoda „Turul galeriei”;

Mijloace de învățământ:

Globulețe mari și mici, doi brăduți artificiali (unul mare și unul mic), săculeț fermecat, globuri mari și mici decupate, medaliile globuri, creioane colorate, calculator, cd cu cântece de iarnă, aracet, siluete din hârtie cartonată (brăduți, globuri mici, globuri mari), Zâna Iarnă, panou, tablă magnetică, imagini de iarnă, piese de construcții, recompense.

Forme de evaluare:

- Observarea sistematică a comportamentelor, probe orale, analiza produselor finale, aprecierea verbală.

SARCINA DIDACTICĂ: recunoașterea și diferențierea obiectelor după criteriul mărimii.

REGULI DE JOC: copiii vor sorta globurile mari de globurile mici, iar pentru răspunsul corect va fi răsplătit cu aplauze.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, aplauze, mânuirea materialelor.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe, individual.

Exemple de bune practici

Cunoscând faptul că activitățile integrate lasă multă libertate de exprimare și acțiune atât pentru copil cât și pentru mine ca educatoare ca îmi se oferă copilului o gamă largă de oportunități pentru a-și exercita o învățare activă, ca se aduce un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului educativ, punându-se un accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces și de asemenea activitatea integrată se dovedește o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu viața socială și culturală voi exemplifica prin câteva activități pe care le-am desfășurat .

În cadrul proiectului “**Am și eu o identitate**” am explica faptul că fiecare copil are dreptul la un nume și o cetățenie, că orice copil are dreptul de a-și păstra identitatea, cetățenia, numele și relațiile familiale, că trebuie soluționate și mai ales prevenite cazurile de răpire și de ținere ilegală a copilului în afara granițelor țării și că orice copil are dreptul de a avea propria sa cultură, religie și limbă. Personalitatea unui copil se formează prin relațiile sale cu mediul înconjurător. Pentru ca aceste relații să fie pozitive, copiii au nevoie de afecțiune, de respect și de încurajare permanentă. Dacă se vor simți iubiți și în siguranță, copiii vor fi capabili să-și aprecieze propria valoare și să perceapă real valoarea altora.

Cunoașterea drepturilor le dezvoltă respectul față de ei înșiși și față de ceilalți. Respectul de sine al copiilor va fi foarte fragil dacă, în mod constant, sunt criticați, insultați, pedepsiți sau cenzurați. Fiecare copil, în funcție de vârsta pe care o are, trebuie să înțeleagă că are drepturi, iar de acest lucru se poate ocupa foarte bine familia, instituțiile furnizoare de educație, instituțiile de asistență și protecție, ONG-urile, statul, biserica și toți cei abilitați să vegheze la o bună creștere și educare a unei generații sănătoase și competente.

Un lucru foarte important este acela ca toți copiii să înțeleagă că, pe lângă drepturi, în funcție de particularitățile de vârstă și individuale, ei au îndatoriri, obligații, în familie, în grădiniță, în școală și în comunitatea din care fac parte.

Vorbind despre identitatea copiilor, am desfășurat jocul **Cine este, cine este? O persoană, n-o vedeți?**, le-am citit povestea „**Fetița care nu avea nume**”, le-am cerut să și deseneze autoportretul și să comenteze ce le place mai mult la ei înșiși și le-am prezentat câteva studii de caz referitoare la abuzuri și încălcări ale drepturilor copiilor și a demnității umane. Le-am arătat certificatul de naștere, cartea de identitate, carnetul de elev, legitimația de student, pașaportul și le-am explicat semnificația fiecăruia, subliniind că fără acestea nu li se recunoaște existența.

Mergand mai departe am ales ca modalitate de evaluare a proiectului realizarea unui album al grupei in care fiecare prescolar si-a adus fotografiile de cand erau bebelusi si pana in prezent, fiecare copil avand alocate pagini atat pentru fotografiile ,dar si pentru certificatul de nastere .Cu acest prilej am vazut bucuria din ochii lor,emotiile pe care le traiau cand vedeau evolutia in timp,cat de mult au crescut si impartaseau bucuria cu colegii : „vezi mai am si acum bratarica de la nastere !” sau „si tu ai fost crestinat de acelasi preot ca si mine „ lucruri care ii leaga afectiv foarte mult pe copii .

In planificarea proiectului „**Familia mea** „am pornit de la premisa că in familie se formează personalitatea copilului și se dezvoltă identitatea sa, este important ca familia să ofere copiilor posibilitatea valorificării lor ca ființe umane, iar copiii să simtă că sunt parte a unei familii. Prin proiectele tematice referitoare la familie copiii au cunoscut componența familiei, felurile familiei (lărgită, monoparentală, de adopție, plasament) și responsabilitățile pe care le pot avea în sânul acesteia.La activitățile de educare a limbajului copiii au învățat poezia **Familia** și au ascultat poveștile **Băiatul care nu se oprea din plâns, Hansel și Gretel, Cenușăreasa, Tom Degețel, Fratior si surioara** etc. Activitățile

au fost integrate cu activitati artistico-plastice de desen si pictura in care copii au redat familia și au descris pe membri familiei ,ce le place si ce nu le place la fiecare dintre ei .

Stiut fiind contextul actual in care multi dintre parinti pleaca in alte tari pentru un loc de munca in cadrul jocurilor si activitatilor alese prin jocurile de rol si cele de masa am incercat sa exprim dreptul copiilor de a nu fi separati de parinti lor, cu exceptia cazului in care o asemenea separare este in interesul superior al copilului, de a mentine in cazul separării o relatie personală cu ambii părinți, chiar dacă trăiesc în țări diferite, sau in camine diferite , responsabilitatea comună a părinților pentru creșterea și dezvoltarea copilului și obligația statului de a-i sprijini în această acțiune, obligația statului de a oferi protecție copiilor lipsiți de mediul familial(dat fiind faptul ca in grupa noastra frecventeaza copii asistati la casute de tip familial) și de a asigura posibilitatea îngrijirii corespunzătoare din partea altei familii sau în cadrul unei instituții și, în fine, protecția copilului împotriva oricărei forme de exploatare, abuz și violență.

Pentru recunoașterea de către copiii înșiși a apartenenței la o comunitate mai largă decât familia, cunoașterea responsabilităților speciale pe care comunitatea le are față de copii și înțelegerea responsabilităților pe care copiii le au față de comunitate. am desfășurat acțiunea” **O ieșire în comunitate.**”-proiect tematic in care copiii au observat locurile special organizate pentru ei: grădinița, școala, parcul, policlinica, cât și oamenii comunității: polițiștii, gardienii publici, vânzătorii. A doua zi au redat prin desen ce le-a plăcut și ce nu le-a plăcut în această plimbare. Folosind planșe am discutat despre ce face medicul pentru copii, ce face educatoarea , ce face invatatoarea ,ce face preotul sau ce face polițistul pentru copiii din comunitate. Tot pe baza materialului ilustrativ am desfășurat convorbiri privind respectarea de către copii a regulilor de viață în comunitate: să nu arunce hârtii pe stradă sau în parc, să traverseze prin locuri marcate, să nu alerge după minge în mijlocul străzii, să salute vecinii, educatorii, cunoscuții, să nu se bată sau insulte, să nu chinuie animalele, să-i ajute pe bătrâni. Am decupat din reviste materiale care reprezintă problemele comunității și rolul copilului. Cu acestea am realizat un poster pe care l-am afișat în clasă.

Copilul are dreptul la libertatea de opinie și de exprimare, are acces la informare și la materiale care să asigure bunăstarea sa spirituală, socială și morală, are dreptul la educație gratuită în ciclul primar și gimnazial, disciplinele școlare trebuie să fie compatibile cu

demnitatea umană a copilului, educația trebuie să dezvolte personalitatea copilului și să-l pregătească pentru viața de adult iar copiii care aparțin comunităților minoritare au dreptul la propria lor cultură, religie și limbă. Acum au ascultat cu atenție „ Povestea ursareasca „, si „Pantofiorii rosii „, care redau toate aceste sentimente ,dar care au fost integrate cu activitati artistice plastice de modelaj si desen ce redau cele mai frumoase imagini din povestile ascultate .

Educația este un drept fundamental al copilului. Acest drept nu se limitează numai la accesul la școală, ci se referă inclusiv, la crearea condițiilor adecvate realizării lui. Este important ca procesul de învățământ din grădiniță să îmbine deopotrivă latura formativă cu cea informativă. Astfel li se va dezvolta respectul de sine și li se vor forma abilități proprii. Am citit copiilor povestea **Băiatul care nu voia să studieze**, am efectuat vizite la școală, activități comune cu școlarii și desene cu tema **Școala mea**.

Pentru a cunoaște dreptul lor la opinie, participare, organizare, orice chestiune sau procedură care afectează copilul, dreptul copilului de a-și exprima opiniile și libertatea de a obține și difuza informații, dreptul copilului la libertatea de gândire, conștiință și religie, supus îndrumării corespunzătoare a părinților și legilor naționale și libertatea de asociere, cu excepția cazurilor când un asemenea fapt ar viola drepturile altora, am desfășurat jocul **Ecoul muntelui**, jocuri de rol **La cumpărături**, **În vizită la prietenii noștri**, iar conversațiile, poveștile, cântecele și desenele au contribuit la stimularea capacității de exprimare a copiilor și la dezvoltarea creativității.

Concluzii

Reușită predării integrate a conținuturilor în grădiniță ține în mare măsură de gradul de structurare a conținutului proiectat, într-o viziune unitară, ținând anumite finalități. Învățarea într-o manieră cât mai firească, naturală pe de-o parte și, pe de altă parte, învățarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie să coexiste în curriculum-ul integrat. De reținut este faptul că preșcolarii trebuie să învețe într-o manieră integrată, fiecare etapă de dezvoltare fiind strâns legată de cealaltă. Activitățile integrate sunt oportune în acest sens, prin ele aducându-se un plus de lejeritate și mai multă coerență

procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces.

Activitatea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu viața societății, cultura și tehnologia didactică.

- Bibliografie:*****
- „Curriculum pentru învățământul preșcolar, 3-6/7 ani”, București, 2019
 - „Revista Învățământului preșcolar” nr.1-2/20014
 - „Texte pentru educația limbajului la preșcolari”, M. Bizdună și A. Neagu, Editura Prognos
 - „Scrisoarea Metodică pentru învățământul preșcolar,” anul școlar 2019/2020
 - ”Scrisoarea Metodică pentru învățământul preșcolar,” anul școlar 2023/2024

Întocmit,
Prof. inv. Preșc.: Leopea Violeta

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – Culoare, fantezie, imaginație

Prof. înv. preșc. Liscan Mariana

Introducere

Copilăria reprezintă o perioadă esențială în viața fiecărei persoane, marcată de descoperiri, învățare și dezvoltare. Elementele fundamentale ale copilăriei - culoarea, fantezia și imaginația - joacă un rol crucial în formarea personalității și în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Acest referat explorează importanța acestor elemente și modul în care ele contribuie la crearea unui univers magic pentru cei mici.

1. Culoarea în copilărie

Culorile au un impact semnificativ asupra dezvoltării copiilor, influențându-le starea de spirit, capacitatea de concentrare și creativitatea. Potrivit studiilor, culorile vii și variate pot stimula activitatea cerebrală și pot încuraja explorarea și curiozitatea. De exemplu, roșul poate crește energia și entuziasmul, în timp ce albastrul și verdele pot induce calmul și relaxarea.

2. Fantezia în copilărie

Fantezia este esențială pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Prin jocuri de rol și povestiri fantastice, copiii își dezvoltă abilități de rezolvare a problemelor, empatie și înțelegere socială. Jocurile de fantezie le permit copiilor să experimenteze diferite perspective și să înțeleagă mai bine lumea din jurul lor. Psihologul Lev Vygotsky a subliniat importanța jocului simbolic în dezvoltarea cognitivă, afirmând că acesta le permite copiilor să își extindă gândirea și să își exerseze capacitatea de a planifica și de a lua decizii.

3. Imaginația în copilărie

Imaginația este forța motrice a creativității în copilărie. Ea le permite copiilor să transforme obiectele cotidiene în jucării magice și să creeze lumi noi din nimic. Conform teoriei inteligențelor multiple a lui Howard Gardner, imaginația joacă un rol crucial în dezvoltarea inteligenței spațiale și artistice. Prin activități creative, cum ar fi desenul, scrisul și construirea, copiii își dezvoltă abilități esențiale care le vor fi utile pe tot parcursul vieții.

Concluzie

Culoarea, fantezia și imaginația sunt elemente fundamentale ale copilăriei care contribuie semnificativ la dezvoltarea holistică a copiilor. Ele nu doar că îmbogățesc experiențele de învățare, dar și stimulează creativitatea, empatia și gândirea critică. Este esențial să încurajăm și să susținem aceste aspecte în educația copiilor pentru a le permite să se dezvolte armonios și să își atingă potențialul maxim.

Acest referat a fost elaborat pentru a sublinia importanța universului copilăriei definit prin culoare, fantezie și imaginație, și pentru a evidenția beneficiile pe care acestea le aduc dezvoltării copiilor.

Bibliografie

2. Cherry, Kendra. "The Impact of Color on Learning and Behavior." Verywell Mind, 2021.
3. Elliot, Andrew J., and Markus A. Maier. "Color and Psychological Functioning." *Current Directions in Psychological Science*, vol. 13, no. 5, 2014, pp. 250-254.
4. Wexner, L. B. "The Degree to Which Colors (Hues) Are Associated with Mood-Tones." *Journal of Applied Psychology*, vol. 38, no. 6, 2015, pp. 432-435.
5. Singer, Dorothy G., and Jerome L. Singer. "The House of Make-Believe: Children's Play and the Developing Imagination." Harvard University Press, 2017.
6. Vygotsky, Lev S. "Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes." Harvard University Press, 1978.
7. Gardner, Howard. "Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences." Basic Books, 1983.

COPILĂRIA DIN OCHII MEI

Lîsî Ludmila,
Liceul teoretic "Alexei Mateevici"
com.Pîrlița r.Ungheni,
Republica Moldova

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe, oboseală și plină de emoție, bucurie și culoare. Aici, copiilor li se citește mereu pe fețe veselia, iar grijile îi ocolesc cu delicatețe. În acest tărâm al fanteziei, gurițele lor știu doar să râdă, iar sufletele lor zboară precum fluturii în lumina caldă a soarelui de primăvară.

Copilăria este cu siguranță cea mai prețioasă perioadă din viața omului. Atunci când vorbesc despre copilărie, primul meu gând este legat de cel mai frumos lucru pe care îl are orice om pe această lume: mama. Omul care nu obosește niciodată să se joace, cel care aduce soare, lumină și armonie în copilăria oricărui copil.

Zâmbetul ei cald m-a întâmpinat de la primele secunde de viață. Glasu-i liniștit mi-a șoptit povești seară de seară și mi-a deschis drumul spre calea viselor frumoase. Chipul ei luminos mi-a călăuzit pașii pe tot parcursul copilăriei. Pentru copilăria mea, mama a fost pentru mine exact ce înseamnă razele soarelui pentru petalele unei flori: viață și speranță. Zilele însorite de vară petrecute cu ea, mirosul florilor din fața casei ce inunda parcă întreg satul, sunt imagini vii care îmi bucură memoria și mă fac să zâmbesc.

Copilăria nu ar fi completă fără primii ani din viața de elev, perioadă în care învățătoria noastră se străduia din răzputeri să ne educe și să ne formeze, în funcție de aluatul din care eram construiți fiecare. Școlarii știau a fluiera și intonau strigături, iar cei mai mari cântau la armonică. Școala rămâne un capitol special din lumea copilăriei mele, o etapă plină de amintiri și bucurii.

În ziua de azi, ne place sau nu ne place, avem de-a face cu o altă copilărie. Este o copilărie a celui mai modern mediu de comunicare electronică, o copilărie a smartphone-urilor și a tabletelor, a internetului și a rețelelor de socializare.

Copiii din ziua de astăzi nu mai știu ce înseamnă copilăria. Trăiesc într-o lume virtuală, petrecând ore în șir în fața calculatorului, jucând jocuri online, ascultând o muzică zgomotoasă care nu mai reușește să atingă sufletul. Pe vremea mea, copilăria însemna un mod de a trăi sănătos, în spațiul nepoluat din mijlocul naturii, o lume care mă ducea cu gândul la basmele cu zâne, zmei, Ilene Cosânzene și Feți Frumoși, unde binele era ridicat la rangul de virtute. Aveam timp să citesc cărțile de povești care m-au ajutat să discern binele de rău și să-mi adun în suflet cantitatea necesară de cunoaștere.

Copilăria este vârsta jocului. Știm că jocurile se modifică de la o generație la alta. Trebuie să recunoaștem că jocurilor așa-zis tradiționale, li se adaugă mereu altele noi, că în acest moment de dezvoltare a umanității, jocurile de altădată, care ne-au încântat copilăria și ne-au îndrumat spre drumul nostru de maturizare, nu mai sunt de „actualitate”. Să nu pierdem din vedere însă faptul că ne îndreptăm, cu sau fără voia noastră, spre o societate din ce în ce mai informatizată unde aceste mijloace majore de comunicare oferă în permanență momente de încântare și de desfătare. Ele stârnesc curiozitatea, rețin atenția și stimulează interesele, dar ce-i drept, la această vârstă fragedă, ele absorb și multe din clipele frumoase ale copilăriei care duc la efecte mai puțin favorabile. Ele nu oferă afectivitate, îl fac pe copil să se însingureze, să devină dependent de ele.

Copilăria este o perioadă magică, plină de aventuri și descoperiri, iar în Republica Moldova, amintirile amuzante își găsesc un loc special. Fie că te gândești la joaca în mahalaua satului cu prietenii sau la momentele petrecute în familie, zâmbetele și râsetele par să fie o prezență constantă în fiecare amintire. Acum, să călătorim în timp și să aducem la lumină cele mai hazlii momente din copilărie moldovenească.

“Detectivii amatori”: În fiecare vară, alături de prieteni, deveneam detectivi amatori în căutarea misterelor din mahala. Fie că descoperisem o hârtie misterioasă sau căutam comori prin grădini, aventurile noastre stimulau imaginația și ne umpleau de râsete copilărești.

“Cascadorii pe bicicletă”: Primele încercări pe bicicletă fără roți ajutătoare au fost cu siguranță memorabile. Și cu fiecare căzătură apăreau și mai multe motive de râs. Ne ajutam unii pe alții să ne ridicăm, iar zâmbetele ne încurajau să continuăm, indiferent de provocările întâmpinate.

“Desene animate și glume neașteptate”: Fiecare sâmbătă dimineața era o ocazie specială pentru a ne bucura de desenele animate preferate. Dar cel mai amuzant era atunci când un prieten sau un membru al familiei arunca o glumă neașteptată în mijlocul vizionării, provocând hohote de râs nesfârșit.

“Gafe la școală”: În timpul școlii, nu exista moment mai amuzant decât o gafă neașteptată a profesorului sau chiar și a noastră. Cu fiecare astfel de moment, clasa se umplea de râsete molipsitoare și atmosfera devenea una de neuitat.

“Serile de jocuri de societate”: Jocurile de societate erau o sursă inepuizabilă de amuzament. De la “Монополия” (Monopoly) până la “Șah” sau “Tabla”, fiecare rundă de joc se transforma într-o competiție plină de râsete și tactică. În ochii noștri strălucea bucuria întâlnirii.

“Petrecerile la ziua de naștere”: La fiecare petrecere de ziua nașterii, prin jocurile și glumele pregătite, momentele amuzante erau nelipsite. Chiar și baloanele care se lipeau de haine sau muzica pe care dansam ciudat aduceau râsete sincere și amintiri de neuitat.

Aceste amintiri pline de râsete și bucurie din copilărie ne aduc mereu zâmbetul pe buze și ne amintesc de magia acelor vremuri moldovenești. Chiar și în prezent, putem păstra vie acea copilărie interioară și să ne bucurăm în continuare de momentele pline de haz, deoarece, așa cum spunea cineva înțelept, “Un zâmbet este o distanță mică între două suflete”.

Așa curgea viața – liniștită, plină de bucurii mărunte și fără multe griji, pe de-a-ntregul mulțumitoare.

În concluzie, copilăria va rămâne mereu proaspătă în memoria mea și va fi în permanență un reper despre ce înseamnă fericirea. Atât timp cât voi avea în suflet o bucățiță din copilăria mea fericită, cred că îmi voi putea păstra un zâmbet pe față, indiferent de încercările prin care mă va purta viața.

Bibliografie

1. Guzel Iahina, Copiii de pe Volga, Editura Humanitas Fiction, 2020.
2. Șchiopu, U., Verza, E., Psihologia vârstelor, ciclurile vieții, E.D.P., R.A., București, 1995.
3. <https://ea.md/amintiri-amuzante-din-copilăria-in-republica-moldova/>

COPILĂRIA, VÂRSTA BUCURIEI

Prof. înv. preșc. Lungu Mariana

Grădinița cu Program Prelungit „Brotăcel” Modelu, Jud. Călărași

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezintă vârsta inocenței și a purității. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele clipe de fericire pe care această vârstă le poate oferi.

Dincolo de aparenta realitate există o lume a sentimentelor și trăirilor intense, de unde noi, adulții, ne extragem esența continuității pentru a putea supraviețui obstacolelor vieții. Inocența care însoțește vârsta copilăriei surprinde mereu prin surâs și candoare. Copiii au felul lor de a vedea lumea și sunt singurii cărora nu le este frică de viitor. Își zidesc fericirea pe visuri, iar poveștile și basmele în care binele învinge răul fac parte din realitatea lor. Toate gândurile mărețe, toate invențiile cu adevărat importante au izvorât cândva din sufletul unui copil care a visat. E atât de greu să ajungi la sufletul unui copil, însă e o aventură pe care noi, părinții/educatorii, merită într-adevar să o trăim! Merită să luptăm pentru a câștiga încrederea copilului nostru, căci inima lui e mai prețioasă decât un diamant, mai fragilă decât întreaga avere a lumii.

Cărțile, jocul și jucăriile sunt nelipsite din orice casă în care trăiesc copii, antrenându-i într-o mulțime de activități care au un rol benefic în dezvoltarea personalității și a intelectului copilului. Jocul, activitate fundamentală a copilului - Jocul nu este o acțiune fără utilitate imediată, dar generatoare de distracție și reconfortare, de sentimente de plăcere și de bucurie. Datorită spontaneității, jocul reclamă o îmbinare armonioasă între cerințele situației de joc și aptitudinile celor care se joacă.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi, copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte mulți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

Jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea, haideți să ne jucăm împreună cu copiii, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezvoltat, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

În concluzie copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm”
(George Bernard Shaw)

BIBLIOGRAFIE:

1. Kari Killen; „*Copilăria durează generații la rând*”, Editura First, Timișoara, 2003
2. Moldovanu, I.; Culea, L. „*Cartea mare a jocurilor*”, CIDDC, Chișinău, 2002
3. Vincent, R. „*Cunoașterea copilului*”, E.D.P., București.,1972

Copilăria și etapele sale

Lupșa Carmen
Colegiul Național „C.D. Loga Caransebeș

Ca și dascăli este necesar, pentru a înțelege copiii în funcție de personalitatea lor, de caracterul lor și de nivelul de dezvoltare fizică și intelectuală, este bine să cunoaștem fazele (etapele) de dezvoltare ale copilăriei.

Copilăria prezintă mai multe etape:

• Perioada primei copilării (1-3 ani) - Antepreșcolarul

Această perioadă se distinge prin următoarele caracteristici;

- Constituirea etapei primare coerente, a trăirii experienței de viață curentă - perceperea familiei, integrarea deopotrivă a unor norme ce vizează orarul și stilul de viață, trăirea unor stări de confort ori disconfort psihic, de euforie sau de teamă, consecințe ale mediului de viață, asistenței igienico-sanitare și psihopedagogice naturale;
- Apariția comunicării verbale sub influența adulților cu care intră în contact, copilul începe să rostască de acum cuvinte întregi, chiar să închege propoziții scurte, în ciuda, deseori a unei rostiri defectuoase; la început situativ, limbajul se complică în momentul în care preșcolarul acumulează cunoștințe și experiență, la sfârșitul stadiului ajunge să stăpânească 700-900 de cuvinte;
- Apariția mersului, deprinderea lui se corelează cu dobândirea unei anumite autonomii în realizarea deplasării și a mânuirii unor obiecte pentru satisfacerea unor trebuințe personale; realizarea unui început al emancipării sub tutela mamei ori a celor care-i țin locul și tot așa, pe îndelete și aproape pe neobservate, începe să-și formeze, cel puțin într-o fază incipientă deprinderi elementare de autoservire;
- Prin acțiuni specifice, dar mai ales prin joc și imitație, copilul își însușește nu numai funcția socială a obiectelor, ci începe să le cunoască, deopotrivă și unele din însușirile lor, fapt ce contribuie la dezvoltarea capacității senzoriale, dezvoltarea senzațiilor, percepțiilor și reprezentărilor, în egală măsură a celor raționale, memoriei, imaginației, gândirii și limbajului

• A doua copilărie (3-7 ani) – Preșcolarul

Se caracterizează prin dezvoltarea și complicarea conduitei copilului chiar dacă specialiștii consideră că până la 4 ani copilul își însușește până la 60 la sută din informația totală de care are nevoie în devenirea sa ulterioară la nivelul epocii în care trăim și pentru care îl pregătim.

Dacă până la începutul acestui stadiu rolul preponderent în realizarea achizițiilor de tot felul revine mamei, educatorul său natural, acompaniată de bunică, eventual o soră mai mare, în destule cazuri chiar de tată, de la vârsta de 3 ani asemenea sarcini și le asumă grădinița, respectiv educatoarea.

Relația cu alții și cu lumea favorizează, în bună parte, dezvoltarea comunicării, respectiv a limbajului. Educatoarea intervine acum în formarea și corectarea limbajului din punct de vedere fonetic, fonologic, semantic și gramatical. Tot acum se dezvoltă și vocabularul preșcolarului care ajunge la 3000-3500 de lexeme.

În acest interval preșcolarul se caracterizează printr-o mare mobilitate. Celelalte procese cognitive: memoria, imaginația și gândirea cunosc și ele o dezvoltare semnificativă.

Atenția cunoaște și ea o dezvoltare adecvată, începe să dobândească o anumită stabilitate, concentrare, după ce s-a acomodat cu programul. Adaptarea la viața din grădiniță se repercutează asupra comportamentului, în totalitatea sa.

• A treia copilărie (7-11 ani) – Școlarul mic

Ritmul creșterii este ceva mai lent față de stadiul anterior. Se înregistrează chiar o diferențiere între fete și băieți, cele dintâi o iau ușor înaintea băieților. În această perioadă se accentuează procesul de osificare, fapt ce se caracterizează prin schimbarea danturii de lapte cu cea permanentă. Tot acum începe osificarea cutiei toracice, la nivelul coloanei vertebrale și al bazinului precum și cea de la nivelul oaselor mâinii. În ceea ce privește musculatura, se constată și aici o creștere în volum. Aparatul respirator este mai dezvoltat decât al preșcolarului.

Analizatorii la această vârstă fac progrese însemnate, mai ales cei de la distanță (văzul, auzul) precum și cel chinestezic, verbal. Școlarizarea copilului constituie un eveniment important în viața de familie și mai cu seamă în propria viață. Apariția învățătorului, impunerea unui program și ducerea la îndeplinire a unor sarcini contribuie la dezvoltarea proceselor psihice. Afectele, dispozițiile și emoțiile la această vârstă sunt destul de pregnante. Emotivitatea este accentuată din cauză că funcția reglatoare a scoarței cerebrale asupra subcortexului este încă slab dezvoltată.

La 11 ani copilul este la porțile preadolescenței, este apt pentru a parcurge o nouă treaptă a devenirii sale, gimnaziul, de fapt preadolescența.

Cu toate etapele sale Copilăria este o perioadă unică în viața fiecăruia dintre noi, plină de inocență, joc și descoperiri. Este perioada aceea a vieții în care suntem mai puțin preocupați de responsabilități și de problemele vieții adulte, și mai mult concentrați pe explorarea lumii.

„Copilăria este fericirea de a te juca cândva din nou, de a primi înapoi aripile care s-au pierdut în drum spre vârsta adultă.” - Michael Ende

Bibliografie:

Schiopu U., Verza E. *Psihologia vârstelor* E.D.P. București 1981

Bloom, B.S., *Stability and Change in Human Characteristics*, Ney York, Wiley and Sons 1966

Drăgan I., Petroman P. *Psihologie educațională* Ed. Mirton, Timșoara, 1998 pag 74-102

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL COPILĂRIA ȘI ECOLOGIA

MĂRGINEAN ANGELA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ALBA IULIA

Inițiatori și coordonatori proiect: Prof. învă. primar Mărginean Angela – Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia clasa a II-a C

Parteneri:

Prof. educ. Fleșer Rodica Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia clasa a II-a

Prof. învă. primar Florea Cosmina Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia clasa a II-a

Perioada de derulare: anul școlar 2023-2024

Argument:

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când elevii – cetățenii de mâine – vor fi convinși de necesitatea ocrotirii naturii și vor deveni factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura. Conștientizând frumusețea mediului local, promovând pitorescul zonei în care locuiesc, elevii vor înțelege utilitatea acțiunilor ecologice.

Proiectul oferă posibilitatea de a desfășura activități de educație ecologică prin care să cultivăm interesul și dragostea elevilor pentru lumea înconjurătoare, pentru protejarea mediului. Totodată urmărește responsabilizarea elevilor față de importanța protejării mediului înconjurător, conturarea deprinderilor și a atitudinilor de a prețui și respecta mediul prin comportamente civilizate, dar și sensibilizarea cetățenilor privind importanța mediului înconjurător.

Scop:

Proiectul urmărește ca, prin activitățile propuse, elevii să înțeleagă importanța protejării mediului înconjurător și a conservării resurselor.

Obiective generale ale proiectului:

O1. Formarea și dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice în rândul elevilor cu privire la conservarea resurselor (reutilizare, reciclare, re folosire).

O2. Formarea deprinderilor elevilor de a păstra mediul curat: colectarea selectivă a deșeurilor.

O3. Stimularea creativității elevilor;

O4. Diversificarea activităților educative desfășurate de cele două unități școlare;

O5. Dezvoltarea unor atitudini pozitive față de mediul local.

Beneficiari direcți: Elevii, cadrele didactice, personalul auxiliar din cele două școli

Beneficiari indirecti: Părinții elevilor, membrii comunităților locale

Resurse :

-umane (școli): cadre didactice, elevi, bibliotecari, mediatori școlari

-umane (membri ai comunității): părinți,

-materiale: enciclopedii, dicționare, cărți, filme educative, lecții animate, documentare, materiale reciclabile, cartoane, carioci, creioane colorate, acuarele, videoproiector

-financiare: resurse proprii ale coordonatorilor de proiect

Perioadă și etape de desfășurare: anul școlar 2023-2024

- ✓ Septembrie-Octombrie 2023: conceperea, redactarea și demararea proiectului;
- ✓ Octombrie 2023: aprobarea/avizarea proiectului la nivelul directorilor din unitățile școlare implicate;
- ✓ Noiembrie 2023 – Iunie 2024: realizarea/implementarea, monitorizarea, evaluarea, diseminarea proiectului.

Întâlniri: lunare

Alte persoane implicate în proiect:

Ziariști, profesori, bibliotecari, părinți etc.

Teme:

- ✓ Octombrie: organizarea și demararea proiectului
- ✓ Noiembrie: Săptămâna europeană pentru reducerea deșeurilor
- ✓ Decembrie: Ziua Internațională a Munților
- ✓ Februarie: Ziua Internațională a Ursului Polar
- ✓ Martie: Ziua Mondială a Pădurilor
- ✓ Aprilie: Ziua Pământului
- ✓ Mai: Ziua europeană a parcurilor
- ✓ Iunie: Ziua mediului
- ✓ Iunie: încheierea proiectului

Tipuri de activități:

- ✓ Ateliere de creație plastică pe teme ecologice: desene, machete, colaje, fotografii etc.
- ✓ Ateliere de creație literară: mesaje ecologice, afișe
- ✓ Expoziții
- ✓ Colectare de deșuri
- ✓ Plantarea de flori și pomi
- ✓ Expoziție de fotografie
- ✓ Participarea la concursuri pe teme ecologice etc.

Produce finale

- ✓ realizarea unor portofolii în ambele școli care să ilustreze acțiunile comune;
- ✓ elaborarea unui chestionar pentru elevi, pentru a cunoaște gradul de implicare și incidența proiectului asupra lor;
- ✓ valorificarea proiectului de către diferite instituții școlare, comunitate locală;
- ✓ publicarea acțiunilor mai reușite în presa locală;
- ✓ realizarea unei expoziții cu produse ale elevilor realizate de aceștia în timpul diferitelor activități.

Rezultate așteptate:

- ✓ implicarea activă a cel puțin 40 de elevi din cele două școli (25 dintr-o școală / 15 dintr-o școală);
- ✓ implicarea a cel puțin 30 de părinți în activitățile din proiect (25/ 5);
- ✓ implicare a cel puțin două cadre didactice auxiliare (1/1);
- ✓ realizarea a cel puțin 2 mape/portofolii cu produse ale activităților elevilor (desene, colaje, afișe, mesaje ecologice, fotografii, machete etc.), câte una pentru fiecare școală

- ✓ realizarea a două expoziții cu produse ale activității elevilor (câte una în fiecare școală)
- ✓ realizarea unui jurnal cu impresii (comun pentru cele două școli)

Mediatizare:

- ✓ afișarea programului de activități în locuri accesibile elevilor și părinților;
- ✓ expunerea unor fotografii din activitățile realizate;
- ✓ raportarea proiectului și a rezultatelor înregistrate în comisiile metodice și în consiliile profesoriale
- ✓ diseminarea rezultatelor prin intermediile revistelor școlare și a grupurilor închise de facebook;
- ✓ prezentarea proiectului în cadrul ședințelor cu părinții.

Monitorizarea:

- ✓ se realizează prin fișa de monitorizare

Evaluare:

- ✓ Portofoliul cu produsele activității
- ✓ Mapa cu documentele proiectului
- ✓ Chestionare
- ✓ Fișa de evaluare a proiectului

COPILĂRIA ȘI MATEMATICA

PROF. MARIAN ANGELA
LICEUL TEHNOLOGIC "HENRI COANDĂ", TÂRGU JIU

Copilăria și matematica pot părea la prima vedere două domenii complet separate, dar de fapt ele se pot îmbina în moduri creative și captivante. Folosind fantezia și culoarea, matematica poate deveni o parte fascinantă a copilăriei, contribuind la dezvoltarea cognitivă și la stimularea imaginației.

1. Jocuri matematice

Jocurile sunt o modalitate excelentă de a introduce concepte matematice într-un mod distractiv. De exemplu:

- **Jocuri cu forme geometrice:** Copiii pot învăța despre forme și simetrii prin construirea de modele cu blocuri colorate.
- **Puzzle-uri matematice:** Jocurile de tip puzzle, precum Sudoku sau Tangram, ajută la dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și a gândirii logice.

2. Activități artistice și matematica

Arta și matematica se pot intersecta în moduri creative:

- **Desene geometrice:** Crearea de modele și desene folosind forme geometrice ajută copiii să înțeleagă concepte precum simetria și proporțiile.
- **Fractali și spirale:** Copiii pot explora frumusețea matematicii prin desenarea și colorarea fractalilor sau a spiralelor.

3. Povestiri și fantezie matematică

Poveștile pot face matematica mai accesibilă și mai interesantă:

- **Povești matematice:** Crearea unor povestiri în care personajele folosesc matematica pentru a rezolva probleme sau a descoperi comori poate face conceptele matematice mai atractive.
- **Carti interactive:** Cărțile care combină poveștile cu activități matematice interactive îi pot încuraja pe copii să se implice activ în învățare.

4. Experimente și activități practice

Experimentele și activitățile practice ajută copiii să înțeleagă aplicabilitatea matematicii în viața de zi cu zi:

- **Construcții cu LEGO:** Folosind piese LEGO pentru a construi diferite structuri, copiii învață despre volum, măsurători și proporții.
- **Culinărie și matematică:** Gătirea poate fi o modalitate excelentă de a învăța despre fracții, măsurători și proporții.

5. Tehnologie și matematică

Utilizarea tehnologiei poate face învățarea matematicii mai captivantă:

- **Aplicații educaționale:** Există multe aplicații mobile și jocuri video educaționale care fac învățarea matematicii distractivă.
- **Programare:** Introducerea copiilor în programare poate dezvolta abilități matematice și logice prin intermediul creării de jocuri sau animații.

Concluzie

Integrarea fanteziei și culorii în învățarea matematicii poate transforma acest subiect într-o parte plină de bucurie și creativitate a copilăriei. Astfel, copiii nu doar că vor dezvolta abilități matematice esențiale, dar vor învăța să aprecieze frumusețea și aplicabilitatea matematicii în lumea lor de zi cu zi.

BIBLIOGRAFIE

Resurse online:

- **Portalul Didactic.ro** (www.didactic.ro)
- **Platforma Twinkl.ro** (www.twinkl.ro)

Cărți de pedagogie și metodică

- **Cerghit, I., Metode de învățământ**, Editura Polirom, Iași, 2006
- **Cojocariu, V. M., Educație pentru schimbare și creativitate**, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2003
- **Heidi Gerard Kaduson , 101 Tehnici favorite ale terapiei prin joc**, Editura Trei, 2020

EDUCAȚIA ȘI CULORILE COPILĂRIEI

Marica Denisa, Liceul Tehnologic "Goga Ionescu" Titu

Educația începe acasă — Căminul este locul unde trebuie să înceapă educația copilului. Aici este prima lui școală în care, avându-i pe părinți ca instructori, trebuie să învețe lecțiile menite să-l călăuzească în viață — lecții de respect, ascultare, politețe, stăpânire de sine. Influențele educației din cămin sunt o putere hotărâtoare spre bine sau spre rău. În multe privințe acestea sunt tăcute și progresive dar, numai dacă sunt îndreptate în direcția cea bună, ele devin o putere pentru dreptate și adevăr. Dacă copilul nu este instruit corect aici, Satana îl va educa prin agenții aleși de el. Cât de importantă este, deci, școala în cămin!

Aici sunt puse bazele — Asupra tuturor părinților apasă obligația de a da instrucțiuni în cele fizice, intelectuale și spirituale. Obiectivul fiecărui părinte ar trebui să fie acela de a asigura copilului său un caracter simetric și bine echilibrat. Aceasta nu este o lucrare de dimensiune și importanță mică, ci o lucrare ce solicită gândire și rugăciune fierbinte și nu mai puțin efort stăruitor și plin de răbdare. Trebuie pusă o bază corectă și trebuie ridicat un schelet puternic și stabil; apoi, zi de zi, lucrarea de clădire, șlefuire și desăvârșire trebuie să meargă înainte.

Puteți refuza copilului orice, dar nu acest drept — Părinți, amintiți-vă: căminul este o școală de formare în care copiii voștri trebuie să fie pregătiți pentru căminul de sus. Mai degrabă renunțați la orice altceva decât la educația pe care trebuie s-o primească în primii lor ani. Nu permiteți nici un cuvânt de supărare. Învățați-i pe copii să fie amabili și răbdători. Învățați-i să fie atenți cu alții. În felul acesta îi pregătiți pentru o slujire mai înaltă în lucrurile religioase. Căminul ar trebui să fie o școală de pregătire, unde copiii și tinerii pot fi pregătiți ca să-și aducă aportul în serviciul Maestrului și o școală de pregătire pentru a intra într-o școală mai înaltă, aceea a Împărăției lui Dumnezeu.

Nu este o problemă secundară — Educația în cămin să nu fie privită ca o problemă secundară. Ea ocupă primul loc în cadrul adevăratei educații. Taților și mamelor li s-a încredințat modelarea minții copiilor lor. Cât de uimitor este proverbul: "Cum este îndoită rămurica, așa va fi de înclinat și copacul ce va crește din ea". Acesta trebuie aplicat la instruirea copiilor noștri. Părinți, vă veți aminti că educația copiilor voștri din primii lor ani v-a fost încredințată ca o răspundere sacră? Acești lăstari tineri trebuie să fie instruiți cu gingășie ca să poată fi transplantați în grădina Domnului. Educația în cămin nu trebuie neglijată cu nici un chip. Cei care o neglijează, neglijează de fapt o datorie religioasă.

Marea sferă a educației în cămin — Educația în cămin înseamnă mult. Este o chestiune de mare amploare. Avraam a fost numit tatăl credincioșilor. Printre lucrurile ce l-au făcut un exemplu remarcabil de evlavie a fost și respectul strict pe care l-a avut față de legea lui Dumnezeu în căminul lui. El a cultivat religia în familie. Cel ce vede educația dată în cămin și măsoară influența acestei educații a spus: "Îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor și casei lui după el să țină calea Domnului, făcând ce este drept și bine". Dumnezeu a poruncit evreilor să-i învețe pe copii cerințele Sale și să le facă cunoscută atitudinea Sa față de poporul lor. Căminul și școala erau una. În locul buzelor străine, inimile iubitoare ale tatălui și mamei erau acelea care dădeau instrucțiuni copiilor lor. Gânduri despre Dumnezeu erau asociate cu toate evenimentele zilnice din viața de cămin. Lucrările puternice ale lui Dumnezeu erau relatate cu elocvență și cu sentimente de respect amestecat cu teamă și uimire. Mărețele adevăruri ale providenței lui Dumnezeu și viața viitoare erau imprimate în mintea tânără care făcea cunoștință cu adevărul, bunătatea și frumosul. Lecțiile date erau ilustrate prin folosirea figurilor și simbolurilor și erau fixate mai bine în memorie în felul acesta. Prin aceste exemplificări însuflețite copilul era inițiat aproape din pruncie în misterele, înțelepciunea și speranțele strămoșilor săi, și îndrumat într-un mod de gândire, simțire și anticipare ce pătrundea dincolo de lucrurile văzute și trecătoare la lucrurile nevăzute și veșnice.

Ea precede școala propriu-zisă și-i pregătește pe copii pentru aceasta — Lucrarea părinților o precede pe cea a învățătorilor. Ei au o școală acasă — prima treaptă. Dacă vor căuta cu atenție și cu rugăciune să-și cunoască datoria și s-o împlinească, își vor pregăti copiii pentru nivelul următor în care să primească instrucțiuni de la profesor

Ea modelează caracterul — După cum este modelat un palat, tot astfel caracterele copiilor sunt formate în școala căminului.

Educația în căminul din Nazaret — Educația lui Isus a fost asigurată în cămin. Mama Sa I-a fost primul învățător omenesc. El a învățat despre lucrurile cerești de pe buzele ei și din surzile profetice. A trăit într-o casă țărănească și a îndeplinit cu credincioșie și cu voioșie partea în purtatul poverilor gospodărești. El, care a fost comandantul cerului, era un servitor binevoitor, un fiu iubitor și ascultător. El a învățat o meserie și a lucrat cu mâinile Sale în atelierul de tâmplărie al lui Iosif.

Părinții să-și înțeleagă responsabilitatea — Tatăl și mama trebuie să fie primii învățători ai copiilor lor. — Tații și mamele trebuie să-și înțeleagă responsabilitatea. Lumea este plină de curse pentru picioarele celui tânăr. Mulțimile sunt atrase către o viață de egoism și de plăceri senzuale, și nu pot discerne primejdiile ascunse sau sfârșitul teribil al drumului ce li se pare a fi calea fericirii. Prin îngăduirea apetitului și a patimei, energiile lor sunt risipite și milioane de oameni sunt ruinați pentru lumea aceasta și pentru cea viitoare. Părinții ar trebui să-și amintească faptul că fiii lor trebuie să reziste acestor ispite. Încă înainte de nașterea copilului ar trebui să înceapă pregătirea ce-i va permite să lupte cu succes împotriva răului. La fiecare pas, părinții au nevoie de o înțelepciune mai mult decât omenească pentru a putea înțelege cum este cel mai bine să-și educe copiii pentru o viață folositoare și fericită aici și pentru o slujire mai înaltă și o bucurie mai mare în viața viitoare.

Instruirea copilului, o parte importantă a planului lui Dumnezeu — Instruirea copilului este o parte însemnată a planului lui Dumnezeu pentru a demonstra puterea creștinismului. Asupra părinților apasă răspunderea solemnă de a-și pregăti în așa fel copiii, încât atunci când aceștia vor ieși în lume, să facă bine și nu rău celor cu care se vor întovărăși. Părinții n-ar trebui să privească superficial lucrarea de instruire a copiilor lor și nici să n-o neglijeze în vreo împrejurare ci, să folosească mult timp în studiul atent al legilor ce reglementează ființa noastră. Prima lor țință trebuie să fie aceea de a deveni buni cunoscători ai modului de lucru cu copiii lor, pentru a le asigura o minte sănătoasă într-un corp sănătos.... Mulți dintre cei ce declară a fi urmașii lui Hristos, neglijează datoriile căminului într-un mod jalnic. Ei nu înțeleg importanța sacră a obligației pe care Dumnezeu a pus-o în mâinile lor: aceea de a modela caracterele copiilor lor în așa fel încât aceștia să aibă puterea de a rezista multelor ispite ce ademenesc picioarele tineretului. — (Pacific Health Journal, aprilie, 1890.)

Este necesară conlucrarea cu Dumnezeu — Domnul Hristos n-a cerut Tatălui să-i ia pe ucenici din lume, ci să-i păzească de cel rău în lume, să-i păzească de a cădea în ispitele pe care le-ar avea de întâmpinat. Această rugăciune trebuie s-o înalțe tații și mamele pentru copiii lor. Dar vor pleda ei în fața lui Dumnezeu, ca apoi să-i lase pe copii să facă ce le place? Dumnezeu nu-i poate păzi pe copii de rău dacă părinții nu conlucrează cu El. Părinții ar trebui să-și împlinească cu grijă și curaj lucrarea, ducând-o înainte cu efort neobosit. Dacă părinții nu se vor simți niciodată scutiți de povara educării și instruirii copiilor lor pentru Dumnezeu, dacă-și vor face în credință lucrarea cooperând cu Dumnezeu prin muncă și rugăciune stăruitoare, atunci vor fi plini de succes în a-și aduce copiii la Mântuitorul

Un cuplu care și-a onorat responsabilitățile — Un înger din cer a venit la Zaharia și Elisabeta să-i învețe cum să-și instruiască și să-și educe copilul și cum să lucreze în armonie cu Dumnezeu pentru a pregăti un mesager care să anunțe venirea Domnului Hristos. Ca părinți, ei trebuia să colaboreze cu Dumnezeu în mod credincios pentru a forma un astfel de caracter în Ioan, încât să-l facă în stare să-și îndeplinească partea pe care Dumnezeu i-a încredințat-o, ca un lucrător competent. Ioan a fost un copil la bătrânețe, un copil al miracolului și părinții puteau să-și închipuie că el avea de făcut o lucrare specială pentru Domnul și că Domnul va avea grijă de el. Dar ei nu au gândit așa; s-au mutat într-un loc retras la țară, unde fiul lor să nu fie expus ispitelor vieții de la oraș sau să fie determinat să se depărteze de sfaturile și instrucțiunile pe care ei, ca părinți, le-ar fi dat. Ei și-au făcut partea în dezvoltarea unui astfel de caracter în copilul lor, ce va îndeplini pe orice cale planul pe care Dumnezeu l-a destinat vieții lui.... Ei și-au îndeplinit cu sfințenie obligația.

Considerați copilul ca fiindu-vă încredințat — Părinții să-i privească pe copiii lor ca și când aceștia le-ar fi fost încredințați de Dumnezeu ca să fie educați pentru familia de sus. Învățați-i în frică și dragoste de Domnul, căci “frica de Domnul este începutul înțelepciunii” Aceia care sunt

loiali lui Dumnezeu Îl vor reprezenta în viața de cămin. Ei vor privi educația copiilor lor ca pe o lucrare sacră, încredințată lor de Cel Prea Înalt.

Părinții să se califice ca învățători creștini — Lucrarea părinților, de o așa mare însemnătate, este foarte neglijată. Treziți-vă, părinți, din somnul vostru spiritual, și înțelegeți că prima învățătură pe care copilul o primește trebuie să-i fie dată de voi. Voi să-i învățați pe micuții voștri să-L cunoască pe Hristos. Trebuie să faceți această lucrare înainte ca Satana să semene semințele lui în inimile lor. Hristos îi cheamă pe copii, iar ei trebuie conduși la El, educați în obiceiuri de hărnicie, îngrijire și ordine. Aceasta este disciplina pe care Domnul Hristos dorește ca ei s-o primească. Păcatul stă la ușa părinților dacă ei nu se califică pentru a deveni învățători creștini înțelepți și siguri

Este necesară unitate între părinți — Soțul și soția să fie strâns uniți în lucrul lor din școala căminului. Să fie foarte blânzi și prudenți în vorbire ca nu cumva să deschidă ușa prin care Satana va intra să obțină biruință după biruință. Ei trebuie să fie amabili și curtenitori unul cu altul, purtându-se în așa fel încât să se poată respecta unul pe altul. Fiecare să ajute pe celălalt să aducă în cămin o atmosferă plăcută și sănătoasă. Diferențele de opinii nu trebuie discutate în fața copiilor. Demnitatea creștină să fie păstrată întotdeauna.

Instructor special pentru fiecare copil — Mama să exceleze întotdeauna în această lucrare de instruire a copiilor. În timp ce asupra tatălui apasă datorii mari și importante, mama, printr-o continuă rămânere cu copiii ei, în special în primii lor ani, trebuie să fie întotdeauna educatorul și însoțitorul lor special. — (Pacific Health Journal, ianuarie, 1890.)

O educație mai amplă decât instruirea obișnuită — Părinții trebuie să învețe lecția ascultării numai de vocea lui Dumnezeu, ce le vorbește prin Cuvântul Său; și, pe măsură ce o învață, ei pot preda copiilor lor lecția respectului și ascultării în cuvânt și faptă. Aceasta este lucrarea ce trebuie adusă în familie. Cei care o împlinesc, se vor înălța pe ei înșiși, dându-și seama că trebuie să-i înalțe pe copiii lor. Această educație înseamnă mult mai mult decât o instruire obișnuită

Lucrarea ocazională nu este primită — O lucrare în cămin, făcută la întâmplare, nu va trece examenul la judecată. Părinții creștini trebuie să îmbine credința cu faptele. Așa cum Avraam a poruncit casei lui după el, să poruncească și ei casei lor. Standardul pe care trebuie să-l înalțe fiecare părinte, este dat: “să țină calea Domnului”. Orice altă cale nu duce la cetatea lui Dumnezeu, ci în rândurile distrugătorului.

Bibliografie

Elldn White. Indrumarea copilului. Editura Viata si Sanatate, 2018, București, pg. 75-98

COPIILĂRIA – O STARE FĂRĂ VÂRSTĂ

prof.dr. MATEI GEORGETA
Director, Grădinița nr.268, București

Abstract

Childhood is the most beautiful time in everyone's life, it is a wonderful world that we will probably never be able to fully understand, it is a time without sadness and full of excitement, joy and color.

„Copilăria durează toată viața. Ea se întoarce mereu pentru a însufleți secțiuni mari ale vieții de adult”, spunea filozoful și criticul literar francez Gaston Bachelard.

„Copilăria este perioada în care îți dai seama că lumea este plină de minuni. Așa că nu te grăbi să crești prea repede”. - Walt Disney

„Copilăria este vârsta în care totul este posibil și nimic nu este imposibil.” - Audrey Hepburn

Cuvintele pot avea o putere magică de a ne transporta înapoi în timp și de a ne aduce aminte de momentele frumoase din copilăria noastră. Copilăria este unul dintre cele mai frumoase și pline de magie perioade din viața noastră. Este perioada în care lucrurile par mult mai simple și mai ușor de gestionat, în care jocurile și aventurile sunt cele mai importante, iar fericirea și râsul sunt la ordinea zilei.

Copilăria este o perioadă unică în viața fiecăruia dintre noi, plină de inocență, joc și descoperiri. Este perioada aceea a vieții în care suntem mai puțin preocupați de responsabilități și de problemele vieții adulte, și mai mult concentrați pe explorarea lumii. Cu toții ne aducem aminte cu drag de perioada copilăriei, când ne simțeam complet liberi și nu aveam nicio grijă. Din fericire, se pare că "nu scăpăm" de copilărie pe măsură ce creștem. Lumea copilăriei este atunci când totul este simplu, frumos, nu ai griji, când nu trebuie să faci nimic pentru a fi iubit. Și mai ales, atunci când totul este limitat doar de imaginația noastră.

Copilăria este prima etapă. Ea pune bazele întregii vieți; în prima parte a copilăriei (pana la 3 ani) copilul învață să meargă, să vorbească etc. Este de asemenea și cea mai frumoasă perioadă din toată viața. Într-a II-a parte a copilăriei (de la 3 la 10 ani) creșterea este mai înceată. Inocența și naivitatea fac din copilărie o lume fericită, înconjurată de bine și apărată de puritate.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare. Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie. Când suntem copii avem inima deschisă spre iubire și frumos. Râdem și plângem foarte ușor, suntem capricioși și generoși, iertând și uitând repede micile supărări. Însă când ajungem la maturitate, bucuria clipei, expansivitatea și nebunia dispar, zâmbim și râdem cu reținere, încercăm să afișăm o mină serioasă, nedorind să fim etichetați ridicoli. În plus, nu mai facem risipă de entuziasm, neexprimându-ne liber emoțiile și ne mai având acea ardoare cu care așteptăm lucrul mult-dorit.

Copiii din ziua de astăzi nu mai știu ce înseamnă copilăria. Trăiesc într-o lume virtuală, petrecând ore în șir în fața calculatorului, jucând jocuri impregnate de violență, la televizor, ascultând o muzică zgomotoasă care nu mai reușește să atingă sufletul. Pe vremea mea, copilăria însemna un mod de a trăi sănătos, în spațiul nepoluat din mijlocul naturii, o lume care mă ducea cu gândul la basmele cu zâne, unde experimentam frumosul, unde binele era ridicat la rangul de virtute. Aveam timp să citesc cărțile de povești care m-au ajutat să discern binele de rău și să-mi adun în suflet cantitatea necesară de cunoaștere.

Literatura română pentru și despre copii a adus, încă din secolul al XIX-lea, în atenția cititorului, lumea specială a copilăriei, cu zbuciumul și cu bucuriile sale specifice. Opera autobiografică a lui Ion Creangă, intrată în patrimoniul literaturii universale, „Amintiri din copilărie”, dar și basmele și poveștile sale (între cele mai cunoscute numărându-se „Capra cu trei iezi”, „Fata babei și fata moșneagului”, „Ivan Turbincă”, „Povestea lui Ionică cel prost”, „Punguța cu doi bani”) tălmăcesc cu umor și spontaneitate universul senin al copilăriei. Un alt scriitor preocupat și de tema copilăriei, Barbu Ștefănescu Delevrancea, prelucrează în povestirile sale, cum sunt cele din ciclul „Odinioară”, motive folclorice, pentru și despre copii („Neghinița”, „Palatul de cleștar”, „Departate, departate”, „Bunicul”, „Bunica”, „Sultănică”, „Sorcova”). Și prima parte a secolului XX se poate mândri cu opere valoroase care oglindesc copilăria, uneori fericită, alteori dramatică.

Un loc aparte îl ocupă în operele lui Mihail Sadoveanu copilăria, descrisă în personaje speciale ca Lizuca, din „Dumbrava minunată”, sau în povestiri ca „Măria sa Puiul Pădurii” sau „Ani de ucenicie”. O tonalitate directă, simplă, empatică față de destinele narate ne propune Ioan Alexandru Brătescu-Voinești în „Puiul”, „Privighetoarea”, „Bietul Tric” sau „Niculăiță Minciună”. O coloratură aparte au schițele și povestirile lui Emil Gârleanu, în volumul „Din lumea celor care nu cuvântă”. Poeta Elena Farago a dedicat copiilor versuri emoționante, cum ar fi „Cățelușul șchiop”, „Gândăcelul”, „Cloșca”, „Motanul pedepsit” și altele.

Otilia Cazimir, numită „*poeta sufletelor simple*”, ascultă și redă clipele vesele sau triste trăite de copii. „Balada unui greier mic” sau „Câți ca voi!”, de George Topârceanu, îi încântă cu tâlcul lor pe copii, în timp ce Ionel Teodoreanu a creionat, în „Ulița copilăriei” și „La Medeleni”, o adevărată frescă a copilăriei și adolescenței.

Ziua Copilului este prilejul perfect de a petrece mai mult timp alături de cei mici și de a ne reaminti toate clipele frumoase ale copilăriei.

Educatoarea este cea care dăruiește fiecărui om, la pornirea lui pe drumul spre lumină primele elemente, călăuzindu-i pașii spre marele titlu de om. Ea este „*aceea care modelează materialul cel mai de preț – copilul – tinzând ca din fiecare bloc de marmură brută să realizeze o ființă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături, un om care să înmănușeze calitățile morale cele mai înalte. Ea este cea care îl ajută pe copil să descopere tainele naturii. Toate acestea au făcut ca activitatea sa, să fie socotită drept profesiunea de aur*” (Dumitru Salade).

1 iunie – Ziua Internațională a Copilului, este ziua în care revenim toți la momentele tandre și plăcute ale copilăriei inocente, alături de generația în creștere. Este ziua în care încercăm încă o dată să conștientizăm, că interesul pentru copil trebuie să fie unul prioritar și că, toți copiii au nevoie de sprijinul și atenția noastră zi de zi. Copilăria e vârsta când cea mai mare bucurie poate fi un zâmbet sincer. Copilăria e o lume aparte, plină de lumină și armonie, pe care, și noi, maturi fiind, o purtăm mereu în suflet.

Am gândit o activitate cu tema „LA MULȚI ANI, COPILĂRIE!”, la grupa mare. Activitatea va fi dedicată Zilei Internaționale a Copilului și va cuprinde următoarele momente:

1. Parada personajelor de poveste -fiecare copil își va prezenta costumul și va spune câteva cuvinte despre personaj (numele, din ce poveste face parte, de ce anume l-a ales, ce calități are,ce cuvinte i-ar adresa dacă ar avea posibilitatea să îl întâlnească). Parada se va desfășura pe fundal muzical (O lume minunată!). După ce toți copiii își prezintă costumul, va avea loc un bal la care copiii vor dansa pe melodii cunoscute.
2. Pictură pe tricou – copiii vor picta cu acuarele un tricou pentru educatoare.
3. Jocul pentru recompensă: copiii vor participa la un concurs sportiv, iar la finalul acestuia copiii vor fi recompensați. Proba va consta în parcurgerea unui traseu cu diverse sarcini: plecarea de la start cu o gălețușă în mână. La primul tunel, copiii vor deschide un plic (fiecare va aduna 1-10 cuburi în gălețușă), vor traversa tunelul și la ieșire din acesta vor construi un turn din atâtea cuburi câte au în gălețușă. Până la al doilea tunel, copiii vor executa mersul piticului. Pentru a putea intra în al doilea tunel, copiii vor sorta imaginile care reprezintă anotimpul de vară (fiecare copil trebuie să găsească 2 imagini). Vor parcurge tunelul și până la finalul traseului vor alerga cu lingura cu oul de aur. Drept recompensă, după ce toți copiii vor fi parcurs traseul și vor aduna ouăle de aur, în curtea grădiniței vor găsi o pineată cu confeti și surprize dulci.

Dacă ar fi să învățăm ceva de la copii, ce ar fi oare? Să fie pozitivismul și gândurile bune? Să fie dragostea nemărginită și dorința de cunoaștere? Copilăria este fără îndoială cea mai frumoasă perioadă a vieții, unde grijile nu își au locul, unde jocurile alături de prieteni sunt cea mai frumoasă activitate și unde înveți să te bucuri de cele mai mici lucruri. O perioadă atât de frumoasă merită o zi specială în care să fie sărbătorită de copii de toate vârstele.

Cu toții am avut momente de copilărie pe care le-am savurat cu plăcere, iar amintirile noastre din acea perioadă pot aduce un zâmbet pe buze chiar și acum, ani mai târziu.

În această lume haotică și agitată în care trăim, poate fi adesea dificil să ne amintim de momentele pline de bucurie și magie pe care le-am trăit în copilărie. Fie că erau acele momente petrecute alături de bunicii noștri, cărțile preferate sau jocurile cu prietenii noștri, cu toții avem câteva amintiri speciale din copilărie pe care le prețuim și le dorim să le păstrăm în sufletele noastre pentru totdeauna.

În timp ce creștem, poate fi ușor să uităm momentele de inocență, fericire și aventurile care ne-au definit copilăria și să ne pierdem din vedere copilul interior din noi. Dar, putem întoarce privirea și să păstrăm vie amintirea copilăriei minunate pe care o avem în noi. Deci, haideți să zâmbim și să ne bucurăm de magia copilăriei, pentru că niciodată nu este prea târziu să ne întoarcem la ea.

Bibliografie:

1. Birch, A., (2000). *Psihologia dezvoltării*. București : Editura Tehnică
2. Boțiu, V., Mihailiuc, H., (1993). *Copilul și lumea sa*. Timișoara: Editura de Vest
3. Leroy, G., (1974). *Dialogul în educație*. București : Editura Didactică și Pedagogică
4. Matei, G. , (2006). ”*Conduita explorativ – creativă a preșcolarilor*”. București: Editura Printech.

„COPILĂRIA, LUMEA MEA DE VIS...’

-proiect educațional –

Merișor Adela – Petruța
Școala Gimnazială Nr.1 Urdari, Gorj

Argument. Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Aceste elemente se află într-o legătură foarte strânsă: prin joc, copii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind acea vârstă a inocenței. Datorită acestui lucru jocul a devenit adiacent unei alte teme și anume copilăria.

1 iunie este un prilej de a sărbători copilăria, de a aduce un cât de mic zâmbet pe chipul copiilor și ... de ce nu, pe chipul tuturor celor implicați în proiect atât direct cât și indirect.

Oricare dintre noi are voie să se simtă copil și chiar este necesar ca măcar o dată pe an să lăsăm în urmă problemele de zi cu zi, să zâmbim curat, să ne aducem aminte de părinți și să simțim că ludicul înfloarește în inimile noastre.

Proiectul de față oferă o astfel de ocazie, de întâlnire a tuturor: copii, părinți, dascăli, într-o lume inocentă, hazlie, plină de neastâmpăr și energie: LUMEA COPIILOR.

SCOPUL:

Desfășurarea unor activități menite să sărbătorească copiii și afirmarea lor prin limbajul universal al artei: muzică, dans, creație literară, creație plastică.

OBIECTIVE GENERALE:

- întărirea relațiilor de colaborare și prietenie dintre elevi;
- afirmarea talentului sportiv-artistic la toate activitățile cultural-educative, dar respectând anumite norme cerute de momentul, locul și anturajul evenimentului;
- implicarea activă a elevilor în activitățile desfășurate;
- dezvoltarea aptitudinilor creative;
- diseminarea exemplelor de bună practică privind educația copiilor;
- promovarea imaginii unității școlare.

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

*informarea elevilor și discuții despre diverse acțiuni organizate în onoarea Zilei Copilului, în diferite locuri din lume;

*prezentarea și informarea elevilor/preșcolariilor despre drepturile copilului;

*prezentarea unor poezii și cântece închinat copilăriei;

*realizarea unor desene pe tema copilăriei;

- *recondiționarea diverselor costume și măști;
- *pregătirea premiilor și atmosferei de vis împreună cu reprezentanții școlii;
- *provocarea copiilor la jocurile distractive precum și la competițiile sportive;
- *realizarea unor desene pe asfaltul din curtea școlii;
- *desfășurarea paradei costumelor ;
- *transmiterea unui mesaj(scrierea pe baloane) către toți copiii lumii;

PARTICIPANTI:elevii Scolii Gimnaziale Nr.1 Urdari; cadre didactice; părinți.

MIJLOACE MATERIALE NECESARE PENTRU PREGĂTIREA ȘI DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

- calculator, imprimantă,CD-uri, diplome;
- hârtie de scris, instrumente pentru scris și colorat, hârtie colorată, foarfecă, carton, cretă colorată, baloane;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

În perioada 17 mai - 7 iunie coordonatorii proiectului stabilesc conținutul și modalitățile de desfășurare ale activității, comunică elevilor și preșcolarilor scopul activității, sarcinile ce le revin, etapele desfășurării acțiunii.

Concomitent, elevii sunt îndrumați să citească povești, să memoreze poezii și să selecteze imagini și articole din ziare și reviste vizând activitate propusă.

În cadrul orelor de limba și literatura română, educație plastică, cultură civică, educație muzicală, elevii/preșcolarii vor primi informații despre importanța zilei de 1 Iunie,despre drepturile pe care le au copiii din întreaga lume, vor realiza desene tematice și vor învăța cântece.

În data de 7 iunie elevii/preșcolarii vor desfășura activitatea propriu-zisă. În prezența părinților, vor prezenta desenele care apoi vor fi expuse apoi pe coridorul școlii, vor participa la întreceri sportive, vor realiza desene pe asfalt. Întrecerile sportive, desenele și lucrările elevilor/preșcolarilor vor fi premiate.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR PROPUSE

1. „Copilul și copilăria ...”

- informarea copiilor și discuții despre diverse acțiuni organizate în onoarea Zilei Copilului, în diferite locuri din lume și în țară, în comuna noastră;
- prezentarea și informarea elevilor despre drepturile copilului;

2. „Avem mâini harnice, dar și dibace”

- - confecționarea de lăntișoare colorate pentru delimitarea spațiului necesar desfășurării acțiunii”
- Recondiționarea costumelor-personaje de teatru pentru copii – în colaborare cu părinții copiilor;

3. „Copilărie în culoare”

- realizarea unor desene-felicitări în cadrul orelor de educație plastică, pe tema copilăriei.

4. „Ne pregătim să te sărbătorim copilărie”

- pregătirea momentelor artistice pentru 1 Iunie – „Copilăria, lumea mea de vis...”

- realizarea diplomelor necesare premierii costumelor, dar și participării la dans, creații artistice și joc a copiilor;
- mediatizarea activităților ce se vor desfășura pe data de 7 Iunie;

5. „COPILARIA LUMEA MEA DE VIS”

- expunerea lucrărilor realizate în timpul orelor de opțional sau educație plastică;
- desfășurarea competiției sportive (alergări de viteză) ;
- desene pe asfalt;
- desfășurarea paradei costumelor ;
- premiera costumelor de carnaval;
- transmiterea unui mesaj către toți copiii lumii și salutul copiilor din toate țările Uniunii Europene.

Implicarea familiei in ateliere școlare: Gheata Moșului Magia sărbătorilor de iarnă

**Profesor învățământ primar : Mihai Victoria- Liceul Teoretic George
Moroianu-Săcele, Brașov**

Familia și dinamica acesteia au un rol marcant asupra dezvoltării și construirii personalității copilului. Datorită acestui fapt reacțiile, gesturile, cuvintele, tonul și atitudinea părinților față de copii au o greutate foarte mare în devenirea acestora. Un ton calm, o privire încurajatoare, o inspirație adâncă înainte de o reacție impulsivă, pot face diferența între un copil curajos și unul temător, între un copil curios și unul timid sau între un copil responsabil și unul răsfățat. De multe ori, deși intențiile părinților sunt dintre cele mai bune, pot reacționa diferit de cum și-au propus față de copii, astfel ajungând la situații nedorite, tensionate sau conflictuale. Pentru a preîntâmpina apariția acestor situații este importantă o atmosferă de familie centrată pe suport și respect reciproc, în care copilul să simtă că este valorizat, încurajat, lăsat să experimenteze și să capete putere asupra vieții sale.

La baza unei atmosfere suportive și sănătoase stă disponibilitatea de a accepta individualitatea copilului și de a comunica într-o manieră sinceră și pozitivă. Cu ocazia sărbătorii de Sfântul Nicolae am invitat părinții clasei la o activitate-atelier intitulată **Gheata lui Moș Nicolae**. Cu acest prilej, copiii și părinții au realizat împreună o gheață a moșului. Materialele utilizate au fost: peturi de 2 litri, hârtie glasată, vată, lipici.

De-a lungul acestui atelier, prin intermediul tehnicilor creative de lucru, mi-am propus tocmai construirea unei atmosfere relaxate și încurajatoare, în care fiecare să se poată exprima liber, ținând cont și de libertatea celuilalt.

La acest atelier atât copiii cât și părinții și-au exersat și îmbunătățit:

- cooperarea
- respectul față de părerile diferite
- lucrul în echipă și gestionarea situațiilor tensionate
- spiritul ludic și spontaneitatea
- simțul umorului și voia bună
- spiritul necompetitiv

Beneficiile părinților au fost

- au exersat modele adecvate de interacțiune cu copilul și au găsit vocea interioară încurajatoare
- au văzut copilul în ipostaze noi și au putut să îl susțină și să-l ajute
- au întărit încrederea și legătura dintre ei și copilul lor și au deschis noi canale de comunicare cu acesta
- s-au deconectat de la stresul cotidian și s-au relaxat

Etapale desfășurării activității au fost următoarele:

1. Primirea participanților și așezarea lor la mesele de lucru; pregătirea materialelor de lucru.
2. Spargerea gheții printr-un exercițiu de relaxare și anunțarea temei

3. Vizionarea unui power point despre Legenda lui Moș Nicolae urmată de un dialog între profesor- părinți –elevi cu privire la simbolistica zilei de 6 decembrie
4. Interpretarea unor colinde despre venirea lui Moș Nicolae- prezentate de copii
5. Activitatea propriu zisă: confecționarea ghetuței prin colaborarea fiecărui părinte cu copilul
6. Prezentarea produselor finite și analiza acestora
7. Primirea darurilor lăsate de Moș Nicolae alături de o scrisoare adresată copiilor
8. Fotografierea copiilor cu darurile din ghetuțe

MANUALE LA PUTEREA „FEMININ”

Profesor Mihăilă Liliana-Simona

2014 a fost anul în care am cunoscut-o pe scriitoarea Simona Popescu, la prezentarea lucrării de grad a unui coleg, când am vorbit deschis despre manualele de gimnaziu. „Îmi place Ioana Nicolaie, îi spun eu, și-mi place și de dumneavoastră, dar nu sunteți în manuale!”

Surzătoare, chiar dacă textele ei au fost la competențele lingvistice, mi-a explicat ce propuneri erau cu privire la manualele alternative, și probabil vor fi și texte literare scrise de scriitoare. Viitorul era aproape.

2017 a fost anul programelor noi în care nu au existat precizări privitoare la autorii care pot fi selectați în manuale. Când e vorba de textul unui scriitor, perspectivele pe care autorii de manual le propun pot fi diverse, dar mai ales lipsite de prejudecăți privitoare la gen. Ca atare, contează felul în care sunt abordate textele, ce noțiuni ilustrează din programă și recomandarea ca textele literare de bază să reprezinte în mod semnificativ patrimoniul literar românesc. Ni se ofereau sugestii pentru alegerea textelor din Cadrul european pentru studiul literaturii în învățământul secundar (LiFT-2), iar textele literare de bază să respecte criteriile: valoric, estetic, formativ și adecvare la vârsta elevilor și la specificul colectivului de elevi. Bun.

Am accesat <http://ro.literaryframework.eu/Matrix/show/lower/level2/books.html>
Cărți Nivel 2

Caracteristici:

- Acțiune dinamică, intrigă captivantă, suspans. Sfârșiturile deschise sunt posibile.
- Cronologie: Poate fi non-lineară: schimbările temporale sau de perspectivă sunt clar marcate.
- Fir(e) narativ(e): Două sau mai multe fire narrative clar interconectate.
- Perspectivă: Perspective diferite, clar marcate.
- Semnificație: Câteva niveluri de semnificație, idei simple, fără ambiguități (cititorul tinde să observe doar primul nivel de semnificație).

Stil

- Vocabular: Simplu și familiar. Limbaj curent, contemporan.
- Sintaxă: Simplă și clară.

- Stil: Limbaj semnificativ și viu. Mai multe efecte de umor și ironie. Figuri de stil elementare.

Personaje:

- Personaj: Personajele și relațiile dintre ele sunt bine construite, cu dezvoltări previzibile. Aparțin fie mediului cu care este familiar cititorul, fie lumilor fantastice.
- Număr: Câteva personaje. O carte cu un număr mai mare poate fi accesibilă atâta timp cât prezența anumitor personaje orientează cititorul.
- Relații: Explicite, neambigui, marcate clar.

Astfel, am alcătuit cu elevii o listă adnotată de cărți – folosind categorii precum teme și genuri/specii –, din care elevii puteau alege. Nu era suficient, m-am gândit să aduc „lumea cărților” în clasă. Am invitat-o pe doamna Popescu Simona, ulterior pe Neagu Roxana, iar reacția... „Wow, scriitoare?!” Am înțeles atunci: contribuțiile feminine ar putea avea impact pozitiv asupra elevilor, mai ales al elevelor, care cred într-un parcurs intelectual și social similar cu al băieților, și de ce nu, să își definească aspirația de a deveni scriitoare.

Un salt uriaș, apăreau nume feminine în editurile Art-Klett, CD-Press și Corint, de la Iulia Hașdeu, Elena Farago, Hortensia Papadat Bengescu, Otilia Cazimir, la Ioana Pârvulescu- Prietenul meu; Ana Blandiana - O stradă cu sentimente și In bibliotecă; Iulia Jordan-O scrisoare de prietenie; Adina Popescu-Aventurile lui Pâlpăilă; Ruști Doina-Platanos.

În sfârșit, chiar dacă sunt numărate pe degete, sunt prezente. Mă gândesc în acest moment la Sofia Nădejde, prima femeie din România căreia i s-a permis să-și susțină Bacalaureatul într-un liceu de băieți, i-a replicat lui Maiorescu, scriind că ”Dacă inteligența e funcția materiei cenușii, atunci nu se poate trage nicio concluzie pe baza greutății creierelor, căci ar trebui avut în vedere greutatea materiei cenușii. Dar greutatea nu e cea mai potrivită măsură: calitatea materiei cenușii, numărul celulelor și al polilor acestora și ramificațiile lor ar trebui să fie măsura inteligenței”.

Pledez pentru o literatură a doamnelor scriitoare autohtone și aș mai propune Cella Serghi- Pânza de păianjen; Liiceanu Aurora- Madlena; Doina Ruști-Dicționarul lui Eliade; Bibescu Martha- Papagalul verde; Regina Mariei a României- Povestea vieții mele; Popescu Simona- Exuvii, pentru că sunt în măsură să sprijine formarea competențelor specificate în programă și să respecte următoarele criterii: valoric, estetic, formativ și adecvare la vârsta elevilor.

Lista este deschisă, pentru că dincolo de canoane sunt valori literare necunoscute, iar manualele au nevoie și de un tablou literar feminin.

BIBLIOGRAFIE

PROGRAME ȘCOLARE, 2017, ANEXA 2, OM NR. 3393/28.02.2017;

EMANUELA IGNĂȚOIU-SORA, LITERATURA ROMÂNĂ E IN ALTĂ PARTE, ARTICOL INTERNET, 2018;

RĂZVAN VONCU, O HARTĂ A LITERATURII ACTUALE, ARTICOL INTERNET, 2020.

PUNȚILE PRIETENIEI

**Prof.înv. primar Mihăilă Simona-Elena
Liceul Teoretic „Ioan Pascu” – Codlea**

Proiectul „Punțile prieteniei” este un proiect social, domeniul cultural-artistic, arte vizuale. Este înscris în Calendarul Activităților Educative Județene Brașov-2024, poziția 21.

Proiectul „Punțile prieteniei” s-a desfășurat în perioada octombrie 2023-iunie 2024, în locațiile: Corp D-Str. Măgurii Nr. 4, Liceul Teoretic „Ioan Pascu”-Codlea și Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 –Codlea, Str. Lungă, Nr. 112-114.

Numărul participanților la proiect: 43 copii (15 școlari și 28 preșcolari). Toate activitățile s-au desfășurat față-în față, direct, în vizite alternative școală-grădiniță.

Bugetul proiectului a fost suportat din fonduri proprii.

Beneficiarii direcți și indirecti au fost elevii/preșcolarii implicați în proiect, cadrele didactice implicate, părinții elevilor/preșcolarilor, colegii elevilor/preșcolarilor participanți, comunitatea locală.

Activitățile propuse, în ordinea în care s-au desfășurat au fost:

Activitatea nr. 1- Lansarea oficială a proiectului în cadrul comisiei metodice; postarea proiectului pe site-ul școlii/grădiniței - Octombrie 2023.

Activitatea nr. 2 - Frumusețile toamnei - Atelier de lucru-Noiembrie 2023

Activitatea nr. 3 - Vin colindătorii - Cântece de Crăciun și de Anul Nou - Decembrie 2023

Activitatea nr. 4 - Bucuriile iernii - Ianuarie 2024

Activitatea nr. 5 - Ziua Porților Deschise - Februarie 2024

Activitatea nr. 6 - Vestitorii primăverii - Martie 2024

Activitatea nr. 7 - Decorațiuni de Paști- Aprilie 2024

Activitatea nr. 8 – Ce vreau să devin când voi fi mare? - Mai 2024

Activitatea nr. 9 - Copilărie minunată- Iunie 2024

Ca activitate principală: elevii clasei a IV-a A de la Liceul Teoretic „Ioan Pascu”- Codlea au realizat diferite activități, conform calendarului proiectului, în parteneriat cu grupa mare-Grupa Ursuleților, de la Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 –Codlea, în perioada noiembrie 2023-iunie 2024.

Impactul educativ estimat asupra grupului țintă: elevii, dar mai ales preșcolarii au avut posibilitatea de a crea legături de prietenie cu preșcolarii, de a cunoaște mai bine școala noastră, de a-și dezvolta competențele de comunicare, de socializare, de a munci în echipă, de a-și dezvolta gândirea critică.

Aflându-ne într-o societate care evoluează sub imperativul schimbărilor permanente în toate domeniile, care îi solicită individului abilități de adaptare rapidă la situații noi, educația trebuie să răspundă tuturor nevoilor omului, asigurându-i integrarea atât în viața socială cât și continuarea școlarității până la nivelul universitar.

Datorită situației materiale pe care o au multe familii din România și datorită interesului tot mai scăzut al copiilor pentru învățatura, unitățile școlare trebuie să ia atitudine și să se implice tot mai mult în atragerea copiilor către învățatură. Unul dintre lucrurile care acționează la nivelul educației preșcolare și care pot susține acest deziderat este dezvoltarea unei relații parteneriale grădiniță- școală, definite printr-o comunicare deschisă, reală, constructivă și în interesul copilului.

1.Puncte tari	2.Puncte slabe
- existența printre elevii școlii a multor copii proveniți de la Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 Codlea;	- insuficiente activități de promovare a imaginii școlii;
- tranziția grădiniță – școală va fi mult mai ușoară;	- lipsa unor activități cu caracter constant de întărire a legăturii grădiniță – școală;
3.Oportunități :	4.Amenințări:
- implicarea părinților în formarea și dezvoltarea personalității copilului;	- orientarea copiilor din grădiniță spre alte școli;
- atragerea unui număr cât mai mare de copii	- pierderea legăturii grădiniță – școală;

înscriși la Liceul Teoretic „Ioan Pascu”-Codlea;

- dificultati in integrarea copilului în mediul școlar

Scopul proiectului:

- Reducerea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii/grădiniței ;
- Promovarea imaginii școlii în comunitate
- Familiarizarea familiilor preșcolarilor cu cerințele școlii
- Stimularea interesului părinților copiilor prin implicarea directă și indirectă în aceste activități;
- Promovarea dialogului și a comunicării între preșcolarii și elevii celor două instituții implicate

Obiectivele specifice ale proiectului

1. Realizarea unui schimb de experiență profesională
2. Promovarea comunicării asertive
3. Îmbunătățirea competențelor de comunicare
4. Conștientizarea comunicării ca suport al socializării și prieteniei;
5. Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale preșcolarilor și elevilor

Grupul țintă căruia i s-a adresat proiectul:

- Grupa mare „Grupa Ursuleților” – Grădinița cu P.P. Nr. 5 - Codlea (28 copii)
- Elevii clasei a IV-a A – Liceul Teoretic „Ioan Pascu” – Codlea (15 elevi)
- Părinții școlarii/preșcolarii
- Cadrele didactice
- Comunitatea locală

A fost realizată și o diagramă Gantt a activităților.

Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului, inclusiv impactul proiectului asupra grupului țintă, unității de învățământ și comunității au fost:

➤ **Rezultate calitative:**

-respectarea temelor și a termenelor ; dezvoltarea simțului estetic ; dezvoltarea dragostei față de frumos; crearea unui mediu activ și stimulat; implicarea copiilor în toate activitățile desfășurate; îmbogățirea spațiului instructiv-educativ cu imagini, fotografii,afișe etc.

➤ **Rezultate cantitative**

- implicarea unui număr de cel puțin 15 elevi și a cel puțin 25 de preșcolari
- atragerea unui număr mai mare de copii la grupa pregătitoare în anul școlar 2024-2025
- realizarea unei expoziții cu toate lucrările realizate pe parcursul derulării proiectului
- realizarea unui calendar cu imagini reprezentative din timpul derulării proiectului

Ca modalități de monitorizare și de evaluare ale proiectului s-a utilizat:

- evaluarea curentă-permanent , prin postări pe pagina de Facebook a școlii și a grădiniței
- evaluarea finală-iunie 2024
- expoziție de lucrări ,
- portofolii
- întocmirea raportului de evaluare-iulie

Dialogul permanent care se naște în acțiunile educative propuse, între cadrele didactice, preșcolarii/elevi și membri ai comunității locale nu este un simplu act de comunicare, ci de cunoaștere și căutare de soluții la problemele ridicate. Prin modul cum desfășurăm activitățile, dezvăluim copiilor frumusețea și importanța mesajului transmis cu ajutorul imaginilor.Vom realiza obiectivele propuse folosind mijloacele educative și de învățare moderne, care să fie acceptate de către copii. Plăcerea și bucuria de a rezolva o situație, o problemă, vor face ca efortul depus pentru rezolvarea lor să fie mai plăcut.

Proiectul este viabil, având în vedere faptul că fiecare unitate de învățământ are ceva valoros care merită să fie evidențiat cu ajutorul implicării copiilor. Finalitățile proiectului vor fi postate pe pagina de Facebook a școlii și a grădiniței

În fiecare unitate de învățământ se va realiza un panou al proiectului.Vom continua proiectul și în anul școlar viitor urmărind colaborarea și cu alte grupe d preșcolarii, implicarea unui număr mărit de copii.

Partenerii implicați în proiect au avut de îndeplinit următoarele sarcini:

- Liceul Teoretic „Ioan Pascu” –Codlea
 - asigură promovarea/mediatizarea/diseminarea proiectului prin postarea proiectului pe Facebook
 - realizează diplomele cuvenite elevilor, cadrelor didactice și partenerilor de proiect
 - asigură buna desfășurare a activităților
 - realizează baza de date
 - întocmește raportul final al proiectului
- Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 –Codlea
 - asigură participarea preșcolarilor la activitățile proiectului
 - colaborează cu părinții preșcolarilor
 - mediatizează activitățile proiectului

COPII SĂNĂTOȘI, COPII FERICIȚI!

Prof. înv. preșcolar MIRON Ionica
Școala Gimnazială Specială "Constantin Pufan", jud. Galați

Când un copil este sănătos, lumea noastră e plină de culoare, bucurie și speranță.. O spun atât în calitate de educator cât și în calitate de părinte.

Un copil sănătos este un copil fericit.

Educația pentru sănătate la preșcolari , reprezintă o verigă a educației pentru societate. De la vârste fragede trebuie imprimare deprinderi elementare de igienă pentru a pătrunde mai adânc în modul de viață cotidiană.

Un reper important pentru educația copilului îl reprezintă grădinița prin activitățile desfășurate. Una din activitățile desfășurate în grădiniță este activitatea practic-gospodărească întâlnită cadrul domeniului Om și Societate și a fost întotdeauna o încântare pentru cei mici.

Prezint mai jos demersul didactic al acestei activități :

PROIECT DIDACTIC

Grupa : mare

Domeniul experiențial: Om și societate (DOS) Categoria de activitate: Activitate practic-gospodărească
Subiectul activității: „Salata de fructe”

Mijloc de realizare: activitate practic-gospodărească Tipul activității: Formare de priceperi și deprinderi

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

să cunoască și să utilizeze unelte simple de lucru pentru realizarea unei activități practice;

să fie capabil să realizeze lucrări practice, valorificând deprinderile de lucru însușite;

- să-si dezvolte comportamente și atitudini igienice corecte;

să-si dezvolte deprinderi practice gospodărești;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1-să identifice materialele necesare realizării temei, observându-le; O2- să execute corect exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii;

O3-să exerseze deprinderi practic-gospodărești, utilizând obiectele și materialele puse la dispoziție;

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, observația, explicația, demonstrația, activitatea practică, exercițiul

RESURSE MATERIALE:

pentru educatoare: material pentru demonstrarea modului de preparare, prezentare powerpoint

pentru preșcolari: cuțit, linguriță, tocător, bol, caserolă, șervețele, față de masă, coș cu fructe (măr, banană, kiwi, portocală, compot de ananas, frișcă).

FORME DE ORGANIZARE: - frontal

- individual.

BIBLIOGRAFIE:

□ MECT, „Curriculum pentru învățământul preșcolar”, Editura Didactica Publishing House, București, 2009

Revista “ *Practic în bucătărie* ”, numărul 5/2013

Catrinoiu Doina, Manual de nutriție, Editura Universitară”Carol Davila”,București, 2006

Obiective operaționale	Activități de învățare	Conținuturi esențiale	Strategii didactice		Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
<p>O1-să identifice materialele necesare realizării temei, observându-le;</p> <p>O2- să execute corect exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii;</p> <p>O3-să exerseze deprinderi practic-gospodărești,</p>	<p>-exerciții de intonare</p> <p>-exercitii de receptare a mesajului</p> <p>-exerciții de observare spontană</p> <p>-exerciții de însușire a procedului de lucru</p> <p>-exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor</p>	<p>Introducerea în activitate Captarea atenției se va face cu o prezentare power point prin care copiii sunt invitați în castelul vitaminelor. Se poartă discuții cu copiii despre materialul prezentat.</p> <p>Se realizează prin cântecul „Fructele”</p> <p>Anunțarea temei și a obiectivelor „Astăzi este o zi deosebită pentru că vom cerceta lumea minunată a bucătarilor, folosindu-ne de ceea ce știm despre fructe. Astăzi vom fi bucătari pricepuți și vom prepara „Salată de fructe” și pentru asta trebuie să ne transformăm în bucătari. Fiecare copil primește câte o bonetă de bucătar.</p> <p>Intuirea materialului „Ce avem pregătit pe măsuțe?” („...fructe, cuțite, tăvi, castron, frișcă, farfurii.”)</p> <p>Explicarea și demonstrarea procedului de lucru „Fiecare copil trebuie să taie fructele pe tavă, în bucăți mici, apoi punem toate bucățile de fructe în castron și deasupra adăugăm frișcă.”</p> <p>Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor „Ne spălăm pe mâini, scuturăm mâinile de apă, frământăm aluatul”</p>	<p>Prezentare power point</p> <p>-exercițiul</p> <p>-explicația</p> <p>-observația</p> <p>-exercițiul</p>	<p>-bonete de bucătari</p> <p>-fructe exotice, cuțite, tăvi, castron, frișcă</p> <p>-fructe exotice, cuțite, tăvi, castron, frișcă</p>	<p>-intonarea corectă a cântecului</p> <p>-însușirea mesajului transmis</p> <p>-denumirea corectă a materialelor de lucru</p> <p>-însușirea procedului de lucru pe baza demonstrației</p> <p>-executarea corectă a exercițiilor de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor</p>

<p>utilizând obiectele și materialele puse la dispoziție;</p>	<p>-exerciții de deprinderi practic-gospodărești</p> <p>-exerciții de analizare a unei lucrări</p>	<p>Realizarea activității de către copii Copiii împreună cu educatoarea taie fructele în bucăți mici. Când toate fructele au trecut prin această etapă, se pun în castron și deasupra se adaugă frișcă.</p> <p>Evaluarea activității Se face de către educatoare, apreciind munca fiecărui copil. Împreună cu copiii strângem toate instrumentele de lucru pentru a face ordine pe masă. Toți copiii vor primi stimulente pentru rezultatele muncii lor.</p> <p>Încheierea activității - Se fac aprecieri și observații și se premiază copiii cu ecusonul „Master chef”.</p>	<p>-explicația -demonstrația</p> <p>-explicația -demonstrația -exercițiul</p> <p>-exercițiul -conversația</p> <p>-explicația -conversația</p>	<p>-fructe exotice, cuțite,tăvi, castron, frișcă</p> <p>-salata de fructe</p>	<p>-exersarea deprinderilor practic-gospodărești</p> <p>-analiza corectă a lucrărilor</p> <p>-receptarea mesajului oral</p>
---	--	--	---	---	---

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA COPII

MIȘU-POPESCU MONA-ȘTEFANIA

GRĂDINIȚA NR. 1, OTOPENI

În ultimii ani se vorbește foarte mult despre dezvoltarea creativității la copii. Deși sunt numeroase studii efectuate despre creativitate, aceasta încă nu are o definiție clară, unele definiții fiind acceptate, iar altele respinse. În orice caz, atunci când vorbim despre creativitate, vorbim despre un proces complex.

Termenul de creativitate își are originea în latinescul *creare*, care înseamnă a crea, a zămisli, a făuri. O lungă perioadă de timp creativitatea a fost văzută ca un har, ceva cu care ființa umană se naște.

Creativitatea nu se regăsește doar în domeniul artistic, muzică, pictură, dans, ci este mult mai mult de atât; chiar și la matematică este nevoie de această abilitate. Creativitatea este una dintre cele mai importante valori umane, sociale și educaționale. Înainte de a ne întreba cum dezvoltăm creativitatea la copii, primul pas în acest sens este spre o înțelegere mai bună a acesteia.

La ce ne ajută creativitatea?

Creativitatea ne ajută la: adaptabilitatea către o lume care este într-o continuă schimbare, să procesăm un volum de informații accesibil nouă, să găsim noi soluții la probleme sau dificultăți, să muncim organizat, să fim perseverenți; desigur, ne ajută să ne îndreptăm către cariera dorită, să avem o decizie către nou, susține creșterea stimei de sine, exprimarea ideilor și emoțiilor, etc. De asemenea, creativitatea dezvoltă gândirea critică și concentrarea.

Când și cum dezvoltăm creativitatea la copii?

Creativitatea este o virtute cu care copilul se naște, doar că unii copii au capacitatea de a-și demonstra această abilitate mai mult iar alții mai puțin.

La vârsta preșcolară creativitatea se manifestă prin explorare, joc, curiozitate, spontaneitate, setea de nou. De aceea, acest potențial trebuie cultivat constant, astfel copilul ajungând să-și consolideze această abilitate. Familia și educația copilului joacă un rol extrem de important în acest proces.

Copiiilor le putem dezvolta creativitatea prin a le oferi mediul propice, prin elemente ce oferă o stare de calm, de bine, prin a le oferi o varietate de zone de lucru și de joacă, spațiu de lucru și materiale cu dimensiuni

diferite, atât în zone interioare cât și în aer liber unde să își poată exercita creativitatea; în plus, copiii au nevoie de materiale și elemente naturale, experiențe senzoriale cât mai variate, folosirea mai multor forme de a se exprima, perioade de timp de lucru neîntrerupt, orar flexibil, timp de introspecție și revizuire. Copiii pot astfel să fie conduși către experiențe noi, care să le răspundă diverselor întrebări și curiozități susținând rafinarea gândirii; de asemenea, lărgirea orizonturilor, învățarea activă și apariția inspirației se construiesc prin: artă, vizite în natură, muzee, teatru, contactul cu artiști și implicarea în diverse activități ale comunității.

Rolul părinților este foarte important și în acest segment; ei trebuie să fie parteneri, să se implice activ, să facă schimb de informații, să încurajeze, să existe o relație de reciprocitate, să existe o împărtășire a gândirii sustenabile, să le ofere o stare de bine, încredere în sine, să lucreze împreună și să împărtășească idei.

Copiii de cele mai multe ori învață prin imitare, astfel, dragi părinți, e important să vă acordați timp pentru propria creativitate. Observați care sunt interesele micuțului și activitățile care îi fac plăcere și puneți-i la îndemână toate materialele necesare.

Limitați accesul la calculator, tabletă sau televizor și încurajați-l pe copil spre activități care îi susțin creativitatea.

Scopul creativității este să îi ajute pe copii să reușească și să înflorească în viață, orice ar fi.

PROIECT EDUCAȚIONAL „ TRADIȚII ȘI OBICEIURI PE MELEAGURI ROMÂNEȘTI”

Prof. Mitu Mihaela
Grădinița P.P. „Arlechino”, Galați

„TRADIȚIILE ȘI OBICEIURILE SUNT CARTEA DE IDENTITATE A NEAMULUI ”

Titlul proiectului: „ Tradiții și obiceiuri pe meleaguri românești”

Categoria proiectului: cultural- artistic – folclor, tradiții, obiceiuri

Participanți: preșcolari, școlari, cadre didactice din grădinițele și școlile partenere, părinți, parteneri și autorități locale;

Prezentarea proiectului

Tradiția reprezintă ansamblul de datini, obiceiuri, credințe care se statornicesc în cadrul unor grupuri sociale și care se transmit din generație în generație. Obiceiul este o deprindere consacrată, comună unui popor sau unei comunități. Este o manifestare spirituală inedită și originală care nu este la fel pe întreg cuprinsul țării. Așa cum orice prunc, prin fenomenul nașterii, capată o identitate și dobândește o informație genetică de care nu se poate detașa niciodată, nici această cultură tradițională nu-și poate pierde identitatea și nici valoarea de document a informațiilor transmise de la o generație la alta.

Tradițiile, obiceiurile, portul și folclorul sunt comori inestimabile ce definesc un popor făcându-l unic, statornic și nemuritor în ciuda scurgerii timpului. Într-o lume a vitezei, a tehnologiei, a kitch-ului, adevăratele valori culturale, comori inestimabile ale unui popor, încep să se piardă, să se uite asemeni unei vechi lăzi de zestre. Poporul român așezat de veacuri pe aceste meleaguri a moștenit o bogată zestre spirituală. Bogăția *spirituală* cuprinde toate creațiile meșteșugarilor: ceramică, obiecte din lemn, țesături, tapiserii, cusături și broderii, dar și bucatele tradiționale.

„*Pe-un picior de plai, pe-o gura de rai*” ne-am născut și trăim și datoria noastră este de a păstra și de a arăta atât semenilor noștri din acest spațiu cât și altora frumusețile fizice și morale ale țării noastre.

Copiii sunt cele mai sensibile ființe, dornice să învețe, să înțeleagă, să simtă. Vârsta lor fragedă nu constituie un impediment în abordarea acestei teme, ci, dimpotrivă, un avantaj căci vom lucra cu niște minți și suflete “*nepoluate*” încă de alți factori. Cu multă pricepere, dar mai ales pasiune, putem inocula copiilor, dragostea și respectul pentru tradițiile, obiceiurile și folclorul românesc.

Astfel dorim să învățăm preșcolarii să aprecieze frumusețea portului popular, a dansului și cântecului românesc, a meșteșugurilor tradiționale atât de mult apreciate în țară cât și în afara ei. De aceea am considerat oportun acest proiect educational în vederea evidențierii valorilor, tradițiilor și obiceiurilor românești, prin care cultivăm de la cea mai fragedă vârstă sentimentul de apartenență, de iubire și dragoste pentru rădăcinile și valorile poporului român. Copilul simte admirația față de creațiile populare încă de când își asculta bunica depănând firul unui basm sau al unei legende, în care eroii sunt înzestrați cu calitățile țaranului român, îl simte din cântecul duios de leagăn al mamei, din proverbe și zicători, din ghicitori, din doinele cântate îndelung de moșii și strămoșii noștri. Prin desfășurarea acestui proiect copiii vor fi învățați să înțeleagă, să participe la manifestări specifice zonei, să dorească să le cunoască și să fie cei care le perpetuează. A participa la astfel de evenimente

înseamnă a-i determina pe copii la o comportare deosebită, să pătrundă ascultând și văzând, să înțeleagă și să cunoască aceste tradiții, a-i sensibiliza pe copii în direcția cunoașterii tradițiilor zonei în care locuiesc. Fiecare copil trebuie să cunoască tradiția poporului sau pentru a ști de unde își are rădăcinile, pentru ca să descopere frumusețile acestora.

Numai educându-i de mici prin diverse activități, să îndrăgească limba pe care o vorbesc și obiceiurile țării în care s-au născut, ne putem asigura că tradițiile vor avea continuitate în generațiile următoare. Prezentul proiect este, de asemenea, un bun prilej de a stabili relații de prietenie dar și de competiție. Rolul cadrelor didactice este de a-i face pe copii să învețe să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile poporului în care s-au născut, să iubească melegurile natale, portul românesc, dar și sărbătorile care ne aduc în suflete atâta bucurie.

Prin acest proiect ne-am propus să valorizăm tradițiile și obiceiurile poporului nostru în contextul actual socio-cultural când influența mass-mediei promovează în rândul tinerilor împrumuturi din diverse culturi. Tradițiile noastre, moștenite din moși-strămoși, dorim să fie preluate și transmise următoarelor generații, pentru a sădi în inimile copiilor dragostea pentru frumos și autentic, armonie, grație, ritm.

Scopul proiectului a fost acela de a promova valorile tradiționale strămoșești în rândul preșcolărilor.

Obiectivele proiectului au fost atent alese și care au urmărit să fie realizabile de către toți participanții la acest proiect:

- conștientizarea semnificației unor evenimente culturale artistice cu specific tradițional românesc;
- cunoașterea și aprecierea costumului popular românesc și a celor care îl poartă cu mândrie;
- dezvoltarea capacității de redare a unor poezii, cântece, colinde, dansuri specifice datinilor și obiceiurilor noastre;
- stimularea creativității, prin realizarea unor creații artistice;
- formarea deprinderilor de lucru în echipă prin promovarea relațiilor reciproce între factorii educaționali, pentru a transmite copiilor valorile spirituale ale poporului nostru;
- dezvoltarea abilităților de organizare a unor expoziții cu lucrările realizate participând activ la toate activitățile propuse în proiect;

Resurse:

- Umane: Inspector preșcolari, directori, coregrafi, educatoare, învățătoare, părinți, copii, reprezentanți mass-media;
- Materiale: obiecte cu specific popular/tradițional, costume populare, afișe, materiale din natură, produse alimentare din gospodăria proprie;
- Timp: Proiectul se desfășoară pe parcursul acestui an școlar;
- Financiare: proprii, sponsorizări, donații;
- Informative: Bibliografie de specialitate, internet, portofolii, albume de artă;

Planul activităților:

Activitatea nr. 1

Titlul activității: Elaborarea și redactarea proiectului, activități informative

Perioada desfășurării: septembrie

Activitatea nr. 2

Titlul activității: Reuniune de proiect

Perioada desfășurării: octombrie

Activitatea nr. 3

Titlul activității: Ziua Recoltei – Taraba cu bunătați

Perioada desfășurării: noiembrie

Locul desfășurării: GPP Arlechino, Galați

Responsabili: Inspector pentru Educație Timpurie, colectivul de cadre didactice al Grădiniței Arlechino în calitate de organizatori și toți partenerii implicați;

Descrierea activității: Activitatea se va desfășura sub forma unui târg în care se vor expune bunătăți din roadele toamnei pe care participanții le vor putea degusta, având posibilitatea în același timp să recite poezii, să interpreteze cântece și dansuri populare specifice zonei.

Activitatea nr. 4

Titlul activității: Tradiții și obiceiuri la români în prag de sărbători

Perioada desfășurării: decembrie

Locul desfășurării: GPP Arlechino Galați, Inspectoratul Școlar Județean, Galați, Consiliul Județean Galați, Prefectura Galați, Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați, Biblioteca „Paul Păltănea” Galați.

Responsabili: Inspector pentru Activități Extrașcolare, Coordonatorii grupului de colindători, colectivul de cadre didactice, toți partenerii implicați;

Descrierea activității: -decembrie - „Am plecat să colindăm, de bine să vă urăm!”;

Activitatea nr. 5

Titlul activității: Mărțișoare din suflet pentru suflet

Perioada desfășurării: martie

Locul desfășurării: GPP Arlechino, Galați

Responsabili: Colectivul de cadre didactice din G.P.P. Arlechino și toți partenerii implicați;

Descrierea activității: „Mărțișoare din suflet pentru suflet” activitate desfășurată la Centrul de zi pentru persoane vârstnice. Copiii vor pregăti mărțișoare și felicitări pentru bunicile care sunt în Centru de zi.

Activitatea nr.6

Titlul activității: În prag de sărbători pascale

Perioada desfășurării: aprilie

Locul desfășurării: GPP Arlechino, Galați și Biserica Sfântul Daniil Sihuștrul, Galați

Responsabili: Preot din Parohie, Coordonatori activitate, colectivul de cadre didactice din G.P.P. Arlechino și toți partenerii implicați.

Descrierea activității: „În pridvorul bisericii” - Activitățile se vor desfășura sub formă de ateliere de lucru, copiii fiind inițiați în tainele meșteșugului tradițional: olărit, cusutul în punctul tradițional românesc, țesutul, încondeierea și vopsirea ouălor.

Activitatea nr. 7

Titlul activității: Hai la hora satului !

Perioada desfășurării: mai

Locul desfășurării: Muzeul Satului, Galați din Pădurea de la Gârboavele

Activitatea nr. 8

Titlul activității: Evaluarea proiectului

Perioada desfășurării: iunie

Locul desfășurării: GPP Arlechino, Galați

Responsabili: toți partenerii implicați

Descrierea activității: Prezentarea un material video și a portofoliul cu fotografiile din timpul activităților. Vor fi prezentate concluzii în legătură cu scopul și obiectivele atinse și se vor oferi diplome participanților.

Rezultatele așteptate în urma derulării acestui proiect sunt acelea de ai face pe participanți să conștientizeze rolului important pe care îl au în promovarea valorilor cultural artistice pentru copii și transmiterea acestora din generație în generație;

Lumea magică a copilăriei

Coautori:

Prof. Mocan Felicia-Maria și Prof. Dumitra Maria

Școala Gimnazială Livezile

„Copilăria este o perioadă a aventurii și a imaginației, o perioadă în care toate lucrurile sunt posibile”- Michael Morpurgo

Copilăria, cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezintă vârsta inocenței și a purității. Inocența și puritatea fac din copilărie o lume fericită, un tărâm de basm, unde fericirea și bucuria au casă din belșug. Cum ar fi lumea dacă ar exista doar copiii? Cu siguranță că lumea ar fi mai bună și peste tot ar fi numai zâmbete sincere, chicoteli și râsete jucăușe...Copilăria a fost, este și va fi cea mai importantă și mai frumoasă etapă din viața oricărei ființe, ea rămâne unica lume în care pătrunde bunătatea și curățenia sufletească și unde pare că toți copiii au acces, însă modul în care o trăiește fiecare o face unică și emoționantă, ea rămânând constructorul de amintiri pentru toată viața. Este minunat să fii copil, să nu-ți faci griji pentru ziua de mâine, să fii mereu vesel și să transmiți energie celor din jur, deși nu ți-ai propus aceasta. În această perioadă, nu știi altceva decât să te joci, să râzi și să glumești și tot ceea ce faci, o faci cu profundă implicare, încât pare cel mai serios mod de a trăi și devine cel mai important rol pe care îl joci: te joci din suflet, dăruindu-ți în joc sufletul. Copiii se dăruiesc necondiționat în jocurile lor. Joacă rolul cu responsabilitatea adultului, crezându-se „mari”.

Copilăria devine o lume fermecată în care se poate întâmpla orice. Când ești copil, poți să străbați visător toată lumea doar printr-un singur pas, pentru că prin imaginație totul este posibil și fiecare vis, oricât de copilăresc, poate deveni realitate. Numai în copilărie ne putem întâlni cu Cenușăreasa, Albă-ca-Zăpada, Făt-Frumos, Ileana Cosânzeana, Harap-Alb și Prâslea cel Voinic. Și lumea imaginară nu se oprește aici... Doar când suntem copii, credem cu tărie în iepurașul de Paști, care ascunde ouăle de ciocolată, frumos colorate, în iarbă sau credem nevinovați în magia și bunătatea lui Moș Crăciun și în sacul lui plin cu daruri la care visezi sau nu....

Cine nu-și aduce aminte și acum cu câtă nerăbdare îl așteptam pe Moș Crăciun, care în seara de Ajun înhăma cei nouă reni la sanie și pornea spre casele copiilor cu tolba lui mare și plină de daruri? Când ajungea la fiecare casă în care erau copii, moșul se strecura pe horn sau pe fereastră în chip nevăzut și lăsa cadourile sub bradul împodobit, cu mare grijă, așa încât să nu îl vadă nimeni. Mereu copiii se cred super-eroi și ei testează abilitatea lor de detectivi. Oare câți copii n-au încercat să-l urmărească și să-l surprindă chiar în momentul în care pune cadourile? Nu cred că a fost unul care să nu fi încercat. Era atât de multă fericire când se primeau darurile, încât vraja cuprindea pe fiecare și nu mai era timp pentru mulțumiri. Bătrânelul cu barba albă îmbrăcat în roșu nu se supăra niciodată și îi recompensa mereu, în fiecare an, indiferent de lista cu fapte bune sau mai puțin bune.

Ce frumos era Ajunul Crăciunului! Era prilej de mare bucurie, mai ales pentru copiii mai mici cu vârste cuprinse între 5 și 13 ani care mergeau cu „Steaua” și porneau primii la colindat, mergând din casă în casă pentru a vesti Nașterea Domnului Iisus Hristos. Răsuna satul! O colindă se auzea la vecini, alta la ceilalți vecini, de mai sus; alți colindători așteptau cuminți la poartă să le vină rândul...Toți frumos gătiți, în haine noi, de parcă nici să se joace pe drum nu mai știu, de teamă ca hainele noi să rămână mai mult timp frumoase, să nu se strice, să-i vadă lumea frumoși. Era o sfințenie și-n comportament și-n suflet, ce lesne se citea pe chipurile lor luminoase. Câtă bucurie! Câtă emoție! Cu greu depășeai emoția acelei zile. Însă seara, după ce ajungeau acasă, era altă bucurie: cea a numărării banilor, pe care îi stivuiam după dimensiuni și îi admirau. Mi-amintesc cu emoție că fiecare dintre noi, cele trei surori, aveam seara în pat stivuiți banii pe dimensiuni. Erau toți aranjați, dar deși stivele nu erau egale, niciuna dintre noi nu îndrăzneam să spună nimic, ci doar ne zâmbeam fericite. Ne comportam ca la biserică. Comunicam din priviri, era moment de sărbătoare. La o mișcare a uneia dintre noi, toate

stivele cu bani se dă râmau sub privirile noastre mirate și ca la o comandă nevăzută începeam să râdem și ne apucam imediat de reconstruit „turnulețele” din monede.

Între timp, seara începeau alte colinde, mai lungi, mai grele, cântate de cei mai mari sau auzai de la casele vecinilor recitativele din replicile „Păstorilor” sau ale „Crailor”. Așteptam să ajungă și la noi. Când veneau, cei mici, pitiți prin colțurile camerei, urmăreau vrăjiți jocul scenic al colindătorilor „mari” care deveneau modele pentru ei. Toți cei din casă se adunau să-i vadă, iar când începeau colindul și cântau toți partea pe care o aveau în comun, cei prezenți erau fascinați iar toată casa răsuna în ecoul colindei, ca o adevărată binecuvântare. Cei mici aproape că uitau să respire, iar la final se lăsa o liniște și se împărțeau tăcut zâmbete și laude. Gazda oferea cu drag răsplata colindei. Craii erau atât de bine organizați, încât păreau niște copii cu atitudine de adulți. Toți ieșeau cuminți din casă iar unul, ales de ei, probabil cel mai mare în rangul milităresc, se oprea la ușă și își scotea coiful, apoi îl întorcea iar gazda îi pune în el bani. Le era oferit și must, vin, prăjitură sau cozonac.

Seara târziu mergeau cu colindul și grupuri de adulți, iar ulițele satului răsuna până noaptea târziu de glasul colindătorilor. Colindătorii mai mari mergeau la colindat cu muzicanți care le acompaniau colindele la fluier, vioară sau acordeon și cântau ca să joace fetele din fiecare casă. Unii dintre colindători se făceau „mătăhule”, adică femeile se îmbrăcau în bărbați, iar bărbații în femei. Glumeau și râdeau. Doamne ce vremuri! Parcă ieri s-au întâmplat toate! Ce departe par acum!

Pe măsură ce a trecut timpul, o parte dintre obiceiurile copilăriei s-au transformat, iar existența iepurașului și a lui Moș Crăciun, a rămas un mit pentru o parte dintre copii și personajele întâlnite în lumea fermecătoare a basmelor par desprinse din alte copilării, din alte vremuri... Și jocurile copilăriei nu se opresc aici...

Ne amintim și acum cu drag de clipele minunate în care ne jucam toată ziua pe ulița satului. Uitam de mâncare, de somn și ne bucuram din plin de fiecare moment de joacă. Habar nu aveam ce înseamnă grijile părinților, căci noi eram concentrați pe propriile noastre jocuri care ne înveseleau ziua. Uneori am vrea să ne mai întorcem la lumea minunată a copilăriei, în acel timp sacru în care ne simțeam ocrotiți de vocea blândă a mamei sau a bunicii și de mâna puternică a tatălui, departe de orice răutate a lumii.

Din păcate nu mai putem să zăbovim în lumea fericită a copilăriei, timpul a trecut prea repede...iar acum ea rămâne o dulce amintire. Abia acum ne-am dat seama că cea mai prețioasă perioadă a vieții este copilăria. Când eram mici, abia așteptam să creștem și să facem ceea ce doream, dar când am ajuns mari și ne-am confruntat cu viața și ne dorim din nou să fim copii, măcar pentru o zi, să ne jucăm și să ascultăm poveștile minunate ale bunicilor și ale părinților spuse la gura sobei.

Cum am putea uita de acele clipe minunate petrecute cu scumpa noastră familie? Nu am putea să uităm niciodată copilăria frumoasă, sinceră și luminoasă, nici să o părăsim într-un ungher al inimii sau să o aruncăm ca pe un lucru ce nu mai este folositor!

Copilăria rămâne vârsta frumuseții sufletești. Întotdeauna ne aducem aminte de ea și nu uităm să fim copii. Uneori scriem despre copilărie, fără a avea pretenția de a fi scriitori. „*Un artist are totdeauna libertatea de a-și alege subiectele cum vrea și de unde vrea. Cu cât e mai superior, în opera lui naționalitatea se va întrevădea, chiar și fără voia lui. În mod natural, un scriitor se va inspira din motivele inspirative naționale, căci îi stau mai la îndemână, el - prin sufletul său - cunoscând mai bine mediul național.*”¹.

Copilăria rămâne un loc și un timp al fericirii, insula de nemurire luminată de soarele primei vârste și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu imaginarul, un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm, iar momentele unice scot la lumină emoții și trăiri legate de obiceiuri, tradiții și cultura din satul românesc, cum frumos afirma Mircea Eliade: „*O cultură s-ar defini prin empatie, nu prin critică. Eliade consideră că, în cultură, critica înseamnă moarte.*”².

¹ Ion Negoitescu, *Ora oglinzilor*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1997, p. 122.

² Nicolae Manolescu, *Istoria critică a literaturii române. 5 secole de literatură*, Pitești, Editura Paralela 45, 2008, p. 854.

BIBLIOGRAFIE

MANOLESCU, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române. 5 secole de literatură*, Editura Paralela 45, 2008, Pitești, p. 854. .

NEGOIȚESCU, Ion, *Ora oglinzilor*, Editura Dacia, 1997, Cluj-Napoca, p. 122.

MAGICA LUME A COPILĂRIEI

Lucian Blaga spunea:

Copilul râde:

“Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!”

Tânărul cântă:

“Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!”

Bătrânul tace:

“Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!”

Solomon Marcus, în lucrarea sa "Jocul ca libertate", susține că "jocul este în primul rând o manifestare a libertății la care are dreptul ființa umană." (pag. 13, 2003). Prin urmare, jocul reprezintă una dintre metodele naturale prin care copilul mic explorează și înțelege lumea înconjurătoare, apropiindu-se de ea și integrând-o în propriile percepții. Copiii sunt fascinați de mediul înconjurător, iar adulții au responsabilitatea de a-i ghida și încuraja să-și exprime liber energia vitală, să fie curioși și să se manifeste: "Copiii dobândesc informații despre lume, adică modul în care noțiunile se desprind pornind de la diverse experiențe." (Nell & Drew, 2016, pag. 103).

Ai observat vreodată un copil în timpul jocului? Nu ți s-a întâmplat să nu înțelegi ce face sau de ce ar petrece ore întregi jucându-se cu o simplă piatră? Jocul copiilor are beneficii atât creative cât și recreative: "Jocul este pură învățare și, deși puține studii formale au fost dedicate relației dintre joc și învățare, este evident că jocul poate fi folosit și ca instrument motivațional, și ca instrument de predare." (Cozolino, 2017, pag. 196).

Prin intermediul jocului, copilul își creează propria lume. Dacă nu este lăsat să se joace suficient, nu își poate dezvolta întregul potențial. Jocul exprimă energia vitală a copilului, curiozitatea sa pură și necesită un partener de drum care să-l însoțească în această călătorie. Jocul implică întreaga ființă a copilului și îl conectează la sine: "Nimic nu luminează mai mult gândirea unui copil decât jocul." (Brown S, 2009, pag. 10 apud Nell & Drew, 2016, pag. 123).

De asemenea, arta și muzica au luat naștere prin joc. Imaginează-ți o lume condusă de dans, muzică și pictură, unde oamenii sunt liberi să se exprime. Oricine poate fi genial dacă este încurajat să fie.

Conform teoriei lui Vîgotski (1978), "jocul le oferă copiilor un mijloc de a-și satisface nevoile, care se schimbă pe măsură ce cresc." (Nell & Drew, 2016, pag. 44). El consideră jocul drept cel mai important factor în dezvoltarea copilului.

Ai observat vreodată cât de absorbit este un copil când se joacă? Ai simțit vreodată că deține cheia unui portal secret și că, deși se află în aceeași cameră cu tine, gândul și întreaga sa ființă sunt în altă parte?

Cum se face că un copil poate petrece ore întregi jucându-se cu un băț, dar nu poate sta locului cinci minute pentru a se îmbrăca pentru școală? Uneori, când îl strigi, pare că te privește, dar nu te aude. Poate că te aude, dar nu te înțelege. Poți observa asta în ochii lui. Alteori, jocul îl acaparează atât de mult încât nu mai simte nici foame, nici sete. Jocul îl transpune pe copil într-o lume atemporală, care nu este guvernată de timp și spațiu așa cum este lumea adulților: "Jocul este un act de imaginație. Când copiii ies să se joace - să alerge, să zburde, să sară -, se activează de fapt un alt fel de cunoaștere. Este un fel de a crede, care le permite copiilor, în cazul în care doresc acest lucru, să fugă mai repede ca vântul, să sară mai sus de nori, devenind într-o clipă parte din exuberanța și zburdălnicia naturii înseși." (Nell & Drew, 2016, pag. 22).

Ai observat vreodată că unii oameni scot limba când vor să se concentreze, mai ales copiii adânciți într-o activitate? În timpul jocului, copiii transpiră și își folosesc toți mușchii corpului: "Deși comportamentul imaginativ pare deconectat de activitatea fizică, cele două se întretes intrinsec." (Cozolino, 2017, pag. 198). În cartea "Predare bazată pe atașament", Cozolino subliniază că învățarea dublată de acțiune se imprimă mai bine în memorie, deoarece corpul are memorie musculară: "Folosirea grupelor mari de mușchi de la picioare declanșează eliberarea de hormoni de creștere neuronală care accelerează memoria și învățarea." (Cozolino, 2017, pag. 204).

Ai văzut câtă creativitate și imaginație pură are un copil? De unde ar fi putut învăța asta? Poate că doar și-a amintit. Uneori, poate că ideile lui îndrăznețe te sperie și îi spui că nu se poate, dorind să-l protejezi de eșec și suferință. Păcat, mare păcat. Cum știe el singur să găsească soluții inovatoare la probleme, cum găsește bucurie și curiozitate în tot ce vede și atinge? Se pare că pe parcursul vieții, omul își pierde din această gândire divergentă, care îi permite să găsească soluții multiple la o situație. De ce pierdem această parte magică din noi? Albert Cullum consideră că "este în natura copiilor să învețe prin joc activ și imaginativ, care la rândul său stimulează entuziasmul, imaginația și deschiderea spre noile idei." (Cozolino, 2017, pag. 206). Pe măsură ce copilul explorează lumea prin joc nestructurat, el experimentează mediul, mirarea și curiozitatea, testează relații și efecte între elemente și este intens implicat într-un proces creativ. În acest fel, el se dezvoltă emoțional, fizic și intelectual. Fröbel credea că "în copii există o esență divină, un spirit (...) Așadar, el crede că educația înseamnă să angajezi și să îndrumi copilul, ca pe un tot, ca pe o ființă inteligentă care gândește și simte, și să-l faci să devină conștient de sine prin joc." (Nell & Drew, 2016, pag. 43).

Ai văzut vreodată cât de curajos este un copil când se joacă? Dacă ar fi lăsat, ar încerca să mângâie și cel mai fioros câine, pentru că el simte că are puterea de a schimba lumea în mai bine și că vocea lui merită ascultată. "E important ca profesorul sau părintele să fie optimist și creativ în fața necunoscutului" (Nell & Drew, 2016, pag. 17) și să îi inspire copilului curajul de a explora împrejurimile și propriul univers interior.

Copilul este neînfricat și își asumă riscurile.

Chiar dacă nu știe, el tot încercă. Nu se teme de greșeală. Este mereu dispus să greșească și astfel se conectează la puterea sa interioară creatoare, manifestând o creativitate și imaginație bogată. Până când cineva îi spune ce este bine și ce este rău, el nu știe că ar exista această diferență. Toate experiențele sunt importante și utile. Nu cumva îi răpim lecția copilului când îi spunem direct "rezultatul corect"? Oare dorim ca el să nu greșească sau vrem să învețe din greșeli? Vrem să cunoască rezultatul final sau să se bucure de proces? Tendința noastră de a explora și de a ne juca este un mecanism înnăscut, menit să ne stimuleze mințile pentru a învăța comportamente adaptative. De aceea nu avem nevoie să fim recompensați pentru joacă - neurobiologia noastră ne asigură că este ceva în sine recompensator." (Cozolino, 2017, pag. 191-192).

Cullum spunea: "Pentru a deveni un profesor bun, trebuie să-ți descoperi copilul din interior." (Cozolino, 2017, pag 191-192)

Bibliografie:

Marcus, S. (2003). Jocul ca libertate. București: Editura Scripta.

Cozolino, L. (2017). Predarea bazată pe atașament. Cum să creezi o clasă tribală. București: Editura Trei.

Nell, M., N., Drew, W. F. (2016). De la joc la învățare. Cum folosim jocul didactic în educația timpurie. București: Editura Trei.

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Mogoș Georgiana, Școala Gimnazială „Gheorghe Lazăr” Corbu

1. Fundamentare Teoretică

Copilăria reprezintă o perioadă unică în viața fiecăruia, plină de descoperiri și emoții intense. În această perioadă, culoarea, fantezia și imaginația joacă un rol crucial în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Prin aceste elemente, copiii explorează lumea din jurul lor, își dezvoltă creativitatea și își formează personalitatea.

Culorile au o influență puternică asupra stării de spirit și comportamentului copiilor. Studiile arată că diferitele culori pot avea efecte variate asupra emoțiilor și energiei. De exemplu, roșul poate stimula și energiza, în timp ce albastrul are un efect calmant. Culorile sunt esențiale în dezvoltarea creativității, fiind prezente în arta copiilor și în jucăriile lor.

Fantezia este o componentă esențială a copilăriei, oferind copiilor o modalitate de a explora lumi imaginare și de a învăța lecții valoroase prin povești și jocuri de rol. Poveștile și basmele sunt instrumente puternice care ajută copiii să își dezvolte gândirea critică și empatia, permițându-le să trăiască diverse situații și să înțeleagă diferite perspective.

Imaginația este fundamentul creativității și al învățării. Activitățile imaginative, cum ar fi desenul, lectura și jocurile creative, permit copiilor să își exprime ideile și emoțiile într-un mod liber și personal. Imaginația stimulează dezvoltarea abilităților cognitive și ajută copiii să își dezvolte soluții inovative la problemele cu care se confruntă.

2. Parte practică

Metodologie

Pentru a explora impactul culorii, fanteziei și imaginației asupra dezvoltării copiilor, am realizat un studiu de caz asupra unui grup de 10 copii cu vârste cuprinse între 4 și 6 ani. Activitățile incluse în studiu au fost desenul liber, jocurile de rol și lectura poveștilor. De asemenea, am realizat interviuri cu părinți și educatori pentru a obține perspective suplimentare.

Studiu de Caz

Prezentarea cazului:

Grupul de copii a fost observat în timpul unei sesiuni de desen liber, unde au avut acces la diverse culori și materiale de desen. Copiii au fost încurajați să deseneze ce își doresc, fără constrângeri.

Observații și rezultate:

Copiii au folosit culorile pentru a exprima diverse emoții și povești. De exemplu, un copil a desenat un peisaj cu multe culori vibrante, reflectând o stare de bucurie, în timp ce altul a folosit culori mai închise pentru a descrie o scenă de furtună. Jocurile de rol au fost de asemenea observate, copiii asumându-și diverse personaje și scenarii imaginare, ceea ce le-a permis să își dezvolte abilitățile sociale și empatia.

Interviuri și Observații

Interviuri cu părinți și educatori:

Părinții și educatorii au remarcat că activitățile creative și imaginare au un impact pozitiv asupra dezvoltării copiilor. Aceștia au observat că copiii care sunt implicați frecvent în astfel de activități prezintă o mai mare capacitate de concentrare, o creativitate sporită și abilități sociale mai bine dezvoltate.

Exemple practice:

Un exemplu practic observat a fost sesiunea de lectură a poveștilor, unde copiii au fost invitați să își imagineze finaluri alternative pentru povești. Acest exercițiu le-a stimulat imaginația și le-a permis să își dezvolte gândirea critică și capacitatea de a găsi soluții creative.

3. Concluzii

Culoarea, fantezia și imaginația joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor, influențând pozitiv starea lor emoțională, capacitatea de învățare și abilitățile sociale. Aceste elemente sunt fundamentale pentru dezvoltarea unei personalități echilibrate și creative.

Consider că aceste elemente au fost cruciale și în propria mea copilărie, ajutându-mă să îmi dezvolt creativitatea și gândirea critică. Activitățile creative și imaginative m-au ajutat să îmi exprim ideile și emoțiile într-un mod liber și constructiv.

Pe termen lung, aceste elemente contribuie la formarea unor adulți creativi, empatici și capabili să gândească critic. Stimularea culorii, fanteziei și imaginației în copilărie are un impact pozitiv asupra dezvoltării cognitive și emoționale a acestora, pregătindu-i pentru provocările vieții de adult.

4. Bibliografie

Elkind, David, *The Power of Play*, Da Capo Lifelong Books, 2007, New York, p. 23-45.

Robinson, Ken, *Creative Schools: The Grassroots Revolution That's Transforming Education*, Viking, 2015, New York, p. 112-130.

Goleman, Daniel, *Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ*, Bantam Books, 1995, New York, p. 78-92.

Piaget, Jean, *The Child's Conception of the World*, Littlefield Adams, 1951, Totowa, p. 45-67.

Vygotsky, Lev, *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*, Harvard University Press, 1978, Cambridge, p. 128-144.

Lumea Magică a Copilăriei: Culoare, Fantezie, Imaginație

Prof.înv. primar Moldovan Valentina
Școala Gimnazială„Silvania”, Simleu Silvaniei, Sălaj

„Ochiul are nevoie de culoare cum are nevoie de lumină”

Copilăria este o perioadă unică și fascinantă a vieții, caracterizată de un amestec vibrant de culoare, fantezie și imaginație. Este o lume în care limitele realității se estompează, permițând minților tinere să exploreze universuri pline de aventuri, personaje fantastice și posibilități nelimitate. Această etapă a vieții este esențială nu doar pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională, ci și pentru formarea identității și a viziunii despre lume.

Culoarea joacă un rol vital în lumea copilăriei. Ea nu este doar un atribut al mediului, ci o componentă esențială a percepției și a experienței. Culorile vibrante ale jucăriilor, cărților de povești și desenelor animate captează atenția copiilor și stimulează creativitatea lor

Exisă o lume interioară, subiectivă, trăită a culorilor, la fel cum există lumea lor obiectivă, exterioară. Ocupând un rol însemnat în universul uman, culoarea este prezentă în viața și activitatea zilnică a oamenilor la fiecare pas: de la semnele de circulație la îmbrăcăminte, de la coloritul obiectelor și utilajelor industriale, de la flori și interioarele locuințelor la fațade, reclame, afișe, cărți, reviste, de la mediul natural la pictură, simboluri și semnificații, de la diagnosticul psihic la tratamentul psihocromatic. Cromoterapia a devenit o știință care a încercat să demonstreze încă din 1973 că într-o ambianță coloristică agreabilă, cu nuanțe bine alese și asortate de portocaliu, albastru-deschis și galben, inteligența și creativitatea copiilor crește substanțial, iar în ceea ce privește viața afectivă, bogăția trăirilor interioare, gustul pentru frumos, diferențele sunt și mai semnificative. De asemenea, s-a constatat faptul că sensibilitatea diferențială a copiilor crescuți la țară, într-un univers cromatic foarte bogat și variat (câmpuri cu flori, câmpii verzi, livezi) este superioară aceleia a copiilor crescuți între zidurile cenușii ale unui oraș.

Totodată, un mediu ambiant monoton și rece din punct de vedere artistic produce o creștere a tensiunii nervoase, o stare de iritare permanentă și inactivism, în timp ce utilizarea cu discernământ a ulorilor tonifică, echilibrează și activează comportamentul uman.

În procesul de predare-învățare, culorile influențează pozitiv percepția, atenția și memoria, sporind gradul de înțelegere și asimilare. Utilizarea unui câmp cromatic variat sporește randamentul activității intelectuale și influențează conduita umană prin declanșarea de trăiri afective pozitive. Studiindu-se influența culorilor asupra proceselor psihologice s-a constatat că elevii care studiază materiale didactice cu vizualizare

cromatică obțin performanțe superioare celor care studiază materiale cu vizualizări acromatice.

Culoarea aduce bucurie sau întristează, vindecă răni sufletești, depresii, dezvoltă inteligența și imaginația, asigură un randament superior în muncă, înlătură oboseala și creează o bună dispoziție. Cu ajutorul culorilor putem să ne cunoaștem mai bine personalitatea.

Culoarea este viața, este „energie radiantă care ne influențează în mod pozitiv sau negativ, indiferent dacă ne dăm sau nu seama de acest lucru”, afirmă Johannes Itten, unul din marii practicieni ai culorii.

În prezent există în lume numeroase institute pentru cercetarea utilizării culorii. Se pune un accent mare pe folosirea culorilor, contrastelor și combinațiilor de culori în cele mai variate situații și domenii ale vieții.

În lucrarea „Despre spiritualitate în artă și mai ales în pictură”, Vas Kandisky afirmă că emoția pe care culoarea o exercită asupra sufletului este cu atât mai puternică cu cât mai cultivat este spiritul omului asupra căruia se exercită culoarea”.

Menirea aceasta, de a cultiva spiritul o are arta, iar înțelegerea artei începe încă din copilărie, prin înțelegerea noțiunilor specifice, prin acea „educație prin limbajul și gramatica artei” cum o numește Ion Sușală în „culoarea cea de toate zilele”.

Problema necesității limbajului plastic a căpătat o dimensiune artistică, o expresie esențială a personalității, care nu este doar o moștenire genetică ce se anunță din prima copilărie, ci o șansă de echilibrare fizico-psiho-comportamentală. Ca activitate, a cărei desfășurare ține de o retortă ce nu poate fi decât atelierul, educația „prin limbajul artei” reclamă și o nouă formă de organizare, superioară lecției, datorită faptului că este o activitate prin excelență practică, cu următoarele caracteristici:

a) permite prin exersare vizual-manuală, evaluarea maximă a potențelor creatoare ale fiecărui elev;

b) oferă posibilitatea încercării diferitelor tehnici și procedee tehnologice din toate artele;

c) întemeiază o relație adecvată cu natura, cu ambianța, în sensul în care Leonardo da Vinci recomanda „să nu se copieze natura, ci să se lucreze în spiritul ei”;

d) implică deliberat toate individualitățile în probleme de transformare estetică a ambientului,

e) respectă ritmul de lucru al fiecărui individ;

f) creează posibilitatea unei stimulări sinestezice prin exersări active, favorizând autoinstruirea.

Ora de educație plastică este prilejul copilului de a învăța această „gramatică a artei”, cu părțile ei: morfologia și sintaxa. Este prilejul de a învăța limbajul specific artei cu elementele lui de bază: punctul, linia, culoarea, forma, compoziția.

Constatând ce importanță deosebită are cromatică, culoarea în mediul ambiant și viață, m-am oprit asupra acestui element al limbajului plastic pentru a-l aprofunda.

Noțiunile de cromatologie nu pot fi prezentate copiilor decât ținând seama de particularitățile lui de vârstă. Aceste noțiuni trebuie făcute accesibile prin explicare, exemplificare cu ajutorul unor modele și, firește, prin exercițiu. Modelele sunt planșele didactice, reproduceri de artă, lucrări ale unor elevi și, de multe ori, chiar propriile lucrări.

Există un „îndrumător metodic” ce explică lapidar unele noțiuni de limbaj plastic, la un nivel destul de greu accesibil. Iată de ce mi-am propus realizarea și prezentarea metodică a unui set de planșe didactice pentru predarea problemelor de culoare la clasele I-IV. Lucrarea aduce explicarea problemelor de cromatologie spre ușurarea înțelegerii de către „animatorul” orei de educație plastică, așa cum le-am predat de-a lungul anilor.

Școala este singurul loc unde elevul poate căpăta cunoștințe de artă în mod organizat, unde poate fi educat prin acest limbaj al simțirii. Firește, nu ne vom limita doar la ora de desen, ci vom folosi fiecare prilej din activitatea didactică pentru a reliefa frumosul, dar ora de educație plastică rămâne cadrul în care se pot dobândi sistematic și pot fi făcute înțelese noțiunile limbajului specific.

Ilustrările prin planșe sunt în oră suport pentru discuții, observații, mici experimente.

Ca „animator” al orei de educație plastică, învățătorul trebuie să stăpânească foarte bine problemele pe care le abordează la oră, să știe mai mult decât îi spune copilului, pentru a ști să-l îndrume la momentul oportun astfel încât toți copiii să poată ajunge la înțelegerea noțiunilor și aplicarea lor în lucrări. Chiar dacă nu se va teoretiza prea mult elevului de clasele I-IV modalitatea de armonizare a culorilor, atunci când îl urmărește la lucru, învățătorul intervine cu sugestii, soluții pentru rezolvarea unui contrast sau atingerea unei probleme propuse pentru lucru.

Lumea magică a copilăriei, definită prin culoare, fantezie și imaginație, este un tărâm de o importanță inestimabilă pentru dezvoltarea individuală și socială. Este datoria noastră, ca adulți, să protejăm și să cultivăm această lume, oferindu-le copiilor oportunități nesfârșite de a visa, a explora și a crea. Astfel, nu doar că le vom permite să-și trăiască pe deplin copilăria, dar vom contribui și la formarea unor adulți creativi, empatici și inovativi.

BIBLIOGRAFIE

1. Ilioaia, M. – *Metodica predării desenului la clasele I-IV*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1981.
2. Șușală, Ion; Bărbulescu, Ovidiu – *Dicționar de artă. Termeni de atelier*, București, Editura „Sigma”, 1993.
3. Dascălu, Aurel – *Educația plastică în ciclul primar*, Editura „Corint”, 1995

CĂLĂTORIA UNUI FLUTURE
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Mora Nicoleta

Grădinița cu P.P. "Lumea copiilor"

INTERVALUL DE VÂRSTĂ: 37 luni - 60 luni

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Când/cum și de ce se întâmplă?

TEMA SĂPTĂMÂNII: "În lumea găzelor"

TEMA ACTIVITĂȚII: "Călătoria unui fluture"

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- **ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ**

Rutine: Primirea copiilor, micul dejun, gustarea (deprinderi specifice)

Întâlnirea de dimineață: *Dacă aș fi o insectă, aș fi...*

Joc liber: De explorare a unui subiect de care copiii sunt interesați

Tranziții: *Zboară fluturașul meu...*

Moment de mișcare: *Dacă vreau să cresc voinic!*

- **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA):**

Centrul Construcții: *Căsuțe pentru fluturași* - asamblare prin unirea pieselor de lego mic pentru realizarea căsuțelor pentru fluturași;

Centrul Artă 1: *Personaje îndrăgite* – reproducerea fluturelui și omidei utilizând tehnica modelajului;

Centrul Artă 2: *Omidă jucăușă* – lipire buline colorate, reprezentând corpul omizii;

Centrul Bibliotecă: *Drumul până la căsuța Fluturașului* - labirint/exerciții grafice, drumul pe care l-am străbătut pentru a găsi căsuța Fluturașului;

Centrul Știință: *Metamorfoza fluturelui* – potrivește în secțiunile marcate, etapele pe care trebuie să le parcurgă fluturașul (ou-omidă-cocon-fluture);

- **ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE**

Domeniul Științe(DȘ): Activitate matematică: *Ne jucăm cu fluturașul* – Joc didactic matematic

Domeniul Estetic și creativ (DEC): Activitate artistico-plastică: *Fluturașii colorați* – pictură prin tehnica simetriei;

MIJLOCUL DE REALIZARE: activitate integrată, cu secvențe de joc didactic, pictură, jocuri de mișcare;

COMPORTAMENTE VIZATE:	OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
B.4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă;	O1. Preșcolarul va fi capabil să numească în ce anotimp ne aflăm și care sunt fenomenele specifice.
E.2.4 Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor; D.2.2 Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;	O2. Preșcolarul va fi capabil să grupeze mulțimile de obiecte după criteriul dat (formă); O3. Preșcolarul va fi capabil să raporteze cantitatea la număr și numărul la cantitate în limitele 1-5;
E.2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și numerație;	O5. Preșcolarul va fi capabil să utilizeze corect numeralul ordinal în limitele 1-5, respectând acordul între numeral și substantivul care-l însoțește; O6. Preșcolarul va fi capabil să numească locul fiecărui obiect în grup în ordinea de numărare, utilizând numeralul ordinal;
C.2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;	O7. Preșcolarul va fi capabil să îndeplinească sarcinile aferente centrelor-construcții, artă, știință și bibliotecă conform indicațiilor educatoarei;
A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;	O8. Preșcolarul va fi capabil să execute exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii;
C.3.2 Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;	O9. Preșcolarul va fi capabil să aplice culoare pe suprafața fluturașului utilizând tehnica simetriei, pe baza explicațiilor oferite de educatoare;
A.1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;	O10. Preșcolarul va fi capabil să execute mișcările specifice jocului de mișcare.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: fluture carton, omida de pluș, machetă cu jetoane reprezentând personaje din poveste, poiana cu insecte, flipchart, jetoane fructele prezentate în poveste, cifre 1-5, scara numerică/ imagine poveste planșă A1, omidă din carton, hârtie carton, hârtie colorată, căsuțe din lemn, jetone insecte (albina, licuriciul, libelula, buburuza), acuarele, ștampile, șablon fluturi, creioane grafice, fișe-labirint, fișe-suport, buline din puf, piese lego mic.

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, expunerea, problematizarea, jocul didactic, Turul galeriei;

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII: frontală, de grup, individuală;

DURATA: o zi (tura I)

EVALUARE: Având în vedere că activitatea se axează pe dezvoltarea de comportamente, pe parcursul acesteia vor fi evaluate următoarele aspecte:

- acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările adresate de către educatoare;
- corectitudinea rezolvării sarcinilor matematice în cadrul jocului didactic, conform indicațiilor date;
- corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocurilor de mișcare, a rutinelor și a tranzițiilor;
- calitatea și acuratețea produselor activității artistico-plastice, precum și a celor de la centrele de interes;
- gradul de manifestare generală a comportamentelor și atitudinilor urmărite și nivelul de autonomie demonstrat pe parcursul efectuării sarcinilor din întreaga activitate.

Scenariul activității integrate “Călătoria unui fluture”

I. Moment organizatoric

Pentru buna desfășurare a activităților de învățare au loc aranjarea mobilierului, stabilirea liniștii și asigurarea unei atmosfere de lucru adecvate.

Întâlnirea de dimineață: În timpul acestei activități, copiii și educatoarea stau pe scăunele, în cerc, pentru a stabili contact vizual cu toți membrii grupei și pentru a relaționa în bune condiții. Educatoarea le va zâmbi, transmițându-le căldură și încurajare prin toate formele de comunicare: verbală și nonverbală:

”Dimineața ne-am trezit/ La grădiniță am venit/ În cerc să ne adunăm/ Cu toții să ne salutăm!”

Salutul: -*Bună dimineața, Licurici! Mă bucur că ne vedem într-o nouă zi la grădiniță în care ne vom juca și vom învăța multe lucruri interesante împreună!* Salutul se va realiza utilizând versurile poeziei: ”Bună dimineața, cer frumos...”

Gimnastica de înviorare:

”Dacă vreau să fiu voinic/ Fac gimnastică de mic/ Merg în pas alergător/ Apoi sar într-un picioar/ Mă opresc, respir ușor/ Întind brațele să zbor/ Toată lumea e a mea/ Când m-așez jos la podea/ Ține-i doar un început/ Ia priviți cât am crescut!”

Activitatea de grup: Are loc o scurtă conversație despre tema săptămânii – *În lumea găzelor*. Copiii sunt anunțați că se vor juca un joc numit *Mingea imaginară* ce se desfășoară astfel: copilul care “ține” mingea numește o insectă și mimează zborul sau reproduce sunetele produse de insecta aleasă, apoi „aruncă” mingea altui copil care continuă jocul, respectând regulile anunțate. Este important ca preșcolarii să stabilească în permanență contact vizual cu ceilalți participanții la joc, astfel cel care trebuie să „prindă” mingea înțelegând din gesturile și privirea celui care „aruncă” faptul că mingea îi este destinată lui. Jocul se încheie în momentul în care au participat toți copiii.

II. Captarea atenției (în cadrul întâlnirii de dimineață)

Copiii sunt anunțați că au primit o scrisoare. Cel care aduce scrisoarea este un fluturaș pe care copiii îl descoperă la Centrul tematic. Copiii recunosc fluturașul din povestea ”Omida mâncăcioasă” de Eric Carle.

Fluturașul le mărturisește copiilor că s-a rătăcit de prietenii lui și nu-și mai găsește drumul spre casă. Cere ajutorul Licuricilor, știind că ei sunt niște copii pricepuți, dornici să ajute atunci când cineva este în nevoie. Dar trebuie să aibă grijă pentru că parcursul lor va fi unul primejdios, plin de obstacole datorită *Bondarului cel răutăcios* care dorește să ocupe căsuța Fluturașului. La sfârșitul călătoriei toți cei care vor contribui la atingerea obiectivului vor primi diplome, devenind astfel prietenii Fluturașului.

Se face **prezența**, cu ajutorul copiilor, pentru a ști cine pleacă azi în călătorie alături de Fluturaș. Fotografiiile copiilor prezenți sunt așezate pe panoul personalizat.

Înainte de a pleca în călătorie se notează în jurnal data expediției și starea vremii (dacă este rece, ploaie sau vânt), completând **calendarul naturii**.

În etapa următoare a întâlnirii de dimineață se realizează **împărtășirea cu ceilalți**: copiii sunt întrebați cum se simt înainte de călătorie și li se propune să se joace jocul „Pasează zâmbetul” Fluturașului pentru a-l înveseli.

III. Anunțarea temei și a obiectivelor

Notăm mesajul zilei de astăzi: *Împreună reușim* și ne reamintim obiectivul: *Să îi găsim căsuța Fluturașului*. În călătorie, vom avea de parcurs mai multe etape pentru a ajunge la căsuță.

IV. Dirijarea învățării

Activități pe domenii experiențiale: DȘ – joc didactic matematic, DEC (activitate artistico-plastică) – pictură prin tehnica simetriei;

DȘ – joc didactic matematic ”Ne jucăm cu fluturașul”

Copiii vor fi anunțați că vor desfășura un joc care se numește *Ne jucăm cu fluturașul* (**Anunțarea jocului**) ce are ca **scop** consolidarea deprinderii de a număra corect până la 5, folosirea corectă a numeralului ordinal pentru a stabili locul fiecărui număr în șirul natural al numerelor. **Sarcinile didactice** sunt: ordonarea grupelor în șir crescător și raportarea cantității la număr/numărului la cantitate; recunoașterea și determinarea locului unui număr în șirul numeric, utilizând numeralul ordinal. **Elemente de joc**: mișcare, aplauze, închiderea și deschiderea ochilor. **Regulile jocului**: *Pentru ca jocul să se desfășoare corect trebuie să respectați regulile lui: să așteptați semnalul meu de start și terminare a jocului, să vă anunțați prin ridicarea mâinii, să așteptați să fiți numiți.*

Explicarea și demonstrarea jocului

Copiii vor descoperi o machetă cu decorul poveștii ”Omida mâncăcioasă” de Eric Carle. Reactualizând informațiile oferite de poveste, copiii vor completa, utilizând numeralul ordinal, ce a mâncat omida în prima zi, a doua zi, până în a cincea zi. Pentru început ne vom reaminti care este ordinea zilelor în săptămână (Luni este prima zi din săptămână, marți este a doua zi din săptămână, etc). Fiecărei zile i se va atașa câte o cifră corespunzătoare poziției acesteia pe parcursul săptămânii (Ne vom raporta la zilele în care omida mănâncă sănătos, respectiv până în a cincea zi/vineri). Se realizează **jocul de probă**. Un copil vine în față și formează mulțimea perelor și indică cifra corespunzătoare mulțimii formate: *Mulțimea perelor este formată din două pere, deci îi corespunde cifra 2.*

Varianta 1

Pe flipchart copiii descoperă fructele pe care le consumă omida, dar acestea sunt amestecate. După ce au grupat fructele după formă, scara numerică va fi completată de luni până vineri, conform cu succesiunea evenimentelor din poveste (*Ce a mâncat omida în prima zi?; Din câte elemente este formată grupa merelor?*). Astfel scara matematică va fi completată de luni până vineri/1-5, urmărindu-se raportarea cantității la număr. (*Care grupă de fructe corespunde cifrei 1?*). În jocul matematic preșcolarii vor fi antrenați în funcție de particularitățile de vârstă și individuale. Se urmărește verbalizarea acțiunii utilizând un limbaj matematic adecvat. Prestațiile didactice ale acestora vor fi apreciate prin aplauze. Copiii recită poezia ”Zilele săptămânii”.

Varianta 2

Copiii descoperă o omidă uriașă care are corpul format din 5 cercuri. În fiecare cerc sunt desenate fructele mâncate de omidă în fiecare zi a săptămânii. Dar acestea nu sunt așezate în ordinea corectă. Sarcina este de a așeza fructele pe farfurii (corpul omizii) în ordinea corectă: *În prima zi omida a mâncat un măr. În a doua zi omida a mâncat două pere, etc.* Copiii așază fructele de pe corpul omizii conform cu succesiunea evenimentelor din poveste. Se constată așezarea cercurilor ce compun corpul omizii conform cu locul pe care îl ocupă fiecare grupă în șirul numeric (ordine crescătoare). Se asociază cifra corespunzătoare fiecărei grupe de fructe. Fiecare copil se anunță, cel numit realizează sarcina, ceilalți urmăresc răspunsurile și intervin cu ajutor sau completări dacă este cazul. Se urmărește raportarea numărului la cantitate și ordonarea grupelor de obiecte în șirul numeric de la 1-5. (**evaluarea**).

Copiii execută mișcările sugerate de *etapele de metamorfoză* (ou/ghemuit – omida/unduire – cocon/brațele lipite de corp – fluturile/brațele întinse, mimăm zborul).

Varianta 3

Pe **tranziția** *Fluturașul colorat...* copiii se deplasează în căutarea căsuței Fluturașului. Ajung în Poiana cu insecte, locul în care vom descoperi căsuța și prietenii fluturașului: licuriciul, albina, buburuza și libelula. Copiii intuiesc care este casa Fluturașului, utilizând numeralul ordinal (*Casa Fluturașului este a cincea căsuță*). Apoi observă cine locuiește în prima căsuță, a doua căsuță, etc. (*Prima căsuță este casa Licuriciului, a doua căsuță este casa Albinei, etc*). Se urmărește acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările adresate de către educatoare (**evaluare**).

Complicarea jocului

La o bătaie din palme copiii închid ochii. Observă ce s-a schimbat: *Fluturașul este acum în prima căsuță, iar licuriciul în a cincea căsuță*. Se repetă jocul de 2-3 ori, urmărindu-se utilizarea adecvată a numeralului ordinal în jocul didactic matematic (**evaluarea**).

Cu **tranziția**, ”Înfloresc grădinile”, copiii ies din sala de grupă pentru a pregăti activitatea pe centre (**ALA1**).

V. Obținerea performanței

Fluturașul le mulțumește copiilor pentru că l-au ajutat să-și găsească căsuța. Observând cât de pricepuți sunt Licuricii la activitățile matematice, îi roagă pe copii să-i învețe și pe prietenii lui tot ceea ce știu despre fluturași, lucrând la centrele de interes. Copiii, în funcție de ecusoanele din piept, identifică centrul la care vor lucra:

Centrul Construcții: *Căsuțe pentru fluturași* - asamblare prin unirea pieselor de lego mic pentru realizarea căsuțelor pentru fluturași;

Centrul Artă 1: *Personaje îndrăgite* – reproducerea fluturelui și omizii utilizând tehnica modelajului;

Centrul Artă 2: *Omida jucăușă* – lipire buline colorate, reprezentând corpul omizii;

Centrul Bibliotecă: *Drumul până la căsuța Fluturașului* - labirint/exerciții grafice, drumul pe care l-am străbătut pentru a găsi căsuța Fluturașului;

Centrul Știință: *Metamorfoza fluturelui* – potrivește în secțiunile marcate etapele pe care trebuie să le parcurgă fluturașul (ou-omidă-cocon-fluture);

După finalizarea lucrărilor se procedează, prin metoda Turul galeriei, la aprecierea și valorizarea rezultatelor și a modului de lucru. Cu **tranziția** *Azi vine primăvara*, copiii ies din sala de grupă.

VI. Asigurarea retenției și a transferului cunoștințelor

DEC - activitate artistico-plastică – pictură prin tehnica simetriei ”Fluturașii colorați”

Pe **tranziția:** *Bat din palme clap, clap, clap/ Din picioare trap, trap, trap/ Ne învârtim, ne răsucim/Și spre mese noi pornim*, copiii se așază la măsuțe, unde se găsește pentru fiecare copil câte un coș cu materialele de lucru necesare (acuarele, fluturași din hârtie, bureți pentru ștampilare). Fluturașul le mărturisește copiilor că nu are foarte mulți prieteni fluturași. Copiii, dorind să-l înveselească, își exprimă dorința de a se transforma și ei la rândul lor în fluturi pentru o zi. Fluturașul le propune copiilor să realizeze împreună fluturași, utilizând tehnica picturii prin simetrie.

Noi știm că fluturii au diferite culori, pentru a putea fi diferențiați, astfel fiecare copil va realiza un fluturaș folosindu-se de materialele de pe măsuțe și de propria imaginație. Se intuiește materialul de pe măsuțele copiilor: acuarele, fluturași din hârtie, bureți pentru ștampilare, șervețele.

Demonstrația: Educatoarea demonstrează modul de lucru, insistând asupra tehnicii de pictură prin simetrie/forme spontane: se aplică pe o aripă culoare, se îndoaie, se presează ușor cu palmele, apoi se desface foaia. Copiii descoperă cu uimire cum culorile se imprimă în mod simetric și pe cealaltă aripă. Pe tot parcursul activității se va urmări îndeaproape modul de executare al lucrării (sugestii, explicații suplimentare, corectarea poziției la masa de lucru), stimularea copiilor în realizarea temei și îndrumarea celor care întâmpină dificultăți. În timpul lucrului se va asigura climatul favorabil muncii independente prin audierea unor cântece de primăvară.

Înainte de începerea lucrului, se vor realiza câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mâinii:

”Batem palmele de zor/ Batem palmele cu spor/ 1,2 - 1,2 faceți toți la fel ca noi! Pe mânuțe ne spălăm/ Curat noi ca să lucrăm/ 1,2 – 1,2 faceți toți la fel ca noi!/ La pian acum cântăm/ Liniște, acum lucrăm!”

În timp ce copiii lucrează, Fluturașul se plimbă printre ei, apreciind efortul depus de fiecare copil pentru realizarea celor mai frumoși fluturași. Se vor atenționa copiii cu privire la importanța păstrării curățeniei și a ordinii la masa de lucru. Se urmărește calitatea executării tehnicilor de lucru din cadrul activității artistico-plastice. **(evaluare).**

VII. ALA 2

”Dansul fluturașilor” - euritmie

Fluturașii confecționați în cadrul activității artistico-plastice vor fi aplicați pe spatele fiecărui copil. Copiii împreună cu educatoarea execută câteva mișcări care să sugereze transformarea copiilor în fluturași. Se așază pe scăunele, sistem frontal. Educatoarea, așezată central, execută mișcările în acord cu muzica audiată, oferind astfel modelul de interpretare al euritmiei. Momentul este marcat de sensibilitatea și gingășia acestor fluturași, pe cât de frumoși, pe atât de grațioși.

VIII. Evaluarea și încheierea activității

Fluturașul apreciază efortul depus de copii și le mulțumește că l-au ajutat să-și găsească căsuța. Recompensează fiecare copil cu câte o diplomă, devenind astfel cu toții **Prietenii Fluturașului.**

Pe **tranziția:** *Azi vine primăvara...*, copiii ies din sala de grupă.

Bibliografie:

- 1.***Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani), M. E. N., București, 2019.
2. Breben, S, Gongea E., Ruiu G., Fulga M., (2002), Metode interactive de grup, Editura Arves
3. Carle, E., *Omida mîncăcioasă*, Editura Cartea copiilor, 2009;
4. Tătaru L., Glava A., Chiș O., *Piramida Cunoașterii*, repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Ed. Diamant, 2014
5. Învățământul preșcolar în Mileniul III, M.E.N., București, 2019.

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI- CULOARE, FANTEZIE, IMAGINAȚIE

Autor: prof. pentru educație timpurie Morariu Daniela- Georgeta

Culoarea, fantezia și imaginația, elemente importante în dezvoltarea copilului, a vieții sale spirituale, morale și intelectuale, în asimilarea creatoare a artei și a frumosului, cât și în formarea multilaterală a personalității.

Creațiile artistice trezesc emoții și sentimente foarte variate, care imprimă un anumit colorit vieții psihice a copilului.

Întrucât copiii posedă aptitudini creatoare în anumite direcții artistice, educația estetică urmărește, în grădiniță, dezvoltarea acestor aptitudini prin muncă sistematică și competență de îndrumare a educatoarelor.

Prin conținuturile activităților și prin tematica aleasă, copiilor li se formează spiritul de observație necesar perceperii formelor, a culorilor, mărimilor și dispunerii în spațiu a acestora, facilitând dezvoltarea oculo- motorie și psihomotrică în intuirea modelelor și coordonarea voluntară de execuție.

Prin studierea unor opere de artă, prin vizitarea unor muzee de artă și prin crearea unor expoziții cu lucrări ale copiilor, se realizează o anumită conduită a acestora care va influența pozitiv dezvoltarea intelectuală a preșcolarilor.

Pedagogii și psihologii au apreciat că practicarea artelor plastice angajează puternic capacitatea de observație a copilului, contribuind la dezvoltarea spiritului de observație și au constatat că la această vârstă se manifestă pregnant fantezia, imaginația, puterea creatoare și talentul.

Copiii creativi și talentați au o personalitate complexă, caracterizată printr-o gamă variată de atitudini și însușiri cum ar fi: flexibilitatea gândirii, fluența ideilor, spiritul de observație, originalitate în îmbinarea informațiilor, gândire divergentă, motivație pentru creație, curiozitate, perseverență.

Pentru a face față provocărilor viitorului, acumulărilor științifice și tehnice, e nevoie de oameni care întrunesc aceste caracteristici.

A organiza și a desfășura o activitate de educație artistico-plastică înseamnă a lua o decizie care implică un efort fizic și intelectual.

Pentru că atenția voluntară și atenția distributivă a copiilor este redusă ca volum, explicația prelungită ca durată va fi inefficientă și va determina apariția fenomenului de oboseală. De aceea e bine ca explicația să fie gândită anterior și să fie concisă.

De asemenea, pentru ca noul subiect să trezească interesul copiilor, poate fi însoțit de prezentarea unor albume, fotografii, planșe sau modele naturale, de aceea metodele folosite trebuie să fie atractive, concise și precise. Voi evidenția în acest sens: metoda explicației, demonstrației, exercițiului, observației și metoda dialogului dirijat.

Lumea copilăriei este magică, de aceea și abordare conținuturilor trebuie să fie făcută cu măiestrie desăvârșită.

Ceea ce plantăm în mintea și sufletele copiilor pe care-i îndrumăm, aceea vom culege.

Așadar, vom lăsa copiii să debordeze de imaginați și fantezie pentru a crea o lume a lor, o lume personalizată, în care ei își exprimă stările și trăirile.

Bibliografie:

Borțeanu, S., Brăniștean, R., Breben, S., Fulga, m., Necula, G., Nicolae, I., Popescu, C.Răileanu, D.(2009). Curriculum pentru învățământ preșcolar, Didactica Publishing House, București

MAGIA COPILĂRIEI PRIN IMPLEMENTAREA EFICIENTĂ A PROIECTELOR ETWINNING LA ORA DE LIMBA ENGLEZĂ

**Prof. MORARIU IRINA MAGDALENA
LICEUL TEHNOLOGIC “1MAI”, PLOIEȘTI**

Fundamentare teoretică

Proiectele eTwinning aduc magia copilăriei în clasă, transformând învățarea într-o aventură plină de descoperiri și bucurii. Prin aceste inițiative, copiii nu doar că își îmbogățesc cunoștințele, dar și dezvoltă competențe esențiale pentru job-ul viitor. În esență, eTwinning deschide ușile către un viitor mai conectat și mai armonios, unde educabilii de azi devin cetățenii globali de mâine.

eTwinning este o platformă online europeană care facilitează colaborarea între școli prin proiecte educative. Utilizarea eTwinning pentru învățarea limbii engleze prin proiecte poate aduce numeroase beneficii, atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Aceste proiecte pot oferi o oportunitate excelentă pentru explorarea temei copilăriei dintr-o perspectivă internațională, ajutând elevii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea experiențelor de copilărie din diferite culturi.

Prin schimbul de informații despre tradițiile, obiceiurile și sărbătorile din țările partenere, elevii își extind orizonturile și dezvoltă o apreciere profundă pentru bogăția culturilor europene. Aceasta nu doar că stimulează curiozitatea naturală a copiilor, dar și încurajează toleranța și respectul reciproc. Una dintre activitățile introductive ale proiectelor etwinning este prezentarea școlii, prezentarea țării și prezentarea regiunii de unde provin elevii etwinneri.

Parte practică

Proiectele eTwinning sunt adesea structurate în jurul activităților ludice și creative, care fac învățarea mult mai atractivă pentru copii. De exemplu, elevii pot participa la concursuri de desen, pot crea povești împreună sau pot filma scurte videoclipuri despre viața lor de zi cu zi. Aceste activități nu doar că fac procesul educațional mai distractiv, dar și îmbunătățesc abilitățile de comunicare și colaborare ale copiilor. În proiectul REMIND-resilience in my mind, utilizând aplicația Canva, elevii au realizat ca activitate comună o prezentare despre tipurile de fobii și modalități de a-ți învinge fricile. În întâlnirile online elevii au participat la un concurs în aplicația Quizziz despre

Tehnologia devine un instrument esențial în procesul educațional. Elevii învață să folosească diverse platforme digitale pentru a comunica și a colabora cu colegii lor internaționali. Acest lucru nu doar că le dezvoltă competențele digitale, esențiale în societatea contemporană, dar și le oferă ocazia de a învăța într-un mediu modern și dinamic. În proiectul Women who glorify my country elevii etwinneri au utilizat aplicația Storyjumper pentru a crea o poveste despre rolul important al femeii în societate.

Colaborarea în proiectele eTwinning ajută la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale copiilor. Prin interacțiunea cu colegii din alte țări, elevii învață să lucreze în echipă, să-și exprime ideile și să-și gestioneze emoțiile. Aceste experiențe contribuie la formarea unei identități personale și a unei încrederi în sine solide. În proiectul Never be silent never be thirsty copiii au celebrat Ziua Internațională a Apei- 22 martie- prin crearea cuvântelor World Water Day fiecare țară a participat formând câte o literă prin intermediul elevilor care s-au așezat în forma literei respective terenul de sport al școlii.

Una dintre cele mai frumoase aspecte ale proiectelor eTwinning este posibilitatea de a crea amintiri de neuitat și prietenii care pot dura o viață întreagă. Elevii au ocazia să participe la activități comune, să împărtășească momente speciale și să construiască legături care transcend granițele geografice.

Concluzii

În concluzie, proiectele eTwinning reprezintă o oportunitate excelentă pentru a aduce magia copilăriei în sălile de clasă, oferind elevilor șansa de a se conecta cu colegi din alte țări și de a învăța într-un mod inovator și captivant. Aceste proiecte facilitează colaborarea între școli din diferite țări europene, prin intermediul tehnologiei, creând astfel un mediu educațional multicultural și interactiv.

Bibliografie:

1. European Commission. "eTwinning." Accessed May 28, 2024. (<https://www.etwinning.net>).
2. European Schoolnet. "eTwinning in Schools: A Guide to European Collaboration." Accessed May 28, 2024. (<https://www.europeanschoolnet.org>).
3. "Impact of eTwinning on Pupils' Motivation and Skills Development." eTwinning Annual Report 2022. Accessed May 28, 2024. (<https://www.etwinning.net/en/pub/newsroom/highlights/annual-report-2022.htm>).
4. European Commission. "Developing Key Competences through eTwinning." Accessed May 28, 2024. (https://ec.europa.eu/education/resources-and-tools/document-library/developing-key-competencethrough-etwinning_en).

Educația între tradițional și modern

Prof. înv. Preșcolar - Moroșan Carmen-Nicoleta

Grădinița FLOAREA SOARELUI, sector 5, București

„Dascălul este mintea care dezvoltă minți, este educatorul care se educă permanent, este speranța societății noastre. Dascălul este cel care spune: Shov must go on(line)!„

- Răzvan Curcubătă

Dacă acum câțiva ani, *Șotronul, Frunza, Lepșa și De-a v-ați ascunselea* erau jocurile copilăriei, vremurile s-au schimbat. Copiii preferă astăzi de-a Spiderman, Patrula Cățelușilor, dar și o multitudine de jocuri online.

Învățarea on-line (e-learning) a devenit o provocare din martie 2020, câștigând din ce în ce mai mult teren, în defavoarea celei clasice; un drum nou, bătătorit pe repede-nainte. A fost bine că s-a-n tâmplat așa? A fost rău? Nu știm, cert este că a fost o provocare, un prilej de a ieși din zona de confort, atât pentru elevi, cât și pentru profesori și părinți. Pentru a preda on-line, profesorii au fost nevoiți să studieze diverse platforme de învățare, să creeze materiale specifice acestui mediu nou, de a ține permanent legătura cu elevii și părinții, să-și creeze conturi pe diverse aplicații; cu alte cuvinte, să petreacă mult mai mult timp on-line. Pentru profesorii și elevii care provin din zonele defavorizate a fost greu, însă, cu siguranță, soluții pentru a continua procesul de predare-învățare-evaluare, s-au găsit. Adevărata problemă considerăm că a fost lipsa dispozitivelor, a internetului, și mai puțin pregătirea actorilor educaționali pentru noua etapă a acestui sistem. Sunt voci care susțin că creativitatea, stimularea și menținerea interesului elevilor au fost puse la grea încercare. Noi credem că profesorii au fost și sunt creativi, inovativi, dornici de a preda pe înțelesul și dorința elevilor.

Învățarea on-line lasă urme frumoase :

- dobândirea/îmbunătățirea competențelor digitale
- îmbunătățirea bazei materiale tehnologice în școli (echipamente digitale, platforme)
- permite învățarea oricând și oriunde
- conținutul predat este accesibil imediat, ușor de accesat și vizualizat
- elevii au devenit mai responsabili, autonomi, mai independenți, având posibilitatea de a învăța în ritm propriu
- numărul mare de platforme utilizate, de resurse, face învățarea mai eficientă, și, de ce nu, mai distractivă
- permite interacțiunea sincronă și asincronă între profesor și elev
- permite conectarea oricând și oriunde, independentă de spațiu și timp.

Din nefericire, sunt și dezavantaje, aspecte încă nerezolvate:

- inegalitatea resurselor informative pentru elevi și profesori
- profesori nepregătiți pentru a preda on-line

- lipsa cursurilor specifice de formare on-line pentru profesori și programe neadaptate
- lipsa socializării; limitarea interacțiunii sociale
- feed-back întârziat din partea profesorului (pe platformă)
- lipsa contactului direct profesor-elev, elev-elev
- ca și resursă temporală, pregătirea cursurilor on-line este mai lungă decât cea a unui curs tradițional, față în față
- timpul petrecut în exces în fața calculatorului poate afecta vederea etc.

În concluzie, învățarea continuă și dincolo de pereții școlii, cu instrumente digitale potrivite și multă determinare. Să nu uităm, învățarea este un proces complex, care nu se realizează între ziduri, ci în noi înșine.

Fă-ți din mediul on-line un prieten pe termen lung, pentru că acesta reprezintă prezentul și viitorul!

Sursa imaginii: <https://unsplash.com/>

Bibliografie:

1. [hppt.www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/15/cum-mutam-scoala-online](http://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/15/cum-mutam-scoala-online)
2. C. Iepure, R. Curcubătă, B. Vaida, (2020), *Captivează-ți elevii în on-line mai ceva ca în clasă*, www.sellification.org

JOACA DE-A COPILĂRIA

Munteanu Loredana, Grădinița cu P.P. Golești, Vrancea

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm”
(George Bernard Shaw)

Copilăria – un tărâm magic ! Primii pași, primele cuvinte: mama, tata. Primii ani de școală, prima profesoare. Toate în copilărie au început. Copilăria – cei mai frumoși ani din viața noastră. În copilărie totul e diferit, vedem lumea cu alți ochi, e o poveste. Credem că ne aflăm într-un joc, interesant, însă, se termină brusc.

Copilăria este vârsta când ni se deschid porțile spre universului magic al poveștilor și al basmelor. "Copilul se naște curios de lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura care îi satisface această pornire, îl încântă", afirma George Călinescu. Odată ce este cuprins de mrejele lecturii, copilul se aventurează în vremuri de mult apuse sau proiectate în viitor, se visează prinț, vrăjitor, explorator, călătorește într-o lume imaginară în care visul devine realitate, în care imposibilul devine posibil. În scrierile autobiografice aproape că nu există încercare de rememorare a unui univers existențial care să nu refacă traseul jocurilor îndrăgite, al plăcerilor copilăriei. Există aici o căutare a unei stări de maximă libertate și fericire. Romanul cel mai îndrăgit de elevi este Amintiri din copilărie de Ion Creangă. Scriitorul înfățișează copilăria veselă și nevinovată, pusă sub semnul jocului, neastâmpărului băiețesc și al poznelor. Fantezia, curiozitatea, instinctul libertății, sentimentul nostalgic pentru sat și părinți sunt trăsături definitorii ale sufletului infantil. De aceea, micii cititori se regăsesc și participă cu afectivitate la acțiunile eroului principal. Prin formula introductivă autorul atrage atenția asupra universului mirific al copilăriei și caracterului universal al operei "Așa eram eu la vârsta copilăriei, la vârsta cea fericită și așa cred că au fost toți copiii de când lumea și pământul".. Creangă retrăiește bucuria copilăriei și sentimentul este exprimat prin două construcții exclamative "parcă-mi saltă și acum inima de bucurie", "Și Doamne, frumos era pe atunci". Motivele acestei stări de spirit se află tocmai în universul și farmecul permanent al jocului "...și copiii și copilele megieșilor erau de-a pururea în petrecere cu noi", în lipsa de griji a copilului "casa ni-era îndestulată", existența derulându-se într-un adevărat tărâm al fericirii "...părinții și frații și surorile îmi erau sănătoși(...) și toate îmi mergeau după plac, fără leac de supărare". În astfel de orizont Nică nu putea fi decât vesel...și șturlubatic și copilăros", însușiri asociate cu elementele naturii" ca vremea cea bună", "ca vântul în tulburarea sa". Copilul devine centrul acestui univers în jurul căruia gravitează totul, până și vremea "se îndrepta" după râsul lui.

Imi amintesc cu drag vremurile copilăriei mele când libertatea era cuvântul de ordine. În fața blocului, ne adunam toți copiii din cartier și ne jucam până seara târziu "Baba- oarba", „De-a v-ați ascunselea”, „ Țară, țară vrem ostași”, „Elasticul” sau dădeam câte un spectacol cu muzică și dans . Aveam două prietene, Oana și Cristina cu care mă jucam cu păpușile pe o păturică așezată pe iarbă, unde croiam hăinuțe, le aranjam părul , etc. Aveam colecții cu șervețele, iar pe cele în mai multe exemplare le schimbam cu colegile, adunam surprize de la gume Turbo. Copiii erau tot timpul liberi, așteptau cu nerăbdare vacanțele care erau petrecute de majoritatea la bunici, inundate cu aerul pur ca lacrima, cu mirosul bucatelor gătite de bunica. Cât era ziua de lungă alergam de colo colo, zburdam pe câmpuri, nestingheriți. Iernile erau așteptate cu nerăbdare, ne bucuram de troiene care îmbrăcau pământul, chicoteam de la mic la mare pe derdeluș, ne bulgăream, iar seara fiecare se retrăgea către casă cu hainele ude...cu obrazii rumeniți de ger și cu amintirea unei zile pline de veselie. Deși ne doream să petrecem timp cu familia, părinții erau preocupați de bunăstarea familiei, timpul petrecut cu aceștia fiind limitat, doar în zilele lor libere.

În copilărie nu aveam telefon mobil, calculator, tabletă, etc. Am făcut parte din generația cu „cheia de gât”, liniștea părinților în ceea ce privea siguranța mea constituind-o responsabilitatea de care dădeam dovadă. Era o copilărie simplă, dar adevărată. Știam să gust din orice clipă petrecută.

Vremurile s-au schimbat...astăzi părinții sunt tot mai implicați în creșterea copiilor, aceștia nemaifiind lăsați singuri în fața blocului, acasă nu mai stau singuri, la școală merg însoțiți, petrec

mult mai mult timp împreună cu părinții comparativ cu generația mea. Acum prietenii încep să fie tot mai mulți virtuali, jocurile din fața blocului fiind înlocuite de cele pe calculator, tabletă, etc.

Fiecare timp cu avantajele și dezavantajele lui..., totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Indiferent cărei generație am aparține, copilăria reprezintă un tărâm de poveste, cu prinți și prințese, plin de bucurie, zâmbete, joc și culoare. Este o insulă a nemuririi, luminată de soarele primei vârste, este un timp mitic și fericit în care visele devin realitate, iar realitatea devine basm.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi, copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

Jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea, haideți să ne jucăm împreună cu copiii, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

Ceea ce vreau să evidențiez prin prezentarea conținutului acestei lucrări este faptul că jocul a avut un impact puternic în dezvoltarea mea atât în plan social, cât și fizic și intelectual. Prin profesia mea, pot da glas acestui impact ludic în activitățile desfășurate cu preșcolarii, acestea dobândind un caracter colorat și animat, încununat de zâmbete și voie bună.

În concluzie copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

BIBLIOGRAFIE:

- Kari Killen, , „Copilăria durează generații la rând”, Editura First, Timișoara, 2003;
- Moldovanu, I.; Culea, L., „Cartea mare a jocurilor”, CIDDC, Chișinău, 2002;
- Vincent, R., „Cunoașterea copilului”, E.D.P., București.,1972;

JOC, MAGIE ȘI COPILĂRIE

Nagy Edit, Liceul de Arte "Plugor Sándor" Sf. Gheorghe

Copiii pot să exploreze lumea minunată a copilăriei, a creației artistice prin intermediul școlii. Noi, ca profesori avem oportunitatea de a aduce multă creativitate și distracție în rutina zilnică a copiilor. Procesul artistic se află în mâinile micuților artiști. Oferim celor mici posibilitatea de expresie prin culoare, dar putem crea alături de aceștia momente de joacă și dezvoltare, fie în pauzele de la școală, fie în timpul orelor. E foarte important să-i încurajăm pe copii, să-și lase imaginația să zboare. De la prințese și vrăjitori până la casteluri fermecate, în care se ascund dragoni clasa se poate transforma într-o lume nesfârșită a aventurilor.

Jocurile copilăriei sunt o parte esențială în evoluția copiilor, oferind acestora oportunitatea de a se distra, de a învăța și de a-și dezvolta abilitățile.

Jocul poate fi privit ca modalitate concretă de stimulare a interesului elevilor pentru disciplinele de învățământ.

Jocul este un procedeu activ, mult practicat în ciclul primar. Jocul, activitate cognitivă specifică copilăriei, îl pune pe școlarul mic în situația unei intense activități intelectuale și asigură o asimilare reală a noțiunilor, regulilor, o însușire activă și conștientă a cunoștințelor.

Folosit cu măiestrie, jocul crează un cadru organizatoric, care favorizează dezvoltarea interesului elevilor, a spiritului de investigare și formarea deprinderilor de folosire spontană a cunoștințelor dobândite.

În activitatea de fiecare zi a copilului jocul ocupă locul preferat. Așa cum adultul se simte împlinit prin munca sa, copilul se simte mare prin succesele sale ludice.

A ne întreba de ce pentru copil, aproape orice activitate este joc, înseamnă a ne întreba de ce este copil. Cunoscând locul pe care îl ocupă jocul în viața copilului, este ușor de înțeles eficiența folosirii lui în procesul instructiv educativ.

Într-o lume în care suntem permanent bombardați cu informații, este important ca în copilărie copiii să își dezvolte capacitatea de a fi atenți la detalii, de a deveni conștienți și de lucrurile care nu sunt la vedere. Jocurile de perspicacitate îi ajută să își dezvolte aceste abilități, provocându-i să observe diferențe și asemănări, să găsească însușiri sau obiecte ascunse, să identifice modele. În final acestea îmbunătățesc concentrarea, atenția la detalii și gândirea critică.

Voi prezenta un joc de perspicacitate drăgît de copii:

Ghicește personajul

Fiecărui copil i se lipește de frunte o hârtie pe care este scris numele unui personaj de desene animate sau film, în funcție de preferințele copiilor. Acesta trebuie să ghicească personajul punând diverse întrebări prietenilor la care aceștia însă pot să răspundă doar cu Da sau NU. Variantă: se pot pune pe frunte și cărți de joc cu imagini de animale, păsări, etc.

Deoarece mișcarea îmbunătățește funcționarea creierului, copiii care sunt mai apti din punct de vedere fizic au rezultate mai bune la școală și o disciplină mai riguroasă. Mișcarea îmbunătățește memoria, limbajul, atenția, reglarea emoțională și luarea deciziilor.

Voi prezenta un joc dinamic, de mișcare. Aceste jocuri se desfășoară în general în exterior și vin cu un set de reguli ce trebuie respectate de cei mici. Acesta dezvoltă motricitatea copilului și îi oferă șansa de a-și dezvolta autonomia prin faptul de a se afla în control și a-și explora trăirile interioare. Cooperarea cu colegii de joacă este un aspect important în astfel de activități, la fel precum asumarea responsabilității într-un grup.

Vrăbiuțele săltărețe

Elevii așezați în grupe de câte trei, cu fața la profesor, în jurul lui. Cei din centru se află cu brațele oblic în jos. Ceilalți stau ghemuiți cu fața în direcții opuse și se țin de brațele celui din mijloc. La semnalul profesorului, elevii încep să sară din ghemuit, cât mai lung posibil, sub formă de cerc. Când cei doi au făcut o tură de cerc, prin sărituri (până revin la poziția inițială), se ridică, schimbă un alt elev la centru și continuă săriturile. După ce s-a schimbat și al treilea elev la centru, jocul se încheie. Câștigă echipa care execută mai repede aceste sărituri în cerc de trei ori. Jocul

poate fi folosit ca o metodă eficientă pentru dezvoltarea inteligenței emoționale.

Jocul fi folosit ca o metodă eficientă pentru dezvoltarea inteligenței emoționale. Capacitatea de a recunoaște și de a face față emoțiilor duce la performanțe mai mari la școală, în muncă și în relațiile interumane.

Inteligența emoțională este un alt mod de a fi inteligent: inteligența inimii. Înseamnă: să cunoști emoțiile, să le recunoști, să poți să te pui în pielea celuilalt, să știi să iei decizii, să-ți asumi responsabilitatea pentru ceea ce faci, să fii motivat, să știi să comunici cu ceilalți pentru a avea relații armonioase.

Copiii au nevoie de inteligența emoțională pentru: a reuși în viață, pentru a avea încredere în ei, în abilitățile lor, a se cunoaște mai bine și pentru a-i cunoaște și pe ceilalți, a-și transforma emoțiile negative, pentru a știi să se manifeste în siguranță atunci când se simt furioși, supărați, îngrijorați, obosiți, triști. Jocul este și un mijloc eficient de educație: disciplinează fără constângere pe jucător atât sub aspectul desfășurării acțiunilor obiective, cât și sub raportul comportamentului social.

Am organizat jocuri cu succes la orice tip de lecție, în orice moment al lecției și în orice clasă a ciclului primar. Am constatat faptul că el facilitează procesul de asimilare, fixare și consolidare a cunoștințelor, a relațiilor de cunoaștere a adevărilor, iar datorită caracterului său formativ influențează dezvoltarea personalității și în același timp inteligența emoțională. Prin folosirea jocurilor la clasa mea am antrenat la elevi operațiile gândirii, s-a dezvoltat spiritul de echipă, am asigurat astfel un climat favorabil pentru o însușire mai rapidă și temeinică a cunoștințelor.

Voi prezenta câteva jocuri abordate la clasa mea cu succes, folosite cu succes pentru îmbogățirea expresivității vorbirii, activizarea vocabularului și stimularea creativității, dezvoltarea inteligenței emoționale ale elevilor.

Plicul cu fapte bune

Scop: valorizarea faptelor pro-sociale, creșterea stimei de sine, evidențierea calităților personale. Elevii sunt îndemnați să se gândească la un lucru bun pe care l-au făcut în ultima vreme. După un scurt timp fiecare va prezenta clasei, pe rând, fapta bună. Chiar dacă vor exista mai multe fapte bune la un copil, el va trebui să prezinte doar o singură faptă, cea care i se pare lui mai importantă. După această etapă li se poate cere elevilor să realizeze un desen în care va reprezenta fapta bună pe care a povestit-o. Elevii vor primi de la învățător coli A4, și vor folosi creioane colorate. Apoi, fiecare elev va primi câte un plic în care să își pună desenul. Plicul e bine să fie personalizat și va reprezenta plicul cu fapte bune al elevului X. Elevii vor fi îndemnați ca de acum înainte, pentru fiecare faptă bună să realizeze un desen care se va păstra în plicul fiecăruia. La elevii mai mari se poate exclude desenul dar li se poate cere să scrie o compunere cu fapta cea bună. Elevilor li se va spune că trebuie să aibă grijă de plicurile lor fiindcă ele sunt niște documente importante, și li se va cere ocazional să prezinte faptele bune, sau câte fapte bune au reușit să realizeze într-un anumit interval de timp.

Am îndemnat fiecare copil să scrie câte o faptă bună, chiar dacă e vorba despre un lucru mărunț, care pentru unii pare neimportant. Am accentuat că nu trebuie să fie lucruri sau fapte deosebite astfel ca fiecare să aibă ceva de împărtășit.

Le-am cerut elevilor ca periodic să își completeze plicul cu fapte bune. Când am observat comportamente laudabile le-am sugerat să își pună această faptă în plic.

Un gând bun

La fiecare început de săptămână, sau chiar și în fiecare zi, copiii pot propune un slogan, un gând bun, un citat etc. pentru săptămâna în curs. Acesta poate avea legătură cu un anumit eveniment, cu o unitate de învățare sau poate fi ales aleator. Se poate face o programare a copiilor, astfel încât fiecare să ajungă să facă o propunere măcar o dată, sau se poate face sub formă de concurs cu voturi din partea colegilor. La sfârșitul anului școlar am verificat plicurile și am felicitat elevii pentru faptele lor bune.

Concluzie: Școala aduce joc și culoare în viața fiecărui copil. Este foarte important dezvoltarea creativității, dezvoltarea emoțională. Lumea magică a jocului oferă copiilor în același

timp și contextul favorabil dezvoltării competențelor sociale. Aceste jocuri, activități plăcute aduc bucurie și înfrumusețază copilăria elevilor.

Bibliografie:

<https://gokid.ro/jocuri-distractive-din-copilarie-jocuri-in-aer-liber-si-de-interior/>

https://www.academia.edu/11612463/CULEGERE_DE_JOCURI_DINAMICE

<https://iteach.ro/experientedidactice/contextul-favorabil-competentelor-sociale>

<https://pdfcoffee.com/suport-de-curs-inteligenta-emotional-a-pdf-free.html>

LUMEA COPILĂRIEI REFLECTATĂ ÎN OPERELE LITERARE

prof. Dorina Neagoe
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1 Sibiu

Copilăria, acea perioadă plină de inocență și descoperiri, este adesea un subiect central în literatura universală. Autorii au explorat adâncimile psihologice și sociale ale copilăriei, redând în operele lor nu doar experiențele plăcute și jocurile, ci și dificultățile, temerile și conflictele care marchează această vârstă. Prin intermediul personajelor și al situațiilor specifice, scriitorii au creat o frescă complexă a copilăriei, reflectând diverse perspective culturale și istorice.

Ion Creangă, în „Amintiri din copilărie”, oferă o imagine idilică a copilăriei petrecute în satul Humulești. Prin prisma lui Nică, personajul principal, cititorul este transportat într-un univers plin de farmec și naivitate. Autorul descrie cu umor și nostalgie întâmplări din viața de zi cu zi, relațiile cu părinții, colegii și învățătorii, precum și jocurile copilăriei. Această operă este un exemplu elocvent de realism literar, în care detaliile precise și limbajul viu recrează atmosfera rurală a secolului XIX.

Pe de altă parte, „Împăratul muștelor” de William Golding prezintă o viziune mai sumbră asupra copilăriei. Grupul de copii naufragiați pe o insulă pustie este supus unor încercări care dezvăluie aspectele întunecate ale naturii umane. În lipsa adulților, copiii încearcă să-și organizeze propria societate, dar în cele din urmă eșuează, ajungând la violență și haos. Această operă subliniază vulnerabilitatea și cruzimea latentă a copiilor, fiind o critică adusă idealizării copilăriei.

În „Colț alb” de Jack London, copilăria este văzută prin ochii unui lup domesticit. Autorul explorează temele educației și influenței mediului asupra dezvoltării caracterului. Deși nu se referă direct la copii, romanul ilustrează conceptul de formare și adaptare, elemente esențiale în înțelegerea copilăriei. Aventurile și provocările întâmpinate de Colț alb reflectă, în esență, luptele și evoluția unui copil într-o lume necunoscută și adesea ostilă.

În concluzie, literatura oferă o multitudine de perspective asupra copilăriei, de la idilică și nostalgică, la realistă și chiar distopică. Operele analizate demonstrează că copilăria, deși marcată de inocență și descoperiri, este și o perioadă de confruntare cu realitățile dure ale vieții. Fiecare autor aduce o contribuție unică la înțelegerea acestei etape fundamentale din viața unui individ, oferind lecții valoroase despre natura umană și societate.

„Micul Prinț” de Antoine de Saint-Exupéry este o altă operă emblematică ce explorează lumea copilăriei. Prin intermediul călătoriilor și întâlnirilor cu diverse personaje, Micul Prinț descoperă valori fundamentale precum prietenia, dragostea și responsabilitatea. Cartea este o alegorie a inocenței și a perspectivei pure asupra vieții, oferind totodată o critică subtilă a societății adulte. Deși aparent simplă, povestea ascunde profunde învățăminte filosofice și morale.

Bibliografie

1. Ion Creangă, „Amintiri din copilărie”, Editura Minerva, 1971, București
2. William Golding, „Împăratul muștelor”, Editura Humanitas Fiction, 2002, București
3. Jack London, „Colț alb”, Editura Corint, 2010, București
4. Antoine de Saint-Exupéry, „Micul Prinț”, Editura Polirom, 2017, Iași

ÎNTELEPCIUNEA ȘI IUBIREA MEA E JOCUL¹

Prof. Roxana-Adriana NEAGU
Colegiul Național „Mihai Viteazul” Ploiești

Încă din antichitate au existat preocupări pentru creionarea unor sisteme educaționale care să permită construirea unor societăți armonioase. Educarea copiilor era complexă, bazată pe aptitudinile acestora, jocul având un loc aparte. Platon susținea că „*Cea mai eficientă educație pentru un copil constă în joaca lui cu lucruri frumoase*”.

Copilăria, plină de inocență, de voie bună și de bucurii, reprezintă perioada cea mai frumoasă a vieții noastre. Este un spațiu al destinderii complete și al veseliei continue, în care visul devine realitate, iar realitatea basm, unde jocul și joaca sunt cele mai importante activități.

Copilăria, cu jocurile, descoperirile și experiențele trăite în compania altor copii sau a adulților apropiați, cu miile de ore de educație în școli, formează personalitatea viitorului adult, dezvoltând cunoștințe, deprinderi și abilități care îi vor fi de folos pe parcursul vieții. Totodată, o copilărie frumoasă, fericită, va genera peste ani amintiri plăcute, în timp ce o copilărie presărată cu traume de orice fel va lăsa urme adânci în personalitatea adultului.

Responsabilitatea educării copilului este uriașă și-i implică, în raporturi diferite, pe părinți și pe formatorii specializați. Pitagora spunea că „*Omul nu e niciodată atât de mare ca atunci când se lasă în genunchi să ajute un copil*”. Aș adăuga, cu modestie, „*sau să se joace cu el*”. Pentru că îmi aduc aminte cu multă bucurie de momentele în care mama mea se implica în jocul meu „De-a v-ați ascunselea”.

Îmi amintesc, de asemenea, cu mult drag despre jocurile copilăriei mele, alături de copiii din blocurile învecinate, atunci când nu ne aveam decât pe noi, nu și tabletele, telefoanele mobile sau jocurile video care-i țin azi, din păcate, prizonieri pe copii. Organizam chiar mini competiții în cadrul jocurilor „Coarda”, „Elasticul”, „Rațele și vânătorii”, „Șotron” sau „Țară, țară, vrem ostași!”. Petreceam mult timp în aer liber și în compania altor copii. Alergam mult, „băteam” mingea, țopăiam folosind cordeline, cădeam, ne juleam genunghii și coatele, dar... ehe, ce copilărie frumoasă am avut!

În timp, odată cu dezvoltarea galopantă a tehnologiei, jocurile copiilor s-au schimbat, fiind acum preferate jocurile video, petrecerea timpului pe rețele de socializare înlocuind într-o mai mică sau mai mare măsură întâlnirea și socializarea acestora prin jocuri fizice. Cu toate acestea, nu poate fi negat faptul că jocurile video au capacitatea de a stimula dezvoltarea abilităților cognitive, de planificare strategică și de luare rapidă a deciziilor. De asemenea, familiarizează copiii cu tehnologia și le dezvoltă abilități digitale.

Ca profesor de educație fizică și sport sunt însă adepta mișcării sportive, dar cred că aceasta poate coexista alături de practicarea jocurilor video, solitare sau de echipă. Și spun asta din convingere, nu din teama de a fi considerată anacronică.

Activitățile sportive ajută copiii să capete și să își dezvolte abilități motrice, coordonare, forță și rezistență fizică, contribuind la dezvoltarea lor atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere social și emoțional. Dezvoltarea lor fizică armonioasă și creșterea imunității sunt alte importante avantaje de care pot beneficia copiii prin practicarea de activități sportive.

La clasă, în cadrul orelor de pregătire sportivă, am constatat existența unor diferențe între copiii care își petrec preponderent timpul liber prin practicarea unor activități fizice, sportive, și copiii care recunosc o aplecare mai intensă către jocurile și activitățile digitale. Astfel, primii au arătat o mai mare coordonare, mobilitate și rezistență fizică, precum și o mai mare implicare în jocurile de echipă, fapt materializat prin succesele obținute în competițiile sportive naționale și internaționale.

¹ Lucian Blaga, poezia „Trei fețe” (1919)

Succesele sportive ale acestora trezesc deseori dorința și în rândul copiilor cu activități fizice reduse, demonstrată prin implicarea și dorința lor de participare la jocuri, în cadrul orelor de antrenament sportiv, și de a purta cu mândrie echipamentul sportiv reprezentativ al școlii, contribuind astfel la dezvoltarea sentimentului de echipă și de apartenență la un grup de succes.

Ca o trăsătură comună, toți copiii necesită organizare în evoluția lor, care trebuie asigurată atât de părinți, cât și de cadrele didactice, pentru gestionarea nevoii de socializare și de interacțiune cu alți copii din familie sau din afara acesteia, aspecte deosebit de importante în dezvoltarea emoțională a copilului și asigurarea premiselor integrării sociale.

De asemenea încurajarea continuă a copiilor pe parcursul evoluției lor în cadrul activităților sportive organizate am constatat că reprezintă un veritabil propulsor pentru creșterea implicării și a dorinței lor de reușită.

Am căutat permanent să insuflu elevilor mei, viitorilor adulți, spiritul sportiv, dorința de reușită, dar și comportamentul „fair play”, atât în activitățile sportive, cât și în relaționarea cotidiană cu semenii, considerând că este o calitate definitorie a relațiilor interumane, în special când există competiție acerbă.

Cultivarea cinstei, încrederii în sine, empatiei, gestionării conflictelor, precum și a puterii de a accepta înfrângerea contribuie esențial la formarea adultului de mâine.

Îmi amintesc cu plăcere despre un episod în care spiritul de echipă s-a manifestat din plin în urma accidentării unei sportive titulare a echipei noastre, cu numai o zi înaintea participării la etapa națională a campionatului de volei, prin mobilizarea extraordinară a celorlalte jucătoare, precum și a celei care a înlocuit-o, dăruirea cu care au abordat jocurile, reușind în final clasarea pe un loc pe podium și, astfel, consolarea jucătoarei accidentate.

Jocurile sportive de echipă dau naștere unor lideri capabili să încurajeze și să insufle prin personalitatea lor, exemplul personal, o anumită conduită, atât în timpul jocului, cât și în afara terenului. Astfel, un lider de succes este conștient de propriile calități și limite, de propriile nevoi, se consideră egal cu cei din jur, pentru că înțelege că poate avea o mulțime de lucruri valoroase de învățat de la cei pe care-i coordonează, la fel cum poate fi inspirat de cei care au mai multă experiență decât el.

În cadrul jocurilor, copiii învață abilități de comunicare, leadership, team building, calități care îi vor ajuta la școală, în viitoarea carieră, precum și în relațiile cu alte persoane.

Folosind jocul în timpul orelor îi determinăm pe copii să muncească cu plăcere, să aibă o comportare mai activă, să accepte competiția cu sine și cu ceilalți parteneri de joc, să devină interesați de activitatea ce se desfășoară.

În concluzie, jocul este esențial pentru dezvoltarea armonioasă a unui copil deoarece contribuie la starea cognitivă, fizică, socială și emoțională a acestora, fiind recunoscut ca drept fundamental al copilului.

Bibliografie:

- Sfetcu, Nicolae, „Platon: Educația – Filosoful-rege”, în *Telework*, DOI: 10.13140/RG.2.2. 23824.89604, URL = <https://www.telework.ro/ro/platon-educatia-filosoful-rege/>
<https://baby.unica.ro/citate-despre-copilarie-2236494.html>
<https://www.springfarma.com/blog/sportul-pentru-copii-beneficiile-miscarii-pentru-dezvoltarea-fizica-si-mentala.html>
<https://www.bekid.ro/blog/importanta-jocului-in-dezvoltarea-copiilor/>

ROLUL FAMILIEI ÎN INTEGRAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ A PREȘCOLARILOR

**Prof.înv.preșcolar NEGRU MIHAELA,
GRADINITA NR.178,SECTOR 5, BUCUREȘTI**

„Viața de familie este prima școală a emoțiilor. În acest context învățăm să recunoaștem emoțiile proprii, cât și reacțiile celorlalți la emoțiile noastre, cum să gândim aceste emoții și cum să le alegem reacțiile; cum să ne exprimăm speranțele și temerile. Această școală emoțională nu înseamnă doar ceea ce le spun părinții copiilor lor sau ceea ce fac pentru ei; ea presupune, de asemenea, modelele oferite de părinți în ceea ce privește felul de a-și trata propriile emoții și pe cele care apar în relația soț-soție.”(D. Goleman, Prefață la lucrarea *Inteligența emoțională în educația copiilor*, Elias, M., Tobias, S., Friedlander, B., 2002, pg.3).

Copilul are nevoie să știe cu precizie încotro se îndreaptă, să parcurgă un drum trasat de adult fiindcă mult timp este incapabil să discearnă, să aleagă și să se conducă singur. Nimic nu este mai nefast pentru copil ca nesiguranța familiei, ca permanenta schimbare a cadrului de referire, ca inconstanța climatului afectiv în care se dezvoltă.

Siguranța în care trebuie să se simtă copilul pentru a se dezvolta normal este condiționată de stabilitatea mediului familial. Dacă în locul unui teren solid și sigur el se trezește pe unul mișcător, gata în orice clipă să se dezorienteze, atunci creșterea lui va fi întârziată sau deformată. Dragostea celor ce-l înconjoară, în primul rând dragostea mamei, este necesară copilului nu numai pe plan afectiv, ea are ecouri profunde și pe planul dezvoltării fizice și intelectuale.

Familia este pentru copil „cea mai importantă instituție socială și mediu unic, natural și social în care se dezvoltă ca om și ființă socială. Orice intervenție educațională are nevoie de sprijinul și susținerea părinților pentru a fi efectivă și eficientă în viața copilului.” (Vrășmas, E., 2014, pg.303)

Parteneriatul dintre familie și grădiniță reprezintă una dintre cheile succesului în viața ale copilului. Parteneriatul dintre cadrul didactic și familie are ca scop bunăstarea copilului, respectarea tuturor drepturilor pe care acesta le are.

Succesul intervențiilor educaționale se bazează pe coerență, consecvență și continuitate. Cu cât influențele și deciziile educaționale sunt caracterizate de aceleași repere în educația copilului, cu atât dezvoltarea și învățarea copilului va cunoaște un mai mare progres. De aceea,

colaborarea cadrului didactic cu familia este esențială. Un parteneriat eficient se bazează pe respect reciproc și încredere.

Ambele părți contribuie cu ceva în acest parteneriat.

Ca profesor am datoria de a cunoaște care sunt problemele cu care părinții preșcolarului se confruntă și care au un impact direct asupra copilului, pentru a încerca să vin în întâmpinarea acestora și să previn unele consecințe grave asupra copilului. Unii părinți pot avea probleme de sănătate, pot fi șomeri, pot sta în condiții improprii, pot avea probleme financiare (acestea ducând la frecvența redusă a copilului la grădiniță), pot trece printr-o depresie. Toate aceste situații trebuie cunoscute de către cadrul didactic pentru a ști cum să abordeze copilul și familia acestuia.

Contactul permanent cu părinții stimulează implicarea acestora și dorința lor de colaborare. Având părinții ca parteneri, cadrele didactice pot contribui la atragerea atenției comunității asupra importanței acestei perioade din viața copilului și a nevoilor speciale pe care le are copilul la această vârstă. Pot organiza, împreună cu părinții, campanii de conștientizare a necesității asigurării tuturor condițiilor pentru dezvoltarea sănătoasă și armonioasă a copilului. Acestea pot fi tematice: „*Ne jucăm și învățăm*”, „*De la grădiniță la școală*”, „*De la joc... la educație financiară*”, „*Cultură și respect*”, „*Vreau să cresc frumos, trăind sănătos!*”, „*Cum să creștem sănătoși*”, „*Comori din suflet românesc*”, „*Fii eco, fii cetățean responsabil*”, „*Și eu am drepturi*”, „*Un strop de credință*”, etc., temele punctând aspecte importante ale perioadei timpurii, insuficient valorizate în comunitate.

Părinții trebuie să fie partenerii cadrelor didactice în organizarea acestor evenimente care au ca unic scop îmbunătățirea calității serviciilor destinate copiilor mici.

„În aceeași măsură, părinții au nevoie de o colaborare constantă și continuă cu factorii implicați în educația formală a copilului, pentru ei ca părinți(să fie informați, consiliați și sprijiniți în creșterea, îngrijirea și educația copilului), dar și pentru interesul superior al copilului: dezvoltarea sa optimală și integrarea educațională și socială.”(Vrășmaș, E.,2014, pg.303)

STRATEGII INTERACTIVE DE DEZVOLTARE A IMAGINAȚIEI ÎN ACTIVITĂȚILE DIN GRĂDINIȚĂ

Prof.înv.preșcolar NICA MIHAELA CARMEN
Gădinița Nr. 210, București

Nevoile și cerințele copiilor „actori” pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice.

În accepțiunea modernă, metodele de învățământ reprezintă modalități de acțiune, instrumente, cu ajutorul cărora copiii, sub îndrumarea educatorului, își însușesc cunoștințe, își formează și dezvoltă priceperi și deprinderi intelectuale și practice, aptitudini și atitudini. Acestea sunt: metodele tradiționale și metodele moderne.

Metodele interactive de grup reprezintă o noutate, o schimbare, un nou început, o altă abordare a conținuturilor educative prin care se rezolvă mult mai facil problemele de relaționare, de comunicare, de responsabilizare, de învățare reciprocă. Aceste metode, prin noutatea și atractivitatea lor, stimulează copiii, îi motivează pentru activitatea de învățare, reduce stresul trăit de educatoare și copiii într-o activitate tradițională. Preșcolarii descoperă o nouă experiență interrelaționând în grupuri de învățare activă; ei studiază, investighează și capătă încredere în capacitățile individuale și în cele ale grupului. Aceste activități cu variantele și etapele lor realizate prin metodele interactive trebuie predate ca un joc cu reguli, prin care copiii învață, cooperează și în același timp se distrează, se relaxează, învățând astfel să rezolve mai ușor problemele cu care se confruntă, să ia decizii în grup și să aplaneze conflictele.

Activizarea reprezintă un proces complex, sistematic și dinamic, care angajează întregul potențial psiho-fizic al subiecților cunoașterii. Prin activizare se urmărește realizarea unei învățări și formări active și interactive, în care cel care învață să se implice efectiv, intens, profund și deplin, cu toate dimensiunile personalității sale – intelectuală, fizică și afectiv-volițională. Activizarea nu neglijează dimensiunea socială a activității elevilor, implicarea acestora putându-se realiza în cadrul tuturor formelor de organizare a activității lor – frontală, de grup și individuală,

Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire „Ce știm despre anotimpuri?” în cercurile mari am așezat imagini reprezentative despre anotimpurile toamna și iarna. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului toamna (cad frunzele, pleacă păsările călătoare), două caracteristici ale anotimpului iarna (ninge, îngheață apa) în cercurile exterioare și două asemănări (anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc. O altă activitate la care am folosit metoda Bula dublă a fost o activitate DȘ-observare, „Vaca și calul”. În această activitate în cele două cercuri mari am așezat imagini cu cele două animale, iar copiii au completat cercurile mici din mijloc cu asemănările existente

între ele(sunt animale domestice, se hrănesc la fel, au corpul format din aceleași părți, se înmușesc prin pui), iar în cercurile exterioare au completat cu caracteristicile acestora (vaca are coarne, ne dă lapte, calul are coamă, este folosit la tracțiune).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea„ am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc. *Exemplu.* La activitatea de observare cu tema „Legume de toamnă ”, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale legumelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei, copiii au luat din coș o legumă la alegere pe care au observat-o, au analizat-o pentru a spune totul despre ea. Perechea a analizat leguma timp de 3-5 minute. La comanda educatoarei „Schimbă perechea” copiii din interior s-au deplasat și au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observațiilor anterioare și au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor legume prin câți mai mulți analizatori.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei„ este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema „De ce îmi place anotimpul iarna?” la începutul activității copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului iarna pornind de la întrebarea „Ce știți despre anotimpul iarna?”. Fiecare copil a răspuns printr-un enunț scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporționale cu numărul membrilor grupului. După enunțarea ideilor, copiii au fost rugați să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai aproape de adevăr. Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică și care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărțite în 3 categorii:

Caracteristici care țin de evoluția naturii;

Caracteristici care țin de relația omului cu mediul în anotimpul iarna;

Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie și care vor fi eliminate.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare am așezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluțe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?. Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am așezat aspectele

specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire „Totul despre animale”, preșcolarii au realizat o diagramă în care au evidențiat asemănările și deosebirile existente între animalele domestice și animalele sălbătice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic „În lumea poveștilor” cu scopul de a verifica cunoștințele copiilor privind poveștile învățate

Din multitudinea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la grupă, metode prin care noul și căutarea de idei conferă activității ”un mister didactic” în care copilul e participant activ la propria formare. Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit și alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriuțele gânditoare, studiu de caz etc..

„Călătorie în anotimpul toamna” o activitate de evaluare din domeniul Știință a încercat să îmbine metoda „Călătorie misterioasă” cu „Ciorchinele” și să le adapteze nivelului preșcolar, mai precis grupei mari. Activitatea a constat în parcurgerea unui traseu aplicativ în care echipele aveau de rezolvat probleme de orientare spațială ce implicau cunoașterea regulilor elementare de circulație rutieră. Grupa de preșcolari a avut ca sarcină de lucru (se adresează frontal): „Găsiți cât mai multe idei, cuvinte și imagini despre anotimpul toamna. Alegeți imaginile care se potrivesc anotimpului și așezați-le în jurul cuvântului scris pe panou” .Pe un panou mare s-a scris cuvântul TOAMNA. Lângă cuvânt se poate lipi o imagine de toamnă sugestivă. Se pun la dispoziția copiilor jetoane, imagini de toamnă cu fructe de toamnă, legume, peisaje, decupaje, texte literare- poezii , ghicitori, cântece de toamnă, decupaje din reviste, albume, fotografii.

Copiii vor selecta imaginile referitoare la anotimpul toamna și le vor lipi în jurul cuvântului scris pe panou. După ce se vor epuiza toate ideile, toate cunoștințele copiilor despre toamnă, educatoarea împreună cu aceștia va uni cuvintele și imaginile, stabilind legăturile, conexiunile dintre ele. La sfârșitul activității, educatoarea face sinteza finală, structurează ciorchinele, grupând logic informațiile, ideile, cunoștințele copiilor. Poate face completări, poate aduce corecturi. Beneficiile metodei sunt că se poate combina cu alte metode și procedee; poate fi introdusă în diferite etape ale unei activități; este foarte potrivită în cadrul unui proiect tematic pentru reactualizarea și sintetizarea cunoștințelor copiilor despre un subiect, precum și o ordonare a informațiilor; permite completarea cunoștințelor cu altele noi despre o anumită temă; copiii gândesc, răspund la întrebări, cooperează, comunică, fac asocieri, fac conexiuni, argumentează, completează; metoda stimulează și încurajează contribuția personală;

Concluzia la care am ajuns în urma activizării copiilor este că utilizarea metodelor interactive oferă un sprijin real educatoarei în demersul său didactic și ne ajută, ne determină, copil și dascăl, deopotrivă, să descoperim valoarea, frumusețea și diversitatea interacțiunii, relaționării și cooperării, să ne promovăm ideile, să respectăm opinia celuilalt și să ne implicăm profund și activ în construirea personalității proprii.

Bibliografie:

Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves 2002,;

Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, 2005 Craiova;

Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, 2001, București,

PROIECT EDUCATIV „CĂLĂTORIE ÎN COPILĂRIE: CREATIVITATE ȘI CULOARE”

Prof. Nicodei-Groper Manuela-Cezarina, Colegiul Tehnic „Ion Mincu” Focșani, jud. Vrancea

Proiectul „Călătorie în copilărie: creativitate și culoare” a fost o inițiativă extraordinară desfășurată cu elevii de liceu în cadrul săptămânii „Școala altfel”. Acest proiect a avut ca scop principal stimularea creativității și imaginației elevilor, oferindu-le ocazia de a explora și de a se exprima prin diverse forme artistice și creative.

Copilăria, cu universul său plin de culoare și fantezie, este o perioadă de neuitat în viața fiecăruia dintre noi. Prin acest proiect, ne-am dorit să redescoperim această lume magică și să o celebrăm împreună cu elevii noștri. Timp de cinci zile, elevii au fost implicați în activități variate care le-au permis să-și exploreze și să-și manifeste creativitatea în moduri inedite.

Această experiență a fost nu doar o oportunitate de a ne reaminti de copilărie, ci și de a dezvolta abilități esențiale precum comunicarea, colaborarea și exprimarea artistică. În continuare, vă prezint detaliile activităților desfășurate pe parcursul acestui proiect.

Obiective:

- O1. Să stimuleze creativitatea și imaginația elevilor.
- O2. Să dezvolte abilități de comunicare și colaborare.
- O3. Să încurajeze exprimarea artistică și socio-culturală.
- O4. Să promoveze importanța copilăriei în dezvoltarea personală.

Durata:

5 zile (în cadrul săptămânii „Școala altfel”)

Grup țintă:

Elevi de liceu (clasele IX-X)

Descrierea activităților:

Ziua 1: Introducerea în tema proiectului

- Activitate: prezentare introductivă

Am prezentat tema proiectului, explicând importanța copilăriei în dezvoltarea personalității și creativității. S-a discutat despre rolul culorii, fanteziei și imaginației în copilărie.

- Materiale necesare: proiector, prezentare PowerPoint

Ziua 2: Ateliere de creație artistică

- Activitate: desen și pictură

Elevii au fost împărțiți în grupuri și li s-au oferit materiale de desen și pictură. Fiecare grup a creat o lucrare care să reflecte viziunea lor asupra copilăriei.

- Materiale necesare: hârtie, culori, pensule, acuarele, markere, creioane colorate

Ziua 3: Ateliere de scriere creativă

- Activitate: povestiri și poezii

Elevii au fost invitați să scrie povestiri scurte sau poezii care să descrie amintiri din copilărie sau scenarii imaginare din perspectiva unui copil.

- Materiale necesare: caiete, pixuri, laptopuri (opțional pentru scriere digitală)

Ziua 4: Jocuri de rol și dramatizare

- Activitate: teatru improvizat

Elevii au creat și interpretat scenete inspirate din copilărie. Acestea au fost bazate pe poveștile scrise în ziua precedentă.

- Materiale necesare: costume, recuzită de teatru

Ziua 5: Expoziție și prezentare finală

- Activitate: expoziție și prezentare

Toate lucrările (desene, picturi, povestiri, poezii și scenete) au fost expuse într-o expoziție la școală. Elevii și-au prezentat creațiile și au discutat despre procesul de creație și semnificația acestora.

- Materiale necesare: panouri de afișaj, scaune, proiector pentru prezentări

Evaluare:

Elevii au fost evaluați pe baza implicării lor în activități, creativității și capacității de a colabora în grupuri. Fiecare activitate a fost analizată din perspectiva participării active și a entuziasmului demonstrat de elevi. De asemenea, creativitatea a fost apreciată prin originalitatea și expresivitatea lucrărilor artistice și literare produse. Capacitatea de a colabora în grupuri a fost evaluată prin modul în care elevii au interacționat și au lucrat împreună pentru a-și atinge obiectivele comune, demonstrând abilități de comunicare eficientă, respect și sprijin reciproc.

Acest proiect a oferit elevilor o oportunitate unică de a-și explora creativitatea și de a redescoperi bucuria și magia copilăriei. Sperăm ca această experiență să rămână o amintire prețioasă pentru toți participanții și să continue să inspire creativitatea și imaginația în anii ce vor urma.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bruner, Jerome, *Cultură și educație*, Editura Didactică și Pedagogică, 1996, București, pg. 102-135, 167-194;
2. Gardner, Howard, *Multiple Intelligences*, New Horizons. Basic Books, 2006, New York, pg. 78-171;
3. Goleman, Daniel, *Inteligența emoțională*, Curtea Veche Publishing, 2008, București, pg. 203-231;
4. Piaget, Jean, *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, 1973, București, pg. 45-78, 129-154;
5. Vygotsky, Lev, *Imaginația și creativitatea în copilărie*, Editura Didactică și Pedagogică, 1981, București, pg. 23-56, 89-112.

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Prof. Niculae Nicoleta Școala Gimnazială,,Academician
Marin Voiculescu,, Giurgiu

Ziua Internațională a Copilului este o zi adorabilă, dedicată tuturor copiilor lumii, sărbătorită în România la data de 1 iunie, fiind și sărbătoare legală. Este ocazia de a celebra copiii, miracolul nașterii și al purității, precum și dreptul acestora de a fi protejați.

Obiceiurile legate de această zi sunt influențate de mulți factori, începând de la poziția geografică până la preferințele din cadrul familiei. În România, de ziua lor, copiii primesc dulciuri, jucării, baloane colorate, hăinuțe și alte obiecte pe care ei și le doresc. Se mai organizează petreceri surpriză, evenimente și activități dedicate copiilor, manifestări sportive sau chiar excursii. Cele mai importante lucruri pentru un copil sunt atenția familiei și timpul petrecut împreună cu membrii acesteia.

La vârste mici, copiii cred cu tărie că un gând sau o acțiune a lor va determina să se întâmple ceva plăcut sau poate opri să se întâmple ceva rău. Ei cred că dacă își doresc ceva este musai să dobândească acel ceva. Cei mici, conform gândirii magice pot face legături între unele evenimente și ceva care nu are legătura cu realitatea. Deseori cred că în mod magic ei sunt cei care cauzează anumite întâmplări. Dacă părinții întârzie să îi ia de la gradiniță, vor crede că este vina lor pentru că nu au fost cuminti.

Această lume imaginară îi permite copilului să se cunoască, să se contureze ca persoană, să își exprime emoțiile și conflictele interioare provocate de adaptarea la lumea reală. Aici se liniștește sau își produce frica, aici își împărtășește dorințele și nemulțumirile, aici își dezvoltă inteligența generând soluții. Astfel copilul începe să se adapteze la realitatea vieții sociale.

Părinții sunt invitați să fie spectatori atenți, respectuoși, discreți și să laude capacitățile imaginative ale copilului. Fiecare copil are ritmul său de integrare și de adaptare la lumea reală și de aceea părinții trebuie să manifeste respect și înțelegere. Totodată, ca în orice lume magică, copilăria este un tărâm în care grijile zilnice nu pot pătrunde pentru o perioadă de timp. Este o lume fără griji, în care orice bubă făcută la locul de joacă dispare la o simplă suflare a mamei.

Copilăria își găsește apoi locul în sufletul adultului de mai târziu. Joaca, adevăratul simbol al copilăriei, continuă să revină din când în când în viața adulților, pentru a le aduce aminte de anii fermeceți ai copilăriei. Cu toții ne putem aminti de copilărie, căci în sufletul fiecăruia dintre noi se va afla tot timpul un copil. Ziua copilului este o zi magică, plină de emoții puternice, individuale și cu adevărat speciale!

În Școala Gimnazială,,Academician Marin Voiculescu,,Giurgiu Ziua Copilului a fost sărbătorită prin desfășurarea de activități educative curriculare și extracurriculare:

- desene sugestive
- parada costumelor eco
- fotbal
- baschet
- jocuri cu cercul

- târgul jucăriilor vechi

Elevi din școala noastră au participat cu entuziasm și la activitățile cultural-sportive organizate la nivelul municipiului Giurgiu.

Bibliografie:

<https://www.libertatea.ro>

PROIECT EDUCAȚIONAL

“TOTUL PENTRU COPIL”

Prof. Nițu Elena

Școala Gimnazială “Învățător Ion Mateescu” comuna Poiana Cămpina

„Eu sunt copilul. Tu ții în mână destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață.

Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume”.(CHILD’S APPEAL)

SCOP

- eficientizarea relației elev - profesor.

OBIECTIVE

- implicarea nemijlocită a cadrelor didactice în organizarea și participarea la diferite activități și acțiuni organizate la nivelul clasei sau al școlii, în vederea înțelegerii și cunoașterii elevilor la un nivel mai profund decât cel de cadru didactic - elev;
- stabilirea unor legături permanente cu familiile copiilor;
- exprimarea opiniei participanților cu privire la acțiunile întreprinse în cadrul acestui proiect.

RESURSE PROIECT

A. RESURSE UMANE

- profesorii Școlii Gimnaziale “Învățător Ion Mateescu”, comuna Poiana Cămpina;
- clasele I-VIII de la Școala Gimnazială “Învățător Ion Mateescu”, comuna Poiana Cămpina;
- părinți dornici să susțină proiectul;

B. RESURSE TEMPORALE

- durata proiectului; 1 noiembrie 2023 - 21 iunie 2024

C. RESURSE FINANCIARE

- donații

D. RESURSE DE SPAȚIU

- sălile de clasă ale Școlii Gimnaziale “Învățător Ion Mateescu”, comuna Poiana Cămpina;

E. RESURSE MATERIALE

- caiete, mape cu lucrările copiilor
- casete audio
- materiale necesare pentru susținerea unor lecții demonstrative pentru părinți; fișe, jetoane, litere, cifre, tablă magnetică, cretă, creioane ...

F. REZULTATE SCONTATE

Prin modul cum organizăm și desfășurăm întreaga paletă de activități, vom reuși să dezvoltăm elevilor și profesorilor o parte din activitățile pe care le desfășurăm cu elevii; implicarea tuturor în căutarea și promovarea interesului copilului.

MEDIATIZARE

Prezentarea proiectului pe pagina de Facebook a școlii.

MONITORIZARE

Aplicarea proiectului va fi urmărită în fiecare etapă, punându-se accent pe implicarea părinților în activitățile propuse spre a fi desfășurate împreună.

CONCLUZII

Pentru reușita actului educațional, munca depusă de profesor trebuie continuată, susținută și întărită de familie. Profesorul trebuie să asigure o permanentă colaborare între școală și familie, să-i convingă pe părinți să păstreze unitatea de cerințe adresate elevilor cu cele ale școlii.

Cunoscând faptul că fiecare persoană este unică în felul ei, că fiecare părinte are stilul propriu de educație, convingerile și valorile personale, școala încearcă să stabilească punți specifice pentru o mai bună comunicare, pentru a educa cât mai bine împreună, ea este terenul unor relații educative din care fiecare beneficiar - copil, părinte și profesor - are de învățat și trebuie să se simtă valorizat și important.

Prin proiectul de parteneriat; „Totul pentru copil” vom implica mult mai mult cadrele didactice în programul educativ încă de la început, permanent și nu doar când se ivesc probleme. Astfel își vor forma deprinderea de a se interesa și a sprijini activitatea pe care copilul o desfășoară în școală, nu doar la ora respectivă.

COORDONATORI PROIECT: Prof. Nițu Elena
Prof. Bucur Elena Roxana

Lumea Magică a Copilăriei

PROF. OARGĂ DANIELA

GRĂDINIȚA P.P.NR.1

SÂNNICOLAU MARE, TIMIȘ

Copilăria, acea perioadă încântătoare a vieții, reprezintă un tărâm al magiei, unde culorile, fantezia și imaginația se împletesc într-un dans armonios. Este un univers distinct, în care totul este posibil, iar limitele realității sunt doar bariere fragile, ușor de traversat de mintea creativă a unui copil.

Primul aspect al acestei lumi magice este culoarea. În copilărie, totul este mai viu și mai strălucitor. Culorile sunt nuanțele fericirii și ale descoperirii, fiecare ton fiind o ușă deschisă către o nouă aventură. De la verdele pajiștilor unde copiii se joacă și râd, până la albastrul cerului sub care visează, fiecare culoare adaugă un strat de profunzime și bucurie experiențelor zilnice.

Culorile nu sunt doar percepții vizuale, ci și emoționale. Ele influențează starea de spirit a copilului, stimulând creativitatea și curiozitatea. Desenele colorate, jucăriile viu colorate și chiar hainele în culori strălucitoare contribuie la crearea unui mediu stimulant și plin de viață, în care copiii se pot dezvolta armonios.

Fantezia este inima lumii copilăriei. În această etapă a vieții, granițele dintre realitate și imaginație sunt extrem de permeabile. Copiii au capacitatea unică de a transforma orice obiect obișnuit într-un artefact magic, iar fiecare joc devine o aventură extraordinară. O cutie de carton poate deveni un castel, un băț poate fi o sabie a unui cavaler curajos, iar un simplu covor poate deveni o mare agitată, plină de pericole și comori ascunse.

Fantezia este motorul creativității și inovației. Prin jocul de rol și povestirile inventate, copiii își dezvoltă abilitățile sociale, emoționale și cognitive. Ei învață să gândească critic, să rezolve probleme și să colaboreze cu alții, toate acestea într-un mod natural și plăcut.

Imaginația completează acest tablou al copilăriei. Este acea forță interioară care permite copiilor să viseze fără limite și să exploreze posibilități infinite. Prin imaginație, copiii pot evada din cotidian, pot crea lumi noi și pot trăi experiențe incredibile. Aceasta le oferă libertatea de a experimenta diferite identități și roluri, pregătindu-i astfel pentru complexitatea vieții adulte.

Imaginația nu se limitează doar la jocuri și povești, ci influențează și modul în care copiii învață și înțeleg lumea din jurul lor. Ea este prezentă în modul în care aceștia desenează, construiesc, povestesc și chiar în modul în care interpretează informațiile noi. Prin imaginație, ei își dezvoltă empatia, învățând să vadă lumea din perspective diferite.

Lumea copilăriei este un spațiu magic, unde culoarea, fantezia și imaginația se întâlnesc și creează un univers unic, plin de posibilități și aventuri. Este o perioadă a vieții în care totul este posibil și în care fiecare zi este o oportunitate de a descoperi ceva nou și minunat. În această lume, copiii învață să fie curajoși, creativi și empatici, pregătindu-se astfel pentru viața ce îi așteaptă. Astfel, copilăria nu este doar o etapă a vieții, ci un fundament esențial pentru dezvoltarea completă și armonioasă a fiecărei persoane.

UNIVERSITATEA ȘTEFAN CEL MARE SUCEAVA

CONCURS TEMATIC PE ECHIPE CLASA A XI A STUDENT PENTRU O ZI

Unitatea de învățământ: Colegiul *Andronic Motrescu* Rădăuți

Elevi: Bucur Bianca, Cojocari Andreea, Franiuc Mara, Gheață Maria-Magdalena

Clasa a XI a-Turism și alimentație

Profesor coordonator: Ocu Niculina

Turism rural în comuna Straja Județul Suceava

Activitatea turistică privită atât ca mod de petrecere a timpului liber, cât și ca activitate economică aducătoare de venituri, se răsfrânge direct asupra calității vieții și derivă din bunăstarea materială a oamenilor. Dincolo de aceste valențe imediate, turismul trebuie privit prin prisma laturii sale spirituale și culturale prin faptul că duce la îmbogățirea umanității în concepte, idei, valori, într-un cuvânt este o condiție a culturalizării lumii. Turismul este, în același timp, un obiectiv al păcii și înțelegerii dintre popoare, un mod de a trăi armonios, iar în final, o cale deschizătoare de perspective noi în contextul globalizării și dezvoltării durabile a comunităților umane.

Comuna Straja este situată în emisfera nordică, în plină zonă a climatului temperat continental, iar această poziție aduce după sine anumite consecințe care se reflectă asupra peisajului geografic. Prezența celor 4 anotimpuri este bine conturată iar caracteristicile acestora de asemenea. Poziția României în emisfera nordică, în cadrul celui de-al 3-lea fus orar determinat de meridianul de 30 grade longitudine estică implică o diferență de +2 ore față de timpul meridianului Greenwich. Pentru economisirea de energie, în anotimpul cald se trece la ora de vară caracteristică celui de-al 4-lea meridian. Durata zilei, intensitatea radiației solare, temperatura, sunt influențate de această poziție pe globul pământesc. Populația locală reușește să îmbine aceste caracteristici ale anotimpurilor și să facă *iarna car și vara sanie*.

Fig. 1 Hartă fizico-geografică, comuna Straja. Sursa- prof. Ocu Niculina

Așezată astăzi în nordul județului Suceava și în vestul Depresiunii Rădăuți, Straja este o comună cu caracteristici specifice unei așezări rurale de pe văile transversale, așa cum este valea Sucevei. Aceasta este o arteră de intensă pulsație a activităților cotidiene, tipul de sat este liniar tentaculară, în lungul teraselor, văilor și căilor de comunicație, cu tendința de adunare, în bazinetele de pe văile transversale. Administrativ-teritorial, comuna Straja cuprinde și cătunul Jitarie, din vestul comunei, în vecinătatea comunei Brodina se găsește satul Falcău, un sat care se află la 2 km de marginea vestică a comunei în studiu și de 5 km de centrul său civic.

Numele comunei Straja, după unii autori ar fi de origine slavă (D. Dan, Iorgu Iordan), după alții, indo-german (Al. I. Gloanță). Cert este că, în ambele variante, cuvântul *straja* înseamnă pază de hotar, drum comercial sau denumește funcția de apărare a localității și alarmare a locuitorilor. Bogăția pajiștilor naturale și zona împădurită întinsă au permis înfiriparea de timpuriu a unei așezări umane viabile în timp. Începuturile comunei Straja se pierd cu mult timp înainte de *descălecatul* Țării Moldovei. După formarea provinciei romane Dacia, cultura geto-dacă, cu trăsături originale și unitare și-a continuat existența pe baza propriilor tradiții și în ținuturile rămase în afara granițelor provinciei. Între aceste granițe trebuie inclusă și zona în care s-a dezvoltat ulterior comuna în studiu. Ideea este că între secolele IX-XIII, înainte de întemeierea Moldovei, străjenii și comuna lor ar fi făcut parte din ocolul Câmpulungului Moldovenesc. Documentele existente din secolele XII-XIII nu vorbesc despre existența în nordul Moldovei a formațiunilor politice românești, a căror unificare a fost stânjenită un timp de dominația lungă a tătarilor, precum și de tendințele expansioniste ale regatului maghiar. Ștefan cel Mare găsește aici deja sate întemeiate, locuitori statornici, ocupați cu vânatul, stupăritul, dar mai ales cu păstoritul și cultura

plantelor. Evoluția în timp a localității și perioada sa de consolidare sunt atestate de documente între secolele XV-XX.

Comuna Straja reprezintă un loc binecuvântat de Dumnezeu și, în mare măsură, cu forme ale civilizației și culturii făurite de oameni, unde se poate pătrunde în universul intim al oamenilor iar această așezare de pe Valea Sucevei, prin *Porțile* etnografiei și folclorului, ajunge la sufletul străjenilor, la civilizația și cultura creată de ei din moși-strămoși, care cuprind totul, începând cu gospodăria omului până la creațiile sale culturale și artistice, la viața lui cotidiană care se scurge după legi și ritmuri ancestrale. Oamenii din Straja au încercat și încearcă să le pătrundă înțelesurile, iar dacă nu le deslușesc, explicațiile sunt puse de ei pe seama tradițiilor, obiceiurilor și credinței strămoșești.

Straja se înscrie în aria etnografică a Rădăuților, despre care s-a scris mult și cu multă admirație. Este un univers plin de fantezie, armonios și echilibrat al creației populare, surprinzător prin bogăția și varietatea sa, care cuprinde nu numai așezămintele de cultură, *dar și așezări întemeiate de multe veacuri renumite pentru valorile lor de civilizație și cultură populară ca Straja, Bilca, Vicovul de Sus, Vicovul de Jos, Horodnic, Arbore, Marginea, Sucevița etc* (Cioară Maria, 1979). În realitatea etnografică românească actuală, zona Rădăuților s-a individualizat ca o unitate distinctă, cu trăsături particulare, specifice, și se caracterizează, printre altele, și prin menținerea încă foarte vie a fenomenelor de civilizație și cultură generală. Poziția sa geografică în cadrul depresiunii de contact a Obcinilor cu podișul Sucevei precum și ansamblul condițiilor naturale au favorizat așezarea elementului uman și stabilitatea lui din cele mai îndepărtate timpuri;

A existat aici, la linia de contact, un străvechi nucleu de populație românească, autohtonă, legat de identitatea strămoșească, nucleu care și-a păstrat până astăzi individualitatea, în toate domeniile culturii materiale și spirituale, în alcătuirea gospodăriei și construcția locuințelor, în organizarea interiorului, în port, în ceramică, în ornamentică și cromatică, în obiceiurile și datinile tradiționale.

În toate aceste domenii au fost create valori artistice de certă autenticitate și sensibilitate care au îmbogățit zestrea spirituală a poporului român. Este important să cunoaștem acest univers creat de fiecare om și de fiecare comunitate, de fiecare popor. Prin aceasta se poate scoate în evidență cu o apreciere a etnofolcloristului, Elisabeth Simons Radin, care scria, între altele: *A ne cunoaște folclorul - folclorul țării noastre, etniei noastre, familiei noastre, a copilăriei noastre, grupului nostru de vârstă, comunităților noastre - înseamnă să învățăm să ne cunoaștem pe noi înșine pe alte cai. A ne privi prin prisma folclorului nostru, este ca și cum ne-am privi viețile prin alte lentile, care se focalizează*

asupra unor aspecte ale vieții adesea neglijate sau subapreciate. Prin urmare, orice fel de scriere istorică, fie ca privește un popor, o provincie istorică, o comunitate umană așa cum este comuna Straja, fie o familie sau un individ oarecare, nu poate fi completat fără aspectele ce țin de etnografie și folclor.

Izvoarele scrise au mare importanță, dar cele nescrise produse de oamenii simpli, prin valori create de ei, reprezintă pilonul viu al dăinuirii poporului sau comunității, de oriunde ar fi ele.

Straja este una din aceste comunități, cu o tradiție bogată, cu o istorie orală diversă și valoroasă, păstrată din generație în generație, istorie care ar merita o carte distinctă, ce s-ar putea adăuga cu folos unei monografii clasice.

Încurajarea practicării diferitelor forme de turism montan este realizată în general de anumite asociații nonguvernamentale care promovează și susțin idei și acțiuni pentru un mediu înconjurător curat și sănătos, atragerea tineretului în acțiuni turistice și ecologice, efectuarea și întreținerea marcajelor turistice, organizarea de concursuri cu specific montan, activități de custodie a unor arii naturale protejate. În acest sens, pot fi identificate patru forme ale practicării ecoturismului montan: drumeția, alpinismul, cicloturismul și speoturismul.(Dinu, 2010).

În arealul studiat, comuna Straja, se pretează datorită condițiilor naturale (relief, climă, vegetație și faună), două forme de practicare a ecoturismului: drumeția și cicloturismul.

Drumeția montană este principală și cea mai populară formă de practicare a ecoturismului montan. Am defini drumeția montană sau trekkingul ca fiind deplasarea în mediile naturale, pe trasee turistice marcate sau pe itinerarii stabilite/identificate liber cu ajutorul hărții, busolei sau GPS-ului.

Drumeția nu este un sport, chiar dacă în combinație cu alte forme de practicare a turismului montan și orientare este subiectul unor concursuri organizate atât la nivel național (Federația Română de Turism Sportiv, Federația Română de Orientare) cât și mondial (International Mountaineering and Climbing Federation, Federația Internațională de Orientare).

Traseu tematic-*Tură de natură și cultură*

Prin valorificarea anumitor punctelor tari și a unor oportunități prezentate în analiza SWOT a rezultat activitatea propusă de către *Asociația Acasa în Bucovina* în colaborare cu unitățile de învățământ din zonele limitrofe, în data de 20 mai 2023.

Nume activitate: „*Tură de natură și cultură*”

Organizator: Asociația Acasă în Bucovina

Participanți: membrii Asociației APT pentru Bucovina, locuitori ai comunelor Straja și Falcău

Data activității: 20.05.2023

Numărul participanților: 30

Mărime traseu: 10 km

Scopul activității: Vizitarea unor construcții care ar putea deveni în viitorul apropiat, monumente istorice, inclusiv câteva obiective selectate pentru restaurare cu finanțare prin PNRR. Promovarea potențialului turistic natural al zonei, valorificarea peisajului natural și observarea speciilor de plante de sezon. Argumentarea necesității introducerii locuințelor pastorale într-o rută turistică în timpul verii sau amenajarea unor areale în care să se practice organizat sporturile de iarnă dar și construirea unor structuri de primire cu funcție de cazare care să

Descrierea activității: Este o drumeție de dificultate medie care se desfășoară fără o pregătire fizică substanțială a persoanelor participante. Plecarea are loc la intrarea în Caraula (extremitatea vestică a comunei Straja) iar traseul cuprinde: Defileul Caraula-Poiana Cerbului-Răstoaca-Valea Ciumărnarului-Falcău-Frasin.

Masa: mâncare tradițională oferită de 2 localnici din Straja aflați la locuința de tip pastoral din Ciumărnar

Preț: gratuit/cu posibilitate de donații

Fig. 2 Turism rural, Ciumârnar-Falcău. Sursa facebook

Fig.3 Traseu tematic- Sursa -Prof. Dinu OPREA

Turism rural Elemente	Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări
A.Potențial turistic natural 1.Relief 2.Climă 3.Hidrografie 4.Vegetație	<p>-potențialul turistic al reliefului reprezentat prin prezența Obcinei Mari;</p> <p>-diversitatea peisagistică caracterizată de prezența pădurilor de fag, brad și molid;</p> <p>-apa potabilă din localitate are calități deosebite;</p> <p>-prezența râului Suceava pe teritoriul localității;</p> <p>-vegetația esențială pentru cercetarea științifică și pentru organizarea de destinații de vacanță;</p> <p>-prezența monumentelor istorice de artă și arhitectură;</p> <p>-artă și tradiție populară prezentă în produsele</p>	<p>-slaba dezvoltare a unei infrastructuri/baze materiale/instalații turistice;</p> <p>-slaba dezvoltare a serviciilor în turism;</p> <p>-lipsa unităților de cazare;</p> <p>-lipsa investițiilor în domeniul cultural și turistic;</p> <p>-lipsa materialelor de promovare în domeniul turistică;</p> <p>-activități de marketing turistic și management al destinației insuficient dezvoltate;</p> <p>-inexistența unui sistem performant de colectare a deșeurilor pe raza localității și în proximitate;</p>	<p>-restaurarea/renovarea /reabilitarea obiectivelor turistice aferente patrimoniului turistic cultural și valorificarea turistică a acestora;</p> <p>-bune perspective pentru a exploata zonele montane pe tot parcursul anului prin drumeții, cicloturism, echitație, zbor cu parapanta;</p> <p>-acordarea unei atenții sporite a turismului în dezvoltarea economiei locale;</p> <p>-dezvoltarea și promovarea de programe/trasee turistice în domeniul rural, bucătăriei tradiționale de tip ecologic, pelerinaje, ecoturism, faună și</p>	<p>-alunecările de teren de teren de pe versantul estic al dealului Arșița, situat în partea de NV a comunei, pot constitui impedimente în dezvoltarea activităților turistice în acel areal;</p> <p>-mâncărurile tradiționale trebuie adaptate gusturilor turiștilor iar atenția sporită asupra obiceiurilor și datinilor populare care pot deveni kitch-uri.</p> <p>-lipsa fondurilor</p>

<p>5.Faună</p>	<p>meșteșugărești; -diversitatea produselor agroalimentare ecologice la prețuri foarte mici;</p>	<p>-o ușoară tendință a degradării patrimoniului arhitectural prin depopularea localității;</p>	<p>floră rară, practicarea unor obiceiuri vechi; -promovarea și introducerea în circuitele turistice,</p>	<p>pentru nevoile de reabilitare sau pentru extinderea infrastructurii.</p>
<p>B.Potențial turistic antropic</p>	<p>-bucătăria tradițională locală are specialități desosebite. -varietatea de folclor și tradiții bine păstrate care se practică în viața de zi cu zi. -obârșia unor personalități marcante pentru istoria comunei.(prof. acad. Dimitrie Onciul)</p>	<p>- lipsa unui sistem de informare și semnalizare turistică conformă; -cadrul instituțional la nivel regional și local pentru dezvoltarea turismului, slab dezvoltat.</p>	<p>ecoturistice a meșteșugarilor care își desfășoară în prezent activitatea; -realizarea de proiecte care pun în valoare turistică elementele de patrimoniu național, cultural-istoric și de arhitectură tipic rurală. -Via Huțulca constituie o premisă importantă în dezvoltarea durabilă a turismului rural; -Tururi ghidate (minimum 2/an); -Reconstituiri etnografice (minimum 1/an);</p>	<p>-lipsa cunoștințelor minime de management turistic -respectarea principiilor dezvoltării durabile în evoluția turismului din comună. -interesul scăzut al locuitorilor de a amenaja și adapta locuințele la cererile determinate de dezvoltarea turismului. -granița de la Nord cu Ucraina constituie o</p>

CONCLUZII

Localitățile din zona de frontieră a județului Suceava cu regiunea Cernăuți, așezate într-un peisaj deosebit de spectaculos, cu zestre turistică deosebită, încă nu se bucură de o atenție sporită din partea turiștilor, excepție făcând doar arealul Putnei. Izvoarele Sucevei, comună situată la izvoarele râului Suceava, locuită de huțuli veniți din Pocuția, cu întinderi mari de păduri, oferă posibilități pentru dezvoltarea turismului ecvestru și drumeții. Leagănul de formare și inima acestei zone o reprezintă Herghelia Lucina, cu un aport esențial în formarea rasei de cabaline Huțul. Calitatea deosebită a cailor crescuți în această herghelie este recunoscută pe plan național și internațional. Indiferent de dificultățile prezente, Rasa Huțul reprezintă o valoare a patrimoniului zootehnic național.

În această zonă în care se încadrează și comuna Straja, influența omului asupra cadrului natural s-a manifestat foarte activ prin defrișări masive făcute în favoarea întinderii pajiștilor și vetrelor de sat, prin industrializare, căi de comunicație, puncte de extracție. Tipul acesta de peisaj geografic poate fi încadrat ca peisaj derivat culturalizat sau peisaj umanizat. Individualitatea celor două tipuri de peisaj geografice este păstrată dar prin repetare se armonizează într-un tot unitar în domeniul fizic și se interferează intim în cel economic de aceea ele se contopesc în peisajul specific al Obcinilor Bucovinei.

Există o serie de factori favorabili în comuna Straja care vor permite o evoluție ascendentă a ecoturismului, precum: frumusețea deosebită a peisajelor, calitatea aerului, o floră și o faună bogată, variată și interesantă, elemente antropice de atracție turistică, unele dintre ele cu recunoaștere internațională și nu în ultimul rând, produsele ecologice ce se obțin din zonă.

În perspectiva științifică de dezvoltare durabilă a localității Straja, au fost abordate activitățile turistice prin prisma resurselor, amenajărilor existente și a valorificării prezente și viitoare. Sunt inventariate și caracterizate obiectivele turistice consacrate, cunoscute, dar se acordă o atenție sporită resurselor turistice necunoscute sau altor forme de turism care sunt destinate pentru a diversifica sfera de atracție a turiștilor din zonele limitrofe și nu numai. Ideea studierii potențialului turistic a stat la baza valorificării acestuia de către societatea umană, atât prin prisma turismului ca activitate de petrecere a timpului liber, cât și prin prisma turismului ca activitate economică aducătoare de venituri.

Fig. 4-5, Peisaj rural-Straja, Sursa-Prof. Niculina Ocu

BIBLIOGRAFIE

1. **Barbu, N.**,(1976), *Obcinile Bucovinei*, Editura Științifică și Enciclopedică, București
2. **Efros, V.**, (Coord. Proiect), (2009), *Oameni și locuri în Bucovina*, Editor Fundația Națională Humanitas-România, Filiala Suceava
3. **Nedelea, A.M.**(coord.) (2020) *Marketing. Practici și studii de caz*, Ed.Pro Universitatea București, 2020
4. **Stănciulescu, G.**; **STATE O.** (2013) *Tehnica operațiunilor de turism intern și internațional*, București: CH Beck

METODE INOVATIVE DE DEZVOLTARE A CREATIVITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. învă. preșcolar: Oprea Daniela

Grădinița Nr. 210, București

Grădinița, primul loc în care copilul începe să se manifeste fără ochii atenți ai mamei sau al tatălui, începutul său în lumea cunoașterii formale. În secolul vitezei, al tehnologiei, al informației tot mai rapide, învățământul trebuie să răspundă exigențelor contemporanității, la nivelul segmentului preșcolar se conturează dezvoltarea unei noi abordări educaționale. Este vorba despre o abordare nouă, care pune accentul pe trăirea unor experiențe de învățare ținând seama de cerințele viitorului și de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilului de astăzi.

Actualizarea și reîmprospătarea procesului de învățământ din grădiniță implică mai multe componente: proiectarea didactică, tehnici și instrumente de cunoaștere și evaluare a copiilor, parteneriate educaționale, activități extracurriculare, o metodologie didactică activă.

Un accent deosebit este pus pe diversificarea strategiilor de predare – învățare – evaluare, caracterizat prin folosirea de metode activ-participative, prin asigurarea de valențe formative ale jocului, ca activitate de bază a copilului, precum și printr-o evaluare a fiecărui copil în raport cu el însuși.

Noul curriculum pentru învățământul preșcolar aduce noi surse care pun în aplauze, în lumină dezvoltarea personalității copilului. Una dintre ele fiind diversificarea strategiei de predare-învățare-evaluare, folosind metode activ-participative, prin asigurarea unor valențe formative ale jocului, ca activitate de bază a copilului, dar și a unei evaluări a copilului. Pentru creșterea calității procesului instructiv educativ din grădiniță, urmărim perfecționarea metodelor tradiționale, dar și introducerea unor metode, procedee moderne și inovative.

I.Cerghit afirmă că ”activ” este copilul care depune efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mintală de căutare, de cercetare și redescoperire a adevărilor.” Efortul copiilor trebuie să fie unul intelectual, de exersare a proceselor psihice și de cunoaștere, de abordare a unor demersuri interdisciplinare, inovatoare. Copiii în activitățile de grup, individuale sau în perechi, își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții, elaborează metode de cercetare a fenomenelor, bazată pe trecerea de la particular la general, de la simplu la complex pentru a ajunge la generalizare. Metodele inovative solicită efortul personal de gândire, imaginație, memorie și voință.

În opoziție cu metodele tradiționale în care copilul este mai mult un auditoriu, metodele inovative au tendința să facă din acesta un actor, un participant activ în procesul învățării. Pregătirea cadrului didactic pentru activitate este de a pune în joc toate cunoștințele sale și întreaga lui pricepere, nu de a transmite niște cunoștințe care trebuie însușite de către copil asemenea unui robot, ci de a insufla copilului dorința de a dobândi acele cunoștințe.

Metoda Covorului Povestitor, metoda **Șorțului Povestitor**, metoda Poveștii în făină, metoda Mănușii, precum și cea a Geamantanului Călător, reprezintă câteva dintre metodele mai noi experimentate de dascăli în sala de grupă, experimentate chiar de către copii inversând rolurile în care copilul povestește folosind metodele menționate mai sus. Bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind de metodele utilizate. Astfel că, prin utilizarea metodelor inovative, ne propunem o implicare activă și creativă a copiilor, pentru stimularea gândirii, libertatea de exprimare a cunoștințelor, a faptelor.

Noi, educatorii, căutăm cele mai eficiente metode care să-i motiveze și să-i incite la comunicare la jocul de cuvinte, la imaginație creatoare exprimată prin cuvinte, lăsându-le imaginația și inteligența să dea frâu liber dorinței de a cunoaște cât mai mult, de a se exprima cât mai frumos, mai melodios.

Una dintre metodele inovative cu cea mai largă utilizare în învățământul preșcolar, în cadrul Domeniului Limbă și Comunicare, este ”Șorțul povestitor”.

Plecând de la originea termenului de metodă, ne gândim imediat la ”drumul sau calea de urmat, de către profesor și copii pentru ca scopul activității didactice să fie atins”, dar ce este foarte surprinzător, este că șorțul ne ”vorbește, ne povestește”, ceea ce de fapt ar fi putut fi o simplă expunere prin povestirea tradițională.

Da, în cazul de față, șorțul ne va spune poveste, cu ajutorul copiilor.

Ca elemente componente și de nelipsit în această metodă, sunt: un șort, de regulă din material textil, elementele de fetru detașabile, reprezentând personaje, elementele constitutive ale poveștii: căsuță, elemente din natură: nori, soare, plante copaci, etc (care să permită a fi prinse cu ajutorul scaiului), dar și un buzunar atașat, care să permită celui ce face redarea poveștii să descopere și să extragă elementul ce urmează a fi expus pe șorț, în funcție de momentul povestirii.

Povestea care urmează a fi expusă, de regulă va porni de la un element surpriză, element ce face parte din poveste și care să ajute la intuirea poveștii, de către copii: de exemplu în cazul poveștii ”Ciuboșelele ogarului” -pornind de la de la prezentarea elementului surpriză ”ciuboșelele”, etc.

Odată intuită povestea cu unul dintre aceste elemente surpriză, educatoarea-și va pune șorțul povestitor, intuind cu copiii care sunt elementele de pe el: nori, pădure, drum, casă, etc și începe povestea propriu-zisă.

Cu fiecare etapă povestită, educatoarea va invita un copil să scoată din buzunarul șorțului un personaj, detașabil, care va putea fi prins pe șorț cu ajutorul benzii textile cu arici, astfel încât povestea să prindă glas prin șorțul pus pe educatoarea.

Cu fiecare element plasat pe șorț, de către copii, povestea se va contura treptat, astfel încât, la final să poată fi reluată de la primul element și să curgă lent, fiecare etapă, astfel încât povestea să fie redată în întregime, cu ușurință de către copii.

Această metodă inovativă, are ca rol: dezvoltarea atenției distributive a copiilor, dezvoltarea simțului creativ, dezvoltarea limbajului expresiv, corect și coerent, valorificarea potențialului creativ al copilului.

Pentru a fi eficientă este nevoie de un material viu colorat, elementele componente să fie de dimensiuni medii, să poată fi percepute de copii, detașabile, astfel încât să poată fi lipite și dezlipite de pe șorț, cu ușurință.

Metoda ”Șorțul povestitor” este o metodă încitantă, care solicită intelectual copiii, îi stimulează și motivează în a fi atenți, îi provoacă la o comunicare orală de calitate, la expunerea evenimentelor unei povești, cu mai mare siguranță și încredere.

Metodele inovative prezintă atractivitate pentru copii, oferă posibilitatea de a participa activ la activitatea de povestire, repovestire, formează comportamente de comunicare activă, expresivă, de interacțiune și cooperare între copii și educatoarea.

Noi știm că rezultatele unei învățări eficiente, țin foarte mult de metodele folosite la grupă. Astfel că prin utilizarea metodelor inovative, ne propunem o implicare activă și mai ales creativă a copiilor, pentru a le stimula gândirea productivă, divergentă, de exprimare a cunoștințelor, ideilor, sentimentelor, cu mai mare precizie .

Copiii sunt foarte încântați de metoda ”șorțul povestitor”, se simt valorizați și solicitați, nu este doar o simplă poveste, statică, plictisitoare, fără sens.

Și după cum spunea Ion Cerghit, ”nu există metode bune sau rele, ci metode adecvate, bine sau prost utilizate”.

O altă metodă folosită cu plăcere, dar și cu eficiență este și metoda ”**Povestea din făină**”.

Este metoda prin intermediul căreia copiii pot descoperi pe foi negre de dimensiune A3, aranjate una lângă cealaltă, ca o peliculă de film, siluete de personaje, care îți spun o poveste.

Pentru buna desfășurare a acestei metode, educatoarea va avea nevoie de: foi sau carton A3 de negru, care să creeze acel contrast dorit cu făina de grâu, albă. Fecare personaj din poveste, decupat, pentru a le avea la îndemână, atunci când vor fi expuse pe coala de carton neagră. Făină albă de grâu și o sită mică, pentru a putea cerne făina pe silueta personajului.

Pe aceste coli de carton, în funcție de ierarhia evenimentelor, dintr-o poveste se așează siluetele personajelor din poveste, iar făina de grâu este cernută, deasupra siluetei, până când aceasta este bine acoperită de praful de făină. Apoi se ridică cu grijă de pe foaia de hârtie, astfel că în locul siluetei, va rămâne forma care îți indică personajul poveștii. Pe următoarea foaie, vor fi puse și alte siluete, dacă sunt și alte personaje ce-și au locul în poveste și se repetă acțiunea, astfel ca la final pe 5-6 foi să ai toată povestea.

De exemplu, pentru povestea "Ridichea uriașă", pe prima coală de carton va fi expusă ridichea uriașă, care va fi pudrată cu făină, odată conturată bine va fi extrasă cu grijă, iar în locul ei pe hârtia neagră va rămâne forma unei ridichi. Pe a doua foaie va apărea atât ridichea, cât și primul personaj implicat "moșul", se va continua operațiunea de pudrare, iar la final aceste elemente vor fi văzute în făină: ridichea, moșul și baba, apoi: ridichea, moșul, baba și nepoțica, ridichea, moșul, baba, nepoțica și cățelul, ridichea, moșul, baba, nepoțica, cățelul și pisica, iar în final: moșul, baba, nepoțica, cățelul, pisica, șoricelul.

Copiii sunt implicați în toată activitatea, câte unul pe rând vor fi prezenți să aranjeze siluetele, să cearnă făina, să denumească personajele și nu în ultimul rând să citească în făină, povestea "Ridichea uriașă".

Această metodă este una creativă, ce ține de atenție, perspicacitate, de delicatețe și nu în ultimul timp de comunicare liberă și expresivă. Astfel copiii timizi pot fi incluși cu succes la activitate, dându-le posibilitatea să plaseze ei siluetele, copiii agili să cearnă făina, iar cei meticuloși să ia cu grijă siluetele pudrate, astfel încât făina să nu fie împrăștiată de pe ele. Copiii comunicativi vor fi puși să-și exprime ideile proprii, să-și valorizeze capacitățile de buni comunicatori. Prin intermediul acestei metode sunt valorizate toate procesele psihologice ale copiilor, de la gândire, memorie, memorie vizuală, atenție, limbaj și voință, iar încrederea de sine își face încet încet prezența, astfel ca cel timid de ieri să devină cel activ de astăzi.

BIBLIOGRAFIE:

Lespezeanu Monica, *Tradițional și modern în învățământul preșcolar - o metodă a activităților instructiv-educative*, Ed. Omfal Esențial, 2007, București

H. Catalano, I. Albulescu, *Pedagogia jocului și a activităților ludice*, Ed. EDP, 2018;

L. Tătaru, A. Glava, O. Chiș, *Piramida cunoașterii – Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar*, 2019, Ed. Diamant

EDUCAȚIA ȘCOLARĂ PRIN PRISMA PROFESORULUI DIRIGINTE

**PROF. OPREA ELENA,
LICEUL TEHNOLOGIC “TIU DUMITRESCU” MIHĂILEȘTI, GIURGIU**

Colectivul de elevi se prezintă și funcționează ca o unitate micro socială de sine stătătoare, ca un câmp social microstructural, în cadrul căreia fiecare membru ocupă o anumită poziție în funcție de care se stabilesc multitudine de relații cu ceilalți, exprimând față de mediul social în care se află și la care se raportează.

Plecând de la caracteristicile generale ale colectivului de elevi - colectivul nu este o societate în miniatura, colectivele nu sunt identice unele cu altele, cunoașterea colectivului nu reduce la cunoașterea personalităților membrilor ce îl compun, putem deduce că pentru descrierea fenomenelor sociale, de grup nu putem apela la conceptul de personalitate (utilizat pentru descrierea fenomenelor psihice individuale), ci la acela de sintalitate (utilizat pentru descrierea acelor particularități care circumscriu specificitatea unui colectiv concret de elevi). Deși, sintalitatea desemnează totalitatea trăsăturilor ce caracterizează un colectiv concret privit ca un tot, ca un înger, rezultând din conținutul concret și modul în care se manifestă diferite trăsături de grup. Fiecare colectiv are o anumită structură, însă aceasta presupune nuanțe proprii, irepetabile ce în cazul personalității individului, specifice numai colectivului respectiv.

În sensul colectivului de elevi, obiectul cunoașterii îl constituie sintalitatea acestuia, care nu se reduce la cunoașterea personalității fiecărui elev dar o presupune în mod obligatoriu.

Numai pe această bază pot fi eliminate unele discuții dintre influențele interne al căror procreator este profesorul-diriginte și influențele colectivului, înfăptuindu-se de fapt unitatea de acțiune dintre cei doi factori.

Conform “Dicționarului de psihologie”, termenul se referă la efectele de asemănare ale unei persoane cu aspectele caracteristice de ansamblu ale tipului de apartenență. Este vorba despre caracteristici psihocomportamentale determinate de transferuri foarte complexe privind atitudinile relaționale, modalități de a se purta legale de ținută, receptivitate și toleranță sau indiferență și atitudinii mai puțin conformiste. Aceste caracteristici pun în evidență o formă de integrare ce are o coloratură expresia accentuată specifică grupului și este total preluată. În

explicarea acestei forme de asemănări se explică și imitații empatice facilitatoare de transferuri de conduite și de reacții mimice și de toare felurile.

Toate influențele și acțiunile exercitate asupra colectivului, fie că provin de la mediul social, fie că sunt organizate în mod special, sunt asamblate prin intermediul acestor condiții interne sau a sintalității. Astfel ele vor produce anumite modificări în evoluția colectivului și vor avea o eficiență educativă asupra sa. Datorită concordanței dintre acțiunile (educative) și exercitate și condițiile interne ale colectivului, aceste acțiuni se proiectează asupra conștiinței și conduitei fiecărui elev. Ioan Nicola propune o exprimare grafică a concluziei că eficiență și consolidarea colectivului de elevi depinde de gradul cunoașterii sintalității acestuia.

Funcția de diriginte cu finalități și moduri de organizare ce au variat în timp are o tradiție înrădăcinată atât în țara noastră, cât și în alte țări.

În sistemul școlii românești necesitatea ca unul dintre profesori să își asume sarcini deosebite s-a impus timpuriu, fiind prevăzută o astfel de sarcină în “Legea instrucțiunii” din anul 1864. Spiru Haret preia și dezvoltă această idee în Legea învățământului din 1898. Sarcinile dirigintelui sunt dezvoltate în “Regulamentul pentru școlile secundare” din anul 1901 și legea învățământului secundar și superior din 1925. De asemenea reforma învățământului din 1948 are în vedere această funcție cu obiectivele primar și secundar pe care le implică.

Astfel, esența muncii dirigintelui o constituie asigurarea condițiilor de selecționare și unificare în cadrul activității școlii, a influențelor pe care le exercită asupra elevilor totalitatea factorilor și relațiilor care alcătuiesc mediul școlar atât de complex, influențe organizate pe linia scopurilor și sarcinilor procesului de instruire și educare în ansamblu.

Sfera atribuțiilor, sarcinilor sale cuprinde:

- cunoașterea sintalității colectivului și a personalității elevilor;
- educarea elevilor în spirit cooperant, participativ;
- urmărirea și sprijinirea succesului la învățătură;
- colaborarea cu ceilalți profesori;
- colaborarea cu familia;
- realizarea unui consens în educație morală a elevilor;
- formarea atitudinii față de muncă;
- îndrumarea și coordonarea acțiunii de orientare școlară și profesională.

Cunoașterea sintalității colectivului și a personalității elevilor

Pentru cunoașterea sintalității se apelează la metode și procedee diferite, menite să asigure:

- descrierea și rezolvarea particularităților structurale ale colectivului (structura de comunicare, structura formulată și structura informală);
- surprinderea unor aspecte privitoare la ierarhia dintre liderii formali și informali ai colectivului;
- cunoașterea unor aspecte privitoare la ierarhia statutelor elevilor în colectiv și a semnificației lor asupra interacțiunii dintre ei și a exercitării diverselor roluri;
- selectarea normelor, valorilor și regulilor care tind să determine viața internă a colectivului;
- aprecieri estimative în legătură cu oscilații coeziunii colectivului;

Îndemânarea acestor aspecte într-o unitate coerentă va oferi imaginea sintalității colectivului.

Bibliografie

- Joița, Elena (coordonator), Ilie V., Vlad M., Frăsineanu E., “Pedagogie și elemente de psihologie școlară”, 2008, Editura: ARVES

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – CULOARE, IMAGINAȚIE, FANTEZIE

OPREA MARA ANDREEA,
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC “GHEORGHE ASACHI” PIATRA NEAMȚ

”Copiii sunt ca niște flori, care înfloresc într-un mod pur și neîntinat, fără să cunoască decât lumina și căldura soarelui”

Maria Montessori

Ce oare este copilăria? Ea este un tărîm magic și nu știi când începe și când se termină. Copilăria este cel mai important lucru pe care îl primește cineva la începutul vieții, este comoara pe care nimeni nu ți-o poate lua din suflet.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții de care-și aminteste cu drag omul matur. Locul unde lumea îți pare o poveste magică, cu zâne și monștri și unde bunicii sunt protectorii absoluți ai copilului, care, din când în când, mai face câte-o năzbâtie. Copilul trăiește în lumea sa plină de veselie, de jocuri și lipsită de griji.

Copilăria ne pregătește pentru viață dar... nu ne lasă niciodată să uităm mirosul de gutui și mere coapte din grădina bunicii, de mirosul pâinii calde scoasă din cuptor, de cireșul fermecat și de multe alte peripeții. Cine își aduce cu drag aminte de copilărie, înseamnă că a avut o copilărie fericită.

Toți copiii ar trebui să aibă o copilărie liniștită, plină de culoare, veselie și aventuri minunate. Copilăria este vârsta frumuseții sufletești. Întotdeauna trebuie să ne aducem aminte de ea și să nu uităm să fim copii.

Cine are copii sau a lucrat cu copii preșcolari probabil a avut norocul să împărtășească o părticică din lumea magică a copiilor. Copilul preșcolar personifică animalele și jucăriile, le investește cu calități umane și stabilește relații afective cu ele; aproape totul are suflet: vântul,

ploaia, soarele, luna; face confuzie între posibil și imposibil; consideră că are puteri nebănuite, magice.

Preșcolarul are o imaginație bogată, contopește realitatea cu imaginarul; se identifică cu personaje fantastice din basme și povești; zânele, monștrii, vrăjitoarele, uriașii și piticii sunt personaje reale în lumea lui, fie prieteni sau dușmani. Preșcolarul traversează ușor prin spațiu și timp; crede că sfârșitul lumii este la marginea satului, că tot ce s-a întâmplat în trecut a avut loc ieri, iar ce urmează să se întâmple va avea loc mâine.

Copilul preșcolar are convingerea că el se află în centrul lumii, obiectele și animalele gândesc, simt și se comportă ca el și există pentru el. Este convins că totul a fost creat de om pentru om. Astfel marea a fost creată de oameni care au adus apa cu găleata din robinet, iar stelele au fost lipite de un om care s-a cățărat cu scândura, vântul suflă să ne usuce hainele, soarele răsare ca noi să putem vedea și apune ca să putem dormi.

Aceste exemple nu fac parte doar din relatările părinților ci au fost observate, descrise și documentate de studii științifice. Dintre cercetătorii care au abordat particularitățile gândirii preșcolarului amintim pe: Piaget (1928, 1993) Vigotskij (1971), Wallon (1975), Debesse (1970) (apud. Cole și Cole, 1997), Mérei și Binét (2006), Salamon (1993). Ei au evidențiat cele mai semnificative caracteristici ale intelectului preșcolarului.

Jean Piaget a făcut observații detaliate asupra activității copiilor, a discutat cu aceștia și a inventat numeroase probe pentru a le pune la încercare capacitatea de gândire. Piaget a utilizat ceea ce acum se numește *metoda interviului clinic*, în care pune copiii întrebări, pune în evidență contradicțiile lor logice și le nota răspunsurile.

În Cartea sa *Reprezentarea universului la copii* (1929), Piaget arată cum *metoda clinică se poate impune ca abordare individualizată a diagnosticării stării unui pacient pornind de la diferitele caracteristici evidențiate de logica discursului său*. El și-a propus să studieze reprezentările despre lume pe care și le fac copiii, în diferitele stadii ale dezvoltării lor intelectuale. Din aceste interviuri Piaget a ajuns la concluzia că deosebirea între un copil mic și unul mai mare nu se manifestă numai la nivelul cunoștințelor, ci există o diferență calitativă în gândirea lor (Roth și Vincze, 2010).

Au fost realizate 500 de interviuri clinice cu copii preșcolari (289 fete, 211 băieți), cu vârsta cuprinsă între 3-6 ani, proveniți din grădinițe din județele Cluj, Harghita, Covasna, Brașov, Bistrița, Baia Mare și Satu Mare. Interviurile au fost realizate într-un interval de 3 ani (2007 - 2010) de către studenți ai departamentului de psihologie. Studenții au fost pregătiți anterior în cadrul unui training unde au învățat tehnica interviului clinic utilizat de Piaget în explorarea caracteristicilor gândirii preșcolarilor (Piaget: *“Reprezentarea universului...”*).

Interviurile au fost realizate „one on one” în cameră fiind doar copilul și interviewerul. Copiii au fost abordați în cadrul grădinițelor. Pentru interviu s-a cerut permisiunea părinților și a educatoarei. Întâi s-a stabilit o relație cu copilul, prin joacă, poveste sau desen. Interviewerii au fost instruiți cum anume să abordeze copilul, cum să stabilească o relație cu acesta și cum să administreze tensiunile care pot apare la preșcolari pe parcursul interviului.

Temele cel mai des abordate au fost fenomenele naturale și producerea acestora (*vântul, ploaia, formarea norilor, furtuna, curcubeul*), existența și mișcarea corpurilor cerești

(soarele, luna, stelele, planetele, universul), natura, plantele și animalele, personaje fantastice (îngerii, vrăjitoarele, Moșul Crăciun, Iepurași de paște).

Pe parcursul interviurilor au fost abordate și subiecte mai puțin concrete cum ar fi: nașterea unui copil, moartea, Dumnezeu, raiul și iadul, valori ca binele și răul, sentimentele umane (iubirea, dragostea).

Exemple din interviuri:

- la 5 ani, Csenge spune: „*Eu cred că vântul este din cauza mării. Cum adică? Marea face valuri și de la valuri vine vântul. Ce se întâmplă în mare de apar valurile? Acolo se face pârâul. Cum? Pârâul împinge aerul așa cu valuri (arată) și aerul suflă.*”

- Edina (4 ani) explică următoarele: “*Desenele și personajele trăiesc în televizor, noaptea dorm. Cum ajung acolo? Cineva deschide televizorul și le bagă înăuntru prin spate. Cum încap atâtea oameni acolo? Stau în fund. Când plouă (pe ecran) plouă într-adevăr? Da. De ce nu curge apa afară? Înăuntru este un lighean care reține apa.*

- Andras (5 ani) crede că “*stelele au fost lipite de cineva foarte înalt. De exemplu o girafă. Da, numai o girafă poate lipi stele*”, iar Robi (6 ani) că “*Dacă furnicuța aia mică m-a mușcat un pic, gândacul ăla mare mă mușcă mai tare*”, iar Tamas (5 ani, 8 luni) spune că “*Șoricelul alb, e alb fiindcă mănâncă hârtie*”.

Interviurile au demonstrat infinita varietate a magismului gândirii preșcolare, care poate suplini cunoștințele concrete, cu cele existente în experiența copiilor.

Concluziile cercetării privesc *necesitatea cunoașterii magismului preșcolarilor și posibilitatea ca educatorii și ceilalți adulți să înțeleagă acest tip de raționare și să poată contribui la reducerea anxietăților pe care le pot cauza. Pentru corelarea gândirii concrete cu gândirea abstractă este necesar ca în procesul de predare – învățare să se îmbine materialul didactic intuitiv și limbajul construit pe criterii logice.*

Părinții sunt invitați să fie spectatori atenți, respectuoși, discreți și să laude capacitățile imaginative ale copilului. Dacă cel mic vă permite să participați în lumea pe care el o creează, atunci puteți să descoperiți împreună magia universului.

Deseori, părinții sunt tentați să explice prin prisma gândirii logice că obiectele nu au viață, că mașinuța nu poate zbura, papușa nu poate vorbi, omulețul din desen nu este cât casa. Este de dorit ca adulții să nu perturbe această viață plină de fabulații a copilului pentru a nu produce blocaje în exprimare, închidere în sine și refuz a vieții reale.

Fiecare copil are ritmul său de integrare și de adaptare la lumea reală și de aceea părinții trebuie să manifeste respect și înțelegere.

Bibliografie:

1. Dragu, A. Cristea, S. (2003). *Psihologie & pedagogie școlară*, Ed. Ovidius University Press, Constanța
2. Harris, P.L. (1994). *Unexpected, impossible and magical events: Children's reactions to causal violations*, British Journal of Developmental Psychology
3. Piaget, J. (1929). *The child's conception of the world*. London: Kegan Paul
4. Piaget, J. (1965). *Psihologia inteligenței*. Editura Științifică, București

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Autor: OPREA MIHAELA ADELINA

Instituția de învățământ: Școala Gimnazială Nr. 143

*„Mai artist decât copilul
cred că nu e nici un artist în lume. Să
ai inimă să-l simți și minte să-l
pricepi.”*

I. NISIPEANU

Copilăria este vârsta trăirilor celor mai puternice emoții create de imaginile vizuale și auditive cu care intră în contact ființa umană. Emoțiile trezesc impulsul creativ. Copiii interiorizează emoții și au nevoie să exteriorizeze emoții. Nevoia copiilor de a se exprima este nevoia de a se face văzuți, auziți și înțeleși, este nevoia de cunoaștere și de autocunoaștere, nevoia de a comunica prin limbajul specific copil[riei]-limbajul imaginativ, inocent, jucăuș.

Încă de la naștere copilul se bucură de culorile curcubeului strânse în petalele florilor, în razele de soare, în mișcările unduite ale apei, în oglinda cerului, în zâmbetul mamei... Copilului îi place ce vede, iar, primele exprimări ale sale, prin care adultul începe să-l cunoască, sunt cele din sfera jocului. Copilul se joacă dansând, cântând, desenând... Fie că desenează, fie că dansează sau cântă, fie că se îmbracă în anumite culori, fie că studiază câte o frunză sau petală, copilul creează o lume magică.

În lumea creată de el nu există bariere sau limite.

Copiilor le place în mod natural arta fără o cunoaștere pe principii bazate pe studiul ei ; pictura, desenul, muzica, teatrul, modelajul, dansul etc. sunt accesate cu atâta dezinvoltură de cei mici încât noi, adulții, rămânem adeseori uimiți de interpretarea lor ieșită din comun. Numai un copil ne poate explica lumea magică creată de el în jurul oricărui obiect mărunț, care pentru adult nu are decât atributele reale pentru care a fost produs, pe când în mintea copilului acesta capătă valori și puteri fantastice.

Copiii sunt cei mai valoroși creatori de artă. Artă se creează dăruind sentimente, iar copiii dăruiesc cele mai pure și puternice sentimente atunci când se exteriorizează prin manifestări comportamentale.

Imaginarul artistic este modul de percepție a lumii înconjurătoare de către orice artist, fie în literatură, fie în pictură, fie în cinematografie, însemnând că realitatea este transpusă imaginativ, iar respectiva creație este doar reprezentarea frumoasă a acelei realități. Le recunosc adesea copiilor supremația în domeniul imaginației.

*“Arta nu dorește reprezentarea unui lucru frumos, ci reprezentarea frumoasă a unui lucru.”
(Immanuel Kant).*

Din perspectiva cadrului didactic observ plăcerea cu care elevii așteaptă ora de arte vizuale și abilități practice. Îi fascinează acuarelele. Lumea așternută de ei pe hârtie este un dar de suflet pe care îl înțelegem sau nu. Dacă întrebi elevul care este povestea picturii lui, pleci odată cu el printre culori și emoții și te simți părtaș al lumii magice în care și-a luat zborul.

La orele de arte vizuale și abilități practice copiii se grupează singuri, după preferințe, împărtășesc idei, iar eu completez atmosfera creată cu funda muzical potrivit actului de creație.

Pe parcursul și la finalul activității încurajez munca lor, îi întreb de ce au ales acele culori, care este perspectiva de lucru, ce doresc să realizeze... Îi sprijin uneori adresându-le întrebări sau oferindu-le sprijin în orientarea pe spațiul planșei în așa fel încât elementele să fie echilibrate. Pornind de la un subiect și de la criteriile de evaluare urmărite, elevii creează și dau frâu liber imaginației, urmărind și ei să respecte criteriile de evaluare.

Se dezvoltă astfel, alături de abilitățile de exprimare artistică și abilitățile de comunicare intragrupală, abilitățile de autoevaluare și de evaluare estetică. Acestea toate converg către definirea mai

proundă a lumii magice a copilăriei, căci orice copil se simte împlinit când împărtășește cu semenii experiențele proprii, când validează și îi sunt validate actele comportamental-artistice. Complexitatea trăirilor emoționale pe care ele le produce activitatea de creație constituie fundalul afectiv deosebit de important în dezvoltarea personalității de mâine.

Emoția artistică îmbogățește, dă culoare,aprofundează legăturile interumane și cultivă la rândul ei, dimensiunea umanului.

Concluzii:

Lumea magică a copilăriei nu trebuie îngrădită, ci trebuie să constituie lansarea în zborul copilului spre visurile de devenire.

Prin manifestare liberă copilul își găsește valorile intrinsece și poate dezvolta acele aptitudini cu care a fost înzestrat genetic. Dacă punem la dispoziție elevilor un amalgam de ateliere de lucru, majoritatea se vor îndrepta spre cel al artelor: desen, pictură, muzică, dans...

Iată câteva dintre beneficiile pe care artele expresive le oferă copiilor: creativitatea, abilitățile motorii, dezvoltarea limbajului, luarea deciziilor, perseverența, inventivitatea etc.

Arta este bucuria lucrului și a exprimării. Arta este sistemul de refrință și sistemul de cunoaștere. Arta este simțire, stare, rezultat , recunoaștere, emoție, izbândă, monedă de schimb, dăinuire în timp, undă de comunicare, eternitate.

Arta este cel mai frumos talant primit pentru a-l înmulți. Să-l înmulțim așadar frumos, apelând la frumos, prin copiii pe care-i avem la clasă.

Prin artă copilul se identifică cu lumea magică a copilăriei.

BIBLIOGRAFIE:

Anișoara Sandovici, Viorel Robu,

Identifying and stimulating the creative potential among preschool-aged children

Elena Stănculescu,

Psihologia în educație

Gabriela Benescu Marinela Rusu,

Education and personal optimization through art

Gabriela Pașca,

The role of music in the development of child personality

Andrada Ciupeiu,

Knowledge of psychophysical and emotional particularities, a decisive factor in the teaching-learning of a musical instrument process

Tatiana Gînju,

The impact of art in pupils' formation of personality

Surse online

<http://www.raisesmartkid.com/3-to-6-years-old/4-articles/33-benefits-of-arts-to-kids>

Teorii și bune practici de organizare a conținuturilor în învățământul preuniversitar

Cleopatra Verona Oprica -Liceul Tehnologic,,N.Dumitrescu”

Activitatea de bază a copilului de vârstă școlară mică devine învățarea. Spre deosebire de joc, care este o activitate liber acceptată ce produce satisfacții imediate, învățarea este o activitate impusă din afară, care se efectuează într-un ritm susținut, solicită eforturi și urmărește scopuri pe care copilul nu le înțelege de la început; această activitate trebuie să se desfășoare într-un anumit sens, să fie ordonată, precisă, să corespundă cerințelor școlii. Activitatea micului școlar începe să fie apreciată obiectiv prin sistemul notării, iar acesta constituie un motiv de orientare și întărire în activitate.

Ființa umană, ca sistem deschis, autocinetic și autoreglator, se află în permanentă interacțiune cu ambianța socială și materială, cu semenii, cu natura pe care o cultivă, cu situațiile pe care le stăpânește, provoacă, anticipează, rezolvă, precum și cu sine însuși în autoconducere, autoinstruire și autoeducație. Tot ceea ce se suprapune peste reactivitatea spontană și înnăscută devenind, prin repetare sau întărire, o achiziție cu caracter de relativă permanență, poate fi socotit, în termeni generali, ca învățare.

În timp ce pedagogia privește învățarea mai ales ca proces dirijat și desfășurat în școală pentru generația în formare, psihologia o abordează ca manifestare psiho-comportamentală, atât la animale, cât și la om, scoțând în evidență legitățile ei generale, dar și cele particulare întâlnite în procesul formării continue.

Cei mai mulți specialiști în probleme de psihologia învățării sunt de acord că, în accepțiunea ei cea mai largă, învățarea reprezintă dobândirea de către individ a unor noi forme de comportament, ca urmare a repetării situațiilor sau a exersării. Deci, învățarea este procesul prin care se alcătuieste, se schimbă, evoluează programarea comportamentală a organismelor în decursul dezvoltării individuale; învățarea este aceea care permite ca, pe o anumită bază ereditară să se constituie noi mecanisme de adaptare ale individului, de a dobândi noi informații și operații, de a stabili noi tipuri de interacțiune cu ambianța.

Considerată psihologic, *învățarea este modalitatea de asimilare a cunoștințelor și de formare intelectuală, emoțională și volițională, de elaborare a deprinderilor, a conștiinței și comportamentului social cult.* Învățarea este modalitatea de constituire a personalității umane și nu numai de constituire, dar și de menținere, de regenerare, pentru că, dacă învățarea încetează, personalitatea se dezagregă.

Activitatea de învățare de tip școlar se desfășoară într-un cadru situațional extrem de complex care cuprinde componente numeroase ca: potențialități intelectuale, reacții afective, predispoziții, aptitudini.

Dacă în învățământul tradițional, principalele metode le constituie conversația, expunerea, demonstrația, metodele centrate pe profesor, transmiterea de cunoștințe, pasivitatea elevilor, învățământul modern solicită aplicarea metodelor active și interactive, a celor care dezvoltă gândirea critică. Aplicarea acestor metode care generează învățarea activă și prin care elevii sunt inițiați în gândirea critică nu este simplă ci necesită timp, răbdare, exercițiu și este de preferat să se facă de la vârste fragede, la toate disciplinele, însă cu măsură. Acestea trebuie să fie selectate și utilizate în mod riguros, creativ, în funcție de obiectivele propuse, de specificul grupului educațional și nu trebuie să constituie un trend sau un moft al cadrului didactic. Metodele active și interactive au multiple valențe formative care contribuie la dezvoltarea

gândirii critice, la dezvoltarea creativității, implică activ elevii în învățare, punându-i în situația de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de a produce idei și opinii proprii argumentate, de a le comunica și celorlalți, de a sintetiza/ esențializa informațiile, se bazează pe învățarea independentă și prin cooperare, elevii învață să respecte părerile colegilor.

Voi descrie pe scurt, câteva din metodele folosite împreună cu elevii mei și care au devenit eficiente instrumente de lucru pentru aceștia în cadrul orelor.

Brainstorming-ul, în traducere liberă „furtună în creier”, este o metodă de lucru interactivă care se bazează pe asaltul de idei pe care îl provoacă o anumită temă, sarcină. Este o metodă ce stimulează creativitatea prin anunțarea spontană a mai multor idei în legătură cu tema dată, îl solicită pe elev să găsească soluții.

Metoda cadranelor, metodă a gândirii critice, presupune trasarea pe mijlocul foii a două drepte perpendiculare, astfel încât să se formeze cele patru „cadrane” și în care elevii vor nota informațiile solicitate. Se poate lucra individual sau cu clasa împărțită pe grupe și atunci fiecare grupa va primi câte o fișă.

Cvintetul este o tehnică ce constă în crearea unei poezii de cinci versuri după precise în scopul de a sintetiza conținutul unei teme abordate în exprimări concise.

Cubul- Metoda presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme.

Diagrama Venn- se cere elevilor să facă o reprezentare grafică a două obiecte în ceea ce au asemănător și diferit. Ei vor vizualiza partea comună și vor evidenția în spații diferite elemente diferite.

Metodele și tehnicile active și interactive au avantaje și dezavantaje. Dezvoltarea gândirii critice, caracterul formativ și informativ, valorificarea experienței proprii a elevilor, determinarea elevilor de a căuta și dezvolta soluții la diverse probleme, evidențierea modului propriu de înțelegere, climatul antrenant, relaxat, bazat pe colaborarea, încrederea și respectul dintre învățător- elev/ elevi, elev- elev/elevi sunt câteva dintre avantajele metodelor și tehnicilor active care fac din lecție o aventură a cunoașterii în care copilul participă activ, după propriile puteri. Dintre dezavantaje putem menționa pe cele de ordin evaluativ, pe cele de ordin temporal, material, de proiectare, se creează agitație în rândul elevilor, necesită introducerea de elemente de creativitate pentru a evita monotonia, repetiția.

Bibliografie:

Constantin Cucuș, Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996

Chereja Florica, „Dezvoltarea gândirii critice în învățământul primar”, Ed. Humanitas Educațional, București 2004

Ioan Jinga, Elena Istrate, „Manual de pedagogie”, Ed. All, București, 2001

Romiță B., *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Editura Polirom, Iași, 2000.

Tomșa, Gheorghe, *Psihopedagogie preșcolară și școlară*, Editura Coresi, București, 2005.

ACTIVITĂȚI DERULATE ÎN CADRUL PROIECTULUI „COLORATĂ ȘI DULCE COPILĂRIE”

Prof. Orzan Alexandra
Grădinița cu Program Săptămânal Nr.49 Brăila

Motto:

„Un copil poate să învețe oricând un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stai locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește.”

(Paulo Coelho)

Copilăria este singurul moment al vieții în care râdem și plângem în același timp, singurul moment în care trăim totul la maximă intensitate, în care ne supărăm, ne împăcăm și râdem în același timp.

Copilăria reprezintă bucurie, emoție, joacă, învățare, fiind perioada în care se deprind cele mai importante învățăminte ale vieții, iar fiecare eveniment prin care trece copilul îl formează mai târziu ca om. Este o lume mirifică în care tristețea nu își găsește locul și unde există doar bucuria de a trăi. Este lumea pe care oricât ne vom strădui, nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată. Copilăria face parte parcă dintr-o altă lume. O lume a basmelor, a inocenței și a naivității, o lume ireală și fantastică, plină de emoție, bucurie și culoare. Un tărâm magic, un tărâm al fanteziei în care fiecare copil gustă din splendorile vieții.

Fiind cea mai prețioasă perioadă a vieții, copilăria este însă o perioadă influențată de foarte mulți factori cum ar fi: familia, educația, cercul social, informațiile primite și timpul petrecut împreună cu cei din jur. Astfel, foarte mult contează implicarea părinților și a bunicii în primul rând, în formarea caracterului copilului. Raportat la tot ceea ce s-a întâmplat în această etapă a vieții, copilăria va rămâne, de-a lungul anilor, fie o amintire frumoasă, fie un coșmar.

Copilăria din zilele noastre nu mai are aproape nimic în comun cu copilăria noastră, așa cum copilăria noastră nu mai avea nimic în comun cu copilăria părinților noștri. Fiecare perioadă de timp, cu avantajele și dezavantajele lui. Totul e într-o continuă schimbare, iar omul este o ființă extrem de adaptabilă la schimbări. Generația copilăriei noastre era mai simplă. Fără calculator, fără tabletă, fără telefoane mobile și console pentru jocuri video. Jocurile noastre erau mai simple.

NR. CRT	DENUMIREA ACTIVITĂȚII	OBIECTIVE	DESCRIEREA ACTIVITĂȚII
1.	„Jocurile copilăriei”	-să participe la cel puțin unul dintre jocuri desfășurate în curtea grădiniței	-Jocuri: Elasticul, Coarda, Șotron, ”Împărate, cât e ceasul?”, ”Rațele și vânătorii”, ”Încetul cu încetul se fabrică oțetul”

2.	„În lumea lui Colorici”	<ul style="list-style-type: none"> - să recunoască culorile puse la dispoziție - să le amestece cu ajutorul pensulelor - să picteze cu noile culori formate 	<ul style="list-style-type: none"> -Experiment: amestec de culori primare - Colorare flori din cocă cu amestecul obținut <p>Finalitate: Floarea</p>
3.	„Laboratorul de știință”	<ul style="list-style-type: none"> - să aleagă obiecte care plutesc sau se scufundă, - să le pună în apă pentru a vedea ce se întâmplă cu ele -să aleagă obiecte care sunt atrase sau nu de un magnet; -să folosească magnetul pentru a vedea ce obiect este atras 	<ul style="list-style-type: none"> -Experiment: ce plutește / ce se scufundă -Experiment: magnetism
4.	„Atelierul de pictură”	<ul style="list-style-type: none"> - să realizeze picturi cu ajutorul unor materiale din natură sau reciclabile pe post de pensule. 	<ul style="list-style-type: none"> -Pictură cu diferite materiale din natură: frunze, flori, crenguțe, conuri etc. -Pictură realizată prin suflare în pai <p>Finalitate: pictura realizată</p>
5.	„Picnic în aer liber”	<ul style="list-style-type: none"> -să colaboreze cu colegii; -să deprindă comportamente de conduită la servirea mesei 	<ul style="list-style-type: none"> -Jocuri pe pătură în curtea grădiniței; -Servirea gustării în curtea grădiniței

Multi/ inter/ transdisciplinaritate în intervenția terapeutică la copiii cu deficiențe multiple

Profesor psihopedagog Pădeanu Luciana, Centrul de Resurse și Asistență Educațională
„Speranța” Timișoara

În evaluarea și terapia de recuperare a tulburărilor de limbaj, munca în echipă este esențială, fiind considerată de Ungureanu (1998) drept o „forță de principiu abordativ”. McGuire (2001) subliniază că intervenția asupra limbajului, programele de achiziție a abilităților de comunicare, asistarea tehnologică prin utilizarea diferitelor dispozitive compensatorii și toate celelalte metode de intervenție ar trebui să fie implementate sub supervizarea unui logoped calificat. Acesta este susținut de o echipă de specialiști care, în funcție de tipul de dizabilitate a copilului, poate include un medic, psiholog, psihopedagog, kinetoterapeut, ergoterapeut, art-terapeut sau alți specialiști, cadre didactice, precum și părinții copilului în calitate de co-terapeuți. Toate aceste eforturi se încadrează în termenul generic de terapie complexă, care, conform Damaschin, citat de Buică (2004), reprezintă „o acțiune în sistem, în care diferitele terapii și proceduri trebuie aplicate nu izolat și dispersate în timp, ci concomitent, grupate pe tipuri de deficiență, constituind un asalt binefăcător asupra organismului din cele mai diferite direcții: medicină, pedagogie, psihologie, farmacoterapie, genetică etc”.

Rolul echipei multidisciplinare începe încă din faza de planificare a programului de intervenție terapeutică și educațională, când se elaborează planul de intervenție personalizat, ținând cont de diagnostic, prognostic, capacitățile restante și resursele tehnologice, educaționale și umane disponibile (Buică, 2004). În opinia mea, echipa ar trebui să fie implicată încă de la evaluarea inițială, care ideal ar trebui să se desfășoare „în arenă”, cu participarea tuturor membrilor echipei de intervenție. Mai departe, membrii echipei multidisciplinare se vor implica în toate etapele intervenției, de la implementarea programului terapeutic și educațional, la monitorizarea acestuia și la evaluările intermediare și finale.

În terapia complexă a copilului cu deficiențe, există trei abordări ale intervenției colaborative în echipă,. În acest sens, trebuie făcută distincția dintre echipa *multi*, *inter* și, respectiv, *transdisciplinară*. Într-un material din 2007, Phillipe Tremblay, de la Universite Libre de Bruxelles, realizează o paralelă între cele trei tipuri, fiind prezentată astfel:

Tabel 1. Tipuri de abordări (multi, inter, transdisciplinară) în intervenția terapeutică la copiii cu deficiențe

Echipea multidisciplinară	Echipea interdisciplinară	Echipea transdisciplinară
<ul style="list-style-type: none">• Specialiștii lucrează în paralel, doar cu copilul• Complementaritate între discipline și specialiști: din cauza lipsei viziunii de ansamblu, niciunul nu poate aborda integral problema, în totalitatea sa• Interacțiune limitată între specialiști• Familia primește informații din mai multe	<ul style="list-style-type: none">• Specialiștii lucrează împreună (și nu în paralel), cu familia și cu copilul• Schimb de experiență dintre diferiți actori, în manieră coordonată• Obiectivele sunt comune și informația este pusă în comun în vederea atingerii acestora	<ul style="list-style-type: none">• Rolurile sunt împărțite, transferul autorității poate fi posibil• Unul sau mai mulți oameni pot fi responsabili pentru toate obiectivele• Fiecare membru acceptă schimbul de cunoștințe cu restul echipei• Procesul decizional este întotdeauna colectiv

surse/ de la mai mulți specialiști, separat	<ul style="list-style-type: none"> • Există un coordonator (manager de caz) care gestionează informația în echipă • Fiecare membru vine cu propriile abilități profesionale pentru a atinge obiectivele terapeutice • Fiecare membru își joacă propriul rol în echipă, fiecare are propriile responsabilități • Nu există transfer de competențe de la un membru la altul 	<ul style="list-style-type: none"> • Ștergerea granițelor dintre discipline
---	---	--

Tremblay, P., (2007). *Team work and special needs*, Université Libre de Bruxelles, Tivat, Montenegro November 2007

În România, modelul cel mai des adoptat este cel clasic, *multidisciplinar*, unde intervenția este centrată în primul rând pe copil și mai puțin pe familie, specialiștii colaborează în paralel, fără a realiza transferul de know-how către colegii lor. În multe cazuri, specialiștii nu se cunosc între ei, copilul urmează terapii în centre diferite, chiar în localități diferite, iar informațiile le parvin părinților din surse diferite. Părinții sunt prea puțin cooptați în terapie, rolul lor de co-terapeuți nu este promovat și nici asumat întotdeauna. În ultimii ani, începe să prindă din ce în ce mai mult teren o nouă abordare în intervenția terapeutică: cea *interdisciplinară*. Membrii echipei colaborează îndeaproape spre atingerea aceluiași obiectiv, sub coordonarea unui manager de caz, participă împreună în planificarea și implementarea programului terapeutic, serviciile sunt orientate și către familie și nu doar către copil. Abordarea este, însă, incompletă, transferul de know-how între membrii echipei nu se realizează, fiecare specialist își stăpânește propriile competențe și își asumă propriul rol, iar integrarea terapiilor nu este totală.

Motivul pentru care abordarea clasică este considerată a fi perimată și inefficientă în terapia copiilor cu deficiențe multiple sunt explicate de Downing și Bailey, într-un articol publicat online în 2010. În modelul clasic multidisciplinar, copilul cu deficiențe multiple este preluat de o echipă de profesioniști, fiecare responsabil pentru o anumită arie de dezvoltare și care lucrează, de obicei, izolați unii față de alții. Efectul final este asigurarea unor servicii care „fragmentează copilul în părți disfuncționale și alocă aceste părți specialistului responsabil pentru remedierea lor” (Campbell, 1987; Rainforth & York, 1987, apud Downing, J., Bailey, 2010).

Spre deosebire de modelul românesc, în Occident s-a împământănit cu succes modelul transdisciplinar care, încă de la prima menționare, în 1960, și până astăzi, este considerat ca exemplu de bună practică în psihopedagogia copiilor cu dizabilități severe (York, J., Rainforth, B., Giangreco., M), mai ales prin două caracteristici care îl particularizează în raport cu celelalte abordări tradiționale:

1. gradul ridicat de colaborare, atât în realizarea sarcinilor, cât mai ales în procesul luării deciziilor, la nivelul membrilor echipei (aceasta incluzând părinții), în fiecare etapă a procesului terapeutic;
2. transferul cunoștințelor de la un membru al echipei la altul, de la o disciplină la alta, care permite înțelegerea profundă a rolurilor, oferindu-le membrilor echipei ocazia de a crea și

implementa programe de intervenție mai consistente și mai comprehensive decât cele din abordările tradiționale, multi și interdisciplinare, unde membrii echipei lucrează în relativă independență unul față de altul.

Bibliografie:

Buică, C. B. *Bazele defectologiei*. Editura Aramis, 2004, București. Accesat la adresa file:///C:/Users/My%20Computer/Downloads/Buica_Bazele+defectologiei.pdf, la data de 5 iunie 2024.

Downing, J., & Bailey, B. R. Sharing the Responsibility: Using a Transdisciplinary Team Approach to Enhance the Learning of Students With Severe Disabilities. *Journal of Educational and Psychological Consultation*, 8 iunie 2010. Accesat la adresa https://www.tandfonline.com/sci-hub.org/doi/abs/10.1207/s1532768xjepc0103_4, la data de 5 iunie 2024.

McGuire, L. *Creating Opportunities for Students With Intellectual or Multiple Disabilities*. USA: Saskatchewan Learning, Special Education Unit, 2001.

Tremblay, P. *Team Work and Special Needs*. Tivat, Muntenegru: Université Libre de Bruxelles, noiembrie 2007.

Ungureanu, D. *Compendiu logopedic școlar*. Editura Eurostampa, 1998, Timișoara.

York, J., Rainforth, B., & Giangreco, M. *Transdisciplinary Teamwork and Integrated Therapy: Clarifying the Misconceptions*. University of Minnesota, State University of New York at Binghamton și University of Vermont. Accesat la adresa [http://www.uvm.edu/~cdci/archives/mgiangre/PPT902\(2\)73-79.pdf](http://www.uvm.edu/~cdci/archives/mgiangre/PPT902(2)73-79.pdf), la data de 5 iunie 2024.

1 Iunie – Ziua Copilului Activitate Extrașcolară

Pahonțu Carmen, Colegiul Economic ” Ion Ghica ”
Liceul Tehnologic de Transporturi Auto

Procesul educațional presupune și forme de muncă didactică complementară activităților obligatorii. Activitățile extrașcolare, au cel mai larg caracter interdisciplinar și oferă cele mai multe modalități de formare a caracterului elevilor. Acestea sunt concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole și imprimă elevului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșând astfel anumite sentimente.

O mare contribuție în dezvoltarea personalității elevului o au activitățile extrașcolare. Ei au nevoie de acțiuni care să le ofere prilejul de a se emoționa puternic, de a participa efectiv în desfășurarea activității. Elevilor li se dezvoltă spiritul practic, fiecare având posibilitatea să se afirme conform naturii sale.

Activitățile extrașcolare sunt apreciate de către elevi pentru că au forme de organizare cu un caracter recreativ, dezvoltă și valorifică interesul elevilor. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare.

Participarea elevilor la astfel de activități îi ajută să se înțeleagă pe ei înșiși prin observarea și interpretarea propriului comportament în comparație cu al celorlalți.

Activitățile extrașcolare ocupă un loc important în ansamblul influențelor educative, participarea la ele lărgind orizontul cultural al elevilor și completându-l cu noțiuni noi în volumul de cunoștințe. Reprezintă un mijloc de formare a deprinderilor elevilor pentru folosirea timpului liber în mod rațional.

Proiect de activitate extrașcolară

Titlu: ”1 iunie-Ziua copilului”

Argument : Ziua internațională a copilului oferă prilej de bucurie prin participarea la activități diferite și atractive pentru ei. Cu ocazia zilei de 1 iunie – Ziua Internațională a copilului am încercat să creez momente frumoase și emoționante la clasă, pentru toți elevii. Pentru a sărbători această zi am desfășurat o activitate care a avut ca temă ziua copilului și elevii au avut de realizat desene specifice zilei de 1 iunie.

Grup țintă: elevii clasei a IX -a

Scop: desfășurarea unor activități extrașcolare prin care să-i sărbătorim pe copii / elevii.

Obiective:

- * realizarea unei atmosfere de sărbătoare pentru copii;
- * stimularea creativității;
- * să afirme activ spiritul competitiv, respectând normele cerute;
- * să participe cu entuziasm la activitățile extrașcolare.

Locul desfășurării activității: sala de clasă

În cadrul activității am avut discuții libere despre Ziua internațională a copilului și elevii au precizat că nu în toate țările lumii ziua copilului este sărbătorită pe 1 iunie. Elevii au exemplificat câteva țări în care copiii sunt sărbătoriți în alte zile:

- ✓ în Austria se sărbătorește pe 20 septembrie
- ✓ în Brazilia pe 12 aprilie
- ✓ în India pe 14 noiembrie
- ✓ În Canada pe 20 noiembrie
- ✓ în Argentina în a doua duminică din luna august

La finalul activității fiecare elev își prezintă desenul realizat și sunt premiați.

Imagini de la activitate

Concluzii

Prin desfășurarea unor activități extrașcolare, elevii se implică mai mult în realizarea diferitelor teme propuse, devin mai activi și își descoperă talente noi.

Bibliografie

- 1.Lazăr V., Cărășel A. , Psihopedagogia activităților extracurriculare, Editura Arves ,2007, Craiova
- 2.Ionescu M., Chiș V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujană, 2001, Cluj-Napoca

"COPIILĂRIA ESTE INIMA TUTUROR VÂRSTELOR" Lucian Blaga

„LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

– Culoare, fantezie, imaginație”

Grădinița cu Program Normal Nr. 9, Râmnicu Sărat/Buzău

Profesor pentru învățământul preșcolar Panait Gianina - Mihaela

Culoarea, fantezia și imaginația joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor la grădiniță. Aceste elemente sunt fundamentale în stimularea creativității, a exprimării de sine și a înțelegerii lumii înconjurătoare. În cadrul grădiniței, copiii sunt expuși la diverse activități care promovează utilizarea culorilor, a imaginației și a fanteziei, contribuind astfel la dezvoltarea lor cognitivă, emoțională și socială. Acest referat explorează importanța acestor elemente și modul în care ele sunt integrate în activitățile educative din grădiniță.

Importanța culorii în dezvoltarea copiilor

Culoarea este una dintre primele noțiuni perceptuale cu care copiii iau contact și este esențială în dezvoltarea lor cognitivă și emoțională. Cercetările arată că expunerea la culori poate influența starea de spirit și comportamentul copiilor. De exemplu, culorile calde precum roșul și galbenul pot stimula energia și creativitatea, în timp ce culorile reci precum albastrul și verdele pot induce o stare de calm și relaxare.

La grădiniță, culorile sunt folosite pentru a atrage atenția copiilor și pentru a face activitățile educative mai captivante. Materialele didactice colorate, jocurile și decorurile din sala de grupă contribuie la crearea unui mediu stimulat, care încurajează explorarea și învățarea. De asemenea, activitățile de artă implică utilizarea diverselor culori, ajută copiii să-și dezvolte abilitățile motorii fine și capacitatea de a lua decizii în ceea ce privește combinațiile cromatice.

Cu toți avem o culoare favorită, fie pentru că se potrivește cu nuanța ochilor și îi pune în evidență, fie pentru că ne dă o stare de bine, plăcută, fie pur și simplu, fără nicio explicație.

Indiferent de situație însă, preferința pentru o anumită culoare poate spune câte ceva despre noi. Mai mult, culorile pot avea o mică influență și asupra părerii pe care ți-o faci despre cineva, implicit, au o mică influență în părerea pe care și-o fac ceilalți despre noi. În practică am observat că anumiți copii care provin din medii familiale mai puțin interesate de reușitele copiilor sau au posibilități materiale reduse au tendința de a desena sau colora folosind culori închise, negru. Această culoare reprezintă necunoscutul, nevăzutul, misterul și este asociat chiar cu răul.

Rolul imaginației în dezvoltarea creativității

Imaginația este esențială în procesul de învățare, permițând copiilor să își creeze reprezentări mentale ale lumii și să exploreze idei noi și concepte abstracte. La grădiniță, imaginația este încurajată prin diverse activități care implică povestiri, jocuri și proiecte de artă. Aceste activități nu numai că stimulează creativitatea, dar și îmbunătățesc abilitățile lingvistice și cognitive ale copiilor .

Jocurile creative și proiectele de artă oferă copiilor oportunitatea de a-și exprima ideile și emoțiile într-un mod liber și personal. De exemplu, atunci când copiii creează desene sau modele din plastilină, ei își folosesc imaginația pentru a-și materializa gândurile și sentimentele, ceea ce contribuie la dezvoltarea capacității lor de exprimare și la înțelegerea de sine.

Fantezia ca instrument educațional

Fantezia este capacitatea de a crea imagini mentale și scenarii care nu sunt neapărat legate de realitatea imediată. Pentru copii, fantezia reprezintă un mijloc de a înțelege lumea și de a-și exprima emoțiile și gândurile într-un mod liber și creativ. Jocurile de rol și povestirile imaginative sunt exemple de activități care stimulează fantezia și care sunt frecvent utilizate în grădinițe pentru a încuraja dezvoltarea socio-emoțională și cognitivă a copiilor.

În contextul educațional, fantezia permite copiilor să exploreze diferite roluri și situații, contribuind astfel la dezvoltarea empatiei și a abilităților sociale. De exemplu, jocurile de rol în care copiii își asumă diverse identități (cum ar fi medic, pompier, profesor) îi ajută să înțeleagă mai bine rolurile sociale și să-și dezvolte capacitatea de a comunica și de a colabora cu alții. Fantezia le oferă copiilor și oportunitatea de a rezolva probleme într-un mod creativ, dezvoltându-le astfel gândirea critică și capacitatea de a găsi soluții inovatoare.

În cadrul grădiniței, noi, educatoarele folosim o varietate de strategii și activități pentru a integra cu loarea, fantezia și imaginația în procesul de învățare.

- activitățile de artă și meșteșuguri permit copiilor să exploreze și să experimenteze cu diferite materiale și tehnici artistice. Prin utilizarea diverselor culori și texturi, copiii își dezvoltă creativitatea și abilitățile motorii fine. De exemplu, pictura cu degetele, colajele și modelarea cu plastilină sunt activități care le permit copiilor să-și exprime liber fantezia și imaginația.
- jocuri de rol sunt o modalitate excelentă de a stimula fantezia și de a învăța copiii despre diferite roluri sociale și profesii. Prin aceste jocuri, copiii își pot asuma diverse

identității și pot explora situații de viață reale sau imaginare, ceea ce contribuie la dezvoltarea abilităților lor sociale și emoționale.

- lectura și poveștile sunt activități care încurajează imaginația și dezvoltarea lingvistică a copiilor. Folosim poveștile pentru a introduce noțiuni noi și pentru a stimula gândirea critică și creativă a copiilor. Prin crearea propriilor povestiri, copiii își pot dezvolta capacitatea de a construi narațiuni complexe și de a exprima idei într-un mod coerent și creativ .

- proiecte creative implică planificare și creație, cum ar fi construirea de machete sau organizarea de serbări, spectacole de teatru, oferă copiilor oportunitatea de a-și folosi imaginația într-un mod structurat și de a colabora cu colegii lor pentru a atinge un obiectiv comun.

Culoarea, fantezia și imaginația sunt elemente esențiale în dezvoltarea armonioasă a copiilor la grădiniță. Prin integrarea acestor elemente în activitățile educative, educatoarele pot stimula creativitatea, dezvoltarea emoțională și capacitatea de exprimare a copiilor. Aceste competențe sunt fundamentale pentru succesul ulterior al copiilor, atât în plan personal, cât și în cel profesional. Prin urmare, este esențial ca în grădinițe să continuăm să valorificăm importanța culorii, fanteziei și imaginației în procesul educativ.

Exemple din cadrul diferitelor activități desfășurate de grupa mijlocie „Fluturașii veseli” de la Grădinița cu Program Normal Nr. 9 din Râmnicu Sărat, județul Buzău.

- „Soarele și planetele”

- „Ziua păcii”

- „Fluturașul decorat cu figuri geometrice”

- „Fluturașul din figuri geometrice”

- „Farfuria tradițională”, lucrări din cadrul Cercului Pedagogic, 15 mai 2024

- Cerc Pedagogic, dansăm „Alunelul”

- Cerc Pedagogic „Bujorul, floarea națională a României”

- „Ziua bunătății spontane” - lucrare colectivă

- „Fantezie și culoare – Zâna Curcubeu”

- lucrare colectivă

Referințe:

- Brown, A., & Miller, K. (2022). *Imagination and Play in Early Learning*. Playful Learning Press.
- White, J. (2021). The Role of Imagination in Child Development. *Child Psychology Review*, 12(2), 89-101.
- Johnson, P. (2020). Fantasy and Role Play in Preschool Education. *Play and Learn Series*, 8(4), 47-59.
- Ziare.com [Stii ce semnificatii au culorile?](#)

Dezvoltarea personală și învățarea prin proiecte eTwinning

Profesor Paraipan Mirela Daniela

Colegiul Național “Mihai Eminescu” - Buzău

Învățarea interactivă, colaborarea cu elevi din alte școli similare europene, exersarea limbilor străine, dezvoltarea gândirii critice, a abilităților TIC și a lucrului în echipă sunt doar câteva din avantajele pe care le are un elev implicat într-un proiect eTwinning. Formarea competențelor de utilizare a computerului și îmbunătățirea celor de aplicare a noilor tehnologii, dezvoltarea competențelor de comunicare în limba maternă și în limbi străine, eficientizarea lucrului în echipă, stimularea creativității și a originalității fiecărui elev – toate acestea le putem realiza prin intermediul activităților de colaborare prin eTwinning. Programul eTwinning este parte a Programului de învățare permanentă al Comisiei Europene și se adresează tuturor învățătorilor și profesorilor preuniversitari.

Activitățile eTwinning au o serie de caracteristici: independența și libertatea în gândire, învățarea prin colaborare cu alte licee din țările membre ale UE, cunoașterea și dialogul intercultural, învățarea prin descoperire, motivare și personalizare. Învățarea bazată pe proiect – o tehnică centrată puternic pe elev – este o modalitate eficientă de lucru, prin care elevii identifică și rezolvă probleme, folosesc cunoștințele căpătate la lecții în situații concrete, realizează aplicații practice ale celor însușite anterior. Primul pas este înregistrarea și crearea unui cont personal pe portal , eTwinning fiind un portal de colaborare internațională. De aceea, pentru a putea comunica și lucra împreună cu profesori din alte țări, este necesară cunoașterea unei limbi străine. Punctul de pornire în derularea proiectului este alegerea temei și finalitățile urmărite. Activitățile sînt planificate stabilindu-se limbile în care se comunică, grupa de vîrstă, disciplinele implicate, instrumentele și metodele folosite. Orice proiect cuprinde o microcercetare sau investigație, realizarea produselor finale, diseminarea și evaluarea lor. Locul în care se desfășoară proiectul propriu-zis este platforma Twinspace. Aceasta pune la dispoziția eTwinnersilor o serie întreagă de mijloace pentru colaborare și comunicare: blog, wiki, chat, forum, dar și pentru postare de web content, image gallery, file archive.

Alături de elevii mei am participat la proiecte eTwinning cu tematică variată, fiecare dintre ele vizând formarea și dezvoltarea unor competențe din arii variate sau rezolvarea unor aspecte problematice la nivelul învățării. Pornind de la realitatea faptului că în societatea contemporană tinerii se confruntă cu o semnificativă penurie de modele inspiraționale , am derulat împreună cu parteneri din Turcia și Albania, proiectul *Inspiring Life Journeys* care a avut drept scop prezentarea și promovarea unor personalități de renume precum Ecaterina Teodoroiu, Maica Tereza sau Mohamed Atatürk care să ofere liceenilor autentice puncte de reper în dezvoltarea personală. Pe lângă acest proiect, am mai desfășurat încă două proiecte cu titlurile *Happy at School* (scopul fiind acela de a promova starea de bine, de wellbeing a copiilor la școală) , precum și *Cultural Heritage against Climate Change* (care a urmărit coștientizarea varilor de patrimoniu UNESCO și a efectelor schimbării climatice asupra acestora).

Activitățile variate din proiect au îmbinat metodele tradiționale cu cele moderne, centrate pe elev, s-a lucrat în grupe, pe echipe, în perechi, punând accent pe obținerea performanței dorite și pe atingerea obiectivelor propuse, tinându-se cont și de particularitățile elevilor și de experiența de învățare. Metodele folosite conversația, explicația, lucrul în grup, învățarea pe bază de proiect, jocul, dramatizările, au stimulat interesul elevilor pentru proiect, dezvoltarea gândirii critice și libertatea de exprimare. Părinții au fost implicați în fiecare etapă a proiectului, susținând toate demersurile curriculare și extracurriculare.

Proiectul a avut un caracter crosscurricular, reușindu-se integrarea activităților proiectului în curriculum, în programa disciplinelor după cum urmează:

- arte vizuale și abilități practice – copiii au învățat tehnici de creație plastică, au creat afișe sau produse din materiale reciclabile, au organizat expoziții;
- limba engleză – au învățat cum să comunice eficient, să scrie corect, să citească, respectiv să redacteze mesaje sau scrisori;
- științe – au identificat informații geografice despre partenerii de proiect;
- educație civică – elevii au luat decizii și au votat, au învățat să respecte părerea colegilor;
- joc și mișcare – au fost create jocuri pentru partenerii din proiect sau au participat la jocurile propuse.

Având în vedere cele de mai sus proiectul a fost o reală oportunitate de a aplica metode de învățare integrată, pentru dezvoltarea competențelor care sunt parte a curriculumului în țara noastră.

Proiectul a creat cadrul pentru dezvoltarea relațiilor la nivel european, dar și pentru consolidarea relațiilor la nivelul școlii. Etapele de lucru ale proiectului au fost stabilite atât de către fondatori, cât și de colaboratori. Toate activitățile au urmat un calendar și fiecare partener a contribuit coordonând clasele/ grupuri de elevi cu vârste sau experiențe diferite. Cele mai importante activități au fost:

- Activități de cunoaștere a partenerilor de proiect;
- Propunere de logo și poster – votarea celui mai reprezentativ;
- Activități speciale (Ziua Europei, activități outdoor, Ziua siguranței pe internet, activități pentru Crăciun și Anul nou, etc);
- Videoconferințe;
- Personaje îndrăgite;
- Pagina de reuniune a elevilor, paginile speciale ale școlilor;
- Realizarea produselor preconizate;
- Sondaje adresate părinților, elevilor sau profesorilor;

- Evaluare. Diseminare. Concluzii.

Cu sprijinul cadrelor didactice, elevii au realizat lucrări comune folosind Power Point, YouTube, Tricider sau Mentimeter Answers. Jigsawplanet (pentru puzzle pe baza unor desene), iar filmulețele folosind Animoto. Elevii au fost provocați să joace random-name-picker sau puzzle-uri propuse de parteneri, ori să vizioneze filme. Copiii au folosit telefoane și tablete pentru a realiza fotografii. Pentru realizarea publicațiilor au fost folosite aplicații cum ar fi issuu.com/ home/ publisher și joomag.com. DE asemenea, au mai folosit aplicațiile Canva și Chatterkid.

Participarea la aceste proiecte a însemnat atât pentru mine, cât și pentru elevii mei o mare oportunitate și provocare, o experiență inedită de învățare, dar și o nouă practică educativă menită să stimuleze creativitatea copiilor și motivația acestora.

COPILĂRIE ȘI JOC – LIBERTATE ȘI LIMITĂ ÎN LUMEA LUDICĂ

Prof. Dr. Pașcu Marinela
Cercetător independent
Colegiul Tehnic „D. GHIKA”

Abstract:

Lucrarea evidențiază principalele teorii și direcții de cercetare ale conceptului de ludic în literatură, subliniind și potențialul lor de sensuri și semnificații. Cuvinte cheie: ludic, joc, literatură, copilărie estetică

Într-o lume în care a citi a devenit un fenomen mai rar decât a scrie, în care eseul admirativ paralizează spiritul critic și capătă statut de mod de existență, iar filosofia și literatura își dispută dreptul de a ajunge la esențe, ne întrebăm dacă nu cumva abordarea unui subiect precum ludicul este un act îndrăzneț și pândit de eșec. Inclusă în sfera acestui concept cu sens larg literatura se anunță a fi plină de disponibilități semantice, iar riscul de a imprima demersului critic o notă desuetă este în mod considerabil redus.

Individual sau colectiv, jocul este o activitate care pare să se detașeze aproape prin definiție de normele vieții cotidiene. A juca înseamnă a sfida regulile care guvernează existența comună. Cu toate acestea, jocul nu poate exista fără raportare continuă la realul social pentru că, pe de o parte îl transformă adesea, iar pe de alta, în formele cele mai puțin raționale ale oricărei culturi se pot identifica elemente de fantezie, care incită chefurile de a juca. Conceput astfel, jocul pare să deformeze cultura. Totul derivă din joc și totul poate deveni joc. Blaise Pascal situează jocul în sfera divertismentului, ca antidot la plictiseală, dând iluzia unei libertăți obținute prin raportare la propriile ei determinări. Libertate, ficțiune, situare dincolo de viața curentă, lipsa unui scop în sens pragmatic, subordonarea față de anumite reguli, evidența relațiilor de complicitate stabilite între participanți sunt coordonatele ideii de joc. Johan Huizinga sintetizează: „o luptă pentru ceva sau o reprezentare a ceva.”¹ Roger Caillois adaugă definiției termenii *enjeu* și *hazard* stabilind o clasificare în funcție de atitudinea dominantă a jucătorilor și evidențiind conținutul arbitrar al jocului, idee ce s-ar opune ipotezei privind latura lui sacră. În joc nu există tensiunea lăuntrică a sacrului, jocul odihnește și destinde, este locul libertății absolute, are așadar o existență profană. Roger Caillois propune o perspectivă dublă asupra jocului: sacră și profană. El sistematizează

¹ Huizinga, Johan, *Homo ludens, Încercare de determinare a elementului ludic al culturii*. Tradus din limba olandeză de H. R. Radian, *Prefață* de Gabriel Liiceanu, București, Ed. Univers 1977, p.110.

jocurile clasificându-le în două mari categorii: *paidia* și *ludus*, fiecare având două subtipuri: *agôn*, jocurile de tip întreceri sportive (greaca clasică are verb pentru “a juca” – *agonízo* și substantiv – *agónas*), *alea*, jocurile de noroc, *mimicry*, jocurile bazate pe imitație și *illinx*, jocurile din parcurile de distracții: competiția – *agôn*, hazardul – *alea*, simulacrul sau părelnicul – *mimicry* și provocarea unei amețeli deliberate – *illinx*.² Pe de altă parte, Caillois consideră că jocul este o activitate liberă, căci nu există constrângere în joc, care și-ar pierde altfel natura de divertisment; izolată, fiind circumscrisă în limite prealabil fixate de timp și spațiu și supusă convențiilor care suspendă legile ordinare și le impune, cel puțin o vreme, pe cele proprii, imprecisă, întrucât derularea ei nu poate fi prevăzută, iar inventivitatea și inițiativa jucătorului sunt esențiale pentru buna ei desfășurare, neproductivă, căci nu îmbogățește pe nimeni, deși poate pune în circulație bunuri sau alte valori materiale, fictivă fiind însoțită de o accentuată conștiință a irealității sale, desigur, asumată, în raport cu viața curentă.

Criteriul acestei clasificări este modul în care omul se raportează la joc. Jocurile agonistice, scrie Nicolae Manolescu³, “sunt competiții de agilitate și forță, fizică sau intelectuală în care jucătorul e activ și în care depinde de el ca să câștige”. Jocurile aleatoriului sunt cele de noroc, unde jucătorul este condus de jocul său, în care nu poate avea inițiativă decât încălcând regula, adică trișând. *Mimicry* include toate tipurile de spectacol, de la simpla mască de teatru și carnaval. Jucătorul urmărește să fie luat drept altul: adoptă o mască, se deghizează, intră într-un rol. Pura plăcere a jocului identității, a farsei, a înșelării guvernează teatrul. *Mimicry* e mai gratuit în sensul că nu există nici adversar, nici miză. E o defulare mai mult decât o sublimare. Și spre deosebire de *illinx*, care e și el defulator, nu comportă risc. *Illinx* presupune zidul morții, cascadorie, alpinism, parașutism, adică jocul riscului maxim. În *illinx* jocul nu mai e joc, e viața însăși. Și animalul se joacă. Roger Caillois a analizat în eseurile lui mai multe forme de *mimicry* în lumea animală. De exemplu, *agôn* este frecvent în lumea animală în epoca rutului. Sigur că nu este doar joc în aceste lupte, dar în box sau în duel este numai joc? *Illinx*, deasemenea, poate corespunde ciudatelor tentații pe care le au animalele pentru risc sau sinucidere. Singurul fel de joc care rămâne absolut străin lumii animale este *alea*. Hazardul este specific uman.”

Deși se raportează la reguli ferme care-i asigură funcționarea, în orice joc există o certă doză de arbitrar. În spiritul lui Roger Caillois, oare colecționarii ar trebui considerați altceva decât

² Caillois, Roger, *Eseuri despre imaginație*, București, Ed. Univers, 1975, p. 24.

³ Manolescu, Nicolae, *Cărțile au suflet*, Ed. Moldova, Iași, 1996, p. 61.

jucători autentici? Fiecare dintre categoriile menționate plasează individul în raport cu lumea de care vrea să se detașeze prin joc, și implicit, cu alteritatea. Acest raport se poate modifica fie prin retragerea individului din lume și nașterea drept compensație a universului ludic, unde ponderea o deține artificialul – *agôn* și *alea*, fie prin transformarea lui conform imperativelor lumii – *mimicry* și *illinx*. *Agôn* și *mimicry* pot crea forme de cultură (teatru, spectacol, sport), în timp ce *illinx* și *alea* paralizează actanții, proclamând acceptarea pasivă a hazardului sau tulburarea instantanee a simțurilor. Desigur, se pot identifica exemple de interferență, frontierele dintre categorii sunt fluctuante. Jean Cazeneuve observă în Enciclopedia Universalis că, în anumite cazuri, principiul acestor categorii poate fi complicat prin fenomene de substituție sau de identificare.

S-a spus că jocul este garanția libertății, că nu se limitează la copilărie sau la un anumit spațiu cultural, ci are o certă dimensiune ontologică. Despre tabloul lui Peter Bruegel, Jocuri de copii, Gabriel Liiceanu scria în prefața la *Homo Ludens* de Johan Huizinga: „Din tablou se degajă un fel de ostentație ludică și această senzație de prea mult joc (66 experiențe ludice) ne obligă să ne gândim că jocul nu este doar o experiență cu hotare ferme, că deschizând această expoziție a jocului într-un spațiu convențional, Bruegel a avut mai degrabă în vedere o dimensiune a existenței, o realitate care debordează granițele copilăriei, invadând (...) întreaga regiune a ființei umane. Tabloul lui Bruegel nu este un răspuns, este deschiderea unei probleme.”⁴

Psihanalistul Géza Róheim, pornind de la teoria antropologului danez Bolk (1928) consideră că, întrucât omul are o copilărie prelungită față de alte viețuitoare, tocmai această inferioritate biologică antrenează, ca o compensație, superioritatea culturală prin prelungirea ipostazei ludice a ființei.

Herbert Spencer⁵ trasează analogia ludic-estetic evidențiind absența laturii pragmatice. Pe de altă parte, merită luată în considerare distincția individual-colectiv. Căci jucătorul solitar nu este cu adevărat jucător, omul nu are identitate decât raportându-se la celălalt, încadrându-se în social. Doar când individul este membru al unei colectivități jocul devine factor de civilizație. Sau chiar factor soteriologic, de supapă psihologică și de evaziune în condițiile unui regim politic al terorii „nebulia jocului – de cărți de exemplu - îți dă uneori un spor de sănătate mintală ca să nu clachezi în jocurile cele mari care încep, la noi, cum se știe, cu moartea.”⁶

⁴ Liiceanu, Gabriel, *Prefața la Johan Huizinga, Homo ludens*, Ed. Humanitas 2007, p. 7.

⁵ Herbert, Spencer, *Principles of Psychology/Principes de psychologie*, Paris, 1875, pp. 661-671.

⁶ Cosașu, Radu, *Confesiunile unui belotist*, în *Dilema*, nr 543, din 2003, p.11.

Termenul joc se referă la o varietate atât de mare de noțiuni, cu sensuri atât de diferite, încât pare că este puțin probabil să aibă puncte comune. Putem vorbi de jocuri de cărți, de loterie, de fotbal, de bursă, de societate, de cântatul la un instrument muzical etc. De exemplu, Wittgenstein vede în joc o noțiune cu frontiere instabile, utilă în ciuda impreciziei sale.⁷ Pluralitatea disciplinelor interesate de joc: filosofia, psihologia, sociologia, teoria literaturii, antropologia și chiar lingvistica.

În afară de polisemia termenului, problema se complică prin caracterul pluridisciplinar al fenomenului: Huizinga (istorie), Caillois (sociologie), psihologie (Chateau, Freud), Derrida, Ehrmann (filosofie) și lingvistică (Benveniste). Considerat mai vechi decât cultura, cum spune Huizinga, numit alteritatea rațiunii în filosofia occidentală („the other of reason”), jocul face obiectul preocupărilor filosofice și literare încă din antichitate: este prezent în dezbateri în Grecia arhaică (Homer, Hesiod și Heraclit), în teatrul lui Euripide și Aristofan sau la Socrate și Platon. Platon susține că și religia și arta derivă din joc,⁸ făcând analogie între condiția omului și aceea a unui jucător obligat să participe la o competiție ale cărei reguli par obscure și care trebuie să înfrunte un adversar mai puternic decât el, adică pe Dumnezeu. Jocul pe care-l joacă împotriva propriei condiții este jucat în cunoștință de cauză. Abordarea platonice a jocului e văzută din mai multe perspective. Există, bunăoară, un element ludic în însăși forma dialogală a scrierilor platonice: În stilul dialogic al lui Platon vedem ieșirea la suprafață a ludicului dionisiac, concept care stă, în concepția lui, la baza miturilor și a diverselor deghizări care sugerează existența la Platon a unei concepții diferite și mai puțin polarizate asupra jocului. Acesta este, însă, un prim nivel al jocului platonice. De exemplu, Mechthild Nagel⁹ menționează *theologia ludens*, toate acele considerații dezvoltate în jurul tezei platonice, propusă în Legile, cum că menirea omului este “să fie obiectul de joacă al Zeului, și acest lucru, la drept vorbind, este cea mai bună parte din el.”

Pentru a nu fi rănit sau exploatat de către alții omul își ascunde sentimentele și nu-și dezvăluie trăirile decât în situații extreme. Această concepție a dominat secolele și așa a luat naștere teatrul lumii, comedia umană. Într-un mod similar, filosofia lui Hegel este abordată din

⁷ Wittgenstein, Ludwig, *Tractatus logico-philosophicus suivi de Investigations philosophiques*, Paris Gallimard, 1961, p. 50, 53, apud Mechthild Nagel, *Masking the Subject, A genealogy of Play*, Lexington Books, Lanham, Boulder, New York, London, Oxford, 2001.

⁸ Platon, *The Laws of Plato*, Ed. E. B. England, New York: Arno, 1976, p. 803: „Plato argues that both religion and art derive from play and that playful occupation are more important than earnest ones”. Apud Motte, Warren, *Ludics in Contemporary Literature*, University of Nebraska Press, Lincoln & London, 1995, p. 203.

⁹ Mechthild, Nagel, *Masking the Subject, A genealogy of Play*, Lexington Books, Lanham, Boulder, New York, London, Oxford, 2001, p. 6.

perspectiva curioasei teorii a jocului pe care Hegel, după părerea lui M. Nagel, o avansează în Fenomenologia Spiritului. Ideea de joc facilitează înțelegerea unora din principalele teze ale filosofiei hegeliene cum ar fi dialectica și adevărul. Mai mult decât atât, intuițiile hegeliene sunt plasate, elegant, într-un context cultural mult mai amplu și luate drept punct de pornire pentru numeroase alte elaborări care au avut loc, ulterior, în domeniul teoriei jocului: recursul hegelian la joc și seriozitate ca parodie a filosofiei prefigurează tentativele, folosite de artiștii-metafizicieni (Nietzsche, Fink, Gadamer), de a stabili o legătură între polii joc-seriozitate, mai degrabă decât de a-i pune în contrast. Este imposibil de făcut o genealogie a jocului fără a face referire la Elogiul Nebuniei, al lui Erasmus din Rotterdam, la Kant și Schiller (de completat din Nabokov) Apoi, în Epoca Luminilor, Montaigne, Pascal, La Fontaine, La Rochefoucauld, Balzac ne-au învățat să decelăm în comportamentul semenilor noștri și în propriul comportament forme de simulare¹⁰. Temele jocului și ale literaturii se înrudesesc cu altele precum tema lumii ca o poveste, ca narațiune (mundus est fabula), lumea ca teatru (theatrum mundi) sau chiar cu tema vieții ca vis (la vida es sueño). Psihologii privesc jocul din perspectiva determinismului și exclud gratuitatea, căci nu există acțiunii arbitrare la nivelul psihicului uman, ci orice lucru are un scop. Ideea de joc ca achiziție lingvistică face și obiectul preocupărilor lui Freud care consideră că jocul apare în momentul în care copilul începe să vorbească. Până atunci el se joacă cu nonsensul,¹¹ fiind atras de ceea ce este interzis de rațiune. Jocul este astfel o modalitate de a se sustrage presiunii pe care o exercită asupra lui rațiunea critică.¹² Freud insistă pe caracterul irațional al jocului, iar cercetătoarea Elizabeth Sewell afirmă că nonsensul este o tentativă de reorganizare a limbajului potrivit regulilor jocului. Omul învață să vorbească jucându-se, cu scopul de a deprinde strategiile de comunicare, dar în același timp își construiește idiolectul. Pentru om limbajul este un instrument pe care nu îl poate controla. Pentru a reuși să-l stăpânească, el trebuie să se joace cu el. În plus, Freud și discipolii lui consideră că prin joc omul urmărește să obțină o stare de echilibru între

¹⁰ Henriot, Jacques, *Le Jeu*, Paris, Presses Universitaires de France, 1996, p. 7.

¹¹ Sigmund, Freud, *Jokes and Their Relationship to the Unconscious*, trans. and ed. James Strachey, New York, Norton, 1960, p. 128 în Warren Motte, *Ludics in Contemporary Literature*, University of Nebraska Press, Lincoln & London, 1995, p. 12: „Play, let us keep to that name – appears in children while they are learning to make use of words and thoughts together.”

¹² Sewell, Elizabeth, *The Field of Nonsense*, London, Chatto and Windus, 1952, în Warren Motte, *Ludics in Contemporary Literature*, University of Nebraska Press, Lincoln & London, 1995, p. 13: „Whatever the motive may have been which led the child to begin these games, I believe that in his later development he gives himself up to them with the consciousness that they are nonsensical, and that he finds enjoyment in the attraction of what is forbidden by reason. He now uses games in order to withdraw from the pressure of critical reason.”

interior și exterior și că de fapt nu există joc pur, ci mai degrabă activitate intensă, care apropie jocul de muncă.

Gerard Genette descrie literatura ca pe un vast joc combinatoriu într-un sistem preexistent care nu este altul decât limbajul. Literatura este deci acest joc combinatoriu cu posibilitățile propriului material.¹³ Relația dintre joc și achiziția limbii stă și la baza unuia dintre cele mai productive modele teoretice privind ludicul elaborat de Ludwig Wittgenstein, jocul de limbaj fiind noțiunea centrală a analizei sale (*Philosophical Investigations*).¹⁴

Caillois reia unele elemente din teoria lui Huizinga, dar insistă pe aspectul riscului, căci derularea jocului, ca și rezultatul său sunt imprevizibile. El subliniază gratuitatea jocului ca activitate ce nu se concentrează pe producția de bunuri și funcția jocului de a civiliza, de a disciplina instinctele, aducând ordine în lume. Importantă este, totuși, distincția lui Caillois între cele patru tipuri de joc și cei doi poli extremi: ludus, desemnând jocul dominat de reguli și paidia, cel improvizat. Huizinga afirmase că toată cultura derivă din joc, dar multe jocuri și jucării pe care le cunoaștem astăzi par reziduuri culturale. Ele sunt urme ale riturilor străvechi care și-au pierdut funcția socială, politică și religioasă. Din acest punct de vedere, opinia lui Caillois este originală și are caracter universal: jocul este omniprezent în viața umană, fiind considerat atât originea culturii, cât și sfârșitul ei. De exemplu, perspectiva, armonia, poetica sunt reguli ce funcționează în muzică, în pictură, în literatură. Dar odată abandonate se instaurează un joc nou care răspunde altor imperative și presupune alte aptitudini.¹⁵ Caillois identifică convergențe între joc și sărbătoare sau conceptul de sacru. Căci sărbătoarea dă ocazia jocului și evadării din cotidian.

Astfel privite, teoriile și direcțiile de cercetare pe care le deschid teoriile ludicului conțin un imens potential semantic, care poate fi valorificat atât în domeniul analizei literare și stilistice, cât și în domeniul larg și ofertant al teoriilor și practicilor educației.

¹³ Genette, Gérard, *Figures*, Seuil, Paris, 1966, p. 262.

¹⁴ Wittgenstein, Ludwig, *Philosophical Investigations*, New York, Macmillan, 1968, p. 31, 32: „We see a complicated network of similarities overlapping and criss-crossing: sometimes overall similarities, sometimes similarities of detail. I can think of no better expression to characterize this similarities than *family resemblance*; for various resemblances between members of a family: build, features, colour of eyes, gait, temperament, overlap and criss-cross in the same way. And I shall say, games form a family.”

¹⁵ Caillois, Roger, *Le Jeu et les Hommes*, Paris, Gallimard, 1958, p. 137.

LUMEA COPILĂRIEI – UN ALT FEL DE A FI

Prof. dr. Păun Mihaela-Gabriela

Școala Gimnazială Nr. 1, Balș, Olt

a. Fundamentare teoretică

Copilăria este cea mai minunată etapă a vieții. În prima parte, până la vârsta de 3 ani, copilul învață să meargă, să vorbească, apoi în a doua parte, de la 3-10 ani el trăiește cea mai fericită perioadă dominată de naivitate și inocență, în care binele și puritatea dau vieții un farmec aparte.

Încă din secolul al XIX-lea, în literatura română „oamenii mari”, scriitorii, își reamintesc cu drag de lumea specială a copilăriei și creează adevărate bijuterii literare dedicate celor mici și nu numai. În acest sens, putem menționa basmele și poveștile lui Ion Creangă care ne descoperă cu umor univesul copilăriei fericite. În același registru se situează „Amintiri din copilărie” unde năzbâtiile și poznele lui Nică devin reprezentative pentru orice copil și ne creionează cu măiestrie copilăria copilului universal.

Tema copilăriei îl fascinează și pe Barbu Ștefănescu Delavrancea care scrie ciclul de povestiri „Odinioară” unde prelucează motive folclorice cu/despre copii. În acest sens, avem în vedere scrierile: „Neghiniță”, „Bunicul”, „Bunica”, „Departate, departate”, „Palatul de cleștar”, „Sorcovă”, „Sultănică”.

La începutul secolului al XX-lea, Mihai Sadoveanu ne invită într-o incursiune fascinantă în lumea copilăriei, în „Dumbrava minunată” alături de Lizuca sau de personajele din povestirile „Ani de ucenicie” și „Măria sa Puiul Pădurii”. Și Emil Gârleanu de invită în fascinanta lume a celor care nu cuvântă prin schițele și povestirile sale. Asemenea lui, Elena Farago ne sensibilizează prin „Gândăcelul”, „Motanul pedepsit”, „Cățelușul Șchiop”, „Cloșca” și multe altele. La fel de încântător pentru cei mici este și versul lui George Topârceanu în „Balada unui greier mic” sau „Câți ca voi”.

O artă poetică care imaginează poezia ca o întoarcere în sufletul infantil, cu bucuria jocului prin abandonarea cărților mincinoase ce îndepărtează ființa vorbitoare-cugetătoare de natură o practică Atghezi în „Copilărești”. În aceeași notă se situează „Facerea lumii” un poem cosmogonic, copilăros (Arghezi, 1980, 154-164). „Zdreanță” este o prezentă care ne bucură și bucură copilăria oricărui citator. În categoria cărților pentru copii pot fi incluse și „Tablete din Țara de Kutu” (1933), „Cartea cu jucării” (1931), „Ce-ai cu mine, vântule?”, „Pe o palmă de țărână”, „Cărticica de seară”, „Hore”, „Ochii Maicii Domnului” ș.a. Remarcabile sunt poemele în proză care ne fascinează prin universal domestic reliefat cu mare gingășie de poezie și care se afirmă ca adevărate „cronici ale gospodăriei”. „Pe o palmă de țărână” poartă un subtitlu precum „Poveștile boabei și ale fărâmei” și conține niște „bucăți”, „tablete”, „file de jurnal”, „proze” cu substanță românească în stare autentică. Asemenea lui Ion Popescu Brădiceni, considerăm că lumea copilăriei lui Arghezi este „Locuită de o mie de miracole neîncetate” de aceea, „viața pare un basm etern și straniu.”.

O adevărată frescă a copilăriei și adolescenței o regăsim creionată de Ionel Teodoreanu în „La Medeleni” și „Ulița copilăriei”.

b. Parte practică

Când am citit prima dată „Micul Prinț” de Antoine de Saint-Exupéry eram în clasa a III-a. Atunci am crezut că alegerea mea ca lectură este o carte pentru copii. Acum, recitind cartea, am constatat că are un alt farmec, că viziunea micului print depășește inocența copilăriei. Aceasta este cheia cu care deschidem alte lumi. De aceea, cred că reușea micuțului să aibă acces la o lume doar a lui.

Oamenii mari din carte nu au imaginație și nu pot vedea un șarpe care a înghițit un elefant, ci o pălărie, pentru că văd lucrurile deformat față de ochii unui copil care are imaginație și inocență. Tot în acest sens, vulpea, este cea care îl învață că unele lucruri se văd cu „ochii inimii”, nu cu cei ai corpului omenesc. „Nu poți vedea bine decât cu ochii inimii” înseamnă că esența lucrurilor este invizibilă pentru oamenii mari, care nu mai știu să privească, să vadă și să înțeleagă cu inima, adică nu mai știu să se bucure de viață și pierd din vedere lucrurile importante în timp ce aleargă doar după cele considerate de ei „importante”, care se dovedesc a fi aiureli.

Îmi place povestea de prietenie dintre copil și vulpe. Aceasta îl învață că un prieten adevărat este cel care zi de zi se află în preajma ta, te cunoaște și stabilești cu el „legături”, adică descoperiți care sunt lucrurile încântătoare pentru amândoi, ce hobby-uri aveți și cum să petreceți împreună un timp de calitate.

Tot vulpea îl învață că este necesară o pregătire suplimentară pentru întâlnirea cu un prieten. Mai întâi stabilem ziua și ora la care să ne întâlnim, apoi ne pregătim pentru momentul respectiv și suntem atenți la detaliile privind aspectul frumos al nostru ca să fim încântători pentru privirea celuilalt. Și, în tot acest timp, dacă suntem atenți la noi, descoperim emoțiile care ne cuprind înainte de întâlnirea stabilită.

Dacă ai prieteni, nu ești singur. Așa se întâmplă și cu Micul Prinț. La începutul cărții era singur, apoi, după ce o îmblânzește pe vulpe și stabilește o „legătură” cu aceasta, copilul și animalul devin de nedespărțit, deoarece, fiecare este important pentru celălalt.

Înainte de a porni în călătorie, micul prinț învață lecția despre responsabilitate pentru că are grijă de o floare de trandafir care se consideră unică în lume. Pe a șaptea planetă, pământ, el se simte dezamăgit, deoarece găsește aici o grădină plină de trandafiri și își dă seama că cea ce credea că este „fără seamă” nu era adevărat. De asemenea, realizează cât de mica era planeta lui și „lumea” în care trăise.

Tot aici se simte amuzat de ciudățenia oamenilor de pe această planetă care, atunci când vorbesc, repetă ce aud la ceilalți. Așa crezuse el deoarece ecoul îi repetase fiecare cuvânt al său. Ce micuț neștiutor!

Cu toate acestea, micuțul prin toate întâlnirile sale, cu un rege, un vanitos, un bețiv, un businessman, un lampagiu și un geograf realizează cât de specială este planeta lui cu vulcanii, floarea și baobabii care trebuie pliviți. El descoperă pilotului și cititorului frumusețea lucrurilor simple pe care oamenii mari le pierd din vedere.

c. Concluzii

Copilăria este un timp al fericirii, un spațiu al bucuriei continue, în care Realitatea este suspendată, unde este posibil orice. Astfel, Realitatea devin basm și visul realitate. Aș vrea să mai fiu și eu ca micul print, să călătoresc pe alte continente, să descopăr oameni și lucruri noi și să am un animăluț al meu care să mă însoțească pretutindeni și să mă învețe toate lucrurile folositoare în viață.

d. Bibliografie:

Arghezi, T. *Versuri (I)*; ediție și postfață de G.Pienescu, cu o prefață de Ion Caraion, Editura Cartea Românească, București, 1980.

Arghezi, T. *Ce-ai cu mine, vântule?/ Pe o palmă de țărână*. Proze, prefață de Mircea Tomuș, ediție de G.Pienescu, Editura Minerva, București, B.P.T. 1970.

Birch, A. *Psihologia dezvoltării*, Editura Tehnică, București, 2000.

Boțiu, V., Mihailiuc, H. *Copilul și lumea sa*, Editura de Vest, Timișoara, 1993.

Debesse, M. *Psihologia copilului de la naștere la adolescență*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970. De

Saint-Exupery, A. *Micul Prinț*, Editura Norii, New York, 2001. Disponibil: [Micul Print - Antonie de Saint Exupery \(scoalalucafarul.ro\)](http://MiculPrint-AntonieDeSaintExupery(scoalalucafarul.ro)).

Leroy, G. *Dialogul în educație*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974.

Popescu Brădiceni, I & Bistreanu, I. „Poezia pentru copii a lui Tudor Arghezi (I)” în *Gorjeanul*, 24 iulie 2017. Disponibil: <https://gorjeanul.ro/poezia-pentru-copii-a-lui-tudor-arghezi-i/>

Șchiopu, U., Verza, E. *Psihologia vârstelor, ciclurile vieții*, E.D.P., R.A., București, 1995.

Vincent, R. *Cunoașterea copilului*, E.D.P., București, 1972.

Liceul Teologic – poartă spre cunoaștere și artă

PAVĂL IOANA – elevă în clasa a IX-a la Liceul Teologic Ortodox
”Cuvioasa Parascheva” Agapia, județul Neamț

La sfârșitul clasei a VIII-a, când am părăsit cu lacrimi dulci cea mai mare și mai plină de frumos școală de pe pământ, am pășit cu emoții într-o nouă lume misterioasă, despre care știam atât de puțin, dar care promitea atât de mult visului meu...Liceul Teologic.

De la primul pas m-a întâmpinat pacea locului din inima pădurii aurii...Noian de șoapte tainice s-au înghesuit adânc în inima mea...până la limita dintre cer și pământ din visul meu verde... Pășisem pe urmele rugătorilor patriei noastre... Talpa mea se alina de dulcele har al luminii pădurii!

Mă gândeam că va trebui să întru în mănăstire ca să învăț slovele cărților... însă căminul care avea să-mi devină casă era mult mai departe și Liceul Teologic era în afara mănăstirii și aștepta modest copile frumoase, vesele și muncitoare ca să le împărtășească din preplinul a 75 de ani de existență, nemaipunând la socoteală anii în care a fost desființat, din cauza presiunii sistemului comunist din țara noastră.

Pornind de la premisa că liceul este instituția care se suprapune peste o vârstă plină de entuziasm și potențial, consider că pentru mine, acest prim an de liceu, a fost o perioadă cu contribuții incontestabile la tot ce înseamnă formare ca fiu al unui viitor demn de mărire, dar și dezvoltare, întrucât am învățat atât conținuturi teoretice aprofundate, cât și necesitatea întrebărilor, dezbaterilor, confruntărilor de perspective și conversațiilor euristice. Cel mai mult m-a impresionat faptul că fiecare sărbătoare din calendar și fiecare moment deosebit de peste an este o serbare artistică, un festin la care se încununează roadele muncii artistice ale elevelor Seminarului. Nu ai timp să cunoști plictiseala, nu ai timp să cunoști nici ritmul lent al munților, că ziua e plină de învățat în clasă și la meditații, de repetiții la corul Părintelui Profesor de muzică psaltică, apoi alte repetiții la corul Doamnei Profesoare de muzică, de munca la picturile pentru expozițiile săptămânale cu tablouri pe pânză ale Părintelui Profesor de desen -ce face și din piatră un mic pictor!, de învățat la engleză, deoarece Domnul Profesor nu te lasă să amâni cu nimic cele 3 ore de limba engleză pe săptămână, de buchisit la liturgică, deoarece Părintele Profesor ține să știm rânduiala bisericească ca la carte. La toate acestea se adaugă temele zilnice la limba română, logică, geografie, fizică, chimie, matematică, istorie, franceză, IBOR, Noul Testament, Vechiul Testament, biologie și nu în ultimul rând la sport. Doamna Dirigintă aduce culoarea fiecărei zile și ne încarcă de frumos, la fel ca și chipul ei de copil. Interdisciplinaritatea cere implicare și muncă și accentuează valorile prin toate momentele artistice, piesele de teatru, proiectele, excursiile tematice și excursiile pentru susținerea spectacolelor, prin participarea la olimpiade și concursuri școlare, prin apartenența la cluburi de dezbateri ca metodă de educație. Am avut oportunitatea de a testa ce înseamnă dorința prin activitățile extrașcolare, perfecționism, prin participări diverse, creativitate, responsabilitate și seriozitate. Prin muncă constantă am reușit să cunosc fapte minunate, lucruri și oameni de înaltă ținută.

Aceste abilități învăluite impresiile mele despre primul an din școala adolescenței, Liceul Teologic Ortodox, fundamentând, probabil, viitorul statut din societate. Există reguli clare și tradiții semnificative, există rutine, scrise și nescrise, care întăresc sentimentul de apartenență la o instituție preocupată de scopul său. Cuvintele mari, unele cu aromă englezească, vehiculate în noul limbaj al școlii de azi (de exemplu coaching !!), pe baza cărora am construit proiecte și spectacole au fost infuzate în mod natural în viața mea din acest an școlar, în tot ce făceam. Noi suntem ”eleve practicante” și la slujbele religioase, participând constant la Sfintele Liturghii. Ne dezvoltăm în afara etichetelor de astăzi, serios și responsabil, ne încadrăm firesc în naturalețea unui act de formare asumat, înțeles diferit de tumultul unei lumi digitalizate.

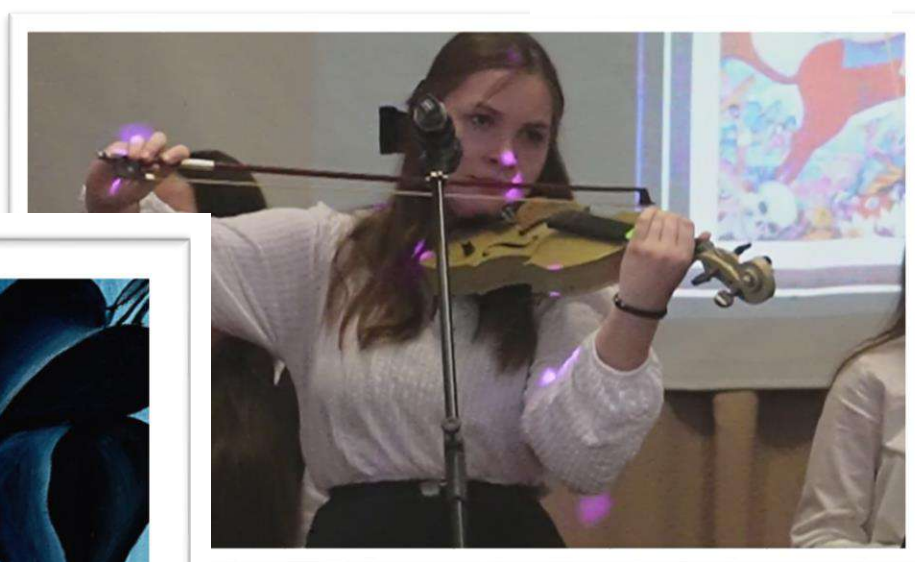
Acum puțin timp, când Liceul Teologic a organizat cursurile de Consilier Vocațional, Doamna Director a dăruit atât de generos din munca susținută a fiicelor acestui liceu, care adună permanent aerul dulceag-vesel, specific, probabil, tuturor liceelor de acest profil.

Așa că, fără a înșira metodic (așa cum am învățat în anii de gimnaziu) contribuțiile acestei școli la formarea mea în numai un an de zile, mă simt nevoită să recunosc această subiectivitate auto-îngăduită a analizei. Știu că timpul are marea capacitate de a lăsa momentele frumoase să ocupe întreg spațiul memoriei afective. Și mai știu că melancolia caldă – evidentă și de neignorat – care învăluie impresiile despre primul meu an din școala adolescenței îmi dau curajul să afirm că am pășit pe drumul cel drept al inimii mele, deoarece mă învață să trăiesc curat, să ascult, să fiu consiliată, să respect „litera scrisă”, să scriu un eseu, un referat, o carte. Am învățat să citesc printre rânduri și să interprez lucruri, texte, fapte, oameni, să construiesc și să respect prietenii și relații.

Evident, de-a lungul timpului, au fost și schimbări. Îmi place să cred că am păstrat tot aerul boem pe care l-am căpătat în școala generală și am încă dorința timpului fără sfârșit când alergam să citesc pe unde apucam cărți de tot felul. Locul lecturii-prietene de atunci a fost luat de rânduiala care formează, locul compunerii a fost luat de misiuni concrete. Însă, în această nouă lume rigidă, prea „alergată”, primii mei pași în liceu reprezintă un tip de sensibilitate pe care mi-l permit să-l evoc și să îi acord spațiu de manifestare! Și asta pentru că, pentru mine, liceul... contează!

“Scopul educației este transferul de flacăra.”
Vasile Ghica

”Baza oricărei formații intelectuale, civice, morale, trebuie pusă în anii școlii primare.”
Ștefan Augustin Doinaș

INTEGRAREA NOILOR EDUCAȚII ÎN OFERTA CURRICULARĂ A GRĂDINIȚEI

**Prof.înv.preșcolar:Pena Liliana
Prof.înv.preșc.: Potîng Alina Elena
Grădinița P.P. Nr.36, Timișoara, Timiș**

ARGUMENT

Într-o societate care se schimbă în permanență este necesară o școală , care să răspundă nevoilor indivizilor de schimbare și adaptare la aceasta. Predarea în varianta tradițională axată pe profesor și transmiterea de informații de la acesta către elevi ,reprezintă un proces depășit, care nu aduce nimănui beneficii, dacă este păstrat totuși.

Lumea contemporană dezvoltă problematice multiple și complexe, având caracter mai degrabă globalist , decât naționalist, fapt ce face posibilă migrația populațiilor în diverse direcții. Astfel este necesar ca tânărul absolvent să aibă la terminarea școlii un calup de competențe , care să-l ajute în integrarea sa în societate .

Totuși există o soluție care ,să raspundă exigențelor valorilor contemporane prin formula „noilor educații' corespunzătoare unei schimbări de paradigmă a actului educativ, datorită viziunii sale inovatoare de a pune individual în situații noi, schimbătoare.

În documentele UNESCO din anii '80 sunt menționate ca „noi educații' ,acestea având noi componente ale educației sau noi tipuri de conținuturi: educația ecologică; educația pentru pace și bună înțelegere; educația pentru participare și democrație; educația în materie de populație; educația pentru o nouă ordine economică; educația pentru schimbare și dezvoltare; educația pentru comunicare și mass-media; educația nutrițională; educația economică și casnică modernă; educația pentru timp liber. La acestea se pot adăuga: educația pentru tehnologie și pentru progres; educația interculturală; educația specială.

În curriculumul școlar se poate introduce oricare dintre acestea,iar un argument care sprijină această afirmație este faptul că aceste educații abordează probleme de actualitate și situații de care ne lovim în prezent, fapt care le face foarte atractive pentru elevi.Aceștia pot să le studieze prin cooperare între ei,încușându-se dezvoltarea relațiilor interpersonale,iar evaluarea putându-se face prin stabilirea unor criterii de comun acord.

În grădiniță se poate implementa cu succes un opțional , care are ca subiect sănătatea și igiena. Eu am aplicat la grupa mijlocie opționalul „**MĂ ÎNGRIJESC DE MIC, SĂ FIU MARE ȘI VOINIC**”, care are în vedere abordarea a două dintre noile educații enumerate mai sus și anume **EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE** și **EDUCAȚIE PENTRU PETRECEREA ACTIVĂ A TIMPULUI LIBER**.

Temele opționalului sunt programate săptămânal, iar din când în când sunt prevăzute ieșiri în locații de interes pentru copii(cabinet medical, dentist) sau în aer liber(parc,pădure, etc). De asemenea opționalul acoperă mai multe domenii :Domeniul Știință, Domeniul Limbă și comunicare, Domeniul estetic și creativ, Domeniul psiho-motric.

COMPETENTE GENERALE:

Domeniul Știință

- Cunoașterea noțiunilor legate de corpul uman în vederea dezvoltării armonioase a organismului.
- Formarea și consolidarea deprinderilor de igienă, de odihnă și recreere.
- Educarea deprinderilor de a păstra curate și în bună stare îmbrăcămintea, precum și dotările colective ale grădiniță

Domeniul estetic și creativ

- Formarea unor aptitudini, priceperi și deprinderi specifice picturii în vederea educării unei atitudini pozitive față de domeniul estetic-creativ și față de artă în general.
- Realizarea unor corespondențe între diferitele elemente de limbaj plastic și forme, obiecte din mediul înconjurător (natură, artă și viața socială).
- Stimularea expresivității și creativității prin desen

Domeniul Limbă și comunicare

- Dezvoltarea expresivității și creativității orale, și educarea unei exprimări corecte din punct de vedere fonetic, lexical;
- Receptarea unui text care i se citește ori i se povestește, înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive și estetice ale acestuia.

Domeniul psiho-motric

- Formarea deprinderilor de alimentație rațională și de desfășurare de exerciții fizice în vederea menținerii sănătății.
- Educarea actului respirator voluntar
- Dezvoltarea capacității motrice generale
- Familiarizarea cu elementele specifice gimnasticii ritmice

COMPETENȚE SPECIFICE:

Domeniul Știință

- Cunoașterea schemei corporale umane.
- Cunoașterea alimentelor care mențin sănătatea organismului, diferențiindu-le pe cele dăunătoare.
- Cunoașterea principalelor reguli de igienă personală, dovedind aceasta și prin folosirea din proprie inițiativă a obiectelor sanitare personale.
- Înțelegerea necesității curățeniei, păstrându-și curate corpul, hainele, camera.
- Formarea unui comportament sanitar activ și responsabil care să permită manifestarea unei conduite adecvate și creativității.
- Formarea deprinderilor igienico-sanitare corecte.
- Participare cu plăcere la acțiuni (jocuri) organizate pentru realizarea educației pentru sănătate.

Domeniul estetic și creativ

- Recunoaște elementele de limbaj plastic;
- Compunerea în mod original și personal a spațiului plastic, utilizând materiale și instrumente de lucru;

- Evaluarea produselor copiilor și autoevaluarea lucrării proprii.

Domeniul Limbă și comunicare

- Participarea la activități atât ca vorbitor cât și ca auditor
- Îmbogățirea vocabularului cu expresii literare
- Receptarea unui text care i se citește sau povestește.

Domeniul psiho-motric

- Perceperea exercitiului demonstrat executându-l în ritmul impus;
- Executarea unor variante de mers și alergare asociat cu ritmul melodic auzit;
- Asocierea variantelor de mers și alergare diferitor mișcări de brațe: duceri, balansari, arcuir, rotiri, etc.

RESURSE UMANE

- Cadrele didactice ale grupei;
- Copiii preșcolari ai grupei
- Părinții copiilor;
- Cadre medicale: medic pediatru, asistentă medicală, stomatolog, farmacistă;

RESURSE MATERIALE

- materiale didactice din dotarea grădiniței sau procurate de educatoare;
- materiale diverse aduse de părinți, copii;
- cabinete medicale și farmacie;
- material didactic: tablă magnetică, tablă cu suport de hârtie, pliante, material asigurate de medici;
- suport logistic asigurat de colaboratori.

BIBLIOGRAFIE :Butnari N.,Noile Educații-Suport de curs,CEP USM,Chișinău,2007

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLARAR: PESCARU
ELENA- CLAUDIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”I. GERVESCU” SĂVINEȘTI, JUD.
NEAMȚ

GRUPA: Mare

TEMA: “Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

SUBTEMA: “Copilărie fericită”

TEMA ZILEI: “Copilărie fericită”

DOMENIUL EXPERENȚIAL: Estetic și creativ

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate artistico-plastică

TEMA ACTIVITĂȚII: „Copilărie fericită”

MIJLOC DE REALIZARE: Desen din imaginație

TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare priceperi, deprinderi

FORMA DE ORGANIZARE: Pe grupuri, frontal, individual

EVALUAREA: Continuă

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Stimularea expresivității și a creativității prin desen, relizarea unor corespondențe între diferitele elemente de limbaj plastic și elemente din mediul înconjurător(natură, viață socială).

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

1. Cognitive:

O₁- să denumească materialele și instrumentele de lucru pentru desen;

O₂- să redea liber teme plastice specifice desenului;

O₃- să lucreze atent, corect, îngrijit, respectând indicațiile educatoarei;

O₄- să-și aprecieze atât propria lucrare cât și pe ale colegilor;

2. Psiho- motorii:

O₅- să mânuiască corect materialele puse la dispoziție;

O₆- să adopte o poziție corectă la masa de lucru conform indicațiilor primite;

3. Afective:

O₇: să manifeste interes pentru activitate;

O₈: să exprime sentimente de bucurie, satisfacție, mulțumire în legătură cu activitatea desfășurată.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, observația, exercițiul, expunerea, analiza lucrărilor, brainstormingul, „Turul galeriei” .

MATERIAL DIDACTIC: coli albe de desen aplicate pe coli colorate format A4, acuarele, creioane colorate, ecusoane colorate, stimulente, CD .

RESURSE:

TEMPORALE: 30-35 minute

BIBLIOGRAFICE:

- Lovinescu Alexandrina. V (1967). *Metodica predării desenului și modelajului în grădinița de copii*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- Ruiu Georgeta. *Metode interactive de grup*. Editura Arves.
- „Curriculum pentru învățământul preșcolar 3-6/7ani” - 2008
- *Laborator preșcolar- ghid metodologic*, ediția a II-a, - editura V&Integral, București, 2002

Nr. Crt.	Eveniment didactic	Conținut instructiv- educativ	Strategii didactice		Evaluare
			Metode și procedee	Material didactic	
1.	Moment organizatoric	<p>Se vor asigura condițiile unei bune desfășurări a activității:</p> <ul style="list-style-type: none"> - aerisirea sălii de grupă; - pregătirea materialului didactic; - împărțirea sălii de clasă în două: una, unde mesele sunt aranjate ca pentru activitate, iar alta, unde vor fi așezate pernuțe pe jos , loc în care se va desfășura prima parte a activității; - introducerea copiilor în sala de clasă. <p>Copiii își coordonează comportamentul în funcție de situația dată.</p>			
2.	Captarea atenției	<p>Copiii vor fi invitați pe pernuțe, iar educatoarea le povestește despre un telefon primit cu o seară înainte de la un prieten pictor.</p> <p style="text-align: center;">„Dragi copii,</p> <p>Aseară, am primit un telefon de la un bun prieten care este pictor. L-am simțit din voce că era foarte supărat și după multe insistențe mi-a mărturisit motivul supărării sale.</p> <p>Voia să deschidă o expoziție cu desene ale copiilor, tot pentru copii, dar unul dintre pereți i-a rămas gol. Dacă ar mai avea câteva desene , ar putea deschide expoziția.</p> <p>Fără să stau pe gânduri, i-am spus că astăzi voi veni la voi și că aș putea să vă rog să-l ajutați, deoarece voi sunteți niște copii foarte talentați și gata oricând să sară în ajutorul celorlalți.</p>	Expunerea	Scisoarea de la Zâna Poveștilor	

		- Sunteți de acord?" Copiii sunt de acord să îl ajute pe pictor.			
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Dacă voi sunteți de acord să îl ajutăm pe pictor, eu m-am gândit ca astăzi la activitatea artistico- plastică să realizăm împreună un tablou intitulat "Copilărie fericită" folosind creioanele colorate. Încercați să lucrați cât mai frumos și îngrijit, folosind culori vii reprezentând trăirile voastre. Copiii ascultă și receptează.	Explicația		
4.	Reactualizarea cunoștințelor	Se va realiza printr-o scurtă conversație cu copiii: - Copii, voi știți ce se sărbătorește la 1 Iunie ? - Știți de câte culori sunt pieile oamenilor? Copiii răspund la întrebări. Pentru a ne reaminti toate acestea, eu vă voi arăta o carte cu imagini ce reprezintă copii de pe întreg Pământul..	Conversația Observația		Continuă
5.	Prezentarea materialului și dirijarea învățării a)inițierea materialului distributiv b) explicarea procedurii de lucru	Copiii li se explică faptul că vor lucra individual, după care sunt rugați să se așeze fiecare acolo unde dorește. După ce copiii s-au așezat, se trece pe la fiecare pentru a li se da planșa suport și li se explică ce au de făcut. - Ce ați primit pe măsute? - Ce culori trebuie să folosiți? Copiii răspund întrebărilor puse de educatoare. Copiii privesc cu atenție planșele model dar, li se explică faptul că ei nu trebuie să le reproducă ci doar să le admire, iar pe planșa lor să redea din imaginație ceea ce reprezintă pentru ei o copilărie fericită. „Pentru a obține niște lucrări reușite trebuie să lucrați cât mai frumos , corect și îngrijit. Copiii ascultă și receptează.	Observația Conversația Observația Explicația	Planșa suport, creioane colorate	
		Înainte de a începe lucrul, se vor executa câteva exerciții			

6.	Obținerea performanței	de încălzire a mușchilor fini ai mâinii, cu ajutorul unor versuri foarte frumoase și sugestive: „Cântăm la pian, Ori spălăm un geam. Facem cozonac, Înnotăm pe lac. Mâinile frecăm Și le scuturăm, Fruce adunăm Și aplaudăm.” Copiii execută mișcările sugerate de textul poezioarei.	Exercițiul	Planșa suport, creioane colorate	Aprecieri verbale
	b) realizarea propriuzisă a lucrării	Le voi ura copiilor "Spor la lucru!", și îi voi supraveghea, îndrumându-i pe cei care întâmpina dificultăți cu explicații suplimentare. Îi voi anunța să se pregatească să încheie lucrarea (cu trei minute înainte de final). Se asigură un fond muzical reconfortant.	Munca independentă		Aprecieri verbale și individuale
7.	Asigurarea retenției și a transferului	Li se cere copiilor să înceteze lucrul, fiind invitați să-și aducă fiecare lucrarea în mijlocul clasei, pe covor, le vor admira și se vor aplauda unii pe alții.	„Turul galeriei”		Aprecieri verbale
8.	Evaluarea activității	Se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de lucru, se va cânta cântecul "O lume minunată" cu suport audio, după care copiii vor fi recompensați cu stimulente.		Stimulente	Aprecieri verbale Stimulente dulci

Importanța dezvoltării proiectelor eTwinning la grădiniță

Dezvoltarea de proiecte eTwinning la nivel de grădiniță poate fi extrem de benefică din mai multe motive.

Proiectele eTwinning le permit copiilor de grădiniță să interacționeze cu copii din țări și culturi diferite. Această expunere la o vârstă fragedă ajută la stimularea conștientizării și înțelegerii culturale.

Interacțiunea cu copiii care vorbesc diferite limbi poate încuraja dezvoltarea limbajului la grădinițe. Ei pot prelua expresii și cuvinte de bază de la colegii lor, ceea ce le poate îmbunătăți abilitățile lingvistice.

În lumea digitală de astăzi, este important ca cei mici să dezvolte abilitățile de alfabetizare digitală de la o vârstă fragedă. Proiectele eTwinning implică adesea utilizarea diverselor instrumente și platforme digitale, ceea ce îi ajută pe copiii de grădiniță să se familiarizeze cu tehnologia într-un mediu sigur și supravegheat.

Colaborarea cu colegii din diferite țări încurajează munca în echipă și abilitățile de comunicare. Copiii de grădiniță învață să-și exprime ideile, să asculte pe alții și să lucreze împreună pentru a atinge obiective comune.

Proiectele eTwinning oferă preșcolarilor o perspectivă globală, expunându-i la diferite moduri de a gândi, de a trăi și de a învăța. Acest lucru le poate lărgi orizonturile și îi poate ajuta să dezvolte o viziune mai deschisă asupra lumii.

Multe proiecte eTwinning implică sarcini creative și activități de rezolvare a problemelor. Implicarea în astfel de proiecte stimulează creativitatea copiilor și abilitățile de gândire critică, pe măsură ce explorează idei și soluții noi împreună cu colegii lor.

Proiectele eTwinning implică adesea părinții în diverse aspecte, cum ar fi schimbul de informații, colaborarea la activități sau chiar participarea la întâlniri virtuale. Acest lucru întărește legătura dintre părinți și educația copiilor lor și promovează implicarea activă în călătoria lor de învățare.

În general, proiectele eTwinning la nivel de grădiniță oferă o experiență de învățare bogată și captivantă, care depășește limitele tradiționale ale clasei, pregătind copiii pentru lumea interconectată și diversă în care vor crește.

Grădinița noastră este partener într-un proiect eTwinning „Wondering into a fairytale” în cadrul căruia fiecare participant a prezentat o poveste autohtonă tradusă în limba engleză, apoi ceilalți membri au selectat povestea unui partener străin și au prezentat-o copiilor lor în limba maternă.

Următorul pas a fost întâlnirea online pe platforma ZOOM unde copiii din țările partenere, a căror poveste a fost aleasă, s-au salutat, au cântat sau au dansat pentru colegii lor. Membrii proiectului, au postat pe platformă, pentru copii parteneri, diferite puzzle-uri sau jocuri interactive on-line cu personajele poveștii postate. Copiii au avut posibilitatea să se joace și să își consolideze anumite cunoștințe despre personajele din poveste în același timp fiindu-le stimulate creativitatea și curiozitatea.

La finalul proiectului, fiecare partener își alege o modalitate de a prezenta povestea aleasă prin diferite forme: joc de rol, teatru cu umbre, Covorul povestitor, dramatizare, etc.

Lumea copiilor este caracterizată de magie, de lucruri frumoase, de bunătate infinită, de idoli, de eroi, de joc și joacă... Poveștile, prin mesajele pe care le transmit, reușesc să ajungă fix în centrul de comandă al imaginației copilului și îl ajută pe acesta să ia contact cu lumea complexă din jurul său, o lume care este guvernată de principii și reguli. La rândul său, va fi nevoit să le preia și să le pună în practică pentru a reuși să își creeze propriul model de viață.

Scopul acestui proiect este de a promova poveștile tuturor țărilor partenere știind că poveștile trezesc în copii dorința de cunoaștere, care îi va susține în creșterea lor de-a lungul întregii vieți, dar și imaginația care îi va duce în direcții noi și nebănuite.

MISTERUL COPILĂRIEI

Petre Mihaela, Profesor psihopedagogie specială,
C.S.E.I., Com. Filipeștii de Târg, Jud. Prahova

Perioada copilăriei este plină de imaginație, aventuri și descoperiri. În această perioadă, totul pare posibil, iar granițele dintre realitate și fantezie sunt neclare și fascinante. Iată câteva aspecte care definesc lumea magică a copilăriei:

1. Imaginația nelimitată. Copiii au capacitatea de a transforma obiectele și situațiile cele mai banale în ceva extraordinar. O cutie de carton poate deveni o navă spațială, iar o pătură întinsă pe podea poate fi un castel fermecat. Pot imita obiecte, acțiuni care nu sunt prezente pentru a-și continua jocul. Nimic nu le stă în calea jocului lor, chiar dacă nu au la îndemână lucrurile de care au nevoie le pot, foarte ușor înlocui.

2. Povești și basme. Poveștile și basmele joacă un rol crucial în dezvoltarea copilăriei. Ele nu numai că oferă lecții morale, dar și stimulează creativitatea și dorința de aventură. Fie că este vorba de poveștile spuse de bunici, cărțile citite sau desenele animate, acestea creează o lume în care orice este posibil.

3. Prieteni imaginari. Mulți copii au prieteni imaginari care le țin companie și îi ajută să exploreze și să înțeleagă lumea din jurul lor. Acești prieteni sunt adesea confidenți și tovarăși de joacă în momentele de singurătate.

4. Jocurile de rol. Jocurile de rol sunt esențiale în copilărie, permițând copiilor să își asume diferite identități și să exploreze diverse situații. Fie că se joacă de-a doctorul, de-a vânzătorul, de-a detectivul sau de-a super-eroul, aceste jocuri dezvoltă empatia și înțelegerea socială. Dacă adulții sunt atenți la aceste jocuri pot chiar rezolva probleme comportamentale ale acestor copii.

5. Natura ca teren de joacă. Pentru mulți copii, natura este un spațiu magic în care pot explora, descoperi și învăța. Pădurile, parcurile și grădinile oferă un cadru perfect pentru aventuri și descoperiri. Jocurile în aer liber, cum ar fi ”de a v-ati ascunselea”, șotronul sau fotbalul, oferă copiilor oportunitatea de a-și consuma energia, de a învăța reguli și de a se bucura de compania prietenilor.

6. Curiozitatea și învățarea. Copiii sunt în mod natural curioși și dornici să învețe. Fiecare zi este o oportunitate de a descoperi ceva nou, de la cum funcționează lucrurile până la înțelegerea emoțiilor și relațiilor umane.

7. Sentimentul de siguranță. Un element esențial al lumii magice a copilăriei este sentimentul de siguranță și protecție oferit de familie și comunitate. Acest sentiment permite copiilor să exploreze lumea cu încredere și fără teama de pericole.

8. Sărbătorile și tradițiile. Sărbătorile și tradițiile joacă un rol important în crearea unor amintiri de neuitat. De la Crăciun la Paște, aceste momente speciale sunt adesea învăluite în magie și așteptări pline de bucurie.

9. Teama și misterul. Chiar și micile frici sau misterele necunoscute fac parte din magia copilăriei. Acestea îi învață pe copii curajul și capacitatea de a face față necunoscutului.

Copilăria este, în esență, o perioadă de nevinovăție și descoperire, unde fiecare zi aduce noi provocări și revelații. Această etapă a vieții este esențială pentru dezvoltarea unui individ echilibrat și creativ, lăsând amintiri de neprețuit care rămân cu noi pe tot parcursul vieții.

Și, pentru că în general lucrez cu copii speciali, chiar și în dezvoltarea mai puțin tipică, viața își urmează cursul firesc de dezvoltare, iar copilăria acestora poate avea toate aceste aspecte.

Pe lângă toate acestea, lumea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) este una plină de provocări și recompense unice, unde imaginația, curiozitatea și bucuria joacă un rol esențial în dezvoltare. Acești copii au nevoie de sprijin și abordări personalizate pentru a-și dezvolta potențialul maxim. Iată câteva aspecte care definesc această lume:

1. Abordări educaționale personalizate, terapii și intervenții specializate.

Fiecare copil cu CES este unic și ar trebui să beneficieze de o abordare educațională adaptată nevoilor sale specifice. Astfel sunt importante Planurile educaționale individualizate (PEI), Planurile de intervenție personalizate (PIP), Terapii specifice de compensare (terapia ocupațională, logopedia, terapia comportamentală și fizioterapia, kinetoterapia etc.). Acestea sunt esențiale pentru a oferi suportul de învățare, dezvoltare, compensare, adaptare, integrare a acestor copii.

2. Tehnici și tehnologii asistive. În unele cazuri, tehnologiile asistive, cum ar fi aplicațiile de comunicare augmentativă și alternativă (AAC), PECS, tabletele și software-ul educațional specializat, ajută copiii să comunice și să învețe într-un mod accesibil și eficient.

3. Imaginație și creativitate. Chiar și copiii cu CES au o capacitate extraordinară de a-și folosi imaginația și creativitatea. Terapia prin artă, muzică, dans și teatru sunt modalități excelente prin care aceștia își pot exprima emoțiile și gândurile.

4. Mediul incluziv. Un mediu educațional inclusiv, în care copiii cu CES învață alături de colegii lor, este esențial pentru dezvoltarea socială și emoțională. Acest mediu promovează acceptarea, empatia și colaborarea.

5. Sprijinul familiei și al comunității. Familia și comunitatea joacă un rol deosebit de important în susținerea dezvoltării copiilor cu CES. Sprijinul emoțional și practic al familiei, precum și implicarea în activități comunitare, contribuie la crearea unui mediu sigur și stimulat.

6. Jocurile și activitățile adaptate. Jocurile și activitățile adaptate sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților motorii, cognitive și sociale. Jocurile senzoriale, activitățile de echipă și jocurile de rol sunt doar câteva exemple de modalități prin care copiii cu CES pot învăța și se pot distra.

7. Reușite și sărbătoriri. Recunoașterea și celebrarea fiecărei mici realizări sunt esențiale pentru a construi încrederea și stima de sine. Fie că este vorba de un progres academic, social sau personal, fiecare pas înainte merită să fie sărbătorit.

8. Explorarea și descoperirea. La fel ca toți copiii, cei cu CES sunt curioși și dornici să exploreze lumea din jurul lor. Activitățile de descoperire, excursiile și proiectele de grup oferă oportunități valoroase de învățare și socializare.

9. Empatie și sensibilitate. Copiii cu CES dezvoltă adesea un nivel ridicat de empatie, sensibilitate și atașament față de ceilalți. Aceste trăsături îi ajută să formeze legături puternice și să interacționeze pozitiv cu cei din jur.

Concluzii:

Lumea copiilor în general, cu sau fără cerințe educaționale speciale este, așadar, un loc plin de provocări și reușite, unde fiecare copil are șansa de a străluci în felul său unic. Cu sprijinul adecvat și o abordare centrată pe nevoile individuale, toți copiii pot atinge potențialul lor maxim și pot experimenta bucuria de a învăța, de a se dezvolta, de a fi cu ceilalți.

Experiența mi-a arătat că orice copil are parcursul său, că poate învăța și adăuga experiențe noi indiferent de vârstă, că noi adulții trebuie să avem răbdare și încredere în ei. Atunci când sufletul nostru este alături sufletul lor, ei simt, capătă încredere și strălucire.

PROIECT EDUCAȚIONAL
"LA ȘCOALĂ FĂRĂ VIOLENȚĂ"

Prof. înv. primar, Petrescu Mirela
Școala Gimnazială „Ion Creangă”, Brăila

Argument:

Violența este una din marile probleme ale lumii contemporane. De la formele cele mai agresive mediațizate la știrile TV, precum razboaiele ori crimele terifiante, bătăile, violurile, furturile, distrugerile de bunuri și până la cele mai puțin șocante, cum ar fi violențele verbale, toate acestea susținute de o abundență de imagini violente se perindă zilnic prin fața ochilor noștri.

În acest context, apariția diferitelor forme de violență în mediul școlar pare devine adesea un lucru obișnuit, cu care oamenii coexistă fără măcar a mai sesiza pericolul.

La originea acestui fenomen se află o multitudine de factori. Școala însăși poate reprezenta o sursă a unor forme de violență și acest lucru trebuie luat în considerație în conceperea diferitelor programe de prevenire și stăpânire a violenței. Comportamentele violente ale elevilor își pot avea originea și într-un management defectuos al clasei școlare.

Prevenirea violenței în mediul școlar este esențială pentru crearea unui mediu sigur și propice dezvoltării armonioase a elevilor. O școală prietenoasă, care promovează respectul reciproc și abordează problemele într-un mod constructiv, contribuie la creșterea performanțelor școlare și la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor.

Obiectiv general:

Construirea unei culturi a respectului și prevenirea violenței în școală, prin implicarea activă a elevilor, cadrelor didactice și părinților.

Obiective operaționale:

- **Sensibilizarea comunității școlare:** Organizarea unor sesiuni de informare despre impactul negativ al violenței asupra procesului de învățare și a relațiilor interpersonale.
- **Dezvoltarea abilităților sociale:** Implementarea unor activități educaționale pentru copii, axate pe dezvoltarea abilităților de comunicare, empatie și rezolvare a conflictelor.
- **Implicarea părinților:** Organizarea de întâlniri și ateliere cu părinții pentru a împărtăși informații despre prevenirea violenței și importanța unei colaborări strânse între școală și familie.

Grup Țintă: 23 elevi, clasa a III-a

Activități propuse:

În vederea dezvoltării abilităților de comunicare fără violență, atelierelor interactive pot fi captivante și educative pentru copiii din clasele primare. În aceste ateliere putem include activitățile:

1. **Interviuri** individuale sau de grup cu părinții și profesorii clasei în vederea depistării elevilor cu probleme comportamentale violente la ore.
2. **Violența în școală**- sesiuni de informare despre impactul negativ al violenței asupra procesului de învățare și a relațiilor interpersonale.
3. **Despre emoții**: folosirea de imagini sau desene cu fețe care exprimă diverse emoții. Copiii vor identifica și vor discuta emoțiile prezentate, apoi vor propune modalități de a răspunde la aceste emoții într-un mod pozitiv.
4. **Cuvinte Magice**: Elevii sunt învățați să folosească "cuvintele magice" ("Vă rog!", "Mulțumesc!", "Scuze!") în interacțiunile lor de zi cu zi. Putem crea scenarii practice în care aceste cuvinte pot fi folosite pentru a evita conflictele.
5. **Săptămâna Respectului**: Organizarea unei săptămâni dedicate promovării respectului și valorilor pozitive.
6. **Jocuri de rol** în care copiii să interpreteze diferite personaje și să rezolve conflicte într-un mod pașnic. Scenariile vor fi specifice școlii, astfel încât să poată aplica abilitățile în contextul lor familiar.
7. **Jocuri de Echipă** care să pună accent pe comunicare și colaborare. Acestea îi vor implica pe copii în rezolvarea de probleme și comunicarea eficientă.
8. **Desenul Emoțional**: copiii vor desena cum se simt în diferite situații. Apoi vor fi încurajați să împărtășească cu ceilalți ce au desenat și să identifice soluții nonviolente la emoțiile negative.
9. **Ziua Prieteniei**- rganizarea unui eveniment special în care elevii să-și exprime recunoștința față de prietenii lor.
10. **Carnetul Prieteniei**: introducerea unui "carnet al prieteniei" în care elevii să noteze periodic gesturi de bunătate ale lor personale/ ale colegilor și să își exprime recunoștința.
11. **Prietenul meu, polițistul**- întâlnire și dezbateri cu polițistul de proximitate despre pericolul folosirii violenței în situațiile conflictuale.
12. **Scenete de teatru**: clasa va fi împărțită în grupuri mici care vor crea și vor interpreta scurte scenete în care rezolvă conflicte prin comunicare respectuoasă.
13. **Expoziții** pe holul școlii cu posterele și afișe realizate de copii, care să promoveze nonviolența

Aceste activități sunt adaptate la nivelul de dezvoltare al copiilor. Sunt interactive și distractive pentru a menține angajamentul lor, oferă feedback pozitiv și încurajare pentru a consolida abilitățile de comunicare fără violență.

Parteneri:

Comitetul de părinți al clasei;
Comitetul de profesori al clasei;
Comunitatea locală- Poliția de proximitate

Evaluare/ Sustenabilitate:

Evaluarea constantă a atmosferei școlare prin chestionare și discuții deschise;
Monitorizarea incidentelor de violență și a rezolvării acestora.

Materiale necesare:

Materiale de birou pentru ateliere și activități practice;
Panouri și afișe pentru campanii de sensibilizare;
Resurse educaționale despre comunicare și rezolvarea conflictelor.

Rezultate așteptate:

Îmbunătățirea relațiilor interpersonale în școală;
Scăderea incidentelor de violență;
Creșterea gradului de implicare a părinților în viața școlară a copiilor.

EDUCAREA PREȘCOLARILOR PRIN ARTĂ

Profesor pentru învățământul preșcolar PETRUSE-GOINA ALINA

Școala Gimnazială nr 1 Budureasa, județul Bihor

La vârsta preșcolară, educația estetică constă în dezvoltarea percepției estetice a copilului, a gustului pentru frumos și a capacității de a înțelege frumosul; educarea sentimentelor estetice, educarea unor deprinderi și îndemânări tehnice la desen, modelaj, construcții; stimularea posibilităților creatoare ale copiilor ; dezvoltarea aptitudinilor artistice.

Pentru reușita educației prin artele plastice trebuie să îi lăsăm copilului deplină libertate de exprimare, educatorii având rolul de a sugera și de a dirija și mai puțin de a impune. Desenul exprimă personalitatea copilului, interesele și preferințele lui. Acesta trebuie doar îndrumat fără a-și înăbuși creația personală, punându-i la îndemână materiale, tehnici, modalități de exprimare. Conținutul rămâne la dispoziția invenției și originalității copilului.

La vârste mici, când copilul își caută singur mijloacele de expresie, limbajul său – vorbit, muzical sau grafic – poate constitui un instrument de investigație, o cale de acces către lumea interioară și originalitatea sa. În această perioadă ,copilul are un fond creativ și acesta se dezvoltă prin educație. Atmosfera trebuie să stimuleze curiozitatea și curajul de a combina formele, culorile, unele tehnici de lucru, prin care să se cultive încrederea în forțele proprii pe baza unor aprecieri încurajatoare (feed-back).

O condiție esențială a dezvoltării creativității plastice o constituie dezvoltarea gândirii artistico-plastice și a posibilităților de a o materializa prin însușirea unor tehnici de lucru (monotipia, dactiloscopia, colajul). Gândirea artistico-plastică este o formă, o calitate a gândirii umane. Formarea gândirii artistico-plastice se realizează atât în cadrul activităților de educație plastică cât și în afara lor: cercuri, vizite la expoziții, muzee, excursii. Ea poate fi cultivată individual și în colectiv.

Valoarea educativă sporită o au activitățile de creativitate în grup. Grupul înlesnește schimbul de idei, de experiență în tehnicile de lucru, stimulează interesul copiilor pentru activitățile plastice și dezvoltă spiritul colectiv.

Arta îi poate ajuta pe copii să se dezvolte în anumite arii care sunt, de obicei, neglijate de sistemul clasic de învățământ. Desenând și pictând, copiii își vor dezvolta creativitatea și își vor îmbunătăți abilitățile fizice, cognitive și emoționale. Arta este, deci, cu atât mai importantă în primii ani de viață ai copiilor. Studiile arată că activitățile artistice în copilăria timpurie dezvoltă capacitatea mentală a copiilor, ajutându-i să învețe mai repede, mai eficient.

Valoarea educativă a artei constă și în acțiunea pe care o exercită aceasta asupra încheșării colectivului. În genere, folosirea diferitelor forme ale artei necesită antrenarea întregului colectiv de copii sau a unui grup de mai mulți copii. Executând același cântec, același joc popular, audiind aceeași piesă muzicală, participând în colectiv la un film sau la o piesă de

teatru, se creează o atmosferă de înțelegere reciprocă, de comuniune pe baza emoțiilor și sentimentelor asemănătoare. Această unitate de sentimente este unul din factorii importanți pentru încheierea colectivului și se realizează mai ales în contactul copiilor cu arta și cu frumosul sub toate aspectele lui.

Diversele forme ale artei oglindesc frumosul în relațiile dintre oameni, pe care copiii de vârstă preșcolară nu ar putea să le perceapă în mod direct în viața de toate zilele. Operele artistice îi ajută să sesizeze aceste aspecte și apoi să le transpună în jocurile lor, pentru ca treptat la o vârstă mai mare să le aplice în propria lor viață. De pildă, copiii află prin intermediul povestirii „Puf alb și Puf gri”, „despre frumusețea sacrificiului”, ca și despre frumusețea sincerității în relațiile familiale.

Prin intermediul operelor de artă, copilul dobândește o serie de cunoștințe despre culorile și formele obiectelor, despre relațiile dintre ele. Astfel, contemplând tabloul „Ciobănașul”, de N. Grigorescu, copilul percepe, pe lângă conținutul tabloului, și culorile, îmbinarea acestora, nuanțarea lor.

Arta, prin unele forme ale ei, poate influența și dezvoltarea fizică a copiilor. În primul rând, o serie de forme ale artei se exprimă prin mișcări, antrenează o activitate intensă a organismului copiilor. Astfel, dansul este o împletire armonioasă a mișcării cu muzica, folosind ca element specific: ritmul; cântul determină o puternică participare a organelor respiratorii, activând procesul de respirație. În mod indirect, toate formele artei influențează asupra buneii dispoziții. Starea de plăcere și mulțumire, pe care le-o creează copiilor frumosul constituie un permanent stimulent al activității întregului organism.

Copilul preșcolar reacționează față de ceea ce este frumos datorită culorilor, formelor, proporțiilor simetriei, ritmicității. Se bucură când educatoarea îi prezintă o jucărie frumos colorată, se liniștește când percepe ritmul lent al cântecului de leagăn, se înviorază la auzul melodiei vioaie a unui joc popular. Fiecare preșcolar de 4-5 ani, după ce a ascultat o poveste, s-a exprimat: „Îmi place mult povestea asta...”. Dacă sunt puși să explice de ce le place, marea majoritate răspunde: „Pentru că îmi place mie...”. În schimb, preșcolarul mai mare apreciază mai obiectiv: „Pentru că este frumoasă...”, „Pentru că m-a făcut să râd...”.

Introducerea artei în viața copiilor se face în mod treptat și sistematic, prin intermediul activităților obligatorii destinate special. Astfel, familiarizarea copiilor cu literatura, educatoarea poate folosi cu mult succes activitățile de povestire, repovestire, precum și unele jocuri didactice, care au scopul să verifice conținutul literar asimilat de copil într-o anumită etapă. De exemplu, jocurile didactice: „Spune despre ce poveste este vorba?”, „De-a școala...”, „Povestește mai departe!”,.

Activitățile specifice de educație artistică sunt însă acelea care deprind pe copii să redea în mod plastic imaginile artistice percepute. Diferite feluri de activități: desenul, modelajul, varietatea de activități manuale: construcțiile, aplicațiile și confecțiile contribuie la familiarizarea copiilor cu arta plastică.

Bibliografie: Pedagogia preșcolară- Editura didactică și pedagogică- București, 1971

PROCESUL MODERN DE PREDARE - ÎNVĂȚARE - EVALUARE

PROF. TIBA VALENTINA-LIVIA,

PROF. PÎRVULESCU EUGENIA,

LICEUL TEHNOLOGIC "TIU DUMITRESCU" MIHĂILEȘTI

Metodele de învățământ reprezintă căile utilizate de către profesor pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, formând caracterul și personalitatea. Bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidențiat faptul că folosindu-se metode diferite se obțin diferențe esențiale în pregătirea elevilor, ca însușirea unor noi cunoștințe sau comportamente se poate realiza mai ușor sau mai greu, în funcție de metodele utilizate.

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziția profesorului, de a căror cunoștințe și utilizare depinde eficiența muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularitățile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acționeze pentru a-și valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuși un creator în materie a strategiilor, metodelor și procedurilor didactice.

Metodele de învățământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relație cu mijloacele de învățământ și cu modalitățile de grupare a elevilor. De aceea, opțiunea pentru o anumită strategie didactică condiționează utilizarea unor metode de învățământ specific. Totodată, metodele de învățământ fac parte din condițiile externe ale învățării, care determină eficiența acesteia. De aici, decurge importanța alegerii judicioase a metodelor corespunzătoare fiecărei activități didactice.

După funcția principală, se propune următoarea clasificare :

Metode și tehnici de predare-învățare interactivă în grup	Metode și tehnici de fixare și sistematizare a cunoștințelor și de verificare/evaluare alternativă interactivă
✓ Metoda predării-învățării reciproce	✓ Harta cognitivă
✓ Mozaicul	✓ Matricele
✓ Cascada	✓ Lanțurile cognitive

✓ Metoda turnirurilor între echipe	✓ Scheletul de peste
✓ Metoda schimbării perechii	✓ Diagrama cauzelor și a efectului
✓ Metoda piramidei	✓ Panza de paianjen
✓ Invatarea dramatizata	✓ Tehnica florii de măr
✓ Problematizarea de grup	✓ Metoda RAI
✓ Studiul de caz	✓ Cartonașele luminoase
✓ Conversatia euristica	✓ Jurnalul reflexiv

Principalele metode si tehnici de invatare interactiva:

- 1. Explozia stelară:** metoda ce stimulează creativitatea, modalitate de relaxare a elevilor, care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea unor noi probleme și descoperiri.
- 2. Tehnica Lotus:** modalitate interactiva de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni pe baza unei teme principale din care deriva alte opt teme.
- 3. Bula dubla:** tehnica care grupează asemanarile si deosebiriile dintre doua obiecte, procese, fenomene, idei, concepte. Bula dubla este prezentată grafic prin doua cercuri secante în care se asaza imaginea sau se denumește obiectul.
- 4. Braingstorming-ul:** reprezinta formularea unui numar cat mai mare de idei oricât de fanteziste ar putea părea acestea - ca răspuns la o situație enunțată, după principiul “cantitatea genereaza calitatea”.
- 5. Harta povestirii:** este o forma de organizare și sintetizare a conținutului informațional al unui text. O alta “hartă a povestirii” poate compara din anumite perspective două sau mai multe povestiri și se poate realiza sub forma unui tabel.
- 6. Rețeaua personajelor:** metoda grafica de descriere a personajelor și de argumentare a descrierii. Elevii vor scrie într-un cerc desenat numele personajului. În cercuri satelit scriu cuvinte care caracterizează personajul, iar apoi citate sau reformulări.
- 7. Ciorchinele:** se poate utiliza în principal în etapa de actualizare a structurilor invatate anterior sau în etapa de evocare, elevii fiind puși în situația de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire. În centru se notează conceptul de referinta, apoi se trasează sateliții cu conceptele conexe și de la fiecare ideile derivate.
- 8. Reflectia personală:** metoda didactică strâns legată de inteligență și puterea de anticipație, de posibilitatile de abstractizare și de creație, de esența umanului, constituind o autentică forma interiorizată a inteligenței. Elevii isi pot exersa reflectia

personala din proprie inițiativa, fie în situații de învățare individuală, când vorbim despre reflecția individuală, fie în situații de învățare în comun/ grup, când poartă numele de reflecție colectivă/ de grup/ de echipă.

9. **Demonstrația:** utilizată cel mai frecvent la disciplinele care explorează direct o realitate concretă sau în cele care pun pe primul plan un anumit aspect executoriu. Există diferențe între demonstrația didactică și demonstrarea deductivă, teoretică, prezentă în cadrul orelor de matematică și științe. La baza demonstrației stă un suport material, de la care se pleacă și se construiesc reprezentări, interpretări, constatări.
10. **Metoda piramidei / bulgarele de zapada:** metoda care se bazează pe combinarea activității individuale cu cea din cadrul grupurilor. Constă în incorporarea activității fiecărui membru într-un demers colectiv care să ducă la soluționarea problemei date.
11. **Metoda schimb perechea:** metoda care presupune împărțirea clasei în două grupe egale ce vor forma două cercuri concentrice, elevii fiind față în față, în perechi. Profesorul pune o întrebare sau dă o sarcină de lucru, în perechi. După ce perechile discută tema propusă, cercul exterior se rotește în sensul acelor de ceasornic, producându-se astfel schimb de idei și implicarea tuturor elevilor.

Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului capătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații. În organizarea unui învățământ centrat pe elev, profesorul devine un coparticipant alături de copil în activitățile desfășurate.

Utilizarea metodelor interactive de predare învățare-evaluare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ-participativ și o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevului. În școala modernă, dimensiunea de bază în funcție de care sunt considerate metodele de învățământ este caracterul lor activ, adică măsura în care sunt capabile să declanșeze angajarea elevilor în activare, concretă sau mentală, să le stimuleze motivația, capacitățile cognitive și creatoare.

BIBLIOGRAFIE:

- Cucoș, C., *“Pedagogie”*, Editura Polirom, Iași, 1998
- Oprea, C-L., *“Strategii didactice interactive”*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2009
- Cerghit, I., *“Metode de învățământ”*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998

ALBUL – CULOARE PURTĂTOARE DE SEMNIFICAȚII ÎN LITERATURĂ ȘI ÎN FOLCLOR

Prof. Pîslaru Mihaela-Cristina, Liceul Teoretic “Dan Barbilian”, Câmpulung, Argeș

Scrisul... o sursă inepuizabilă de energie, frumusețe sufletească, imaginație. Scrisul nu te face oblogatoriu un scriitor, ci, mai degrabă, te pune în relație cu o trăire interioară unică, îți aduce o vibrație aparte și te-ndeamnă să îți ascuți sufletul... cu bune, cu rele, cu povești adunate în cufărul amintirilor, știute doar de tine, creatorule de frumos.

Literatura, dintre toate artele pe care simțirea umană le-a visat și le-a transpus în real, transmite cele mai complexe stări, de aceea, dintr-o opera literară, ne putem forma o impresie exhaustivă. Textul literar este alcătuit din culoare, muzică, senzații, sentimente, transmise prin intermediul cuvintelor, materialul creatorului, care descriu în profunzime substratul ideatic.

Cartea este asemenea unei picturi de Leonardo, imensă și inefabilă, autoritară cu cititorul, dar uneori, tolerantă. Cuvântul echivalează culoarea, hârtia, pânza de pictat, poetul, pictorul-artist. Esențial este faptul că, deși culoarea are nuanțe infinite, cuvântul este demiurgic, el construiește lumi, separă sentimente, răstoarnă realul, aduce mitul în fapt. Am visat toți la Făt-Frumos și la Ileana Cosânzeana, am luptat toți în gând cu zmeii, ne-am îngrozit toți de Zgripturoaice și de Scorpii. Ni i-am imaginat, le-am dat formă, contur, culoare. I-am căutat pe toți în privirile celor din jur, i-am intuit în gândurile lor nerostite, i-am ajutat să ne vadă.

Literatura este imagine, este trup sculptat, arhitectură de idei. Ea suntem noi toți triști, angoasați, terorizați de lume și de noi înșine, fericiți, extaziați, împăcați. Totuși, *între arte numai ea este pământ* stabil, aristocratic. Nu cunoaște moarte, deși se naște! Nu se sfiește să ne rănească, să ne spună adevăruri! E pură și cinstită!

Considerată astăzi culoare a luminii și a strălucirii, **albul** este de bun augur. O virtute magică îi este atribuită laptelui, în bună parte datorită culorii sale. La țară, la nuntă, mireasa este stropită cu lapte. Făina, lâna și ouăle albe sunt semne bune. La fel și albul argintului. Când o persoană este bolnavă și i se citește un descântec sau i se face o vrajă, ea trebuie să-i dea medicului ceva alb.

În poemul „Dan, căpitan de plai” de Vasile Alecsandri, culoarea **albă** semnifică tâmplele ninse, căruntețea ca indiciu fizic al îmbătrânirii, dar și puritatea morală, măreția lui Dan: „Iar munții, **albi** ca dânsul, se-nchină-n depărtare”. **Albul** reprezintă crezul și modul de viață al personajului: „**Alb** am trăit un secol pe plaiul strămoșesc / Și vreau cu fața **albă** senin să mă sfârșesc, / Ca după-o viață lungă, ferită de rușine / Mormântul meu să fie curat și **alb** ca mine”. Motivul este reluat prin termenul „dalb”: „Deci îi plăcea să-nfrunte cu dalba-i vitejie! Pe cei care prin lume purtau bici de urgie”. Acest cuvânt are rezonanțe arhaice și nuanță sacră, fiind folosit, frecvent, în colinde. Printr-o alăturare neobișnuită, autorul reunește sensurile de vechime și puritate, vitejia lui Dan căpătând aureola neprihănirii.

Sadoveanu atribuie culorii albe sensuri pozitive. Calul **alb** este simbolul puterii politice, iar bourul **alb** este primordial, fiind o metaforă a vechimii, a timpului. Izvorul **alb** este o metaforă a curgerii tuturor lucrurilor, sugerând existența universală. Izvorul Alb spre care călătorește Ștefan cel Mare, personajul romanului „Frații Jderi” de Mihail Sadoveanu, poartă semnul contactului cu înțelepciunea străveche, mitică, magică, or, Ștefan cel Mare urmărește bourul alb nu pentru a-l ucide, ci pentru a descoperi chilia unui vechi sihastru care prevestea viitorul.

Intr-o altă manieră, calificativul „Alb” atribuit personajului Harap-**Alb** din basmul lui Ion Creangă face aluzie la nemurire, în unele tradiții, Insula Albă este un sălaș al nemuririi, eternității. Acest termen ar mai putea avea semnificația de „cel care răspândește lumina”. În grădina craiului, ea i se adresează tânărului, în mod repetat, cu apelativul „luminat crăișor”. Ideea e accentuată în momentul în care personajul aduce capul cerbului ucis: „se părea că Harap Alb soarele cu el ducea”.

În versurile „Neguri albe, strălucitei” din poezia „Crăiasa din povești” de Mihai Eminescu, **albul** sugerează feericul, conferind negurilor o strălucire de sidef. Același motiv reluat în versul „Îi foșnea uscat pe frunze poala lungă-a albei rochii” face aluzie la candoarea miresei. În „Nunta Zamferei” de G. Coșbuc „dalbul” iatac și brâul de argint au aceeași semnificație. Motivul „dalb” este prezent în pastelul „Iarna” de V. Alecsandri, sugerând frumusețea patriei: „Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi, / Răspândind fiori de gheață pe ai țării umeri dalbi”. ”Tot e **alb**, pe câmp, pe dealuri, împregiur, în depărtare..” a constatat marele Alecsandri, fără să-și imagineze, probabil, cât adevăr filozofic, avant-la-lettre, ascund aceste versuri. Totul e **alb**, în realitate, numai în artă întrezărim culori. E **albă** rutina cotidiană, zâmbetul pe care ne-am obișnuit să-l oferim fără adresă, privirea fără țintă, gândul care nu primește sunet niciodată. Doar cuvântul transfigurat artistic dă culoare unei non-culori, abstractizează concretul și, într-un continuu mimesis, rupe vraja realității, adâncind-o.

„Chipul **alb**” al lui Cristos-omul din poezia „În grădina Ghetsemani” de V. Voiculescu simbolizează puritatea, sacrul ceresc, în antiteză cu sângele – simbol al suferinței umane: „Curgeau sudori de sânge pe chipu-i alb ca varul”. „**Alba** vâlvătaie”, adică părul mamei din balada „Miorița” de Nicolae Labiș ne trimite cu gândul la pana albită a păsării din poezia „Pasărea” de G. Vieru, care semnifică durata căutării fiului pierdut. În poezia „Ars poetica” de Grigore Vieru, culoarea denotă trecerea generațiilor: „Merg eu dimineața, în frunte / Cu spicele **albe** în brațe/ Ale părului mamei”. Înălbit de trecerea timpului, părul mamei ar putea semnifica curgerea timpului: a îmbătrânit mama, va îmbătrâni și fiul, iubita și toți ce vin din ei, într-un neostoit ritual al omenirii. Dar nu este o simplă trecere: părul mamei devine strună pentru vioară. Altădată, poetul atribuie albului o conotație de corolar al cunoașterii: „Și zic: Iar ochii mamei, / Copil să-i vezi oricând -/ În ram, în râu, în toate./ Ah, cine vede albește / Și eu ce **alb** mai sunt”.

În „Psalm” de Tudor Arghezi, motivul sugerează priveriștea sacrului, limpede și eliberatoare, puritatea luminii divine puritate de înger: „Trimite, Doamne, semnul depărtării, / Din când în când, câte un pui de înger, / Să bată **alb** din aripă la lună, / Să-mi dea din nou povața Ta mai bună”. Îngerul e proiectat într-o feerie mistică prin contopirea suavității selenare cu albul angelic. La G. Bacovia, în poezia „Decembre”, **albul** sugerează indiferența, iar în textul „Decor” **albul** e culoarea zăpezii ce „cade rar”, ca și când s-ar transforma în plumb, afundând parcul în pământul-mormânt.

Prin urmare, albul, în simbolistica lui, stârnește sensuri nebănuite, emoții și sentimente puternice, legând realitatea de imaginația creatorului de frumos, mintea de suflet și cerul divin de pământul sfânt și pur.

Bibliografie:

1. Creangă, Ion, *Povești, amintiri, povestiri*, Ed. Eminescu, 1987, București, p. 73-119;
2. Bojin, Al., *Valori artistice argheziene*, EDP, 1971, București, p.72-80, 88-118,
3. Bălu, I.; Iancu, Marin, *Simbolismul românesc*, Editura Erc Press, 2006, București, p. 162-167,

4. Manolescu, Nicolae, *Aca lui Noe*, Editura Gramar, 2008, București, p. 517-556,
5. Sadoveanu, Mihail, *Frații Jderi*, vol. II, Ed. Jurnalul Național, 2011, București.

MODALITĂȚI DE EFICIENTIZARE A RELAȚIEI ȘCOALĂ- FAMILIE- ELEVI

RELAȚIA DE COOPERARE ÎNTRE ȘCOALĂ- FAMILIE- ELEVI- COMUNITATE

Liceul Tehnologic „Nicolae Dumitrescu” Cumpăna

Prof.inv.primar Nicoleta Poenaru

Formarea personalității și instruirea copiilor depinde într-o anumită măsură de relația dintre școală, familie și comunitate. Între cele trei entități trebuie să existe o relație strânsă pentru a sta la baza educației permanente, de calitate. Relația bună dintre școală, familie și comunitate influențează dezvoltarea copilului la diferite vârste.

Parteneriatul școală – familie - comunitate reprezintă o problemă actuală importantă, reliefată de diferite documente de politică educațională la nivel național și internațional și de cercetările în domeniul educației.

În România, conform Legii educației naționale nr. 1/2011, părinții sunt considerați parteneri principali și beneficiari ai procesului de învățământ.

Articolul 80 prevede ca toate deciziile majore din învățământul preuniversitar să fie luate prin consultarea structurilor asociative reprezentative ale părinților.

Legea Educației Naționale dă dreptul părinților de a participa activ la conducerea unităților de învățământ, prin prezența în consiliul de administrație al școlii – a doi sau trei reprezentanți ai părinților, în funcție de mărimea școlii (Articolul 96).

Părinții sunt implicați în elaborarea ofertei educaționale a unității de învățământ, prin participarea la organizarea programelor *Școală după școală* și în stabilirea curriculumului la decizia școlii.

MODALITATI DE DEZVOLTARE A RELATIEI SCOALA-FAMILIE-COMUNITATE

ROLUL FAMILIEI IN EDUCATIE

Familia oferă copiilor:

- ❖ primele cunoștințe (generale, limbaj, specifice etc)
- ❖ primele deprinderi,
- ❖ primele modele comportamentale,
- ❖ primele valori morale (esentiale de altfel)
- ❖ suportul psiho-afectiv-stimulativ necesar debutului socio-familial.

■ RELAȚIA CU ȘCOALA A FAMILIEI:

ETAPE (I):

- ❖ părintele „învață“ – se informează asupra modului de conducere și organizare a procesului instructiv-educativ;
- ❖ părintele ajută – sprijină școala în realizarea unor proiecte și activități;
- ❖ părintele devine un suport al imaginii pozitive despre școală – înțelege importanța școlii în formarea copilului său și are o atitudine pozitivă față de școală;

ETAPE (II):

- ❖ părintele devine o sursă de informație complementară – furnizează învățătorului informații despre comportamentul copilului în familie, despre problemele afective și de sănătate ale acestuia;
- ❖ părintele devine o sursă educațională – contribuie la educația propriului copil, îl ajută și îl sprijină în activitatea zilnică de acumulare de cunoștințe;
- ❖ părintele ca profesor – oferă cadre de referință pentru raportarea valorică a copiilor săi;
- ❖ părintele – inițiator al schimbărilor din școală – are dreptul și chiar obligația să solicite adaptarea școlii la cerințele societății actuale – părintele poate să propună unele schimbări care să contribuie la dezvoltarea individuală sau colectivă a copilului.

IMPLICAREA FAMILIEI ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ A COPIILOR

COORDONATE:

- relație părinte-copil: controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, al temelor, ajutor în îndeplinirea sarcinilor, suport moral și material;
- relația familie-școală: contactul direct cu învățătorul sau profesorii clasei sub forma unor reuniuni de informare a părinților cu privire la documentele privind partea de curriculum, consultarea părinților la stabilirea disciplinei opționale, alcătuirea schemelor orare ale clasei și programului extrașcolar al elevilor; activarea asociativă a părinților prin Comitetul de părinți etc.

COLABORARE ȘCOALA CU AUTORITĂȚILE LOCALE CU ATRIBUȚII ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI

- ❖ demersuri pentru participarea copiilor la învățământul obligatoriu.
- ❖ organizarea unor cursuri de pregătire pentru copiii ce nu pot răspunde cerințelor programei naționale și celor care au abandonat școala, în vederea reintegrării școlare.
- ❖ organizarea și dezvoltarea unor posibilități adecvate de petrecere a timpului liber și odihnă.
- ❖ realizarea sau inițierea demersurilor necesare pentru prevenirea abandonului școlar din motive economice.

„Prietenii mei de acasă “ – Primăria Cumpăna în parteneriat cu Asociația Psihologilor și Psihopedagogilor « Apsiped » din Constanța și Primăria orașului Ovidiu. Proiect finanțat

de Fundația Soros România prin Programul « *Fondul de Urgență* », pe problema < *Emigrația, factor destabilizator al familiei* >.

Beneficiarii direcți ai proiectului au fost copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate, persoanele în îngrijirea cărora sunt lăsați, cadrele didactice care se confruntă cu acest fenomen.

„Împreună pentru o șansă reală la educație”

Primăria Comunei Cumpăna și Fundația Holt România au implementat proiectul intitulat „**Împreună pentru o șansă reală la educație**”. De serviciile de tip școală după școală au beneficiat 30 de copii aflați în risc de abandon, cinci copii care au părăsit timpuriu școala și 50 de familii. Activitățile s-au desfășurat în cadrul clădirii vechii a școlii de lângă biserica „Adormirea Maicii Domnului,,

„Exprimă-te! Abilități de comunicare” – Seminar pentru tineri la Centrul multifuncțional de asistență socio-medicală din Cumpăna

Seminarul cu tema "Exprimă-te! Abilități de comunicare" a fost susținut de psihologii Centrului multifuncțional de asistență socio-medicală din Cumpăna pentru adolescenții din localitate. La workshop au participat elevii claselor a VIII-a din cadrul Liceului Tehnologic "Nicolae Dumitrescu", care s-au arătat interesați de a dezvolta competențe noi pe baza cunoștințelor asimilate în cadrul activităților cu caracter formal.

În cadrul acestui seminar s-a discutat pe tema abilităților de comunicare, care ajută la dezvoltarea personală a adolescenților. Aceștia au fost îndrumați cum să comunice emoțiile într-un mod adecvat; de asemenea, s-a abordat tema limbajului verbal și a celui non-verbal și vor înțelege că a comunica înseamnă mai mult decât a vorbi.

Proiectul „Un viitor mai bun pentru copiii noștri,, în parteneriat cu Fundația,, Principesa Margareta a României,,

Asociația pentru Dezvoltare Comunitară Cumpăna derulează, în parteneriat cu Biserica Sf. Parascheva, Primăria Cumpăna și cu Liceul tehnologic „Nicolae Dumitrescu”, proiectul „Un viitor mai bun pentru copiii noștri”, ce are drept scop prevenirea abandonului școlar pentru un număr de 25 de copii din comuna Cumpăna, județul Constanța, precum și prevenirea marginalizării elevilor cu rezultate bune la învățătură, dar care provin din familii cu posibilități

reduse sau din familii aflate într-o perioadă mai dificilă prin facilitarea accesului la activități extra-școlare și reducerea riscului de excluziune socială.

Beneficiarii proiectului au primit sprijin material constând în alimente (orez, făină, zahăr, ulei, mălai, paste făinoase, bulion, conserve și carne de pui), rechizite (ghiozdan echipat cu instrumente de scris) și produse igienico-sanitare (săpun, șampon, detergent).

Grupul țintă este format din 25 de copii, elevi ai Liceului tehnologic „Nicolae Dumitrescu”, din ciclul primar și gimnazial, beneficiari direcți ai serviciilor sociale din comuna Cumpăna. Proiectul are în vedere și creșterea gradului de conștientizare în rândul comunității și al părinților pentru prevenirea fenomenului de părăsire timpurie a școlii și cel al excluziunii sociale.

„ Copii și tineri aflați în situații de risc și inițiative locale și regionale pentru reducerea inegalităților naționale și pentru promovarea incluziunii sociale.” (CORAI).

Obiectivele proiectului au fost înființarea a 3 centre socio-educative în fiecare din cele trei localități partenere, respectiv: construirea a două centre noi pe suprafețe de teren aflate în proprietatea UAT Cumpăna și UAT Vânători-Neamț, și deschiderea unui centru ce funcționează într-un spațiu existent, deținut de UAT Prundeni.

Aceste centre oferă servicii integrate copiilor ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate în vederea îmbunătățirii frecvenței școlare și a reducerii cazurilor de abandon școlar, cât și pentru creșterea performanțelor școlare a grupului țintă. În comuna Cumpăna beneficiază de aceste servicii 83 de copii, din care 12 sunt de etnie romă.

PROIECT

„COOPERARE-ONESTITATE-PRIETENIE-IMPLICARE-INFORMARE - C.O.P.I.I.”

Proiectul „Cooperare – Onestitate – Prietenie – Implicare - Informare - C.O.P.I.I.” se derulează în Regiunea Sud-Est și Regiunea Sud-Vest Oltenia, POCU/784/6/24/139560 și este finanțat prin Programul Operațional Capital Uman, Axa Prioritară 6: Educație și competențe.

Obiectivul general al proiectului:

- Constă în stimularea participării la educație a copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate și prevenirea fenomenului de părăsire timpurie a școlii în regiunea de SE și SV Oltenia prin cooptarea și participarea acestora la activități de educare, comunicare și alte abilități sociale cu accent pe preșcolari și elevii aparținând minorității romă și elevii din mediul rural/ comunitățile dezavantajate socio-economic.

Grup țintă:

- În comuna Cumpăna grupul țintă este format din 127 preșcolari și elevi cu vârste între 3 și 16 ani, având unul sau ambii părinți plecați la muncă în străinătate de cel mult 6 luni, care vor beneficia de programe de tip Școală după școală, servicii de suport educațional, servicii psiho-sociale de sprijin, activități recreative și de socializare.

Structură GRUP ȚINTĂ:

- Preșcolari 3-5 ani
- Școală primară 6-10 ani
- Școală gimnazială 11-14 ani
- Învățământ secundar superior -14-16 ani

Copiii sunt repartizați în 11 grupe de câte 12-14 copii/grupă.

Perioada de implementare: decembrie 2021-decembrie 2023

Programul de desfășurare zilnic în intervalul 11,30-18,00 în cadrul Centrului Multifuncțional de Asistență Socio-Medicală .

Fiecare copil participă de 10 ori/lună , câte 2-3 zile/săptămână.
Zilnic primesc câte 1 sandwich și 1 fruct.

6 Cadre didactice :

- 1 Educator
- 2 Profesori în învățământul primar
- 2 Profesori de limba română
- 1 Profesor de matematică
- Psiholog
- Expert informare și consiliere

Activități în cadrul proiectului:

- Programe de tip Școală după Școală, suport educațional suplimentar și/sau complementar, iar pentru copii de vârstă preșcolară se vor organiza activități de dezvoltare deprinderi de comunicare și limbaj, abilități sociale relaționate cu învățarea.

- Servicii psiho-sociale de sprijin, în funcție de nevoi, în vederea dezvoltării rezilienței copiilor și sprijinirii traversării perioadei de separare de părinți – pentru copiii de vârstă preșcolară și copiii/elevii din învățământul primar

- Servicii de asistență psihologică specializată, evaluarea stării de sănătate psihică și emoțională a persoanelor din grupul țintă, consiliere psihologică pentru copii, părinți, aparținători.

- Consiliere socială pentru copiii aparținând grupului țintă, sprijinirea dezvoltării deprinderilor de viață independentă ale copiilor.

- Activități recreative și de socializare se vor organiza pachete de activități recreative și educaționale, sportive care vor consta în vizite la diferite locuri de interes cultural, turistic sau educațional, precum și în activități sportive, vizite, excursii, drumeții

- Desfășurarea de servicii de educație parentală și de consiliere socială pentru reprezentanți ai copiilor (părintele din România în grija căruia a rămas copilul – în situația plecării unui părinte în străinătate - sau persoana în grija căreia a rămas copilul) în vederea înțelegerii nevoilor copiilor care cresc în absența unuia/ambilor părinți și dezvoltării abilităților parentale ale acestora.

GRĂDINA PRIMĂVERII

Popa Andreea Paula, Grădinița cu Program Prolungit nr. 9 Bârlad

Lucrarea de față reprezintă un exemplu de bună practică pentru preșcolarii de grupă mare și este o activitate integrată de educarea limbajului (domeniul limbă și comunicare) cu activitatea artistico-plastică (domeniul estetic și creativ), ce respectă toate etapele în desfășurarea ei, precum și o proiectare clară, adecvată nivelului de vârstă al preșcolarilor.

TEMA ANUALĂ: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „Fantezii de primăvară”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Parfum de primăvară”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Grădina primăverii”

DOMENII EXPERIENȚIALE: DLC + DEC

CATEGORII DE ACTIVITATE: educarea limbajului + activitate artistico-plastică

MIJLOACE DE REALIZARE: memorizare + pictură

TIPUL DE ACTIVITATE: însușire de noi cunoștințe + formare de priceperi și deprinderi

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Formarea deprinderilor de a memora versurile poeziei în mod logic și voluntar, cât și dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor verbal orale. Dezvoltarea imaginației creatoare, a sensibilității și a simțului estetic.

DOMENII DE DEZVOLTARE:

➤ **D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII**

Dimensiuni ale dezvoltării:

D 2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare

Comportamente vizate:

D 2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)

D 2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare

➤ **C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE**

Dimensiuni ale dezvoltării:

C 3. Activare și manifestare a potențialului creativ

Comportamente vizate:

C 3.2. Demonstrează creativitate prin activitățile artistico-plactice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative

➤ **DLC (EDUCAREA LIMBAJULUI):**

- să memoreze logic versurile;
- să recite corect și expresiv (ton, pauze, gesturi) poezia învățată;
- să rețină aspecte caracteristice ale primăverii din poezie redată prin expresiile frumoase întâlnite în poezie;
- să identifice sensul expresiilor întâlnite în poezie („Ghiocelul cel grăbit/ Prin zăpadă a ieșit”; „Iar zambila cea bogată/ Este foarte încântată/ De parfumul ei se pare/ Și-l trimite-n depărtare”)

➤ **DEC (EDUCAȚIE PLASTICĂ):**

- să picteze folosind culorile corespunzătoare florilor de primăvară;
- să utilizeze corect și adecvat instrumentele și spațiul de lucru.

SCENARIUL ZILEI

Programul zilei începe cu întâlnirea de dimineață. Copiii sunt așezați în semicerc pentru a putea stabili un contact vizual cu toți membrii grupei. Întâlnirea de dimineață debutează cu **salutul** *Bună dimineața, flori vesele!* Se face prezența copiilor. Fiecare copil strigat își pune ecusonul la gât. Se completează **calendarul naturii**: *Câte anotimpuri cunoaștem? În ce anotimp suntem? Care sunt lunile anotimpului primăvara? În ce lună suntem? Ce zi este astăzi? Cum este vremea? etc.*

După întâlnirea de dimineață, copiii vor afla **noutatea zilei** prin intermediul unei scrisori lăsate de Zâna Primăvara la ușa grupei. Se citește scrisoarea:

Dragi copii,

Știu că, săptămâna aceasta la grădiniță, vorbiți despre venirea primăverii: despre flori, copaci și fenomene caracteristice. Acest lucru mă bucură foarte mult și mă ajută să ajung mai repede în orașul vostru cu timpul însoțit, cu florile mele și cu soarele strălucitor de vreme bună. Am aflat de iscusința voastră și mi-ar face plăcere să mă întâlnesc cu voi. Pentru a ne întâlni, trebuie să mă ajutați să alung Iarna cu gerul ei și să umplu pământul de flori parfumate și colorate. Sunt convinsă că veți reuși! Pe măsute v-am lasat câteva cutii în care veți găsi materialele necesare pentru a mă ajuta să trimitem Iarna din țara noastră. Țineți cont de ceea ce vă spun: răspundeți corect și numai când sunteți întrebați, lucrați ordonat și mai ales cu atenție! Vă urez mult succes!

Cu drag, Zâna Primăvară!

Activitățile pe domeniile experiențiale, debutează cu activitatea principală specifică domeniului limbă și comunicarea, prin învățarea poeziei „Parada florilor”. În desfășurarea activității instructiv-educative se urmăresc etapele lecției cu corelarea conținutului didactic, după cum urmează:

În etapa **momentul organizatoric** se are în vedere amenajarea spațiului educațional în semicerc, aerisirea sălii de grupă, pregătirea materialului didactic (panou și planșe sugestive textului poeziei). În **captarea atenției** se folosesc baloane, având culori diferite, în interiorul cărora vor fi ghicitori despre florile de primăvară („*Eu alung iarna din țară/ Și-aduc dulcea primăvară, /Sunt micuț și frumușel/Și mă cheamă ...* ” (ghiocel); „*Atrag roiuri de albine, /Fluturaș pe ele vine-/ Cu flori multe, parfumate, / Alb, bleu, roz sunt colorate.*” (Zambilele); „*E o floare-nmiresmată /Cu-o legendă-ndelungată, /De Narcis ne amintește/ Și de Paști ea înflorește.*” (Narcisa)). În urma răspunsurilor date se adresează întrebări specifice anotimpului de primăvară, realizând astfel etapa **de reactualizare a cunoștințelor**. În etapa de **anunțare a temei și a obiectivelor**, se prezintă copiilor titlul poeziei „Parada florilor” și comportamentele măsurabile așteptate la sfârșitul activității: memorarea logică a versurilor poeziei, recitarea expresivă și corectă a poeziei învățate, alcătuirea de propoziții utilizând cuvinte date din poezie etc. **Dirijarea învățării** începe cu recitarea poeziei model, de către educatoare, fiind asociată cu planșe sugestive în scopul familiarizării copiilor cu textul ce urmează a fi învățat și se explică cuvintele și expresiile noi întâlnite în poezie. Învățarea poeziei de către copii se va realiza prin fragmentarea poeziei în unități logice (strofe). Se recită prima strofă de către cadrul didactic, urmând să se repete de către 2-3 copii, apoi se recită prima și a doua strofă de către educatoare, repetarea realizându-se de câțiva copii, continuând astfel, până la întregrea textului. Consolidarea textului poeziei poate fi realizată prin recitarea poeziei în întregime de către copii, recitare în lanț sau colectivă. **Asigurarea retenției și a transferului** se realizează printr-un joc numit „Balonul călător”. Balonul este dat din mână în mână, iar copilul în dreptul căruia se va opri balonul va recita o strofă din poezie și se alcătuesc propoziții cu cuvinte date din strofa respectivă. Jocul se continuă până se recită poezia în totalitate. Se fixează titlul poeziei și mesajul acesteia. În **obținerea performanței** se realizează trecerea la activitatea artistico-plastică, având ca tranziție cântecelul „Primăvara a sosit”. La această activitate, copiii au de pictat o vază cu florile de primăvară întâlnite în poezie. Se realizează intuirea materialelor de lucru, se prezintă modelul și se explică modul de realizare. Se vor executa câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor. Copiii vor fi supravegheați și vor primi sprijin și îndrumări individuale în executarea lucrărilor. După realizarea lucrărilor, acestea se expun la panou, iar copiii vor

alege lucrarea ce le place cel mai mult motivând alegerea făcută. **Încheierea activității** se realizează prin aprecieri verbale asupra comportamentului copiilor pe parcursul celor două activități.

BIBLIOGRAFIE:

1. „Activitatea integrată din grădiniță”, ed. Didactica Publishing House, 2008.
2. „Curriculum pentru educația timpurie a copiilor, de la 3 la 6/7 ani” M.E.C.T. – 2019.
3. www.didactic.ro

COPILĂRIA ȘI MATEMATICA: O AVENTURĂ DE NEUITAT

Popa Dana Maria, Școala Profesională Specială nr. 3 București

Copilăria este o perioadă magică, plină de descoperiri și aventuri. Este momentul când mintea noastră este ca un burete, absorbind fiecare informație nouă și transformând-o într-o piesă a puzzle-ului care va forma adultul de mâine. În acest context, matematica apare nu doar ca o disciplină academică, ci ca un instrument de explorare și înțelegere a lumii înconjurătoare. Printre toate aceste descoperiri, matematica joacă un rol esențial, fiind una dintre primele discipline care ne pune la încercare abilitățile cognitive, logice și creative. Prin intermediul jocurilor, aparent simple și distractive, copiii dobândesc abilități matematice fundamentale, fără să fie conștienți de acest lucru.

Matematica în Joacă - Îmi amintesc cu drag primele întâlniri cu matematica, care nu au avut loc în sala de clasă, ci în momentele de joacă. Părinții mei obișnuiau să îmi ofere jucării educative, cum ar fi cuburile de construcție, puzzle-urile și jocurile de numărat. Fiecare cub sau piesă de puzzle avea o poveste proprie, iar eu, o mică exploratoare, încercam să descopăr legătura dintre ele. Astfel, fără să realizez, învățam concepte de bază precum numărul, adunarea și scăderea.

Primele Lecții și Provocări - Când am început școala, am descoperit o nouă lume a matematicii. Învățătoarea mea avea un talent deosebit în a transforma lecțiile de matematică în adevărate aventuri. Fiecare problemă era prezentată ca o provocare ce aștepta să fie rezolvată. De exemplu, într-o zi ne-a spus povestea unei comori ascunse, iar pentru a ajunge la ea, trebuia să rezolvăm o serie de ecuații simple. Emoția și dorința de a descoperi comoara m-au făcut să îndrăgesc matematica și să îmi doresc să devin mai bună în fiecare zi.

Intrarea în școală a tuturor copiilor aduce o nouă dimensiune a matematicii. Lecțiile structurate și provocările academice deschid porțile unui univers fascinant mai ales dacă învățătorii și profesorii de matematica au acest talent deosebit în a face matematica accesibilă și interesantă.

Iată câteva dintre jocurile din copilărie și modul în care acestea au aplicații în matematică.

1. Jocurile de Construire - Unul dintre cele mai populare jocuri din copilărie este construirea cu blocuri sau cuburi LEGO. Aceste jocuri nu doar că stimulează creativitatea, dar încurajează și înțelegerea conceptelor geometrice și spațiale. Copiii învață despre forme, simetrie, proporții și echilibru. De exemplu, construirea unui turn înalt necesită înțelegerea echilibrului și a centrului de greutate, iar combinarea diferitelor forme pentru a crea structuri stabile implică concepte de bază ale geometriei.

2. Puzzle-urile - Puzzle-urile sunt un alt exemplu excelent de jocuri care dezvoltă abilități matematice. Rezolvarea unui puzzle necesită recunoașterea formelor, potrivirea acestora și gândirea logică pentru a găsi soluția corectă. În plus, puzzle-urile dezvoltă răbdarea și abilitățile de rezolvare a problemelor, esențiale pentru succesul în matematică. Fiecare piesă trebuie să fie analizată și plasată într-un context mai mare, similar cu modul în care conceptele matematice se potrivesc într-un sistem coerent.

3. Jocurile de Numărat - Jocurile de numărat, cum ar fi „Piticot” sau „Nu te supăra, frate!”, ajută copiii să învețe să numere și să înțeleagă secvențele numerice. De asemenea, aceste jocuri introduc conceptul de probabilitate și strategie. De exemplu, aruncarea zarurilor și deplasarea pieselor pe o tablă implică înțelegerea numerelor și a șanselor. Prin repetarea acestor acțiuni, copiii devin mai familiarizați cu numărul și calculele simple.

4. Jocurile de Societate - Jocurile de societate, precum „Monopoly” sau „Catan”, sunt excelente pentru dezvoltarea abilităților matematice avansate. Aceste jocuri implică gestionarea resurselor, planificarea strategică și luarea deciziilor pe baza calculelor. De exemplu, în „Monopoly”, jucătorii trebuie să gestioneze bani, să calculeze riscurile și să ia decizii financiare. Astfel de jocuri dezvoltă abilități importante, cum ar fi adunarea, scăderea, multiplicarea și divizarea.

5. Jocurile de Cărți - Jocurile de cărți, cum ar fi „Uno” sau „Rummy”, necesită abilități matematice precum numărul, recunoașterea tiparelor și strategia. În „Uno”, de exemplu, jucătorii trebuie să potrivească cărțile în funcție de număr și culoare, ceea ce implică o gândire rapidă și

flexibilitate în aplicarea regulilor matematice. Aceste jocuri ajută la dezvoltarea concentrării și a memoriei, aspecte esențiale în rezolvarea problemelor matematice.

Matematica în Viața de Zi cu Zi - Pe măsură ce creșteam, am început să realizez cât de importantă este matematica în viața de zi cu zi. De la măsurarea ingredientelor pentru prăjituri alături de mama, la gestionarea banilor de buzunar, matematica era mereu prezentă și ne învață să fim organizați și să luăm decizii informate. Fiecare activitate cotidiană implica, într-un fel sau altul, o formă de calcul și ne ajută să vedem utilitatea practică a matematicii și să apreciem complexitatea și frumusețea ei. Această realizare m-a ajutat să înțeleg că matematica nu este doar o materie de studiu, ci o unealtă esențială în viața de zi cu zi.

Impactul pe Termen Lung al Matematicii din Copilărie - Matematica învățată în copilărie are un impact profund asupra dezvoltării noastre cognitive. Ea ne ajută să ne dezvoltăm gândirea logică și analitică, abilități esențiale pentru rezolvarea problemelor și luarea deciziilor. De asemenea, matematica stimulează creativitatea, încurajându-ne să găsim soluții inovatoare la provocările întâlnite. Reflectând asupra copilăriei mele, realizez cât de importantă a fost această perioadă în formarea abilităților mele și în cultivarea pasiunii pentru cunoaștere.

În concluzie, amintirile din copilărie, legate de primele noastre întâlniri cu matematica, rămân adesea cele mai prețioase, amintindu-ne de bucuria de a învăța și de a descoperi. Jocurile din copilărie nu sunt doar mijloace de divertisment, ci și instrumente valoroase de învățare a matematicii. Prin intermediul acestor jocuri, copiii își dezvoltă abilitățile matematice într-un mod natural și distractiv.

Copilăria și matematica sunt strâns legate, fiecare contribuind la dezvoltarea celuilalt. Jocurile și activitățile din copilărie ne ajută să înțelegem și să iubim matematica, iar matematica, la rândul ei, ne dezvoltă abilitățile cognitive și logice necesare pentru a naviga cu succes prin viață. Reflectând asupra acestor amintiri, realizez cât de importantă a fost această perioadă în formarea mea și cât de mult a influențat modul în care privesc lumea astăzi. Copilăria este, fără îndoială, o aventură minunată, iar matematica este una dintre cele mai frumoase căi prin care ne putem bucura de această călătorie.

Activitățile extracurriculare – oportunități pentru dezvoltarea elevilor cu CES

Prof. Popa Gabriela-Monica
CȘEI „Constantin Pufan” Timișoara

Astăzi, mai mult ca oricând, școala trebuie să consolideze deprinderi și abilități care au legătură cu viața, pentru valorificarea potențialului fiecărui copil, indiferent de necesitățile educaționale individuale ale lui, în scopul asigurării fiecărui educabil a unei echități sociale și accesului la o educație de calitate.

Școala reprezintă cadrul instituțional de acțiune care asigură accesul la educație al tuturor copiilor prin educație formală și servicii educaționale. Teoria psihopedagogică actuală tinde să se îndepărteze de termenii care pot eticheta copiii cu diverse probleme de dezvoltare. Accentul se pune, tot mai mult pe necesitățile educaționale individuale, copilul cu cerințe educaționale speciale fiind în centrul atenției procesului instructiv-educativ, compensativ-recuperatoriu ce se desfășoară în școală.

Activitatea didactică este întregită și susținută de programe educative și recuperatorii cu accent pe socializarea și integrarea copiilor, iar aplicarea programelor de servicii personalizate asigură performanța și calitatea demersului. Adaptarea curriculară este o prioritate determinată de particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, iar curriculumul la decizia școlii, prin oferta de opționale vine să susțină și să dezvolte aptitudinile și abilitățile copiilor. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare.

Rolul activităților extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza nu numai dezvoltarea capacităților creatoare, dar și socializarea copiilor cu CES. În funcție de specificul lor, aceste activități dezvoltă la copii priceperi, deprinderi, abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfășurându-se în afara cadrului tradițional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activitățile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor și drumețiilor, permit dezvoltarea relațiilor interpersonale și o mai bună relaționare a copiilor cu societatea; sporirea interesului de cunoaștere a frumuseților naturale și de patrimoniu; formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat. Astfel încercăm ca în fiecare an școlar să organizăm pentru elevii noștri cel puțin o excursie școlară, în cadrul Programului „Săptămâna Altfel”, organizăm ieșiri în aer liber, vizităm Grădina Zoologică și Parcul Botanic și derulăm proiectul pe teme ecologice „Mai aproape de natură”, în parteneriat cu Muzeul Cinegetic Charlottenburg și Direcția Silvică Timiș.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu, etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiție, de echipă, îi mobilizează la cooperare și le dezvoltă încrederea în forțele proprii. Desfășurarea de competiții între elevii cu CES și cei din școlile de masă facilitează depășirea sentimentului de marginalizare și permite valorizarea potențialului aptitudinal al copiilor cu deficit de intelect. Astfel pentru școala noastră a devenit o tradiție organizarea Concursului județean de șah și tenis de masă „Ne cunoaștem, concurăm, progresăm”, a Festivalului regional de dans „Dansurile copilăriei” și a Concursului de desene și decorațiuni „Sărbătoarea pască văzută prin ochii copiilor”, activități la care sunt invitați elevi din școlile speciale și de masă din județul Timiș și județele limitrofe.

Deosebit de atractiv este și atelierul de dans și pantomimă deoarece, nefiind o activitate de rutină, elevii se identifică cu anumite personaje, prezintă elevilor mișcări noi, o motricitate interesantă și incitantă și datorită valențelor lor artistico-motrice, dansul și pantomima contribuie la stabilirea echilibrului static și dinamic, la educarea simțului estetic, a expresivității, a ritmicității, muzicalității motrice, precum și a sferei emoțional – volitive, a sferei comunicării a tuturor laturilor personalității.

O încununare a eforturilor depuse de elevi în cadrul acestui cerc dar și o dovadă a eficienței sale a fost participarea lor la spectacole alături de elevi auzitori și obținerea unor rezultate remarcabile care i-au motivat pentru continuarea acestor activități.

Arterapia creează la elevii cu dizabilități, puternice emoții și sentimente, dezvoltă autonomia personală și favorizează socializarea.

Proiectul educațional „Atelier de origami și artă decorativă”, desfășurat în parteneriat cu Palatul Copiilor din Timișoara cuprinde activități prin care copilul este liber să creeze. În cadrul acestora se îmbină armonios utilul cu plăcutul, copilul însușind modele de comportament și construind noi produse utilizând toate formele de activitate: jocul, învățarea, munca și creația. Prin obiectivele propuse, elevii sunt antrenați să se implice afectiv și efectiv în realizarea temei, să lucreze în echipă, să aprecieze munca celorlalți, să-și însușească diferite tipuri de comportament, atingând astfel obiectivele din sfera socializării. Este un miniatelier ocupațional, care continuă, consolidează și diversifică activitățile desfășurate la clasă, valorificând experiența anterioară a elevilor și disponibilitățile lor de expresie artistică.

Prin Proiectul educațional județean „Când mâinile vorbesc” încercăm să promovăm elevii cu diferite înclinații artistice sau sportive în comunitatea locală și mass-media, să evidențiem munca acestor copii și a cadrelor didactice care-i îndrumă. Prin activitățile comune desfășurate cu elevi din școlile partenere dorim să contribuim la educarea copiilor în spiritul toleranței și respectului față de cei de lângă noi, la dezvoltarea competențelor de comunicare, de interrelaționare, de cooperare și de schimb de experiență, la promovarea limbajului mimico-gestual ca limba maternă a persoanei surde.

Astfel de activități extracurriculare crează ambientul și oferă numeroase prilejuri de afirmare a aptitudinilor și talentelor elevilor cu CES, de exprimare a propriilor idei și opțiuni și de dezvoltare plenară a personalității acestora. Ele oferă elevilor posibilitatea de a „evada” din clasă, dintre cei patru pereți ai camerei, din lumea televizorului și a calculatorului, în natură, în aer liber sau pe iarba unui stadion. Pentru toți cei implicați în aceste proiecte, înseamnă crearea contextelor educaționale favorabile realizării unor inițiative personale, a exersării și dezvoltării capacităților de management personal și / sau colectiv, a atitudinilor de toleranță, umanism, de implicare civică, de militare pentru bună înțelegere, pentru pace, întrajutorare, încurajare în menținerea unui mediu curat, pentru sănătate individuală și socială, toate atât de necesare viitoarei integrări socio-profesionale.

Bibliografie:

1. Lazăr, V. și Cărășel, A., *Psihopedagogia activităților extracurriculare*, Editura Arves, 2007, București,

**PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
„FASCINANTA LUME A COPILĂRIEI”
CONCURS JUDEȚEAN DE CREAȚIE LITERARĂ ȘI ARTISTICO-
PLASTICĂ**

**Prof. Popa Iuliana-Maria
Școala Gimnazială ”R. Guga” Tg.-Mureș**

ARGUMENT

Creativitatea constituie una dintre componentele majore ale contemporaneității și totodată una din cele mai fascinante, fiind forma cea mai înaltă a activității omenești.

Concursul de poezie și proză „Fascinanta lume a copilăriei” pentru elevii ciclului primar constituie o pistă și un traiect iminent pentru viitorii olimpici și reprezintă una din căile real- posibile în descoperirea, îngrijirea și promovarea copiilor ce simt lumea prin cuvânt și harul- povară sacră.

Ca orice concurs este o competiție evaluată prin obiective și standarde concrete, iar mijloacele de verificare trebuie să ofere, cât mai aproape de realitate, măsura realizărilor program- extraprogram și individual independente ale particularităților, făcând distincția netă între activitatea desfășurată la orele de curs și cea suplimentară- de valorificare a potențialului personal, a înclinațiilor și a eventualului talent. Din acest motiv, misiunea esențială a cadrelor didactice constă în căutarea celei mai eficiente modalități de promovare a valorilor reale prin adecvarea discursului educațional și specificul elevilor supradotați pentru a le stimula și promova abilitățile excelente, construind cu migală, dar sigur, eșantionul performant reprezentativ al noii generații. Ori, acceptând ca axiomă că disciplina școlară „Limba și literatura română” e disciplina maternă de ființare și comunicare cu lumea, cu universul, cu sine însuși, e matricea spiritual- etnică și etică, acceptăm și cultura literar- lingvistică nu numai ca sumă a unor cunoștințe predate, venite din afară, primate gratis și reținute ca atare, dar și ca **rodul unei activități interioare intense, îndelungi și dureroase, care restructurează personalitatea, voluntar** și, dându-i dimensiuni și perspective noi, ideale. Cultura literar- lingvistică formează, modelează spiritual- virtute pe care nu o pot avea ideile primite, soluțiile „gata confecționate”. A recunoaște o valoare literară, a trăi, a o aprecia și a o aduce în stăpânirea ta intelectuală implică descoperirea ei prin efort propriu, prin dialog activ între operă- altă lume- și personalitate elevului.

Concursul se organizează cu acordul și sprijinul familiei, soției autorului- d-na Voica Foișoreanu Guga și al poetului Băciuț Nicolae.

SCOP:

- Stimularea, cunoașterea, dezvoltarea și valorificarea potențialului creativ al elevilor, prin atragerea în competiție a unui număr cât mai mare de elevi cu înclinații artistice;
- Promovarea în rândul cadrelor didactice a unor activități care să stimuleze interesul elevilor pentru acțiuni extracurriculare și inter/transdisciplinare;
- Valorificarea potențialului creator al copiilor;
- Educarea dragostei pentru frumos și a simțului estetic;

- Crearea unor oportunități prin care participanții să prezinte un produs al muncii lor.

OBIECTIV GENERAL:

Proiectul urmărește dezvoltarea abilităților de comunicare la copii prin limbaj literar.

OBIECTIVE SPECIFICE :

- promovarea talentului și fanteziei creatoare a copiilor, formarea unei sensibilități deschise spre valorile estetice și artistice prin lucrări tematice;
- descoperirea unor elevi talentați, mediatizarea acestora prin expoziții cu lucrări premiate și panouri cu imagini din timpul activităților;
- să valorifice disponibilitățile și abilitățile elevilor, creativitatea acestora în domeniul literar;
- să promoveze comunicarea între elevi, cadre didactice, părinți, membrii ai comunităților locale;

ORGANIZATORI: Școala Gimnazială „Romulus Guga” Tg. Mureș;

COORDONATORI: prof. înv. primar

MONITORIZARE: inspector învățământ primar prof., director Școala Gimnazială „Romulus Guga” Tg. Mureș

ECHIPA DE ORGANIZARE:

PARTENERI:

- Inspectoratul Școlar Județean Mureș;
- Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Mureș;

BENEFICIARII PROIECTULUI:

- **Directi:** Elevi de 6-10 ani din școlile participante (învățământ primar);
- **Indirecti:** Cadre didactice, colaboratori educaționali din județ, părinți;

RESURSE

Materiale : planșe, pliante, materiale informative, desene, cărți, postere, laptop, CD-uri, rețea de internet, videoprojector, camere web, diplome ;

Temporale: lunile noiembrie- iunie din anul școlar 2022-2023 cu posibilitate de continuare a proiectului;

Financiare: sponsorizări părinți, autofinanțare, voluntariat.

SECȚIUNI: I - creație literară în:- versuri

- proză

II - creație artistico- plastică- pictură/ desen

III - creație artistico- plastică- colaj

***- acțiune de voluntariat**

TEMA CONCURSULUI:

Tărâmul lecturii – este tema concursului prin care micii scriitori de poezie, din clasele III- IV, își pot dezvălui prin creațiile lor sentimente, amintiri, fragmente sau gânduri legate de personajele din poveste, cartea lor preferată, plăcerea lecturii, sau personajele (învățătoarea, părinții sau bunicii) alături de care au descoperit lumea cărților. Lăsăm imaginația copiilor să dezvolte acest subiect extrem de generos.

Ilustrarea fascinantei lumi a copilăriei, folosind diverse tehnici și materiale- este tema concursului la secțiunile artistico- plastice.

ETAPE:

- ❖ - lansarea primei ediții a Concurșului de creație literară “Fascinanta lume a copilăriei”.
- ❖ - depunerea- trimiterea- înscrierea lucrărilor participante (poeziilor, lucrărilor) în concurs;
- ❖ - desfășurarea Concurșului de creație literară în proză, la clasa a IV-a, cu participarea directă a elevilor înscriși în concurs.
- ❖ – lecturarea/ realizarea expoziției și jurizarea lucrărilor;
- ❖ – finalizarea concursului, elaborarea broșurii/ albumului în format electronic;
- ❖ - expedierea diplomelor.

Activități propuse în cadrul proiectului :

- ❖ *Concurs de creație literară – poezie (clasele a III- a și a IV-a)- proză, clasa a IV-a, cu participarea directă a elevilor;*
- ❖ *Concurs de creație artistico- plastică pentru elevii claselor pregătitoare- a IV-a*
- ❖ *Vernisaj – Expoziție de carte „Romulus Guga”;*
- ❖ *Evocare - viața și opera lui Romulus Guga;*
- ❖ *Donații de carte – activitate de voluntariat;*
- ❖ *Premierea elevilor participanți la concurs și a cadrelor didactice coordonatoare .*

Concluzii: Activitatea extrașcolară rămâne o componentă valoroasă și eficientă a spațiului educațional, importanța acesteia, fiind dată și de modalitatea în care completează și desăvârșește activitățile specifice curriculum-ului formal, pentru ca elevii să poată beneficia de situații de învățare variate, având ca finalitate creșterea performanțelor școlare. Activitățile școlare obligatorii, chiar dacă se axează pe însușirea temeinică de cunoștințe, priceperi, deprinderi ce duc la formarea și dezvoltarea unei personalități creatoare, ele nu pot răspunde în totalitate dorinței de cunoaștere și de creație a copilului.

SĂNĂTATEA COPILOR, MAGIE ȘI IMAGINAȚIE

PROF. POPICA NADIA LUMINIȚA

PROF. POPICA ADRIAN NOVAC

LICEUL TEORETIC NOVACI

„Sănătatea este lucrul cel mai natural din lume, pentru că noi facem parte din natură – suntem natură. Natura se trudește să ne păstreze o bună sănătate pentru că noi suntem necesari în circuitul Ei.” (Elbert Hubbard)

Alimentația a reprezentat dintotdeauna pentru om un mijloc de influențare a stării de sănătate și a evoluției sale biologice, problema alimentară fiind una dintre cele mai discutate probleme naționale și internaționale.

Între alimentație și starea de sănătate se manifestă o interacțiune complexă, deoarece, pe de o parte, alimentele determină starea de sănătate a individului prin calitatea lor igienică și nutrițională, iar pe de altă parte, situația patologică și fiziologică influențează regimul alimentar și nivelul asimilabilității acestuia. Dincolo de riscurile pe care le prezintă lipsa valorii igienice a produselor, o altă sursă de influențare a sănătății indivizilor apare din însuși caracterul hranei consumate și anume dacă este mai mult sau mai puțin echilibrat, corect, rațional.

În prezent a devenit evidentă necesitatea punerii la dispoziția consumatorilor a bunuri alimentare sigure nu numai din punct de vedere igienic, dar și biologic și nutritiv, cu atât mai mult cu cât studiile efectuate pe plan mondial au evidențiat faptul că alimentația omului modern nu corespunde noilor solicitări ale acestuia. Această situație se datorează faptului că, prin creșterea ponderii populației urbane (dependența de produsele industrializate), a crescut și consumul de alimente cu grad ridicat de prelucrare tehnologică, conservate și păstrate timp îndelungat, ceea ce provoacă pierderi în nutrienți esențiali, în primul rând în vitamine. Un factor de risc deosebit îl prezintă creșterea consumului de produse rafinate cu o înaltă densitate calorică (grăsimi, zahăr, făinoase albe, băuturi alcoolice, etc.), practic lipsite de vitamine și alți compuși activi din punct de vedere ecologic. În același timp, omul actual este solicitat în mai mare măsură sub aspect intelectual, este supus la o gamă extrem de variată de stresuri; el trebuie să se adapteze la accentuarea poluării mediului înconjurător, iar toate acestea necesită un aport mai mare de substanțe biologice active pentru a neutraliza efectele negative ale acestor solicitări.

În aceste condiții se impune formularea și adoptarea practică a unor căi concrete de realizare a unor produse alimentare echilibrate capabile să răspundă noilor cerințe ale organismului în funcție de particularitățile fiecărui individ fără a conduce însă la extrema reprezentată de exces.

Noțiunea de alimentație ecologică, introdusă relativ recent în circuitul internațional, posedă profunde semnificații trofice și social economice. În linii generale alimentația ecologică se referă la consumarea unor produse diversificate, curate, sănătoase, lipsite de reziduuri, cu un conținut ridicat în substanțe bioactive și minerale și de calitate superioară, care să contribuie la nutriția rațională fiziologică a organismului uman.

Întrucât omul modern se confruntă cu dezechilibre alimentare care influențează în mod dramatic mortalitatea (inclusiv în țările industrializate unde proliferază bolile abundenței), se impune acordarea unei atenții deosebite acelor bunuri alimentare care nu afectează starea de sănătate a unei populații, indiferent de zona ecologică unde aceasta se găsește.

În zilele noastre, stabilirea unei nutriții corespunzătoare nu se poate realiza decât după criteriile ecologice, întrucât mediul ambiant natural, dar și cel artificial, industrial,

condiționează puternic alimentația, alături de condițiile geografice, climatice și etnice. Din acest punct de vedere diferențierile privind alimentația sunt foarte ample, atât pe zone ecologice globale cât și în interiorul unui teritoriu național.

În acest context sensul ecologic al alimentației este privit prin prisma intervenției în economia naturii, prin cultivarea plantelor și creșterea animalelor într-un mediu înconjurător special, ceea ce conduce la un anumit specific al nutriției umane.

Alimentele ecologice, denumite și organice sau biologice, sunt produse de origine animală sau vegetală care au fost obținute fără utilizarea substanțelor chimice precum pesticide sau erbicide, fără adaosuri de substanțe sintetice la procesarea lor, nemodificate genetic și care nu au fost expuse iradierii. Beneficiile sunt deopotrivă pentru sănătatea consumatorului dar și pentru mediul înconjurător care nu are de suferit în urma proceselor tehnologice.

Odată cu educarea populației asupra stilului de viață și conștientizarea importanței unei alimentații corecte pentru sănătatea organismului, noile produse ecologice au început să înlocuiască o parte dintre cele convenționale în dieta multor persoane. La noi în țară, produsele ecologice nu sunt chiar atât de populare precum în țările occidentale, unde agricultorii și comercianții au prevederi legale stricte iar consumatorii sunt siguri de ceea ce cumpără.

Se știe că alimentația nesănătoasă, ce conține aditivi, coloranți, amelioratori și alte tipuri de E-uri este frecvent implicată în apariția unor afecțiuni grave. Produsele ecologice sunt naturale și nu conțin E-uri, de aceea consumul alimentelor organice poate preveni boli grave precum cancerul sau boli cardiovasculare.

Pentru a trăi, omul are nevoie de putere, forță vitală, energie. Una din modalitățile de a dobândi energie pentru viață, este alimentația. Influența alimentației asupra sănătății noastre este foarte mare. Hrana pe care o ingerăm constituie combustibilul care face să funcționeze mașinăria atât de complexă a ființei noastre. Alimentele pe care le consumăm conțin diverse substanțe nutritive, fiecare îndeplinind o anumită funcție în organism. Unele construiesc și repară țesuturi – care sunt componentele organismelor noastre cum ar fi: oasele, mușchii, pielea, părul etc. Altele furnizează energie sau elimină toxinele care, dacă nu ar fi eliminate ar fi un pericol pentru organism, deci, este important să consumăm o varietate de alimente care împreună să ofere cantitatea potrivită din fiecare substanță nutritivă. Dacă un aliment este consumat în exces, iar altul nu este consumat îndeajuns, unele funcții ale corpului vor fi afectate, reflectându-se în starea generală a sănătății.

Se știe că elevii nu sunt înnebuniți după obiceiurile alimentare sănătoase – mereu invocă lipsa de timp, o viață "socială" complicată și în cazul studenților) un buget restrâns. Majoritatea dintre ei știu care este importanța nutriției sănătoase și efectul negativ pe care îl au E-urile, însă nu consideră că „derapajele culinare” de la această vârstă îi afectează. Nu știu că alegerea unei diete sănătoase încă de pe acum va reduce riscul de probleme de sănătate cum ar fi bolile de inimă sau cancerul și nu sunt conștienți că ceea ce mănâncă (sau nu mănâncă) poate avea un efect imediat asupra sistemului lor imunitar, nivelului de energie, aspectului lor (starea pielii, părului, ochilor), funcționării cognitive (capacitatea de a procesa și reține informații, concentrare etc

Iată câteva reguli pe care trebuie să le însușim elevilor:

- Pâinea pe care o iei cu câțiva lei îți oferă mai multe substanțe nutritive decât oricare alt aliment, ceea ce face o alegere excelentă pentru cei cu un buget mic. Dacă pui ceva pe pâinea prajită (omleta, fasole, conserve de peste, hummus) poți face un prânz rapid și ușor, care oferă o gamă de vitamine și minerale importante.

-Nu sări peste mese - înlocuirea mesei cu gustări nu este o idee bună - snack-urile sunt scumpe și, de obicei, bogate în grăsimi, zahăr, sare și au foarte puține vitamine și minerale.

-Fa-ți timp pentru micul dejun – cele mai multe cereale pentru micul dejun sunt îmbogațite cu vitamine și minerale și astfel un bol de cereale (dacă nu ai lapte pune câteva linguri de iaurt) devine o sursă perfectă de energie. Dacă sari peste micul dejun îți va fi afectată capacitatea de concentrare și puterea cognitivă pe parcursul dimineții.

-Nu uita de regula de 5 – fructele și legumele proaspete, congelate sau din conservă trebuie să facă parte din meniul tău zilnic. Evită produsele semipreparate (cum ar fi legume gata decojite), care sunt mai scumpe. Conservele și fructele și legumele congelate sunt adesea mai puțin costisitoare decât în stare proaspătă și sunt mai ușor de utilizat.

-Ia un supliment de multivitamine și minerale - deși suplimentele nu sunt un substitut pentru o dietă sănătoasă echilibrată, acestea vor ajuta să compenseze orice neajunsuri din dieta ta.

Elevii în mod special sunt cei care trebuie să acorde o atenție deosebită alimentației, pentru că ei sunt cei care află în fiecare zi o mulțime de informații noi, iar creierul lor trebuie să se concentreze intens pentru a rezolva probleme tot mai dificile la matematică, fizică sau chimie, pentru a reține toate evenimentele de interes din istoria poporului român, dar și pentru a localiza pe hartă orice regiune, despre care trebuie să vorbească liber și corect din punct de vedere gramatical.

Performanța școlară a elevilor este influențată de alimentație, dar și de activitatea zilnică.

Părinții sunt în general responsabili de alegerea meniului zilnic al copiilor, de aceea, se recomandă acordarea unei atenții speciale următoarelor activități:

- Prima masă a zilei este cea mai importantă și este cea care furnizează copiilor energie și putere de concentrare pentru activitatea școlară, dar și pentru cea din timpul liber. Un mic dejun pentru elevi este indicat să conțină carbohidrați, calciu, minerale, vitamine și proteine. Se recomandă un bol cu lapte și cereale/ un ou fiert cu brânză și o felie de pâine prajită/fructe și legume.

-Pentru că au consumat multă energie în timpul orelor, elevii se înfometează și obișnuiesc să consume în pauze orice aliment pe care îl găsesc la școlii sau cu care sunt serviți de către colegi. Trebuie să încercăm să îi obișnuim pe micuți să își aleagă singuri un meniu sănătos și să evite în mod special chips-urile, biscuiții, produsele de fast food și patiserie și băuturile carbogazoase. E necesar să aibă la pachet un sandwich sănătos, făcut acasă, care să conțină și salată verde, bucăți de roșie sau castraveți.

-Cina este momentul în care întreaga familie se strânge la masă și povestește ce a făcut în cursul zilei. Este obligatoriu ca cina să fie servită cu două-trei ore înainte de culcare, iar meniul să fie format din preparate sănătoase: diverse tipuri de salate de crudități, grecească, de fasole cu patrunjel, pește cu legume. De asemenea, pot servi și o bucată de carne pregătită la grătar cu o garnitură de legume.

-Pentru a asigura performanța școlară a copilului, capacitatea de concentrare, memorare și atenție, implicit note bune la examenele finale, copiii trebuie îndemnați să practice un sport încă de mici: înot, fotbal, dans, tenis. Activitățile fizice au un rol important în viața elevilor și elimină posibilitatea apariției obezității la vârste fragede.

Bibliografie

1. Harbădă, O. – Despre sănătate și viață, Editura Safire, București, 1997
2. Morter, dr. Ted – Sănătate prin alimentație, Editura Teora, București, 2001
3. Pamplona-Rogers, dr. Jorge D. – Un nou stil de viață. Poftă bună, Editura Viață și Sănătate, București, 1998.
4. Rădulescu, dr. Emil – Alimentație inteligentă, Editura Viață și Sănătate, București, 2003

CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ

PROF. ÎNV. PRIMAR ,
POPOVICI I. CAMELIA
ȘC. GIMN. „POMPILIU MARCEA”, TG-JIU, GORJ

Cei șapte ani de-acasă sau bunele maniere înseamnă comportamentul civilizat, pe care ar trebui să-l aibă orice copil în relație cu cei din jur.

O purtare bună , corectă , în familie , la școală , la spectacole , pe stradă , în vacanță , în călătorii sau oriunde mergi , îi determină pe cei din jur să te considere un copil manierat , care are cei șapte ani de acasă.

Pentru a fi considerat o persoană bine crescută , trebuie să ții cont de felul în care te porți în societate ; bunele maniere sunt reflectate în felul în care te porți . Ele se învață din copilărie, de când ești mic.

Încă de mic , mama te învață să mănânci frumos , să vorbești frumos , să fii politicos , să te porți frumos oriunde te duci.

Dacă dorești să fii un copil bine crescut , politicos și să trăiești în armonie cu semenii tăi , atunci trebuie să ții cont de regulile de politețe .

Nu este suficient să fii manierat doar în familie sau la școală, este foarte important să fii civilizat peste tot . Va trebui să îi respecti pe toți din jurul tău , să nu greșești față de ei și nici față de tine . Chiar dacă întâlnești persoane necunoscute, trebuie să fii cuviincios și corect.

Buna creștere se referă la educația pe care o primești în familie, apoi la școală . Aceasta influențează pozitiv gândirea și conduita ta , prin formarea unor deprinderi .

Cel care este bine crescut devine o persoană cinstită și manierată .

Bunul simț îl are copilul care este bine crescut, care are cei șapte ani de-acasă. Un copil cu bun simț dă dovadă de bunătate , își ține promisiunile , nu este răutăcios , îngâmfat , este ordonat în tot ceea ce face, nu minte și nu vorbește urât , respectă și este respectat , nu îi deranjează pe cei din jurul său , chiar îi ajută la nevoie .

Un copil ordonat inspiră încredere .

Un copil cu purtare bună , este un copil iubit de cei din jurul său .

Un copil bine crescut este prieten și la bine și la greu .

Pentru profilul de formare al elevului este foarte important parteneriatul dintre școală și familia copilului, desfășurat în termeni amiabili și de respect reciproc, care oferă un mediu propice influențării pozitive a educației copilului. Relația partenerială va avea efecte benefice asupra dezvoltării copilului.

Strategii de predare-învățare-evaluare implicate în obținerea performanței interpretative

Prof. Ioana Popovici

Liceul de Artă „Ștefan Luchian”, Botoșani

Succesul în domeniul muzical trebuie analizat și din perspectiva factorilor ce influențează învățarea. Autoarea Vanda Weidenbach, în lucrarea sa „*Contemporary notions of musical ability: Changing classroom praxis to meet the needs*“, sintetizează factorii ce s-au dovedit a fi foarte semnificativi în determinarea succesului muzical, prin influența lor pozitivă asupra învățării și angajamentului în domeniul muzical: expunerea timpurie la experiențe muzicale, anturaj, factori culturali, motivație, încurajare și suport părintesc, încredere în sine, predare eficientă (pozitivă și încurajatoare), strategii eficiente de exersare, strategii eficiente de învățare (a muzicii), influența celor de aceeași vârstă, selecția instrumentului, oportunități pentru prestație muzicală. Date recente însă demonstrează că succesul în muzică poate fi dobândit printr-un proces de învățare și există o legătură relativ puternică între stimularea timpurie și succesul ulterior.

Termenul de *strategie didactică* se referă la sistemul teoretic acțional global care asigură orientarea, desfășurarea și finalizarea educației pe termen lung.¹ Strategiile didactice sunt clasificate după:

a) particularitățile gândirii elevilor, în:

- *strategii inductive* (conduc elevul de la percepția intuitivă la gândirea abstractă, de la analizarea și observarea unui lucru, fapt, la generalizarea și elaborarea de noțiuni);
- *strategii deductive* (drumul se parcurge invers, de la abstract la concret, de la general la particular);
- *strategii analogice* (bazate pe modelare);
- *strategii mixte*.

b) după gradul de dirijare al învățării, în:

- *strategii algoritmice* (bazate pe dirijarea strictă, pas cu pas a învățării);
- *strategii semi-algoritmice* (în care gradul de independență al elevilor este ponderat);

¹Bontaș I., „Pedagogie”, Editura All, București, 1994, pag 143

- *strategii nealgoritmice* (bazate pe învățarea independentă, nederijată). În educația muzicală se întâlnesc toate aceste tipuri de strategii, dar, la elevii mai mici este indicat să se utilizeze cu precădere *strategiile inductive*.²

Având în vedere faptul că motivația reprezintă un factor cheie în succesul învățării, abilitatea profesorului de a motiva elevii este una din însușirile importante în creșterea eficienței învățării. Principalele strategii de motivare a elevilor pe care profesorul le poate utiliza la clasă, sunt:

- *crearea unui mediu educațional motivant* (o relație bună cu elevii, o atmosferă plăcută și suportivă în clasă sunt aspecte ale relației care facilitează apariția motivației pentru studiu);
- *dezvoltarea unei atitudini pozitive* față de lucrarea muzicală, față de încrederea în posibilitățile tehnico-artistice ale elevului sporesc motivația elevilor;
- *prezentarea și administrarea sarcinilor* într-un mod motivant, stabilirea de sarcini imediate, mențin motivația elevului;
- *finalizarea într-o manieră pozitivă a experiențelor de învățare*, managementul recompenselor în cadrul învățării având din nou un rol important în motivarea elevului.³

Strategiile învățării se referă la ansambluri structurate de metode, procedee, tehnici și mijloace/ de organizare și realizare efectivă a învățării. Stăpânirea și utilizarea lor adecvată determină eficiența învățării sau în domeniul muzical, obținerea performanței interpretative. Scopul atribuit învățării (de ce să învățăm), natura materialului de învățat (conținutul învățării), modul de abordare a sarcinilor de învățare (cum să învățăm), cunoștințele, abilitățile (cum să procedăm pentru a fi cât mai eficienți), sunt factori de care depinde alegerea unei strategii de învățare care să conducă la succes.⁴ Dar și în activitatea de învățare, nu doar în cea de predare, există metode și tehnici care au un caracter general (valabile pentru toate domeniile și pot fi transferate dintr-un domeniu de studiu în altul⁵) și specifice domeniului de studiu (chitara se învață diferit de istorie sau fizică). Orice metodă de învățare selectată și utilizată pentru a atinge un scop anterior stabilit

²Georgeta Aldea, Gabriela Munteanu, „Didactica Educației Muzicale în învățământul primar”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2001, pag 37

³Gabriela Lemeni, Mircea Miclea,, Consiliere și orientare, ghid de educație pentru carieră, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2008, pag. 117-118

⁴Ion Al .Dumitru, Consiliere Psihopedagogică, Editura Polirom, Iași, 2008, pag 183

⁵Gabriela Lemeni, Mircea Miclea,, Consiliere și orientare, ghid de educație pentru carieră, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2008, pag. 118

poate fi considerată strategie de învățare. Printre strategiile de învățare care pot fi aplicate în cazul studiului chitarei pot fi enumerate:

- *organizarea materialului muzical*, ce presupune informații despre compozitor și apartenența la epoca muzicală, stabilirea tonalității, a măsurii, stabilirea stilului lucrării, împărțirea în fraze muzicale, stabilirea temei, a motivelor muzicale, cadenței, a voltelor;

- *gruparea în secvențe cu sens a materialului*;

- *simplificarea inițială a pasajelor și a mișcărilor, dezlegarea sunetelor, exersarea în valori egale*;

- *studiul în tempo lent și intensități mari*;

- *studiul cu metronomul* care permite o creștere gradată a tempo-ului, obligă la concentrare, contribuie la formarea unor pulsații ritmice egale, atenționându-l pe elev asupra tendințelor de a grăbi sau a rări și combate plictiseala prin trezirea curiozității elevului față de posibilitățile maxime de realizare. Elevii mai mici vor studia sporadic cu metronomul deoarece acesta poate avea consecințe negative asupra sistemului lor nervos mai fragil.

-*ordinea exersării materialelor* este în mod normal, următoarea: se începe cu exercițiile mecanice, se continuă cu gama și studiul și se termină materialul artistic.

-*memorizarea materialului* trebuie să se facă de timpuriu. Acest lucru implică participarea rațiunii și a voinței și de aceea este mai eficientă decât memorizarea „de la sine”, rezultată din repetarea de mai multe ori a piesei. Învățarea timpurie pe dinafară permite și o bună așezare a materialului în memorie. Stăpânirea perfectă a piesei are o importanță psihologică: ea creează instrumentistului o stare de siguranță, de calm. La alții, în schimb, emoțiile exagerate, pot determina o pierdere mai mică sau mai mare a realizărilor anterioare. Pentru ca aceste pierderi să fie cât mai mici, în cazul copiilor care fac performanță, este necesară și o pregătire psihologică pentru concert, audiții. Piesele trebuie să fie bine stăpânite mult înainte de concert cu 6-7 zile înainte, piesele vor fi cântate de 2, 3 ori consecutiv, fără întreruperi. Încă din timpul studiului trebuie să fie păstrată luciditatea gândirii și elevul se va strădui mereu să gândească anticipat, deci un rol important îl capătă *gândirea anticipativă*. Un alt lucru deloc de neglijat pentru asigurarea unei prestații bune-instrumentistul va avea grijă să se acomodeze cu sala în care are de cântat. În ziua audiției, a concursului sau concertului, elevul va evita efortul fizic și psihic mare. Este indicată o încălzire a mâinii pe chitară timp de o oră, timp în care va executa piesa rar. Nu este indicat consumul de tranchilizante deoarece acestea reduc nu numai emoțiile negative, dar și trăirea afectivă, elanul și dinamismul, scad capacitatea de concentrare.

Menagementul timpului de studiu reprezintă deprinderea de utilizare eficientă a momentelor dedicate învățării. Aceasta presupune: *alegerea momentelor propice pentru studiu* (care se face în concordanță cu perioadele de eficiență maxime ale unei persoane-dimineța, după amiaza, seara), *utilizarea eficientă a timpului acordat studiului* (stabilirea de priorități și respectarea timpului de studiu), *evitarea amânării sarcinilor de lucru* (prin stabilirea de planuri de studiu, obiective lunare, obiective specifice- care stabilesc clar forma finală la care aspiră elevul, precum și modalitățile prin care să realizeze aceste obiective.⁶⁾

Foarte importante în procesul de învățare dar și în obținerea performanței interpretative sunt *evaluarea și autoevaluarea*. Prin măsurarea achizițiilor dobândite și aprecierea nivelului acestora, elevul este stimulat pozitiv sau negativ (creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele și capacitățile sale sau, dimpotrivă, scăderea stimei de sine, neîncredere în abilitățile sale, izolare, depresie) în activitatea sa de studiu la instrument.

În afară de măsurarea și aprecierea nivelului achizițiilor dobândite de elevi, *evaluarea* mai cuprinde o operație- *validarea rezultatului evaluării* printr-un indicator, cifră sau calificativ. Fără evaluare, elevul nu-și poate aprecia just propria sa muncă. Evaluarea atrage după sine competiția, cu rol important în stimularea studiului instrumental. Asistând la audiții, concerte, spectacole, la orele altor colegi, la concursuri, elevii au posibilitatea să audieze alte piese, alte interpretări ale aceleiași piese, să observe alte tehnici de studiu, să găsească alte motivații pentru continuarea studiului chitarei și pentru a face performanță, să li se deschidă alte orizonturi asupra acestei ocupații, să cunoască oameni bine pregătiți care să îi devină modele, să se vada pe el, ca instrumentist în viitor. După modul de integrare în desfășurarea procesului didactic, evaluarea are trei forme:

- 1. evaluare inițială**, cu rolul de a diagnostica capacitățile de învățare ale elevilor, nivelul inițial de pregătire al acestora;
- 2. evaluarea sumativă**, cu rolul de a verifica periodic gradul de asimilare a conținuturilor corespunzătoare unor secvențe de învățare mai mari (examene sau verificări semestriale);
- 3. evaluarea continuă (formativă)**, cu rolul de a verifica achizițiile elevului în cursul învățării, pas cu pas. În muzică, aceasta este cea mai eficientă și utilizată formă de evaluare, deoarece se realizează sistematic pe secvențe mici, controlabile, permițând verificarea tuturor elevilor, având

⁶Adriana Băban, „Consiliere educațională, ghid pentru orele de dirigenție și consiliere”, Editura ASCR, 2009, Cluj-Napoca, pag 181

atât rol diagnostic, cât și recuperator. Drept metode și procedee de evaluare în cadrul orei de chitară putem aminti:

- *probele practice*, care evaluează modul în care elevii și-au format diferite deprinderi practice, furnizând și informații referitoare la gradul de însușire a conținutului teoretic aferent. În cadrul acestor probe practice se enumără ora de chitară, audiția muzicală, producții școlare, concerte, concursuri și olimpiade, festivaluri muzicale.

- *observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor*, care permite cunoașterea atitudinii acestora față de activitățile la care participă, a capacității lor de acțiune, de relaționare.

- *proiectul*- care urmărește aprecierea unor capacități complexe, cum ar fi capacitatea de documentare, de selectare și organizare a materialului, de aplicare a unor soluții proprii de rezolvare a problemelor, creativitatea și imaginația elevului(exemplu- elevului i se dă ca temă să compună o scurtă melodie).

În activitatea de evaluare, realizarea obiectivelor propuse sunt descrise de ***descriptorii de performanță***⁷(indicatori- calitative sau cifre). Trei calitative asigură promovabilitatea (suficient, bine, foarte bine) și descriu cele trei niveluri de performanță în atingerea obiectivelor specificate de programă. Toate aceste metode de evaluare au caracter formativ și conferă un rol activ elevului în învățare.

Elevii nu trebuie evaluați doar în raport cu ceilalți elevi, ci și în raport cu ei înșiși, cu propria lor evoluție- astfel vorbim și de *autoevaluare*, metodă care oferă elevilor posibilitatea de a-și dezvolta capacitatea de autocunoaștere și de valorizare a propriilor atitudini și comportamente față de disciplina de studiu. Dat fiind faptul că elevii sunt înzestrați diferit cu predispoziții și aptitudini muzicale, profesorul trebuie să dovedească mult tact, remarcând aspectele pozitive, stimulând și încurajând participarea elevilor la activitățile muzicale, ajutându-i să-și depășească inhibițiile și lipsa de încredere. Un rol deosebit trebuie acordat asigurării unui climat afectiv și relațional adecvat, bazat pe sentimente de încredere și respect. În funcție de corectitudinea evaluării și de maniera în care sunt transmise rezultatele de către profesor, elevii își vor modifica atitudinea față de ora de chitară. Ei o vor îndrăgi sau respinge și în funcție de modul în care ei au fost apreciați.

⁷Georgeta Aldea, Gabriela Munteanu, „Didactica Educației Muzicale în învățământul primar”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2001, pag 44-45

Bibliografie

1. Boncu, Ș. & Ceobanu. C. (2013). *Psihosociologie școlară*, Iași, Polirom.
2. Bentoiu, P., Gândirea Muzicală, Editura Muzicală, București, 1975.
3. Brattico, E. & Tervaniemi, M. Creativity in Musicians: Evidence from Cognitive Neuroscience: Concepts, experiments and fieldwork: Studies in systematic musicology and ethnomusicology, Frankfurt, Germany, Peter Lang, 2010, pg. 233–244.
4. Maslow, A. H. (2007). *Motivație și personalitate*. București: Trei.
5. Deutsch, D., Psychology of Music, Elsevier, San Diego, 2013.
6. Dumitru I. Al.-, „*Consiliere psihopedagogică*”
7. Georgeta Aldea, Gabriela Munteanu, Didactica educației muzicale, Învățământul primar, Editura Didactică și Pedagogică, București 2001
8. Jinga, I., Vlăsceanu L, „*Structuri, strategii și performanțe în învățământ*”, Editura Academiei, București, 1989
9. Sheeser Reinhold, *Metodica studiului și predării instrumentelor cu coarde*, Conservatorul George Enescu, Iași, 1984
10. Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London, UK: Arnold.
11. Germain Duclos, Danielle Laporte, „*Încrederea în sine a adolescentului*”, House of guides, București 2006,
12. MacIntyre, P. D., Potter, G. K., & Burns, J. N. (2012). The socio-educational model of music motivation. *Journal of Research in Music Education*, 60, 129–144.
13. Mielu Zlate, Tinca Crețu-*Psihologie, Manual pt cl a Xa, ed Aramis, Buc, 2005*
14. McPherson, G. E. (2010). Students' motivation to study music: The United States of America. *Research Studies in Music Education*, 32, 201–213.

Proiect extracurricular pentru elevii cu cerințe educaționale speciale

POZA ANA GIULIA
Liceul Tehnologic Special „Gheorghe Atanasiu”
Timișoara

„Cunoașterea este fericire, fiindcă doar prin cunoașterea cuprinzătoare și profundă ești în stare să deosebești adevărul de minciună, lucrurile mărețe de cele de factură joasă...”

Helen Keller

(scriitoare și militantă pentru drepturile omului)

Nevoia de cunoaștere este proprie fiecărui tânăr, iar tinerilor cu surdocecitate din liceul nostru li se oferă ocazia să cunoască aspecte din diferite domenii ca: istoria, știința, cultura.

Un proiect de succes implementat în școala noastră a fost proiectul ”Vechi și nou în cultură și știință”, dedicat Săptămânii Internaționale Helen Keller, susținut și finanțat de Fundația Sense Internațional Romania.

Am ales ca elevii să cunoască trecutul și prezentul orașului Lugoj, un oraș important al județului nostru, dar și noi descoperiri în diverse domenii, care le vor deschide noi perspective și le vor îmbogăți mintea.

Prin activitățile cuprinse în acest proiect echipa și-a propus să dezvolte dragostea elevilor pentru regiunea în care locuiesc și să cultive dorința de cunoaștere.

Beneficiari au fost elevii din proiectul vocațional ”**Sens pentru viață -pentru tinerii cu surdocecitate și deficiențe senzoriale multiple**”

Obiectivele proiectului:

1. *Cunoașterea unor noi aspecte din viața scriitoarei Helen Keller.*
2. *Cunoașterea unor invenții și inovații din diverse domenii: mecanică, electronică, informatică, construcții, instalații, medicină, securitate-salvare, agricultură.*
3. *Cunoașterea animalelor, a mediului și modului de viață.*
4. *Cunoașterea trecutului și prezentului orașului Lugoj.*
5. *Evidențierea elevilor pentru activitățile din cadrul proiectului.*

Pașii pe care i-am făcut pentru a implementa proiectul au fost:

- ✓ *Prezentarea obiectivelor generale grupului de elevi ales pentru a participa la proiect.*
- ✓ *Aplicarea unui chestionar pentru a aduna informații despre domeniile de interes ale elevilor.*
- ✓ *Stabilirea etapelor, a obiectivelor de vizitat, a consumabilelor, a altor materiale necesare proiectului, a sumei necesare desfășurării proiectului.*
- ✓ *Redactarea proiectului ținând cont, în măsura posibilităților, de dorințele elevilor.*
- ✓ *Participarea la concursul de proiecte.*
- ✓ *Redactarea regulamentului activităților desfășurate, pentru luare la cunoștință și pentru a fi semnat de părinți și de elevi.*
- ✓ *Desfășurarea activităților, consemnarea prezenței elevilor implicați în proiect prin fișa de prezență.*

Activitățile au fost alese astfel încât să cuprindă un număr cât mai mare de domenii de interes pentru elevi.

Activitatea nr.1 Realizarea unei documentări, confecționarea de postere, pliante, dedicate Săptămânii Internaționale Helen Keller și vieții scriitoarei.

În cadrul acestei activități elevii au lucrat în atelierul de tipografie postere, pliante punând în valoare cunoștințele și deprinderile practice acumulate la orele de curs și practică.

A fost prezentată o miniexpoziție cu desene, realizate de elevii implicați în proiect. Popularizarea proiectului la nivelul școlii s-a făcut prin distribuirea de pliante elevilor și profesorilor din școală, iar afișele au fost lipite în locuri vizibile din școală. S-au purtat discuții despre viața lui HELEN KELLER ca om, scriitoare și militantă pentru drepturile omului.

Activitatea nr.2 : Participarea la evenimentul „Cele mai noi invenții și inovații”, la Salonul Internațional „Traian Vuia”.

În cadrul Salonului elevii au participat la prezentări de diferite prototipuri funcționale, produse comerciale din diferite domenii etc.

Activitatea nr. 3 : Vizita la Grădina Zoologică din Timișoara.

Elevii au vizitat Grădina Zoologică din Timișoara unde au învățat lucruri interesante despre diverse animale, mediul și modul lor de viață. Ei au înțeles că avem o responsabilitate pentru a proteja animalele, oriunde ar trăi acestea.

Activitatea nr. 4 : Vizita în orașul Lugoj.

La Lugoj au fost vizitate diferite obiective turistice importante pentru oraș: Muzeul de Istorie, Etnografie și Artă Plastică, unde ghidul muzeului a prezentat secțiunile deschise în cadrul acestuia, Podul de Fier, ceasul electric, un punct de reper al orașului, Statuia Eroului Necunoscut și numeroase clădiri importante ale orașului: Primăria, Facultatea de muzică etc.

Activitatea nr.5: Decernare diplome.

Spectacol de teatru oferit de trupa „Șoapte”, în componența căreia sunt elevi hipoacuzici.

Rezultate așteptate la încheierea proiectului.

1. Să cunoască viața lui Helen Keller ca om, scriitoare și militantă pentru drepturile omului.
 2. Să cunoască invenții și inovații noi care au ca finalitate dezvoltarea din punct de vedere personal.
 3. Să cunoască mediul și modul de viață al unor animale, să le îndrăgească și să învețe cum pot fi protejate atât animalele cât și plantele.
 4. Să cunoască bogăția istorică, culturală și tehnică a orașului Lugoj.
 5. Să petreacă momente plăcute, de relaxare, la finalul proiectului.
- Aceste rezultate au fost obținute pentru toate activitățile desfășurate.

Concluzie:

Elevii școlii noastre, elevi cu cerințe educaționale speciale, sunt implicați în astfel de proiecte, ce se derulează în fiecare an. Acestea au menirea de a le reda încrederea în sine și în societate, de a crește gradul de motivare pentru autoeducație și dobândirea unei atitudini pozitive și de a le aduce culoare, lumină și bucurie în viață.

PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
„PRIETENII CĂRȚILOR”
PRAJA DANIELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRU VLAHUȚĂ”
GUGEȘTI, JUD. VRANCEA

ARGUMENT:

Prin acest parteneriat, părțile implicate își propun să introducă copiii în lumea magică a cărților, să le dezvolte creativitatea în exprimare, să le formeze o atitudine pozitivă față de carte.

Atât profesorii cât și părinții, trebuie să-și găsească timp, să asculte părerile copiilor despre cărțile citite, să participe afectiv alături de aceștia la peripețiile eroilor, asigurând o legătură între cele citite și viață. Doar așa pasiunea pentru citit se poate dezvolta în mod creator și poate deveni o parte din viață, însoțindu-i din copilărie până la o vârstă înaintată.

Copilăria este un tărâm magic, este o lume fermecată, dulce, duioasă, lină și singurul moment al vieții când se trăiește totul la maximă intensitate. Copiii ascultă vrăjiți tot ce începe cu formula: " A fost odată...". Din povești, copiii află care sunt consecințele defectelor umane, care sunt efectele faptelor bune și rele. Antitezele în basme îi ajută să facă diferența între bine și rău, între minciună și adevăr, între lașitate și curaj, îi învață care sunt calitățile pozitive și care sunt defectele cele mai comune oamenilor.

Trăind alături de personajul preferat întâmplările basmului, copilul învață despre lumea din jur, fără să fie el însuși pus în situațiile periculoase sau dificile.

Colaborarea Grădiniță - Bibliotecă reprezintă un obiectiv important deoarece prin acest parteneriat se propune familiarizarea copiilor cu lumea fascinantă a cărților pentru copii.

SCOP:

- Stimularea interesului pentru lectură în perioada preșcolară;
- Cultivarea gustului pentru lectură, exersarea limbajului și posibilităților de comunicare, prin activități în parteneriat cu biblioteca;
- Cunoașterea bibliotecii și a importanței acesteia în procesul educațional;

OBIECTIVE:

- Înțelegerea rolului bibliotecii și utilizarea serviciilor acesteia;
- Familiarizarea cu instituții care fac posibilă procurarea de carte;
- Formarea unei atitudini de responsabilitate și respect față de carte;
- Satisfacerea curiozității preșcolarilor pentru o carte frumos ilustrată;
- Respectarea normelor de comportare într-o bibliotecă;

GRUP ȚINTĂ:

- Elevii clasei a IV-a B

ECHIPA DE COLABORARE:

D-na bibliotecară:
Responsabil proiect

RESURSE PROIECT:

1. UMANE:

- Elevii clasei a IV-a B
- D-na bibliotecară
- Părinți
- Cadre didactice

1. MATERIALE:

Cărți, albume, reviste, aparat foto, pliante puse la dispoziție de Biblioteca comunală

2. FINANCIARE:

Resurse proprii.

3. TEMPORALE:

Anul școlar 2023-2024

4. SPAȚIU:

Evaluarea: Portofoliul proiectului, materiale informative despre proiect și activitățile sale

Continuitate: acest gen de activități se vor desfășura lunar sau ori de câte ori e necesar.

Diseminarea : popularizarea rezultatelor obținute, în rândul părinților .

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

Nr.crt.	Activități	Termen	Locul de desfășurare	Participanți
1	CARTEA TOAMNEI	Noiembrie	Biblioteca comunală	Elevii clasei Cadrele didactice
2	CRĂCIUNUL PRIN OCHI DE COPIL	Decembrie	Biblioteca comunală	Elevii clasei Cadrele didactice Părinții
3	ÎN MEMORIA LUI MIHAI EMINESCU	Ianuarie	Biblioteca comunală	Elevii clasei Cadrele didactice
4	CARTEA ÎN IMAGINAȚIA COPIILOR	Februarie	Biblioteca comunală	Elevii clasei Cadrele didactice Părinții
5	SĂRBĂTOAREA PRIMĂVERII	Martie	Biblioteca comunală	Elevii clasei Cadrele didactice
6	COMORILE DIN BIBLIOTECĂ	Aprilie	Biblioteca comunală	Elevii clasei Cadrele didactice Personal bibliotecă
7	BIBLIOTECA ȘCOLII MELE	Mai	Biblioteca din cadrul școlii	Elevii clasei Cadrele didactice
8	ÎN CURÂND VOI FI ELEV DE CLASA A V-A	Iunie	Biblioteca comunală	Elevii clasei Cadrele didactice

COPII PE SCENĂ

Camelia Pristoleanu
Școala Gimnazială „Sfântul Vasile” Ploiești

*A fi pe scenă și a da viață unui personaj- iată două dintre activitățile preferate ale copiilor, indiferent de vârstă. Dincolo de valențele educative, astfel de proiecte dau aripi elevilor, părinților, profesorilor și consolidează relațiile interpersonale. Prezintă în cele ce urmează un scenariu personal pus în practică acum ceva vreme. Sceneta a fost prezentată în cadrul unui cerc pedagogic, sloganul nostru fiind *Viața e cea mai importantă!*.*

REVOLTA SEMAFOARELOR

Sceneta

Scena I

Decor: *E noapte, târziu. În fundal sunt blocuri. Pe cer se înalță luna. Câțiva copaci, o bancă...*

Personaje: Semafoare (9)

S.1: Bună seara!

S.2: Bună seara!

S.1: Ce mai faci? Ești obosit...

S.1: Toată ziua am trudit!

S.2: Știu! Să stai mereu împietrit... nu e tocmai potrivit!

S.3: Toată lumea se grăbește!

S.4: Și nu se mai sinchisește de semnale luminoase...

S.5: Sau de amenzi „durerose”!

S.6: Să vă spun ce s-a-ntâmplat...

Scena II- Pe fundal se aud claxoane și frâne de mașini.

S.6: Eu datoria îmi făceam, șoferii îi coordonam

Alături de al meu frate.

El la pietoni privea, zebra o supraveghea.

Dintr-o dată, din senin, un bolid cu oameni plin

Năvăli pe zebră, dragă,

Chiar de eu strigam cu vlagă!

Pe roșu el a trecut, apoi, ciudat, a dispărut!

În această nebunie, s-a-ntâmplat o tragedie...

Scena III

S.7: Vai! O astfel de întâmplare nu-i de glumă, frăţioare!

S.8: Se-ntâmplă mereu, din păcate!

S.9: Viteza mare, neatenţia

Ne dau bătăi de cap, vezi bine.

Suntem martori, fără voie,

La scene grave,

De-ngheaţă sângele în vine!

S.1: Nu-s vinovaţi numai şoferii!

Şi pietonii tot greşesc,

Zebra mereu ei ocolesc.

S.2: S-apară VERDE n-au răbdare.

S.3: Vin rapid de pe trotuare

Şi-n fugă traversează!

S.4: Indiferent că-s mari sau mici,

Se poartă ca nişte pitici!

S.5: Pe mine azi m-a supărat

Un băieţel needucat.

Altă ţintă n-a găsit,

Decât al meu ochi nepreţuit!

S.6: Eu, dragilor, am devenit,

Dintr-un semafor respectat,

Un obiect...împachetat!

Toate S: Cum? Cum?

S.6: Uitaţi: sunt plin de etichete cu numere de telefon!

S.7. (citind):

Da... O doamnă ghicitoare anunţă cu mândrie

Că spune viitorul oricui vrea să îl ştie!

S.8: Iar un domn, alături, primeşte în chirie

Doi tineri de la ţară...

Toate S:Vai! Am ajuns de răs!

S.9: Nu putem să suportăm

O asemenea situaţie!

Părerea mea e să dăm

Rapid o declaraţie!

S.1: Să le spunem tuturor

Că refuzăm să funcţionăm!

S.2: Eu becurile le opresc!

Alte semafoare: Şi eu! Şi eu!

Toate S: Noi suntem semafoare, nu nişte stâlpi pe stradă!

S.3: Indiferent de vreme,
Muncim fără tăgadă.
S.4: La ROȘU trebuie să stați,
La GALBEN să v-asigurați,
Iar la VERDE, circulați!
De nu vreți să ascultați,
Cu viața voastră vă jucați!
S.5: Astăzi doar vă prevenim,
Mâine poate n-o să fim!
S.6: Să vedem, ce-o să pățiți!?

Scena 4

Semafoarele, pe rând:

Știați că...

- 14 % dintre accidentele rutiere se datorează pietonilor?
- Cele mai multe accidente se petrec între orele 14.00 -19.00, în a doua parte a săptămânii?
- Peste 27% dintre accidente se datorează vitezei?
- Cei mai mulți dintre pietonii accidentați circulau prin locuri nepermise?
- România se află pe primele locuri în Uniunea Europeană în privința victimelor din accidente rutiere?
- Cei mai mulți șoferi implicați în accidente rutiere sunt bărbați cu vârste cuprinse între 21 și 30 de ani?

Toate Semafoarele:

Dragi părinți și dragi bunici,

Întrebați-i pe cei mici

Cum e corect să vă purtați,

Ca să nu v-accidentați!

Căci ei la școală-au învățat

Să circule...civilizat!

Nume și prenume: prof. învăț. preșc Prodana Mădălina Cristina
Unitatea școlară: Grădinița de copii nr. 7, sector 2, București

„COPIII, FRUMUSEȚEA LUMII,,

SERBARE GRUPA MIJLOCIE

2023-2024

Toti:

Bună ziua , dragi părinți !

Toți cei adunați aici,

Astăzi este zi de sărbătoare,

Noi, copiii avem serbare!

Daca-I zi de sărbătoare,

Hai să-ntidem hora mare!

Să răsunе poienița

Si să joace grădinița!

Cântec: „ Azi in parcul plin de soare

Toți:

Grădinița de copii

Plină e de jucării

Păpușele, ursuleți,

Călușei și tot ce vreți,

Dimineața în zori de zi

Vezi mulțimea de copii

Venind veseli, multumiți

Pentru joacă pregătiți

Prezentator:

Vom fi flori în grădiniță ,

Veverițe strengărițe,

**Greierași și albinuțe,
Vom avea și fluturași
Jucăuși și drăgălași!**

Florile:

**Suntem floricele mici și frumoșele,
In costum de balerine,
Roșu, galben, alb sau roz
Garofițele se-mbracă
Toți copiii ne cunosc!**

Fluturași :

**Suntem fluturași ,
Mici și drăgalași,
Prin grădini zburăm ,
Printre flori cântăm.**

**F3: -Eu sunt Roșior,
Mici și dragalași,
Soarele de sus ,
Il iubim nespus .**

F1: - Eu sunt gălbior

Și-am venit în zbor

F2: - Eu sunt albișor

Sunt alb și curat

Alb și luminat Suntem fluturasi ,

Micul dansator.

F4- Eu sunt fluturaș colorat

Să dansez și eu cu prietenul meu.

Albinute:

**Suntem albinuțe , tare harnicuțe,
Florile sunt frumoșele
Și ne place să stăm pe ele.
Cântăm pe floricele**

Și-adunăm mierea din ele.

Veverite:

Veverița din pădure

Vrea nuci multe și alune,

Vine și imi dă labuța ,

Ce fricoasă e draguța!

Are pușori micuți,

Nebunatici și drăguți,

Cu ochi mari și frumoșei,

Nu te mai sature de ei!

Cantec: Veverita strengarita

Iepurasii:

**Iepurasul meu iubit,
Cin' te-ntrece la fugit?
Ai labuțe mititele,
Ochișori , doua mărgel,
Mustăcioară la guriță
Și un petec de codiță.**

Mi se spune Urechilă

Am blănița foarte fină,

Daca-mi dai un morcovel

Nu mai las nimic din el.

Toti : Morcovelul cu codita - poezie

Greierasii:

**Pentru ca ne place chitara
Vom cânta toată vara,
Cri, cri , cri și vom dansa
Iar la iarna, ce-om mânca?**

Cantec : Spune-mi iubite copilas

Pisicute:

**Miaunică , e o pisică
Mică , mică , mititică
Cu mustățile de nea
Și cu bot de catifea.
Păru-i negru mătășos,
Subțirel , dar e lucios.
Si-n picioare e-ncălțată
Cu ghetuțe moi de vată.**

**Piesa noastră s-a sfârșit,
Vom pleca cu toții –ndată .
Micii actori vă multumesc ,
Numai bine vă doresc!**

Toti:

**Frumoasă vara , iar ai sosit!
Vacanța mare , bine ai venit!
Noi, prichindeii , mult ne bucurăm,
Vacanța mare toți o așteptăm!**

Cantec „ Vara , vara a sosit!”

„PRIETENI ORICÂND, ORIUNDE, ORICUM”

Parteneriat interșcolar județean-schimb de experiență

Prof.înv.primar, Pufulete Jenica Lavinia
Școala Gimnazială „Virgil Mazilescu” Corabia, județul Olt

Vă propun un parteneriat interșcolar, un schimb de experiență real între unități de învățământ și instituții precum ISJ, CCD sau CJRAE, cu activități destinate copiilor care provin din medii dezavantajate. Anul acesta am desfășurat a treia ediție a parteneriatului. Sunt doar câteva idei, pe care le puteți îmbunătăți sau schimba în funcție de condiții, de nevoi, de imaginație.

Domeniul în care se încadrează proiectul: *Educație financiară, Educație ecologică, Educație parentală, Educație pentru mișcare, Educație emoțională, Educație pentru sănătate, Educație incluzivă, Voluntariat*

REZUMATUL PROIECTULUI

a. Activități propuse, în ordinea în care se vor desfășura:

I.Educație ecologică-Parada costumelor din materiale reciclabile

II.Educație pentru mișcare-Competiții și întreceri sportive

III.Educație financiară-Primul meu magazin

IV.Educație pentru sănătate-Piramida alimentației sănătoase

V.Educație parentală-Simpozion-Rolul familiei în reușita școlară

VI.Educație emoțională-Concurs de educație plastică „O lume de basm și poveste, într-o paletă de culoare”!

VII.Educație incluzivă-Prietenie fără bariere-Diseminarea proiectului

b. Descrierea activității principale

Activitățile propuse oferă copiilor și cadrelor didactice posibilitatea de a-și satisface nevoia de cunoaștere, perfecționare, inițierea și/sau aplicarea la grupă/clasă a unor metode, procedee și tehnici de abordare a predării învățării-evaluării inovative, preluate din cercetarea educațională de profil, promovate în cadrul unor proiecte cu finanțare externă (inclusiv schimburi de experiență sau mobilități), respectiv în activitatea de consiliere psihopedagogică de intervenție logopedică a unor metode, procedee și tehnici inovative, învățarea prin joc, mișcare, afecțiune, prietenie. Acestea influențează dezvoltarea copiilor în plan intelectual, afectiv - motivațional, volitiv, trăsăturile și însușirile personalității precum și dezvoltarea fizică.

c. Impactul educativ estimat asupra grupului țintă.

Impactul proiectului va consta în dezvoltarea unor aptitudini speciale, în antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, în cultivarea interesului pentru mediul școlar prin participarea la activități curriculare și extracurriculare, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Prin complexul de activități organizate în cadrul proiectului cadrele didactice își propun realizarea unui schimb de experiență real, cunoașterea valorilor educative, valorificarea potențialului creator și utilizarea experienței acumulate în îmbunătățirea demersului didactic desfășurat în școală și în grădiniță. Inițiatorii proiectului doresc realizarea unor punți de colaborare, încredere și prietenie între copii și cadre didactice din școli diferite, promovarea calității în educație, a corelării acesteia cu teoriile științelor educației, integrarea creativității în cadrul oricărui demers pedagogic și susținerea tuturor acelor care promovează adevăratele valori în educație și societate, susținerea copiilor care provin din medii dezavantajate pentru reducerea ratei abandonului școlar..

A. PREZENTAREA PROIECTULUI

D.1. Argument justificare, context

Instituțiile de învățământ reprezintă „serele” în care se formează caracterele, valorile, aptitudinile, talentele și modul de acțiune al viitoarelor generații de cetățeni. În această lumină școala reprezintă o lume în sine.

Proiectul „Prietenii oricând, oriunde, oricum” se adresează copiilor cu vârste cuprinse între

5 – 11 ani. Nu este suficient doar să sprijinim copiii defavorizați, ci să socializăm cu ei, să-i iubim și să-i respectăm pentru integrarea lor socială, și mai târziu, profesională.

În cadrul acestei perspective parteneriatul educațional devine o prioritate a strategiilor actuale, orientate către dezvoltarea educației românești.

Cunoașterea diferitelor aspecte ale vieții din mediul rural/urban, stabilirea de relații sincere, acordarea de ajutor colegial, între copiii din mediul urban și cei din mediul rural sunt argumente ce susțin acest proiect.

Proiectul își propune promovarea prieteniei, promovarea dialogului și a comunicării între elevi din școli diferite, dezvoltarea colaborării și cooperării între cadre didactice din școli diferite.

Ne-am propus să organizăm activități prin care să formăm copiii, încă de la cea mai fragedă vârstă, deprinderi și capacități în acord cu solicitările specifice noilor realități sociale: spirit democratic, spirit de inițiativă, încredere în forțele proprii, toleranță și respect pentru ceilalți, perseverență, spirit de răspundere, respect pentru normele sociale.

D.2. Scopul proiectului;

- Promovarea educației de calitate, inclusive pentru elevii aparținând grupurilor din medii dezavantajate cunoașterea reciprocă a grupurilor de elevi din școlile partenere, facilitarea integrării elevilor din familii dezavantajate sau cu dificultăți de învățare în comunitate, asigurarea egalității de șanse în educație, dezvoltarea spiritului civic, promovarea comunicării, colaborării eficiente, cultivarea relațiilor de prietenie între elevii din școli diferite.

- Oferirea posibilității de a cunoaște diferite aspecte ale vieții din mediul rural/urban pentru copiii implicați în proiect.

- Dezvoltarea unor comportamente relaționale de prietenie și de colaborare între elevii școlilor partenere prin participare la activități comune.

D.3. Obiectivele specifice ale proiectului;

- Colaborarea cadrelor didactice din școlile implicate în parteneriat în vederea unei mai bune desfășurări a programelor educative ale elevilor

- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular, diversificarea acestor activități și mărirea numărului lor în viitor;

- Organizarea de activități interactive și atractive pentru copiii din familii dezavantajate

- Stimularea mentală, socială și comportamentală a copiilor din familii dezavantajate prin activități creative, de imaginație și terapeutice, cum ar fi artele plastice, întreceri sportive, muzica, petrecerea timpului liber, activități ecologice, activități ce promovează o alimentație sănătoasă, activități de voluntariat.

- Implicarea părinților în organizarea și desfășurarea activităților extrașcolare ale copiilor, în vederea unei mai bune colaborări familie-școală;

- Dezvoltarea abilităților de colaborare și socializare;

- Realizarea unor produse finite prin tematica proiectului și donarea lor către familii nevoiașe

D.4. Descrierea grupului țintă căruia i se adresează proiectul;

Grupul țintă este alcătuit din copii care fac parte din familii dezavantajate (monoparentale, cu părinți plecați în străinătate, crescuți de bunici, comunități sărace etc) sau cu cerințe educative speciale din toate școlile partenere.

ACTIVITATEA I

a. Titlul activității - **Întâlnire de lucru**

b. Descrierea pe scurt a activității:

Inițiatorii prezintă proiectul. Se stabilesc echipele de proiect din fiecare unitate școlară, responsabilitățile, domeniile activităților și forma sub care se vor desfășura, perioada pentru fiecare activitate.

ACTIVITATEA II

a. Titlul activității- **Parada costumelor din materiale reciclabile**

b. Descrierea pe scurt a activității:

Fiecare școală parteneră va organiza o paradă a costumelor din materiale reciclabile. Elevii care doresc să participe își aleg materialele din care confecționează costumele. Fiecare participant va

primi diplomă de participare. Se va alege și se va premia cel mai reușit costum pe fiecare nivel de vârstă.

ACTIVITATEA III

- a. Titlul activității: **Competiții și întreceri sportive - Minte sănătoasă în corp sănătos**
- b. Descrierea pe scurt a activității:

Fiecare școală parteneră în proiect va organiza competiții și întreceri sportive tip ștafetă, parcurs aplicativ sau handbal/fotbal/volei/baschet, la alegere. Fiecare competiție se finalizează cu premierea câștigătorilor.

ACTIVITATEA IV

- a. Titlul activității: **Primul meu magazin**
- b. Descrierea pe scurt a activității:

Activitatea constă în realizarea unor obiecte și decorațiuni de Crăciun din materiale naturale și/sau reciclabile, organizându-se expoziții cu vânzare a acestora. Fiecare școală participantă va organiza astfel de expoziții la care va invita părinți, antreprenori și membri ai comunității locale în vederea achiziționării produselor. Banii obținuți se vor folosi pentru cumpărarea unor cadouri pentru copii din familii nevoiașe.

ACTIVITATEA V

- a. Titlul activității: **Piramida alimentației sănătoase**
- b. Descrierea pe scurt a activității:

Fiecare participant va alege forma sub care va desfășura activitatea: dezbateri cu elevii, referate, interviuri sau întâlniri cu medici nutriționiști, viziunare de ppt-uri, filmulețe, activitate gastronomică, accesare de platforme de profil pentru informare și documentare.

ACTIVITATEA VI

- a. Titlul activității: **Simpozion județean - „Rolul familiei în reușita școlară”**
- b. Descrierea pe scurt a activității:

Aplicantul, Școala, va organiza un simpozion județean cu titlul „Rolul familiei în reușita școlară” în parteneriat cu CCD, ISJ și CJRAE. Cadrele didactice doritoare vor trimite materiale pentru simpozion, care vor fi strânse într-o revistă cu ISSN.

ACTIVITATEA VII

- a. Titlul activității: **„O lume de basm și poveste, într-o paletă de culoare” concurs județean domeniul educație emoțională/arte vizuale**
- b. Descrierea pe scurt a activității:

Proiectul județean „O lume de basm și poveste, într-o paletă de culoare”, se va organiza sub forma unui concurs pe fiecare nivel de vârstă, în care copiii își vor alege tehnica de lucru. Concursul se va desfășura cu participare indirectă prin transmiterea lucrărilor la școala organizatoare. Cele mai reușite lucrări vor fi premiate cu premiile I, II, III și 3 mențiuni pentru fiecare nivel de vârstă. Cu toate lucrările din concurs se va organiza o expoziție la Centrul de zi Sfânta Elena, Corabia. La concurs vor participa cu lucrări ale elevilor cadre didactice din județ. Concursul va fi cuprins în CAEJ.

ACTIVITATEA VIII

- a. Titlul activității: **Prietenie fără bariere-Diseminarea proiectului**
- b. Descrierea pe scurt a activității:

Va avea loc o întâlnire cu echipele de proiect de la toate școlile partenere, cu invitați din instituțiile partenere (ISJ, CCD, CJRAE) și cu invitați din comunitatea locală, în care se vor prezenta activitățile desfășurate. Coordonatorii vor prezenta sub formă de ppt, album foto, revistă, filmulețe etc., care au fost rezultatele proiectului și ce impact a avut asupra elevilor. Se vor propune activități pentru continuarea proiectului. Se va realiza o pagină de facebook sau o revistă a proiectului.

Comunicarea interculturală

Prof.dr. Purcărescu Oana-Angela, Colegiul National Pedagogic “Stefan Velovan”,
Craiova

Trăim într-o epocă a interferențelor. Întâlnirile dintre persoane sau culturi se amplifică și se diversifică de la o zi la alta. Nu este ușor să întreții relații optime cu alții, să înțelegi alte moduri de gândire, de simțire, de acțiune. În aceste condiții, se nasc diferite strategii de asumare spirituală, fie de retragere în sine, de apărare și întărire a identității culturale a persoanelor, fie de ieșire din sine, de permeabilitate și deschidere față de alte expresii spirituale – individuale sau colective. Școala, ca principală instanță de culturalizare, este antrenată în materializarea strategiilor amintite. Ea nu poate rămâne neutră la marile incitări sau presiuni ale vremii. În perimetrul școlar se reproduce cultura și se pun bazele creației de noi expresii culturale.

Fundamentele epistemologice ale unei pedagogii centrate intercultural rămân, în esența lor, cele ale unei pedagogii generale, acestea putând prelua, puncta sau nuanța premise de întemeiere științifică din celelalte domenii socio-umane. Realitatea vizată de pedagogia interculturală este una nouă, referitoare la fenomenul de interacțiune culturală, realizată deliberat prin programele de educație. Interculturalul a devenit un fenomen ce nu poate fi neglijat.

Educația interculturală vizează o abordare pedagogică a diferențelor culturale, strategie prin care se iau în considerație specificitățile spirituale sau de alt gen, evitându-se, pe cât posibil, riscurile ce decurg din schimburile inegale dintre culturi sau, și mai grav, tendințele de atomizare a culturilor. Nu e o știință nouă, nici o nouă disciplină, ci o nouă metodologie ce caută să integreze, în interogația asupra spațiului educațional, datele psihologiei, antropologiei, științelor socialului, politicii, culturii, istoriei.

În mod sintetic, educația interculturală vizează dezvoltarea unei educații pentru toți, în spiritul recunoașterii diferențelor ce există în interiorul aceleiași societății, și se referă mai puțin la realizarea unei educații pentru culturi diferite, ceea ce ar presupune staticism și izolare a grupurilor culturale. Educația interculturală privilegiază interacțiunea și dialogul, curajul de a ieși din sine și dorința de proiecție în celălalt. O educație concepută în perspectiva interculturală va resemnifica relațiile dintre școală și alte spații educative; ea va depăși zidurile școlii, prelungindu-se în activitățile informale, în viața de zi cu zi. Cum multiculturalul nu se regăsește doar în perimetrul școlii, trebuie să ne pregătim în prealabil pentru a-l întâmpina și valoriza.

Cultura nu mai trebuie înțeleasă ca o sumă finită de trăsături particulare care vine cu stereotipuri, iar abordarea interculturală devine posibilă în măsura în care se admite că negocierile, care nasc legături între indivizii de culturi diferite, pot determina crearea de noi practici culturale, purtătoare de semnificații noi. Nu este vorba de o însumare sau o juxtapunere a practicilor culturale, fiecare semnificativă într-un context particular, ci de creație ale cărei semnificații sunt operante mai ales în comunitățile multiculturale.

O cultură iese în evidență când este raportată la altele și rezidă în distinctivitate față de alte expresii spirituale. De aceea, ea devine valoroasă. Fiecare cultură, cu cât este mai diferită de altele, cu atât iese mai mult în evidență. Diferența nu este de natură axiologică (nici o cultură nu este superioară altora), ci de natură morfologică, a cuprinsului de valori și a expresiilor de manifestare. “Nici o cultură nu constituie locul privilegiat din care pot

fi judecate celelalte culturi. Fiecare cultură este actualizarea unei potențialități a ființei umane, într-un loc bine precizat de pe Pământ și într-un moment bine determinat al Istoriei...Ființa umană, în totalitatea sa deschisă, este locul fără de loc a ceea ce traversează și trece dincolo de culturi” (Nicolescu, 1999, p.126). Cultura se ivește din tăcerea dintre diferitele expresii spirituale ale omului. Ea denotă că aceste resorturi spirituale sunt individualizate, particulare, și de aceea ele pot exista ca ceva distinct. Căci numai lucrurile diferite există cu adevărat.

Comunicarea interculturală presupune două componente: comunicarea personală și comunicarea socială. Comunicarea personală presupune o creștere a competenței comunicaționale a primitorului. Comunicarea socială presupune o comunicare interpersonală și o comunicare mediatică.

Mediatorul este persoana care intervine pentru facilitarea unui acord între două sau mai multe persoane. Medierea constă în acțiunea de a pune în acord, de a concilia persoane sau grupuri, de a juca funcția de intermediar în acceptarea, cunoașterea și gestionarea unor dificultăți. Medierea asigură și un contact cu mediul extern al spațiului de întâlnire (servicii sociale, poliție etc. , în cazul mediului școlar).

Cele mai uzitate medieri sunt cele de ordin lingvistic. Medierea interlingvistică prezintă acel proces de intermediere între două sau mai multe limbi, mai exact, între persoane care vorbesc limbi diferite. Un bun mediator lingvistic devine un excelent animator al comunicării interculturale.

La nivelul instituției școlare se pot distinge mai multe avantaje ale medierii culturale, în funcție de perspectiva din care se vizează diversele probleme.

În general, medierea culturală în școală are un caracter profilactic, de evitare a unor disfuncțiuni care pot să apară la un moment dat. Aceasta are un caracter deliberat și chiar programat.

Comunicarea interculturală este acel schimb (sau tranzacție valorică) însoțit de înțelegerea semnificațiilor adiacente, între persoane sau grupuri care fac parte din culturi esențialmente diferite. Schimburile se pot realiza la nivel ideatic, verbal, nonverbal, comportamental, fizic, obiectual, organizațional. Pot fi implicite sau explicite, inconștiente sau deliberate.

Fenomenul transmisiei culturale este deosebit de complex. Sensurile difuziunii culturale sunt multiple și destul de greu de reperat. Berry și colaboratorii săi (1992, p.18) au propus următorul model al transmisiei culturale :

- A. Transmisie verticală (de la antecedenti direcți)
 - 1. enculturație generală
 - 2. socializarea realizată de părinți
- B. Transmisie oblică (de la alți adulți)
 - a) din propriul grup
 - 1. enculturație generală
 - 2. socializare specifică
 - b) de la alte grupuri
 - 1. aculturație generală
 - 2. resocializare specifică
- C. Transmisie orizontală (de la congeneri)
 - 1. enculturație generală
 - 2. socializarea specifică de la cei de aceeași vârstă

Comunicarea culturală este cu atât mai dificilă, cu cât cea mai mare parte a elementelor ei componente sunt destul de evanescente, mai puțin vizibile și mai greu comprehensibile. Precum aisbergul, a cărei mărțișie nu se vede, două treimi din el fiind cufundate, tot așa cea mai mare parte a culturii rămâne ascunsă celor ce iau contact pentru prima dată cu ea. Este drept că aspectele exterioare ale culturii (arhitectura, artele, îmbrăcăminte, ritualurile etc.) sunt ușor reperate și cunoscute. Rămân însă mentalitățile, concepțiile, idealurile – un câmp vast, aproape nedeterminat. O comunicare interculturală veritabilă cere timp și răbdare din partea protagoniștilor. Cu cât cunoașterea unei culturi străine se adâncește, cu atât marja viitoarelor descoperiri se lărgeste. Familiarizarea cu o parte invizibilă a aisbergului stârnește curiozitatea pentru aflarea altora. Cunoscându-i pe alții, mă cunosc mai bine și pe mine. Învățarea interculturală constituie o coordonată importantă a oricărui program de educație. Ea are ca obiectiv cultivarea receptivității față de diferență, integrarea optimă a noutății valorice, mărirea permisivității față de alteritate, formarea unei competențe interculturale. Reactulizarea unei culturi este “creatoare”, “îmbogățitoare”. Noul este lecturat însă prin intermediul instrumentelor culturale vechi. Niciodată individul nu va putea renunța la schemele culturale achiziționate mai demult.

Comunicarea interculturală pune față în față două tendințe oarecum cotradictorii: stabilitate și schimbare. Acomodările și asimilările nu sunt separate unele de altele; ele lucrează împreună, reglând și echilibrând relația individului cu lumea.

Atunci când contactele dintre purtătorii a două culturi devin antagoniste, este de dorit să se creeze zone de intercomprehenșiune, adică un spațiu de întâlnire pe baza unor valori comune ce asigură funcționarea unui dialog acceptabil.

Posibilitatea deschiderii este indicată de unii cercetători printr-o anumită capacitate de interculturalitate. Capacitatea de interculturalitate (Nicklas, 1996, p.180-181) este rezultatul unui proces de învățare. Ea tinde către două obiective :

- lărgirea capacității de percepție pentru tot ceea ce este străin ;
- capacitatea de a-l accepta pe altul ca fiind altceva.

În acest proces de apropiere față de alteritate se pot naște mai multe atitudini, dintre care unele pot fi negative. Trebuie să se evite două atitudini :

- dacă diferența este considerată radicală și absolută, comunicarea se transformă în confruntare, blocând procesul dezirabil de învățare;
- dacă, dimpotrivă, diferența este negată, limitele se diluează, contururile dispar, identitatea culturală alunecă în nediferențiere; procesul de învățare nu mai poate avea loc.

Comunicarea interculturală se mulează pe un joc între închidere și deschidere. A sesiza dinamica acestor limite fluctuante înseamnă a acționa în mod inteligent și pedagogic.

Procesul de primire – acceptare naște un perimetru cultural nou, mai bogat și mai divers în stimuli culturali. Acesta nu cuprinde exclusiv elemente dintr-o direcție sau alta, ci sinteze noi, ca urmare a îngemănărilor, continuităților și complementarităților dintre datele culturale preexistente. Cultura este un prealabil la ivirea unor evenimente sau situații multiple. Ea este “determinantul care determină” (Demorgon, 1989, p. 53), este un factor activ al transformării și evoluției sociale viitoare.

Comunicarea culturală dobândește astăzi noi trăsături: raționalizare și internaționalizare. A comunica a devenit o întreprindere ce este gestionată cu multă acribie. Totodată, penetrarea simbolurilor culturale s-a mondializat, prin unificarea codurilor formale, cromatice, sonore, lingvistice, sociale, culturale, simbolice la scară

planetară. Această tentă de masificare asigură, dincolo de pericolele inerente, și o nivelare culturală care poate facilita o mai bună comunicare și înțelegere între mase de oameni cu tradiții culturale diferite sau contrastante. Era informatică și generalizarea inteligenței artificiale au ca finalitate reformarea canalelor de transmisie culturală (atât calitativ, cât și cantitativ), în perspectiva asigurării unui liant comun, care să garanteze o aliniere la aceleași standarde valorice. Rămâne însă ca înzestrarea cu sens a aceluiași simboluri culturale să asigure diferențierile necesare și firești dintre persoane și indivizi. Altfel, dacă toți ar înțelege la fel obiectele culturale, s-ar ajunge la nivelări și omogenizări deosebit de periculoase. Idealul în materie de cultură este nu de comunicare și nivelare absolută, de ștergere a diferențelor, ci de creare a unor punți de legătură spirituale care vor fi frecventate sau exploatate, parțial și temporar, în funcție de cerințe grupale sau de disponibilități individuale.

A face educație interculturală presupune ca însuși procesul educațional să se realizeze într-un mediu interacțional, prin punerea alături, față în față, a purtătorilor unor expresii culturale diferite. “Altul” este un prilej de descoperire și conștientizare a realei identități. Căci, în căutarea celuilalt, ne descoperim pe noi înșine, ne dăm seamă de ceea ce suntem, sperăm, merităm. Frumusețea existențială ne este dată de celălalt, de miracolul ieșirii din sine, de proiectarea în altul, de iubirea celui apropiat, ca și a celui îndepărtat !

Bibliografie :

Constantin Cucuș – *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*, Editura Polirom, Iași, 2000.

Pierre Dasen, Christiane Perregaux, Micheline Rey – *Educația interculturală. Experițe, politici, strategii*, Editura Polirom Științele educației. Structuri, conținuturi, tehnici, Iași, 1999.

Elena Joița – *Pedagogia – știința integrativă a educației*, Editura Polirom, Iași, 1999.

VALORILE MORALE ÎN LUMEA MARE A COPILĂRIEI

Racheru Tincuța

C.T.”Grigore Cobălcescu “Moinești

Gianni Rodari (1920-1980) a fost scriitor și jurnalist italian și unul dintre cei mai importanți autori de cărți pentru copii din sec XX. În 1970 i-a fost acordat Premiul Hans Christian Andersen, cunoscut și sub numele de „Micul Premiu Nobel”. Între 1950 și 1980, a publicat peste treizeci de cărți printre careul „Romanzo di Cipollino“ (Amintirile lui Cipilică), „Favole al telefono“ (Povești la telefon), „Gelsomino nel paese dei bugiardi“ (Gelsamino în țara mincinoșilor), „Il libro degli errori“ (Cartea greșelilor), „C’era due volte il barone Lamberto“ (A fost de două ori baronul Lamberto).

„Gramatica fanteziei”, publicată în 1973, a devenit o carte de căpătâi pentru pedagogi și părinți.

„Fragmentele lui Novalis” (1772-1801): „Dacă am avea și o Fantastică, așa cum avem o Logică, ar însemna că s-a descoperit arta descoperirii”.

Cărticica: să fie utilă „tuturor celor ce cred că e nevoie ca imaginația să joace un rol în educație”;

„tuturor celor ce cred în capacitatea creatoare a copilului”;

„celor care știu ce valoare eliberatoare poate avea cuvântul”.

„Toți oamenii să folosească cuvintele în toate modurile” - „nu pentru ca toți să devină artiști, ci pentru ca nimeni să nu fie sclav”;

„un cuvânt, ales la întâmplare, poate funcționa ca un cuvânt magic pentru a dezveli câmpurile memoriei care zăceau în pulberea timpului”.

P – Pe

I – iarbă

A – aleargă

jocul „pietrei în lac”

T – trei

R – răzuște

A – albe

„Nu e viață unde nu e luptă”.

„Perechea, cuplul sunt anterioare elementului izolat”.

În „binomul fantastic” cuvintele nu sunt luate cu semnificația lor cotidiană, ci eliberate din lanțurile verbale din care fac parte zilnic.

„Cea mai frumoasă și mai fericită vârstă a omului, care este copilăria, e chinuită prin

educație și instruire în mii de feluri, cu o mulțime de neliniști, griji și osteneți, așa încât omul adult, chiar în miezul nefericirii fiind, nu ar accepta să mai fie copil dacă ar fi să mai sufere încă o dată ceea ce a suferit în copilărie”.

„Ipotezele” = Novalis - sunt năvoade: arunci năvodul și, mai curând sau mai târziu, prinzi ceva”.

„...înainte de toate și mai mult decât atât orice (copiii) își doresc să crească. Dreptul de a crește, de fapt, noi li-l recunoaștem doar prin vorbe. De fiecare dată când și-l iau în serios, ne punem la bătaie toată autoritatea noastră pentru a le interzice să se folosească de el”.

Greșeala creativă

Lamponia în loc de Laponia Lamponia it, „zmeură”

L'ago di Garda (acul lui Garda) în loc de Lago di Garda (Lacul Garda)

În „Cenușăreasa” de Charles Perrault

vaire - un fel de piele

verre - sticlă

cassa - ladă

casa - casă - povestea omului care locuiește în ladă

Cuvântul corect există numai în opoziție cu cuvântul greșit. Din greșeli se învață, zice vechiul proverb, unul nou ar putea spune că greșind se inventează.

Matematica poveștilor

Rățușca cea urâtă de Andersen

„aventură a unui element A, ce a nimerit din greșeală în ansamblul unor elemente B și, care nu-și află pace până nu reintră în elementul său natural, cel al elementelor A ...”

Jocul de-a „cine sunt eu?”

Un copil își întreabă mama: - Cine sunt eu? - Ești fiul meu, răspunde mama. La aceeași întrebare, persoane diferite vor da răspunsuri diferite: „tu ești nepotul meu”, va spune bunicul; „fratele meu”, va spune fratele; „un prieten”, „un biciclist”. ⇒ o operație fundamentală de ordin logic pe care o descoperă un copil. Emoția constituie o întărire a ei.

În fond, povestea Triunghiul Albastru care își caută casa printre Pătratele Roșii, Triunghiurile Galbene, Cercurile Verzi e tot povestea Rățuștii celei urâte recreată și reinventată cu mai multă emoție.

■ prima cucerire a relativității:

„Într-o grădină mică e o vilă mare, în vila mare e o cameră mică, în camera mică e o grădină mare ...” (relații - opoziții: mic - mare; înalt - scund; slab - gras).

„Un domn avea treizeci de automobile. Lumea zicea: vai, ce multe automobile ... Domnul acela avea și treizeci de fire de păr. Și lumea zicea: vai, ce puține fire de păr are domnul acela. În cele din urmă, fu nevoi să-și cumpere o perucă”. ⇒ mult - puțin și caracterul relativ =

fundamental oricărei activități relativ științifice este măsurarea

De la joc la poveste, drumul e scurt.

- un copil avea nevoie de Crăciun pentru a-și împlini dorințele, pentru că era singur și doar așa părinții s-ar fi întors

teoria relativității dorințelor:

- au venit părinții, dar nu de Crăciun, ci într-o vară, când el era cu vechea lui familie de prieteni
- l-au luat cu ei într-o țară străină și l-au lăsat iar singur
- morala: de Crăciun nici măcar un om de zăpadă nu trebuie să fie singur!

O – oboseală

M – meticulozitate

D – dor

E – eventualitate

Z – zădărnicie

A – apăsare

P – prieteni

A – amintiri

D – dorință

A – armonie

Jocul singurătății și al însingurării

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „AUTOCUNOAȘTERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ”

profesor Radu Liana, Școala Gimnazială *Gheorghe Țițeica*, Craiova
profesor Cojocaru Liliana, Școala Gimnazială *Gheorghe Țițeica*, Craiova

DOMENIUL ȘI TIPUL DE EDUCAȚIE: *dezvoltare personală, activități extrașcolare.*

TIPUL DE PROIECT: județean.

COORDONATORI:

- Prof. Radu Liana, Școala Gimnazială *Gheorghe Țițeica*, Craiova
- Prof. Cojocaru Liliana, Școala Gimnazială *Gheorghe Țițeica*, Craiova

ARGUMENT:

Cunoașterea și acceptarea de sine sunt variabile fundamentale în funcționarea și adaptarea optimă la mediul social, în menținerea sănătății mentale și emoționale.

Conform psihologiei umaniste dezvoltată de Carl Rogers și Abraham Maslow, fiecare persoană este valoroasă în sine. Prin natura sa umană, are capacitatea de a se dezvolta și de a-și alege propriul destin, de a-și valida calitățile și caracteristicile pozitive în măsura în care mediul îi creează condițiile de actualizare a sinelui. Acceptarea necondiționată (indiferent de performanțe) și gândirea pozitivă (convingerea că fiecare persoană are ceva bun) sunt atitudini care favorizează dezvoltarea personală.

Proiectul vizează dezvoltarea capacității de autocunoaștere, a atitudinii pozitive față de sine și abilităților de interrelaționare a preșcolarilor și elevilor, în scopul integrării active în societate.

Cadrele didactice de la Școala Gimnazială Castranova, Școala Gimnazială Pielești, Liceul Tehnologic *C. N. Ploșor* Plenița, Școala Gimnazială *Nicolae Caraș* Ciupercenii Noi, Școala Gimnazială Malu Mare, Școala Gimnazială *Gheorghe Jienescu* Rast, Școala Gimnazială Ghidici, Școala Gimnazială Ghercești, Școala Gimnazială Țuglui, Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan* Craiova, Liceul Tehnologic UCECOM *Spiru Haret* Craiova, Grădinița PP *Voiniceii* Craiova și Școala Gimnazială *Nicolae Bălcescu* Craiova și-au propus să realizeze cu sprijinul profesorilor în centre și cabinete de asistență psihopedagogică de la CJRAE Dolj, o serie de activități care vizează consilierea preșcolarilor și elevilor în scopul formării unei atitudini pozitive față de sine ca persoană unică, valoroasă și conștientizării importanței autocunoașterii, cunoașterii și intercunoașterii în dezvoltarea personală și integrarea socială.

APLICANTUL (ECHIPA DE LUCRU):

- Prof. Nicoleta-Adriana Florea
- Prof. Elena Enescu
- Prof. Gheorghe Duță
- Prof. Ileana Iacob
- Prof. Nicușor Cristian Duță
- Prof. Anca Cismaru
- Prof. Maria-Lucia Ninu
- Prof. Vladimir Costenco
- Prof. Simona Mărgineanu
- Prof. Marinela Căpruciu
- Prof. Loredana Nicolae
- Prof. Delia Jenaru
- Prof. Mihaela Olteanu
- Prof. Ileana Bălan
- Prof. Daniela Rădulescu Mircea
- Prof. Diana Stăncălie
- Prof. Stela Pătru
- Prof. Cristina Lupu

SCOPUL:

- Dezvoltarea capacității de autocunoaștere, a atitudinii pozitive față de sine și abilităților de interrelaționare, în scopul integrării active în societate.

OBIECTIVE:

- Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de sine ca persoană unică și valoroasă;
- Dezvoltarea abilităților de autoevaluare realistă a propriilor caracteristici și de autoreglare emoțională și comportamentală în situații diverse legate de viață și de activitatea școlară;
- Dezvoltarea responsabilității sociale și formarea deprinderilor de interacțiune socială;
- Analiza efectului influențelor sociale și a relațiilor interpersonale asupra dezvoltării personale;
- Conștientizarea importanței autocunoașterii, cunoașterii și intercunoașterii în dezvoltarea personală și integrarea socială.

GRUPUL ȚINTĂ / BEBECIARI:

Preșcolarii, elevii, părinții și cadrele didactice de la Liceul Tehnologic *C. N. Ploșor* Plenița, Școala Gimnazială *Nicolae Caraș* Ciupercenii Noi, Școala Gimnazială Malu Mare, Școala Gimnazială *Gheorghe Jienescu* Rast, Școala Gimnazială Ghidici, Școala Gimnazială Castranova, Școala Gimnazială Pielești, Școala Gimnazială Ghercești, Școala Gimnazială Țuglui, Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan* Craiova, Liceul Tehnologic UCECOM *Spiru Haret* Craiova, Grădinița PP *Voiniceii* Craiova și Școala Gimnazială *Nicolae Bălcescu* Craiova.

DURATA: anii școlari 2018-2019; 2019-2020; 2020-2021, 2021-2022.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

- **12 noiembrie - 25 noiembrie 2018-** Acțiuni de informare asupra proiectului, asupra modalităților de desfășurare;

- Cadrele didactice din unitățile partenere vor primi informațiile și materialele necesare desfășurării activităților de la profesorii consilieri școlari CJRAE.

- **26 noiembrie 2018 - 15 iunie 2019** - Se vor desfășura lunar activități de consiliere cu preșcolarii și elevii implicați în program:

- ☺ *Cunoaștere de sine - imagine de sine;*
- ☺ *Elemente interne și externe care concură la formarea imaginii de sine;*
- ☺ *(Auto)evaluare personală - modalități de realizare;*
- ☺ *Stima de sine. Abuzul emoțional și fizic: obstacol major în formarea stimei de sine;*
- ☺ *Exprimarea emoțiilor. Autoreglarea emoțiilor și sentimentelor;*
- ☺ *Eu/ ceilalți/ NOI;*
- ☺ *Abilități de comunicare și relaționare cu ceilalți;*
- ☺ *Modalități de rezolvare a problemelor/ conflictelor;*
- ☺ *Regulile grupului/ presiunea grupului.*

- Activitățile vor fi continuate în anii școlari 2019-2020, 2020-2021 și 2021-2022, conform aceluiași calendar.

METODE ȘI TEHNICI DE LUCRU/ FORME DE ORGANIZARE:

- Work-shop-uri;
- Dezbateri;
- Activități de consiliere psihopedagogică etc.

REZULTATE:

- Dezvoltarea capacității de autocunoaștere, a atitudinii pozitive față de sine și abilităților de interrelaționare ale preșcolarilor și elevilor implicați în program;
- Elaborarea de către fiecare grupă/ clasă implicată în program, a unui material care să promoveze ideile acestuia;
- Utilizarea materialelor realizate și a experienței dobândite pentru îmbunătățirea relațiilor și comunicării în colectivele de preșcolari/ elevi și în unitatea școlară;

- Realizarea unei publicități eficiente la nivelul școlii, prin utilizarea materialelor realizate și informațiilor primite în cadrul programului;
- Folosirea materialelor realizate și a experienței dobândite în diverse schimburi de experiență cu alte unități școlare participante la program și nu numai.

RESURSE UMANE:

- preșcolari și elevii și familiile acestora;
- cadrele didactice de la Școala Gimnazială Țuglui, Școala Gimnazială Castranova, Școala Gimnazială Pielești, Liceul Tehnologic *C. N. Ploșor* Plenița, Școala Gimnazială *Nicolae Caraș* Ciupercenii Noi, Școala Gimnazială Malu Mare, Școala Gimnazială *Gheorghe Jienescu* Rast, Școala Gimnazială Ghidici, Școala Gimnazială Ghercești, Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan* Craiova, Liceul Tehnologic UCECOM *Spiru Haret* Craiova, Grădinița PP *Voiniceii* Craiova și Școala Gimnazială *Nicolae Bălcescu* Craiova;
- profesori în centre și cabinete de asistență psihopedagogică de la CJRAE Dolj.

PARTENERI:

- Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Dolj;
- Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan* Craiova;
- Liceul Tehnologic UCECOM *Spiru Haret* Craiova;
- Școala Gimnazială *Nicolae Bălcescu* Craiova;
- Grădinița cu Program Prelungit „Voiniceii” Craiova;
- Școala Gimnazială Castranova;
- Școala Gimnazială *Nicolae Caraș* Ciupercenii Noi;
- Școala Gimnazială Ghercești;
- Școala Gimnazială Ghidici;
- Școala Gimnazială Malu Mare;
- Școala Gimnazială Pielești;
- Liceul Tehnologic *C. N. Ploșor* Plenița;
- Școala Gimnazială *Gheorghe Jienescu* Rast;
- Școala Gimnazială Țuglui.

EVALUARE-CALITATE:

- Îndeplinirea obiectivelor propuse;
- Analiza activităților.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

- Proiectul poate fi continuat și în anii viitori pentru următoarele generații de preșcolari și elevi.

BUGETUL PROIECTULUI:

- Donații de la Fundația Învățământului Preuniversitar al Cooperației Meșteșugărești „Spiru Haret”, Filiala Craiova.

ARTA COPIILOR – PARTICULARITĂȚI DE EXPRESIE

Prof.înv.preșcolar : Radu Mihaela
Grădinița Step by Step ” Raza de soare” Ploiești

Preșcolăritatea este prima perioadă în care copilul manifestă și își dezvoltă aptitudini. Domeniul desenului este abordat cu dezinvoltură oferindu-i copilului posibilitatea de a trăi satisfacția. Există la preșcolari o trebuință de exprimare creativă întreținută de condițiile de viață sau solicitată de mediul social-creativ, de multe ori ca o compensare a mediului mai puțin ancorat în solicitări artistice. Această trebuință creativă este legată de constituirea sinelui în jurul vârstei de 4-5 ani. Este dorința de identitate manifestată, însoțită de trebuințe afective, opoziție, conflicte legate de existența și poziția afectivă a copilului în familie. Copilul dorește să fie apreciat, lăudat, admirat pentru creațiile sale. Artele plastice îl interesează mult pe copilul preșcolar. îi place să combine culori vii, uneori țipătoare, să încarce bine pensula și să traseze trasee largi. Amestecul obținut îi sugerează teme, imagini cu rezonanță afectivă, soluții de redare pe hârtie a formelor.

Imaginația vizuală este un dar universal al minții omenești, un dar care la omul obișnuit se manifestă de la o vârstă foarte fragedă. În momentul în care copiii încep să experimenteze cu forme și culori, ei simt nevoia de a inventa un mod de reprezentare specific, printr-o anumită tehnică a obiectelor percepute sau cunoscute anterior. Pentru reprezentarea grafică a aceluiași obiect, copiii recurg la diferite forme: rotunde, unghiulare, liniare, suprapuneri. De asemenea ei pot reda imagini rafinate, complexe, pe măsură sporiri abilității de a desena. Întâlnim însă și imagini simple, grosiere sau firave.

Diferențele între desenele copiilor de aceeași vârstă se datorează atât stadiului de dezvoltare cât și deprinderilor, aptitudinilor și temperamentului fiecărui copil. În studiile inițiale ale dezvoltării, copilul crează figuri foarte schematice, abstracte, deoarece contactul strâns cu complexitatea lumii fizice nu este relevant. Desenul este rezultatul unei stări sufletești și a unei atitudini a celui care desenează.

„Arta copilului privită sub unghiul de vedere a tendințelor sale firești place în sine. E o artă aparte care trebuie judecată în cadrul propriilor sale intenții inconștiente.” (L. Blaga)

Fiecare copil desenează după structurile sale proprii, producțiile lor grafice deosebindu-se de ale adulților. De exemplu prin desenarea drumurilor curbe și a dealurilor copiii sugerează profunzimea și distanța.

În perceperea formelor stadiul dezvoltării proceselor analitico-sintetice joacă un rol important. Printre obiectivele educației estetice trebuie să-și găsească locul și obișnuirea copiilor de a observa specificul obiectelor aflate în diverse contexte spațiale dar și redarea trăirilor afective.

Atingerea acestor obiective duce și la dezvoltarea unor emoții și sentimente estetice.

Desenul contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și are un rol important în cunoașterea obiectelor, a realității și în educația estetică.

Componentele educației estetice sunt: educația pentru și prin frumosul din natură, educația pentru și prin frumosul vieții sociale, educația pentru și prin frumosul din natură (educația artistică). Aceasta din urmă are în vedere diverse arte .apărând în școală sub formă de: educație literară, educație muzicală, educație pentru și prin artele plastice, educație coregrafică ș.a.

Pictura, sculptura și arhitectura se oferă mai lesne decât alte arte contemplației îndemnând la privire îndelungată și la meditare. Imaginea vizuală se percepe mai bine parcă decât cea auditivă, caracterul intuitiv al artelor plastice asigurând accesul maselor la marile opere ale picturii și sculpturii. Și în educația pentru și prin artele plastice năzuim să fructificăm contactul omului cu frumusețea tabloului, a statuii și a monumentului arhitectonic: ochiul exersat prin acest plăcut și instructiv contact dobândește o sporită putere de pătrundere, descoperind, dincolo de aparențe, caracteristicul, tipicul. Hrănit cu imaginile picturii, ochiul descoperă prompt frumosul și urâtul în viața socială și în natură, reacționând printr-o atitudine superioară-intoleranța față de urât.

Consecințele educative ale contactului cu artele plastice se manifestă și în gândirea și activitatea omului. Contemplând tablouri și statui copilul învață să observe în adâncime: caracteristicul, dar și detaliul semnificativ, își exercită imaginația, devenind capabil mai târziu (în funcție de vârstă) de precise scheme , reprezentări spațiale a unor obiecte. încă din grădiniță se începe cu formarea priceperilor și deprinderilor elementare; pornim de la desenele nostime și naive ale preșcolarilor și năzuim să ajungem cu elevii de optesprezece ani la înțelegerea estetică a variatelor genuri și specii ale artelor plastice, adică la dragostea pentru Grigorescu sau Repin, pentru Michelangelo sau Rembrandt.

Preșcolarul manifestă interes pentru desen și modelaj, luându-și subiecte din mediul înconjurător: "Câinele", "Pisica", "Automobilul", "Prietenul meu", "Mama mea" ș.a. El nu desenează propriu-zis după natură sau după model: desenele lui redau ecouri, amintiri. Preșcolarul nu vede lucrurile în perspectivă, nu are încă simțul proporțiilor, nu redă veridic realitatea. Asta nu înseamnă că preșcolarul este o ființă stranie, anormală, ci că educația este necesară, ca dispozițiile lui pentru desen .pictură și modelaj trebuie orientate și dezvoltate .

Deci sensibilizarea copiilor pentru frumos începe de timpuriu se desăvârșește treptat și continuă, ea are un punct de plecare și o sursă de alimentare din simțul estetic al omului. Este interesant să urmărim

în continuare particularitățile de vârstă specifice copiilor preșcolari în perceperea culorilor, formelor specifice artelor plastice; de asemeni și modalități de sensibilizare a acestora pentru frumos.

În grădinițe, educatoarele trebuie să fie foarte ingenioase în opera de dezvoltare simțurilor copiilor-văzul, auzul: "percepția estetică a copilului este departe de a fi desăvârșită; el este impresionat de tot ceea ce are culori vii și de tot ceea ce sare în ochi". Copilul trebuie învățat să distingă culorile și nuanțele lor în frunze, flori și obiecte înconjurătoare; să se bucure privind, mirosind, pipăind verdele proaspăt al frunzulițelor abia ieșite din strânsoarea mugurilor, iarba firavă a primăverii, apoi fruzele lucioase și tari

ale stejarului, cele alb-verzui și moi ale mesteacănului. În bogăția de culori a pajiștilor din miezul verii, copiii pot învăța să culegă flori și să alcătuiască buchete. Treptat sub influența educației, se dezvoltă auzul copiilor; ei percep cu plăcere, devin mai sensibili, ciripitul păsărelelor, murmurul izvoarelor, răpăitul ploii liniștite, acest "vechi cântec de leagăn". Natura cu bogăția ei de forme și culori, cu variația peisajelor în cele patru anotimpuri, exercită o influență irezistibilă, trezind simțul estetic al copiilor.

Sensibilizarea pentru frumos a copiilor se realizează prin variate activități în grădiniță sau în afara ei de exemplu: amenajarea spațiilor cu ajutorul și lucrările copiilor opționale menite să dezvolte priceperi și deprinderi estetice ș.a. În opera de sensibilizare a lor educatorii întrebuițează alături de influența naturii și a altor activități enumerate mai sus și influența unor factori cum sunt: cadrul vieții copilului, îmbrăcămintea ș.a.

Cadrul în care învață, se joacă și trăiește preșcolarul are rol foarte important în sensibilizarea pentru frumos, exercitându-și influența continuu. Curțile grădinițelor trebuie să ofere copiilor, de la primul pas, tabloul înviorător al ordinii și curățeniei: spațiile verzi, aleile, umbrarele sunt necesare. Plantarea și îngrijirea florilor, a pomilor și copacilor trezește simțul estetic al copiilor, și, totodată cultivă dragostea pentru frumos. Holurile și sălile de grupă trebuie să ofere copiilor -prin culori, ornare, aranjarea mobilierului sau a jucăriilor - o lecție de armonie, simplitate, de bun gust și eleganță.

În realizarea educației plastice trebuie să folosim opera sau creații cu valoare autentică mai ales când e vorba de începători. Uneori, pentru motivul că sunt "mici", li se oferă acestora dulcegării moralizatoare, lipsite de nefinețe de neconvingere, un fantastic "construit care scârțâie din toate încheieturile, în general banalități pentru cei mici. Astfel copiii la rândul lor vor elabora lucrări minore, inestetice devenind "puerili, prostuți" fiindcă le-a fost tăiat avântul creației.

Ca definirea educației plastice să devină completă este necesară precizarea obiectivelor urmărite aici în învățământul preșcolar. Curriculum-ul de educație plastică este destinat tuturor cadrelor și părinților interesate de educația artistică a copiilor.

Bibliografie:

- Breazu M., *Cunoașterea artistică*, Ed. "Armonia", 2012, pag. 46
- Pohonțu, E., *Inițiere în artele plastice*, Ed. "Cartis 2000", pag. 78

PERCEPTIA SOCIETATII CONTEMPORANE ASUPRA CARIEREI DIDACTICE SI A STATUTULUI SI ROLULUI SOCIAL AL PROFESORULUI.

Autor: Răducanu Ameluța

Instituția Școlară: Grădinița nr. 7, București, sector 2

Programele de formare, în special cele de formare continuă, pot reprezenta un excelent mijloc de profesionalizare și de dezvoltare a competențelor specifice, cu atât mai mult cu cât noul spațiu european unificat lansează provocări noi: multiplicarea schimburilor de experiență, creșterea mobilității, posibilitatea de delocalizare a formărilor și de realizare a unor module de învățare, prezența din ce în ce mai vizibilă a limbilor străine în mediul cultural, explozia fără precedent a limbajelor de specialitate. Schimbarea de perspectivă se regăsește în alcătuirea ofertei de stagii de formare: dacă în anii 70-80 principalul obiectiv era consolidarea competențelor lingvistice, în zilele noastre accentul se deplasează pe aptitudinile de comunicare și pe diversificarea competențelor socioculturale, adică pe elementele care și pregătesc pe profesori în vederea asumării noilor responsabilități în managementul clasei: facilitator al învățării, animator de schimburi, mediator cultural. Profesorii de limbi străine din Europa contemporană își reconsideră metodele de predare tradiționale, fondate pe transmiterea normativă a cunoștințelor, preferând abordările metodologice moderne, precum pedagogia interculturală, implicarea în diverse proiecte, inițierea în TIC. Regăsim în această atitudine dorința implicită a cadrelor didactice din domeniul limbilor străine și nu numai, de a ieși din cercul strâmt și rigid al pregătirii pur teoretice, abstracte și de a restabili un contact veritabil cu realitatea educațională ”din teren”, devenind astfel cu adevărat ”actori ai reînnoirii”, autonomi și creativi.

Prin urmare, asistăm la implementarea unui nou tip de dezvoltare, fondată pe experiența directă și practică a profesorului, din ce în ce mai orientată către sala de clasă ca spațiu central al procesului de învățare-predare. În concordanță cu realitățile actuale, furnizorii de programe de formare inițială și/sau continuă sunt îndemnați să conceapă activități echilibrate din punct de vedere teoretic și practic, care să țină cont de diversitatea rolurilor profesorilor și, mai ales să fie adaptate diferitelor contexte de învățare. Este din ce în ce mai des vehiculată ideea elaborării unor baze metodologice diferite pentru tranșe de vârstă distincte: în cazul preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică, se acordă o atenție sporită teoriilor educaționale și psihologice, în timp ce pentru sfârșitul ciclului primar și următorii ani de școală vor fi preferate abordările lingvistice, mai potrivite pentru nivelul cognitiv superior al elevilor din această categorie. Principala modificare rămâne totuși dimensiunea practică și reflexivă a formării didactice, pregătirea profesorilor pentru realitățile variate și, uneori, imprezibile ale clasei. Viitorul cadru didactic trebuie să părăsească băncile facultății pentru a trăi ”pe viu” experiența actului de predare-învățare, devenind, la rândul său, elev prin permanentul proces de reflexie care îi permite să evalueze ceea ce s-a întâmplat în clasă și să înțeleagă motivele. Aceași analiză îl va încuraja să experimenteze și să aplice metode noi, inovatoare, în colaborare cu proprii elevi. Cercetările empirice efectuate până în prezent scot în evidență importanța formării profesorilor de limbi străine pe două niveluri principale: pe de o parte, cunoștințele propriu-zise de limbă (în particular, competențele de exprimare

orală) și cele legate de stadiile de dezvoltare a copilului, pe de altă parte, competențele pedagogice, traduse în capacitatea de a alege metodele optime pentru atingerea obiectivelor propuse. Realitatea așează însă lucrurile într-o perspectivă diferită și problematică, întrucât, spre deosebire de colegii din gimnaziu, profesorii din învățământul primar și preșcolar nu au, în general, specializare într-o limbă străină, cu atât mai puțin în didactica predării acesteia.

În 2003/2004, statisticile arătau că aproape jumătate dintre profesorii din învățământul primar care predau o limbă străină erau persoane fără calificare în domeniu. Cu excepția Luxemburgului, nu există pentru cadrele didactice de specialitate obligația de a studia într-o țară străină. Unii specialiști consideră că este fundamental, pentru un sistem educativ sănătos și perfect adaptat exigențelor moderne, ca profesorii pentru învățământul primar și preșcolar să fie formați atât în pedagogia specifică acestor două paliere educaționale, cât și în didactica predării-învățării limbilor străine la preșcolari și școlari de vârstă mică.

Contextul European

La nivel european, reformele inițiate de-a lungul timpului încurajează caracterul obligatoriu al unui studiu încă destul de timpuriu al unei limbi străine. În Spania, a fost introdusă limba străină ca disciplină obligatorie încă de la 3 ani. În Franța, este prevăzut ca toți elevii trebuie să învețe o limbă străină de la vârsta de 7 ani, lucru valabil și pentru elevii polonezi. De asemenea, în Portugalia școlile sunt obligate să ofere cursuri de limbă engleză elevilor cu vârste cuprinse între 6 și 10 ani. În Letonia, Finlanda și Regatul Unit, țări care nu dispun de reglementări detaliate în privința profilului de calificări al profesorului de limbi moderne din învățământul primar, există totuși câteva norme ce se aplică la nivelul întregului corp didactic, observându-se o alternanță între preferința pentru cadre didactice specializate și profesori cu pregătire generală. În Republica Cehă, o dată cu noua lege a personalului din educație apărută în 2005, programele de formare adresate învățătorilor includ învățarea limbilor străine, permițându-le astfel acestora să dobândească solide competențe lingvistice. În cazul în care învățătorii titulari nu dispun de aceste competențe, limbile moderne vor intra în norma profesorilor de specialitate. În România, noul proiect al Legii Educației stipulează următoarele: "Orele de limbi străine din învățământul preșcolar și primar pot fi predate de profesori cu studii superioare de specialitate, fiind incluse în norma acestora, sau prin plata cu ora. Orele de limbi străine din învățământul primar și preșcolar pot fi predate, în condițiile prezentei legi și de profesorii pentru învățământ preșcolar și profesorii pentru învățământ primar de la grupa sau clasa respectivă, dacă fac dovada calificării prin diploma de studii sau prin certificatul de competență. Extinderea și reînnoirea modalităților de formare a cadrelor didactice este un proces permanent al sistemelor educative. Inițiativele de formare inițială și continuă centrate pe tematici de actualitate precum procesul de achiziție a unei limbi străine sau dimensiunea interculturală, din ce în ce mai răspândite, contribuie în egală măsură la sporirea libertății academice a institutelor și universităților care orefă astfel de programe. Chiar dacă Ministerul Educației trasează în continuare liniile directive referitoare la conținuturile modulelor de învățare, instituțiile responsabile cu formarea cadrelor didactice sunt cele care stabilesc programul de desfășurare a cursurilor, proporția dintre partea teoretică și cea practică, gradul de integrare a rezultatelor unei cercetări recente sau importanța acordată unor discipline academice înrudite, de genul lingvisticii, psihologiei, pedagogiei și civilizației. Experiența europeană acumulată în ultimele decenii demonstrează că, deși

inițierea în studiul unei limbi străine de la vârste fragede poate ridica diverse probleme, ea poate reprezenta totuși un succes dacă se desfășoară în interiorul unei infrastructuri solide, care să aibe în centru, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice.

Bibliografie

- *Revista Învățământul preșcolar 1-2/2006*
- *Revista Învățământul preșcolar 1-2/2011*
- IUCU, R., *Formarea cadrelor didactice. Sisteme, politici, strategii, Editura Humanitas Educațional, București, 2004.*

BUBURUZELE IUBESC NATURA!

Rădulescu Ingrid Iulia, Școala Gimnazială Nr. 29 “Mihai Viteazul” Constanța

Motto: „Inima oamenilor are aceeași culoare și fiecare om suferă sau se bucură la fel de tare”

Pe parcursul activităților desfășurate la clasă și a proiectelor în care sunt implicați elevii clasei 1F (Clasa Buburuzelor), mi-am propus ca obiectiv dezvoltarea capacității copiilor de explorare-investigare pentru cunoașterea și protecția mediului înconjurător, obiectiv pe baza căruia s-au stabilit și activitățile corespunzătoare.

Participarea în cadrul Proiectului Transfrontalier “Educație online fără hotare” a fost o oportunitate pentru copii să vadă cum toți participanții din proiect, mai mici sau mai mari, au lucrat împreună pentru o planetă mai curată.

Tinând cont de interesul celor mici pentru acest domeniu, am desfășurat diferite activități de analiză a condițiilor normale de viață pentru plante, de dezvoltare într-un mediu curat, de descoperire a efectelor nocive ale poluării. Copiii au învățat să protejeze solul, apa, aerul, tocmai pentru a păstra viața sănătoasă a tuturor ființelor de pe Pământ.

Pentru a face și mai plăcută învățarea, ne-am plimbat la Microrezervația din Constanța, la

Grădina Zoologică din București și din Târgoviște, la Acvariul din Tulcea, am plantat flori în curtea școlii, am făcut curat pe malul mării.

Elevii au creat lapbook-uri, în care au subliniat importanța unui mediu curat. Au urmărit dezvoltarea plantelor sădite de ei, împărtășind colegilor experiența avută.

Experimentele pe care le-am desfășurat la clasă le-au trezit interesul și s-au arătat dornici de a cunoaște din ce în ce mai multe lucruri despre natură.

Buburuzele, împreună cu colegii mai mari, au desfășurat și o paradă de modă eco plină de culoare și de voie bună, demonstrând că au grijă de mediu prin crearea de hăinuțe unice din materiale reciclabile.

De fiecare dată, desenele buburuzelor sunt cele care încununează activitățile științifice, copiii demonstrând astfel că au înțeles și reținut informații utile. Și lucrările de la AVAP cu materiale din natură sunt pline de culoare.

De asemenea, jocurile în aer liber, concursurile sportive le sunt foarte dragi, toate contribuind la dezvoltarea lor sănătoasă și armonioasă.

Acestea sunt doar câteva dintre activitățile desfășurate de elevii mei. Fiecare cadru didactic le poate îmbogăți și diversifica în funcție de experiența didactică proprie și de specificul zonal, așa încât să reușim, și cu sprijinul familiilor și al societății, în general, să facem viața mai frumoasă și plină de culoare pentru copiii noștri!

CREATIVITATEA ÎN CADRUL ORELOR DE EDUCAȚIE PLASTICĂ

Prof. învă. primar, Raia Alexandra
Școala Gimnazială „Dimitrie Gusti”
Fundu Moldovei, jud. Suceava

Lumea copilului rămâne cea mai frumoasă, cea mai curată și cea mai inventivă. În jocul lui serios, copilul crează lucrări deosebite și de aceea noi, cei maturi, trebuie să știm din când în când să ne întoarcem în lumea copilăriei sau, mai bine, să nu ne desprindem de ea niciodată.

Preocupările pentru studiul creativității, pentru găsirea și utilizarea unor metode de antrenare și facilitare a creației la nivel individual și de grup sunt justificate de cerințe sociale actuale.

„Toată taina unei lecții bune stă în căldura sufletului. Trebuie să zbârnăie sufletul dascălului ca să răsună strunele din sufletul școlarului”. (G. C. Longinescu)

Arta este o gramatică cu o morfologie și o sintaxă proprie, este limba universală care nu este maternă și care nu se învață de la sine, nefiind înțeleasă în adevăratul ei sens decât prin cultură și meditație.

Vârstei școlare îi corespunde faza realismului vizual, etapă în care copilul este preocupat să redea în imagine grafică aspectele vizibile ale obiectelor. Copilul se supune în acest desen, perspectivei vizuale sau relațiilor active dintre imagini. Exprimarea se transpune în imagine plastică a ceea ce vede și știe. Datorită creșterii posibilităților copilului de a observa și percepe tot mai adecvat realul, exprimarea și transpunerea în imagine plastică a ceea ce vede și știe, nu se mai realizează cu aceeași spontaneitate ca în etapele anterioare. Întâmpină dificultăți în redarea realului, deoarece nu stăpânește mijloacele tehnice adecvate și limbajul plastic necesar.

În învățământul primar educația plastică le oferă elevilor mijloacele de expresie plastică și le orientează observația de la aspectele exterioare spre stadiul structurilor interne din natură, dezvoltându-le potențialul creator.

Limbajul formelor se vede peste tot de la fulgi de zăpadă, la cristal, de la arhitectura frunzelor până la forma omenească.

Pentru copiii cu o viață sufletească bogată, lucrul cu pensula este o modalitate ideală de desfășurare a emoțiilor și de eliberare a tensiunii interioare.

Limbajul artistic al elevilor reprezintă învelișul material al gândirii lor artistice, al acelei calități a gândirii, care acționează în câmpul sensibilității estetice a copilului și care face posibil schimbul de idei, de sentimente și de stări emotive.

Nici una din noțiuni nu va fi memorată mecanic, ci după explicarea ei prin repere aceste noțiuni vor intra treptat în vocabularul activ al copiilor, dându-le posibilitatea să creeze, dar și să discute și să înțeleagă lucrările altor colegi. Ajutându-i pe copii să stăpânească tehnicile de lucru și cerându-le să organizeze singuri o compoziție ei vor ajunge să guste și să transforme bucuria estetică într-o componentă a modului lor de viață.

Prin metodele și procedeele pe care le-am folosit am urmărit să antrenez acele potențe creative care să ducă la realizări artistice productive (și nu reproductive) conștiente, personale, imediate. Astfel am aplicat folosirea metodei braistoming (asaltul de idei) care oferă posibilitatea unui grup de copii să-și manifeste liber spontan imaginația. Activitățile de desen (pictură) cu temă aleasă se pot desfășura grupând copiii câte 4-6, fiecare grup primește o foaie de hârtie și instrumente necesare de lucru, copiii din grup stabilesc tema, un copil începe desenul cu elementul pe care îl dorește și dă foaia mai departe spre dreapta, copilul următor preluând ideea și continuând-o. La finalul activității fiecare grup povestește ce reprezintă desenul, după care le afișează pe toate pentru a fi apreciate și admirate. Lucrările elevilor au fost analizate și ierarhizate de către un „parlament” al elevilor după următoarele criterii: claritatea mesajului, originalitatea, expresivitatea, contrastul și gama cromatică, estetica lucrării.

O altă metodă care poate fi folosită cu succes este sintetica- metoda analogiilor, având la bază principiul transformării străinului în familiar și pe cel al transformării familiarului în străin.

Am comunicat copiilor prin analogie și metafore. Rezolvarea ei este amânată până când se constată că elevii au găsit soluții eficiente, cu diferite efecte plastice expresive. Se anunță esența problemei și se stabilește care dintre lucrările lor o prezintă mai clar, mai expresiv.

În aplicarea acestei metode am cerut elevilor să acopere suprafața foii de desen cu o tentă de culoare preferată și apoi cu pensula, folosind o culoare contrastantă mai închisă și mai deschisă să deseneze elemente care să exprime ideea de mișcare (unu-doi pomi, o cale ferată, dealuri leneșe, soare vesel, păsări zglobii, tren gălăgios, mașini rapide etc.). După ce au fost finalizate lucrările a fost anunțată esența problemei: rolul culorii dominante în compoziția plastică.

Altă tehnică de lucru aplicată în scopuri dezvoltării imaginației creatoare a elevilor a fost tehnica de fuzionare la margini a unor pete de diferite culori și fuzionarea în masă a culorilor, care se realizează aplicând pete de culoare, linii, figuri colorate cu vopsea fluidă, îndoind și presând foaia de hârtie sau pictură făcută cu sfoara înmuiată în culoare. După uscarea planșelor copii descoperă forme prin

analogie cu aspecte din viața înconjurătoare: fluturi, flori, păsări, pomi, elefanți. Aceste tipuri de exerciții au la bază gândirea divergentă și inteligența creatoare. Putem spune deci că cele mai plăcute ore pentru elevii mici sunt cele de educație plastică, în care creativitatea se poate manifesta cu mult succes.

Procesul adaptării copilului la lumea celor mari nu se poate realiza prin forme de activități similare cu ale adultului. Pentru echilibrul său intelectual și afectiv este necesar ca el să fie atras în asemenea forme de activitate prin care să i se faciliteze asimilarea treptată a realului.

Când un copil este nehotărât în fața unei coli albe de hârtie, neștiind ce imagine să realizeze, poate să înceapă așternerea absolut liberă, fără nici o idee preconcepută, a unor pete și linii din culorile date sau alese potrivit cu sarcinile precizate după procedeul „provoacă și vezi ce iese”, apoi continuă ceea ce acele pete și linii întâmplătoare îi sugerează.

„Niciodată nu este prea devreme pentru începerea educării creativității, activitatea creatoare nu ar trebui îngrădită de nici un fel de interdicții, limitări, critici” (Lowenfeld)

Bibliografie:

Amabile, Teresa, „Creativitatea ca mod de viață”, Editura Științifică și Tehnică, București, 1997

Day, Jennifer, „Vizualizarea creativă împreună cu copiii”, Editura Teora, București, 1998

Jinga, Ioan, „Educatorul de creativitate” în „Revista de pedagogie nr. 2, 1983

Roșca, Alexandru, „Creativitatea”, E.D.P., București, 1972

„ ZIUA CONȘTIENTIZĂRII AUTISMULUI”

PROFESOR PSIHOPEDAGOG RAȚIU ANDREEA CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ȘIMLEU SILVANIEI

MOTO: „*Să acceptăm să învățăm de la alții pentru că învățăm mai bine învățându-i pe alții*”.

În ultimul timp, devine tot mai evident faptul că activitățile educative școlare și extrașcolare , își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității elevilor . Activitățile educative școlare și extrașcolare sunt activități complementare activităților de învățare realizate în clasă, - urmăresc lărgirea și adâncirea informației, - cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, - atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, -contribuie la formarea personalității.

Trebuie să ținem cont că, indiferent ce metodă se adopă în educația tradițională, indiferent dacă are o finalitate pozitivă și un obiectiv primar atins, ea nu va epuiza niciodată sfera influențelor formative exercitate asupra copilului.

CONTEXT Am pornit în realizarea acestui proiect de la conceptul că „școala trebuie să devină o școală pentru toți“, că toți copiii, elevi cu anumite deficiente cum ar fi autismul trebuie să învețe și să facă activități împreună indiferent de dificultățile pe care le întâmpină și de diferențele dintre ei, că întotdeauna avem de învățat de la semenii noștri. Există și copii care trăiesc într-o lume a lor, copii cu cerințe educative speciale (CES), copii care au nevoie de o îngrijire specială, adaptată nevoilor lor. Copiii cu CES au dreptul la educație, recuperare, recompensare, reabilitare și integrare, adaptate posibilităților proprii, în vederea dezvoltării personalității.

Am considerat necesară întocmirea acestui proiect pentru că e bine să se conștientizeze farmecul copilăriei, cunoscând alți copii de vârsta lor, să se implice în diverse activități cu acești copii cu autism să dezvolte relații de prietenie, să schimbe păreri și să-și descopere, dezvolte anumite abilități.

Datoria noastră de dascăli și terapeuți este să-i facem pe copii să se respecte între ei , indiferent de situația lor, să se înțeleagă, să se ajute reciproc, să se tolereze și să manifeste solidaritate. Trebuie să luptăm pentru integrarea acestor copii în societate, să-i înțelegem și să-i ajutăm.

Ne-am dori ca toți copiii unităților de învățământ implicate să se bucure din plin de această prietenie, să participe cu interes și entuziasm la toate activitățile, să devină mai sensibili la nevoile altora.

SCOP * Să oferim oportunitati egale copiilor cu autism de a-si petrece timpul liber- socializarea copiilor cu dizabilitati si a familiilor acestora, prin aceasta activitate aducand impreuna copii cu TSA într-un spațiu plăcut și pentru activitate pe care ne-o dorim instructivă * activitati comune în vederea formării și dezvoltării unei conduite de deschidere și apreciere a oricărei ființe umane * înlăturarea obstacolelor din calea incluziunii, obstacole provocate de societate și nu de problemele medicale specifice *schimbarea atitudinii față de copilul deficient sau defavorizat social.

OBIECTIVE:

* Practicarea unor modalități de petrecere a timpului liber în cadrul unor activități instructive

* Însușirea noțiunii de relație interumană și înțelegerea importanței acesteia pentru întreaga societate umană, în general, și pentru fiecare individ - adult sau copil, în special.

* Înțelegerea dimensiunii sentimentului de prietenie adevărată și a criteriilor de apreciere a ceea ce presupune relația de prietenie.

* Dezvoltarea unui comportament de deschidere nediscriminatorie față de ceilalți copii, indiferent de mediu, stare materială sau etnie.

* Dezvoltarea capacității de cooperare în desfășurarea unor activități comune, cu diferite teme, prin împărtășirea experienței personale, susținerea reciprocă a ideilor, completarea și argumentarea lor.

* Stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale adulților față de toți copii

* Sensibilizarea comunității

Astfel, prin activități care vizează în special comportamente morale, dar cu aplicații care plac, atrag și încântă copiii, ne așteptăm să formăm o dimensiune clară și accesibilă a sentimentului de prietenie, prelungit înspre solidaritate și, încercăm, chiar înspre umanism. Am proiectat și elaborat activitățile extrașcolare și extracurriculare, corelând obiectivele curriculare cu nevoile și interesele elevilor, urmărind dezvoltarea unor emoții ,sentimente pozitive ce pot favoriza activități de învățare a abilităților de a lucra în echipă ducând la o formare personală a fiecărui cadru didactic și nu numai.

SCENARIU DIDACTIC

Grupa mică C

Prof. Înv. Preșcolar: RojișteanuMirela

Se pregătește sala de grupă și materialele necesare pentru fiecare centru de interes.

Voi atrage copiii într-un dialog referitor la calendarului naturii – dirijând discuțiile către tema pe care o vom dezbate întreaga zi. Voi anunța jocurile și activitățile ce urmează a fi desfășurate în fiecare centru de interes, invitând grupa de copii să le viziteze pentru ca apoi să aleagă tema dorită. Pentru fiecare centru de interes voi purta discuții referitoare la ceea ce vor realiza cu ajutorul materialelor puse la dispoziție, modul de utilizare al pieselor, ustensilelor și accesoriilor enunțând totodată și obiectivele.

Copiii se organizează în centrul dorit, intuiesc și se familiarizează cu materialele și accesoriile pregătite, își asumă rolurile, sortează jetoanele după criteriul stabilit, îndeplinesc sarcinile date și povestesc.

Pe tot parcursul activității voi trece pe la fiecare centru, asigur condițiile optime, urmăresc modul cum relaționează, cum comunică și interacționează cu partenerii de grup dar și cu accesoriile puse în joc.

Voi face aprecieri stimulative referindu-mă la fiecare grup în parte și voi nominaliza copiii care s-au remarcat în joc. Lucrările realizate vor fi puse la expoziția din holul grădiniței.

I. Activități de dezvoltare personală

1. Întâlnirea de dimineață:

Salutul

Copiii sunt așezați pe scăunele în semicerc și așteaptă să fie salutați și să salute cu ajutorul unei mingi. Înainte să ne salutăm noi, vom cânta cântecelul „Bună dimineată!”

„Bună-i regăsirea, bună-i dimineăța

Să ne dăm cu zâmbet toată fața!

Ochii rîd a joacă, la doamna privesc

Și cu luare-aminte-o urmăresc.

Bună dimineăța, urechiușe,

Deschideți porțițele ghidușe.

Bună dimineăța, gură de căpșună

Vorbăria multă, știi că nu e bună!

Bună dimineăța, mâini ascultătoare

Să fiți harnice și iubitoare!

Bună dimineăța, picioarele mele

Care stau pitite sub scăunele!

Bună dimineața, să ne salutăm

Și o-mbrățișare să ne dăm!”

După ce ne salutăm, vom face prezența și vom afla împreună care sunt absenții zilei.

Vom discuta despre aspecte legate de Calendarul Naturii:

- Ce zi este astăzi? (repetăm zilele săptămânii și stabilim în ce zi a săptămânii suntem astăzi)
- În ce anotimp suntem? (un copil merge și pune jetonul specific anotimpului pe calendar)
- Cum este vremea? (meteorologul de serviciu va merge la geam și ne va înștiința cu date despre vremea de afară)
- Cum ne îmbrăcăm noi în acest anotimp?

Rutina

Copiii se vor ridica de pe scăunele, vor forma rândul doi câte doi și ne vom duce la toaletă pentru a spăla mâinile și vom rămâne în hol pentru a juca jocul „Trenul tuc-tuc”.

Tranziție

Vom juca jocul de mișcare „Trenul tuc-tuc”

„Dar trenul tuc-tuc,

Dar eu ma duc-duc,

Dar tu mai stai-stai,

Și fă ce vrei”

STOP! Stația : Bătaie din palme! (copiii se opresc și bat din palme pe refrenul melodiei „Dacă vesel se trăiește”);

„Dar trenul tuc-tuc,

Dar eu ma duc-duc,

Dar tu mai stai-stai,

Și fă ce vrei”

STOP! Stația : Bătaie din picioare!(copiii se opresc și bat din picioare pe refrenul melodiei „Tipa tip”);

„Dar trenul tuc-tuc,

Dar eu ma duc-duc,

Dar tu mai stai-stai,

Și fă ce vrei”

STOP! Stația : Jucăușa (copiii se opresc și se joacă pe refrenul melodiei „A ram sam sam”)

„Dar trenul tuc-tuc,

Dar eu ma duc-duc,

Dar tu mai stai-stai,

Și fă ce vrei”

STOP! Stația : La loc pe scăunele! (copiii se așează la loc pe scăunele);

II. Activități liber alese 1

1. Joc de rol:

• „Fursecuri pentru prieteni” (decorare biscuiți);

Obiective operaționale:

O1: să recunoască materialul de lucru;

O2: să decoreze biscuiții după placul lor;

O3: să păstreze curățenia la masa de lucru;

Strategii didactice:

Metode și procedee: exercițiul, conversația, explicația, demonstrația;

Mijloace didactice: biscuiți de casă, creioane de decorat prăjituri;

<i>Etapele activității</i>	<i>Conținutul esențial</i>
<i>1. Captarea atenției și prezentarea materialului</i>	<i>-observația</i>
<i>2. Dirijarea învățării</i>	<i>-conversația, instructajul verbal</i>
<i>3. Evaluare</i>	<i>-demonstrația</i> <i>-munca individuală</i> <i>-verbalizare (descrierea rezultatului final)</i> <i>-autoanaliza</i> <i>-analiza</i>

2.Știință

•„Floricele colorate, pentru prieteni adunate!” ;

Obiective operaționale:

O1: să recunoască materialul de lucru (flori, cofraj de ouă)

O2: să recunoască culorile;

O3: să introducă fiecare floare la culoarea ei;

Strategii didactice:

Metode și procedee: exercițiul, explicația, conversația;

Mijloace didactice: flori, cofraj de ouă, castronașe;

<i>Etapele activității</i>	<i>Conținutul esențial</i>
<i>1. Captarea atenției și prezentarea materialului</i>	<i>-observația</i>
<i>2. Dirijarea învățării</i>	<i>-conversația, instructajul verbal</i>
<i>3. Evaluare</i>	<i>-verbalizare (descrierea rezultatului final)</i> <i>-autoanaliza</i> <i>-analiza</i>

3.Biblioteca

•„Căsuța magică”-exerciții grafice;

Obiective operaționale:

O1: să recunoască materialul de lucru (semințe, carton);

O2: să lipescă semințele unind punctele;

Strategii didactice:

Metode și procedee: exercițiul, explicația, conversația, demonstrația;

Mijloace didactice: foi individuale de lucru, boluri cu semințe.

<i>Etapele activității</i>	<i>Conținutul esențial</i>
<i>1. Captarea atenției și prezentarea materialului</i>	<i>-observația -conversația, instructajul verbal</i>
<i>2. Dirijarea învățării</i>	<i>-demonstrația</i>
<i>3. Evaluare</i>	<i>-munca individuală -verbalizare (descrierea rezultatului final) -autoanaliza -analiza</i>

III. Activități liber alese 2

Jocul distractiv – „Ia-o”

Pentru a ne juca acest joc avem nevoie de mingi colorate. Copiii vor forma perechi și se vor așeza pe scaune față în față. Între cei doi copii va fi așezată o minge. Ei vor asculta și vor imita mișcările educatoarei iar când vor auzi cuvântul „Ia-o” vor încerca să obțină mingea. Cel care o prinde, câștigă. Jocul se repetă de câte ori doresc copiii.

Joc distractiv: „Buchețele, buchețele”

Copiii se așază pe un cerc desenat și merg pe muzică, pe circumferința acestuia executând diferite mișcări după comenzile date (mers obișnuit, ca piticul, etc.) La un moment dat muzica se oprește și voi striga un număr, de exemplu 3. La auzul acestei comenzi, copiii se strâng în grupe formate din câte 3, sub formă de buchețele. Cei care nu au reușit să se grupeze în buchețele conform numărului strigat, ies din joc. Jocul se desfășoară în curtea grădiniței.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

INSTIUTUȚIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu P.P Lucia Craiova

GRUPA: mică B

DOMENIUL: estetic și creativ

TEMA ANUALĂ: „Cu este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

TEMA PROIECTULUI: „O prietenie neașteptată!”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Prietenii necuvântători”

SUBIECTUL ACTIVITĂȚII: „Animale din poveste-ursul”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: educație artistico-plastică

TIPUL ACTIVITĂȚII: formare de priceperi și deprinderi

MOD DE REALIZARE: pictură prin ștampilare

SCOPUL: Formarea deprinderii de a reda un spațiu plastic pe o temă dată, folosind tehnici învățate.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare.
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiară;
- Activarea și manifestarea a potențialului creativ;

COMPORTEMENTE VIZATE:

1.1 Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi.

- 2.1 Realizează sarcini de lucru cu consecvență
- 1.3 Utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare unor obiecte/instrumente.
- 3.1 Manifestă creativitate în activități diverse.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1:** să intuiască materialele de lucru primite
- O2:** să execute corect exercițiile de încălzire a musculaturii mici a mâinii, pregătitoare pentru activitate;
- O3:** să utilizeze corect materialele de lucru;
- O4:** să recunoască animalul din lucrare;
- O5:** să aplice culoare pe toată suprafața lucrării;
- O6:** să analizeze lucrarea realizată;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, turul galeriei.

MIJLOACE DIDACTICE: tablou cu planșa demonstrativă, poezie, culori tempera, carton.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual

DURATA: 15-20 minute.

BIBLIOGRAFIE: Curriculum pentru educație timpurie 2019

Evenimentul didactic/ durata	Obiective	Prelucrarea conținutului	Strategii didactice			Evaluare, itemi și indicatori de performanță
			Metode și procedee	Material didactic	Forme de organizare	
1. Momentul organizatoric		<ul style="list-style-type: none"> • Organizarea spațiului și asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurare a activității: - pregătirea materialului didactic pe mesele copiilor; - așezarea copiilor la măsuțe. 	Conversația		Frontal	<ul style="list-style-type: none"> • Participă activ la organizarea spațiului destinat activității.
2. Captarea atenției		<ul style="list-style-type: none"> • Atenția copiilor va fi captată cu ajutorul unei poezii. <p><i>„Ursulețul meu nu știe Nici măcar o poezie! Dar eu știu câte poftesci, Ți le spun dacă dorești! Ursu-i tare mititel, Învăț eu și pentru el!</i></p>	Conversația	Poezie	Frontal	<ul style="list-style-type: none"> • Ascultă cu interes.
		Anunț copiii că astăzi ne vom face un nou prieten, ursul brun. Și pentru	Conversația		Frontal	

c) Executarea lucrării	O2	Fiecare copil are pregătite pe masă materialele de lucru necesare realizării lucrării. Cer copiilor să spună ce materiale observă ei că s-au folosit pentru realizarea acestei lucrări. Copii, puteți începe lucrul!	Exercițiul	Acuarele Cârlig de rufe Bile de pluș		musculaturii mâinilor pregătitoare pentru activitate • Amprentează elementele pe suprafața indicată.
	O3	În timp ce copiii lucrează, supraveghez activitatea acestora și ofer indicații suplimentare acolo unde este nevoie.	Demonstrația			• Finalizează lucrarea
	O4	De asemenea, voi avea grijă ca în timpul lucrului, copiii să aibă o poziție corespunzătoare și să lucreze în liniște.	Exercițiul Turul galeriei			
5. Obținerea performanței	O6	Le cer copiilor să finalizeze lucrările și să le prezinte colegilor. Se realizează o mini expoziție cu lucrările obținute de copii. Se fac aprecieri cu privire la desfășurarea activității.	Conversația	Lucrările copiilor	Individul	• Prezintă lucrările în cadrul expoziției • Aplaudă performanțele colegilor.
6. Încheierea activității						

PROIECT DIDACTIC

INSTIUTUȚIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu P.P Sf. Lucia Craiova

GRUPA: mică B

DOMENIUL: limbă și comunicare

TEMA ANUALĂ: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

TEMA PROIECTULUI: „O prietenie neașteptată!”

TEMA SĂPTĂMÂNII: Prieteni necuvântători

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Educarea limbajului

SUBIECTUL ACTIVITĂȚII: „Căsuța din oală”

TIPUL ACTIVITĂȚII: însușire de noi cunoștințe

MOD DE REALIZARE: povestirea educatoarei

SCOPUL: Formarea deprinderii de a audia cu atenție un text îmbogățindu-și vocabularul activ și pasiv utilizând un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: să asculte cu atenție, concentrându-se asupra poveștii;

O2: să demonstreze înțelegerea textului, răspunzând la întrebări;

O3: să rețină explicația unor cuvinte sau expresii;

O4: să enumere minim 2 personaje din poveste;

O5: să repovestească pe scurt conținutul poveștii;

O6: să rețină ideile principale ale poveștii;

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare
- Autocontrol și expresivitate emoțională

COMPORTEMENTE VIZATE:

1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;

4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc

STRATEGIA DIDACTICĂ:

METODE ȘI PROCEDEE: povestirea, explicația, conversația, șorțul povestitor ,metoda explozia stelară, dramatizarea;

MIJLOACE DIDACTICE: ghicitori, cutie, șorț, siluete personaje, elemente decorative;

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual

DURATA: 15-20 minute.

BIBLIOGRAFIE: Curriculum pentru educație timpurie 2019

Evenimentul didactic/ durata	Obiective	Prelucrarea conținutului	Strategii didactice			Evaluare
			Metode și procedee	Material didactic	Forme de organizare	
1. Momentul organizatoric		<ul style="list-style-type: none"> • Organizarea spațiului și asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurare a activității: <ul style="list-style-type: none"> - Aerisirea sălii de grupă. - Așezare scăunelelor în semicerc. 	Conversația		Frontal	<ul style="list-style-type: none"> • Participă activ la organizarea spațiului destinat activității.
2. Captarea atenției		<ul style="list-style-type: none"> • Atenția copiilor va fi captată cu ajutorul unei cutii care conține ghicitori despre personaje din povești. 	Conversația	Cutie Ghicitori	Frontal	<ul style="list-style-type: none"> • Ascultă cu interes.
3. Anunțarea temei		<p>Anunț copiii că le voi spune o poveste dar o voi face într-un alt mod decât cel cu care sunt ei obișnuiți. Nu voi folosi imagini, ci mă va ajuta un șorțuleț povestitor.</p> <p>Povestea pe care o voi spune cu</p>	Conversația		Frontal Frontal	<ul style="list-style-type: none"> • Răspund afirmativ solicitării educatoarei.

4. Dirijarea învățării	O1	<p>ajutorul acestuia se numește „Căsuța din oală” și este un basm popular.</p>	Conversația			<ul style="list-style-type: none"> • Observă tabloul corelat cu textul audiat al poveștii. 	
		<p>Îmi voi pune șorțul și voi începe să expun verbal povestea și în același timp să așez pe șorț elementele care construiesc acțiunea.</p> <p>Momentele principale ale povestirii sunt.</p> <p>1. Povestea ne spune că în mijlocul câmpului ședea o oală răsturnată mare-mare.</p> <p>2. Într-o zi trece pe acolo un șoarece și vede oala goală, se uită în jur nu răspunde nimeni și decide să se mute în oală.</p> <p>3. Trece pe acolo și o broscuță care întreabă : „Casă- căsuță, cine locuiește aici?”, iar șoarecele îi răspunde și o invită să trăiască împreună.</p> <p>4. Trece pe câmp și un iepure care văzând oala întreabă și el cine</p>	Povestirea	Șorț	Elemente din poveste (copaci, oală, flori confecționate din fetru)	Frontal	<ul style="list-style-type: none"> • Înțeleg explicațiile educatoarei. <p>Ascultă cu interes povestea.</p>
			Povestirea	Elemente din poveste	Siluețele personajelor	Frontal	<p>Observă tabloul expus pe șorț.</p>

<p>5. Obținerea performanței</p>	<p>O3</p>	<p>Pe tot parcursul poveștii, vocea și tonul trebucaie să fie potrivite cu importanța faptelor povestite. Se folosește o mimică și gesturi expresive.</p> <p>Cuvintele necunoscute vor fi explicate pe măsură ce le întâlnim în text.</p> <p><u>namilă</u>- lucru foarte mare; <u>fugar</u>-persoană/ ființă care fuge dintr-un loc (pe ascuns) pentru a scăpa de un pericol; <u>adăpost</u>- construcție/ loc unde se adăpostește cineva/ loc ferit, care apără de vreme rea, pericole,etc. <u>ostenit</u>- obosit</p> <p>Pentru obținerea performanței și fixarea cunoștințelor voi pune</p>	<p>Explicația</p> <p>Explicația</p>	<p>Namilă, fugar, adăpost, ostenit</p> <p>Imagini</p>	<p>Frontal</p>	<p>Observă și analizează elementele prezentate.</p> <p>Înțelegerea cuvintelor noi.</p>
---	------------------	--	-------------------------------------	---	----------------	--

6.Evaluarea activității	O4	<p>copiilor câteva întrebări referitoare la poveste cu ajutorul unor stele.</p> <p>❖ Cine a ajuns primul al căsuță?</p> <p>Răspuns așteptat: La căsuță a ajuns primul șoarecele.</p> <p>De ce s-a spart căsuța?</p> <p>Răspuns așteptat: Căsuța s-a spart pentru că s-a așezat ursul pe ea.</p>	Explozia stelară	Stele și întrebări	Individual	Cunoștințele se fixează cu ajutorul întrebărilor din cadrul metodei.
	O5	<p>❖ Unde se adăpostesc viețuitoarele?</p> <p>Răspuns așteptat: Viețuitoarele se adăpostesc în oală.</p> <p>❖ Cum sunt primite celelalte viețuitoare?</p> <p>Răspuns așteptat: Viețuitoare sunt primite cu drag, fiecare în parte.</p> <p>❖ Când se întâmplă?</p> <p>Răspuns așteptat: Într-una din zile.</p>	Conversația			
	O6	<p>După răspunsurile oferite de copii la întrebări, vom realiza o scurtă dramatizare a poveștii iar</p>				

<p>6. Încheierea activității</p>		<p>personajelor vor fi împărțite copiilor. Se urmărește reținerea ideilor principale și extragerea moralei textului.</p> <p>Morala cu care vom rămâne după această poveste este că trebuie să fim toleranți, prieteni buni cu cei din jurul nostru.</p>			<p>Frontal</p>	<p>Se așteaptă răspunsuri în propoziție scurte și corecte din punct de vedere gramatical</p>
---	--	---	--	--	----------------	--

Căsuța din oală

-basm popular

În mijlocul câmpului ședea o oală răsturnată și era oala aceea mare-mare, cât un butoi.

Iaca trece pe acolo un șoarece și vede oala aceea goală.

" Bună casa e asta", își zise el. "A cui o fi?".

- Casa-căsuță, cine stă aici?

Dar nimeni nu răspunde. Se uita șoarecele în toate părțile, însă nu vede pe nimeni. Numai doua muște, care veniseră și ele după mâncare acolo, se ridicară în doua piciorușe; dar șoarecele nici nu le-a luat în seama.

" Ia să mă mut eu aici și să stau singur!". Și s-a așezat șoarecele în oală.

Trece pe acolo o broscuță.

- Casa-căsuță, cine locuiește aici?

-Eu,șoarecele! Dar tu cine ești?, răspunde șoarecele din fundul oalei.

-Eu sunt broasca! Dacă vrei vino înăuntru și-om trăi împreună.

-Bun de tot! Iaca ca vin și eu.

Și a sărit broasca în oala și a stat cu șoarecele la un loc.

Trece pe câmp un iepure. Și văzând namila aceea de oală răsturnată, s-a oprit și a întrebat:

-Căsuță căsuță, cine locuiește aici?

-Suntem noi: broasca-broscuța, și șoarecele-șoricelul. Dar tu cine ești?

-Eu sunt fugarul de peste câmpuri și vai, iepurele. Nu mă lăsați și pe mine sa stau cu voi înăuntru?

-Iaca aici nu plouă și nici soarele, nici vântul nu intră. Bucuros, frate! Vino înăuntru și-om trăi împreună că e loc.

Și s-a mutat și iepurele cu culcușul în oală.

Trece într-o zi pe lângă oala-căsuță jupâneasa vulpe și întreabă și ea:

-Casă căsuță, cine stă aici?

-Noi trăim: iepurele-iepurașul cu broasca-broscuța, și șoarecele-șoricelul. Dar tu cine ești?

-Eu sunt surioara voastră mai mare, vulpea. Pentru mine n-o fi loc? A vai de capul meu, am rămas fără casă!

-Da, este: intră și-i vedea, că pentru oameni buni e loc.

-Mulțumesc! Asta am așteptat și eu. Și s-a așezat vulpea în oală și au trăit împreună multe zile.

Vine lupul nu știu de unde. Vede oala mare: și-a închipuit c-o fi cineva înăuntru.

-Căsuță căsuță, cine locuiește aici?

-Eu, sora vulpe, cu iepurele-iepurașul cu broasca-broscuța și șoarecele-șoricelul. Dar tu cine ești?

-Eu sunt un biet lup fără adăpost. Oare n-o fi chip să stau și eu cu voi? Că bună casă mai aveți!

-Se poate, cum să nu! Ne-om mai înghesui cu toții și ți-om face loc și dumitale.

Și-a intrat lupul în căsuța, și-au trăit împreună.

Nu știi de unde a venit și ursul. Și era mânios Moș Martin și ostenit, că umblase toată ziua după mâncare. Și cum a văzut oala aceea, nu și-a închipuit că e o căsuță cu oaspeți înăuntru; și s-a așezat pe ea, ca să se odihnească puțin.

Dar cum s-a așezat, oala: Pârr! Trosc! S-a sfărmat în bucăți și ursul... ce-a făcut ursul? S-a ales cu o sperietura buna, iar ceilalți au fugit care încotro au văzut cu ochii.

CULOAREA-PARTE DIN VIAȚA MEA

Prof. de psihopedagogie specială Otilia RUSU
Colegiul Tehnic "Ion Holban" Iași

Motto: "Nu lucrurile care ni se întâmplă contează ci felul în care reacționăm noi față de ele."

Hans Eynseck

Arta, prin toate formele ei de manifestare este un limbaj universal care facilitează comunicarea, indiferent de modul în care o face. Prin artă, creativitatea și imaginația se împletesc și transmit gânduri, acestea crează emoții, emoțiile crează comportamente, comportamentele crează din nou gânduri și astfel, cu toții, ne învârtim într-un carusel care conduce viața.

La prima vedere abordarea demersului didactic pentru o activitate din domeniul artelor pare facil, dar, în momentul în care beneficiarii sunt elevii cu dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate, toate componentele actului didactic se complică, datorită caracteristicile psihoindividuale ale acestora, care impun construirea unui program complex instructiv-educativ și terapeutic recuperator care presupune individualizarea și adaptarea atât a conținuturilor dar mai ales a metodelor și materialele folosite.

Întru-un scenariu didactic, în lucrul cu această categorie de elevi, sunt proiectate activități care să acopere domeniile de dezvoltare precum motor, comunicare și limbaj, cognitiv și social –afectiv, indiferent de disciplina predată.

Educația plastică, componentă a educației estetice, susține dezvoltarea armonioasă a personalității elevului, încurajează și facilitează exprimarea sentimentelor, conduce la creșterea stimei de sine, încrederea în forțele proprii, încurajează lucrul împreună cu ceilalți.

De fiecare dată când se face evaluarea unei activități, accentul este pus pe progresul înregistrat de elev.

Am ales pentru activitatea extrașcolară care să marcheze Ziua internațională a copilului tema culoarea. Culoarea este definită diferit în funcție de domeniul de activitate, poate fi percepția luminii de către ochi, sau o caracteristică a tuturor obiectelor din jurul nostru. Culoarea este cea care de multe ori, transmite zbuciumul interior, fără să folosească cuvinte, mesajul transcede limbajul vorbit. Simbolistica culorilor nu este cunoscută de către copii, dar mesajul transmis de către ei prin modul în care le-au folosit poate fi interpretat de către cadrul didactic, care, astfel să descifreze trăirile *elevilor speciali*.

Multe dintre activitățile derulate la clasa urmăresc marcarea diferitelor evenimente care au loc pe parcursul unui an școlar: *Ziua internațională a drepturilor copilului, Săptămâna educație globale, Ziua internațională a persoanelor cu dizabilități, Ziua culturii, Ziua lecturii, Ziua mondială a apei, Ziua pământului, Luna pădurii*, etc. Toate activitățile au ca scop *formarea și dezvoltarea socio-emoțională a copilului cu dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate*.

Vă prezint mai jos un scenariu de activitate derulată pentru a marca *Ziua internațională a copilului*. La activitățile pe care le derulez la clasă, nu doar cele extrașcolare, participă și părinții care au statutul de asistent personal (toți elevii din clasa mea au asistent personal) și totodată de facilitator.

Atașez fotografiile de la această activitate dar și de la alte activități care s-au încadrat în domeniul artistic și au marcat evenimente menționate mai sus. Pentru protecția datelor în fotografiile nu se vede chipul elevilor.

Proiect de parteneriat educațional interdisciplinar

„Culoarea-parte din viața mea”

Argument:

Prin desfășurarea activităților propuse în acest proiect educațional interdisciplinar, urmărim dezvoltarea globală a personalității copilului, asigurarea de șanse egale tuturor copiilor la educație, sănătate fizică și emoțională, participare activă la viața socială a comunității din care face parte.

Elevii prin intermediul participării directe reușesc să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv pe baza experienței, activității personale și/sau a relațiilor cu ceilalți.

Domeniul: educație artistică

Data: 3 iunie 2024

Coordonator al parteneriatului

- Profesor de psihopedagogie specială

Parteneri:

- Profesor educator
- Profesor psihopedagog
- Părinții elevilor

Beneficiari:

- direcți: elevii cu dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate din clasa a II-a B
- indirecti: părinți, profesori, comunitatea

Scopul parteneriatului:

Formarea și dezvoltarea socio-emoțională a copilului cu dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate în vederea dezvoltării armonioase a personalității și adoptării unei atitudini pozitive și tolerante față de ceilalți.

Obiective:

- Stimularea creativității și inițiativei copiilor prin activitățile propuse.
- Dezvoltarea simțului artistic.
- Dezvoltarea unor abilități de a lucra în echipă.
- Dezvoltarea limbajului expresiv

Mijloace și resurse

- Resurse procedurale: exemplificarea, descrierea, explicația, conversația, observarea.
- Resurse umane: beneficiarii direcți și indirecti;
- Resurse materiale: coli de colorat format A1, palete în formă de mână, acuarele, pensoane

Forma de organizare

- în grup/individual-în grădina școlii

Desfășurarea activității:

- activitatea se derulează în grădina școlii
- fiecare elev primește o planșă
- planșele sunt prinse cu cârlige colorate de plasa de la gard
- este prezentat un model prin care sunt puse culorile pe planșă
- inițial am pus câteva culori pe fiecare planșă iar elevii au completat după propria dorință
- elevii primesc câte o paletă care are ca formă o mână
- fiecare manipulează paleta, adaugă și combină culorile după cum simte/dorește
- elevii lucrează în ritmul propriu
- după ce au terminat planșa individuală au realizat și o planșă comună
- activități premergătoare au fost realizate în sala de clasă în zilele anterioare

- au fost folosite culori pe bază de apă pentru a nu toxice

Modalități de evaluare

- progresul individual - achizițiile și realizările personale
- aspecte pozitive-gradul de implicare al elevilor
- fotografiile din timpul activităților.

Activități de promovare:

- Prezentarea proiectului în cadrul activităților din școală și a cercurilor pedagogice.

Bibliografie:

- Imagini și fișe existente pe site-uri cu materiale didactice
- Anexa nr. II la Ordinului ministrului educației nr. 3702/21.04.2021-Programa școlară pentru disciplina Educație plastică, învățământ special, clasele pregătitoare-a IV-a, dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

PROFESOR: SAS LAVINIA LOREDANA

SCOALA: LICEUL TEHNOLOGIC „SAVA BRANCOVICI” INEU

Copilăria este o perioadă unică și fascinantă în viața fiecărui om, caracterizată prin imaginație fără limite, curiozitate neobosită și descoperiri constante. Este o lume magică, unde fiecare zi aduce o nouă aventură și unde totul pare posibil. Prin ochii unui copil, lumea este un loc plin de mistere și minuni, iar fiecare moment este o oportunitate de a învăța și de a explora.

Copilăria este un tărâm fermecat, unde imaginația și realitatea se împletesc într-un mod unic, creând o lume plină de bucurii, descoperiri și aventuri. Este o perioadă în care totul pare posibil, iar fiecare zi aduce noi experiențe și învățături. Această etapă a vieții este marcată de puritatea și inocența care definesc universul copilăriei, făcându-l să pară magic în ochii noștri adulți.

Unul dintre cele mai remarcabile aspecte ale copilăriei este puterea imaginației. Copiii au capacitatea de a transforma cele mai simple obiecte în jucării fantastice și de a crea povești incredibile din nimic. Un băț poate deveni o sabie magică, iar o pătură întinsă între două scaune se poate transforma într-un castel fermecat. Imaginația le permite să evadeze din realitate și să exploreze lumi noi, pline de creaturi fantastice și aventuri epice.

Pentru un copil, o cutie de carton poate deveni un castel, o navă spațială sau o ascunzătoare secretă. Imaginația transformă obiectele obișnuite în instrumente ale jocului și ale explorării. Această capacitate de a vedea dincolo de realitatea imediată le permite copiilor să creeze lumi proprii, pline de personaje fantastice și aventuri nemaipomenite.

Copiii sunt, prin natura lor, exploratori. Ei sunt conduși de o curiozitate insașiabilă de a înțelege lumea din jurul lor. Fiecare floare, fiecare piatră și fiecare nor sunt subiecte de studiu și de mirare. Această sete de cunoaștere îi împinge să pună întrebări, să experimenteze și să învețe în mod constant. Jocurile de rol, în care își asumă diverse identități și profesii, îi ajută să înțeleagă mai bine societatea și să își dezvolte abilitățile sociale și cognitive.

Copiii sunt exploratori înnașcuți, ghidați de o curiozitate nestăvilită. Fiecare lucru nou întâlnit este o oportunitate de învățare și de descoperire. Prin întrebări și experimente, ei încearcă să înțeleagă cum funcționează lumea din jurul lor. Această dorință constantă de a afla mai multe îi ajută să își dezvolte abilități cognitive și să acumuleze cunoștințe esențiale pentru viață.

Poveștile joacă un rol central în viața unui copil. Fie că sunt citite din cărți, spuse de părinți sau inventate pe loc, poveștile îi transportă pe copii în lumi magice unde totul este posibil. Ele stimulează imaginația și creativitatea, în timp ce îi învață lecții valoroase despre bine și rău, curaj și prietenie, dragoste și loialitate. Prin intermediul poveștilor, copiii învață să își exprime emoțiile și să își înțeleagă mai bine propriile experiențe și sentimente. Acestea nu doar că îi distrează, dar îi și învață lecții valoroase despre viață.

Jocul este esențial în dezvoltarea copiilor, fiind modul lor principal de a interacționa cu lumea și de a învăța. Prin joc, copiii își dezvoltă abilitățile motorii, își îmbunătățesc coordonarea și învață să coopereze și să împartă. Jocurile de grup, în special, îi ajută să își facă prieteni și să își dezvolte abilități sociale. Prietenii formate în copilărie sunt adesea cele mai sincere și durabile, bazate pe bucuria comună de a explora și de a se juca împreună. Aceste relații îi ajută pe copii să își dezvolte empatia și abilitățile de comunicare.

Copilăria nu este doar o perioadă de tranziție spre maturitate, ci și o sursă de inspirație pentru adulți. Într-o lume adesea marcată de stres și responsabilități, adulții pot învăța multe din simplitatea și bucuria cu care copiii abordează viața. Să ne amintim de micile bucurii, să fim curioși și să privim lumea cu uimire și admirație poate aduce o notă de magie în viața noastră de zi cu zi.

Copilăria ne oferă, de asemenea, lecții prețioase ca adulți. Ne reamintește să fim curioși, să ne bucurăm de micile lucruri și să ne folosim imaginația pentru a găsi soluții creative. Adulții pot învăța de la copii cum să trăiască în momentul prezent și cum să privească lumea cu uimire și entuziasm. Redescoperirea copilului interior poate aduce o notă de magie și bucurie în viața noastră cotidiană.

Lumea magică a copilăriei este o perioadă de neînlocuit, plină de farmec și învățăminte. Este o perioadă în care totul pare posibil, iar fiecare zi este o aventură. Prin puterea imaginației, curiozitatea neobosită, magia poveștilor și jocul sincer, copiii ne arată cum să trăim cu inima deschisă și cu mintea plină de visuri. Este datoria noastră, ca adulți, să protejăm și să prețuim această perioadă unică în viața fiecărui copil și, uneori, să ne lăsăm purtați de amintirile și lecțiile copilăriei pentru a redescoperi magia în propriile noastre vieți.

În concluzie, lumea magică a copilăriei este un loc unde imaginația și curiozitatea domnesc, unde poveștile prind viață și prietenii sincere se formează. Este o perioadă plină de descoperiri și de învățături, o etapă unică și irepetabilă în viața fiecărui om. Protejarea și valorizarea acestei perioade este esențială, nu doar pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor, dar și pentru a ne reaminti nouă, adulților, de frumusețea și magia care există în fiecare moment al vieții.

PROIECT EDUCATIV LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Prof. înv. primar, Sava Elena
Școala Gimnazială Nr.17 Botoșani

ARGUMENT:

Excursiile organizate de școală au multiple valențe de informare și educare a elevilor. Acestea, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă pentru că se desfășoară într-un cadru nou, stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă reclamă efort suplimentar.

La vârsta copilăriei, vârsta “descoperirii lumii”, cunoașterea frumuseților țării ocupă un loc extrem de important. Rolul excursiilor este acela de a înlesni cunoașterea, de a-i aduce pe copii în contact direct cu natura și cu frumusețile naturii, dar și cu oamenii ce o îmbogățesc și o înzestreață neconținut.

Organizarea excursiei răspunde dorinței exprimate de elevi de a călători și de a petrece împreună timpul liber, desfășurând activități recreative și instructive.

Excursiile și drumețiile au caracter relaxant, contribuind în mod categoric la dezvoltarea relațiilor dintre elevi în colectivele din care fac parte. După perioada școlarității, adolescenții își amintesc cu plăcere de întâmplările din timpul excursiilor organizate la școală.

Ce ne propunem ?

- să participăm la atelierul de creație, unde vom confecționa mici surprize pentru cei de acasă, (atelier de ciocolată);
- vom participa la vânătoarea de comori;
- „În lumea poveștilor” – personaje din povești, jocuri.

I.TITLUL PROIECTULUI: „LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI”

II.SCOPUL: Cunoașterea, înțelegerea și respectarea valorilor culturale și turistice a ținuturilor bucovinene.

III.MOTIVAȚIA: Stimularea și dezvoltarea prin activități extracurriculare a personalității copilului.

IV.OBIECTIVE:

- O1: să descopere și să exploreze mediul geografic;
- O2: să cunoască anumite obiceiuri și tradiții românești;
- O3: să-și dezvolte deprinderi specifice practicării unui turism civilizat.

V.RESURSE:

Umane: - elevii clasei a II-a C

- părinți;
- profesori;

Materiale:- fișe de observație;

- materiale adunate de pe traseu din natură;
- cărți;
- mici obiecte cu specific local
- fotografii etc.

Temporale: 3 iunie 2024, de la ora 8:30 până la ora 19:00

Spațiale: traseul: Botoșani - Suceava – Câmpulung Moldovenesc – Suceava -

Botoșani

VI. ACTIVITĂȚI PROPUSE:

1. Întâlnirea cu părinții:

- stabilirea traseului și a costului excursiei;
- modalitatea de servire a mesei;
- echipamentul;
- măsuri de protecție.

2. Modalități de desfășurare;

- prezentarea itinerarului și a obiectivelor;
- harta cu traseul;
- caracterizarea sumară a obiectivelor;
- instructajul privind securitatea deplasării.

VII. EVALUAREA :

- jurnal de excursie;
- postere;
- album foto etc.

VIII. IMPACTUL ASUPRA ELEVILOR:

- vor realiza colecții, portofolii, albume, jurnale;
- vor dobândi cunoștințe prin perceperea directă a obiectivelor;
- vor conștientiza valoarea frumuseților din satele românești

IX. DISEMINAREA

Activitatea proiectului va fi popularizată la ședința cu părinții, activitățile Comisiei pedagogice, și prin publicarea în Revista școlară.

DATE SUPLIMENTARE:

Complexul de agrement **Dumbrava minunată** este situat în tărâmul de poveste al Bucovinei. În iunie se deschid porțile unui loc de poveste în cadrul Complexului Dumbrava Minunată din Bucovina, unde distracția și aventura ne așteaptă la tot pasul. Parcul Tematic, deși aflat încă în faza de finalizare, a devenit locul nostru preferat chiar dacă suntem adulți în toată firea.

Suntem siguri că va deveni o destinație de neuitat, datorită faptului că oferă o combinație unică de natură, magie și povești desprinse din folclorul românesc.

În ținutul de basm al Bucovinei, unde tradițiile și obiceiurile românești sunt păstrate cu sfințenie, se naște o poveste în care magia se împletește cu natura într-un mod unic. Este un loc de vis unde magia prinde viață, iar peisajele pitorești te vor fermeca. Fiecare colțișor din această locație

ascunde o poveste care te va captiva cu siguranță. Aici te așteaptă multe surprize, o atmosferă de neuitat și distracție pentru toată familia.

IMPORTANȚA ȘI ROLUL GRĂDINIȚEI ÎN EDUCAȚIA COPILOR

Studiu de specialitate

Prof. Șchiopu Sorina-Elena, Grădinița cu P.P. "Căsuța cu povești"

Grădinița este un pas important atât pentru părinți, cât și pentru copii. Grădinița le oferă micuților abilități de viață și oportunități de a avea succes în toate domeniile de dezvoltare, punând o bază solidă pentru parcursul educațional. Află care este importanța grădiniței în dezvoltarea copilului.

Termenul de grădiniță e de origine germană și înseamnă „grădină pentru copii”. Programul educațional de grădiniță este conceput pentru copiii cu vârsta de 2 ani+ care îi face să experimenteze tranziția de la mediul familial la cel școlar. Acest mediu joacă un rol major în dezvoltarea abilităților motorii, a abilităților sociale și îi pregătește pentru școală.

Cu toate acestea, gândul de a-ți lăsa copilul într-un mediu necunoscut poate fi pentru prima dată destul de neplăcut. Experiența de învățare la una dintre grădinițele din oraș la care ai optat poate îmbogăți abilitățile de învățare ale copilului tău în multe feluri.

Alegerea grădiniței potrivite reprezintă, de asemenea, un prim pas important. Cu siguranță vrei să-i oferi copilului cea mai bună experiență de învățare. Grădinița este prima piatră de temelie în educație. Pentru ca acesta să fie cea mai bună alegere, e recomandat să te îndrepti către o grădiniță cu un personal educativ iubitor și grijuliu, care are o clădire sigură și care are cele mai bune tehnici de predare. Experiența de învățare trebuie să fie ca o călătorie prin tainele abilităților cognitive.

Un alt pas important pentru a avea un copil sănătos din toate punctele de vedere este asigurarea unei alimentații potrivite.

Contribuie la dezvoltarea personală a copilului

Încă se dezbate importanța educației timpurii. Un program de grădiniță se bazează pe experiențe de învățare prin activități distractive menite să îi atragă pe cei mici. Cadrele didactice le pot insufla un sistem de valori bine definit. Copiii sunt în mod natural curioși în ceea ce privește lumea înconjurătoare, iar structura educațională de la grădiniță este axată pe lecții care să le permită să afle informații noi.

Punele bazele abilităților de bază

Abilitățile de alfabetizare și de calcul reprezintă o bază importantă în educație. Prin activități distractive cum ar fi desenul, coloratul, ascultarea poveștilor, copiii învață aceste abilități. Învățarea acestora la o vârstă fragedă duce la un succes academic mai mare în viitor. Astfel fac cunoștință cu numerele, formele și cuvintele de bază care îi ajută să se dezvolte ulterior în domenii extrem de diverse.

Îi ajută să-și dezvolte capacitate de a-și gestiona emoțiile

Grădinița le oferă copiilor ocazia de a-și dezvolta abilitățile sociale. Ei construiesc relații cu alți copii și învață să crească împreună. În colectivitate, se obișnuiesc să-și exprime emoțiile, să gestioneze situațiile de criză, să împartă. Tot în timpul grădiniței se pun bazele răbdării de a-i asculta pe cei din jur și, cel mai important, noțiunea de independență. Copiii care merg în colectivitate își gestionează mult mai ușor emoțiile. Aceștia sunt expuși să înțeleagă emoțiile altor copii, învață și înțeleg astfel cum să reacționeze în diferite situații.

Îi ajută să descopere dragostea pentru învățare

Abilitățile sociale și cognitive se dezvoltă benefic prin programul educațional acceptat în grădinițe. Copiii dezvoltă o atitudine pozitivă față de învățare atunci când sunt expuși la idei noi prin activități distractive. Îi ajută să facă o tranziție mai ușoară spre școala primară și să aibă mai multă încredere în abilitățile și cunoștințele lor.

Pe lângă toate aceste aspecte pozitive, copiii își dezvoltă o rutină zilnică prin tehnicile pe care le primesc la grădiniță. Ei devin independenți și se simt încrezători în îndeplinirea sarcinilor, fără ajutorul părinților. De la spălatul pe dinți până la spălarea corectă a mâinilor, ei încep să se ocupe de activitățile zilnice. Toate aceste lucruri îi fac mai responsabili. Un mediu structurat precum grădinița îi ajută să intre într-o rutină care le face viața mai ușoară atât copiilor, cât și părinților. Atât cei mici, cât și adulții sunt învățați să coopereze în diferite situații și să-și păstreze calmul. Acum că ai aflat de importanța grădiniței în dezvoltarea copilului, e decizia ta ca părinte să faci alegerea potrivită.

Grădinița este locul unde copiii intră pentru prima dată într-o instituție. Pentru mulți, grădinița este o casuță de poveste unde preșcolarii descoperă tainele poveștilor, poeziilor, cântecelelor, unde descoperă o adevărată familie, puțin mai mare decât cea pe care o au deja acasă, unde învață că toți sunt ca niște frațiori iar mamă pentru câteva ore bune le este ea, educatoarea.

Educatoarea care trebuie să aibă zece mâini, să îi cuprindă pe toți cu brațele ei blânde, să aibă ochi și la spate, să vadă tot ce se întâmplă împrejur, să îi cuprindă cu dragostea ei mare, să îi

educe, să îi facă fericiți pe fiecare dintre ei, să îi atragă cu fel de fel de materiale care să le stârnească curiozitatea, să îi facă interesați de fiecare lucru pe care îl descoperă în căsuța aceea mică de povești. Grădinița este acel loc special care contribuie la dezvoltarea fizică și psihică a micuților, și care se concentrează să dezvolte diverse abilități ce le sunt necesare în viitor. Vârsta preșcolară este perioada cea mai importantă pentru dezvoltarea copilului.

De asemenea, acest mediu este perfect pentru a învăța conceptul de relaționare și pentru o primă integrare în sistemul de învățământ. Educatoarea este primul om dintr-o instituție care îl atrage pe micuț cu poveștile ei despre copilărie și, îi pune pentru prima dată creionul în mână, care îi corectează postura, colorează împreună cu el, încearcă să îi transmită tot ce este mai bun pentru a deveni un foarte bun școlar, și un om minunat în viață.

Aici, în grădiniță, micuții devin conștienți de lumea care îi înconjoară, manifestă curiozitate față de tot ceea ce observă sau descoperă. Această perioadă reprezintă temelia întregii vieți de mai târziu. La grădiniță, copiii își însușesc noțiunile de bază în ceea ce privește scrierea, limbajul și numerele. Pentru copilul de vârstă preșcolară, totul este joc, totul este o joacă din care învață fără să fie conștient, fără să fie obligat sau încorsetat, prin care își dezvoltă o mulțime de abilități, de deprinderi care îi sunt foarte necesare. Tot grădinița este instituția care îi învață pe micuți cum să își însușească și să respecte anumite reguli, un orar, o muncă structurată, și, unde fiecare preșcolar are șanse egale în ceea ce privește educația.

Specialiștii în educație recomandă ca cei mici să meargă la grădiniță, în loc să rămână acasă cu bona, sau bunicii. Fiecare preșcolar începând de la grupa mică începe să dezvolte anumite deprinderi. Una dintre aceste deprinderi ce se urmărește la grupa mică este socializarea unde copilul învață să îi accepte pe cei din jur, să împartă jucăriile, să se joace împreună cu ceilalți, să ajute un coleg atunci când are nevoie, să nu îi pună anumite etichete, să se respecte pe ceilalți. Aici intervine tot ea, educatoarea care prin diferite metode îi stânge în jurul ei pe cei mici, prin diferite mijloace îi determină să comunice cu ceilalți, să împartă tot ce au, să fie prieteni, să colaboreze în realizarea diferitelor sarcini care necesită ajutor din partea unui coleg.

Pe parcursul anului școlar, cei mici trec prin diferite proiecte tematice sugerate în curriculum, iar educatoarea le îmbracă într-o formă plăcută și captivantă, pentru ca cei ei să fie încântați de tot ce văd și aud despre tema respectivă, să le stârnească interesul, să le dezvolte creativitatea și imaginația. Pot fi proiecte despre familie, grădiniță, corpul uman, animale, anotimpuri, etc. pe care cei mici să le parcurgă cu o deosebită plăcere prin jocuri, prin joacă, pentru a învăța ceva din fiecare fără însă să conștientizeze că au desfășurat diferite activități, ei o

consideră o joacă, o joacă din care acumulează foarte multe informații. Pe măsură ce cresc și merg în grupa mijlocie, preșcolarii au formate deja foarte multe deprinderi, de a colora, picta, modela, lipi, de a scrie semne grafice, cifre, de a desfășura diferite activități practice de mototolire, rupere.

Pe lângă faptul că cei de grupă mijlocie au însușite o multitudine de deprinderi, mai au însușite și o multitudine de cunoștințe pe care urmează să le utilizeze cu succes. Trecerea la grupa mijlocie îi dă preșcolarului încredere în sine, în forțele proprii, de acum se simte mult mai sigur pe el, pe anumite deprinderi și abilități. Faptul că își cunoaște educatoarea, colegii, sala de grupă, îi conferă mai multă siguranță, îl face să înțeleagă mult mai bine anumite fenomene din mediul înconjurător, cum ar fi programul grădiniței, când este timpul să meargă acasă, când va reveni la grădiniță.

Pe măsură ce înaintează în grupa mijlocie acumulează cât mai multe informații, cât mai multe priceperi și deprinderi, așa încât la sfârșitul grupei mijlocii să fie pregătit pentru ce urmează, grupa mare. Trecând în grupa mare preșcolarul este deja obișnuit cu rutinele zilnice. Dimineața mergem la grădiniță, la prânz mâncăm, apoi intrăm la somn, iar apoi plecatul acasă. Încep să lege prietenii, să își povestească ce au făcut acasă, în timpul liber, să aibă anumite preferințe, despre anumite jucării sau jocuri comune.

Grupa mare îi pregătește pe preșcolari pentru viața de elev, pentru a putea face față cu succes statutului de mic școlar. Tot la grupa mare învață cifrele până la zece, se familiarizează cu literele, unii dintre ei chiar sunt dornici să citească. La grupa mare, au aproape toate deprinderile formate pentru a face față cerințelor școlare.

Ca o concluzie, grădinița este instituția primordială în viața copilului pentru a putea face față cerințelor școlii, și chiar mai târziu vieții, iar educatoarea este cheia spre succes a copilului preșcolar, viitor școlar.

Bibliografie

1. Constantin Cucos, Pedagogie (ediția a III-a revăzută și adăugită), Editura Polirom, 2014
2. Camelia Munteanu, Eusebiu Neculai Munteanu, Ghid pentru învățământul preșcolar, Editura Polirom
3. Liliana Ezechil, Mihaela Păiși Lăzărescu, Laborator preșcolar. Ghid metodologic, Editura V & I Integral, 2006
4. Ministrul Educației Naționale „Curriculum Pentru Educația Timpurie – 2019”

LUMEA COPILĂRIEI- IMPACTUL ASUPRA DEZVOLTĂRII PSIHICE A ELEVILOR

Prof. Secară Mariana

Școala Gimnazială Gura Viteoarei

Școala este locul unde copilăria se simte cel mai bine. Este locul unde copiii își dau mâna cu știința și cu jocul pentru a deveni personalitățile pe care societatea le așteaptă.

În ultimii ani am observat cum fiecare copil are nevoie de atenție pentru a se integra într-un mod armonios. Tot mai mulți copii simt nevoia aprecierii cadrului didactic pentru a se putea dezvolta pe plan intelectual. Părinții au și ei un rol important în acest parteneriat, dar copilul percepe sfatul cadrului didactic ca cea mai înaltă treaptă.

Pentru a obține rezultatele pe care fiecare ni le dorim, este nevoie să abordăm tematica școlară cu mai mare finețe, să punem accent pe dezvoltarea personală a copilului. Copiii au nevoie să experimenteze idei în alt mod decât o făceau acum câțiva ani. Ceea ce se potrivea unui copil în urmă cu zece ani, în mare parte astăzi nu mai poate fi aplicat. Pornim de la modul în care este structurată ora de predare -învățare, observăm câte schimbări au avut loc în ultimul timp prin introducerea de metode noi de predare, mijloace didactice adaptate evoluției tehnologice actuale și chiar timpul alocat unei ore (35 de minute predare și 10-15 minute activități recreative).

În mijlocul acestor schimbări figura centrală este elevul cu toate nevoile sale. Programa școlară , conținuturile învățării , toate țin cont de particularitățile de dezvoltare psihică ale elevului din ziua de astăzi.

Din experiența la catedră am observat că cel mai bine elevul reacționează la noutate. De fiecare dată când anunț un joc nou , o surpriză, un material pe care copilul nu l-a mai văzut, reușesc să-i captez imediat curiozitatea . La vârsta școlară mică (clasele pregătitoare-clasa I) fiecare joc nou este o provocare atât pentru copil , cât și pentru cadru didactic. De multe ori , pornind de la un joc cu anumite reguli, copilul este cel care ne face să inventăm reguli noi, jocuri noi. Simplul cuvânt de joc este pentru copil un dezinhibitor , înlătură stresul învățării.

Testele aplicate sub forma de concurs , fie individual, fie pe echipă au rezultate mult mai bune tocmai datorită acestui cuvânt – concurs. Spre deosebire de un adult, copilul înțelege prin concurs o ștafetă , o muncă frumoasă pentru care este răsplătit cu steluțe , emoticoane, etc.

La clasa pregătitoare funcționează foarte bine concursul prin care fiecare elev primește un emoticon de diferite culori pentru rezolvarea unor sarcini. Itemii concursului pot fi intercalați, atât referitori la achizițiile școlare, cât și la disciplină. Fiecare concurs este

de multe ori asociat cu un joc nou la care toată lumea participă și fiecare copil este nerăbdător să afle rezultatul. Prin aceste concursuri – joc, copiii învață să coopereze, să fie disciplinați, dar și să nu abandoneze, să își ducă sarcinile la bun sfârșit.

Foarte importanta este atitudinea cadrului didactic care trebuie să știe să echilibreze întregul proces educativ, de la alcătuirea echipelor până la trasarea sarcinilor care trebuie să fie foarte clare și să respecte particularitățile psiho-fizice ale elevilor.

Jurnalul electronic – „O jucărie de vorbe" modernă

Șerban Liliana, Școala „Ioan Alexandru Brătescu-Voinești”,
Târgoviște

Abstract

Societatea cunoașterii impune o nouă paradigmă a formării profesionale specifice secolului XXI. Inovație, creativitate, dezvoltare de noi competențe de comunicare, de cercetare și de colaborare în spațiul digital sunt parametri decisivi ai formării profesionale. Lucrarea abordează modalități inovative de implementare a tehnologiei informaționale în procesul de instruire.

1. Introducere

Știut este faptul că în societatea cunoașterii, supusă unei permanente schimbări, cheia competitivității o oferă tehnologia informației și a comunicării. Elevii sunt astfel pregătiți să facă față cu succes provocărilor lumii moderne, învățând să își caute singuri informația, să creeze proiecte prin care să demonstreze că au înțeles conținuturile învățării, să comunice rezultatele cercetării lor, să descopere noi metode de cunoaștere, să investigheze și să evalueze critic diferite resurse de cercetare. Profesorul devine facilitatorul acestui proces cognitiv, rolul său fiind acela de a formula obiective clare, aliniate standardelor de performanță, de a defini în planul de evaluare instrumente complexe prin care elevii să demonstreze propria cunoaștere a conținuturilor, încurajând astfel spiritul de cercetare, gândirea critică, sistemică și în egală măsură, potențialul creativ al acestora. De remarcat este de asemenea faptul că profesorului îi revine rolul de a propune sarcini de lucru deschise, autentice, contextualizate cu situații din viața reală, care să îi implice și să îi motiveze în mod direct pe elevi în procesul instruirii.

2. Competențe de comunicare specifice învățământului modern

Una dintre abilitățile fundamentale specifice secolului XXI este **comunicarea**, fie ea verbală, scrisă sau media. Odată cu descoperirea tehnologiei Web 2.0, câștigă teren din ce în ce mai mult **comunicarea mediată de computer (CMC, *Computer Mediated Communication*)**. Astfel, **comunicarea internaută** devine în societatea actuală o nouă formă de relaționare interumană, care se extinde în majoritatea sectoarelor de activitate.

3. Instrumente de comunicare media

„Cum poate fi utilizată tehnologia cel mai eficient pentru a susține și a evalua achizițiile elevilor?” Există o multitudine de resurse media menite să modeleze competențele de comunicare orală, scrisă, media, încurajându-se în felul acesta dorința de cunoaștere, inventivitatea și creativitatea elevului care se pregătește pentru a face față solicitărilor societății cunoașterii.

Internetul devine în acest context o resursă informațională prețioasă, atâta vreme cât cercetarea în spațiul virtual corespunde unor obiective clar formulate. Profesorul are posibilitatea de a le oferi elevilor resurse bibliografice suplimentare, moderne, care aduc un plus de eficiență și atractivitate activității de cercetare. Se trece astfel la o etapă superioară a valorificării potențialului creativ al elevului, iar demersul didactic se focalizează în jurul dezvoltării de competențe, nu se mai limitează doar la asimilarea unor cunoștințe: *„O pledoarie pentru schimbare în educație nu ar putea începe, în zilele noastre, decât cu afirmarea rolului principal care revine cadrelor didactice în asumarea acestei schimbări și cu sublinierea necesității de recuperare a principiilor pedagogice aplicate, în contextul actual dinamic, marcat de utilizarea noilor tehnologii pe toate palierele sociale, culturale și profesionale.”*

De remarcat este faptul că avantajele utilizării Internetului sunt însă mult mai numeroase, datorită noilor tehnologii. Acesta devine un mediu propice **comunicării și colaborării**, resursele digitale oferindu-le elevilor posibilitatea de a aborda medii virtuale pentru partajarea informațiilor ori a documentelor create, pentru finalizarea proiectelor pe care le creează sau pentru schimbul de idei.

4. Exemple de jurnale electronice

Datorită avantajelor deosebite pe care le oferă, blogurile sunt utilizate din ce în ce mai frecvent în cadrul instruirii. Mai mult decât niște instrumente tehnologice, ele au devenit o adevărată „carte de vizită”, prin care elevii își pot exprima creativitatea, gândirea critică, pot comunica preocupările, opiniile sau pot partaja diferite produse ale cercetării lor.

5. Blogul literar

Pentru a demonstra eficiența acestui instrument modern de comunicare on-line, sunt prezentate exemple de activități de învățare propuse în cadrul portofoliului electronic destinat studierii unității de învățare, clasa a VIII-a: „Textul liric”.

➤ **Activitatea 1: Mihai Eminescu, Lacul**

În **blogul literar** elevii vor interpreta versurile poeziei *Lacul*, de Mihai Eminescu, vor argumenta diferite opinii critice, vor sublinia rolul figurilor de stil în construirea discursului liric, vor dezbate dacă lacul este în poezia eminesciană un simplu element de peisaj, sau este o proiecție lirică a emoțiilor și sentimentelor umane. Apoi compară și analizează asemănările și deosebirile dintre o descriere literară și o descriere științifică, pe baza fișei de lucru individual. Elevii au posibilitatea de a cerceta, de a analiza și sintetiza care sunt semnificațiile simbolice ale lacului în poezia lui Mihai Eminescu, apoi vor crea două tipuri de eseuri : eseul argumentativ, în care să demonstreze de ce creația literară *Lacul*, de Mihai Eminescu este o operă lirică; un scurt eseu descriptiv în care să își exprime sentimentele, emoțiile și impresiile personale.

Activitatea 2: Nichita Stănescu, Emoție de toamnă

Elevii vor interpreta versurile poeziei *Emoție de toamnă*, de Nichita Stănescu, utilizând **blogul literar**. Ei își vor argumenta opiniile, vor sublinia rolul figurilor de stil în construirea discursului liric și semnificația simbolului central al poeziei - toamna, vor corela semnificația întregului text cu titlul poeziei, vor identifica și explica importanța mărcilor lexico-gramaticale ale prezenței eului liric în exprimarea sentimentelor. De asemenea vor organiza o dezbatere pe tema: toamna, descriere a unui peisaj sau expresie a sentimentelor umane ?.La sfârșitul celor trei ore, elevii vor răspunde la întrebarea : ***Cum poate poezia lirică să ne modeleze percepția asupra lumii ?*** (corelând ceea ce au învățat cu întrebarea esențială) și pregătesc acasă prezentarea ppt. (**grupa C**) pe care o vor insera apoi în pagina wiki finală.

5. Concluzii

În societatea cunoașterii, succesul stă în inovație, iar educația este aceea care modelează potențialul creativ al elevilor. Instrumentele media creează astfel paradigma unei instruirii complexe, eficiente, moderne.

În acest context, jurnalul electronic devine „o jucărie de vorbe" modernă.

6. Bibliografia

<http://educate.intel.com/ro/projectdesign>

Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ștefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de eLearning*, Editura **LITERA Internațional**, București, 2008, apud www.cniv.ro/2009
Intel® Teach *Instruirea în societatea cunoașterii*, manual-suport de curs, versiunea 10, pag. 3.16

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI: O EXPLORARE PEDAGOGICĂ!

-ESEU-

*profesor Șeulean Augustin-Valentin,
Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud. Mureș*

Introducere

Copilăria este o perioadă distinctă în care imaginația copiilor se desfășoară fără limite, evidențiindu-se printr-o curiozitate constantă și o uimitoare capacitate de a se minuna în fața lumii înconjurătoare. În această etapă de creștere, jocul și explorarea devin metodele esențiale prin care copiii învață, își dezvoltă abilitățile și își construiesc fundația pentru viitor.

Înțelegerea profundă și importanța copilăriei sunt esențiale atât pentru educatori, cât și pentru părinți. Ei au datoria de a crea un mediu favorabil învățării și dezvoltării armonioase, care să permită fiecărui copil să își atingă potențialul maxim. Acest mediu trebuie să fie nu doar sigur și stimulant, ci și flexibil, adaptându-se la nevoile specifice ale fiecărui copil.

Copilăria nu este doar o fază de tranziție spre maturitate, ci o perioadă cu o valoare intrinsecă semnificativă, care influențează profund dezvoltarea ulterioară a individului. Experiențele din copilărie, fie ele pozitive sau negative, lasă amprente durabile asupra personalității și comportamentului adultului de mai târziu. De aceea, este esențial să analizăm copilăria dintr-o perspectivă pedagogică bine fundamentată, pentru a identifica cele mai eficiente metode și strategii în sprijinul dezvoltării copiilor.

Scopul acestui eseu este să exploreze universul fermecător al copilăriei prin prisma teoriei și practicii educaționale. Vom investiga bazele teoretice care subliniază importanța jocului și a explorării în dezvoltarea copiilor, urmând să discutăm despre aplicarea practică a acestor principii în contextul educațional.

Prin intermediul unei abordări integrate, ne propunem să evidențiem modalitățile prin care părinții și educatorii pot contribui la crearea unui mediu educațional optim, care să favorizeze dezvoltarea holistică a copiilor. Astfel, ne propunem să subliniem importanța unui mediu de învățare care să încurajeze creativitatea, curiozitatea și autonomia copiilor. Vom discuta despre rolul esențial al jocului în învățare, despre impactul interacțiunilor sociale și emoționale și despre necesitatea unei abordări personalizate în educație. Prin această analiză, dorim să oferim o perspectivă cuprinzătoare asupra modului în care educația timpurie poate fi optimizată pentru a sprijini dezvoltarea completă și armonioasă a fiecărui copil.

Fundamentare teoretică

Teoriile educaționale moderne subliniază importanța crucială a copilăriei în dezvoltarea individului, furnizând o bază fundamentală pentru progresul cognitiv, social și emoțional.

În lucrarea sa „*Nasterea inteligenței la copil*”, Jean Piaget, unul dintre cei mai influenți psihologi ai dezvoltării, a evidențiat că cei mici parcurg diverse etape cognitive, fiecare caracterizată de trăsături distinctive. În stadiul preoperațional (2-7 ani), copiii își dezvoltă capacitatea de a folosi simboluri și de a imita comportamente, ceea ce le permite să-și exploreze imaginația și creativitatea. Această perioadă se remarcă prin gândirea simbolică, jocurile de rol și animismul, prin care copiii atribuie viață obiectelor inanimate. Piaget a subliniat că învățarea în această etapă derivă din interacțiunea activă cu mediul, iar educația ar trebui să sprijine aceste procese cognitive prin activități practice și stimulative.

Psihanalistul germano-american Erik Erikson (1902-1994) a caracterizat copilăria timpurie ca fiind perioada „inițiativei vs. vinovăției”, în care cei mici își dezvoltă abilitatea de a iniția activități și de a explora mediul înconjurător. În această etapă, copiii își construiesc încrederea în propriile capacități prin intermediul jocului, experimentând diverse roluri sociale, rezolvând probleme și exprimându-și emoțiile într-un mod sigur și controlat. Jocul simbolic și cel de roluri sunt

fundamentale pentru dezvoltarea empatiei și a abilităților de relaționare, oferindu-le copiilor oportunitatea de a înțelege perspectivele altora și de a-și dezvolta aptitudinile sociale.

Maria Montessori, faimoasa pedagogă italiană, a susținut ideea că educația ar trebui să se alinieze ritmului natural al fiecărui copil, punând accentul pe autoeducație și pe un mediu pregătit, care să încurajeze curiozitatea și dorința de a învăța. Metoda Montessori se fundamentează pe respectul pentru ritmul individual al fiecărui copil și pe încurajarea autonomiei prin intermediul activităților practice și a materialelor didactice special concepute. Montessori a susținut că copiii au o capacitate înăscută de a învăța și că rolul educatorului este de a facilita acest proces, oferindu-le oportunități adecvate de explorare și descoperire. Un mediu pregătit, în care copiii pot alege activități în concordanță cu interesele și nivelul lor de dezvoltare, este esențial pentru a sprijini o învățare autentică și o dezvoltare armonioasă.

Aceste teorii evidențiază importanța ca educația timpurie să fie axată pe copil, să se adapteze nevoilor și ritmului său de dezvoltare și să încurajeze atât autonomia, cât și interacțiunea socială. Prin îmbinarea principiilor formulate de Piaget, Erikson și Montessori, putem configura un cadru educațional care să promoveze dezvoltarea holistică a copiilor, pregătindu-i pentru provocările viitoare și pentru o viață echilibrată și împlinită.

Aplicarea practică

În practică, educația copiilor ar trebui să se concentreze pe dezvoltarea unui mediu care să fie atât stimulat, cât și sigur, și să încurajeze explorarea și învățarea activă. Profesorii și părinții au un rol esențial în crearea și menținerea acestei experiențe magice a copilăriei. Mai jos sunt enumerate câteva principii practice care pot fi adoptate:

1. **Configurarea unui mediu educațional atractiv și variat:** Sălile de clasă și zonele de joacă trebuie să fie organizate în așa fel încât să ofere o gamă diversificată de materiale și activități care să stimuleze toate simțurile copiilor. Jocurile de construcție, activitățile artistice și experimentele științifice sunt doar câteva exemple de modalități prin care cei mici pot explora și învăța.
2. **Încurajarea atât a jocului liber, cât și a celui structurat:** Jocul liber oferă copiilor posibilitatea de a-și exprima creativitatea și de a explora interesele personale, în timp ce jocul structurat poate fi utilizat pentru a introduce concepte educaționale specifice. Este esențial ca educatoarele să găsească un echilibru între aceste două tipuri de joc pentru a susține o dezvoltare armonioasă.
3. **Învățarea prin experiențe directe:** Activitățile practice, precum excursiile, proiectele de grup și experimentele, oferă copiilor șanse de a învăța prin implicare directă. Aceste experiențe contribuie la dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și la înțelegerea concretă a conceptelor teoretice.
4. **Sustinerea emoțională și socială:** Un aspect crucial al educației în copilărie este dezvoltarea abilităților emoționale și sociale. Educatorii și părinții ar trebui să fie prezenți și disponibili pentru a oferi sprijin și îndrumare, încurajând copiii să-și exprime deschis emoțiile și să-și dezvolte relații sănătoase.

Concluzii

Perioada copilăriei este plină de magie, oferind oportunități și descoperiri esențiale pentru dezvoltarea completă a copiilor. Prin aplicarea principiilor pedagogice fundamentate atât teoretic, cât și practic, putem crea un mediu în care cei mici să-și dezvolte abilitățile cognitive, emoționale și sociale. Importanța jocului, a învățării prin experiențe și a sprijinului emoțional nu poate fi neglijată.

În calitate de educatori și părinți, avem responsabilitatea de a valorifica această perioadă specială, asigurându-ne că fiecare copil beneficiază de oportunități de învățare și creștere într-un mediu sigur și stimulat. Doar astfel putem contribui la formarea unor indivizi echilibrați, creativi și încrezători, pregătiți să înfrunte provocările viitorului.

Bibliografie:

1. Erikson, Erik H., *Copilarie si societate*, Editura Trei, 2015, București;
2. Golu, Mihai, *Fundamentele psihologiei*, Editura Fundației România de Mâine, 2000, București;
3. Montessori, Maria, *Taina copilăriei*, Editura: Apa, 2018, București;
4. Piaget, Jean, *Nasterea inteligentei la copil*, Editura: Didactică și Pedagogică, 1973, București;
5. Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, Editura Polirom, 2004, Iași.

DISCIPLINELE TEHNICE ȘI COPILĂRIA ÎN CULORI

PROF. SICHITIU IRINA

LICEUL TEHNOLOGIC “HENRI COANDĂ”, TÂRGU JIU

Abordarea disciplinelor tehnice în copilărie prin utilizarea culorilor poate face procesul de învățare mai atractiv și mai eficient pentru copii. Culorile au un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive și emoționale a copiilor, iar combinarea acestora cu activitățile tehnice poate îmbunătăți înțelegerea și retenția conceptelor complexe. Iată câteva modalități de a integra culorile în învățarea disciplinelor tehnice:

1. Programare și Codare Colorată

- **Scratch și Blockly:** Aceste platforme de codare vizuală folosesc blocuri de cod colorate pentru a reprezenta diferite funcții și comenzi. Culorile ajută copiii să înțeleagă mai ușor structura și logica programării.
- **LED-uri RGB:** Proiectele de robotică și electronică pot include LED-uri RGB, unde copiii învață cum să programeze schimbarea culorilor, învățând în același timp despre circuite și codare.

2. Construirea și Design-ul cu Culori

- **LEGO și alte seturi de construcție:** Acestea vin într-o gamă variată de culori și pot fi folosite pentru a construi structuri complexe. Culorile ajută la recunoașterea pieselor și la înțelegerea instrucțiunilor.
- **Desen tehnic:** Utilizarea creioanelor colorate sau a programelor de design grafic care permit colorarea diferitelor părți ale unui proiect poate face desenul tehnic mai accesibil și mai interesant pentru copii.

3. Învățarea prin Jocuri și Activități Colorate

- **Jocuri educative:** Jocurile care folosesc culori pentru a explica concepte tehnice, cum ar fi circuite electrice sau structuri moleculare, pot face învățarea mai interactivă și mai captivantă.
- **Puzzle-uri și activități manuale:** Puzzle-urile și activitățile care implică asamblarea de piese colorate ajută copiii să înțeleagă mai bine cum funcționează diferite mecanisme și structuri.

4. Robotică și Mecanică în Culori

- **Robots cu piese colorate:** Kit-urile de robotică care folosesc piese colorate ajută la identificarea componentelor și la înțelegerea funcțiilor fiecăreia.

- **Proiecte hands-on:** Construirea de modele mecanice folosind piese colorate poate face procesul de învățare mai clar și mai memorabil.

5. Explorarea Științei prin Culori

- **Experimente chimice colorate:** Utilizarea reactivilor care schimbă culoarea în experimente chimice poate face chimia mai interesantă și mai ușor de înțeles.
- **Microscopie și biologie:** Colorarea preparatelor microscopice ajută copiii să observe și să înțeleagă mai bine structurile biologice.

6. Culorile în Tehnologia Informației

- **Design grafic:** Introducerea copiilor în designul grafic și utilizarea software-urilor care permit manipularea culorilor poate dezvolta abilități creative și tehnice.
- **Realitate augmentată și virtuală:** Aceste tehnologii pot folosi culorile pentru a crea experiențe imersive care ajută la învățarea conceptelor complexe într-un mod intuitiv.

7. Beneficii Cognitive și Emoționale

- **Memorie și învățare:** Culorile pot îmbunătăți memoria și învățarea, făcând informațiile mai ușor de reținut.
- **Stimulare vizuală:** Utilizarea culorilor vii și diverse poate stimula interesul și atenția copiilor, făcând învățarea mai atractivă.

Exemple de Activități Tehnice Colorate

- **Proiectarea unui robot din LEGO cu piese colorate pentru a învăța despre mecanică și programare.**
- **Utilizarea blocurilor de cod colorate pe platforme precum Scratch pentru a învăța programarea de bază.**
- **Crearea de circuite electrice simple folosind LED-uri RGB pentru a înțelege principiile electronicii.**

Prin integrarea culorilor în activitățile tehnice, copiii pot beneficia de o experiență de învățare mai holistică și mai captivantă, ceea ce poate stimula interesul lor pentru știință și tehnologie pe termen lung.

BIBLIOGRAFIE

1. "Scratch Programming for Kids" by Raj V. Patel"
2. "The LEGO MINDSTORMS EV3 Discovery Book" by Laurens Valk
3. "Engineering Play: A Cultural History of Children's Software" by Mizuko Ito
4. "Teaching STEM in the Early Years: Activities for Integrating Science, Technology, Engineering, and Mathematics" by Sally Moomaw

Copilăria – universul magic

Prof.înv.preșc. Simion Adelina
G.P.P. Licurici, Ovidiu, Constanța

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm” (George Bernard Shaw)

Copilăria – un basm fără sfârșit ! Primii pași, primele cuvinte: mama, tata. Primii ani de școală, prima profesoară. Toate în copilărie au început. Copilăria – cei mai frumoși ani din viața noastră. În copilărie totul e diferit, vedem lumea cu alți ochi, e o poveste. Credem că ne aflăm într-un joc, interesant, însă, se termină brusc.

Atunci când vorbesc despre copilărie, primul meu gând este legat de cel mai frumos lucru pe care îl are orice om pe această lume: mama. Zâmbetul ei cald m-a întâmpină de la primele secunde de viață. Glasu-i liniștit mi-a șoptit povești seară de seară și mi-a deschis drumul spre calea viselor frumoase. Chipul ei luminos mi-a călăuzit pașii pe tot parcursul copilăriei. Pentru copilăria mea, mama a fost pentru mine exact ce înseamnă razele soarelui pentru petalele plâpânde ale unei flori: viață și speranță.

Dacă alipesc cuvântului copilărie termenul bunătate, în fața ochilor minții, precum o icoană, îmi apare figura blândă a bunicii. Zilele însorite de vară petrecute cu ea, mirosul teiului din fața casei ei ce inunda parcă întreg orașul, sunt imagini vii care îmi bucură memoria și mă fac să zâmbesc. Grija cu care m-a crescut atunci când stăteam la ea mi s-a întipărit adânc în minte. La fel și mirosul prăjiturilor delicioase pe care le făcea cu dragoste pentru mine, pe care îl simt și acum în nări.

Îmi amintesc cu drag vremurile copilăriei mele când libertatea era cuvântul de ordine. În fața blocului, ne adunam toți copiii din cartier și ne jucam până seara târziu ”Baba- oarba”, „De-a v-ați ascunselea”, „ Țară, țară vrem ostași”, „Elasticul”, „9 pietre” sau dădeam câte un spectacol cu muzică și dans . Aveam două prietene, Alexandra, sora mea, și Cristina cu care mă jucam cu păpușile pe o păturică așezată pe iarbă, unde croiam hăinuțe, le aranjam părul , etc. Aveam colecții cu timbre, iar pe cele în mai multe exemplare le schimbam cu colegile, adunam surprize de la gume Turbo. Copiii erau tot timpul liberi, așteptau cu nerăbdare vacanțele care erau petrecute de majoritatea la bunici, inundate cu aerul pur ca lacrima, cu mirosul bucatelor gătite de bunica. Cât era ziua de lungă alergam de colo colo, zburdam pe câmpuri, nestingheriți. Iernile erau așteptate cu nerăbdare, ne bucuram de troiene care îmbrăcau pământul, chicoteam de la mic la mare pe derdeluș, ne bulgăream, iar seara fiecare se retrăgea către casă cu hainele ude...cu obrazii rumeniți de ger și cu amintirea unei zile pline de veselie. Deși ne doream să petrecem timp cu familia, părinții erau preocupați de bunăstarea familiei, timpul petrecut cu aceștia fiind limitat, doar în zilele lor libere.

În copilărie nu aveam telefon mobil, calculatoar, tabletă, etc. Am făcut parte din generația cu „cheia de gât”, liniștea părinților în ceea ce privea siguranța mea constituind-o responsabilitatea de care dădeam dovadă. Era o copilărie simplă, dar adevărată. Știam să gust din orice clipă petrecută.

Vremurile s-au schimbat...astăzi părinții sunt tot mai implicați în creșterea copiilor, aceștia nemaifiind lăsați singuri în fața blocului, acasă nu mai stau singuri, la școală merg însoțiți, petrec mult mai mult timp împreună cu părinții comparativ cu generația mea. Acum prietenii încep să fie tot mai mulți virtuali, jocurile din fața blocului fiind înlocuite de cele pe calculator, tabletă, etc.

Fiecare timp cu avantajele și dezavantajele lui..., totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Indiferent cărei generație am aparține, copilăria reprezintă un tărâm de poveste, cu prinți și prințese, plin de bucurie, zâmbete, joc și culoare. Este o insulă a nemuririi, luminată de

soarele primei vârste, este un timp mitic și fericit în care visele devin realitate, iar realitatea devine basm.

Copilăria nu ar fi completă fără primii ani din viața de elev, perioadă în care învățătoria noastră se străduia din răputeri să ne educe și să ne formeze, în funcție de aluatul din care eram construiți fiecare. Școala rămâne un capitol special din lumea copilăriei mele, o etapă plină de bucurie și împliniri.

Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți, este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile, jocul îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

Ceea ce vreau să evidențiez prin prezentarea conținutului acestei lucrări este faptul că jocul a avut un impact puternic în dezvoltarea mea atât în plan social, cât și fizic și intelectual. Prin profesia mea, pot da glas acestui impact ludic în activitățile desfășurate cu preșcolarii, acestea dobândind un caracter colorat și animat, încununat de zâmbete și voie bună.

În concluzie copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm” (George Bernard Shaw)

BIBLIOGRAFIE:

- Moldovanu, I.; Culea, L., Cartea mare a jocurilor, CIDDC, Chișinău, 2002;
- Kari Killen, “Copilăria durează generații la rând”, Editura First, Timișoara, 2003.
- Vincent, R., „Cunoașterea copilului”, E.D.P., București.,1972

Consilierea și orientarea școlară a copiilor cu risc de abandon școlar

**Prof. psihopedagogie specială, ȘIMON MARIA
Centrul Școlar de Educație Incluzivă
Loc. Vișeu de Sus, jud. Maramureș**

În consilierea și orientarea școlară a copiilor cu risc de abandon școlar trebuie să avem în vedere mai multe aspecte ale personalității acestora cu privire la dezvoltarea personală : autocunoaștere și dezvoltare personală și stima de sine. Cunoașterea de sine este un proces cognitiv, afectiv și motivațional individual, dar suportă influențe puternice de mediu. Comunicarea interpersonală este una dintre sursele de autocunoaștere și dezvoltare. O comunicare eficientă poate asigura un climat securizant, facilitator al autodezvăluirii și intercunoașterii.

Stima de sine Este „rezultatul comparației pe care o efectuează subiectul cu sine însuși și alți indivizi semnificativi pentru el” (R. Doron, F. Parot, 1999). Astfel, stima de sine își pune amprenta pe activitățile pe care omul le desfășoară. Acest concept se află într-o foarte strânsă legătură cu imaginea de sine a individului fiind o dimensiune evaluativă și afectivă a acesteia. Copiii mici încep să își evalueze imaginea de sine pornind de la părerile și reacțiile părinților și educatorilor lor. Aprecierile sau criticile acestora sunt preluate și interiorizate de către copil, ducând la formarea unei stime de sine scăzute sau ridicate. Stima de sine ridicată reflectă recunoașterea valorii intrinseci a oricărei ființe umane, autoaprecierea și încrederea în forțele proprii. Abuzul emoțional și fizic reprezintă obstacole majore în formarea stimei de sine. Principiile prevenției abuzului emoțional sunt: ascultarea activă a copilului; perceperea copilului ca pe o persoană valoroasă și specială; oferirea de sprijin în asumarea de responsabilități și decizii personale; evitarea etichetărilor; evitarea criticilor adresate persoanei; evitarea judecării; dezvoltarea stimei de sine a elevului și a sentimentului de competență; învățarea modalităților de a face față situațiilor de stres.

Identificarea elevilor cu stimă de sine scăzută poate fi realizată prin următoarele activități:

- Observații comportamentale, pentru identificarea elevilor care manifestă izolare, apatie, ezitare, nesiguranță, tendința de a apela la scuze și justificări pentru a evita implicarea în activități noi, în sarcini ambigue sau slab structurate, care i-ar putea provoca neplăcere sau sentimente de inadecvare.
- Discuții directe, față în față.
- Chestionare, cum este cel realizat de Rosenberg (1965) și utilizat pe scară largă și la noi în țară, sau alte tipuri de tehnici, cum sunt cele proiective.

Stima de sine constituie evaluarea și încrederea în propriile capacități de a face față provocărilor majore ale vieții, încrederea în capacitatea de a fi fericit.

Componentele stimei de sine sunt: respectul față de sine și încrederea de sine. Respectul față de sine se raportează la emoții iar încrederea în sine la competență, aspecte care impun asigurarea unei stări de echilibru.

Stima de sine presupune:

- buna cunoaștere a punctelor forte și a punctelor slabe, a limitelor și a nevoilor, pentru a avea o imagine de sine conformă cu realitatea;
- atitudine interioară ce constă în a recunoaște că suntem valoroși, că suntem unici și importanți, cu trăsăturile negative și calitățile pe care le avem;
- acceptarea, respectarea și aprecierea propriei persoane, așa cum este.

Stima de sine scăzută se fundamentează pe autoevaluările depreciative ale subiectului în raport cu sine. Persoanele cu o stimă de sine redusă se definesc prin dependență, redusă încredere în forțele proprii, tendința de a experimenta emoții negative, capacități mai slabe de gestionare a emoțiilor negative (Jacoby, 1994; Branden, 1969; Brown & Marshall, 2001). Persoanele cu stimă de sine scăzută ("low self-esteem", LSE) se caracterizează prin: sentimentul global al devalorizării personale, tendința persoanei de a se aprecia ca fiind inadecvată într-unul sau mai multe domenii de funcționare psihică; imagine de sine negativă și tendința de a face referiri la sine în termeni depreciativi; tendința de a experimenta predominant emoții negative; reduse capacități de gestionare a emoțiilor negative; sentimentul de "capcană", reorganizare dificilă în situații de eșec; abandon în

situații de nereușită; rezistență scăzută la frustrare; evitarea situațiilor conflictuale; încredere redusă în forțele proprii, dependență de ceilalți; dificultăți în luarea deciziilor, nehotărâre. Stima de sine se poate dezvolta și crește prin exercițiu zilnic, crește simultan, sentimentul valorii și al utilității. Stima de sine pozitivă înseamnă și încredere în sine, în capacitatea de a-ți gestiona propriile emoții și de a-ți îmbunătăți propria eficiență. Înainte de a crește stima de sine, este necesar să ne recunoaștem calitățile și limitele, să fim realiști în evaluările pe care ni le facem, să ne respectăm și să ne acceptăm. Se poate utiliza chestionarul „Cine sunt eu?” pentru identificarea stimei de sine. Activități practice ce pot fi desfășurate cu elevii pentru dezvoltarea stimei de sine

De exemplu activitatea „Cine sunt eu?” are ca obiectiv: Dezvoltarea stimei de sine

Descriere: Se înmânează fiecărui elev fișa „Cine sunt eu?” și se pun la dispoziție materialele. Elevii primesc ca sarcină realizarea timp de 15 min. a unui colaj/desen care să le ofere celorlalți o idee despre cine sunt ei. Pentru realizarea sarcinii elevii pot folosi cuvinte, simboluri, desene la libera alegere. După realizarea sarcinii se fac grupuri de câte 3-4 elevi în care fiecare va împărtăși celorlalți ce a făcut. Grupurile vor discuta aspectele comune timp de 5 min. În final se reface grupul mare și se discută timp de 10 min: a fost ușoară/grea sarcina, care sunt lucrurile comune descoperite, i-a ajutat exercițiul să se cunoască mai bine etc.

Un alt exemplu de activitate pentru creșterea stimei de sine poate fi: „Punctele tari și slăbiciunile mele”. Obiectivul este: Dezvoltarea stimei de sine

Descriere: Fiecare elev primește o fișă cu titlul „Punctele tari și slăbiciunile mele” pe care o completează având la dispoziție 10 min. După completarea acesteia de către toți elevii se vor realiza discuții pe grupuri de câte 3-4 elevi timp de 5 min., în cadrul cărora fiecare va împărtăși colegilor de grup răspunsurile date. În final se va realiza timp de 15 min. o discuție la nivelul întregii clase în cadrul căreia unii dintre elevi vor fi ajutați să-și completeze lista cu punctele tari. Se va urmări, de asemenea, deplasarea discuției pe posibilitatea remedierii unor aspecte mai puțin pozitive ale propriei persoane.

Cunoașterea de sine se dezvoltă odată cu vârsta și cu experiențele prin care trecem. Pe măsură ce persoana înainteză în vârstă, dobândește o capacitate mai mare și mai acurată de auto-reflexie. Imaginea de sine presupune conștientizarea a „cine sunt eu” și a „ceea ce pot face eu”, influențează atât percepția lumii înconjurătoare despre propriile comportamente. Este rezultatul unui demers al cunoașterii de sine bazat pe procese cognitive, afective și motivaționale, dar suportă influențe puternice și din partea factorilor de mediu. Cunoașterea de sine și formarea imaginii de sine sunt procese complexe ce implică mai multe dimensiuni. Imaginea de sine (Eul) nu este o structură omogenă. În cadrul imaginii de sine facem distincția între Eul (sinele) real, Eul (sinele) viitor și Eul (sinele) ideal. Eul real sau Eul actual este rezultatul experienței noastre, cadrul social și cultural în care trăim. Eul real cuprinde:

- Eul fizic: structurează dezvoltarea, încorporarea și acceptarea propriei corporalități. Imaginea corporală se referă la modul în care persoană se percepe pe sine și modul în care ea/el crede că este percepută de ceilalți. Cu alte cuvinte, imaginea corporală determină gradul în care te simți confortabil în și cu corpul tău

- Eul cognitiv se referă la modul în care sinele receptează și structurează conținuturile informaționale despre sine și lume, și la modul în care operează cu acestea. Sunt persoane care rețin și reactualizează doar evaluările negative despre sine, alții le reprimă, iar unii le ignoră. Unii dintre noi facem atribuiri interne pentru evenimente negative, astfel încât ne autoculpabilizăm permanent, în timp ce alții fac atribuiri externe pentru a-și menține imaginea de sine pozitivă.

Eul emoțional (Eul intim sau Eul privat) sintetizează totalitatea sentimentelor și emoțiilor față de sine, lume și viitor. Copiii și adolescenții trebuie ajutați să-și dezvolte abilitatea de a identifica emoțiile trăite și de a le exprima într-o manieră potrivită situației, fără teama de ridicol.

- Eul social (Eul interpersonal) este acea dimensiune a personalității pe care suntem dispuși să o expunem lumii; este „vitrina” persoanei.

- Eul spiritual reflectă valorile și jaloanele existențiale ale unei persoane. Din această perspectivă, persoanele pot fi caracterizate ca fiind pragmatice, idealiste, religioase, altruiste, pacifiste.

* Eul viitor (Eul posibil) vizează modul în care persoana își percepe potențialul de dezvoltare personală și se proiectează în viitor. Eul viitor încorporează repertoriul aspirațiilor, motivațiilor și scopurilor de durată medie și lungă. Este o structură importantă de personalitate deoarece acționează ca factor motivațional în comportamentele de abordare strategice, și în acest caz devine Eul dorit. Eul viitor încorporează și posibile dimensiuni neplăcute pe care ne este teamă să nu le dezvoltăm în timp (de ex. alcoolic, singur, eșuat) și în acest caz poartă denumirea de Eul temut.

• Eul ideal este ceea ce ne dorim să fim, dar în același timp suntem conștienți că nu avem resurse reale să ajungem. Eul viitor este cel care poate fi atins, pentru care putem lupta să îl materializăm, și prin urmare ne mobilizează resursele proprii; Eul ideal este, ca multe din idealuri, o himeră. Când ne apropiem sau chiar atingem așa numitul ideal, realizăm că dorim altceva și acel altceva devine ideal.

Modalitățile de manifestare a imaginii de sine negative sunt:

Evitarea. Un elev cu o imagine de sine negativă poate adopta atitudini de genul 'Dacă nu încerci, nu greșești!'. Retragerea și comportamentele timide, de evitare a confruntării cu probleme sunt indici ai imaginii de sine negative.

Agresivitatea defensivă. Un elev cu o imagine de sine negativă compensează atacând sursa frustrării (de exemplu, îl ironizează pe un coleg care a luat o nota mai mare).

Compensarea. Un elev care nu are succes la unele materii, le minimalizează importanța și încearcă să aibă succes la altele, pe care ajunge să le considere mai importante.

Rezistența. Elevii încearcă să își 'conserve' imaginea de sine și manifestă rezistență la schimbări, chiar dacă aceste schimbări pot fi în beneficiul lor. Elevii cu o imagine de sine negativă sunt mai rezistenți la schimbare, reducând astfel riscul unui eșec în situațiile dificile.

Motivația scăzută. Un elev cu o imagine de sine negativă va manifesta lipsă de încredere în forțele proprii. În consecință, el va fi mult mai puțin motivat să inițieze sau să se implice în diverse activități, deoarece nu se va simți în stare să le finalizeze cu succes.

Copiii trebuie identificați, consiliați și ajutați pentru a continua școala și pentru a preveni riscul de abandon școlar. Părinții acestor copii trebuie și ei consiliați, deoarece mulți dintre ei sunt fără educație, provin din medii defavorizate, sunt de etnie romă sau sunt plecați la muncă în străinătate și copiii cresc la bunici, în special cei din mediul rural. Asistența socială trebuie să cunoască aceste cazuri și să intervină pentru buna creștere și educația copiilor din medii defavorizate.

Bibliografie:

1. Adriana Băban, Consiliere Educațională, 2009, Editura: Asociația de Științe Cognitive din România.

Lumea copiilor este magică

SIMU SVETLANA
G.P.P. NR. 54-STRUCT.G.P.P. NR. 42
ORADEA

Solomon Marcus, în cartea sa “Jocul ca libertate”, afirmă că: “jocul este în primul rând o manifestare a libertății la care are dreptul ființa umană.”(pag. 13, 2003) Așadar, jocul este una dintre căile naturale prin care copilul mic înțelege mai bine lumea înconjurătoare, o apropie și o integrează în propriile înțelesuri. Mediul din jur îl fascinează, iar adultul este dator să-l însoțească și să-l încurajeze să dea frâu liber energiei sale vitale, să-și dea voie să se manifeste și să fie curios: “Copiii dobândesc informații despre lume, adică modul în care noțiunile se desprind pornind de la diverse experiențe.” (Nell & Drew, 2016 pag. 103)

Ai privit vreodată un copil care se joacă?

Nu ți s-a părut niciodată că nu înțelegi ce face, că nu înțelegi de ce oare ar petrece ore întregi jucându-se cu o piatră? Joaca copilului are avantaje atât creative cât și recreative: “Jocul este pură învățare și, deși puține studii formale au fost dedicate relației dintre joc și învățare, este evident că jocul poate fi folosit și ca instrument motivațional, și ca instrument de predare.” (Cozolino, pag. 196, 2017)

Prin joc, copilul își creează propria lume, dar dacă nu este lăsat suficient să facă asta ajunge să nu-și dezvolte propriul potențial la maximum. Prin joc se manifestă energia lui vitală, curiozitatea pură și are nevoie de un partener să-l însoțească în călătorie. Jocul implică toată ființa și îl pune în legătură cu el însuși: “Nimic nu luminează mai mult gândirea unui copil decât jocul.”(Brown S, 2009, pag. 10 apud Nell & Drew, 2016, 123)

Tot prin joc a luat naștere arta și muzica. Cum ar arată o lume guvernată de dans, muzică și pictură, care să lase oamenii să se exprime liber? Oricine este genial dacă este încurajat să fie.

Conform lui Vîgotski (1978):” Jocul le oferă copiilor un mijloc de a-și satisface nevoile, care se schimbă pe măsură ce cresc.” (Nell& Drew, 2016, pag 44) El este de părere că jocul este cel mai important factor în dezvoltarea copilului.

Ai văzut cât de absorbit este copilul când se joacă?

Ți s-a părut vreodată că el are cheia unui portal secret și că, uneori, deși este în aceeași cameră cu tine, gândul și toată ființa lui sunt în altă parte?

Cum se face că se concentrează ore întregi pentru a se juca cu un băț, dar când vine vorba despre a se îmbrăca pentru școală nu poate sta locului 5 minute? Dacă îl strigi, uneori te privește, dar nu te aude. Ori poate că te aude, dar nu te înțelege. Poți să vezi asta în ochii lui. Alteori, se joacă atât de mult încât nici foame și nici sete nu mai simte. Pe copil jocul îl transpune într-o lume atemporală, care nu este guvernată de timp și spațiu, ca cea a adulților: “Jocul este un act de imaginație. Când copiii ies să se joace- să alerge, să zburde, să sară-, se activează de fapt un alt

fel de cunoaștere. Este un fel de a crede, care le permite copiilor, în cazul în care doresc acest lucru, să fugă mai repede ca vântul, să sară mai sus de nori, devenind într-o clipă parte din exuberanța și zburdălnicia naturii înseși.” (Nell & Drew, 2016, pag. 22)

Ați observat vreodată că unii oameni scot limba atunci când vor să se concentreze, mai cu seamă copiii care sunt profund acaparați de o activitate? Ei bine, când se joacă, de cele mai multe ori, copiii transpiră și își folosesc toți mușchii corpului: “Deși comportamentul imaginativ pare deconectat de activitatea fizică, cele două se întretes intrinsec.” (Cozolino, 2017, pag 198) Cozolino, în cartea “Predare bazată pe atașament”, în capitolul dedicat jocului, susține că învățarea dublată de acțiune se imprimă mai bine în memorie, deoarece corpul are memorie musculară: “Folosirea grupelor mari de mușchi de la picioare declanșează eliberarea de hormoni de creștere neuronală care accelerează memoria și învățarea.” (Cozolino, 2017, pag. 204)

Ai văzut câtă creativitate și imaginație în stare pură are un copil?

De unde o fi învățat-o? Poate că doar și-a amintit-o. Uneori, poate că te sperie ideile lui mult prea îndrăznețe și îi spui că nu se poate, din dorința ca el să nu eșueze și asta să-i provoace suferință. Păcat..mare păcat. Cum știe singur să găsească soluții inovatoare la probleme, cum găsește bucurie și curiozitate în tot ce vede și tot ce atinge? Se pare că pe parcursul vieții omul își pierde din această gândire divergentă, cu ajutorul căreia găsește soluții multiple la o situație. De ce pierdem această bucată magică din noi? Albert Cullum consideră că “este în natură copiilor să învețe prin joc activ și imaginativ, care la rândul său stimulează entuziasmul, imaginația și deschiderea spre noile idei.” (Cozolino, 2017, pag. 206) Pe măsură ce copilul explorează lumea prin intermediul jocului nestructurat, el experimentează mediul, mirarea și curiozitatea, testează relații și efecte între elemente și este intens implicat într-un proces creativ. În acest mod, el se dezvoltă emoțional, fizic și intelectual. Fröbel consideră că: “în copii există o esență divină, un spirit.(...) Așadar, el crede că educația înseamnă să angajezi și să îndrumi copilul, ca pe un tot, ca pe o ființă inteligentă care gândește și simte, și să-l faci să devină conștient de sine prin joc.” (Nell & Drew, 2016, pag. 43)

Ai văzut vreodată cât de curajos este un copil când se joacă?

Dacă l-ai lăsa, ar încerca să mângâie și cel mai fioros câine, pentru că el simte că are puterea de a schimba lumea în mai bine, că vocea lui merită ascultată. “E important ca profesorul sau părintele să fie “optimist și creativ în fața necunoscutului” (Nell & Drew, 2016, pag. 17) și să îi inspire copilului curajul de a explora împrejurimile și propriul univers interior.

Copilul este neînfricat și își asumă riscurile. Chiar dacă nu știe, el tot încearcă. Nu se teme de greșală. E gata oricând să greșască și uite așa este mereu acordat la puterea interioară creatoare și dă dovadă cu ușurință de creativitate și imaginație bogată. Până nu îi spune cineva ce e bine și ce e rău, el nu știe că ar exista această diferență. Toate experiențele sunt importante, toate-s cu folos, toate dornice să ofere ceva. Fie că înțelegem acest lucru în acel moment, fie mai târziu. Nu cumva îi luăm lecția copilului când îi spunem direct “rezultatul corect”? Oare ne dorim ca el să nu greșască, sau vrem să învețe din greșeli? Vrem să știe rezultatul final, sau vrem să se bucure de proces? Tendința noastră „de a explora și de a ne juca este un mecanism înnăscut, menit să ne stimuleze mințile pentru a învăța comportamente adaptative. Acesta este

motivul pentru care nu avem nevoie să fim recompensați pentru joacă- neurobiologia noastră ne asigură că este ceva în sine recompensator.” (Cozolino, 2017, pag. 191-192)

Cullum spunea: “Pentru a deveni un profesor bun, trebuie să-ți descoperi copilul din interior.”(Cozolino, 2017, pag. 208) Așadar, să-ți dai voie să descoperi și să redescoperi lumea însoțind copilul, să te lași fascinat de multele înțelesuri ale realității subiective.

Profesorul este cel care construiește contextul, adică un mediu sigur și stimulat în care copilul să se poată manifesta liber. Jocul liber este cel care oferă oportunități nemărginite de testare și de experimentare.

În joc, copilul este cine vrea el, are ce super-puteri vrea el. În acea nouă lume creată, el descoperă lumea înconjurătoare cu alți ochi, o îmbracă în ce culori vrea și o explorează neînfricat.

Ai văzut vreodată un zâmbet sincer de copil?

Parcă i-au râs și ochii! Spune-mi sincer dacă te-a molipsit. De ce oare? Ți-a amintit de cineva? De fratele tău mai mic, de propriul tău copil...sau poate chiar de tine copil?

Sufletul are toată viața urme de copil jucăuș, dornic de explorare și de manifestare în moduri creatoare. Unii își amintesc, alții nu... Acest copil jucăuș e cel care ne învață cum să trăim viața din plin, cum să râdem cu gura până la urechi și ne îndeamnă să ne oprim și să admirăm iarba cum crește. Dacă îi dai glas s-ar putea să nu-ți mai dorești să-ți trăiești viața fără el...

Bibliografie:

1. Marcus, S. (2003). *Jocul ca libertate*. București: Editura Scripta.
2. Cozolino, L. (2017). *Predarea bazată pe atașament. Cum să creezi o clasă tribală*. București: Editura Trei.
3. Nell, M., N., Drew, W. F. (2016). *De la joc la învățare. Cum folosim jocul didactic în educația timpurie*. București: Editura Trei.

ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE JOC

profesor Smiedt Mihaela Elena
Liceul Tehnologic de Transporturi Auto

Demersul didactic este un act care presupune din partea cadrului didactic atât creativitate și spirit inovator, cât și o fină cunoaștere a psihologiei elevilor. Reușita în actul de comunicare didactică și eficiența acestuia sunt asigurate, astfel, de melanjul armonios al traiectoriilor implicite aferente oricărui demers didactic, cât și de buna percepție și cunoaștere a colectivului de elevi. Pentru a asigura calitatea actului educațional și pentru a face orele atractive, este necesară respectarea nevoii profund umane de a descoperi realitatea prin mijloace proprii și mai ales prin joc.

Conform *The Penguin English Dictionary* (2002), un joc este „o activitate care implică distracție sau amuzament, competiție fizică sau mentală derulată conform regulilor cu participanți care se opun unii altora”. În zilele noastre, folosirea jocurilor în procesul de predare este una dintre cele mai apreciate metode pentru cadrele didactice.

Învățarea bazată pe joc presupune utilizarea directă a jocului în procesul de predare și învățare sau învățarea facilitată printr-un joc educațional special conceput. Învățarea bazată pe joc presupune elemente de competiție, implicare și recompensă imediată. Jucătorii ar trebui să primească feedback imediat – de exemplu, punctaj – atunci când un obiectiv este atins. Un mediu de învățare bazat pe joc permite elevilor să concureze între ei sau să lucreze în colaborare; oferă un nivel de provocare ce motivează învățarea elevilor.

Conceptul central al învățării bazate pe joc este învățarea prin repetiție, eșec și atingerea obiectivelor. Jucătorul își dezvoltă abilitatea până când este capabil să parcurgă cu multă îndemânare cele mai dificile niveluri. În învățarea bazată pe joc se utilizează conceptul învățării gradate aplicat predării/ învățării unui curriculum/ conținut. Elevii au de atins un obiectiv, alegând acțiuni și experimentând consecințele acestor acțiuni. Când elevii sunt implicați în activități de învățare bazate pe joc, se gândesc, probabil, că se distrează jucându-se, iar învățarea are loc în mod inconștient, fără ca acest proces să fie perceput ca o corvoadă de tinerii învățăcei. Jocul devine o parte a procesului de învățare și are ca scop predarea unor abilități subtile sau a unui rezultat de învățare specific, oferind în același timp elevilor o experiență captivantă.

În cadrul orelor de limba și literatura română, la clasele de gimnaziu, am folosit jocul de detectivi *221B Baker Street, Sherlock Holmes*. Competențele vizate au fost:

- competențe de înțelegere a textului citit;
- competențe lingvistice;
- competențe matematice, științifice, tehnologice și de inginerie;
- abilități personale, abilități sociale și de a învăța să înveți;
- competențe civice.

Acest joc testează și dezvoltă gândirea logică și strategică, raționamentul deductiv, creativitatea, atenția, comunicarea eficientă și abilitatea de muncă în echipă. Elevii își vor dezvolta capacitatea de a diferenția faptele relevante dintr-o poveste de cele irelevante, de a fi atenți la detalii, de a pune cap la cap piesele de puzzle ale poveștii și de a o prezenta, la final, în fața celorlalți.

Jocul oferă posibilitatea ca, alături de colegi, elevii să se plimbe pe străzile din Londra victoriană pentru a găsi indicii care îi vor ajuta să rezolve cazuri incitante. Fiecare dintre cele 75 de cartonașe ale jocului conține câte o relatare a unui caz, la finalul căruia sunt indicate întrebările

la care trebuie să se răspundă și locațiile de pe planșa de joc în care se vor putea găsi indicii. Cu ajutorul numerelor de pe zar, fiecare jucător se va plimba pe planșa de joc la locațiile cu indicii, descoperindu-le și notându-le în carnețelul pentru soluții. Atunci când o echipă consideră că a strâns suficiente indicii pentru a putea răspunde tuturor întrebărilor din cazul respectiv, când se presupune că povestea crimei este conturată în mintea tinerilor detectivi, va trebui să revină la locația 221B Baker Street pentru a-și anunța soluția. Pe parcursul jocului, se pot închide sau deschide anumite locații de pe planșa de joc cu ajutorul cartonașelor *Scotland Yard* și a *Cheilor Schelet*. Închizând o locație, se împiedică accesul celorlalți jucători la indiciul aferent acesteia, îngreunându-le munca de detectiv, bineînțeles. Jocul este perfect pentru fanii maestrului detectiv Sherlock Holmes și ai întâmplărilor misterioase.

221B Baker Street se poate implementa la orele de limba și literatura română, consiliere și dezvoltare personală, limba engleză. Elevii se vor împărți în 6 echipe a câte 3-4 membri, fiecare primind responsabilități diferite în cadrul echipei. De exemplu, 2 elevi vor sta lângă tabla de joc vor arunca cu zarul și vor decide care este ordinea locațiilor unde vor căuta indiciile sau ce strategie vor adopta pentru a intra cât mai repede în posesia tuturor. În același timp, alți 2 elevi vor primi indiciile și vor completa cu atenție foaia din carnețelul pentru soluții, notând toate indiciile, relevante sau mai puțin relevante, punând evenimentele cap la cap și încercând să găsească răspunsurile sau să refacă povestea crimei. Ei vor încerca să dezlege și indiciile puzzle, unele făcând apel la cultura generală a elevilor.

E recomandat ca profesorul sau o echipă formată din alți 2 elevi să fie responsabili cu furnizarea indicilor din Broșura cu Reguli, Indicii și Soluții și cu verificarea corectitudinii răspunsurilor sau cu desemnarea câștigătorilor.

În concluzie, beneficiile utilizării acestui joc la clasă se regăsesc în abilitățile pe care le dezvoltă elevilor. Profesorii vor lucra cu elevi care și-au antrenat atenția, capabili să identifice elementele relevante ale lecției, să comunice eficient și să colaboreze în momentele cheie.

Bibliografie:

Cerghit, I., *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Ed. Aramis, București, 2002

Chiș, V., *Pedagogie contemporană – Pedagogia pentru competențe*, Editura Cărții de Știință Cluj-Napoca, 2005

Robert Allen, *The Penguin English Dictionary*, Penguin, 2002

Copiii, prietenii naturii **Exemple de bune practici**

Prof.înv.preșcolar Smîntîna Corina
Grădinița cu PP Nr.15 Vaslui

Protecția naturii devine tot mai mult una dintre cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii și păstrarea sau întreținerea zonelor depoluate.

Interesul și dragostea pentru natură sunt la majoritatea copiilor instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. De aceea, am pornit de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei. Pentru a fi prietenul naturii trebuie să ai un comportament ecologic, s-o ocrotești, menținând curățenia și îngrijind frumusețile ei, oriunde te-ai afla.

Ocrotind natura, ne ocrotim pe noi înșine! Ce ne oferă natura în schimbul prieteniei noastre? Oare puteți să vă imaginați o natură fără iarbă, fără frunze, fără arbori și păsări? Viitorul se referă la caracterul preventiv al acțiunilor, propunându-ne cu toții să asigurăm o lume mai curată, în care copilul să știe că fiecare gest contează, atât al său, personal, cât și ca parte a unui grup în cadrul comunității.

Pledoaria pentru *bune practici* în viața cotidiană, crește gradul de aplicabilitate al conținuturilor și oferă copiilor posibilitatea implicării efective în efortul de protejare a mediului. Activitățile pe care le propunem în grădiniță au rolul de a le dezvolta copiilor spiritul ecologic și dragostea față de natură. Prin aceste activități se valorizează creativitatea, imaginația, spiritul de echipă, competiția, oferindu-le copiilor oportunitatea de a-și asuma roluri și responsabilități în comunitate, de a oferi soluții viabile pentru păstrarea unui mediu de viață optim.

Educația ecologică începută în grădiniță are semnificația deprinderii unui mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață, care nu este numai al său ci și al plantelor și animalelor, a tot ceea ce există pe Pământ, iar copiii trebuie să conștientizeze și să exprime respectul față de mediul natural, de care beneficiem cu toții și pe care îl vor moșteni și generațiile viitoare.

În demersul didactic, educația ecologică răzbate din orice tip și domeniu de activitate. Astfel copiii învață despre plante și animale prin observări, lecturi după imagini, lecturi ale educatoarei, memorizări, vizite, excursii, capătă deprinderi și atitudini eco prin activități practice, artistico-plastice, gospodărești, activități de reciclare, colectare de deșeuri, îngrijirea spațiilor de joacă sau de locuit, îngrijire de păsări sau animale, economisire de apă și energie electrică, protejarea mediului de poluanți, etc.

Ținând cont de bucuria copiilor de a participa la acțiuni de amenajare și înfrumusețare a locului în care trăiesc, de îngrijire a plantelor și animalelor, cu mult entuziasm am participat la derularea unor proiecte educaționale ca : "Eco-grădinița", "Micii ecologiști".

În grădiniță copiii au pus la încolțit diferite semințe (grâu, porumb, fasole) asigurându-le diferite medii de dezvoltare (lumină, căldură, umiditate), altele au fost lipsite de unul dintre acești factori, iar altora li s-au adăugat substanțe poluante (clor, detergent, petrol, folii de plastic). În urma acestui experiment copiii au cunoscut efectele negative ce pot fi produse de absența unuia dintre factorii de mediu sau când mediul este poluat, au înțeles că plantele cresc și se dezvoltă sub influența mediului înconjurător sau/și cu ajutorul oamenilor. De aici reiese că suntem cu toții datori să apărăm dar mai ales să prețuim natura.

În formarea comportamentului ecologic, un rol important îl are și colectarea și re folosirea materialelor. În cadrul proiectului „Împreună reciclăm, natura o protejăm” am implicat copiii în colectarea de pet-uri, în colectarea selectivă a deșeurilor (galben pentru plastic și metal, verde pentru sticle, albastru pentru hârtie).

Copiii au fost mai entuziași în colectare după ce au asistat la compactarea pet-urilor cu ajutorul aparatului.

Prin activități cu caracter practic ca: "Ecologiști în acțiune", "Ecologiștii harnici", "Prietenii naturii", copiii s-au deplasat în curtea grădiniței și în împrejurimile acesteia pentru a colecta deșeuri, crengi uscate, hârtii, diferite ambalaje, au adus răsaduri și au înfrumusețat mediul din jurul spațiului de joacă.

O altă activitate desfășurată cu copiii de la grupă a fost denumită: „O floare în curtea grădiniței mele!”

Pornind de la ideea că trebuie să le insuflăm copiilor dragostea pentru natură, am desfășurat în grădinița noastră „Săptămâna Verde”, în cadrul căreia am organizat o acțiune de plantare a florilor împreună cu preșcolarii grupei în rondurile din curtea grădiniței noastre.

Obiectivul principal al acestei acțiuni a constat în stimularea dorinței copiilor de a cunoaște și de a se apropia de universul florilor, de a-și forma deprinderi de plantare și ocrotire a spațiilor verzi din curtea grădiniței, adoptarea unei atitudini de dragoste și responsabilitate față de flori și îngrijirea acestora.

Copiii, ajutați de părinți și educatoare au achiziționat uneltele necesare acțiunii, semințele, răsadurile și florile preferate în ghivece. Apoi, li s-a explicat cum se plantează o floare și importanța folosirii unui pământ de calitate. Împreună, am plantat florile și semințele de flori aduse de aceștia.

Cu această ocazie, copiii și-au îmbogățit cunoștințele, această activitate ecologică i-a ajutat să înțeleagă că plantele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare: apă, lumină, căldură, pământ bun, că ele trebuie îngrijite de om, că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau că între fenomene există o legătură și că ele depind unele de altele.

Această activitate a dat copiilor ocazia de a colabora, de a împărtăși impresii și de a învăța importanța protejării naturii, păstrării curățeniei în natură și mai ales de a-și aduce contribuția la înfrumusețarea spațiului de joacă al grădiniței lor.

Toate aceste activități au contribuit la stimularea dorinței copiilor de a îngriji și ocroti mediul înconjurător, dorință concretizată în atitudini cu caracter permanent cum ar fi: păstrarea curățeniei în jur, aruncarea deșeurilor în spațiile special amenajate, îngrijirea plantelor cu flori, valorificarea hârtiei, nepoluarea apei râurilor, ocrotirea animalelor și păsărilor, ocrotirea și protejarea pomilor, prețuirea oricărui bun.

Copiii au conștientizat că și ei pot contribui la protejarea naturii și că fiecare dintre noi poate ajuta la păstrarea sănătății mediului.

Bibliografie

1. Burcu, A., Burcu, A., (2005), Educație ecologică, dezvoltarea durabilă și calitatea vieții, Editura Mega;
2. Marinescu, M., (2013), Noile educații în societatea cunoașterii, București: Editura: Pro Universitaria;
3. Neculai D., (2013), Modalități de realizarea a educației ecologice în învățământul preșcolar, Bacău: Editura ROVIMED PUBLISHERS.
4. Nicoleta Geamănă, (2007), Educația ecologică în grădiniță, Ed. CD Press, București

IMPORTANȚA RELAȚIILOR INTELECTUALE MIJLOCITE DE GÂNDIRE ȘI LIMBAJ

Nume și prenume:

Unitatea școlară: Grădinița de copii nr. 7, sector 2, București

Gândirea îndeplinește în sistemul psihic uman un rol central, orientează, conduce și valorifică toate celelalte procese și funcții psihice (limbajul, memoria, imaginația, atenția), este definitorie pentru om ca subiect al cunoașterii logice, raționale. Se definește ca un proces cognitiv care, prin intermediul abstractizării și generalizării, extrage și prelucrează informații despre relațiile categoricale și determinative. Are ca fundament principiile rațiunii și postulatele științei, ca operațiuni, judecățile și raționamentele, iar ca instrument – noțiunea.

Fiind o activitate generică, gândirea folosește inducții, deducții, abstracții și generalizări, compară cunoștințele despre fenomene (percepții, intuiții și reprezentări ale acestora) privitoare la însușirile lor (senzații) cu scopul de a forma – mintal – întreaga clasă de fenomene asemănătoare (noțiunile); compară înțelesurile noțiunilor între ele, în mod direct cu scopul de a fixa raporturile de calitate, cantitate, relație și modalitate (judecăți) și compară judecățile între ele (noțiunile) în mod indirect pentru a aplica fenomenele în derivația lor cauzată (raționamente).

Gândirea face neconținut comparații între înțelesurile noi cucerite de știință – ca fond al gândirii – derivând prin inducție și deducție din judecăți vechi (premise), judecăți noi drept concluzii ale raționamentelor inductive și deductive.

La baza orăru proces de cunoaștere stă comparația ca determinare a asemănărilor și deosebiriilor. De la cea mai fragedă vârstă ființa umană se raportează la lumea concretă, stabilește asemănări și deosebiri între obiecte, fenomene, situații, ținând seama de un anumit criteriu (culoare, greutate, volum, mărime, formă, gusturi, utilitate etc.) ce compară, clasifică.

În toată activitatea psihică participă operații de analiză și sinteză, de descompunere a întregului în părți și recompunere în întreg. Modalitățile de operare a gândirii sunt, în sensul ascendent, de la particular la general, de la concret la abstract și, în sensul descendent, de la abstract la concret și de la general la particular.

Relațiile intelectuale sunt mijlocite prin limbaj, prin cunoștințele acumulate de memorie și reactualizate selectiv, prin datele experienței personale etc.

Dezvoltarea intelectuală a copilului de la naștere până la adolescență cunoaște mai multe stadii. Primul stadiu, al inteligenței senzoriomotorii cuprinde perioada de la 0 la 2 ani, se caracterizează prin trecerea de la nivelul reflexelor necondiționate ale copilului la organizarea unor acțiuni senzoriomotorii coerente sub forma reacțiilor circulare, primare, secundare și terțiare, prin asimilări și acomodări reciproce ale schemelor, formarea unor deprinderi motrice, stocarea unor reprezentări și dobândirea unor semne ce pot simboliza obiecte.

Stadiul preoperațional ce cuprinde perioada de la 2 la 7 ani reprezintă o perioadă de intensă dezvoltare, se caracterizează prin interiorizarea acțiunilor, multiplicarea schemelor diferențiate și asimilate reciproc, expansiunea simbolicii reprezentative, a semnalizării și comunicării verbale.

Treptat, în această perioadă, copilul se eliberează de limitele acțiunilor motorii concrete, le înlocuiește în cadrul jocului prin acte simbolice, este o perioadă de intensă verbalizare și organizare a limbajului, cuvântul și propoziția constituind mijloace de schematizare, integrare și clasificare a obiectelor și elementelor după diferite criterii.

În acest stadiu gândirea preșcolarului este preconceptuală și intuitivă, este o gândire egocentrică și magică.

Pe măsura dezvoltării limbajului preconceptele câștigă în generalitate; preșcolarul devine capabil de a sesiza configurația ansamblului cu ajutorul cuvântului, care este un simbol, copilul

reuşeşte să-şi reprezinte realitatea, posibilitatea de sistematizare şi integrare a gândirii preşcolarului creşte.

Strâns legat de evoluţia gândirii este şi evoluţia limbajului. Limbajul şi gândirea se interconstruiesc, a vorbi bine înseamnă a te conforma esenţei limbajului, care este indisociabil de gândire, contribuie efectiv la constituirea, precizarea şi vehicularea exactă a gândirii, făcând-o consistentă şi comunicabilă. Prin limbaj, copilul face deducţie, stabileşte raporturi, îşi aminteşte situaţiile trecute, cere explicaţii cauzale asupra unor obiecte, ale unor conduite. Nu există limbaj nesemantic, comunicarea fiind un proces de transmitere a informaţiilor, a mesajelor, între comunicare şi cunoaştere existând un raport de unitate. Nu se poate gândi fără mijloacele limbajului, acesta având multiple funcţii: de comunicare, cognitivă, simbolic-reprezentativă, expresivă, persuasivă, reglatorie, ludică.

Preşcolaritatea este perioada de organizare şi pregătire a dezvoltării gândirii. Activităţile desfăşurate în grădiniţă, caracterul organizat al activităţii copiilor se răsfrâng direct asupra limbajului lor care se îmbogăţeşte cantitativ de la o etapă la alta, câştigă în coerenţă, vocabularul activ creşte de la 800-1000 de cuvinte la 3 ani, până la 3500-4000 de cuvinte la 7 ani.

Grădiniţa oferă variate posibilităţi de exersare şi cultivare sistematică a limbajului activ. Limbajul oral dialogat sau monologat contribuie la dezvoltarea laturii fonetice a limbajului, la însuşirea fondului lexical şi a semnificaţiei. Treptat, din limbajul monologat se dezvoltă o nouă formă – limbajul interior care sporeşte posibilităţile copilului de a-şi planifica mintal activitatea, contribuie substanţial la dezvoltarea intelectuală a copilului.

Limbajul interior îndeplineşte funcţii de anticipare, proiectare, este centrat pe înţelesuri, pe idei şi imagini.

Dezvoltarea limbajului preşcolarului are la bază experienţa cognitivă a acestuia în relaţiile cu cei din jur. În grădiniţă, în cadrul activităţii de intercomunicare cu copiii din grupă sau cu adulţii, copilului i se oferă posibilităţi optime de exprimare liberă, acest lucru realizându-se în orice moment al zilei de la venirea lui în grădiniţă şi până la plecare, din prima etapă a zilei până la etapa a IV-a.

În activităţile organizate cu întreaga grupă de copii, cât şi în cele individuale, accentul trebuie pus pe exprimarea copiilor pentru ca limbajul să fie viu, colorat, intonaţia să fie expresivă, astfel încât preşcolarii să-şi însuşească raporturile gramaticale ale limbii, sub aspect morfologic şi sintactic, fonetic şi lexical.

Materialul necesar desfăşurării normale a gândirii şi limbajului este furnizat de realitate, de povestirile educatoarei, de experienţa de viaţă a copilului, de relaţiile sale cu ceilalţi copii.

Trecerea de la intuitiv la verbal-abstract depinde de bogăţia experienţei intuitiv-acţionate, de gradul de elaborare a tipurilor superioare de activitate, de modul în care grădiniţa asigură achiziţionarea de informaţii, cultivă procesele psihice de cunoaştere: gândirea, limbajul, memoria, imaginaţia, atenţia voluntară etc., urmăreşte organizarea judicioasă a activităţii de instruire, dezvoltarea spiritului de observaţie, stimularea permanentă a inteligenţei şi a creativităţii copiilor, a independenţei în gândire şi acţiune, formarea la copii a deprinderilor de exprimare corectă, stimularea vorbirii coerente şi expresive, prevenirea şi corectarea unor defecte de vorbire, de pronunţie a sunetelor.

Dezvoltarea limbajului şi a comunicării, a vorbirii corecte, a creativităţii verbale a copiilor, a fluentei şi originalităţii în gândire şi vorbire se asigură prin stimularea imaginaţiei acestora în interpretarea unor imagini, a unor roluri, în crearea unor povestiri, în cadrul jocurilor care au asemenea sarcină didactică, prin valorificarea la maximum a fiecărei posibilităţi de cultivare a exprimării verbale în activităţile ce se organizează în grădiniţă.

O mare parte a sarcinilor recomandate de programa şcolară mizează dezvoltarea bazei fonetice a limbajului.

Încă de la grupa mică trebuie urmărită dezvoltarea aparatului fonoarticular (baza articulatorie), insistându-se asupra mişcărilor de articulare corectă a sunetelor (fricative, vibrante, velare etc.), precum şi a diftongilor **ai**, **ei**, **ea**, **au**, corectându-se, în acelaşi timp, tulburările din vorbirea unor copii. Paralel cu această activitate accentul trebuie pus şi pe dezvoltarea, îmbogăţirea fondului principal de cuvinte care denumesc cuvinte utilizate de copil în activitatea cotidiană (cană,

farfurie, creion, caiet, pensulă, acuarelă etc.), acțiuni (spălat, scris, desenat, culcat etc.), calități ale obiectelor (înalte, mici, scurte, frumoase, urâte etc.), noțiuni referitoare la culori (roșu, galben, albastru, alb, portocaliu, verde etc.), așezarea în spațiu (sus, jos, sub, deasupra etc.), timp (azi, ieri, dimineața, seara etc.).

În aceste activități copiii sunt puși în situația de a exprima verbal acțiunile întreprinse, de a face motivații, de a utiliza cuvântul în forma gramaticală corectă, de a pronunța cuvântul izolat sau inclus în propoziții, deci în context.

Dezvoltarea limbajului la vârsta preșcolară se realizează prin toate activitățile din etape (în grupuri mici și individuale). Jocurile-exercițiu pentru însușirea exprimării orale corecte, exercițiile de observare a obiectelor, a fenomenelor, de stabilire a relațiilor și interdependențe dintre acestea și motivarea verbală, în scopul îmbogățirii vocabularului activ și a celui pasiv, exercițiile pentru descrierea unui fapt (eveniment) concret care presupune relatare, comentare în scopul comunicării fluente, coerente, logice, exercițiile de mimică și gest, precum și de redare dialogată în interpretări de roluri cunoscute și îndrăgite de copii, învățarea conținutului poeziilor predate în activitățile obligatorii, povestirile după desen, picturi, imagini din cărți, reviste, albume etc. oferă variate posibilități pentru cultivarea limbajului și a gândirii preșcolarului.

Dezvoltarea vorbirii și a gândirii preșcolarului urmărește pregătirea copiilor pentru școală și stabilește o strânsă legătură între conținutul muncii instructiv-educative din grădiniță și integrarea cu succes în învățământul primar al copiilor.

Bibliografie

Gongea, E. , Breban, S. , Ruiu, G. , Activități bazate pe inteligențe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2002

.Ionescu, M. , Ciucureanu, M. , Preda, V. , Centrele de resurse pentru părinți din învățământul preșcolar, Editura Mark Link, București, 2004

Vrășmaș, E. , Consilierea și educația părinților, Editura Aramis, București, 2002

Neamțu, Cristina, Gherguț, Alois, Psihopedagogie specială, Polirom, Iași, 2000.

Preda, Viorica, Educația pentru știință în grădinița, Editura Compania, București, 2000, pag.6.

PROIECT EDUCAȚIONAL ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

Prof. înv. primar Socea Magelona
Școala Gimnazială Borlești-Structura Mastacăn, Neamț

ARGUMENT

MOTTO: „*Toți oamenii mari au fost cândva copii,*
Antoine de Saint –Exupery”

Ziua Copilului numită și Ziua Internațională a Copilului este în multe țări o sărbătoare pentru copii care se sărbătorește la date diferite. În România, se sărbătorește în fiecare an la 1 iunie. Această zi devine o ocazie unică de a sărbători copilărește, de a transmite și de a primi dragoste, atenție, apreciere și bucurie în rândul tuturor copiilor.

Ziua Copilului își are începuturile din iunie 1857, datorită reverendului Dr. Charles Leonard, pastor al Bisericii Universaliste a Răscumpărătorului din Chelsea, Massachusetts: acesta a organizat un serviciu special dedicat și pentru copii. Leonard a numit această zi Ziua trandafirului, deși a fost mai târziu numită Duminică de flori și apoi Ziua Copilului. Ziua copilului a fost menționată prima dată la Geneva la Conferința Mondială pentru Protejarea și Bunăstarea Copiilor în august 1925, la care 54 de reprezentanți din diferite țări, au adoptat Declarația pentru Protecția Copilului. După această conferință, multe guverne au introdus „Ziua copilului”. Mai târziu, în 1954, Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite (UNICEF) a emis o recomandare care prevedea faptul ca fiecare Stat să dispună de o zi la așa-numita „Ziua copilului” / „Universal Children's Day”.

În România *Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului (ANPDC)* s-a constituit la 1 ianuarie 2005. În aprilie 2016, Itsy Bitsy FM a format un grup de inițiativă, alcătuit din lideri de opinie, parlamentari, specialiști psihologi și asociații de părinți, și, cu susținerea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA) și Asociației Părinților Isteți, a demarat o campanie de conștientizare, care viza timpul petrecut între părinți și copii. Ziua Copilului a fost transformată în Ziua Copilului Împreună cu Părinții, prin crearea unei noi zile naționale libere de către Senat, în septembrie 2016, iar în octombrie propunerea a trecut și de Camera Deputaților. În noiembrie 2016, a fost promulgată de Președintele Klaus Iohannis legea care face din 1 iunie zi liberă pentru toți românii.

Dintre toate activitățile desfășurate cu ocazia sărbătorilor din timpul anului școlar la care copiii participă cu dragoste, interes și entuziasm, „Ziua Copilului”, este sărbătoarea dedicată în exclusivitate copiilor fiind un prilej de nespusă bucurie a celor mici dar și a celor mai mari.

În preajma acestei zile, în unitățile școlare sunt organizate acțiuni și evenimente educative la care în centrul atenției sunt copiii. Ei sunt antrenați în activități atractive și interesante care aduc bucurie în suflet și zâmbete pe chipurile lor, activități realizate cu sprijinul educatorilor și al părinților, care se păstrează peste ani ca amintiri și nostalgii în rândul celor care nu uită niciodată cât de frumoși au fost și rămân anii copilăriei.

Prin activitățile propuse, copiii vor călători în lumea plină de farmec a jocurilor și a jucăriilor, vor descoperi personaje din poveștile copilăriei, se vor îmbogăți sufletește prin intermediul muzicii, pe ritmuri vesele, vor descoperi arta în culorile copilăriei, vor trăi clipe de neuitat, iar zâmbetul și bucuria îi va însoți mereu făcând ca fericirea să se citească pe chipurile lor. Această bucurie va fi completată chiar de 1 iunie, de timpul petrecut în familie, cu părinții, alături de cei dragi.

SCOPUL PROIECTULUI:

- ✚ Desfășurarea unor activități în care să fie sărbătoriți copiii;
- ✚ Dezvoltarea creativității;

- ✚ Realizarea unei atmosfere de sărbătoare pentru copii.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- ✚ Să sesizeze importanța semnificației zilei de 1 iunie;
- ✚ Să participe cu interes și entuziasm la activitățile propuse;
- ✚ Să sărbătorească ziua de 1 iunie;
- ✚ Să realizeze o expoziție cu lucrările plastice.

ECHIPA DE IMPLEMENTARE A PROIECTULUI: Prof. învăț. primar Socea Magelona, consilier educativ Prof. învăț. primar Diaconu Cristina, Prof. învăț. primar Simionică Cristina, învăț. Bârdahan Alina., învăț. Branga Petronela

INSTITUȚIA COORDONATOARE: Școala Gimnazială, comuna Borlești –Structura Mastacăn

GRUP ȚINTĂ /BENEFICIARI: elevii clasei pregătitoare și elevii claselor I-IV de la Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare,, Mastacăn

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI: 27 mai 2024- 3 iunie 2024

RESURSELE PROIECTULUI:

Resurse umane: elevii școlii, colaboratori, părinți, prieteni, alți invitați

Resurse materiale: hârtie, laptop, calculator, aparat-foto, diplome

Resurse informaționale: internet, bibliotecă

Resurse financiare: autofinanțare, finanțare din partea Asociației Părinților de la Școala Gimnazială Borlești - Mastacăn

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Școala Gimnazială, Comuna Borlești- Structura Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare,, Mastacăn, Căminul Cultural Borlești

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

Nr. crt	ACTIVITATEA	LOCUL DESFĂȘURĂRII	DATA	RESPONSABIL
1.	Semnificația zilei de 1 iunie (pregătiri de sărbătoare: 1 iunie- Ziua Copilului, prezentare PPT, cântece, poezii)	Sala de clasă	27 -28 mai 2024	Învățătorii
2.	„Bucuriile copilăriei,, (vizionare film, activități și jocuri distractive)	Cămin Cultural Borlești	30 -31 mai 2024	Învățătorii
3.	„Zâmbet de copil,, (realizarea unor desene pe asfalt, desene pe tema copilăriei, face painting, dans)	Sala de clasă Terenul de sport- Școala Mastacăn	29 mai 2024	Învățătorii
4.	„Copiii- bucuria familiei,, (Cum ne petrecem timpul cu părinții?)	Familie	1-2 iunie 2024	Familia Învățătorii
5.	„Universul copilăriei,, (discuții, dezbateri)	Sala de clasă aer liber - Parcul Mastacăn	3 iunie 2024	Învățătorii

REZULTATE AȘTEPTATE:

- ✚ Dezvoltarea creativității în domeniul artistico-plastic;
- ✚ Participarea tuturor copiilor din școală la activitățile propuse;
- ✚ Manifestarea bucuriei și a entuziasmului în sărbătorirea zilei de 1 iunie, dedicată copiilor din lumea întreagă.

MEDIATIZARE :

- ✚ Realizarea de fotografii, filmări;
- ✚ Pagina de facebook a școlii, platforma etwinning;
- ✚ Expoziție cu lucrările copiilor;

DISEMINARE:

- ✚ Evidențierea elevilor participanți la proiect prin acordarea de diplome, recompense, aprecieri.

PROIECT DE ACTIVITATE

Unitatea de învățământ: Școala Profesională Specială "Sfântul Stelian" Botoșani

Data: 02.06. 2022

Clasa: A VII-a A

Propunător: Solomon Adina- Măriuța

Disciplina : Limba și literatura română

Subiectul activității: " *Ne jucăm și exersăm sunetul Ș !*"

Tipul lecției: Predare -Învățare

Scopul activității: :: Exersarea formelor de singular – plural în diferite contexte familiare

Obiective operaționale:

O1.Să identifice formele de plural ale cuvintelor date. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevii vor identifica cel puțin patru dintre cele șapte forme.

O2.Să identifice formele de singular ale cuvintelor date. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevii vor identifica cel puțin cinci dintre cele opt forme.

O3.Să despartă cuvintele în silabe. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevii despart corespunzător în silabe minim cinci dintre cele nouă cuvinte.

O4. Să formuleze propoziții cu denumirea imaginilor. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevele formulează corect gramatical cel puțin două propoziții.

O5. Să stabilească numărul de cuvinte din propoziții. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevele vor stabili corect numărul de cuvinte din două dintre propozițiile date.

O6. Să scrie enunțuri utilizând cuvintele date. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevele vor scrie corect un enunț din cele trei.

O7.Să citească cuvinte. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevele vor citi inteligibil cel puțin patru cuvinte dintre cele opt.

O8. Să asocieze forma de singular cu forma de plural a cuvintelor date. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevele vor asocia adecvat cel puțin două perechi din patru.

O9. Să coloreze imaginile prezentate în fișa de lucru. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevele colorează adecvat cinci dintre imaginile prezentate în fișa de lucru.

O10. Să reprezinte grafic silabele folosind liniuțe. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă elevele vor reprezenta grafic silabele din cel puțin patru cuvinte.

O11. Participarea activă la lecție. Obiectivul va fi atins la nivel minim dacă climatul grupei este pozitiv, stimulat - dacă se implică activ în trei din jocurile prezentate.

Strategii didactice:

Metode și procedee: jocul didactic, descoperirea dirijată, metoda fonetică analitico- sintetică, conversația, explicația, exercițiul oral și scris.

Materiale didactice: 4 fișe de lucru, carioci colorate, zar, pixuri, caiete, baloane colorate, etichete cu cuvinte.

Forme de organizare: de grup și individuală

Evaluare: Observarea curentă, aprecierea răspunsurilor elevilor, feedback verbal și nonverbal, autoevaluare.

Bibliografie:

- * Gavrilă C., Gurgu D., Chirilă L.-M., Mendelovici A., Milici R., Farcaș G., Conea G.- *Orientări teoretice și practic- aplicative privind intervenția educațională asupra copilului dislexic*, Editura Spiru Haret, Iași, 2016;
- * Gherguț A., Frumos L., Raus G.- *Educația specială. Ghid metodologic*, Editura Polirom, Iași, 2016

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etaplele activității	Ob. op.	Conținutul activității	Strategii didactice		Evaluare
			Metode și procedee didactice	Mijloace și materiale didactice	
1. Moment organizatoric		Pregătirea climatului optim pentru desfășurarea activității. Pregătirea materialelor necesare pentru realizarea activității.	Conversația		

2. Captarea atenție	O1 O11	Elevilor li se prezintă <i>Zâna Prieteniei</i> , de la care primesc o scrisoare și un plic, în care sunt rugați să o ajute în rezolvarea unor sarcini de lucru sub formă de joc. În prima etapă, profesorul citește fabula <i>Doi Prieteni</i> . Elevii sunt întrebați ce au înțeles din poveste și care consideră că e morala poveștii.		scrisoare, plic Prezentare PPT <i>Doi Prieteni</i>	
3. Anunțarea subiectului și a obiectivelor activității	O9	Se anunță tema activității: Astăzi ne vom juca cu cuvinte care denumesc un obiect și cuvinte care desemnează mai multe obiecte, vom despărți în silabe și vom ordona cuvinte în propoziții. Pentru aceasta va trebui să fiți foarte atenți la activitate, să găsiți cuvintele potrivite fiecărui joc dat de <i>Zâna Prieteniei</i> , să formulați propoziții cât mai corecte și mai frumoase, să respectați regulile jocurilor”.	Conversația		Aprecieri verbale stimulative
Desfășurarea activității	O3 O4 O5 O6 O9	 Jocul didactic: “Descoperiți cuvintele magice de pe cadouri!” <i>Zâna Prieteniei</i> aduce cutii de cadouri pe care voi trebuie să le colorați diferit: -cu <i>roșu</i> cadourile pe care este scris un cuvânt ce denumește <i>un singur obiect (păpușă, jucărie, carte, bicicletă, fustă)</i> ;	-Jocul didactic -Descoperirea dirijată -Conversația -Explicația -Exercițiul oral	<i>Fișa 3</i> Carioca roșie Carioca albastră	Se apreciază: -Corectitudinea identificării formelor de singular/plural a cuvintelor, -Corectitudinea

	<p>-cu <i>albastru</i> cadourile pe care este scris un cuvânt ce denumește <i>mai multe obiecte (mașini, mănuși, mingi, patine);</i></p> <p>-Desparte în silabe cuvintele descoperite și trasează în casetele de sub cadouri, tot atâtea liniuțe câte silabe are fiecare cuvânt.</p> <p>🕒 Jocul didactic "Eu spun una, voi spuneți mai multe"</p> <p>Prima sarcină a Zânei Prieteniei este o fișă în care sunt imagini care desemnează obiecte/ființe singulare. Zâna Prieteniei va numi un element (albină, buburuză, broască, floare, fluture, iepuraș, copac), iar elevii vor verbaliza formele de plural ale acestora.</p> <p>🕒 Jocul didactic "Eu spun mai multe, voi spuneți una"</p> <p>Zâna Prieteniei vi-l prezintă pe bunul său prieten Andrei, căruia îi plac mult dulciurile. Profesorul inițiază jocul:</p> <p>-” Andrei ar vrea să mănânce ...”</p> <p>(banane, bomboane, cireșe, mere, căpșuni, morcovi, gogoși,</p>	<p>și scris</p> <p>Metoda fonetică analitico-sintetică</p> <p>Conversația</p> <p>Jocul didactic</p> <p>Demonstrația</p> <p>Descoperirea dirijată</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Jocul didactic</p>	<p>Fișa 1</p> <p>Fișa 1</p>	<p>utilizării culorii conform cerinței,</p> <p>-Corectitudinea despărțirii în silabe a cuvintelor</p> <p>-Feedback verbal și nonverbal</p> <p>Corectitudinea verbalizării formelor de plural a obiectelor date</p> <p>Feedback verbal și nonverbal</p> <p>Corectitudinea verbalizării formelor de singular a obiectelor date</p> <p>Observarea curentă</p> <p>Aprecieri verbale</p>
--	---	---	-----------------------------	---

		<p>înghețate), voi spuneți: -” Andrei vrea să mănânce o/un...” (banană, bomboană, cireașă, măr, căpșună, morcov, gogoasă, înghețată).</p>			stimulative.
5.Fixarea cunoștințelor	O7 O8 O9 O10	<p>🌀 Joc didactic: ”Scriem cea mai frumoasă propoziție”</p> <p>Zâna Prieteniei are o trăistuță în care se găsesc multe bilețele.</p> <p>Sarcina elevilor va fi aceea de a extrage un bilețel, de a citi cuvintele și de a le aranja în propoziții.</p> <p>Copiii vor extrage un bilețel, vor citi cuvintele , le vor aranja în propoziții, vor stabili numărul de cuvinte din propoziții; vor scrie propoziția în caiete și la tablă.</p> <p>Joc didactic: “Ne jucăm cu noțiunile opuse!”</p> <p>Elevilor li se va prezenta un PPT cu diferite imagini.</p> <p>Aceștia vor spune ce văd în imagini și care este opusul cuvintelor date.</p>	<p>Jocul didactic</p> <p>-Explicația</p> <p>-Exercițiul oral și scris</p> <p>-Descoperirea dirijată</p> <p>-Conversația</p> <p>Metoda fonetică analitico-sintetică</p> <p>Jocul didactic</p> <p>-Explicația</p> <p>Descoperirea dirijată</p>	<p><i>Fișa 4</i></p> <p>pixuri, caiete</p> <p>Prezentare PPT</p>	<p>Corectitudinea alcătuirii propozițiilor, stabilirii numărului de cuvinte, scrierii lor pe caiete.</p> <p>-Observarea curentă</p> <p>-Aprecieri stimulative</p> <p>Se va evalua capacitatea elevilor de a identifica noțiunile opuse.</p>

		<p>Joc didactic: “Găsește opusul!”</p> <p>Elevii vor vedea o coala pe care sunt lipite jetoane cu diferite acțiuni. Aceștia vor fi rugați să unească prin linii acțiunile opuse.</p>	-Conversația	Jetoane cu diferite acțiuni	Observarea curentă -Aprecieri stimulative
6. Evaluare	O7 O8 O11	<p>Joc didactic: “Găsește napolitanele perechi!”</p> <p>Zâna Prieteniei a adus napolitane, pe care sunt scrise cuvinte ce denumesc un obiect sau mai multe obiecte.</p> <p>Copiii vor citi etichetele și vor găsi napolitanele perechi.</p> <p>Ulterior fiecare va face aprecieri asupra modului în care s-a descurcat la activitate.</p> <p><i>Profesorul face aprecieri generale și individuale stimulative. Se acordă diplome pentru cea mai bună prietenă/ cel mai bun prieten a Zânei Prieteniei.</i></p>	-Jocul didactic -Descoperirea dirijată -Explicația -Conversația	Baloane colorate Etichete cu cuvinte	Corectitudinea și rapiditatea descoperirii perechilor de napolitane Autoevaluare

PROIECT EDUCAȚIONAL CUTIA CU PROBLEME-GRUPUL CU SOLUȚII

Prof. Stamatina Corina
Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară Suceava

În contextul pandemiei de Covid19 au apărut situații ce au impus instituirea unor măsuri ce au cerut tuturor un efort amplu de adaptare. Școlile au fost închise, copiii au stat și au învățat de acasă, împreună cu părinții și familiile extinse. Eforturi ample de adaptare au avut loc pentru a crea medii de învățare adecvate la domiciliu și educație la distanță, astfel încât elevii și profesorii să interacționeze în mod eficient. Mulți copii și familiile acestora au avut și au în continuare nevoie de sprijin psihologic pentru a face față acestei crize medicale, economice și sociale. Efectele acestei situații sunt mai grave, în special pentru tinerii vulnerabili, care provin din medii economice și sociale defavorizate.

În plus, mulți copii care se înmatriculează în clasa a IXa vin cu un bagaj emoțional negativ generat de probleme personale sau de familie: decesul unuia dintre părinți, divorțul, depărtarea/lipsa legăturii cu părinții care lucrează în străinătate, probleme de comunicare cu părinții/ tutorii, lipsa resurselor financiare, situații de violență în familie, alte probleme emoționale.

În timp ce mediul extern devine din ce în ce mai puțin controlabil și mai puțin adaptabil la eforturile individuale, acești tinerii au nevoie din ce în ce mai mare de adaptabilitate, flexibilitate și capacitate de management personal. Elevii au nevoie de cunoștințe, abilități și atitudini care să îi ajute să gestioneze propriile stări emoționale și să aibă relații funcționale cu alte persoane, în general și în contextul actual. În plus, competențele sociale și emoționale sunt esențiale pentru elevi, întrucât oferă fundamentul pentru învățare sigură și pozitivă, sprijinind astfel capacitatea acestora de a face față unor situații de criză, de a avea succes la școală, în carieră și în viață.

Competențele emoționale includ abilități, precum: exprimarea și trăirea emoțiilor, înțelegerea emoțiilor, reglarea emoțională. Competențele sociale vizează capacitatea de a percepe și a interpreta o situație socială (empatia), capacitatea de a soluționa problemele apărute în context social într-o manieră constructivă și capacitatea de a utiliza comportamente prosociale pentru a dezvolta și menține relațiile de prietenie).

Dezvoltarea personală a elevului este finalizată prin demonstrarea capacității de a demonstra competențe specifice domeniului, a creșterii capacității de relaționare și comunicare în mediul creat prin activitățile proiectului.

Proiectul educativ „Cutia cu probleme-Grupul cu soluții” urmărește, prin activitățile desfășurate cu elevii, să contribuie la formarea pentru aceștia a următoarelor tipuri de educație

❖ *Educație informală:*

- conștientizarea nevoii
- alegerea resurselor,
- realizarea materialelor necesare,
- elaborarea programului

❖ *Educație pentru dezvoltarea personală:*

- comunicare și relaționare,
- dezvoltarea capacității de a lucra în echipă,
- capacitate de analiză.
- capacitatea de a căuta soluții

- educarea capacității de a comunica soluții
- ❖ *Educația emoțională:*
 - conștientizare de sine,
 - autodisciplină,
 - empatie,
 - controlul impulsurilor
 - gestionarea sentimentelor în relațiile interpersonale.
- ❖ *Educația interculturală:*
 - respect față de demnitatea și drepturile omului
 - respect și deschidere față de diversitatea culturală
 - atitudine pozitivă față de persoane care aparțin unor culturi diferite
 - toleranță și respect față de persoane și grupuri cu valori, opinii și credințe diferite
 - valorizarea pozitivă a diferențelor culturale
 - empatie culturală
 - solidaritate
 - disponibilitate pentru dialogul intercultural,
 - relaționare pozitivă cu ceilalți și cooperare

Obiectivul principal al proiectului educativ „Cutia cu probleme-Grupul cu soluții” îl rezumă dezvoltarea personală prin formarea unui set de competențe ale elevilor din grupul țintă, care vizează:

- ❖ auto-conștientizarea,
- ❖ managementul personal,
- ❖ conștientizarea socială,
- ❖ abilitățile de relaționare și comunicare,
- ❖ luarea deciziilor.

În cadrul proiectului, abordarea se va face prin aplicarea modelului CASEL în cadrul unui cerc de învățare hybrid - on site/ virtual, într-un mediu cald, prietenos și pe baza unei metodei Cercului de Învățare între Egali (Peer Learning Circle) și Buddy learning. Învățarea socială și emoțională (SEL) este definită de către CASEL (the Collaborative for Academic, Social and Emotional Learning) drept „procesul prin care copiii și adulții dobândesc și aplică în mod eficient cunoștințe, abilități și atitudini necesare pentru a înțelege și gestiona emoții, a stabili și îndeplini obiective pozitive, a simți și manifesta empatie față de ceilalți, a stabili și menține relații interpersonale pozitive și a lua decizii responsabile”.

Modelul CASEL propune un cadru structurat, care include următoarele cinci seturi interdependente de competențe cognitive, afective și comportamentale: auto-conștientizarea, managementul personal, conștientizarea socială, abilitățile de relaționare și comunicare, luarea deciziilor.

- *Auto-conștientizarea* reprezintă abilitatea de a recunoaște cu exactitate emoțiile, gândurile și valorile personale și influența acestora asupra comportamentului. Elementele componente au în vedere: identificarea emoțiilor, percepția corectă de sine, recunoașterea punctelor forte, încrederea în sine, autoeficacitatea.

- *Managementul personal* este abilitatea de a regla în mod eficient propriile emoții, gânduri și comportamente în diferite situații. Elementele componente au în vedere: controlul impulsurilor, gestionarea stresului, autodisciplină, automotivarea, stabilirea obiectivelor, abilitățile organizatorice.

- *Conștientizarea socială* este abilitatea de a înțelege punctele de vedere ale altor persoane, inclusiv ale persoanelor aparținând unor medii și culturi diferite. Elementele componente au în vedere: privirea de ansamblu, empatia, aprecierea diversității, respectul față de alții.
- *Abilitățile de relaționare și comunicare* vizează stabilirea și menținerea unor relații sănătoase și satisfăcătoare cu diverse persoane și grupuri. Elementele componente au în vedere: comunicarea, angajarea socială, construirea relațiilor sau lucrul în echipă.
- *Luarea deciziilor* este abilitatea de a face alegeri constructive și corecte în comportamentul personal și în interacțiunile sociale bazate pe: standarde etice, preocupări privind siguranța, norme sociale, evaluarea realistă a consecințelor, starea de bine personal și al altora. Elementele componente au în vedere: identificarea de probleme, analiza de situații, rezolvarea problemelor, evaluarea, reflecția, asumarea responsabilității din punct de vedere etc.

Proiectul a demarat prin asigurarea spațiilor de desfășurare a activităților (sala de clasă, sala de ședințe, mediul on line/ grupul de sprijin „Grupul cu soluții”. S-au aplicat chestionarele inițiale pentru identificarea gradului de interes față de tema proiectului.

S-au aplicat fișele de autoevaluare socio-emoțională și de evaluare parentală pentru stabilirea situații inițiale.

În sala de clasa s-a depus o cutie sigilată „Cutia cu probleme”. Pe parcursul derulării proiectului, elevii au depus în „Cutia cu probleme”, biletele anonime în care și-au expus problemele cu care se confruntă. Acestea au fost colectate săptămânal iar problemele au fost supuse discuției grupului de elevi /profesori pe pagina FB dedicată. În acest spațiu, elevii elevii au analizat situațiile expuse și au propus cu soluții proprii, argumentate.

Discuțiile sunt monitorizate de către coordonatorii proiectului -consilier școlar, profesor diriginte- care analizează soluțiile oferite, propun propriile soluții, argumentându-le, la rândul lor.

Deși la început au fost sceptici și rezervați și au trecut câteva săptămâni fără ca elevii să semnalizeze vreo problemă, pe parcursul derulării proiectului au fost supuse discuției un număr de 21 de situații problemă cu care aceștia s-au confruntat. Cele mai multe probleme supuse discuțiilor sunt: probleme de familie, comunicarea între elevi, comunicarea cu unii profesori, bullying-ul, frustrări legate de aspectul fizic, lipsa de încredere, descurajarea, confuzia în legătură cu deciziile pe care le au de luat.

Rezultatul derulării proiectului a fost în primul rând construirea unei comunități unite și responsabile, diminuarea numărului de absențe, îmbunătățirea situației școlare a unor elevi, creșterea încrederii în forțele proprii demonstrată prin participarea la diferite activități și concursuri școlare.

Problemele semnalate au scos la suprafață nevoia elevilor de a fi ascultați, luați în seamă, consultați.

Bibliografie

- 1.Raluca Iordăchianu, Oana Olariu, Raluca Onufreiciuc, Elena Racu , *Manual de cetățenie activă*, Ed. Civica, Iași 2018
- 2.<https://casel.org/fundamentals-of-sel/what-is-the-casel-framework/>
- 3.<https://www.proactivecommunities.ro/ce-este-invatarea-sociala-si-emotionala-si-care-sunt-cele-5-competente-de-baza-ale-sale/>

„ProActiv.Prevenție și intervenție în școală, în situații de violență și bullying”

Domeniul tematic: Violență școlară/ bullying
Curs online; 15 CPT; categoria 2b)

Nume și prenume formabil:STAN CRISTINA ILEANA

Funcția didactică:PROFESOR

Unitatea școlară:LICEUL TEHNOLOGIC ENERGETIC ELIE RADU PLOIESTI

Seria I, Grupa 16

An școlar: 2023-2024

Titlul prezentarii STOP BULLYING!

STOP BULLYING!

A învăța că în viață mai ușor se poate învinge ura cu dragostea, minciuna cu adevărul și violența cu abnegația, ar trebui să fie un element fundamental în educația oricărui copil!" (Mahatma Ghandh

Prof. STAN CRISTINA ILEANA
LICEUL TEHNOLOGIC ENERGETIC ELIE RADU PLOIESTI

I. CONSIDERAȚII GENERALE

Bullying-ul este una dintre cele mai complexe forme de comportament agresiv care se manifestă în relațiile dintre elevi.

Este un comportament agresiv făcut cu intenția de a răni.

Implică un dezechilibru de putere observat sau perceput. Copiii care agresează, rănesc, umilesc sau înjosesc intenționat au un avantaj de putere față de cei care sunt răniți.

Se repetă sau există potențial de repetare a comportamentelor agresive de intimidare.

I. CONSIDERAȚII GENERALE

Cyberbullying-ul reprezintă orice tip de hărțuire care are loc prin folosirea dispozitivelor electronice, conectate la internet:

- trimiterea unor mesaje text sau e-mail-uri deranjante sau neadecvate;
- postarea unor comentarii sau poze urâte cu o persoană, fără acordul acesteia;
- excluderea intenționată a cuiva în mediul on-line.

Poate afecta reputația online a tuturor celor implicați, datorită aspectelor sale specifice:

- Persistența – e dificil pentru copiii care se confruntă cu agresiunea cibernetică să se distanțeze de mediul în care se produce, datorită faptului că dispozitivele oferă posibilitatea de a comunica imediat și continuu.
- Permanența – majoritatea informațiilor din online devin publice și permanente, dacă nu sunt raportate și eliminate.
- Dificultatea de a-l observa. Mulți copii relatează acțiuni din sfera cyberbullying-ului ca pe o normalitate a mediului online, nesusizând nocivitatea lor.

II. FORME ALE BULLYINGULUI

Bullying-ul fizic se referă la loviturile cu pumnul sau cu piciorul, izbirea unui copil de obiectele din jur, ciupirea, scuiparea, punerea piedicii, înghiontitul, trasul de păr, sufocarea cu diverse obiecte sau orice alt comportament ce implică violență fizică evidentă, aruncarea sau distrugerea unor obiecte personale sau a unor obiecte dragi, dar și atingerile nedorite.

Bullying-ul verbal se manifestă prin batjocuri, șicane, insulte, țipete, amenințări, comentarii cu un conținut ce discriminează (în raport cu rasa, etnia, genul, religia, orientarea sexuală, statutul social, intelectul, familia, aspectul fizic, dizabilitatea, nivelul de cultură etc.), propuneri indecente cu conotații sexuale.

II. FORME ALE BULLYINGULUI

Bullying-ul relațional sau social este realizat cu scopul de a distruge reputația unui copil, umilindu-l public prin comportamente de tipul minciună și/sau răspândire de zvonuri, realizarea de farse, bârfa, constrângerea, terorizarea.

O formă aparte de bullying relațional este cea în care copiii folosesc relația de prietenie pentru a răni pe cineva. Se manifestă prin amenințarea că i se va pune capăt prieteniei, prin excluderea prietenului din activități, jocuri de grup, prin ignorare, manipulare.

Hazing-ul este legat de fenomenul ritualurilor de inițiere, caracteristice anumitor instituții închise (de tip militar, internat, penitenciar), dar care se întâlnește și în școli – ex. elevii mai mari de liceu creează scenarii de inițiere a „bobocilor“. Scenariile sunt deosebit de creative și produc umilire, degradare, abuz, terorizare.

Bullying-ul cibernetic este un tip de bullying în care este implicată tehnologia. Se produce prin prejudicierea intenționată, repetată, prin intermediul unor dispozitive electronice, prin utilizarea rețelelor sociale, a mesageriei, a email-ului, a chat-ului. Agresorul poate răspândi mesaje, fotografii sau diverse înregistrări video/audio ce aparțin victimei, cu scopul compromiterii acesteia.

III. CAUZE ALE BULLYINGULUI

Bullying-ul reprezintă un comportament generat de anumite contexte de viață pe care copilul le-a trăit sau le trăiește și care îl afectează profund.

Există o serie de factori ce predispun la violență:

- toleranța scăzută la frustrare
- complexe de inferioritate
- neîncrederea în sine
- dificultățile de adaptare la mediul școlar
- deficiențele de comunicare
- instabilitatea motorie
- inatenția
- instabilitatea emoțională
- unele tulburări psihice
- modele ale părinților agresivi
- neglijența părinților în ceea ce privește educația copiilor
- sărăcia
- precaritatea climatului afectiv
- sentimentul de superioritate al unor copii proveniți din familii înstărite
- deficiențele de comunicare și de relaționare ale elevilor, în grupurile de apartenență
- climatul de competiție
- impunerea autorității profesorilor în maniere agresive, stilul didactic
- programele școlare încărcate și orarele supraaglomerate
- deficiențele în formarea cadrelor didactice în ceea ce privește managementul clasei de elevi

IV. ACTORII BULLYINGULUI

Agresorul este persoana care se comportă neadecvat, rănind pe altcineva.

Victima este copilul intimidat de această acțiune, aflat în imposibilitatea de a se apăra.

Martorul este copilul care observă ce se întâmplă, dar nu intervine și nu spune nimic.

V. EFECTELE NEGATIVE ALE BULLYINGULUI

Copilul supus bullying-ului dezvoltă comportamente care îi afectează calitatea vieții:

- devine trist, anxios, deprimat, temător deoarece se simte fără putere, neajutorat;
- ieșirea frecventă din ore, absențe;
- pierde interesul pentru activități cândva dorite, plăcute;
- dezvoltă manifestări somatice cu substrat psihogen (somm agitat, dificultăți de trezire, coșmaruri), îi scade sau îi crește necontrolat pofta de mâncare, îl doare capul, stomacul, are senzații de amețeală și de vomă, stări febrile;
- scade încrederea în sine;
- se teme de cel care îl agrează, trăiește un sentiment de rușine;
- îi este afectată capacitatea de a învăța;
- apar dificultățile de concentrare și de înțelegere, pe fondul cărora îi scade randamentul școlar;
- pe termen lung apare riscul de abandon școlar;
- se izolează;
- fuge de acasă;
- are comportamente autodistructive (consum de alcool, droguri, automutilare), gânduri de suicid.
- ca adult, va dezvolta dificultăți de adaptare în contexte sociale, ezitări în procesul de luare a deciziilor, victimizare în relații, incapacitatea de a acționa, probleme de sănătate mintală. Riscă să devină o persoană violentă.

V. MĂSURI DE PREVENȚIE ȘI COMBATERE A BULLYINGULUI

Sfaturi utile pentru un copil:

Ignoră

- ✓ Prefă-te că nu auzi.
- ✓ Nu crea contact vizual.
- ✓ Menține o postură a corpului pozitivă (calm(ă) și sigur(ă) de tine).
- ✓ Gândește-te la afirmații pozitive care sprijină încrederea de sine.
- ✓ Numără în gând și încet până la cinci.
- ✓ Inspiră și expiră adânc.

Vorbește prietenos

- ✓ Folosește un ton calm.
- ✓ Menține contactul vizual.
- ✓ Adoptă un limbaj corporal ce demonstrează siguranță de sine.
- ✓ Păstrează o distanță apropiată.
- ✓ Folosește propoziții cu „eu”. „Eu simt ... când tu ...”

Părăsește locul

- ✓ Stai drept, cu capul sus.
- ✓ Păstrează gura închisă.
- ✓ Arată că ești sigur(ă).
- ✓ Nu stabilești contact vizual.
- ✓ Îndreaptă-te către altă parte, într-o zonă aglomerată sau de siguranță (lângă un profesor).
- ✓ Nu te uita înapoi. Nu fugi, păstrează-te sigur(ă) pe tine.

V. MĂSURI DE PREVENȚIE ȘI COMBATERE A BULLYINGULUI

Vorbește cu fermitate

- ✓ Folosește un ton categoric, ușor ridicat.
- ✓ Reformulează-ți afirmațiile și începe propozițiile cu „Eu”, ex: „Eu am spus ...”
- ✓ Spune-le să se oprească.
- ✓ Nu te uita înapoi. Nu fugi, pășește sigur(ă) pe tine.

Denunță!

- ✓ Părăsește locul și vorbește cu un membru din personalul școlii.
 - ✓ Supraveghetorii sunt prezenți pentru a te sprijini și a putea denunța.
 - ✓ Îndreaptă-te către o zonă de siguranță.
 - ✓ Denunță, denunță, denunță până când cineva te va asculta.
- Arată că ești sigur(ă) de tine.

V. MĂSURI DE PREVENȚIE ȘI COMBATERE A BULLYINGULUI

Model de program pentru prevenirea bullying-ului:

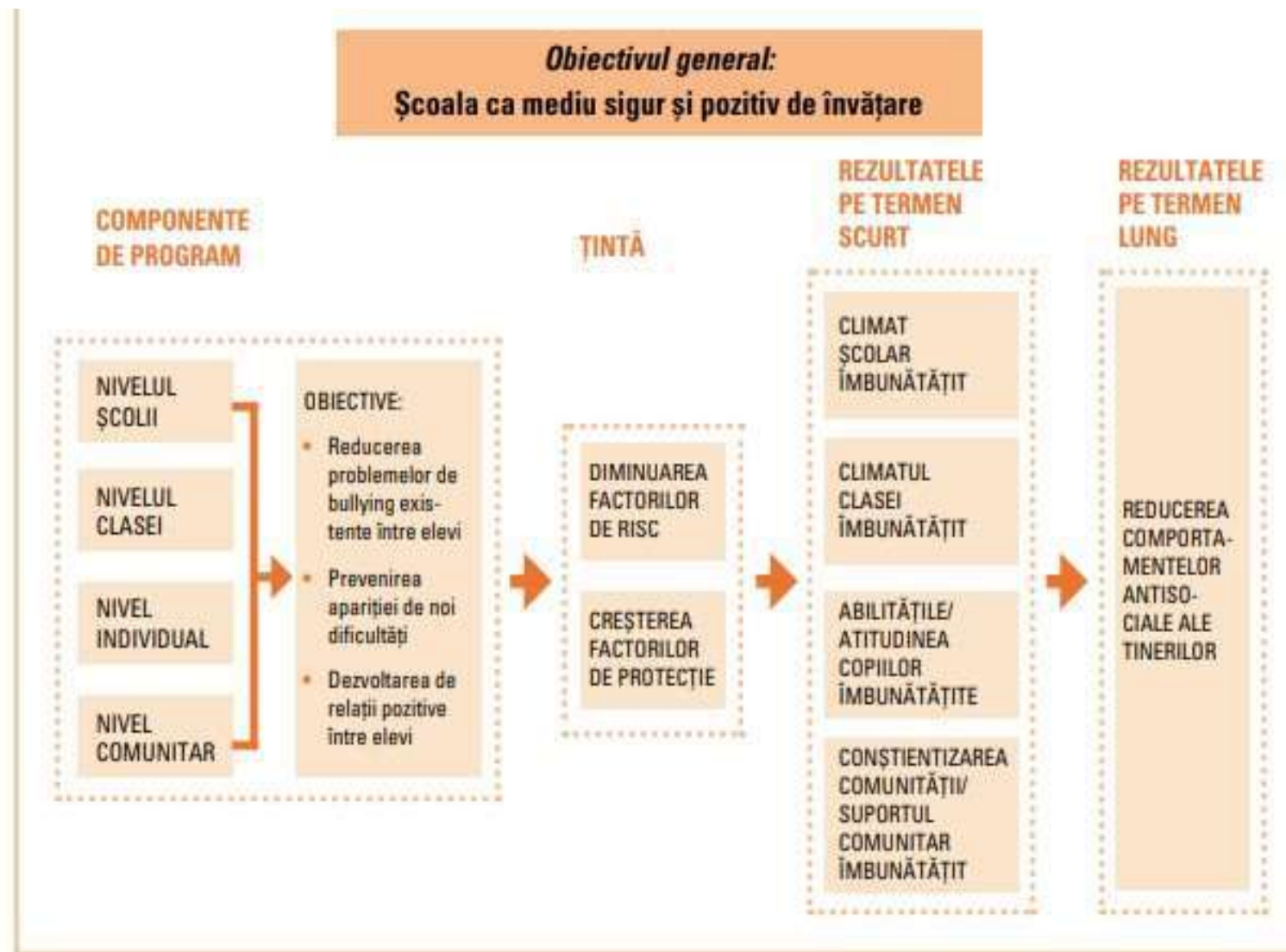
Obiective:

- reducerea comportamentelor de bullying existente în rândul elevilor
- prevenirea noilor comportamente de bullying și construirea unor relații mai bune între elevi în școală

Reguli de conduită zilnică a elevilor în spațiul școlii care pot fi afișate peste tot în incinta școlii și în fiecare clasă, discutate cu elevii și părinții:

- Nu îi vom agresa pe colegii noștri.
- Vom încerca să-i ajutăm pe elevii care sunt agresați.
- Vom încerca să-i includem pe elevii care sunt excluși.
- Dacă știm că cineva este agresat, îi vom spune unui adult din școală și unui adult de acasă.

V. MĂSURI DE PREVENȚIE ȘI COMBATERE A BULLYINGULUI

V. MĂSURI DE PREVENȚIE ȘI COMBATERE A BULLYINGULUI

Pași pe care adulții îi pot întreprinde pentru a opri bullying-ul :

- Intervenția imediată.
- Separarea copiilor implicați.
- Oferirea imediată a asistenței medicală sau psihologică , dacă este nevoie.
- Păstrarea calmului și liniștirea copiilor implicați .
- Modelarea unui comportament respectuos atunci când se intervine.
- Evitarea mărturisirii publice de către copii a ceea ce au văzut.
- Evitarea de întrebări copiilor implicați în fața altor copii.
- Ascultarea separată a copiilor implicați.
- Acceptarea unui sprijin din partea unui specialist (consilier, psiholog, medic, profesor, polițist), în funcție de situație;

V. MĂSURI DE PREVENȚIE ȘI COMBATERE A BULLYINGULUI

- Anularea conturilor de pe rețelele de socializare (în situația unui bullying cibernetic);
- Blocarea persoanelor de legătură ale agresorului;
- Schimbarea numărului de telefon;
- Rezolvarea de teste, de teme pentru a mări capacitatea de concentrare;
- Stabilirea unei echipe care să susțină persoana agresată;
- Stabilirea unui program de consiliere;
- Întocmirea unui plan de sănătate mintală din partea psihologului;
- Ascultarea copiilor cu mare atenție de către părinți și acordarea de suport moral, petrecerea unui timp de calitate cu copilul și comunicarea eficientă cu acesta.

Școală fără bullying!

Concluzii

1. Este datoria tuturor să identifice, raporteze și să oprească bullying-ul (elevi, profesori, părinți și autorități).
2. Bullying-ul poate fi oprit doar prin efortul colectiv.
3. Atât victima cât și bully-ul au nevoie de ajutor multidisciplinar: psihologic, școlar și familial. Victimele ar trebuie să fie ajutate să proceseze traumele emoționale și să își recapete încrederea în sine. Acest lucru se poate face dacă se simt în siguranță, atât la școală cât și acasă. Bullying-ul ar trebui ajutat să înțeleagă de ce nu este acceptabil un astfel de comportament, dar și să aibă ocazia să discute despre propriile probleme.
4. Respectul reciproc ar trebui să existe, indiferent de rasă, religie, apartenență socială, abilități școlare, etc.
Respectându-ne reciproc vom trăi într-o lume mai bună.

BIBLIOGRAFIE

1. https://childhub.org/sites/default/files/library/attachments/Recomandari_bullying_rom.pdf
2. <chromeextension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.salvaticopiii.ro/sci-ro/files/10/10551dfa-f0b2-4cb0-a103-08d811dc31a9.pdf>
3. Suport de curs. Prevenție și intervenție în școală, în situații de violență și bullying .Violență, bullying, cyberbullying. Specific, diferențe, consecințe
4. Material suport pentru activități privind prevenirea comportamentelor de tip BULLYING în mediul școlar, Ministerul Educației și Cercetării

MAGIA JOCURILOR VIDEO ÎN COPILĂRIE: O FEREASTRĂ CĂTRE UNIVERSURI FANTASTICE

Simona Stanciu, Casa Corpului Didactic a Județului Bihor

Lumea magică a copilăriei este un subiect fascinant și plin de nostalgie. Copilăria este o perioadă magică, unică în viața fiecărui individ, plină de descoperiri, imaginație fără limite, bucurie și în care fiecare zi este o aventură. Este perioada în care copilul descoperă lumea și se dezvoltă, iar această perioadă este marcată de inocență, curiozitate și uimire.

Unul dintre aspectele definitorii ale lumii magice a copilăriei este jocul. Copiii se joacă cu imaginația lor, creează lumi fantastice și interpretează diverse roluri. De la cavaleri și prințese la supereroi și creaturi fantastice, copiii își imaginează și trăiesc povești incredibile. Jocul este modul lor de a explora și înțelege lumea din jurul lor, de a-și dezvolta abilitățile sociale și cognitive. El este o parte esențială a vieții lor.

Jocurile cele mai folosite în ziua de astăzi sunt cele video. Ele joacă un rol important în această lume a copilăriei, oferindu-le copiilor o fereastră către universuri fantastice și provocări captivante făcându-i să-și petreacă ore întregi explorând lumi virtuale, cu ochii lipiți de ecran, cu inima bătând mai tare în timp ce încearcă să treacă de niveluri dificile sau să descopere secrete ascunse, rezolvând puzzle-uri, salvând prințese și înfruntând monștri. Jocurile video le oferă o senzație de control și libertate, iar fiecare reușită este o mică victorie personală. Fiecare joc îi transportă într-o altă realitate și obține mereu un loc special în inima copiilor, oferindu-le oportunitatea de a pătrunde într-o lume magică și plină de aventuri. Unul dintre aspectele magice ale copilăriei legate de jocurile video este „imaginea” care se creează despre aceste lumi. Pentru ei, ele nu sunt doar pixeli și cod, ci locuri în care pot fi eroi, în care pot să-și folosească imaginația și să-și creeze propriile povești. Fiecare colț al lumii virtuale este plin de mister și posibilități nelimitate.

Jocurile au fost întotdeauna o sursă de distracție, relaxare și de învățare pentru copii, oferindu-le oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile cognitive, de a-și îmbunătăți coordonarea ochi-mână și de a-și exercita concentrarea și atenția. Ele pot fi pe lângă experiența distractivă și educative pentru copii. Acestea îi pot ajuta să-și stimuleze imaginația și creativitatea pentru a rezolva diferite provocări, să învețe cum să lucreze în echipă, să-și dezvolte abilitățile de comunicare și să ia decizii rapide. Prin jocuri pot explora lumi virtuale captivante, aventuri fantastice, care le vor rămâne întipărite, dar pot învăța și concepte noi într-un mod interactiv.

Astăzi, jocurile video continuă să fascineze copiii și adulții deopotrivă. Tehnologia a evoluat, grafica este mai realistă, dar magia rămâne aceeași. Jocurile video continuă să ofere o fereastră către lumi fantastice să inspire. Așadar, copilăria este colorată de jocurile video, iar această lume magică rămâne cu ei, chiar și atunci când vor crește.

Cu toate acestea, este important ca părinții să monitorizeze timpul petrecut în fața ecranului și să aleagă jocuri potrivite vârstei și conținut adecvat, pentru o experiență pozitivă și echilibrată. Clasificările de vârstă în jocurile online sunt importante pentru a indica potențialele conținuturi inadecvate pentru anumite grupe de vârstă și pentru a ajuta părinții și tinerii să facă alegeri de jocuri adecvate nivelului lor de maturitate și experiență. Acestea sunt adesea reglementate de organizații precum PEGI9 și indică vârsta indicată pentru a putea cumpăra legal un joc. PEGI a creat, de asemenea, un set de descriptori de conținut care arată instant ce conținut va fi prezent în joc și oferă indicații cu privire la motivul pentru care a primit această clasificare. De asemenea, cele mai multe jocuri vor avea instrumente de raportare și blocare pe care un tânăr le poate folosi dacă ceva îl îngrijorează sau îl deranjează în cadrul unui joc. Părinții pot explora împreună cu copiii aceste funcții

și îi pot încuraja să le folosească. Tinerii trebuie informați că nu este indicat să împărtășească informațiile lor personale sau ale altcuiva atunci când joacă jocuri online. Acest lucru include conversația în cadrul unui joc sau crearea de profiluri. Ar fi bine să vorbească cu un adult de încredere și să ceară ajutor dacă cineva îi presează să împărtășească informații personale sau dacă li se cere să se întâlnească în viața reală.

Jocurile video pot avea mai multe beneficii pentru copii și adolescenți atunci când sunt jucate cu moderație și sub supravegherea părinților. Datorită faptului că acțiunea se desfășoară într-un ritm alert în foarte multe jocuri video, îl obligă pe jucător să acționeze rapid, să fie atent în mai multe părți și să aibă o vedere de ansamblu asupra hărții de joc. Cei care joacă în mod regulat își vor îmbunătăți coordonarea, atenția și concentrarea în joc, dar și în viața reală. Mai mult decât atât, își vor antrena abilitățile de multitasking. Pot îmbunătăți abilitățile cognitive, cum ar fi rezolvarea problemelor, luarea deciziilor rapide, planificarea strategică și dezvoltarea abilităților logice.

Există jocuri educaționale care pot ajuta la învățarea și dezvoltarea unor abilități precum matematica, știința și limba într-un mod interactiv și distractiv. Acestea pot avea și efect terapeutic, spre exemplu, jocul EndeavorRX, dezvoltat de studioul Akili Interactive, a fost aprobat în luna iunie 2020 de către FDA (Food and Drug Administration, Statele Unite ale Americii) pentru a fi oficial promovat și prescris de către medici ca tratament pentru ADHD la copii între 7 și 12 ani, în Statele Unite. Jocul a fost în studii clinice timp de 7 ani înainte de a primi această aprobare și îi pune pe jucători să piloteze un avion de mici dimensiuni prin diferite medii neprielnice, cum ar fi râuri înghețate, vulcani în erupție, jungle și culori subacvatice.

Reușita în jocuri necesită adesea timp și efort, ceea ce poate promova perseverența și dezvoltarea motivației. Cu toate acestea, este important să se limiteze timpul petrecut în fața ecranului și să se aleagă jocuri potrivite pentru vârsta și nivelul de maturitate al copiilor și adolescenților. De asemenea, este esențială supravegherea de către părinți și comunicarea deschisă pentru a se asigura că beneficiile jocurilor video sunt maximizate, iar riscurile potențiale sunt reduse la minimum.

Dar copilăria nu este doar despre jocuri video, ar trebui să fie și despre jocurile în aer liber, despre construit forturi din pături și scaune, despre explorat păduri și ascunzători secrete.

Exemplu de activitate la clasă

Titlul activității: Jocurile Video: beneficii și riscuri - opiniile noastre

Ciclu de învățământ: gimnazial, liceal

Durata activității: 50 min

Desfășurarea activității: Invitați elevii să pregătească o prezentare în care descriu jocul lor video preferat. E important să prezinte: scopul jocului, motivația de a-l juca, provocările întâlnite, care cred că sunt beneficiile, care cred că sunt punctele minus ale petrecerii timpului în acest mod, modalități de creare a echilibrului între viața online și cea offline. După prezentări deschideți o discuție liberă și încurajați dezbaterile, scopul fiind sublinierea importanței echilibrului și a pericolelor ce pot apărea în urma dezvoltării dependenței de internet.

Bibliografie

Claudia Maria Oprescu, Andreea Hurezeanu, Ileana Rotaru, Ghidul utilizării în siguranță a Internetului, 2023

Openai.com

COPIII COLOREAZĂ VIAȚA

– FANTEZIE ȘI CULOARE PENTRU SUFLET DE COPII –

PROF. STATE FLORENTINA – CLAUDIA
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 35 Ploiești

Copilăria este o perioadă fascinantă și plină de descoperiri, o etapă a vieții în care imaginația nu cunoaște limite, iar lumea pare plină de magie și posibilități infinite, o perioadă unică în viața fiecărui om, marcată de o creativitate debordantă și o sete nesfârșită de cunoaștere. Această perioadă este marcată de jocuri, povești, prieteni imaginari și o curiozitate neobosită. Adulții pot juca un rol important în susținerea și stimularea acestei lumi fantastice, oferind copiilor oportunități de a-și cerceta și dezvolta creativitatea și curiozitatea naturală. În cele ce urmează, vom explora elementele esențiale care compun lumea magică a copilăriei.

Imaginația este cheia principală a lumii magice a copilăriei. În această etapă, lumea este percepută prin lentile magice, unde orice este posibil și fiecare zi aduce noi descoperiri. Imaginația este fundația lumii magice a copilăriei. Copiii au abilitatea de a transforma obiectele simple în piese centrale ale unor povești complexe și captivante. Această capacitate de a vizualiza și crea noi lumi este esențială pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională.

Jocurile sunt o parte integrantă a copilăriei. Fie că sunt jocuri didactice, fizice, jocuri de masă/construcții, jocuri distractive sau jocuri terapeutice, acestea contribuie la dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și motorii ale copiilor. Prin jocuri, copiii învață să colaboreze, să respecte reguli și să își gestioneze emoțiile.

Curiozitatea este motorul principal al învățării în copilărie. Copiii sunt exploratori naturali, mereu dornici să descopere și să învețe lucruri noi. Fiecare zi aduce noi întrebări și noi descoperiri, iar această sete de cunoaștere este esențială pentru dezvoltarea lor intelectuală și emoțională.

Natura joacă un rol magic în copilărie. Fie că este vorba de fluturi, copaci, flori sau animale, natura oferă nenumărate oportunități de explorare și învățare prin experimentare directă. Acest tip de învățare hands-on este crucial pentru dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. De asemenea, activitățile în aer liber stimulează creativitatea, oferă un sentiment de libertate, ajută la dezvoltarea fizică și mentală, dar și la dezvoltarea unui sentiment de respect și responsabilitate față de mediu.

Pordind de la aceste concepte și de la misiunea grădiniței de a oferi educație bazată pe dezvoltarea gândirii critice și creative, a inovației și a inteligențelor multiple, de a organiza un mediu sigur și stimulat în care copiii pot învăța cu entuziasm, încredere în sine și bucurie am scris Proiectul „The 4C (creativity, critical thinking, colaboration, comunication) - a new way for children to explore the world”, care ne-a adus o finanțare de 92250 lei și ne-a permis să desfășurăm mai multe activități și mai diversificate în aer liber.

Scopul proiectului a fost creșterea calității actului educațional, stimulând învățarea în afara sălilor de grupă (activități de învățare și activități extracurriculare OUTDOOR) prin crearea de experiențe de învățare memorabile (învățarea prin proiecte – STEM/STEAM), pentru a da sens lumii care ne înconjoară și pentru a crea punți între emoții, cunoștințe și particularitățile individuale ale fiecărui copil (aplicarea Teoriei Inteligențelor Multiple). Iar obiectivele au fost:

✚ Crearea unui spațiu educativ atractiv, sigur și prietenos menit să asigure o trecere de la educația formală la cea non-formală prin experiențe și experimente multisenzoriale și inovative într-un mod interdisciplinar, prin 71 de ateliere de joacă și reconectare cu natura, 95 ateliere senzoriale, 43 ateliere științifice desfășurate în intervalul de timp septembrie – decembrie;

✚ Dezvoltarea abilităților socio-personale și a abilităților artistice: îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere, creșterea încrederii în forțele proprii,

dezvoltarea simțului estetic prin 40 ateliere artistice și 33 activități culturale desfășurate în intervalul de timp septembrie – decembrie;

✚ Formarea și dezvoltarea armonioasă, încurajarea mișcării, a unui stil de viață sănătos și antrenarea deprinderilor motrice de bază și îmbunătățirea spiritului de echipă prin 45 de activități sportive outdoor, desfășurate în intervalul de timp septembrie – decembrie.

Mi-am propus ca în acest articol să prezint doar câteva categorii de activități și ateliere, dintre cele mai speciale și care nu se întâlnesc în grădinițe la tot pasul. Din cadrul Atelierelor de joacă și conectare cu natura am ales activitățile de mindfulness care au avut loc în grădină, seră, pe terenul de sport și în foisor. Ele au fost diversificate: meditații ghidate: de relaxare, „Broscuța recunoștinței”, „Unicornul personal”, meditații cu focus pe instrumentele muzicale sau pe sunete din natură, exerciții de respirație în 4 timpi, exerciții de respirație pentru liniștirea gândurilor, exerciții de conectare cu elemente din natură: energia pământului, energia copacilor. Practicarea mindfulness pe termen lung are numeroase beneficii pe care le-am observat și la copiii noștri: ameliorarea problemelor de comportament, reducerea agresivității, a stresului și a anxietății, creșterea capacității de concentrare, îmbunătățirea autoreglării și o creștere a nivelului stării de bine. De asemenea, copiii devin mult mai conectați la propriul corp, la senzațiile corporale și la emoțiile lor, li se îmbunătățește calitatea somnului, îi ajută să devină mai calmi și să se liniștească mai ușor după tantrumuri sau momente mai dificile.

Dintre activitățile sportive outdoor s-au remarcat activitățile de stretching – yoga în cadrul cărora copiii au exersat și învățat 13 posturi corporale, dar și beneficiile lor. Aceste 13 posturi au fost realizate atât de preșcolarii grupei mari, cât și de cei ai grupei mijlocii (Tigrul, Leneșul, Copacul, Barza, Muntele, Fluturașul, Leul, Cangurul, Pisica, Broasca, Vaca, Semiluna, Lancea). Aceste activități au ca beneficii o mai bună percepție a respirației, îmbunătățirea coordonării mișcărilor, o memorare și o concentrare mai bune, relaxare, instalarea calmului corpului și spiritului, dobândirea simțului echilibrului, suplețe, tonicitate și întărirea corpului, dezvoltarea încrederii în sine.

Atelierele artistice i-au introdus pe copii în lumea minunată a mandalelor. În cadrul celor 12 ateliere, copiii au realizat atât mandale individuale, cât și colective. Cele individuale au fost realizate pe terasă, aplicând pe foi albe sau colorate: frunze, semințe și alte materiale din natură pe patern-uri prestabilite. Cele colective au fost realizate: pe terenul de sport, pe asfaltul de lângă terasă și pe masa din foisor din: frunze, flori, conuri, crenguțe, globuri, beteală, etc. Efectele acestor activități sunt: echilibrul fizic, mental și emoțional, îmbunătățirea conexiunii între emisfera dreaptă și stângă a creierului, o stare meditativă, care te poate ajuta să treci peste anumite blocaje mentale. De asemenea, eficiența mandalelor se manifestă în rezolvarea stărilor conflictuale, dezvoltarea calităților personale, creativitate și auto-vindecare.

Atelierele de de amprentare cu frunze și flori s-au desfășurat pe terasa: „Artă și imaginație”, având tematica inspirată de tema săptămânală. „Covor cu frunze de toamnă”, „Grădina toamnei”, „Animale preferate”, „Peisaj din grădina mea”, „Artă și fantezie” sunt temele abordate la cele cinci ateliere de creație, ce au avut ca scop dezvoltarea estetică și creativă a copiilor, dobândirea de cunoștințe despre artă și natură, dezvoltarea deprinderilor de motricitate fină, exprimarea emoțiilor, trăirilor și impresiilor față de lumea înconjurătoare, dezvoltarea imaginației și a gustului pentru frumos.

Știam deja din studiile științifice că elevii care învață în aer liber își dezvoltă: stima de sine, independența, încrederea, creativitatea, abilități de luare a deciziilor și de rezolvare a problemelor, empatie față de ceilalți, abilități motorii, autodisciplină și inițiativa. Știam că educația în aer liber și jocul susțin dezvoltarea emoțională, comportamentală și intelectuală, dar rezultatele activităților desfășurate în cadrul proiectului mi-au depășit toate așteptările.

Cred în învățarea bazată pe stărnirea curiozității, cred în învățarea făcută cu bucurie și cred că acest proiect este o îmbinare ideală între acestea. Semnificativ mi se pare în acest sens un citat al lui Eugen Ionescu: „Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scaldate în lumină, ieșind din întuneric, nespuse de nouă și proaspătă și uluitoare”.

Lumea magică a copilăriei este un tărâm plin de imaginație, povești, jocuri și descoperiri continue. Această perioadă este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil, iar adulții joacă un rol crucial în susținerea și stimularea acestei lumi magice. Prin încurajarea creativității, oferirea de oportunități de explorare și promovarea jocului, putem ajuta copiii să își dezvolte abilitățile necesare pentru a deveni adulți echilibrați și responsabili. Copilăria, cu toate minunile ei, merită să fie prețuită și protejată, fiind fundamentul pe care se construiește viitorul fiecăruia dintre noi.

BIBLIOGRAFIE:

Engel, S. *The Hungry Mind: The Origins of Curiosity in Childhood*. Harvard University Press. (2013).

Russ, S. W. *Pretend Play in Childhood: Foundation of Adult Creativity*. American Psychological Association. (2014).

Ionescu, E. (1968). *Présent passé, passé présent*. Mercure de France, Paris (1968), pag.28

PROIECTUL EDUCAȚIONAL COPILĂRIA - PUNTE ÎNTRE GRĂDINIȚĂ ȘI ȘCOALĂ

Profesor pt. Înv. Primar Știrbu Ana – Maria
Școala Gimnazială Nr. 33 Galați

*Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea.
Nelson Mandela*

În cadrul acțiunii de reformare a sistemului de învățământ și reșezarea lui pe baze moderne, se subliniază tot mai mult ideea parteneriatelor educaționale, ce creează oportunități de cooperare, consultare, comunicare, conlucrare în vederea atingerii unui scop comun.

Integrarea copilului în școală presupune mai întâi formarea unor reprezentări corecte care să le permită preșcolarilor o adaptare afectiv - motivațională la mediul școlar.

Copilul este un mic univers, iar creșterea și devenirea lui ca adult reprezintă un drum lung și sinuos, plin de urcușuri și coborâșuri, al cărui aspect central îl reprezintă personalitatea, în toate aspectele ei.

Pasul către școlaritate reprezintă un prag ce implică o serie de aspecte psihologice specifice adaptării școlare, iar acest lucru imprimă o direcție generală a întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală.

Frecventarea grădiniței de către copil alături de crearea unei imagini pozitive a școlii în ochii micului om, au un rol important în adaptarea cu succes a copilului în școală. Copilul trebuie învățat că școala nu este o modalitate de constrângere, de încetare a jocului, de îngrădire a activităților libere din cadrul grădiniței ci reprezintă o continuare absolut normală a activității copilului, care este în continuă evoluție, fiind capabil să realizeze jocuri mult mai complexe decât cele din grădiniță.

Pentru a înlesni cu mai multă ușurință adaptarea optimă a copilului în școală, se dorește să se mențină o strânsă legătură între școală și grădiniță, două instituții asemănătoare și deosebite, în același timp, scop operaționalizat prin efectuarea de vizite, de colaborări, de schimburi de experiență, ce pun preșcolarii în legătură directă atât cu școlarii cât mai ales cu învățătorul.

Prin implicarea elevilor și preșcolarilor în cadrul acestui proiect educațional, am observat că majoritatea au avut o atitudine pozitivă față de acțiunile inițiate de școală și grădiniță. Copiii au devenit capabili să înțeleagă mai ușor lumea în care trăiesc și să o transforme, să recepteze și să transmită mesaje, exprimându-și gândurile și sentimentele fie prin comunicare verbală, într-un limbaj bogat și nuanțat, fie prin creații plastice. Rezultatul actului creator a devenit astfel, cartea lor de vizită, a școlii/ grădiniței în care învață și chiar a comunității în care locuiesc.

În urma desfășurării proiectului educațional „Copilăria - punte între grădiniță și școală” , am constatat următoarele:

- temele alese permit abordarea interdisciplinară a conținuturilor studiate;
- caracterul interdisciplinar implică mai multe discipline de studiu: cunoașterea mediului, geografie, istorie, limba și literatura română etc. și permite conexiuni noi între ele;
- școala și grădinița devin „scena” tuturor activităților proiectelor și continuă sau inițiază acțiuni care au avut sau vor avea ecou pe plan local/ județean;
- proiectele permit partenerilor educaționali să se cunoască, să comunice și să lucreze împreună cu eficiență. Pe măsură ce acumulăm mai multe informații cu privire la rolul elevilor în cadrul parteneriatelor, dobândim o înțelegere mai completă asupra modului în care școala, familia și comunitatea trebuie să lucreze împreună cu elevii pentru a le spori șansele de succes.
- schimburile de experiență realizate în cadrul parteneriatelor sunt benefice atât pentru cadre didactice, elevi, comunitate, iar entuziasmul cu care se participă la acțiuni dovedește interesul generat și satisfacțiile obținute în egală măsură de fiecare participant în parte;

- între elevi și preșcolari - beneficiarii direcți ai acestor proiecte - se creează o ambianță interactivă și relații de prietenie cu colegii din clase diferite și de la instituții diferite;
- subiectele abordate sunt semnificative pentru experiența elevilor, generatoare de interes și valorifică achizițiile acestora;
- activitățile cu caracter aplicativ desfășurate în grup devin o sursă de cunoaștere, iar în cadrul lor se formează și se dezvoltă capacitatea de a asculta, respectul de sine și de ceilalți, arta de a conlucra pentru atingerea scopurilor propuse;

Orice învățare este eficientă dacă pleacă de la cunoașterea copilului, individualizarea fiind imposibilă fără cunoașterea temeinică a copilului de vârstă școlară mică.

Este normal ca totdeauna să pornim de la „punctele forte” ale elevilor noștri și ale noastre, ca învățători/ educatori, cum ar fi: ce știe elevul, ce poate să facă, ce înclinații are, de ce abilități dispune și pe care le putem valorifica.

Este important să avem în vedere și „punctele slabe” (ce nu știe sau ce nu poate să facă), dar și oportunitățile pe care i le oferă mediul

Aici intervine măiestria cadrului didactic și a școlii de a oferi copiilor programe variate, interesante, care să-i atragă și să le dezvolte inteligența, creativitatea, spontaneitatea, dar și să-i responsabilizeze pentru un viitor mai bun și mai frumos.

➤ BIBLIOGRAFIE

- Marinescu, Paul, Management de proiect, Editura Universității, București, 2007, pag. 6-7.

Copilăria prin ochii noștri

Prof.înv.primar, Stroe Daniela Georgiana

Școala Gimnazială “Sfânta Vineri” Ploiești

„Copiii sunt ca niște flori care înfloresc într-un mod pur și neîntinat, fără să cunoască decât lumina și căldura soarelui.” (Maria Montessori)

Cu toții ne amintim cu nostalgie despre perioada plină de fantezie și culoare a copilăriei , când eram pe rând personaje pline de farmec din poveștile , pe care le ascultam cu multă emoție.Copilăria este perioada jocurilor și a aventurii , în care totul este simplu . Copilăria este nucleul existenței fiecărei persoane. Copilăria este momentul de început al vieții și în fiecare dintre noi rămâne o parte din ea , vârsta fericită , moment la care ne raportăm și pe parcursul vieții încercăm să-l întregim și să-i dăm valoare prin acțiunile și experiențele ulterioare. Pot spune , că fiecare dintre noi am avut experiențe pozitive /negative care au marcat într-un fel sau altul individul. Astfel că , experiențele pozitive din viața unui om în copilărie, permit împlinirea la maturitate , pe când cele negative , cer rezolvare în viitor. Copilăria este un reper fundamental al unui om atunci când acesta devine adult.

Cercetătorii și oamenii de știință , au căutat de- a lungul timpul , au cercetat și s-a stabilit că induvidul are mai multe etape/stadii de dezvoltare a psihicului, privit din mai multe unghiuri – în ce măsură procesul este pe etape , în ce măsură ereditatea influențează și în ce măsură influențează mediul social.

Stadiile de dezvoltare , pe care școala românească de psihologie le consideră sunt : 0-1 an – sugarul , 1-3 ani- copilul mic (prima copilărie), 3-6 ani- preșcolăritatea, 6-11 ani – școlarul mic, 11-14 ani-pubertatea și 14-18 ani -adolescența.

Îmi îndrept atenția asupra factorilor care inflențează dezvoltarea psihică a copilului , factori ce pun amprenta pe dezvoltarea lor. Vorbesc despre ereditate , zestrea nativă , trăsături cunoscute ca „predispoziții native” , însă chiar dacă este asemănătoare la un momentdat , ereditatea condiționează procesul dezvoltării , dar nu este suficient pentru evoluția individului. Interesant este că apare *mediul social* , care se grupează în *mediul imediat* , adică familia , școala și *mediul social* în general , adică societatea cu particularitățile ei. Vorbim aici de *un macro- sistem* și un *micro-sistem* care nu sunt identice, desi funcționează în aceeași direcție și de aici apar diferențe în dezvoltarea diferită a copiilor care , spunem că trăiesc în aceleași medii. Un al treilea factor este educația , care acționează în mod decisiv

asupra copilului. Educația trebuie să asigure adaptarea la cerințele societății, bazându-se pe potențialul copilului.

Din experiența pe care o am la nivel primar, consider că această etapă din viața fiecăruia reprezintă inocență și candoare. Joaca și jocul sunt elemente caracteristice copilăriei și reprezintă modalitatea prin care piticii descoperă lumea încojurătoare. Prin joc copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada inocenței.

Motivul jocului apare în numeroase povești ale marilor scriitori fiecare dintre ei prezentând jocul în viziune proprie. Scriitori precum, Ion Creangă, Mihai Eminescu, Tudor Arghezi, Mark Twain conturează o copilărie fără griji, fericită, în care preocupările erau joaca și jocul. Însă există și alți scriitori, cum ar fi Ionel Teodoreanu, George Coșbuc, George Topârceanu care ne prezintă o copilărie tristă, în care copiilor le sunt arătate greutățile, lipsurile, nevoile, acest lucru fiind traumatizant. Cel mai bun moment prezentat de un adult, este celebra opera Amintiri din copilărie de Ion Creangă unde este ilustrată relația dintre joc și copilărie. Frumusețea stă în lejeritatea cu care un om matur povestește copilăria sa. În fond este vorba despre rolul omului care ne invită în lumea sa pentru a ne arăta farmecul vârstei de aur a omului de pretudindeni.

Noi, ca adulți, trebuie să avem grijă să transmitem tinerelor generații momente din copilăria noastră, să-i învățăm jocurile celebre care nu au sfârșit. Într-o lume agitată și parcă totul este în grabă să ne oprim un pic să retrăim alături de micuții noștri clipe frumoase, să alergăm, să culegem flori, să cântăm, să ne bucurăm. Așa vom ști că picii noștri vor avea o copilărie liniștită, plină de culoare, veselie și aventuri minunate. Copilăria este vârsta frumuseții sufletești. Întotdeauna trebuie să ne aducem aminte de ea și să nu uităm să fim copii.

Bibliografie:

- Psihologia copilului, Mihaela Găișteanu,
- Literatura pentru copii, Mircea Breaz
- Creșterea copilului de la la o zi la 6 ani, Anne Bacus, Teora, 1995
- Terapie de familie, Iolanda Mitrofan, Editura Sper, 2001

STAȚIA DE IMAGINAȚIE

Szabó Enikő
Școala Gimnazială Nr.1 Dobrin

Copilăria reprezintă o perioadă unică și fascinantă din viața fiecărei persoane, caracterizată printr-o percepție distinctă a realității. Este o etapă în care fantezia și imaginația joacă roluri esențiale, contribuind la dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Psihologii Jean Piaget și Lev Vygotsky au subliniat importanța jocului și a creativității în procesul de învățare și dezvoltare a copilului. Piaget a identificat etapele dezvoltării cognitive, evidențiind că copiii folosesc jocul simbolic pentru a-și înțelege lumea, în timp ce Vygotsky a accentuat rolul mediului social și cultural în formarea abilităților cognitive.

Fantezia și imaginația sunt mecanisme prin care copiii explorează și interpretează lumea din jurul lor. Ele permit construirea unor scenarii alternative și dezvoltarea unor soluții inovatoare pentru problemele întâlnite. Aceste abilități sunt esențiale pentru dezvoltarea gândirii critice și a creativității, competențe necesare nu doar în copilărie, ci pe tot parcursul vieții.

Culoarea joacă un rol important în această lume magică, oferind copiilor o multitudine de senzații vizuale variate. Acestea includ culori vibrante și luminoase, precum și combinații neașteptate sau contrastante. Astfel, copiii învață să își dezvolte preferințele cromatice și să se bucure de frumusețea și diversitatea lumii inconjurătoare. Studiile arată că expunerea la culori vibrante și diverse poate stimula activitatea cerebrală, influențând stările emoționale și capacitatea de concentrare. De exemplu, culorile calde precum roșu și galben sunt asociate cu entuziasmul și energia, în timp ce culorile reci, precum albastru și verde, induc sentimente de calm și relaxare.

Fantezia este, de asemenea, o componentă importantă a lumii magice a copilăriei. Copiii își pot imagina o multitudine de situații fantastice și personaje, pe care le pot folosi pentru a-și exprima emoțiile și pentru a-și construi identitatea. Acestea pot cuprinde creaturi fantastice, lumi imaginare sau superputeri, și le permit copiilor să exploreze lumea dintr-un punct de vedere diferit, mai original și mai creativ.

Pentru a ilustra rolul fanteziei, imaginației și culorii în viața copiilor, am realizat un studiu practic cu un grup de 20 de copii cu vârste cuprinse între 5 și 7 ani. Activitățile desfășurate au inclus sesiuni de desen liber, construirea unor povești imaginare și jocuri de rol. Scopul a fost să observăm cum aceste elemente influențează comportamentul și expresivitatea copiilor.

Activitatea 1: Desenul liber

Copiii au fost invitați să deseneze orice își doresc, folosind o varietate de materiale și culori. Rezultatele au arătat că majoritatea copiilor au preferat culorile vibrante și au creat desene complexe, pline de elemente fantastice, cum ar fi castele, dragoni și personaje magice. Acest lucru subliniază nevoia lor de a exprima imaginația și de a construi lumi alternative.

Activitatea 2: Construirea poveștilor imaginare

În cadrul acestei activități, copiii au fost încurajați să creeze povești folosind un set de imagini aleatorii. Fiecare copil a venit cu povești unice, pline de aventuri și creaturi fantastice. Acest exercițiu a demonstrat capacitatea lor de a lega elemente disparate într-o narațiune coerentă, evidențiind rolul esențial al fanteziei în dezvoltarea abilităților lingvistice și narrative.

Activitatea 3: Jocuri de rol

Jocurile de rol au permis copiilor să se transpună în pielea diferitelor personaje, explorând diverse scenarii. Această activitate a favorizat dezvoltarea empatiei și a abilităților sociale, deoarece copiii au trebuit să colaboreze și să negocieze pentru a dezvolta povestea jocului. Observațiile au arătat că, prin intermediul acestor jocuri, copiii își pot exercita capacitatea de a înțelege perspective diferite și de a rezolva conflicte.

Rezultatele acestui studiu practic confirmă importanța fundamentală a fanteziei, imaginației și culorii în dezvoltarea copiilor. Aceste elemente nu doar că îmbogățesc experiențele lor de zi cu zi, dar contribuie semnificativ la formarea abilităților cognitive, emoționale și sociale. Prin încurajarea exprimării libere și a creativității, putem sprijini dezvoltarea unor indivizi inovativi și empatici, capabili să se adapteze și să prospere într-o lume în continuă schimbare.

În concluzie, lumea copilăriei este un univers colorat, plin de fantezie și imaginație, unde totul este posibil. Este un spațiu sacru care ar trebui păstrat viu în inima fiecărui adult, pentru că, așa cum spunea Pablo Picasso, “fiecare copil este un artist. Problema este cum să rămâi artist odată ce crești.”

Bibliografie

- Piaget, J. (1952). *The Origins of Intelligence in Children*. New York: International Universities Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books.
- Eisner, E. W. (2002). *The Arts and the Creation of Mind*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ*. New York: Bantam Books.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GÁL SÁNDOR" CIUCSÂNGEORGIU
Str. PRINCIPALA 558, cod poștal 537040 jud. HARGHITA
Tel.-fax secretariat 0266-331641,
e-mail: sc.galsandor@eduhr.ro galsandorisk@yahoo.com,

Magie la ora de muzică cu cântec și joc pentru copiii din clasele gimnaziale

Szabó József
Școala Gimnazială „Gál Sándor”

Ca profesor de muzică, am o mare responsabilitate de a-i face pe elevii mei să iubească muzica și cântatul, să le ofer experiență muzicală, să cresc oameni fericiți și echilibrați spiritual din ei, să le exploatez talentele și să le sporesc cunoștințele, atât de mult încât, în cele din urmă, ei înșiși simt nevoia să asculte muzică, să o cultive și să transmită posterității interesul și dragostea lor în acest domeniu.

Având în vedere acest lucru, încerc să organizez orele de muzică în așa fel încât, pe lângă stăpânirea părții teoretice, să existe un spațiu amplu pentru activități vesele, jucăușe, prin care elevii să-și poată exprima bucuria și să-și experimenteze nevoia naturală de mișcare și joacă.

Pe lângă efectul lor de dezvoltare a personalității, jocurile muzicale aduc veselie și o atmosferă eliberată clasei.

Potrivit feedbackului, astfel de ocazii afectează pozitiv întreaga zi. În plus, ei pot fi implicați în procesul de învățare chiar și neobservați.

Prin jocuri, ei pot ameliora stresul și tensiunea, se pot exprima, pot învăța să acorde atenție unuia altuia, să renunțe la propria voință și să coopereze.

Mai jos vă prezint jocuri muzicale care au contribuit foarte mult la a-i face pe elevii mei să iubească muzica și cântatul și, pe lângă faptul că le oferă zile magice de școală, le dezvoltă și concentrarea, abilitățile motorii fine, simțul ritmului, competența socială și cognitivă, simțul frumuseții, îi învață stăpânirea de sine, le dezvoltă creativitatea și imaginația
... .

1. Recuperăți ritmul!

Formăm un cerc. Un elev inventează un ritm. Clasa îl repetă. Următorul din rând sună un alt ritm, care se repetă. Jocul continuă până când toată lumea are un rând.

2. Ritmul în sacul de fasole

Ritmul unui cântec cunoscut este bătut cu palme de iepuraș, apoi sacii de fasole sunt pasați unul altuia în cerc în funcție de ritmul exersat. În tot acest timp se cântă împreună cântecul. Repetiția se poate face în moduri diferite, de exemplu băieții cântă o secțiune, apoi fetele cântă o altă secțiune.

3. Sacul cu fasole în două rânduri

Formăm un cerc exterior și unul interior. Cercul exterior pasează sacul de fasole într-o direcție, iar cercul interior în cealaltă direcție, în funcție de ritmul cântecului. Pentru a doua parte a cântecului, pasele sacului de fasole în ambele cercuri își schimbă direcția, cel care l-a pasat în stânga îl pasează în dreapta și viceversa.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GÁL SÁNDOR" CIUCSÂNGEORGIU

Str. PRINCIPALA 558, cod poștal 537040 jud. HARGHITA

Tel.-fax secretariat 0266-331641,

e-mail: sc.galsandor@eduhr.ro galsandorisk@yahoo.com,

4. Ostinato cu ritmul corpului

Poate fi folosit pentru un cântec nou sau pentru un cântec cunoscut. Se aplică un ostinato diferit pe ritmul cântecului.

De ex. (Ta, Ta...) ritm constant = săritură cu mâna stângă și dreaptă

(Tá ti-ti-ti...) 1 bătaie pe coapsă, 2 bătăi cu palma pe piept

5. Ritm corporal improvizat

Pe ritmul unui cântec cunoscut, elevii folosesc un ostinato inventat de ei înșiși.

6. Instrument ritmic ritmic în muzică

Repetăm un cântec cunoscut. Fiecare elev alege un instrument ritmic care surprinde cel mai bine starea de spirit a cântecului. Ei pot alege un triunghi, o baghetă ritmică, un băț de ritm, un zornăitor, o alamă, un clopot, o tobă...

Ritmul pe care doresc să îl folosească poate fi ales de ei înșiși sau de către profesor. Jocul muzical poate fi jucat în mai multe variante. De exemplu, ei pot cânta la un instrument diferit pentru fiecare secțiune sau pot cânta la mai multe instrumente în cadrul unei secțiuni, în funcție de tema cântecului. Improvizația este, de asemenea, o opțiune.

Kék i - bo - lya, hó - vi - rág, esu - pa ta - vasz a vi - lág.

Szür - ke ve - réb. sár - ga begy, a ta - vasz meg - ér - ke - zett.

9 Me - leg, tán - cos már - ci - us, éb - re - de - zik a ci - cus.

Kék i - bo - lya, hó - vi - rág, esu - pa ö - röm a vi - lág.

7. Paharul magic

Elevii toarnă mai puțină sau mai multă apă în paharele aduse de acasă, apoi bat în margini sau în pereți cu un băț de lemn sau cu un creion, apoi le aliniază în ordinea înălțimii și cântă propria melodie.

8. Instrument „Pahar” pentru acompaniament

Elevii acompaniază un cântec cunoscut cântând la un instrument de sticlă. Ei își folosesc degetele umede pe marginile paharelor în timp ce cântă paharul. Ei netezesc paharele în cerc pentru a forma un instrument, care oferă un acompaniament minunat pentru cântec.

Bort i-szom én, nem vi-zet, az vi-dá-mít en-ge-met.
Vi-zet i-gyék már a ló, mert az a ló-nak va-ló.

9. Clopoțele jucăușe

Clopoțelele pot fi folosite pentru un cântec cunoscut sau pentru un cântec nou. Profesorul face partituri colorate pe ritmul și melodia cântecului, pe care elevii le acompaniază cu clopotele.

10. Ritm în sac

Într-o pungă de pânză decupată din carton se află diferite valori ritmice și semne de pauză. Elevii trebuie să le aranjeze în funcție de reperele ritmice pe care le-au învățat.

11. Pianul viu

Clasa este împărțită în 3 grupe. Fiecare grup va fi reprezentat de un elev care va întruchipa un sunet, de exemplu la-so-mi, mi-re-do sau so-mi-do. Dirijorul indică „sunetele” care sunt emise, unul după altul. Grupul al cărui reprezentant nu greșește primește un punct.

12. Ce auzi?

Elevii ascultă o versiune muzicală a unui cântec sau a unei piese muzicale cunoscute. Pe masă se află imagini ale diferitelor instrumente. Elevii sunt rugați să aranjeze imaginile instrumentelor în ordinea sunetului lor. Într-o a doua rundă de dificultate, pot fi plasate semne dinamice.

13. Instrumentul meu

Demonstrație și aplicare a instrumentelor realizate din materiale reciclate.

(Tá ti-ti-ti...) 1 bătaie pe coapsă, 2 bătăi cu palma pe piept

Bibliografie

- Karp Ágnes (2006): Ignác, mit látsz?, Zenei játékok. Editura HOPPÁ! Könyvkiadó, Marosvásárhely
- Tornyai Péter (2023): Szakácskönyv. Receptek (darabok, gyakorlatok, játékok) zenélő gyerekeknek. A „Hangok mindenhol laknak” sorozat része. Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Culoare, fantezie și imaginație

Prof. înv. primar Szekely Szabina

Liceul Teoretic „SAMUIL MICU”

Introducere:

Copilăria este o perioadă unică și fascinantă în viața fiecăruia, caracterizată printr-o bogată lume interioară plină de culoare, fantezie și imaginație.

Este acea etapă în care limitele realității se estompează, iar creativitatea și inventivitatea copiilor își găsesc expresia în cele mai neașteptate moduri.

Scopul acestui referat este de a explora aspectele fundamentale ale lumii magice a copilăriei, subliniind importanța culorilor, fanteziei și imaginației în dezvoltarea emoțională și cognitivă a copiilor.

1.) Culoarea și dezvoltarea emoțională

Culoarea joacă un rol esențial în viața copiilor, influențându-le stările emoționale și comportamentul. Studiile arată că culorile vii și saturate pot stimula creativitatea și pot induce sentimente de bucurie și entuziasm. De exemplu, roșul poate stimula energia, în timp ce albastrul poate avea un efect calmant. Astfel, utilizarea culorilor în mediul în care copiii își petrec timpul poate avea un impact semnificativ asupra dezvoltării lor emoționale.

2.) Fantezia ca Instrument de Învățare

Fantezia este o componentă esențială a copilăriei, oferind copiilor posibilitatea de a explora lumi imaginare și de a dezvolta gândirea abstractă. Prin jocurile de rol și poveștile inventate, copiii își exersează abilitățile de rezolvare a problemelor și își dezvoltă empatia. De exemplu, prin jocul de-a doctorul, un copil învață despre îngrijire și responsabilitate.

3.) Imaginația și Creativitatea

Imaginația este un motor al creativității, permițând copiilor să creeze lumi noi și să găsească soluții originale la probleme. Activitățile care stimulează imaginația, cum ar fi desenul, construcțiile sau povestirile, sunt esențiale pentru dezvoltarea cognitivă a copiilor, evidențiind modul în care aceștia folosesc obiectele pentru a reprezenta altceva.

Pentru a ilustra cum pot fi integrate culoarea, fantezia și imaginația în activitățile zilnice ale copiilor, voi descrie un proiect practic desfășurat la clasa pregătitoare.

Proiect: „Lumea culorilor vii”

1. Obiective:

- Să stimuleze creativitatea și imaginația copiilor.
- Să le ofere înțelegere a importanței culorilor și a modului în care acestea le pot influența starea de spirit.

2. Activități:

- **Atelier de pictură:** copiii au fost încurajați să picteze ceea ce își imaginează că arată o lume magică. Au fost puse la dispoziție culori vibrante și diverse materiale artistice.
- **Povestiri fascinante:** fiecare copil a inventat o poveste în care personajele principale erau ființe fantastice trăind într-o lume colorată. Aceștia au fost încurajați să-și deseneze poveștile și să le prezinte colegilor.
- **Jocuri de rol:** copiii au participat la jocuri de rol în care trebuiau să-și imagineze că sunt personaje din poveștile create de ei, explorând astfel în profunzime aspectele emoționale și creative ale fanteziei.

3. Rezultate:

- Copiii au demonstrat o creștere semnificativă a creativității și a abilităților de povestire.
- Atmosfera din clasă a devenit mai vibrantă și mai energizantă, reflectând influența pozitivă a culorilor.
- Fiecare copil a învățat să-și exprime emoțiile și gândurile într-un mod creativ, contribuind astfel la dezvoltarea lor emoțională și socială.

Concluzii

Lumea magică a copilăriei, plină de culoare, fantezie și imaginație, este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Integrarea acestor elemente în activitățile zilnice nu doar că stimulează creativitatea, dar contribuie și la dezvoltarea emoțională și socială.

Proiectul desfășurat la clasa pregătitoare a demonstrat cât de importantă este crearea unui mediu care să susțină și să încurajeze explorarea imaginativă a copiilor.

În concluzie, educarea copiilor prin intermediul culorilor și fanteziei este o investiție valoroasă în viitorul lor.

Bibliografie:

1. Piaget, J. „Nașterea inteligenței la copil” , Editura Didactică și Pedagogică, 1973, București
2. Vygotsky, L. S. „Imaginație și creativitate în copilărie”, Editura Didactică și Pedagogică, 1971, București
3. Gardner, H. „Mintea nouă: De ce va fi educația creativă esențială în secolul 21”, Editura Sigma, 2006, București

PROIECT DE LECȚIE

DATA: 24.05.2024

UNITATEA: Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

CLASA: a III-a E

PROPUNĂTOR: Tanasă Maria-Cristina

ARIA CURRICULARĂ: Om și societate

DISCIPLINA: Educație civică

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Raporturile noastre cu ceilalți oameni

SUBIECTUL: *Grupul de prieteni și relațiile dintre membrii acestuia*

TIPUL LECȚIEI: comunicare și însușire de noi cunoștințe

DISCIPLINE INTEGRATE: *Limba și literatura română*

Muzică și mișcare

Arte vizuale și abilități practice

DURATA: 50 min

SCOPUL: ⚙️ Cunoașterea și utilizarea limbajului din sfera valorilor civice; dezvoltarea unor comportamente relaționale privind constituirea grupurilor sociale;
⚙️ Manifestarea unor atitudini favorabile luării deciziilor și exprimării opiniilor personale în ceea ce privește activitatea grupurilor din care fac parte.

COMPETENȚE SPECIFICE:

Educație civică:

- 1.3. Explorarea grupurilor mici și a regulilor grupului;
- 2.3. Explorarea unor relații existente între oameni în cadrul grupului;
- 3.1. Relaționarea pozitivă, în grupuri mici, pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru;

Limba și literatura română

- 1.1. Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil;
- 3.3. Formularea unei păreri despre o povestire/personajele acesteia

Muzică și mișcare

- 2.1 Cântarea individuală sau în grup, asociind mișcarea sugerată de text și de ritm;

Arte vizuale și abilități practice

- 2.1. Utilizarea în contexte variate a materialelor în funcție de proprietăți ale acestora și de tehnici de lucru adecvate.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O₁: să definească noțiunea de grup și de prieteni;
- O₂: să își exprime opinia despre comportamentele manifestate de personajele din textul dat;
- O₃: să precizeze regulile de comportament în cadrul grupului de prieteni;
- O₄: să identifice comportamentele pozitive specifice relației de prietenie;
- O₅: să refacă proverbele despre prietenie așezând în ordine cuvintele date;

O₆: să intoneze cântecul însoțit de mișcări .

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, brainstorming, ciorchinele simplu, jocul didactic, rebus didactic, aprecierea verbală și scrisă, cubul, problematizarea;

Mijloace de învățământ: cub, fișe de lucru, planșe, jetoane, carioci, plicuri colorate, hârtie colorată ;

Moduri de organizare: frontal, individual, pe grupe.

BIBLIOGRAFIE

*Adina Grigore, Maria-Daniela Niță- *Educație civică- manual pentru clasa a III-a*, Editura Ars Libri, București, 2021;

**Programe școlare pentru învățământul primar, cls. a III-a*, Ministerul Educației Naționale, București, 2014;

*Loredana Bevzan, Tatiana Vîntur, *Consiliere și orientare, Ghid pentru învățători*, Editura „George Tofan, Suceava, 2007;

* Tudora Pițilă, Cleopatra Mihăilescu, *Educație civică-caiet de lucru, clasa a III-a*, Editura ArtKlett, 2017

Nr. crt.	Secvențele lecției	Obiective operaționale	Conținutul instructiv-educativ și demersul didactic	Elemente de strategie didactică			Evaluare
				Metode	Mijloace didactice	Mod de organizare	
1.	Moment organizatoric 1'		▪Se creează condițiile optime pentru buna desfășurare a lecției (climat psihoafectiv, materiale didactice).	Instructajul	Materiale necesare lecției	frontal	Capacitatea de a-și pregăti cele necesare pentru lecție
2.	Reactualizarea cunoștințelor anterioare 5'	O1	▪ <i>Joc didactic-„Mingea magică”</i> -fiecare elev așezat în cerc va spune colegului din dreapta un hobby al său și îi va da o minge. Li se va explica elevilor că este foarte important ca fiecare să aibă propriile pasiuni, uneori comune cu ale altora, altele diferite, pentru că sunt diferiți. -Pe baza unui rebus vom reactualiza informațiile studiate despre grupul familial și vom repeta regulile și relațiile din cadrul grupurilor învățate.	Conversația Exercițiul Jocul didactic Rebus	Minge Planșe Foi flipchart	frontal frontal	Capacitatea de exprimare a ideilor proprii Capacitatea de a descrie grupurile învățate
3.	Captarea atenției 3'	O4	❖ Se prezintă portretele care ilustrează pe doi scriitori: <i>Mihai Eminescu</i> și <i>Ion Creangă</i> . ❖ Se solicită informații despre relația celor doi.	Conversația	Portretele lui Mihai Eminescu și Ion Creangă	frontal	Capacitatea de a-i identifica pe cei doi mari scriitori români prieteni
4.	Anunțarea		▪Astăzi, la ora de educație civică vom			frontal	Capacitatea de a

	temei și a obiectivelor 1 '		<p>învăța despre grupul de prieteni, titlul activității va fi „Prietenia -floare rară”, până la sfârșitul orei veți reuși: <i>să conturați principalele trăsături pe care le deține un prieten; să diferențiați comportamentele care susțin relațiile de prietenie de cele care afectează negativ relația de prietenie.</i></p> <p>▪Voi scrie data și titlul pe tablă</p>	Expunerea			recepta un mesaj oral
				Exercițiul	-caietul		
5.	Dirijarea învățării 25 '	O2	<p>-Voi cere elevilor să analizeze textul, din manual, pag. 66 .</p> <p>-Se poartă o conversație pe baza textului, pentru a deduce importanța prieteniei în viața noastră.</p> <p>Voi aplica metoda cubului:</p> <p>-Elevii împărțiți în 6 grupe, vor extrage numele grupei, dintr-un bol, dar se va stabili și sarcina de pe fața cubului pe care o va primi fiecare.</p>	Conversația Explicația	Manual Fișe de culori diferite	Frontal	Capacitatea de a-și exprima opinia față de personajele dintr-un text
		O3	<p>Grupa 1.Descrie- se completează un ciocline. Ce relații se stabilesc în cadrul grupului de prieteni?</p> <p>Grupa 2 Compară Prieten: bun ca dulce ca frumos ca</p>	Metoda cubului	Cub	Pe grupe	Capacitatea de a recunoaște relațiile din cadrul grupului de prieteni
				Conversația Metoda cubului		Pe grupe	Capacitatea de a completa spații lacunare cu informații potrivite

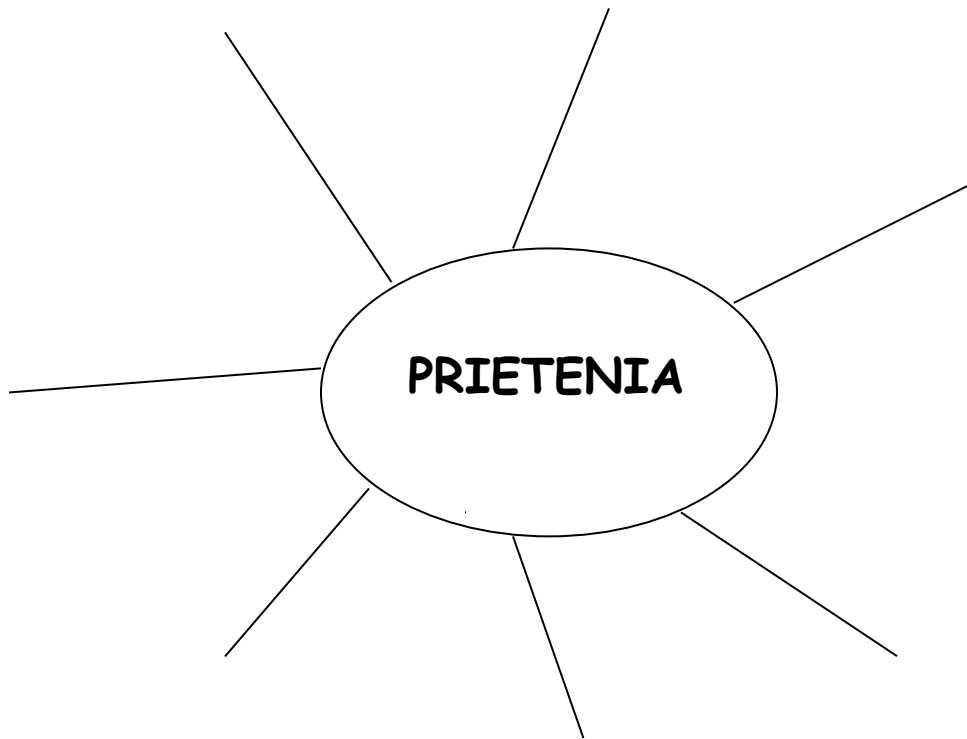
		<p>blând ca</p> <p>harnic ca</p> <p>drăguț ca</p> <p>Grupa 3 <u>Analizează</u> Spune prieteni din cărțile citite de voi în ultima perioadă. Se selectează dintre operele literare avute la dispoziție 4 cărți și se găsesc personaje prietene.</p> <p>Grupa 4 <u>Asociază</u> Completează 4 proverbe punând în ordine cuvintele amestecate.</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ cunoaște, nevoie, la, se, Prietenul, adevărat ❖ greu, prieten, este, găsit, Un, bun, de ❖ fără, Omul, stânga, ca, e, prieteni, fără, dreapta. ❖ sigur, îl, cunoști, Prietenul, împrejurări, în, nesigure. <ul style="list-style-type: none"> - Se vor citi și alte proverbe despre prietenie scrise pe planșe în clasă. <p>Grupa 5 <u>Aplică</u> Cum aș vrea să fie prietenul meu? - membrii grupului vor scrie pe o foaie A3, calități ale prietenului lor, sub forma unui tabel.</p> <p>Grupa 6 <u>Argumentează</u> Cum putem păstra o relație de prietenie? Grupa va alege dintre regulile de scrise pe flori, doar pe cele adevărate și le va pune într-un copac. Fiecare grupă desemnează un lider care</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Foi A3 Carioci</p> <p>Cărți</p> <p>Planșă</p> <p>Planșă</p> <p>Planșă cu un copac</p>	<p>Pe grupe</p>	<p>Capacitatea de a selecta grupuri de prieteni din lecturile citite</p> <p>Capacitatea de a completa proverbele</p> <p>Capacitatea de a identifica calitățile unui prieten</p> <p>Capacitatea de a alege regulile potrivite într-un grup de prieteni</p>
--	--	---	-------------------------------------	--	-----------------	---

			<p>citește rezolvarea. Câștigă grupa care a rezolvat corect.</p> <p>- Se notează pe caiet schema lecției</p>		Caiet		
6.	Obținerea performanței 10 '	O4	<p>-Alte tipuri de prietenii decât cea între copii de vârste apropiate.</p> <p>Când avem nevoie de un prieten?</p> <p>Cât durerază o prietenie?</p> <p>-Elevii vor realiza câte un cvintet, pornind de la cuvântul prieten.</p>	<p>-exercițiul</p> <p>-cvintetul</p>	<p>-fișe individuale</p>	<p>-frontal</p> <p>-individual</p>	Capacitatea de a completa cvintetul cu o serie de cuvinte potrivite conform regulilor stabilite
7.	Asigurarea retenției și a transferului 4 '	O3 O6	<p>-Pe o bandă colorată elevii vor scrie ce este mai important pentru ei în relația de prietenie, apoi le vor pune laolaltă formând un „<i>Lanț al prieteniei</i>”.</p> <p>-Se cântă cântecul „<i>Prietenie</i>”.</p>	-exercițiul	<p>-hârtie colorată</p> <p>-carioci</p>	<p>-individual</p> <p>-în grup</p>	<p>Capacitatea de a realiza o brățară a prieteniei</p> <p>Capacitatea de a cânta în colectiv</p>
7.	Încheierea activității 1 '		<p>▪ Se dă tema pentru acasă să deseneze portretul celui mai bun prieten.</p> <p>Se fac aprecieri și sunt felicitați elevii care s-au remarcat.</p> <p>Elevii vor primi recompense.</p>		-caiet	Frontal	Capacitatea de a recepta un mesaj oral

ANEXA NR. 1

Descrie

CIORCHINELE-RELAȚII DINTR-O PRIETENIE

Jetoane care trebuie alese:

TOLERANȚĂ

COOPERARE

AFECTIUNE

CINSTE

ÎNCREDERE

MINCIUNĂ

RESPECT

CONFLICTE

ÎNȚELEGERE

INDIFERENȚĂ

CONCURENȚĂ

INVIDIE

ANEXA NR. 2

Compară

PRIETEN:

- *bun* ca
- *dulce* ca
- *frumos* ca
- *blând* ca
- *harnic* ca
- *drăguț* ca

ANEXA NR. 3

Analizează

PRIETENIA ÎN LITERATURĂ

Text literar	1	2	3	4
Personaje prietene				

ANEXA NR. 4

Asociază

Completează cele **4 proverbe** punând în ordine cuvintele amestecate.

- ❖ cunoaște, nevoie, la, se, Prietenul, adevărat

- ❖ greu, prieten, este, găsit, Un, bun, de

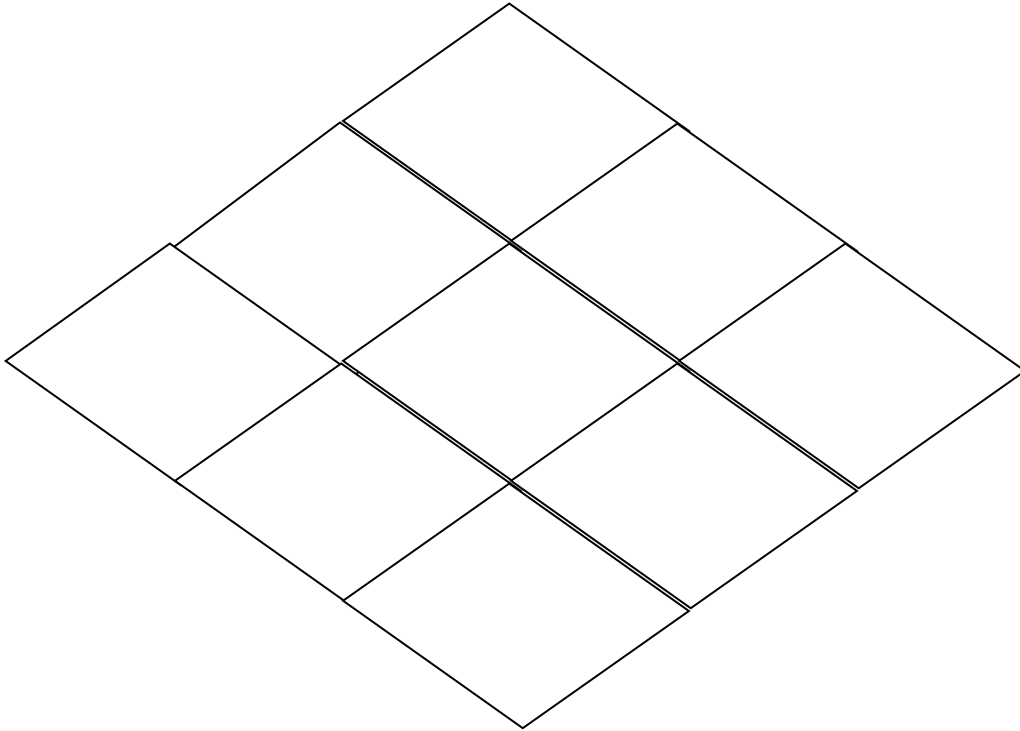
- ❖ fără, Omul, stânga, ca, e, prieteni, fără, dreapta.

- ❖ sigur, îl, cunoști, Prietenul, împrejurări, în, nesigure.

ANEXA NR. 5

Aplică

CUM AI VREA SA FIE PRIETENUL TAU?

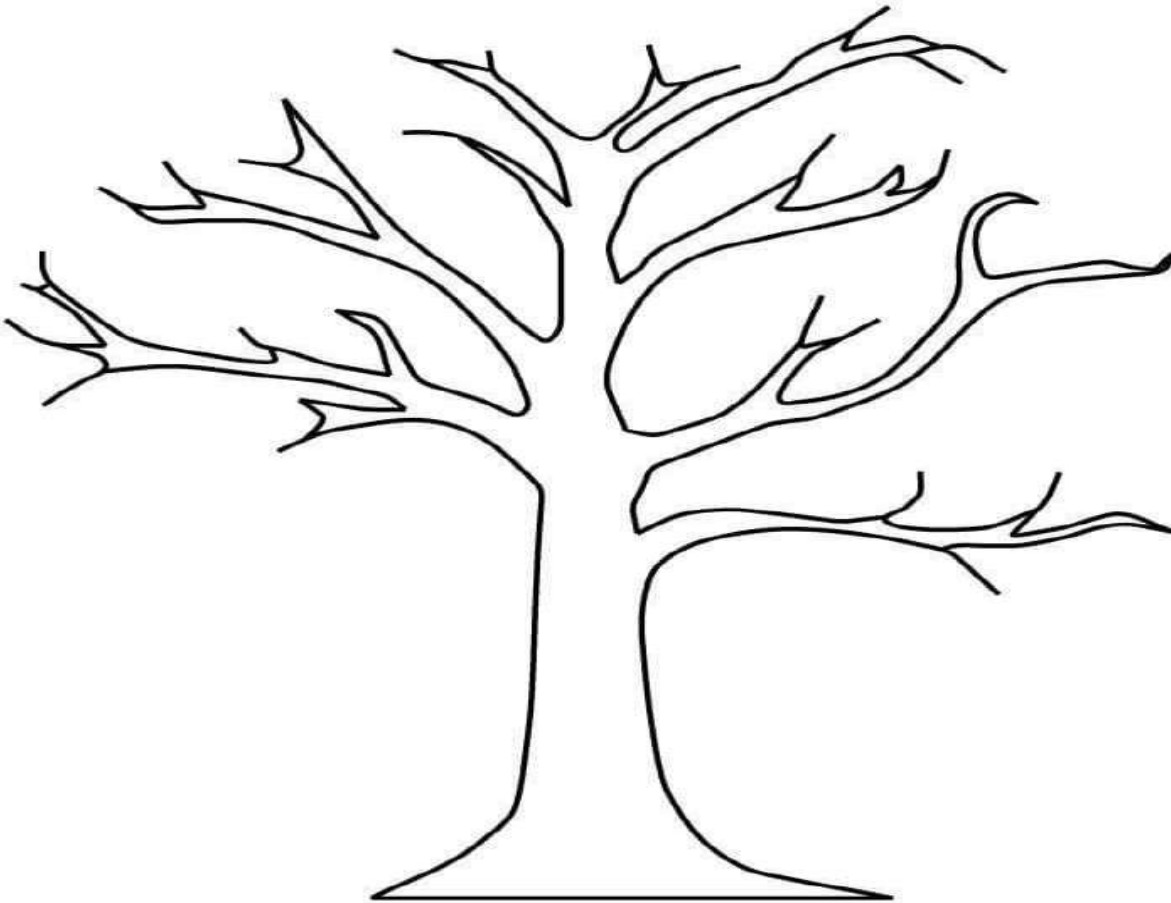

ANEXA NR. 6

Argumentează

CUM PUTEM PĂSTRA O RELAȚIE DE PRIETENIE? (REGULI)

Selectați dintre florile primite pe acelea care au înscris mesaje care ajută la păstrarea unei relații de prietenie și așezați-le în copac.

Îl jignim
pe
prietenul
nostru.

Mă
încurajează.

Îmi
respectă
părerile.

Râd de
nereușitele
prietenului
meu.

Nu
mințim.

Păstrăm
un secret.

Împărțim
unele
lucruri.

Ajutăm la
nevoie.

Ne pasă de
sentimentele
celorlalți.

Ne
respectăm
reciproc.

Îl îndemn
pe prietenul
meu să facă
bine.

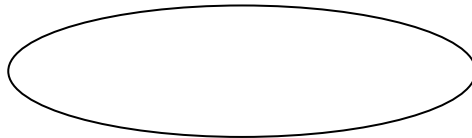
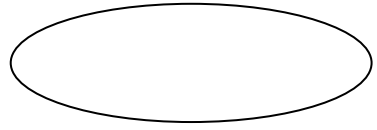
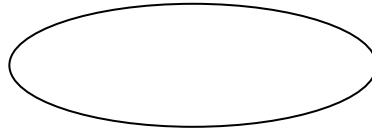
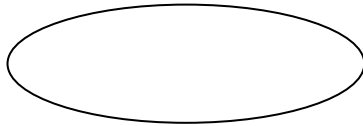
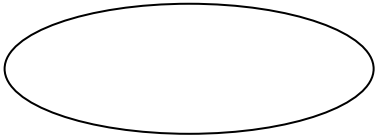
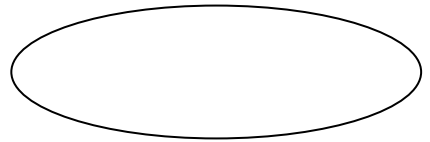
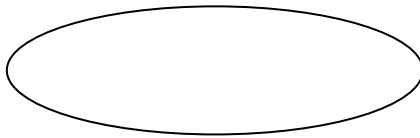
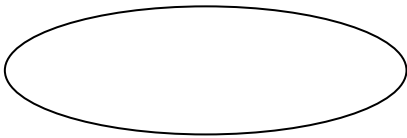
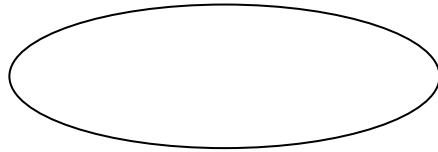
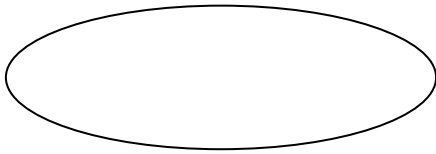
Îmi impun
cu forța
părerile
proprii.

Îmi laudă
toate
nebuniile.

ANEXA NR. 7

CVINTET

PRIETEN

- 1.Încă un băiat în familie este meu.
- 2.Soțul mamei este..... .
- 3.Cea care mi-a dat viață este
- 4.Mama mamei mele este
- 5.Tatăl tatălui meu e
- 6.Sentimentul care unește membrii unei familii
- 7.Încă o fată în familie este mea.

JOCUL ȘI LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

*Prof.înv.preșc. Tătaru Gheorghîța
G.P.P "Brotăcel", Modelu, Jud. Călărași*

Copilăria este o perioadă magică și fascinantă, în care fiecare zi este plină de descoperiri, aventuri și momente de neuitat. Această perioadă a vieții este caracterizată de culori vibrante, fantezie bogată și o imaginație fără limite. Toate aceste elemente contribuie la dezvoltarea emoțională, socială și cognitivă a copiilor, ajutându-i să devină adulți creativi și echilibrați.

Culorile joacă un rol esențial în copilărie, influențând starea de spirit și modul în care copiii percep lumea. În copilărie, culorile sunt mai intense și mai vii, reflectând bucuria și energia acestei perioade. Jocurile de colorat, desenele și picturile sunt activități preferate ale copiilor, prin care aceștia își exprimă emoțiile și își dezvoltă creativitatea. Roșu simbolizează energia, pasiunea și entuziasmul. Galben reprezintă fericirea, optimismul și căldura. Albastru transmite liniște, siguranță și stabilitate. Verde simbolizează natura, creșterea și armonia.

Fantezia este un element definitoriu al copilăriei, permițând copiilor să evadeze într-un tărâm al poveștilor și viselor. În această lume magică, limitele realității sunt inexistente, iar copiii pot fi orice își doresc. Poveștile, basmele și jocurile de rol sunt modalități prin care copiii explorează și înțeleg lumea din jurul lor. Prin intermediul poveștilor, copiii învață despre valori morale, curaj, prietenie și dragoste. Aceste narațiuni le oferă lecții de viață valoroase și îi ajută să înțeleagă mai bine diferite situații și emoții. În jocurile de rol, copiii își asumă diverse identități și scenarii, dezvoltându-și astfel abilitățile sociale și empatică. Aceasta le permite să experimenteze diverse perspective și să învețe cum să interacționeze cu ceilalți.

Imaginația este o componentă esențială a copilăriei și motorul principal al creativității. Copiii au capacitatea de a transforma cele mai simple obiecte în elemente ale unor lumi fantastice. Această capacitate de a imagina și de a crea este crucială pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Jocurile în care copiii își folosesc imaginația pentru a crea scenarii și personaje contribuie la dezvoltarea lor intelectuală și emoțională. Aceste jocuri stimulează gândirea creativă și abilitatea de a rezolva probleme.

Prin inventarea propriilor povești, copiii își dezvoltă abilitățile de narare și exprimare, învățând să structureze idei și să comunice eficient. Joaca este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin joacă, copiii își dezvoltă abilități sociale, fizice și cognitive, învățând totodată să-și gestioneze emoțiile și să colaboreze cu ceilalți. Jocurile de echipă, construcțiile și activitățile creative sunt doar câteva exemple de moduri prin care copiii învață și cresc. Jocurile de echipă, acestea dezvoltă abilitățile de cooperare și comunicare, învățându-i pe copii să lucreze împreună pentru a atinge un scop comun.

Activitățile precum desenul, pictura, modelajul și alte activități creative stimulează imaginația și contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine. Jocul este limbajul copilului la vârste fragede, este un mod prin care ei exprimă liber și sincer ceea ce gândesc, este iubire și modul în care ei înțeleg și descoperă lumea. Fie că aparținem generației cu cheia de gât sau generației Z, toți ne-am exprimat prin joc.

Copilul nu are nevoie de camere întregi de jucării ca să se poată juca sau învăța, pentru că lumea celor mici este cea a jocului simplu. Copilul are nevoie de jocuri mici și simple, de interacțiune, conectare și libertatea de a alege și crea. În joc, indiferent de ce natură ar fi, copilul are nevoie de limite, impuse cu drag și empatie, acestea făcându-l să se simtă în siguranță.

Jocul este un liant între cei mici și lumea exterioară, între ei și părinți. Prin joc putem afla ce îi supără, ce își doresc, ce le place și ce nu, pentru că jocul este cel mai ușor limbaj de exprimat emoțiile. Jocul acela simplu căruia noi adulții uneori nu-i dăm importanță, pe ei îi amuză, îi face fericiți și îi detensionează.

Din păcate foarte muți copii abandonează complet jocurile tradiționale pentru a se juca pe diferite console sau dispozitive. Jocurile copilăriei au distrat generații la rând dezvoltând abilitățile

sociale, creativitatea, imaginația, spiritul de competiție, prietenia și au fost benefice pentru sănătate deoarece presupuneau în același timp și activitate fizică.

Jocul este mișcare, explorare, comunicare, socializare, observație și imitație, exercițiu, învățare și, mai ales, plăcere. Esența jocului implică reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală.

Jocul alături de învățare, muncă și creație este una dintre activitățile umane fundamentale. De aceea, haideți să ne jucăm împreună cu copiii, să-i ajutăm să înțeleagă lumea, să o exploreze mai ușor, să le oferim șansa de a se cunoaște și de a-și cunoaște limitele, pentru a-i îndrepta, cu pași mici spre o viață de adult încununată de succes!

Jocul este elementul care face ca trecerea de la grădiniță la școală să nu fie percepută de ființa umană ca un "șoc" ci ca o continuare firească a activităților desfășurate în cadrul grădiniței numai cu un grad de dificultate mai ridicat. Este suficient să privim copiii în timpul jocului pentru a ne face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, mai puțin activi.

Copilăria trebuie trăită intens cu joc și voie bună, acel copil care nu se joacă rămâne sărac din punct de vedere cognitiv, afectiv, al întregii dezvoltări a personalității.

Lumea magică a copilăriei, plină de culoare, fantezie și imaginație, este o perioadă esențială în dezvoltarea fiecărui individ. Această perioadă de viață, caracterizată de explorare și descoperire, oferă copiilor instrumentele necesare pentru a deveni adulți creativi și empatici. Sprijinirea și încurajarea acestor elemente magice în copilărie sunt esențiale pentru a asigura o dezvoltare armonioasă și echilibrată, care va influența pozitiv întregul parcurs al vieții adultului de mai târziu.

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm”
(George Bernard Shaw)

BIBLIOGRAFIE:

- Moldovanu, I.; Culea, L., Cartea mare a jocurilor, CIDDC, Chișinău, 2002;
- Kari Killen, “Copilăria durează generații la rând”, Editura First, Timișoara, 2003.
- Vincent, R., „Cunoașterea copilului”, E.D.P., București, 1972

LECTURA, LUMEA MAGICĂ DIN COPILĂRIE

Prof. învă. primar, TECSI ANA-MARIA

Școala reprezintă o mare diversitate culturală, într-un continuu proces de integrare realizat prin dialog și încredere. În mediul școlar, procesul de integrare se bazează pe introducerea experienței culturale a noului venit în experiența comună a clasei, clasa remodelându-se în consens cu noul venit. Așa cum educația poate avea un caracter intercultural, la fel de bine și lectura se poate baza pe o armonizare interculturală, punând accent pe procesul de comunicare interculturală. Comunicarea interculturală se bazează pe stabilitate și schimbare, fiind un schimb între persoane sau grupuri care fac parte din culturi diferite. Ca elevii noștri să ia contact cu lectura interculturală, trebuie să posede o „capacitate de interculturalitate” care este rezultatul unui intens proces de învățare. Trebuie să educăm copiii să-și lărgescă capacitatea de percepție pentru tot ceea ce este străin, să-i învățăm să accepte pe alții ca fiind altceva, dar tot atât de bun. Într-o activitate de lectură interculturală, fiecare membru trebuie să-și cunoască nucleul propriei culturi, cunoașterea complexului cultural realizând structurarea și utilizarea complexelor interculturale dintre culturi.

Chiar dacă trăim într-o societate tot mai mult stăpânită de calculator, internet și alte mijloace de transmitere a informației pe căi rapide, lectura rămâne totuși mijlocul prin care oamenii își pot completa cultura singuri, fără niciun ajutor. Lectura cărții rămâne, pentru fiecare dintre noi, metodă principală de studiu și de cultivare continuă, cultivarea limbii fiind obiectivul esențial de înzestrare a elevului cu o cultură comunicațională și literară de bază.

Cititul este considerat unul dintre cele mai de preț instrumente ale activității intelectuale. „Copilul, scria George Călinescu, se naște curios de lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura îi satisface această pornire, îl încântă... Ca să fie opere de artă, scrierile pentru copii și tineret trebuie să intereseze și pe oamenii maturi și instruiți. A ieși din lecturi cu stimă sporită pentru om, acesta e secretul marilor literaturi pentru tineret”. Pentru a fi „gustată” de elevi, lectura trebuie să îndeplinească anumite cerințe: trebuie să fie „fidelă” textului, să fie „adecvată și adaptată”, să fie „logică, expresivă și emoțională”. Ca lectura să reușească, profesorul trebuie să cunoască caracteristicile esențiale ale textului, respectând faptul că fiecare operă are o vibrație proprie, subliniind mijloacele artistice cu ajutorul tonului, al pauzelor, al accentuării unor cuvinte.

Profesorul trebuie să urmărească atât propria lectură cât și lectura elevilor, el fiind obligat să fie un model pentru cititorii pasionați. Profesorul trebuie să fie la curent cu toate exegezele referitoare la arta cititului, să facă diferență între cititul științific, cititul retoric și cititul literar, între lectura hipologografică și cea hiperlogografică. Numai lecturând corect, elevul poate să-și pună el însuși probleme, poate cerceta unele fapte ce pot fi utilizate în situații noi.

Pentru a ajunge la cititul literar și la lectura hiperlogografică, elevul trece prin mai multe tipuri de lectură: lectura liniară, receptivă, literară, informativă, exploratorie, de cercetare, rapidă. Lectura unui text trebuie să fie corectă, fluentă, conștientă, expresivă, dar și critică fiind însoțită de analiză, comparație și evaluare, elevul putând lectura în trei feluri: lent, normal și rapid.

Îndrumând elevii la lectură, profesorul poate urmări creșterea dorinței elevilor de a deschide și de a citi cărți, conștientizarea rolului lecturii pentru dezvoltarea exprimării libere, dezvoltarea simțului estetic prin lectură, dezvoltarea cultului pentru valori, îmbogățirea cunoștințelor cu privire la viața și opera scriitorilor, stimularea imaginației și a creativității verbale, educarea atitudinii de a intra în relație cu ceilalți, stimularea spiritului de colaborare și de competiție al elevilor.

Ca lectura elevilor mei să devină o obișnuință, ca scriitorii să devină prezențe grăitoare adevărate, vii, pentru a fi cunoscuți și îndrăgiți de elevi, iar elevii să nu mai citească din obligație am dirijat și controlat atât lectura din interiorul, cât și din exteriorul clasei. Am planificat, organizat și desfășurat activități diverse ce au avut ca scop cultivarea gustului pentru lectură, încurajând apropierea autentică a elevilor de carte. Am organizat vizite la biblioteca școlară, am realizat chiar o minibibliotecă a clasei unde fișele de împrumut au fost completate de bibliotecarul clasei. Deoarece lectura continuă modelează personalitatea, am recomandat elevilor lecturile potrivite vârstei, lecturi ce sunt cu adevărat instructive și educative. Am apelat la programa școlară, de unde am selectat scriitori și opere plăcute pentru elevi, organizând concursuri „Ce ne place să citim”, „Colțul cititorului”. Am apelat la povestiri, nuvele și romane care prezintă adevărate modele de viață, o împletire a personajelor pozitive și negative, elevul având posibilitatea să gândească singur, să învețe ceva din aceste lecturi. Am realizat dramatizări, joc de rol și mimă, elevii putând să intre în pielea personajului preferat.

Pentru a dezvolta imaginația, creativitatea, puterea de motivare și de argumentare a unor valori estetice, am propus activități de creație cerând elevilor să realizeze coperta unei cărți, lucrări plastice reprezentând personaje preferate, dar și crearea unor teme cu temă impusă sau la alegere. Ca lectura să fie o modalitate de armonizare interculturală am solicitat elevilor

să găsească informații despre prozatorii străini preferați, să le găsească un corespondent între prozatorii români și să realizeze o paralelă între activitatea literară a unui prozator român și a unui prozator străin. În cadrul acestor activități, am organizat concursul „Excursii literare imaginare”.

Pentru a transforma elevul într-un cititor pasionat de lectură, profesorul trebuie să se implice continuu. Treptat, îl apropie pe tânăr de opera literară, încurajându-l în formularea de opinii argumentate, prin exerciții cu conținut creativ. Astfel, lectura devine un mediator al formării, devenirii, reușitei – „o formă a fericirii”, după cum spunea Fernando Savater.

Bibliografie

Antonescu, S.M., Fortin, S. (2009). Lectura copiilor și adolescenților. București: Editura Semn de carte.
Balotă, Nicolae (1978). Arta lecturii. București: Editura Cartea românească.
Cerghit, Ioan (2006). Metode de învățământ. Iași: Editura Polirom.

Tradiții și obiceiuri românești -proiect interjudețean-

Timiș Maria, Școala Gimnazială Nr.9 Borșa, Maramureș

În cadrul Proiectului Interjudețean, „Tradiții și obiceiuri românești”, inițiat de Școala Gimnazială Dragoș Vodă Moisei, Școala Gimnazială Nr.9 Borșa se numără printre parteneri.

Una din activitățile proiectului se intitulează, „Casa țărănească și lada de zestre a bunicii”.

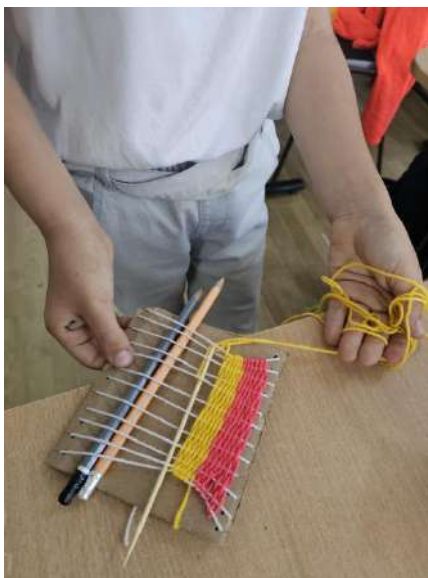
Prin implementarea acestui proiect educațional, copiii au acordat mai multă atenție valorilor tradiționale, trezindu-le interesul față de tradițiile și obiceiurile specifice și respect față de valorile care ne definesc.

Elevii clasei a III-a B, sub îndrumarea d-nei înv. Timiș Maria au cercetat casa țărănească cu elementele ei specifice, au apreciat toate podoabele tradiționale ale casei și **au încercat să înțeleagă meșteșugul țesutului.**

Ne-am bucurat de o activitate plăcută, relaxantă, amuzantă, la care au contribuit și părinții, prin readucerea la viață a tradițiilor vechi, a valorilor noastre strămoșești ce ne definesc ca popor.

Din moși strămoși este cunoscut faptul că noi, românii, suntem un popor cu multe obiceiuri și tradiții specifice diverselor sărbători și evenimente din viața omului, dar care diferă de la o zonă geografică la alta, în funcție de influențele pooarelor cu care am intrat în contact. Moștenirea cea mai de preț către urmașii săi sunt obiceiurile și păstrarea lor în formă cât mai autentică.

Dar, în ultima vreme, tinerii dau o importanță tot mai mică acestor tradiții, modernismul și digitalizarea înlocuind valorile tradiționale, negând instrumentele rudimentare.

Acest proiect a contribuit la cunoașterea obiceiurilor din zona noastră, iar copiii au sensibilizat părinții și comunitatea locală privind păstrarea și transmiterea pe mai departe a culturii populare.

Copiii au înțeles legătura dintre folclor și viața cotidiană, trezindu-le interesul față de tradițiile și obiceiurile specifice zonei și respectul față de valorile care ne definesc. E o necesitate să transmitem mai departe valorile noastre strămoșești, să creștem interesul copiilor pentru tradiție, să formăm trăsături pozitive de voință și caracter în concordanță cu valorile tradiționale, să implicăm părinții și comunitatea în activități educative, să creștem CALITATEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI prin abordarea unor teme noi legate de tradiții.

Folclorul copiilor- izvor de creație pentru cultura populară

Prof. înv. primar Adelina-Laura Țîntaș
Școala Gimnazială Nr.1, Gherla-jud.Cluj

„Pomul când e mic se îndreptează”. Pornind de la aceste cuvinte ale marelui maestru Stanciu Stoian, cuvinte care m-au inspirat în conturarea acestei lucrări, în rândurile ce urmează, voi încerca să conving cititorul de faptul că existența folclorului în filele vieții omului, amprenta artei folclorice, transformă sentimente, convingeri, trăiri, înțeleptînd și valorificând omul.

Tot mai mult se vorbește de acest fenomen al modernizării, o altă formă de evoluție a civilizației, fenomen ce ar putea avea efecte nedorite în ceea ce privește identitatea națională și culturală a fiecărui popor.

Școala, împreună cu comunitatea și familiile cărora aparțin sunt chemate să răspundă prompt acestei cerințe, prin cultivarea sentimentului de apartenență unui popor, în inimile și în viețile micilor școlari, insuflarea respectului și admirației pentru tradițiile și datinile străbune, umanizarea prin intermediul folclorului românesc.

Folclorul constituie un capitol însemnat al istoriei literaturii române, încifrând, într-un limbaj propriu, idealurile și aspirațiile oamenilor, fiind un domeniu cu o evoluție proprie. Folclorul literar pentru copii are o vechime foarte mare, cuprinzând creații orale ce însoțesc jocurile copiilor.

În învățământul românesc, abordarea integrată a conținuturilor este o necesitate dată de nevoia firească a școlarului, de a explora mediul înconjurător, fizic și social, de a-l cunoaște și a-l stăpâni, preocupare ce este pe deplin întâmpinată în condițiile structurării interdisciplinare ale aplicării curriculumului.

Prin întregul sistem de activități instructiv-educative ce se desfășoară în școală, se urmărește influențarea dezvoltării fizice armonioase a copiilor, stimularea inteligenței, a gândirii, a limbajului, a creativității acestora, educarea în spiritul dragostei față de patrie și popor, cultivarea sensibilității artistice, a gustului pentru frumos în natură, în artă, în viața socială, precum și în formarea unor deprinderi simple de muncă.

Abordarea integrată, atât de eficientă, în dezvoltarea copilului și în pregătirea acestuia pentru viață, devine, în mod necesar, o modalitate de gândire, de acțiune. Aceasta izvorăște din cerința identificării analizei, sintezei, definirii, deci a cunoașterii conexiunilor dintre obiectivele și fenomenele lumii reale. Necesitatea activităților integrate în învățământul românesc este motivată de următoarele aspecte:

- volumul mare de cunoștințe, informații pe care le primesc copiii pe diferite căi și din diferite forme de activitate;
- proiectarea integrată este un imperativ al asigurării policalificării profesionale, prin refuzul staționării în perimetrul unei înguste specializări;
- tratarea în manieră integrată a problemelor favorizează identificarea unicității copilului, cultivarea aptitudinilor lui creative, flexibilitatea, fluiditatea, originalitatea;
- corelarea dintre discipline stimulează interesul copiilor pentru cunoaștere.

Așadar, abordarea integrată va deveni, din ce în ce mai mult, nu doar un mod de restructurare a conținuturilor, ci un mod de organizare a învățării.

Prin activitățile din domeniile „Limbă și comunicare”, „Matematică și explorarea mediului” și/sau „Om și societate”, putem desfășura jocuri inspirate ca sarcină din aria activității logico-matematice, dar completate cu elemente din sfera respectivă. Multe jocuri didactice implică, pe lângă cunoștințe despre natură și om, și capacitatea de constituire a unor mulțimi, cu una sau mai multe caracteristici date, motivarea apartenenței sau neapartenenței unui element la o mulțime, realizarea de corespondențe între elemente din mulțimi diferite. Voi exemplifica inserarea elementelor de logică matematică în cadrul activităților din domeniul limbă și comunicare: în momentul în care școlarul este

pus în situația de a-și aminti, de a selecta, dintr-o multitudine de personaje, anumite personaje și de a le situa într-un anumit tablou, într-o categorie anumite, el este deja pus în situația de a utiliza mai multe procedee cognitive. Face apel la o serie de procese psihice, între care, gândirea cu latură logică, ce ocupă un loc primordial. Deși e vorba de povești, de latura afectivă și morală, elementele matematice sunt foarte importante și utilizate, chiar dacă e mai greu de observat. La finalul unor astfel de acțiuni, se pot identifica două mulțimi, una a personajelor pozitive și cealaltă a celor negative, mulțimi obținute după un criteriu bine stabilit inițial. Operațiile realizate, de descriere după atribute (pozitiv/negativ, bun/rău), clasificare, realizare de mulțimi/grupe, asociere, comparație, selecție, își au bazele în activitățile de matematică realizate cu grupa de copii, la care s-au dezvoltat elemente logico-matematice.

De-a lungul timpului, folclorul literar pentru copii a cunoscut diverse forme de manifestare și cunoaștere, având o circulație mare în spațiul românesc, cu următoarele trăsături caracteristice:

- caracterul tradițional marchează ancorarea mai puternică în tradiție a culturii populare, conservatorismului ei puternic; cultura populară evoluează nemijlocit din formele primare ale culturii, coexistând tendința de a păstra tradiția și de a o înnoi.

- caracterul colectiv arată că o creație populară exprimă o conștiință colectivă, la realizarea faptului folcloric contribuind succesiv numeroși creatori. Astfel faptul folcloric este o creație colectivă în timp.

- caracterul oral este o trăsătură distinctivă a folclorului numai la nivelul literaturii și al sistemului de credințe și superstiții transmise prin viu grai, oralitatea este un mod propriu de existență și manifestare, care îl leagă în mod propriu pe interpret de auditor, permițând ca, la fiecare actualizare a sa, creația să devină un ecou al sentimentelor și aspirațiilor copiilor care o ascultă.

- caracterul anonim este o consecință a mentalităților mediilor păstrătoare și creatoare de folclor. S-a impus ca trăsătură definitorie a creației populare, pe măsură ce s-a instituit și accentuat diferența între cultura orală și cea scrisă.

- caracterul sincretic implică simultaneitatea diferitelor forme de artă la elaborarea, inovarea și realizarea creației; în folclor, muzica și poezia, povestirea, dansul și jocul mimice conlucrează la realizarea operei artistice.

Speciile principale au fost clasificate în: cântece-formulă, recitative numărători, literatură propriu-zisă.

Cântecele-formulă aparținând fondului ancestral românesc, exprimă relația omului cu natura, având o forță magică, fiind însoțite de anumite practici sau ritualuri. Sunt frecvent întâlnite invocările adresate astrelor: soarelui („Ieși, soare, din închisoare,/Că te tai ./ Cu un mai,/ Cu sabia lui Mihai”), lunii („Lună, lună, nouă,/Taie pâinea-n două/Și ne dă și nouă/Ție, jumătate,/Mie, sănătate”) dar și invocarea unor fenomene ale naturii, cum ar fi ploaia, acest ritual fiind însoțit de jocul paparudelor, ținut la date fixe (a treia zi după Paști, de Sângeorge, de Rusalii, la solstițiul de vară) sau când anii sunt secetoși, când tineri, fete și feciori joacă pentru a invoca ploaia: „Paparudă, rudă/Ogoarele udă/Ploile să curgă,/ Fără de măsură, Cu găleata, leata,/ Peste toată gloata/ De joi până joi,/Să dea nouă ploi,/ Ploi de ale mari,/ Pentru mari plugari,/Unde-or da cu plugul,/Să taie ca untul,/ Unde-or da cu sapa,/ Să trăsnească apa,/Să crească spicul/ Nalt cât plopul,/ Bobul de grână/ Cât un fus de lână/ Și să aveți parte/ Numai de bucate”.

Folclorul copiilor se afirmă ca o parte componentă a literaturii naționale, având un conținut și un mod de realizare artistică proprii, dominând jocul, dar contribuind la educația intelectuală, morală și estetică a copiilor. Cuprinde cântece de joc, formule cumulative, păcăleli, zicători, glume, frământări de limbă. Cântecele care însoțesc jocurile copiilor au în general o formă dialogată, unele jocuri amintind diferite aspecte ale muncii („Zidarul”, „Țăranul e pe câmp”, „De-a pânza”, „Podul de piatră”), iar altele imitând aspecte din viața animalelor („Melc, melc, codobel”). Versurile sunt legate de joc, marcând fie desfășurarea acestuia, fie doar momentul de început: „Cuiburi, cuiburele,/Toate păsărele,/ Schimb!” sau „Ca la măr, ca la păr,/Dinte, dintelaș/ Ieși afară, copilaș!”

Versurile cumulative s-au desprins din basme sau snoave, devenind independente, având o altă funcție. Principalele modalități artistice sunt paralelismul și repetiția:

„Sosește un prinț călare, călare, călare...ia, ia, o.

Și anume ce dorește, ce dorește, ce dorește?...ia, ia, o...”

Teatrul pentru copii construiește un univers miniatural, personajele fiind copiii sau reprezentările alegorice; conflictul este simplu, pentru a putea fi urmărit cu ușurință, iar deznodământul pune în evidență victoria binelui, a adevărului, a cinstei, contribuind la dezvoltarea gustului estetic și la educarea intelectuală și morală a copiilor.

Muzica este pentru copil un izvor curat din munte, care pe unde trece face să rodească pământul, și cu timpul modelează și piatra. Ea îi va fi prieten credincios, nedespărțit la bine și la greu, va fi substanța care îi va purifica sufletul. După cum se știe, știința și arta reprezintă cele două elemente de bază ale culturii umane. Cunoașterea tezaurului folcloric, păstrarea și transmiterea lui este o datorie a noastră pentru a păstra viața cultura neamului nostru.

Datinile, obiceiurile și tradițiile au rolul lor, verificat de-a lungul istoriei în permanența culturală a unui neam. De aceea, trebuie să le cultivăm copiilor conștiința apartenenței la o cultură națională, valoroasă chiar prin diversitatea ei provenită din unicitate. Prezentul este valoros numai împreună cu trecutul, fiindcă astfel îmbinate prezintă o garanție pentru viitor.

Colinda este cea mai veche relicvă spirituală prin care s-au perpetuat datinile încreștinate ale pământului și neamului românesc. Colindele îi învață pe cei mici și pe noi deopotrivă iubirea de frumos, gândul drept, omenia casei, vorba bună, bucuria muncii împlinite, încrederea în oameni și dreptatea pentru fiecare. În colinde s-au strâns vorbele bune, urările și nădejile purtate din generație în generație „pe fețele munților”, „pe-un picior de plai, pe-o gură de rai” ori acolo unde cresc „holde de grâu” și se simte mireasma „florilor de măr”. Colindatul trebuie înțeles și perpetuat ca o mărturie spirituală fundamentală a istoriei românești.

În concluzie, mijlocirea relației copilului cu acest univers valoric, prin explicare și implicare, reprezintă esența educației pentru însușirea valorilor culturale ale poporului nostru. Această mijlocire se realizează prin procesul interiorizării ca rezultat al simbiozei dintre cognitiv, afectiv și volițional. Folclorul românesc reprezintă o valoare inegalabilă și incontestabilă, o amprentă a poporului nostru. Astfel, avem datoria de a nu lăsa timpul și evenimentele lumii moderne să afecteze, să influențeze neglijarea sau uitarea lui. Nu este permis să uităm niciodată că datinile, povestirile, muzica și poezia sunt arhivele popoarelor, iar cu ele se poate reconstitui trecutul lor îndepărtat. dascăl trebuie să țină pasul cu vremurile, să se deschidă spre nou, dar să nu uite că „în cultură nimic nu trebuie pierdut, totul trebuie transmis sau reînnoit” după cum spunea Constantin Noica. Cu atât mai mult, nu trebuie să pierdem nimic din cultura populară, cel mai autentic „ produs” românesc de pe „piața valorilor universale”.

Bibliografie:

Bratu Bianca, Preșcolarul și literatura, EDP, (1977), București, p. 15.

Iorga Nicolae, Cugetări, Editura Albatros, (1972), București, p.119.

Noica Constantin, Sentimentul românesc al ființei, Editura Humanitas, (1996), București, p. 32.

Stanciu Stoian, Curs de pedagogie generală, ediție revizuită, (1969), București , p.38

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Autor: prof. Educ. Timpurie ȚOIA ALINA
Instituția: GRĂDINIȚA NR. 268

Copilăria înseamnă simplitate. Privește lumea cu ochi de copil, este foarte frumoasă.
(Kailash Satyarthi)

Copilăria este una dintre cele mai frumoase perioade ale vieții, dar nu ne dăm seama de asta decât după ce am trecut de ea. Fără griji, fără responsabilități, doar multă joacă și iubire necondiționată. Noi, adulții, le veghem creșterea, îi îngrijim și ne bucurăm de drăgălășeniile lor.

Cu mare pasiune și dedicație mi-am ales această nobilă profesie de cadru didactic. Mi-am desăvârșit pregătirea profesională după ce am trăit și sentimentul de a fi părinte. Astfel, am îmbinat dragostea pentru propriii mei copii cu iubirea pentru cei cărora le urmăresc parcursul educativ, de la vârste fragede –preșcolarii.

În anul școlar 2023-2024 mi-am desfășurat activitatea la o grupă mică, de care sunt foarte mândră! Aici, în sala de grupă și în toate locurile prin care am trecut împreună cu cei mici, prin tot ce am făcut, am încercat să le colorez viața și să-i fac să-și trăiască copilăria la cote maxime. Toate activitățile derulate, concepute conform documentelor legislative în vigoare (Curriculum pentru Educație Timpurie) și cu respectarea particularităților de vârstă au avut în vedere JOCUL / JOACA.

Jocul- forma fundamentală de activitate în copilărie cu importanță decisivă pentru dezvoltarea și educația copilului este forma cea mai naturală de învățare și, în același timp, de exprimare a conținutului psihic al fiecăruia. Un bun observator al jocului copilului poate obține informații prețioase pe care le poate utiliza ulterior în activitățile de învățare structurate. Situațiile de învățare, activitățile și interacțiunile adultului cu copilul trebuie să corespundă diferențelor individuale în ceea ce privește interesele, abilitățile și capacitățile copilului. Copiii au diferite niveluri de dezvoltare, ritmuri diferite de dezvoltare și învățare precum și stiluri diferite de învățare.

O altă importanță trebuie acordată și mediului educațional care trebuie să permită dezvoltarea liberă a copilului. Mediul trebuie astfel pregătit încât să ofere copilului posibilitatea unei explorări active și interacțiuni variate cu materiale, cu alți covârșnici și cu adulții. Prin mediu nu se înțelege strict sala de grupă, ci orice loc ce poate găzdui activități de învățare, de explorare.

Preșcolarii grupei mici și-au îmbogățit cunoștințele și au preluat informații din tot ce i-a înconjurat. Fie că s-au jucat „de-a poveștile”, au colorat cu cretă sau au derulat activități sportive în curtea grădiniței, farmecul lumii copilărești a fost prezent tot timpul. Copiii au pus în ceea ce au făcut fantezie, imaginație, creativitate și, mai presus de tot, suflet inocent. Încă o dată, Lumea Magică a Copilăriei rămâne cel mai frumos loc de pe pământ!

Dramatizare „Iedul cu trei capre”

„Am o căsuță mică, uite-așa....!”

„Cine știe să deseneze un copac?”

„Mingiuțe săltărețe”

BIBLIOGRAFIE:

- 1.***-Curriculum pentru Învățământul preșcolar. Prezentare și explicitări, Didactica Publishing House, 2009, pag.15;
2. <https://booknation.ro/citate-despre-copilarie/>

MAGIA POVEȘTILOR DIN COPILĂRIE

Prof. Consilier Scolar Tomescu Elena

CJRAE VÂLCEA – Seminarul Teologic Ortodox” Sfântul Nicolae”, Râmnicu Vâlcea

„Poate că povestea este partea cea mai frumoasă a vieții omenești... cu povești ne leagă lumea, cu povești ne adoarme... Ne trezim și murim cu ele.” (Mihai Eminescu)

Povestea e o lume în care visurile, dorințele și aspirațiile se pot îndeplini. Fiecare poveste are un farmec aparte, sentimentele, gândurile și ideile pe care le transmite punând în evidență frumusețea lor. Cuvintele sunt cele care reușesc să deschidă ochii cititorului spre noi orizonturi. Povestea este o plâsmuire a creatorului, o lume fără margini care reușește să-l facă pe cititor să se simtă ca făcând parte din această lume. Atunci când citești o poveste și profunzimea cuvintelor te învăluie, spunându-ți parcă povestea lor, îți dai seama de faptul că ai descoperit farmecul acelei povești. Astfel, fiecare cuvânt are o poveste a lui: unul îți va spune o întâmplare care te va face să plângi, altul te va îndemna să visezi, iar altul va încerca să-ți picteze un mic zâmbet pe chipul fragil. Secretul poveștilor este acela că ele reușesc să te introducă într-o lume nouă, o lume feerică și plină de culoare, o lume a ta. Povestea, această creație pictată cu atâta măiestrie de către creator, caută să te impresioneze și să-ți creeze cele mai firave sentimente. Acele sentimente pe care le simte un copil inofensiv în lumea sa plină de culoare. Cel mai impresionant lucru la o creație este faptul ca ea ne ajută să resimțim acele momente din copilărie, în care priveam cerul și ne amuzam de formele ciudate pe care le luau norii. De aceea, adult fiind te bucuri că mai există încă în tine acea fărâmă din copilul inofensiv și firav atunci când citești poveștile copilăriei tale.

Astfel creația este asemeni unui felinar care te ajută să descoperi drumurile vechi ale copilăriei, nemiștiute de ochiul misterios al memoriei adulte. Însă povestea nu este doar lumina din întunericul profund al nopții, ci e și cel mai bun prieten al tău. Atunci când simți pentru o clipă că lumea ta s-a prăbușit, cufundă-te în rândurile cărții și creează-ți o lume proprie, o lume în care totul e permis. Este de remarcat faptul că uneori parcă povestea îți pune în față oglinda realității

tale, și tot ea este cea care îți și dă răspunsul la unele probleme. Te bucuri în astfel de momente că prietenul tău drag ți-a venit cu răspunsul în ajutor și parcă dintr-o dată toate problemele au dispărut. Ce zâmbet, ce chip neînțeleș e povestea în sine. Dacă în copilărie ea îți spunea o întâmplare a unui "Făt-Frumos" de care te amuzai, mai târziu zâmbești privind inocența de care dădeai dovadă, întrucât povestea nu avea același înțeleș în copilărie. Farmecul poveștilor constă în faptul că ele reușesc să ne desprindă de realitatea imediată și să ne introducă într-o lume a infinitului, o lume a dorințelor devenite realitate. Dacă am avea în acel moment de răsfoire a cărții o oglindă în fața noastră, am realiza faptul că povestea reușește să ne redea zâmbetul de altădată, zâmbetul de mult uitat, acel zâmbet al copilului din noi. Povestea ne redă tinerețea. Inocența care însoțește vârsta copilăriei surprinde mereu prin surâș și candoare. Copii au felul lor de a vedea lumea cu farmecul ei.

E atât de greu să ajungi la sufletul unui copil, însă e o aventură pe care noi, merită într-adevăr să o trăim! Merită să luptăm pentru a câștiga încrederea copilului, căci inima lui e mai prețioasă decât un diamant, mai fragilă decât întreaga avere a lumii.

Poveștile reprezintă spațiul în care putem visa fără nici un fel de restricție. Ele conturează universul propriu al copilului și imită lumea adultului. Nu de puține ori am auzit afirmația: "Am crescut. Sunt prea mare pentru a citi povești sau basme." Poate că așa e, poate că într-adevăr considerăm că nu mai avem nevoie de asemenea narări, numindu-le chiar banalități. Sau poate că nu... Recitim cu mare emoție poveștile copilăriei, care ne fac să ne simțim speciali, inocenți, să credem că întreaga lumea e a noastră și să începe, a-ne imagina din nou că putem fi personaje. Din păcate, eroii copilăriei noastre sunt străini multor micuți de astăzi. Ei au fost înlocuiți de Shrek, Nemo, Tom și Jerry, personaje la fel de interesante dar parcă fără farmecul eroilor de basm. Prea puțini părinți găsesc timpul necesar pentru a spune copiilor poveștile cu care au crescut ei înșiși. Poveștile au fost pe nedrept uitate, și sunt pe nedrept ignorate. Ele sunt pline de povește și întâmplări din care copii pot trage învățăminte utile: să nu fim neascultători ca Scufița Roșie, să nu fim răutăcioși ca mama mama vitregă a Albei ca Zăpada, și lista ar putea continua. Din povești, copiii află care sunt consecințele defectelor și calităților umane, care sunt efectele faptelor bune și rele. Antitezele atotprezente în basme îi ajută să facă diferența între bine și rău, între minciună și adevăr, între lașitate și curaj, îi învață care sunt calitățile pozitive și care sunt defectele cele mai comune ale oamenilor. Trăind alături de personajul preferat și întâmplările basmului, copilul învață despre lumea din jur, fără să fie el însuși pus în situații periculoase sau dificile.

Un alt avantaj major al poveștilor este acela că stimulează imaginația și fantezia copilului. Povestitorul folosește cuvinte pentru a descrie imagini pe care copilul nu le vede. De aici începe să

funcționeze imaginația celui mic care este nevoit să construiască în minte peisaje, chipuri, situații. În afară de imaginație, poveștile stimulează intelectul copiilor care se străduiesc să rețină cât mai multe detalii ale poveștii, să memoreze cuvintele folosite de părinte pentru a fi capabil să le reproducă. Nu trebuie să uităm nici de rolul benefic pe care poveștile îl au asupra afectivității unui copil. Frica, bucuria, iubirea sunt trăite de copil la intensitate maximă, fără ca el să fie pus în situații periculoase sau dificile. Există părinți care își fac griji în legătură cu emoțiile prea puternice provocate de personajele negative. Copiii mai sensibili poate ar fi bine să beneficieze de o variantă puțin “îndulcită” a poveștii, însă în rest, nu avem de ce să ne temem. Să nu uităm că la un moment dat copilul va trebui să țină piept lumii care nu este întotdeauna atât de frumoasă pe cât ne-am dori.

Poveștile îl pregătesc pentru momentul în care se va confrunța cu situații neplăcute. Oricum, basmul îi transmite copilului că totul se va termina cu bine la un moment dat. Chiar și la vârste foarte fragede, poveștile au un rol important în dezvoltarea copilului. Un bebeluș de câteva luni nu înțelege nimic din ce i se spune, însă ascultând povești învață foarte mult despre limbaj, intonație, felul cum sunt create sunetele și ce înseamnă ele. Momentul poveștii este unul special și poate să se păstreze peste ani, când nu va mai fi nevoie de povești, dar va fi nevoie de discuții ca între prieteni.

Bibliografie:

1. Mariana Andrei, „Introducere în Literatura pentru copii”, București, Editura Eminescu, 2006
2. Bratu, Bianca, *Preșcolarul și literatura*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;
3. Șuteu, Titus, *Cunoașterea și autocunoașterea copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996;

Jocurile care mi-au făcut copilăria mai frumoasă

Tomoiagă Sinorica
Școala Gimnazială Dragoș Vodă

Jocurile copilăriei sunt moștenirea generațiilor trecute, acestea având rolul de a-i învăța pe cei mici cum să socializeze, să lucreze în echipă și să împartă, cum să își atingă obiectivul aplicând o strategie, însă fără a-i suprasolicita.

În urmă cu 15-20 ani copiii reușeau mereu să se distreze participând la numeroase jocuri de socializare, competitive, interesante. Deși foarte antrenante, acestea au fost înlocuite pe parcurs cu jocurile virtuale. Vreau să prezint o selecție din jocurile copilăriei pe care încerc să le introduc în activitățile de relaxare ale copiilor.

Baba Oarba- un joc la care este nevoie doar de o singură eșarfă. Se alege un spațiu delimitat din care copiii nu au voie să iasă, unul dintre copii este legat la ochi cu eșarfa și apoi trebuie să îi prindă pe ceilalți. Dacă „Baba Oarba” ghicește pe cine a prins, acela este legat la ochi și se continuă jocul.

Cursa paharelor: Se marchează un traseu cu pahare de plastic umplute cu apă. Fiecare alergător trebuie să ia câte un pahar plin pe care să-l golească în galeata lui, aflată pe linia de sosire. Câștigă cel care are mai multă apă în găleată.

Lapte gros- la acest joc este nevoie de două echipe, dar și de un jucător care să fie „pernuță”, adică să stea rezemat de un zid/copac. Unul dintre membrii echipei care „stă” trebuie să își sprijine capul în mâinile sale, iar fiecare copil din echipă va sta cu capul între picioarele unui coechipier astfel încât să formeze un lanț. Membrii celeilalte echipe aleargă spre ei și le sar în spate, strigând „lapte gros”. Dacă sar toți membrii și lanțul rezistă, ultimul săritor va arăta arbitrilor (cel care stă pernuță) cu degetele un număr de la 1 la 3, iar ultimul jucător din lanț va numi o cifră. Dacă nimerește numărul arătat, vor sări ei, dacă nu, vor mai sta o tură. De asemenea, dacă în timp ce sar membrii unei echipe lanțul se dărâmă, atunci va trebui reluat jocul în aceeași formulă.

De-a v-ați ascunselea- Acest joc nu este pe echipe însă presupune multă inventivitate și o viteză foarte bună din partea jucătorilor. Unul din jucători stă cu fața la perete și numără cu ochii închiși până la un număr ales de comun acord. În tot acest timp, ceilalți copii se ascund cât mai bine. După ce termină de numărat, acesta spune: „Cine nu-i gata îl iau cu lopata!” și pornește în căutarea copiilor. Când găsește sau doar recunoaște pe cineva ascuns, acesta trebuie să se întoarcă repede spre locul unde a numărat pentru a „scuipa”- adică atinge locul unde a numărat și rostește numele celui pe care l-a văzut. Cel care este văzut trebuie să alerge și el spre acel loc și dacă ajunge înaintea celui care a numărat, scapă. După ce sunt descoperiți toți, tura următoare numără cel care a fost prins primul. Însă, există și acea situație când „ultimul salvează turma” (ultimul jucător rămas ascuns) adică ajunge la locul numărării înaintea celui care caută copiii. În acest caz, mai numără o dată cel care a început jocul.

Țară, țară, vrem ostași!- Este un joc pe echipe, formate din cel puțin 5-6 jucători. Membrii echipelor se țin strâns de mâini și se poziționează față în față, la o distanță de cel puțin 10 m. O echipă strigă: „Țară, țară, vrem ostași!” iar membrii celeilalte echipe întreabă: „Pe cine?”. Prima echipă numește un jucător care trebuie să alerge spre echipa adversă și să treacă printre doi adversari care se țin de mână. Dacă le desface mâinile, îl va lua pe unul dintre ei la echipa sa, însă dacă nu poate trece, se alătură el acelei echipe. Câștigă echipa care ia toți jucătorii.

Rațele și vânătorii- este un joc care este de preferat a fi jucat în exterior. Numărul minim de jucători este patru și de asemenea avem nevoie de o minge. Jucătorii se vor împărți în două categorii: vânători și rațe. Vor fi doi vânători iar restul sunt rațe. Vânătorii se vor depărta unul de celălalt iar ceilalți jucători (rațele) se vor așeza, relativ pe un rând, între cei doi vânători. Mingea va fi folosită de cei doi vânători, aruncând-o de la unul la celălalt și având drept scop țintirea rațelor. De partea cealaltă, drept rață, trebuie să te ferești de minge.

Dacă o rață este atinsă cu mingea ea iese din joc. Când în joc a mai rămas o singură rață se ajunge în runda finală. În runda finală ultima rață trebuie să se ferească de mingea aruncată de vânători de un număr de ori egal cu vârsta pe care o are. Spre exemplu dacă are 9 ani trebuie să se ferească de 9 ori.

În runda finală dacă rața este atinsă de vânători vor deveni prima și ultima rață nimerită. Altfel jocul se reia cu aceiași vânători. Există și o regulă suplimentară: dacă o rață prinde mingea are în plus o viață pe care o poate folosi cum dorește, fie o ține pentru ea fie o folosește pentru a reînvia altă rață readucând-o în joc.

Șotronul

Fiecare copil care va participa la joc va avea un obiect pe care va trebui să îl arunce pe unul din pătratele desenate (se începe cu numărul 1).

Dacă obiectul va rămâne pe numărul 1 (fără să părăsească chenarul respectiv), copilul va executa săriturile specificate mai sus de la numărul 1 până la numărul 10 și înapoi.

În momentul când copilul se întoarce, acesta se va opri la chenarul unde este obiectul și va încerca să îl ia fără ca acesta să se dezechilibreze.

Dacă un copil în încercarea lui de a lua obiectul se dezechilibrează și pășește în afara chenarului, acesta nu poate trece la nivelul următor (urmează să intre în joc alt copil).

Când un copil reușește să parcurgă traseul complet dus-întors (inclusiv ridicarea obiectului) acesta va continua jocul cu trecere la nivelul următor.

Un copil este eliminat din runda respectivă dacă:

- obiectul aruncat nu se oprește pe chenarul corespunzător;
- dacă se dezechilibrează în momentul efectuării săriturilor;
- dacă nu reușește la întoarcere să ridice obiectul de jos.

Copilul respectiv este eliminat din runda respectivă, acesta își așteaptă rândul pentru a reintra în joc de la numărul la care a rămas.

Câștigă cel care ajunge la numărul 10.

Țările- Este un joc care are mai mult de 3 jucători, cu cât mai mulți, cu atât mai bine. Se joacă afară, iar materialele de care avem nevoie sunt creta și o minge. Fiecare jucător își alege o țară pentru care să joace. Se trasează pe jos un cerc mare, în care să încapă toți jucătorii. Fiecare jucător primește o bucată din cerc în care scrie numele țării sale. Fiecare jucător se poziționează la el în țară și se trage la sorți sau se alege jucătorul care începe jocul. Jucătorul ia mingea și strigă: *“Să tragă mâța de coadă și șoarecele de urechi țara cu numele de ...”* și va spune o țară, din cele participante la joc, și va arunca mingea în aer. Jucătorul cu țara care a fost strigată trebuie să prindă mingea cât mai repede, să o aducă în cerc și să strige **“STOP”**. În acest timp, restul jucătorilor fug cât mai departe de el. La **“STOP”** nu mai are voie nimeni să se miște. Jucătorul cu mingea alege un jucător pe care încearcă să îl nimerască cu mingea. Are voie să facă 3 pași în direcția lui. Dacă reușește să îl atingă cu mingea, are dreptul să ia o bucată din țara celui atins (cât vrea el – minim cât o talpă de papuc). Dacă nu reușește, cel care nu a fost nimerit cu mingea va lua o bucată din țara celui care a aruncat după el (cât vrea el – minim cât o talpă de papuc). Jocul se reia, iar cel care aruncă mingea în sus este jucătorul a cărui țară a fost strigată ultima oară. Dacă acesta nu mai este în joc (toată țara lui a fost cucerită), mingea va fi aruncată de ultimul jucător care a aruncat mingea și este încă în joc. Un jucător iese din joc atunci când toată țara lui inițială a fost cucerită. Ultimul jucător rămas în joc, câștigă jocul.

ȚOMAPAN- este un joc ce se joacă în special la școală, în pauza dintre ore. Numărul minim de jucători este de 2, iar pentru a juca avem nevoie de o foaie și un pix. În primul rând să lămurim de unde provine denumirea acestui joc. ȚOMAPAN reprezintă de fapt alăturarea primelor litere ale cuvintelor: Țări, Orașe, Munți, Ape, Plante, Animale, Nume. Înainte de începerea jocului fiecare jucător își va trece pe foaie cele 7 cuvinte cât și o coloană

suplimentară pentru „Total”. De asemenea se va stabili câte runde va avea jocul (spre exemplu 10 runde).

După ce toată lumea a termina de trasat și completat tabelul, o persoană va începe să spună în gând alfabetul până când jucătorul care urmează după el va spune „stop”. Litera la care s-a oprit va fi utilizată runda aceasta. Astfel fiecare jucător trebuie să completeze în tabel câte un cuvânt (țară, oraș, munte, apă, plantă, animal, nume) care începe cu litera respectivă. Primul care termină spune „stop” moment în care toți jucătorii se vor opri din scris.

Urmează apoi calcularea punctajului runde unde se ține cont de:

- pentru un răspuns corect la o categorie la care nici un alt jucător nu a reușit să răspundă corect în runda aceasta se primesc 20 de puncte
- pentru un răspuns corect, diferit de al celorlalți jucători se primesc 10 puncte
- pentru un răspuns corect, identic cu al altui jucător se primesc 5 puncte
- pentru nici un răspuns sau un răspuns greșit nu se primesc puncte

La finalul rundeii fiecare jucător își va calcula punctajul și îl va trece în coloana „Total”. Jocul continuă cu un alt jucător ce va spune în gând alfabetul pentru a fi oprit de cineva și a afla apoi cu ce literă vor trebui să completeze din nou tabelul. În cazul în care litera la care s-a oprit a mai fost folosită deja în cadrul altei runde jucătorul va începe din nou să spună alfabetul în gând.

La finalul rundelor se va calcula punctajul total iar jucătorul care a adunat cele mai multe puncte este declarat câștigător.

Bibliografie:

activitateafara.ro

bebeufos.ro

libertatea.ro

Exemple de bună practică pentru optimizarea activităților artistico-plactice prin diverse mijloace și metode

Trella Adriana, Liceul Tehnologic „Anghel Saligny“ Turț”

Pictura și desenul constituie moduri de exprimare a sentimentelor, a gândurilor, sunt mijloace de comunicare, atât în copilărie, cât și la maturitate. Pentru a nuanța exprimarea, comunicarea, este nevoie de o mare varietate de tehnici de lucru.

Principalul mijloc de realizare a educației estetice la vârsta școlarității îl constituie educația artistică propriu-zisă. Valorile estetice din natură și societate acționează asupra sensibilității, receptivității și deprinderilor „frumoase” de comportare ale copiilor. Cadrele didactice folosesc orice ocazie pentru a-i sensibiliza pe copii la frumosul mediului ambiant: o pajiște verde presărată cu flori, un parc cu arbuști și copaci falnici, un apus de soare etc. Școlarii se vor obișnui nu numai să admire frumosul, ci să-l introducă în viața și munca lor. Prin artă se dezvoltă sensibilitatea senzorială, artistică și delicatețea comportamentală. Sensibilitatea artistică se construiește pe baza afectivității, intuiției și fanteziei.

Artele reprezintă o componentă indispensabilă a unei pedagogii interactive, care valorizează dispozițiile și creativitatea elevilor. Tudor Vianu spunea: „Prin artă descoperim lumea, o vedem pentru prima dată sau sesizăm ceva în plus”. Comunicarea prin imagine artistică se bazează pe cunoștințele despre elemente de limbaj și de expresie, pe care elevul și le însușește prin intermediul ariei curriculare arte.

Artele plastice contribuie în mod deosebit la educația estetică a școlărilor formând și dezvoltând spiritul de observație, atenția, reprezentările spațiale, imaginația creatoare, interesul și plăcerea de a desena, de a colora, de a modela.

„Mai artist decât copilul cred că nu e niciun artist în lume. Să ai inimă să-l simți și minte să-l pricepi.” (I. Nisipeanu)

Pe plan psihologic, orele de educație plastică contribuie la dezvoltarea sensibilității analizatorului vizual, a percepției spațiale, a spiritului de observație și intuiție. Desenul dezvoltă gândirea creatoare, imaginația, limbajul plastic, sentimentele, afectivitatea și voința fiecărui copil. Prin desen este satisfăcută nevoia de comunicare liberă a copilului cu exteriorul. Trebuie doar să-l învățăm limbajul artei și tehnici cât mai variate.

În general, ochiul copilului lor „nu vrea” să vadă numai o simplă pată rotundă de culoare roșie, ci o minge, o floare, o cireașă etc. Capacitatea elevilor de a vedea în spatele formelor se dezvoltă pe măsură ce ei comunică, prin desen și pe măsură ce se străduiesc să deslușească semnificațiile desenelor altor autori. Cu ajutorul punctelor, liniilor și culorilor, copiii se exprimă pe ei înșiși așa

cum ei simt și „văd” tot ceea ce le trezește interesul din lumea înconjurătoare. Pentru a reda aceasta într-o formă plastică concretă, copiii trebuie să dobândească deprinderile necesare de a utiliza elemente de limbaj plastic pentru a comunica ceea ce gândesc și simt.

În cadrul activităților de educație artistico – plastică, am urmărit: familiarizarea copiilor cu elemente de limbaj plastic, dezvoltarea percepției și a gustului estetic, formarea unor deprinderi și îndemânări legate de desen, pictură, stimularea creativității expresive. În vederea îmbogățirii experienței de cunoaștere și a stimulării motivației cognitive, am desfășurat și activități inter și transdisciplinare. Predarea literelor am realizat-o după metoda practică în varianta alternativă Waldorf, adică, prezentând litera sub forma unei imagini pe care copiii au desenat-o după ce au audiat “Povestea literei” respective.

Conduita față de copii, a fost una flexibilă, stimulându-le și satisfăcându-le curiozitatea, spontaneitatea, inițiativa și încrederea în sine. În cadrul opționalilor, *Lumea mea într-un desen* și *Să scriem frumos și corect*, am urmărit dezvoltarea deprinderilor de mână a instrumentelor specifice și de utilizare a materialelor de lucru în condiții variate. Totodată, am urmărit educarea gustului pentru frumos (culoare, armonie, poziție, simetrie) și a spiritului critic în evaluarea lucrărilor proprii și ale colegilor. De asemenea, am introdus elemente de strategie didactică destinate stimulării unor factori socio-emoționali favorabili creativității (inițiativă, curiozitate, încredere în sine, sociabilitate). Voi prezenta în continuare câteva exemple de activități pe care le-am organizat și desfășurat cu elevii mei:

„*Să reconstituim povestea!*”

Am prezentat copiilor mai multe imagini însoțite de următoarea povestire: „Am găsit o carte cu povești care cred că aparținut unui copil ce nu prea iubea cărțile. Avea toate paginile rupte. V-am adus paginile cu imagini și vă propun să vă imaginați ce titlu ar putea avea fiecare poveste reprezentată prin aceste imagini.”

„*Să desenăm un lan de grâu, presarat cu flori mac!*”

Am propus elevilor să deseneze *un lan de grâu, presarat cu flori mac*, fiecare având posibilitatea de a-l desena cum dorește. Am expus lucrările pe un panou.

A doua zi am făcut o plimbare și am observat câmpul înflorit. Copiii au avut ocazia să atingă grâul, florile, să le pipăie, să le miroasă. Au adunat și au dus în sala de clasă flori, pe care le-au pus în “colțul verde”. Am cerut din nou copiilor să deseneze *un lan de grâu, presarat cu flori mac*. Lucrările copiilor au fost expuse pe un alt panou. Primele desene au reliefat mai puțină imaginație, mai puțin spirit creativ. A fost folosită o gamă mai săracă de culori, predominând cele reci, compozițiile plastice fiind realizate predominant din linii ascuțite. Am observat desene tip șablon, în care o idee a unui copil a fost preluată de alții.

În desenele realizate a doua oară s-a putut observa mult mai multă inspirație în comparație cu primele lucrări plastice realizate, datorită faptului că elevii au avut înaintea posibilitatea de a percepe forma și textura, s-au folosit de simțul olfactiv, identificând unele mirosuri specifice. Fiecare dintre copii a ales culoarea după cum a simțit, manifestând preferință pentru culorile calde, vii, le-a combinat în mod plăcut, dând dovadă de spirit creativ, de originalitate, de imaginație. Mulți dintre ei au folosit linii ample, puncte și pete variate, în funcție de înclinațiile și aptitudinile plastice ale fiecăruia.

„Ce ar putea fi”

Am prezentat elevilor următoarea situație-problemă:

“În parc, un copil a realizat un desen cu cretă colorată. A venit ploaia și a șters o mare parte din desen, rămânând doar acest oval. Ce credeți că a desenat copilul?”

Pe tablă a fost desenat un oval. Am cerut elevilor să-și imagineze ce ar putea reprezenta acesta. Apoi am solicitat copiilor să adauge linii, detalii la figura incompletă pentru a reprezenta obiecte sau tablouri interesante. Le-am propus să pornească de la prima idee apărută și s-o dezvolte așa cum n-ar face-o nimeni, iar sub desenul – răspuns au scris titlul.

„Să decorăm ouăle de Paști”

Elevii au decorat cu puncte și linii ouă din polistiren.

Pentru a atinge scopul acestei activități, copiii și-au pus în valoare calitățile creative, imaginația, motivația fiind aceea care a dus la obținerea de lucrări valoroase.

Prin varietatea formelor și a culorilor, desenul decorativ le dezvoltă copiilor gustul pentru frumos și simțul de ordine, le face cunoscută acestora arta populară. Deși desenul decorativ are anumite principii în desfășurarea lui, el lasă școlarului libertatea exprimării, a creării unor modele proprii, care reflectă personalitatea fiecăruia, spiritul creativ. Modelele propuse copiilor pentru execuție au fost în clasele I-II mai simple, urmând ca în clasele III-IV să devină tot mai elaborate. Dacă la desenul tematic copiii desenează singuri imaginile cuprinse în temă, la desenul decorativ ei trebuie să ornameze o imagine a unui obiect: covorul, cana, globulețe, vaza, oul de Paști etc.

Desenul mărește încrederea în sine și are un rol important în cunoașterea obiectivă a realității și în educația estetică. Lumea vizibilă nu este singura lume. Paralel cu ea există acea lume personală a imaginarului pe care fiecare dintre noi o cunoaște și uneori o dezvăluie și celorlalți, prin intermediul vibrației artistice.

Bibliografie

- Bontaș I., (2002), *Tratat de Pedagogie*, Editura All, București
- Calgren, F., (1994), *Educație pentru libertate-Pedagogia lui Rudolf Steiner*, Ed. Triade, Cluj Napoca
- Cosmovici, A., (2005), *Psihologie școlară*, Ed. Polirom Iași
- Dascălu, A., (1997), *Educația plastică în ciclul primar-ghid metodic*, Ed. Polirom, Iași psihopedagogice și metodologice Oradea
- Rotaru, M., Dumbravă, M., (1996), *Educație plastică în învățământul primar-sugestii metodice pentru învățători*, Ed. „Gheorghe Cârțu Alexandru”, Craiova

COPILĂRIA – UN BASM FĂRĂ SFÂRȘIT

Prof. Trîncă Anișoara Antígona

Școala Gimnazială Nr. 7 Petroșani

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare. Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie.

Când suntem copii avem inima deschisă spre iubire și frumos. Rădem și plângem foarte ușor, suntem capricioși și generoși, iertând și uitând repede micile supărări. Însă când ajungem la maturitate, bucuria clipei, expansivitatea și nebunia dispar, zâmbim și râdem cu rețineră, încercăm să afișăm o mimică serioasă, nedorind să fim etichetați ridicoli. În plus, nu mai facem risipă de entuziasm, neexprimându-ne liber emoțiile și ne mai având acea ardoare cu care așteptăm lucrul mult-dorit.

Copiii din ziua de astăzi nu mai știu ce înseamnă copilăria. Trăiesc într-o lume virtuală, petrecând ore în șir în fața calculatorului, jucând jocuri impregnate de violență, la televizor, ascultând o muzică zgomotoasă care nu mai reușește să atingă sufletul. Pe vremea mea, copilăria însemna un mod de a trăi sănătos, în spațiul nepoluat din mijlocul naturii, o lume care mă ducea cu gândul la basmele cu zâne, unde experimentam frumosul, unde binele era ridicat la rangul de virtute. Aveam timp să citesc cărțile de povești care m-au ajutat să discern binele de rău și să-mi adun în suflet cantitatea necesară de cunoaștere.

În primul rând, copilăria a fost și va rămâne tărâmul tuturor viselor și a descoperirilor. Coronitele din păr, jocul de-a mijatca prin te miri ce vâgăuni, altercațiile cu alți copii pentru o jucărie, fuga nebună pe pajiști, câinii vecinului lătrând, prinzându-ne la furat cireșe... Câte și mai câte lucruri frumoase s-au întâmplat atunci! Și cu câtă indiferență le tratam; cât de mult visam să devenim maturi, să scăpăm de grija părintească și de toate acele reguli aparent stupide.

În al doilea rând, copilăria, din punct de vedere al formării individului, este etapa învățării de la zero, etapa formării caracterului și a dezvoltării anumitor aptitudini. Această etapă este influențată de mai mulți factori: familia, cercul social, informația oferită, educația, dezvoltarea anumitor aptitudini, găsirea hobbyurilor și a predispuerilor spre știință sau artă. Un copil educat într-o familie unde părinții acordă destulă atenție și investesc bani și timp pentru a-i arăta cât de frumoasă și mare este lumea va crește un individ inteligent, bine informat, cu deschidere spre multe domenii. O familie în care copilul este ținut din scurt, mereu izolat de semenii săi, obligat să facă ceva, va crește un individ fricos, complexat, frustrat. Astfel, foarte mult contează implicarea părinților în formarea copilului; în dependență de aceștia, copilăria va fi o amintire frumoasă sau un coșmar.

Copilăria este lumea mirifică din care lipsește tristețea. Aici, copiilor li se citește mereu pe fețe veselia, iar grijile îi ocolesc cu încăpățănare. În acest tărâm al fanteziei, buzele lor știu doar să râdă, iar sufletele lor zboară precum fluturii suavi în lumina caldă a soarelui de primăvară. Inocența cu care copiii își trăiesc copilăria este asemenea gingășiei prin care florile gustă din splendoarea vieții.

Atunci când vorbesc despre copilărie, primul meu gând este legat de cel mai frumos lucru pe care îl are orice om pe această lume: mama. Zâmbetul ei cald m-a întâmpină de la primele secunde de viață. Glasu-i liniștit mi-a șoptit povești seară de seară și mi-a deschis drumul spre calea viselor frumoase. Chipul ei luminos mi-a călăuzit pașii pe tot parcursul copilăriei. Pentru copilăria mea, mama a fost pentru mine exact ce înseamnă razele soarelui pentru petalele plâpânde ale unei flori: viață și speranță.

Copilăria va rămâne mereu proaspătă în memoria mea și va fi în permanență un reper despre ce înseamnă fericirea. Atât timp cât voi avea în suflet o bucățică din copilăria mea fericită, cred că îmi voi putea păstra un zâmbet pe față, indiferent de încercările prin care mă va purta viața.

Copilaria este un loc și un timp al fericirii, insula de nemurire luminata de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuita cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm.

În concluzie, copilăria este cea mai frumoasă și cea mai ușoară etapă a vieții, când ai totul pus pe masă, doar să vrei să întinzi mâna. Pe de altă parte, aceasta este o perioadă influențată foarte mult de oamenii de care ești înconjurat. Oricum, aceasta rămâne a fi timpul demult pierdut, în căutarea căruia nimeni nu a reușit să pornească; nu poți ajunge timpul, și nici copilul care acum câțiva zeci de ani avea zâmbetul tău...

Bibliografie:

- Birch, A., Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, 2000, București
Boțiu, V., Mihailiuc, H., Copilul și lumea sa, Editura de Vest, 1993, Timișoara 6
Debesse, M., Psihologia copilului de la naștere la adolescență, Editura Didactică și Pedagogică, 1970, București
Leroy, G., (, Dialogul în educație, Editura Didactică și Pedagogică, 1974, București
Șchiopu, U., Verza, E., Psihologia vârstelor, ciclurile vieții, E.D.P., R.A., 1995, București
Vincent, R., Cunoașterea copilului, E.D.P., 1972, București.

Crochiul în oraș și desenul în aer liber:

Prof. Truțulescu Marian,
Liceul de Arte "Sabin Păuța", Reșița

Arta surprinderii peisajului urban

Crochiul și desenul în aer liber sunt practici artistice vechi, dar care continuă să fie relevante în peisajul artistic contemporan. Aceste tehnici sunt folosite pentru a surprinde esența și dinamismul orașelor, aducând la viață peisaje urbane într-un mod autentic și imediat. Desenul în aer liber, adesea denumit și "en plein air", este o metodă care implică realizarea lucrărilor direct în natură, fără intermediul fotografiilor sau a altor referințe. În acest referat, vom explora importanța crochiului în oraș, tehnicile folosite în desenul în aer liber și beneficiile participării copiilor la ateliere en plein air.

Crochiul în oraș: o privire rapidă asupra urbanului

Crochiul, cunoscut și ca schiță rapidă, este o tehnică artistică ce implică desenarea rapidă a unei scene sau a unui subiect. În contextul urban, crochiul este folosit pentru a surprinde momente efemere, clădiri, oameni și activități cotidiene. Această metodă este deosebit de utilă pentru artiștii care doresc să capteze esența vieții urbane fără a intra în detalii excesive. Unul dintre marile avantaje ale crochiului în oraș este portabilitatea. Un caiet de schițe și câteva instrumente de desen (cum ar fi creioane, markere sau stilouri) sunt suficiente pentru a începe. Acest lucru permite artiștilor să fie mereu pregătiți să surprindă momente spontane, fie că sunt într-un parc, pe o stradă aglomerată sau într-o cafenea. De asemenea, crochiul dezvoltă abilități esențiale precum observarea rapidă și interpretarea vizuală, permițând artistului să captureze atmosfera și energia locului într-un timp foarte scurt.

Tehnici de Desen în Aer Liber

Desenul în aer liber, sau "en plein air", implică realizarea lucrărilor artistice direct din natură, fie că este vorba de peisaje rurale sau urbane. Această tehnică a devenit populară în secolul al XIX-lea, fiind îndrăgită de impresioniști care au căutat să surprindă lumina și culoarea în mod direct și autentic. Există câteva tehnici și sfaturi esențiale pentru desenul în aer liber:

1. Echipamentul potrivit: Alegerea echipamentului potrivit este crucială. Pe lângă caietul de schițe și instrumentele de desen, este recomandat să aveți o umbrelă pentru a vă proteja de soare, un scaun pliabil pentru confort și un rucsac pentru a transporta toate materialele necesare.

2. Stabilirea compoziției: Înainte de a începe să desenați, este important să analizați scena și să decideți asupra compoziției. Alegeți un punct focal și utilizați linii de ghidaj pentru a structura desenul. Compoziția trebuie să fie echilibrată și să conducă privirea spectatorului prin întreaga lucrare.

3. Utilizarea luminii și a umbrelor: Lumina naturală este un element cheie în desenul en plein air. Observarea atentă a modului în care lumina și umbrele se schimbă pe parcursul zilei poate adăuga profunzime și dinamism desenului. Este important să lucrați rapid pentru a surprinde efectele temporare ale luminii.

4. Detaliile și texturile: Deși desenul în aer liber se concentrează adesea pe capturarea atmosferei generale, adăugarea unor detalii și texturi poate îmbogăți lucrarea. Texturile clădirilor, vegetația și alte elemente de decor urban contribuie la autenticitatea desenului.

Beneficiile participării la ateliere en plein air

Atelierele en plein air oferă o oportunitate unică de învățare și dezvoltare pentru copiii-artiști de toate nivelurile. Aceste "ateliere" sunt organizate în diferite locații și sunt adesea conduse de artiști experimentați care oferă ghidare și feedback personalizat.

1. Învățarea prin observare și practică: Participarea la ateliere en plein air permite elevilor de la liceele de arte și nu numai, să învețe prin observare directă și practică intensivă. Aceștia pot observa tehnicile instructorilor - profesorilor însoțitori, care le sunt și coordonatori la specializări artistice din cadrul școlii/liceului de arte unde predau, dar și a colegilor lor elevi și pot aplica imediat cunoștințele dobândite în propriile lucrări.

2. Dezvoltarea abilităților sociale: Atelierele oferă o platformă excelentă pentru a cunoaște alți artiști, colegi, persoane cu aceleași interese profesionale și culturale precum și pentru a împărtăși idei și tehnici. Interacțiunea cu alți artiști poate fi extrem de inspirantă și motivantă, oferind noi perspective și abordări creative.

3. Expunerea la diverse medii și stiluri: Participarea la ateliere en plein air expune artiștii la o varietate de medii și stiluri artistice. Acest lucru poate stimula experimentarea și inovația, ajutând elevii să-și dezvolte propriul stil unic.

Beneficiile pentru sănătatea mentală și fizică: Desenul în aer liber oferă și beneficii semnificative pentru sănătatea mentală și fizică. Activitatea în aer liber, combinată cu actul creativ, poate reduce stresul și poate îmbunătăți starea de spirit. În plus, timpul petrecut în natură sau în medii urbane vibrante poate fi revigorant și energizant.

Exemple de Ateliere și Inițiative en Plein Air

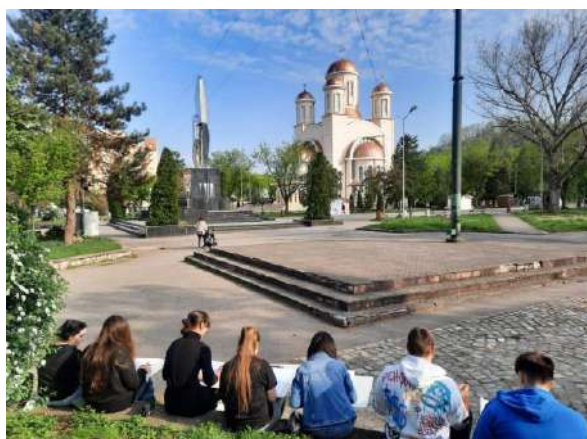
Există numeroase organizații și inițiative care promovează desenul en plein air și crochiul urban. De exemplu, Urban Sketchers este o comunitate globală de artiști care se dedică documentării orașelor lor prin desene. Aceștia organizează ateliere și întâlniri în orașe din întreaga lume, oferind oportunități de a învăța și de a desena alături de alți pasionați. Pe lângă Urban Sketchers, multe școli/ licee de artă și organizații culturale organizează ateliere en plein air. Acestea pot varia de la sesiuni de o zi la cursuri intensive (tabere artistice - art camp) de o săptămână sau chiar mai mult. Atelierele pot fi axate pe diverse teme, cum ar fi desenul de arhitectură, peisaje urbane sau portrete în context urban.

Concluzie

Crochiul în oraș și desenul în aer liber sunt practici artistice valoroase care oferă numeroase beneficii atât pentru artiști cât și pentru comunitățile lor. Aceste tehnici permit capturarea esenței și frumuseții peisajelor urbane într-un mod autentic și imediat, dezvoltând în același timp abilități esențiale de observare și interpretare vizuală. Participarea la ateliere en plein air poate îmbogăți experiența artistică, oferind oportunități de învățare, conexiuni sociale și beneficii pentru sănătatea mentală și fizică. Într-o lume din ce în ce mai digitalizată, aceste practici tradiționale rămân relevante și valoroase, conectând artiștii cu mediul înconjurător și cu comunitățile lor într-un mod profund și semnificativ

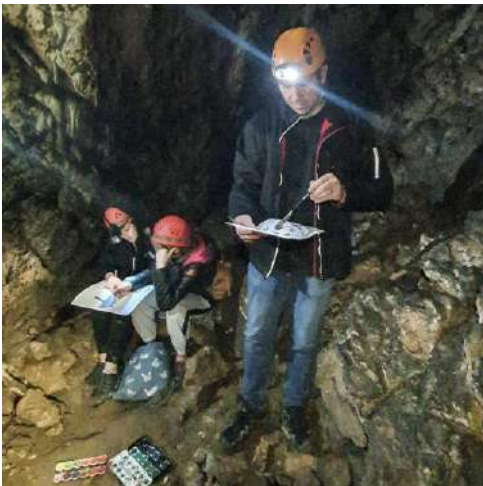
Bibliografie

- Ion Stendl, Desenul. Estetica. Suporturi. Materiale, Editura Semne, 2004
Konig Frigyes, Perspectiva, Editura Casa, 2014
Konig Frigyes, Compoziția, Editura Casa, 2017
Frank M. Rines, Landscape Drawing in Pencil, Dover Art Instruction, Ed. Paperback, 2006
R. Arnheim, Art and visual perception, Ed. Arhitektura, Moscova, 2012
A. Vasilev, Training of young artists of plein air painting, monografie, Ed. Univ. de Stat Krasnodar, 2019.
Aimee Erickson, Plein Air Techniques for Artists, Ed. Rockport Publishers Inc., 2023
<https://urbansketchers.org/>

Aspecte surprinse la o sesiune de lucru în aer liber (în oraș) cu o grupă de elevi din clasa a IX-a de la Liceul de Arte "Sabin Păuța"

Aspecte surprinse la o sesiune de lucru în aer liber (în natură - în colaborare cu Asociația Speologică Exploratorii Reșița)) cu o grupă de elevi din clase diferite de la Liceul de Arte "Sabin Păuța"

MÂNDRĂ DE BUCOVINA MEA

Țugui Ilenuş

Școala Gimnazială Nr. 2, Vicovu de Jos

„Pe-un picior de plai/ Pe-o gură de rai.. „, ne-am născut și trăim, iar datoria noastră este de a păstra și a arăta copiilor noștri din această zonă istorică frumusețea datinilor și obiceiurilor noastre bucovinene.

Tradițiile românești constituie una din valorile inimaginabile și incontestabile ale poporului nostru și nu trebuie să lasăm timpul și evenimentele lumii moderne să ne facă să le uităm. Alături de literatură care constituie un factor de eficiență deosebită în educație, arta populară are și ea o contribuție de seamă. În primul rând, copiii încep să înțeleagă încă de la grădiniță specificul poporului din care face parte, aspirațiile lui, idealurile de ieri și de azi, oglindite în obiceiurile locului și creațiile meșteșugarilor. Dacă îi punem pe copii în contact direct cu creația populară îi insuflăm respectul pentru tradițiile noastre și dorința de a duce mai departe tot ceea ce reprezentăm noi ca națiune, popor.

Copilul simte admirația față de creațiile populare încă de când își ascultă bunica cântând sau povestind atunci când deapănă firul unui basm sau al unei legende locale în care eroii sunt înzestrați cu calitățile poporului român, cântecul duios de leagăn al mamei, din proverbe și ghicitori, din doine cântate îndelung de moșii și strămoșii noștri. Totodată, specificul zonei noastre bucovinene nu ne dă voie să- i uităm pe eroii căzuți la datorie, în război, pentru libertatea de astăzi. Cultivăm vie dragostea și recunoștința veșnică prin participări la programele artistice dedicate „Zilei Eroilor” la noi în sat într-o colaborare strânsă cu biserica.

Exprimată în cele mai diverse forme, creația noastră populară bucovineană este caracterizată prin autenticitate și originalitate, trăsătură regăsită într-o varietate de manifestări: port, datini, obiceiuri, îndeletniciri. Se observă o revenire la purtarea cu mândrie a costumului popular tradițional, precum și revenirea la vechile ocupații de a coase cămăși tradiționale, de a țese catrințe, făcutul opincilor. De aceea, trebuie să cultivăm acest interes pentru valorile noastre bucovinene, admirația pentru obiectele de artă populară prin invitații directe ale meșteșugarilor la noi în grădiniță, vizite la Casa muzeu „Sofia Vicoveanca”, artist al satului nostru, șezători, învățarea unor pași simpli de horă bucovineană, participări la diferite programe artistice, concursuri etc. Sărbătorile de iarnă au întotdeauna o încărcătură spirituală fiind pline de datini și obiceiuri specifice locului pe care copiii din sat le mai păstrează și astăzi („Haiducii” „Zânele,” etc.).

Toate acestea ne fac să insistăm pe cunoașterea de la cea mai fragedă vârstă a tradițiilor noastre specifice, pe educarea copiilor în spiritul respectului și păstrării acestora, căci „Un popor care nu-și cunoaște istoria este ca un copil care nu-și cunoaște părinții” (Nicolae Iorga).

BIBLIOGRAFIE:

1. MECT, CNFP „Managementul proiectului- Ghid practic pentru formatori și cadre didactice” București, 2001
2. MECT, Institutul de Științe ale Educației „Managementul Educațional pentru Instituțiile din Învățământ, Managementul educațional” București, 2001

COPILĂRIA-UN BASM CE DEVINE REALITATE

TUMBEA DELIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANGHEL MANOLACHE”
SCRIOAȘTEA-TELEORMAN

„Hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea este veselă și nevinovată și drept vorbind, acesta-i adevărul. Ce-i pasă copilului când mama și tata se gândesc la neajunsurile vieții, la ce poate să le aducă ziua de mâine, sau că-i frământă alte gânduri pline de îngrijire. Copilul, încălecat pe bățul său, gândește că se află călare pe un cal dintre cei mai strașnici, pe care aleargă cu voie-bună, și-l bate cu biciul, și-l strunește cu tot dinadinsu, și răcnește la el din toată inima, de-ți ie auzul; și de cade jos, crede că l-a trântit calul, și pe băț își descarcă mânia în toată puterea cuvântului... Așa eram eu la vârsta cea fericită și așa cred că au fost toți copiii, de când îi lumea și pământul, măcar să zică cine ce-a zice”... Ion Creanga - Amintiri din copilărie

Copilăria- cea mai frumoasă perioadă a vieții de care-și amintește cu drag omul matur.

Copilăria- locul unde lumea îți pare o poveste magică cu zâne și monștrii și unde bunicii sunt protectorii absoluți ai copilului care mai face din când în când câte-o trăznaie.

Copilăria- tărâmul în care copilul trăiește vesel, și lipsit de griji.

Copilăria- momentul care ne pregătește pentru viață dar... nu ne lasă niciodată să uităm cireșele coapte din livada bunicilor, laptele dulce și bun băut cu nesaț chiar din cana în care bunicul mulgea vaca, de mirosul de pâine coaptă în țest de bunica, care ne gădila nările de cum intram pe poartă, sau de pățaniile petrecute cu prietenii veniți „de la oraș” în vacanțe. Cine își aduce cu drag aminte de toate acestea, înseamnă că a avut o copilărie fericită și magică. Amintirile din perioada copilăriei ar trebui să ne îndemne să fim copii ... puri și lipsiți de răutăți.

Copilăria este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare, este o lume aparte. Pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie.

Când suntem copii avem inima deschisă spre iubire și frumos. Râdem și plângem foarte ușor, suntem capricioși și generoși, iertând și uitând repede micile supărări. Însă când ajungem la maturitate, bucuria clipei, expansivitatea și nebunia dispar, zâmbim și râdem cu reținere, încercăm să afișăm o mină serioasă, nedorind să fim etichetați ridicoli. În plus, nu mai facem risipă de entuziasm, neexprimându-ne liber emoțiile și ne mai având acea ardoare cu care așteptăm lucrul mult-dorit.

Copilăria este un tărâm magic în care pătrundem fără să știm și din care ieșim fără de veste. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin... Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla... Orice!

Primii ani de viață sunt marcați de curiozitate și explorare. Copiii se întreabă mereu “De ce?” și “Cum?” și își pun la încercare limitele. Fiecare zi este o aventură, iar orice obiect

sau insectă devine subiect de studiu. Copilăria este momentul în care învățăm să mergem, să vorbim și să ne dezvoltăm abilitățile sociale.

Familia joacă un rol crucial în copilărie. Părinții sunt cei care ne îndrumă, ne susțin și ne iubesc necondiționat. Amintirile din copilărie sunt legate de momentele petrecute cu familia: sărbători, vacanțe, zile de naștere. Aceste amintiri ne însoțesc toată viața.

Jocurile și prietenii sunt esențiale în copilărie. Îmi amintesc cu drag de orele petrecute pe uliță, alergând după mingi sau construind castele din cărți de joc. Prietenii de joacă erau cei mai buni aliați, iar orice neînțelegere se rezolva rapid. Copilăria este perioada în care formăm legături puternice și învățăm să ne înțelegem și să ne respectăm colegii.

Școala aduce cu sine noi provocări. Învățăm să citim, să scriem și să socotim. Profesorii devin ghizii noștri, iar cunoștințele acumulate ne deschid uși către lumea cunoașterii. Copilăria este momentul în care ne formăm pasiunile și interesele. Unii devin pasionați de știință, alții de artă sau sport.

Frumoasă, fascinantă, magică, vârsta inocenței ne rămâne în suflet și ne vom aminti cu zâmbetul pe buze momentele în care nu aveam nici o grijă, când ne jucam cât e ziua de lungă, clipe în care ne vom conferi un strop de bucurie de fiecare dată când ne vom aminti de ele în anii ce vor urma. Rămânem doar cu amintirile, cu un strop de regret că nu am putut profita la maxim de unele momente, că ne-am îndepărtat de unii dintre prietenii noștri de atunci, iar copilul din noi rămâne singur și prăfuit, stând într-un colț al sufletului nostru, plângând pentru clipele de demult.

Copilăria este, în concluzie, un loc și un timp al fericirii, insula de nemurire luminată de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm.

„Și, Doamne, frumos era pe atunci, căci și părinții, și frații și surorile îmi erau sănătoși, și casa ni era îndestulată, și copiii și copilele megieșilor erau de-a pururea în petrecere cu noi, și toate îmi mergeau după plac, fără leac de supărare, de parcă era toată lumea a mea! Și eu eram vesel ca vremea cea bună și sturlubatic și copilăros ca vântul în tulburarea sa.”-Ion Creangă-Amintiri din copilărie

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

***UNGUR LILIANA MARIA
G.P.P. NR.54- STRUCT.G.P.P. NR. 42
ORADEA, JUD. BIHOR***

TEMA ACTIVITĂȚII: LA MULȚI ANI, COPILĂRIE!

CLASA/GRUPA: GRUPA MIJLOCIE

CADRUL DIDACTIC: UNGUR LILIANA MARIA

UNITATEA ȘCOLARĂ: GPP. NR. 54- STRUCT. G.P.P. NR. 42, ORADEA

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Activitatea va fi dedicată Zilei Internaționale a Copilului și va cuprinde următoarele momente:

1 .Parada personajelor de poveste

-fiecare copil își va prezenta costumul și va spune câteva cuvinte despre personaj (numele, din ce poveste face parte, de ce anume l-a ales, ce calități are, ce cuvinte i-ar adresa dacă ar avea posibilitatea să îl întâlnească). Parada se va desfășura pe fundal muzical (O lume minunată!). După ce toți copiii își prezintă costumul, va avea loc un bal la care copiii vor dansa pe melodii cunoscute.

2. Pictură pe tricou

– copiii vor picta cu acuarele un tricou pentru educatoare.

3. Jocul pentru recompensă:

- copiii vor participa la un concurs sportiv iar la finalul acestuia copiii vor fi recompensați. Proba va consta în parcurgerea unui traseu cu diverse sarcini:
- plecarea de la start cu o gălețușă în mână.
- La primul tunel, copiii vor deschide un plic (fiecare va aduna 1-10 cuburi în gălețușă), vor traversa tunelul și la ieșire din acesta vor construi un turn din atâtea cuburi câte au în gălețușă.
- Până la al doilea tunel, copiii vor executa mersul piticului. Pentru a putea intra în al doilea tunel, copiii vor sorta imaginile care reprezintă anotimpul de vară (fiecare copil trebuie să găsească 2 imagini).
- Vor parcurge tunelul și până la finalul traseului vor alerga cu lingura cu oul de aur.
- Drept recompensă, după ce toți copiii vor fi parcurs traseul și vor aduna ouăle de aur, în curtea grădiniței vor găsi o pineată cu confeti și surprize dulci.

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Prof. Valach Mihaela Alina
Școala Profesională Specială Câmpulung Moldovenesc

Jocul, prieten nelipsit al copilului, reprezintă pentru perioada preșcolară principala activitate, o formă de manifestare fără bariere geografice ori religioase, o activitate care îi reunește pe copii și în același timp îi reprezintă. În decursul jocului copilul acționează asupra obiectelor din jur, cunoaște realitatea, își satisface nevoia de mișcare, dobândește încredere în forțele proprii, își îmbogățește cunoștințele. Manifestându-și dorința de a participa la viața și activitatea celor din jur, copilul își asumă rolul de adult, reproducând activitatea și raporturile lui cu ceilalți oameni. În acest fel jocul este social prin natura lui. Însăși posibilitatea de a-și imagina realitatea, de a o reflecta, reprezintă pentru copil sensul jocului. Prin această activitate copilul își satisface nevoile prezente și se pregătește de viitor.

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupația preferată și cea mai captivantă pentru copii. Adulții reneagă des și repede amintirile legate de această activitate. Ideea de „Joc” ne arată, în sens pozitiv, că trebuie să îndrăznim, că trebuie să luptăm, că trebuie să ne lăsăm ademeniți de această activitate. „A te juca” este o confruntare plăcută cu tine însuși, cu ceilalți, cu elemente din mediul înconjurător. În societatea noastră modernă ideea *de joc* a decăzut. Limbajul curent preferă acele sensuri ale cuvântului care trimit la o conotație negativă: „E doar un joc!”, „înainte munca, după aceea urmează jocul!”, „Te joci cu mine?” ș.a.m.d.. Principiul performanței, dobândirea prestigiului, comportamentul concurențial și răsplata materială sunt astăzi motivațiile principale pentru joc. Valențele legate de fantezie și creativitate sunt lăsate la urmă.

În grădiniță jocul este activitatea de bază și se regăsește în toate ariile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și ușor asimilabil de către copil.

Copilul se joacă de la intrarea în grădiniță până la micul dejun, în timpul activităților didactice de dimineață, apoi se joacă serios în cadrul activităților comune, apoi se distrează jucându-se în timpul activităților complementare și numai masa de prânz și somnul opresc temporar jocul, el urmând să își reia cursul după trezirea copiilor și până la plecarea lor acasă, unde bineînțeles, copiii se joacă.

Cercetările psihologice efectuate în secolul nostru în problema jocului au pus în evidență numeroasele elemente psihologice care conturează această formă de activitate specific umană. Este vorba de acele elemente psihologice care definesc jocul în general și care sunt suficient de operante chiar la copiii de vârstă preșcolară. Prin prezența și acțiunea acestor elemente psihologice, copiii ies „din anonimat” și ni se înfățișează ca ființe cu personalitatea în formare, care gândesc, acționează motivat după posibilități și aspiră la perfecționare.

Practica și teoria educației au demonstrat locul pe care-l ocupă jocul în viața preșcolarului, în activitatea de instruire și educare a acestuia din grădiniță. Prin intermediul jocului, copiii își îmbogățesc experiența cognitivă, își educă voința și pe această bază formativă își conturează profilul personalității.

Jocul didactic este o formă de activitate distractivă și accesibilă copilului, prin care se realizează o bună parte din sarcinile instructiv-educative în instituțiile preșcolare.

Jocul didactic oferă educatoarei prilejul de a atinge obiective importante ce țin de latura formativă, dar și de cea informativă în dezvoltarea personalității copilului preșcolar.

Jocul evită achizițiile de tip receptiv reproductiv, solicitând procesele psihice de cunoaștere la nivel operațional, formându-se astfel deprinderi practice, intelectuale, strategii cognitive, atitudini, sentimente, structuri de personalitate.

Jocul este extrem de important pentru copil. Jocul este situația ce oferă prilejurile cele mai bogate prin care copilul poate învăța experimentând activ.

Un copil învață mult prin intermediul situațiilor de joc variate și stimulatoare. Ce anume va învăța el? Să luăm un exemplu simplu: atunci când copilul înalță o construcție de cuburi, ori taie și lipește ceva, el învață, de fapt, cum să-și coordoneze ochiul cu mâna și cum să exerseze mișcările

fine ale mâinii. Aceste două deprinderi le va utiliza mult mai târziu, când se va pregăti pentru învățarea citit-scrisului.

Pentru copil jocul este munca sa, iar adulții nu trebuie să minimalizeze nici această activitate, nici seriozitatea cu care ea este îndeplinită de cei mici.

La vârsta preșcolară jocul satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului, nevoie generată de trebuințe, dorințe, tendințe specifice acestui nivel de dezvoltare psihologică. Sub o formă sau alta, jocul se regăsește la copiii tuturor popoarelor, din cele mai vechi timpuri.

Din aceste considerente, în grădinițe, jocul este activitatea fundamentală. Prin joc se manifestă, se exteriorizează întreaga viață psihică a copilului, se exprimă cunoștințele, emoțiile, dorințele, chiar și acelea care nu pot fi satisfăcute imediat. Jocul reprezintă, de asemenea, una din modalitățile prin care copilul caută să cunoască realitatea înconjurătoare.

Clasificarea jocurilor a preocupat pe mulți specialiști din domeniul pedagogiei preșcolare. Cu toate acestea, nici până astăzi nu s-a ajuns la o clasificare unanim acceptată, datorită abordărilor deosebite și, mai ales, datorită criteriilor utilizate pentru diferențierea lor.

Jocul este un minunat mijloc de cunoaștere și autocunoaștere, de exersare a unor capacități, de socializare primară, de antrenare a capacităților cognitive și de exteriorizare a emoțiilor și sentimentelor.

Deși este și un mijloc de relaxare și distracție, jocul are importante funcții instructiv-educative. El contribuie, prin conținutul său obiectual sau logic la dezvoltarea intelectului. Orice joc include elemente afective: bucurie, surpriză, satisfacție sau insatisfacție. Jocurile de mișcare contribuie la dezvoltarea fizică, la călirea organismului, la coordonarea și precizia mișcărilor. Un rol deosebit are jocul în dezvoltarea creativității, a inventivității.

Când copilul se joacă cu alți copii, el învață să respecte reguli și algoritmi ce constituie temeiul conformării la normele de comportare socială, morală. Învață să împartă jucăriile cu alții, să colaboreze cu coechipieri, își dezvoltă altruismul, spiritul de echipă, comunicarea cu ceilalți, prin urmare devine mai sociabil, mai tolerant față de cei din jur, mai atent la dorințele și sugestiile celorlalți. Interpretarea de roluri îl apropie de viața socială a adulților.

Jocul se intercorelează cu învățarea și creația. Jocurile cu subiect din viață, din povești și basme presupun cunoașterea conținutului acestora, dar implică și creativitate de expresie în interpretare. Jocurile cu text și cânt îi apropie de creațiile muzicale și literare.

Jocul este un prim și fundamental izvor al dezvoltării personalității umane. Activitatea de joc reprezintă un ansamblu complex de acte, operații și acțiuni centrate în jurul unei teme principale și care se scurge secvențial; este o stare de captivație totală și de abandon față de presiunile din afară, de bucurie reală și plăcere, de angajare într-o lume imaginară a energiilor și a încordărilor proprii.

Pentru copil, jocul este o formă de activitate cu multiple implicații psihologice și pedagogice care contribuie la informarea și formarea lui ca om; jocul pune în mișcare toată ființa copilului, îi activează gândirea, îi reliefează voința, îi înaripează fantezia și-i ascute inteligența. De aceea s-a spus și se spune, pe bună dreptate, că „în joc încep să se pună bazele personalității și caracterului copilului” .

Copiii care sunt lipsiți de posibilitatea de a se juca, fie din cauză că nu au cu cine, fie din cauză că nu sunt obișnuiți, rămân „săraci” atât sub aspectul cognitiv, cât și sub aspectul personalității. Jocul oferă copiilor condiții nepuizabile de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, formează și dezvoltă în mod direct capacități observative, iar în mod indirect jocul creează o mai mare antrenare, competență, deprinderi active, mărește capacitatea de înțelegere a situațiilor complexe, creează capacități de reținere, dar și de dozare a forțelor fizice și spirituale, dezvoltă caractere, deprinderi, înclinații, aspirații.

Importanța deosebită a jocului pentru vârsta copilăriei este astăzi un adevăr incontestabil. Fixându-i locul pe scara unei realități mai cuprinzătoare decât preșcolăritatea, și anume în ansamblul umanului, se poate spune că jocul are un caracter universal. Astfel, jocul este o manifestare în care este evidentă o luptă a contrariilor, un efort de depășire cu rol de propulsare în procesul obiectiv al dezvoltării.

Aruncându-ne o privire generală asupra a ceea ce reprezintă jocul în viața și activitatea oamenilor, îndeosebi în viața copiilor de vârstă preșcolară, putem desprinde cu ușurință anumite note caracteristici și definitorii:

- jocul este o activitate specific umană deoarece numai oamenii îl practică în adevăratul sens al cuvântului;
- jocul este una din variatele activități ale oamenilor fiind determinat de celelalte activități și, bineînțeles, determinându-le pe toate acestea. Învățarea, munca și creația nu s-ar realiza în lipsa jocului, după cum acesta nu poate să nu fie purtătorul principalelor elemente psihologice de esență neludică ale oricărei ocupații specific umane;
- jocul este o activitate conștientă. Cel care îl practică îl conștientizează ca atare și nu-l confundă cu nici una dintre celelalte activități umane;
- jocul introduce pe acela care-l practică în specificitatea lumii imaginare pe care și-o creează;
- scopul jocului este acțiunea însăși, capabilă să-i satisfacă imediat jucătorului dorințele sau aspirațiile proprii;
- prin atingerea unui asemenea scop, se restabilește echilibrul vieții psihice și se stimulează funcționalitatea de ansamblu a acesteia.

Sintetizând toate aceste note caracteristice, am putea defini jocul ca fiind o activitate specific umană, dominantă în copilărie, prin care omul își satisface imediat, după posibilități, propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară ce și-o creează singur.

BIBLIOGRAFIE:

1. Chateau Jean - Copilul și jocul, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970;
2. Elkonin D. B.- Psihologia jocului, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980;
3. Ezechil Liliana, Pășiș - Lăzărescu Mihaela - Laborator preșcolar, Editura V&I Integral, București, 2001;
4. Gheorghian Elena, Taiban Maria - Metodica jocului și a altor activități cu preșcolarii, Editura Didactică și Pedagogică, București;
5. Libotean Ileana, Cicioc Elena, Seling Mariana, - Jocuri didactice matematice pentru grădiniță, Editura V&I Integral, București, 1976

Dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor

Prof. dr. Vasile Anca-Irina
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare Alexandria

În practica de toate zilele, cunoașterea și evaluarea persoanelor cu care omul intră în relații sistematice constituie o necesitate ce nu poate fi contestată sau ignorată. Încă în operele unor autori din antichitate (Homer, Teofrast, Sofocle, Aristofan) se atestă faptul că *aprecierea și cunoașterea personalității* reprezintă una din cele mai străvechi preocupări ale omului, izvorâtă dintr-o necesitate practică imediată a vieții colectivității. Cunoașterea trăsăturilor psihice, a trăsăturilor de personalitate ale colaboratorilor, ale partenerilor, ale subalternilor, ale prietenilor sau dușmanilor a fost și este una din condițiile luării unor decizii adecvate, una din premisele indispensabile ale eficienței în acțiunile întreprinse de om.

Această preocupare se manifestă în legătură cu fiecare individ, pe toate treptele dezvoltării sale fizice și psihice, implicit, pe parcursul claselor primare, însă cu alți *protagoniști*, *elevul*, *dascălul*, și *ceilalți factori educaționali*, având ca scop modelarea personalității viitoare, despre care am făcut vorbire mai sus.

În virtutea primatului finalității umaniste a educației esențial rămâne așadar pentru învățământul primar dezvoltarea armonioasă a personalității fiecărui copil, în totalitatea potențialităților fizice și psihice, a aspectelor etice și estetice și potrivit particularităților sale personale și culturale.

De aici necesitatea și sarcina de a oferi copiilor o educație referitoare la mediul natural, cultural și social ce-i înconjoară *atât din interiorul, cât și din afara școlii*.

Procesul educativ ca atare este complex și el se realizează în timp parcurgând etape succesive, știut fiind faptul că în dezvoltarea personalității există o succesiune stadială constantă.

Acest proces reclamă o anumită corelare și mobilitate, necesitatea adaptării educației la cerințele vieții prin deschiderea educației tradiționale (predominant formale) la diversele influențe educative din afara acestui cadru și, totodată, transferarea spiritului acestei educații în alte arii educaționale.

În pedagogia contemporană se acordă, în consecință, o importanță din ce în ce mai mare eficienței diverselor tipuri de influențare a dezvoltării personalității. Deosebit de forma școlară a educației (educația formală), un loc nu mai puțin important ocupă formele de educație extrașcolară (educația nonformală) și formele spontane sau difuze de influențare (educația informală). Dacă existența acestor tipuri de educație este analizată și discutată în literatura pedagogică, ceea ce reprezintă *o problemă relativ nouă* este determinarea corelațiilor dintre aceste tipuri de conținuturi. Unii cercetători, puțini la număr, consideră că în competiția dintre educația școlară și cea informală îndeosebi câștig de cauză va avea ultima, în timp ce alții consideră că « **școala trebuie să se deschidă spre conținuturile susceptibile de a fi asimilate de elevi în afara școlii** », să le valorifice și în același timp să furnizeze elevilor criterii pentru selecționarea și interpretarea informațiilor.

Efortul întreprins și de noi se situează în această direcție, a orientării și corelării celor trei tipuri de conținuturi, în beneficiul educației de tip formal. Trebuie să avem în vedere că problema acestei integrări s-a complicat cu atât mai mult cu cât ceea ce numim educația informală este în expansiune în toate țările lumii și, așa cum prevăd viitorologii, volumul și calitatea informațiilor dobândite în afara școlii vor spori.

Putem admite, deci, că din punct de vedere al conținutului, între cele trei tipuri de educație n-ar exista diferențe prea mari sub aspectul orientării lor generale. Tradițional, cele trei moduri ale învățării erau mai mult sau mai puțin vectori paraleli; o comunicare relativ importantă există *între formal și nonformal* datorită faptului că organizatorii activităților extrașcolare sunt fie educatori, fie persoane sau organizații lucrând în strinsă colaborare cu școala. În prezent, convergența se accentuează progresiv în lumina principiului educației permanente, concepută ca mod de a fi, de a munci și de a deveni, care determină și facilitează deschiderea școlii (deci, o mai bună articulare) și o integrare progresivă a celor trei tipuri de educație.

Există unele diferențe de accent care pun și justifică problema studierii și armonizării lor din perspectiva finalităților generale ale educației. Afirmăm aceasta intrucât nu numai educația nonformală ar putea pune mai bine în valoare experiența dobândită de elevi în cazul educației formale, dar și educația formală își poate îmbogăți conținutul și tehnicile luând în considerație informațiile și tehnicile celorlalte tipuri de educație.

În primul caz, avem în vedere faptul că o seamă de activități de tip nonformal, cum sunt cercurile pe materii sau bidisciplinare, competițiile sportive și artistice, olimpiadele, vizitele și excursiile, diversele manifestări comemorative etc. *comportă elemente formalizate de tip școlar*. Același lucru îl putem afirma și despre o serie de activități care îi privesc pe adulți: lectoratele cu părinții, activitățile în comitetele de părinți, activitățile de club, manifestările științifice și artistice.

În același timp, menționăm situația în care informalul suferă la randul lui acțiunea formalului. Se știe că ieșirile din sistemul educațional (autput) influențează pozitiv ambianța, mediul social, care va furniza în consecință sistemului intrări (imputuri) mai ridicate. În felul acesta elementele informalului (tradiții, cultură, moduri de distracție, profesii), cu atuul înscrierii în sfera îndeletnicirilor preferențiale și lipsite de caracterul impus, dar care primesc efectul educației formale, acționează cu conținuturi mereu îmbogățite.

Se cuvine a sublinia aici necesitatea echilibrării loisirului în beneficiul educației informale în sensul evitării unilateralizării fie a odihnei, fie a distracției, fie a cultivării.

O întâlnire fericită a celor 3 forme de educație și în același timp un prilej de observare a elevului în plenitudinea manifestărilor sale – cea mai sinceră credem noi – o constituie **ziua de naștere**. De multe ori aceasta se rezumă la a servi bomboane colegilor, a face scurte urări și atât. Gravă eroare, gândindu-ne la implicații, la impactul benefic ce l-ar putea avea atât asupra individualității, cât și asupra colectivității.

Argumentul legat de o anumită stare materială cade. Aceasta pentru că suntem cei care, pornind de la cunoașterea și colaborarea cu familia, putem să ajungem la a angaja toată « familia » școlară în a-l face pe fiecare « fiu » să se simtă important, unic.

Cadrul ales depinde de ceea ce pot oferi majoritatea părinților. Cel mai la îndemână este clasa (orice altă încăpere) din cadrul școlii, **personalizată**, prin implicarea tuturor. Apoi, anumite elemente sunt comune pentru fiecare sarbătoare. Unul foarte important îl constituie « cadourile ».

Acestea dau de fapt nota personalității atât a celui ce oferă cât și a celui ce primește, constituind o îmbinare a formalului, nonformalului și informalului, concretizată într-o creație personală, produs al propriei activități (din orele de curs, cercuri, plimbări, excursii... : poezioare, cântecele, desene, fotografii-surpriză, obiecte confecționate, etc.).

Iată două reguli importante pe care le-am respectat noi :

1. Ziua se sărbătorește pentru unul singur (nu pentru mai mulți deodată, pe motiv că sunt date apropiate).
2. Cadourile sunt totdeauna create de cei ce le oferă și « legate » de persoana căreia i se oferă.

Bazându-ne pe progresivitate, orientând permanent preocupările elevilor prin acțiuni simțitor egale și egale de simple, am încercat să acordăm educației în genere, « *semnificația plenară a vieții prezente* » așa cum îndeamnă John Dewey, dar și să dezvoltăm instinctul de imitație a lucrurilor bune și nevoia de achiziționare. Acesta e doar un exemplu.

Considerăm oportun să adăugăm la pledoaria noastră câteva condiții sau poate implicații ale unei astfel de orientări asupra noastră, a educatorilor : folosirea informalului presupune cunoașterea de către noi înșine a principalelor evenimente culturale, științifice, socio-economice ce pot capta atenția colectivității într-o anumită perioadă ; lansându-ne în activități integratoare trebuie să fim pregătiți pentru dezbateri, după cum uneori vom fi obligați să cerem timp pentru documentarea suplimentară, astfel încât activitățile noastre să poată constitui platforme pentru conjugarea diferitelor experiențe trăite în școală și în afara școlii ; nu în ultimul rând e necesară îmbogățirea culturii noastre etice și estetice.

Punând amprenta creativității pedagogice în dezvoltarea personalității elevului din perspectiva celor trei categorii de conținuturi, vom putea transforma pe acesta într-un partener care este pus să gândească în același timp și împreună cu noi.

Îi vom simți și trăi emoția , dobândind mai multă forță de convingere, acțiunea noastră fiind mai temeinică, mai completă, mai activă și critică.

BIBLIOGRAFIE

- 1 Albulescu, Ion, *Didactica disciplinelor socio-umane*, Ed. Napoca Star, Cluj Napoca, 1999
- 2 Ausubel, P., D., Robinson, Fl., *Învățarea în școală* (trad.), EDP, București, 1981
- 3 Bîrzea, Cezar *Arta și știința educației*, EDP, București, 1995
- 4 Cerghit, I., *Metode de învățământ*, EDP, București, 1997
- 5 Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I-O., *Prelegeri pedagogice*, Ed. Polirom, Iași, 2001
- 6 Cucoș, C., *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 1996
- 7 Gagne, R., Briggs, L., *Principii de design al instruirii*, EDP, București, 1977
- 8 Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1995

COPILĂRIE MAGICĂ, ÎNTR-UN MEDIU ÎNCONJURĂTOR SĂNĂTOS!

Prof. Vasilescu Irina Mădălina

Școala Gimnazială Nr. 62, sector 2, Bucurști

TEMA:EDUCAȚIE PENTRU MEDIU ABORDARE
INTERDISCIPLINARĂ/TRANSDISCIPLINARĂ

- Instruirea interdisciplinară sau cea transdisciplinară presupun o serie de interacțiuni care se manifestă prin: preluarea de metode, de cunoștințe sau a unui limbaj specific unei anumite discipline;descrierea în paralel a aceluiași fenomen sau a unor aspecte diferite ale aceluiași fenomen;oferirea de cunoștințe necesare în alte discipline.
Se poate vorbi și de o interdisciplinaritate a metodelor, care are drept numitor comun principii și metode de investigație din diverse științe (metoda experimentală, de exemplu) și de interdisciplinaritatea bazată pe concepte comune, fundamentale mai multor discipline. Între domeniile privilegiate ale interdisciplinarității se situează și lingvistica, avantajul fundamental fiind, ca și în cazul altor domenii, acela de a favoriza transferul de cunoștințe și prin urmare de a rezolva noi probleme. Interdisciplinaritatea nu este singurul mod de realizare a unor conexiuni între discipline, aceasta aflându-se în relație de complementaritate cu transdisciplinaritatea, multidisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea.

UN MEDIU SĂNĂTOS LA NIVELUL ȘCOLII

- Organizația Mondială a sănătății definește școala sănătoasă ca fiind o școală care îmbunătățește consistent capacitatea de a reprezenta un mediu sănătos pentru elevi.
- Într-o școală sănătoasă, elevii au multiple oportunități- în clasă și în toate celelalte momente ale experienței școlare –pentru a se dezvolta fizic, mintal, social și individual.

TEME ABORDATE LA CLASELE a II-a

- Să cunoaștem mediul înconjurător
- Parfumul naturii
- Natura în fotografii
- Să gradinărim
- Să facem ierbare
- Protecția mediului înconjurător
- Să fim creativi cu ambalajele aruncate

SĂ CUNOAȘTEM MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

Concepte cheie:

Mediul înconjurător, tipuri de habitate naturale

Materiale necesare:

- diferite obiecte din natură, sticle de plastic;

Obiective:

Elevii vor:

-înțelege cum arată diferite habitate naturale;
-înțelege conexiunile din mediul înconjurător.

Planul lecției:

Lecția se concentrează pe cunoașterea a diferite tipuri de habitate naturale printr-un joc de imaginație și are o parte aplicată în care elevii învață cum pot folosi practic obiecte din natură pentru a cânta.

Descrierea activităților:

Elevii vor fi împărțiți în grupuri mici. Scopul jocului este de a crea diverse habitate naturale împreună. Tipul de habitat urmează să fie creat de fiecare grupă de elevi, urmând exemplul cadrului didactic. Fiecare membru al echipei încearcă să își găsească locul în mediul înconjurător. De exemplu, dacă habitatul dat este o pădure, atunci unii elevii vor juca rolul copacilor cu corpurile lor, în timp ce alții vor juca rolul vântului și a altor animale care trăiesc într-o pădure.

La sfârșitul activității, celelalte grupuri trebuie să ghicească ce fel de mediu a creat grupul care a prezentat.

Alte exemple de habitate pot fi cele studiate în acest an școlar: mare, Delta Dunării, câmpie, mlaștină, peșteră.etc.

După această activitate, elevii vor ieși în curtea școlii și vor căuta cât mai multe obiecte din natură: pietre, nisip, pământ, frunze, crenguțe, etc. Vor fi împărțiți în două echipe și anunțați că vor cânta într-o orchestră, fiecare dintre ei trebuie să își aleagă instrumentul preferat și să încerce să scoată cât mai multe sunete (de exemplu: pot cânta la frunze, pot lovi din pietre sau crenguțe, pot pune nisipul/pietrele într-o sticlă și să cânte la ea,etc.). Cele două echipe stau față în față și încep să cânte. Câștigă echipa care sună cel mai tare.

Evaluarea activității:

La final elevii sunt întrebați ce au învățat din lecție și ce vor aplica , ce vor spune și altora despre aceste activități.

„Viitorul unei națiuni este hotărât de modul în care aceasta își pregătește tineretul”, afirma, încă din secolul al XVII-lea, marele umanist olandez Erasmus.

CULOARE, FANTEZIE, IMAGINAȚIE- ROLUL LOR ÎN DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI EMOȚIONALĂ A ELEVILOR

Vasilescu-Lohan Andreea, Școala Gimnazială Nr. 2 Bordeasca Veche

"Lumea magică a copilăriei" este un univers vibrant, plin de culoare, fantezie și imaginație.

În această lume, granițele dintre realitate și vis se estompează, oferindu-le copiilor posibilitatea de a explora și de a descoperi fără limite, le oferă posibilitatea să își dezvolte creativitatea.

Dezvoltarea creativității la elevii din ciclul primar este un aspect esențial al educației, iar culoarea, fantezia și imaginația joacă un rol crucial în acest proces.

Iată câteva elemente care fac din copilărie o perioadă atât de specială:

Culoare

- ◆ **Natură și mediu:** Copiii sunt înconjurați de culorile naturii, de la verdele ierbii la albastrul cerului și la curcubeul care apare după ploaie. Această paletă naturală stimulează simțurile și aduce bucurie.
- ◆ **Jucării și materiale educaționale:** Jucăriile sunt adesea vii colorate, atrăgând atenția și interesul copiilor. Materialele educaționale, cum ar fi cărțile și jocurile de învățare, utilizează culori strălucitoare pentru a capta imaginația.

Fantezie

- ◆ **Povești și basme:** Copilăria este plină de povești și basme în care animalele vorbesc, eroii înving răul și totul este posibil. Aceste povești hrănesc creativitatea și dorința de aventură.
- ◆ **Jocuri de rol:** Copiii iubesc să se joace de-a prințesele, pirații, supereroii sau alte personaje fantastice. Aceste jocuri de rol le permit să exploreze diverse identități și scenarii într-un mod sigur și plăcut.

Imaginație

- ◆ **Desen și artă:** Activitățile artistice, cum ar fi desenul, pictura și modelajul, sunt modalități prin care copiii își exprimă gândurile și sentimentele. Ele îi ajută să își dezvolte creativitatea și să își manifeste imaginația într-un mod tangibil.
- ◆ **Construirea lumilor proprii:** Prin jocuri de construcție, cum ar fi LEGO, sau prin crearea de lumi imaginare în mintea lor, copiii învață să își folosească imaginația pentru a crea și organiza.

Integrarea în curriculum

- ◆ **Interdisciplinaritate:** Integrarea culorilor, fanteziei și imaginației în diferite materii, precum matematică (probleme de matematică cu scenarii fantastice), științe (experimente creative) și limba română (compuneri imaginative).
- ◆ **Proiecte de grup:** Promovarea colaborării prin proiecte de grup care necesită creativitate, cum ar fi crearea unei reviste școlare sau organizarea unui spectacol.

Culoarea, fantezia și imaginația contribuie la dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Ele stimulează curiozitatea, gândirea critică și abilitatea de a rezolva probleme. Aceste elemente aduc bucurie și ajută la reducerea stresului, oferindu-le copiilor o pauză de la structura și cerințele zilnice. Folosirea culorilor, fanteziei și imaginației în activitățile educative pentru elevii din ciclul primar nu doar că face învățarea mai plăcută și atractivă, dar contribuie și la dezvoltarea unor

abilități esențiale pentru viitor. Prin crearea unui mediu de învățare care valorizează creativitatea, profesorii pot ajuta copiii să devină gânditori flexibili, inovativi și adaptabili.

În concluzie, "Lumea magică a copilăriei" este un spațiu esențial pentru dezvoltarea sănătoasă și fericită a copiilor. Încurajarea și susținerea accesului la experiențe pline de culoare, fantezie și imaginație vor contribui semnificativ la creșterea lor armonioasă.

Bibliografie

1. Hirsh-Pasek, Kathy, și Roberta Michnick Golinkoff, "*The Importance of Play in Promoting Healthy Child Development and Maintaining Strong Parent-Child Bonds*" Editura Pediatrics, 2007, vol. 119, no. 1, pp. 182-191.
2. <https://childmind.org/article/how-play-benefits-the-brain/>

Activități eficiente în relația familie - grădinița

Pentru o mai bună desfășurare a relației dintre familie și grădiniță, familia trebuie să comunice frecvent cu educatoarele, să participe la activitățile pe care educatoarele le desfășoară: ședințe cu părinții, diferite evenimente festive ce se organizează la nivelul grădiniței: serbări, sărbători, lecții deschise, etc, consilierea părinților, vizite la domiciliu. Pentru o colaborare cât mai bună, familia trebuie să participe la ședințele părinților organizate de educatoare și să respecte regulile impuse de către educatoare în creșterea și educarea copiilor. Astfel, educatoarea va reuși să stimuleze soluționarea eventualelor probleme ce ar putea apărea privind copilul.

„Nu este de așteptat că educatorul să facă lucrarea părinților. În acest scop este necesar un dialog între cadre didactice și părinți. Din perspectiva unei analize sistematice, educația părinților apare ca o dimensiune a educației permanente și, desigur, a educației adulților. Ca puncte de reper în educația părinților se apreciază: educarea viitorilor părinți (în unitatea de învățământ sau în afara ei); educarea părinților cu copii mici; relația grădiniță-familie; rolul mass-mediei în educația părinților” (Stern, H. H., 1972).

În relația familie – grădinița trebuie să existe o colaborare caldă, deschisă, pozitivă, pentru a se unifica sistemul de valori, care pot avea beneficii asupra copiilor.

Activitățile eficiente în relația familie – grădinița sunt următoarele:

- Serbări;
- Excursii;
- Concursuri;
- Vizite culturale;
- Reamenajarea spațiului de joc.

Serbările sunt un prilej de, pentru copii, educatorii lor și pentru părinții copiilor. Organizarea unei serbări este un prilej de a pune în valoare imaginația și creativitatea fiecăruia – părinte sau educatoare. Prin serbări, se verifică ceea ce și-au însușit micuții la grădiniță, iar părinții se pot implica pentru a ajuta educatoarea într-o bună desfășurare a serbării.

Excursiile organizate de cadrul didactic, la care participa și părinții, sunt un prilej de a se cunoaște mai bine cele două părți ce participa la creșterea și educarea copilului, au ca rol deosebit educarea preșcolariilor în spiritul moralei civice, dezvoltându-le astfel anumite deprinderi de manifestare colectivă și dezvoltându-le interesul pentru cunoaștere. Părinții se pot implica cu

succes în organizarea excursiilor, ajutând educatoarea cu sugestii, informații, sfaturi, dar și ca excursia să fie una cât mai educativă pentru preșcolar.

Concursurile organizate pentru preșcolari, unde participa și părinții, sunt destul de distractive, astfel preșcolarul se simte încurajat de familie și înțelege faptul că familia îi este mereu alături, iar pentru părinți, o modalitate prin care pot observa ce au învățat preșcolarii, ce nevoi au, ce lipsuri au. Participarea la un concurs înseamnă a-l învăța pe cel mic să accepte că uneori pierde sau poate câștiga. Pentru un copil, această lecție poate fi mai ușoară sau mai grea, în funcție de felul în care trăiește această experiență și cum îl ajută părintele.

Vizitele culturale (muzee, teatre de păpuși, grădina botanică/zoologică) ajută în relația familie – grădinița, în o mai bună capacitate de participare la interacțiunea socială, reprezintă un prilej de a vizita diferite obiective culturale ce îi ajută pe cei mici să își dezvolte latura culturală.

Reamenajarea spațiului de joc în sala de grupă, ajută părintele să înțeleagă tipurile de activități care ajută copilul în dezvoltarea sa, dar și faptul că amenajarea unui loc de joacă de la început până la final poate reprezenta o provocare. Spațiul să fie cât mai larg, cât mai aerisit, cu jucării cât mai educative și diversificate.

Bibliografie:

- Cosmovici, Andrei (2000) – „Psihologie școlară”, Editura Polirom, Iași
- Duffuly, Deborah, Kathy Morrison, Family-Friendly Communication for Early Childhood Programs, Național Association for the Education of Young Children, Washington DC, 2000
- Dumitrana, Magdalena, 2000 „Copilul, familia și grădinița”, Editura Compania, București

PRICHINDEL ȘI PRIETENII LUI

Prof.Vedinaș Florica-Elena

Grădinița cu P.N.Iaz,Jud.Sălaj

În cadrul activităților educaționale am pus în practică diferite proiecte educaționale cum ar fi:„Arta din deșeuri,,„Hai și TU la grădiniță!,, „„Dăruind vei dobândi,, , „Noi și bunicii noștri,, „Din lada de zestre,, ,etc.

Pornind de la faptul că,în grădinița noastră conviețuiesc copii români,,rromi,slovaci și maghiari,am considerat implementarea unui proiect intercultural ,pentru a duce și a cunoaște obiceiurile și tradițiile tuturor.Astfel ,a luat ființă cel mai complex proiect :„Prichindel și prietenii lui,, ,care are ca scop:cunoașterea obiceiurilor,a muzicii și a dansurilor specifice fiecărei culturi,precum și cultivarea toleranței între etnii,recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a celorlalte culturi.. Am invitat ca și parteneri grădinițe care au ca limbă de predare toate aceste etnii.Prezent au răspuns Grădinița cu P.N.Boghiș(maghiari),Grădinița cu P.N.Făgetu (slovaci),Grădinița cu P.N.Boghiș(grupa de rromi)Proiectul s-a desfășurat pe o perioadă de cinci ani.

Interculturalitatea este înainte de orice respectul diferențelor.Cadrele didactice sunt garanți acestor rigori ale spiritului care vegează aspra diferențelor,pentru a învăța,a cunoaște și a înțelege ceea ce ne leagă,ceea ce ne face asemănători , ceea ce ne apropie.

Interculturalitatea este o componentă a realității zilnice din grădiniță și școală.Tot modul de învățare este organizat din perspectiva interculturală,permițând învățarea prin colaborare,comunicare și nicidecum de marginalizare.

Activitatea de cercetare în domeniul interculturalității în România are ca obiectiv producerea unor concepte și cunoștințe mai precise și clare în vederea oferirii unor argumente mai bune pentru practicile sociale și politice din domeniul drepturilor omului în Europa de Sud-Est.Deseori ne punem întrebarea cum îi putem stimula pe copii,cum îi putem motiva pentru a deveni cetățeni responsabili și creativi dacă nu tocmai prin calitatea relației pedagogice a cărei bogăție e dimensiunea ei interculturală.

Școala are dimensiunea de a permite fiecărui copil să crească ,să-și dezvolte spiritul,corpul și inima, deci inteligența,sensibilitatea, creativitatea;să permită copiilor să învețe să trăiască împreună,unii cu alții,cu prsoane diferite,să-și poată ocupa progresiv locul în societate,să poată deveni cetățeni activi.

De-a lungul acestei perioade am văzut,participat și prezentat activități cum sunt:

Vizite la muzeu și activități cu muzeul,obiceiul de nuntă,jocul la șură(formații de dansatori),scenete prezente în viața la țară,șatra țigănescă,parada costumelor populare, obiceiuri de Crăciun,șezători ,schimb de lucrări cu tematică(traista,costumul popular, etc) .Am trăit momente deosebite,lucruri pe care unii le-u uitat,dansuri spectaculoase.Am reușit să cunoaștem costumul popular ,am intrat în contact cu lucruri vechi,unele recunoscute de copii,am desenat ,decorat trăițuțe,ștergare,costumații specifice diferitelor obiceiuri.

În continuare vă prezint câteva obiceiuri de Crăciun întâlnite la toate etniile

În ajun de Crăciun cu „noaptea în cap,, pornesc cu **Steaua** și **Viflaimul** .

Ca aspecte generale regăsite în fiecare din obiceiurile prezentate se pot identifica următoarele elemente:

- în Ajun toate porțile sătenilor sunt deschise,așteptând colindătorii;
- pregătirea pentru sărbătoare începe cu 3-5 săptămâni înainte;
- cu colinda merg doar băieții și bărbații;
- colindătorii intră în casă numai dacă li se permite;
- aceste obiceiuri se desfășoară doar în Ajun până în zorii zilei de Crăciun;

Toate aceste obiceiuri vestesc,cu un deosebit talent și sensibilitate,impresionând și prin costumația adecvată, confecționată de familia colindătorilor, nașterea lui Iisus și statutul sau în contextul vremii.

„STEAUA,,

Participă 4 copii de (2 Crai,Irod și Înger)

CRAII poartă pe cap câte un coif, confecționat din demicarton,cu o cruce în vârf.Coiful este decorat cu diferite modele de stea,luna,confecționate și ele la rândul lor din staniol și hârtie glasată,iar din partea de jos a coifului , în spate sunt prinse panglici colorate din hârtie creponată.În mână poartă câte o sabie din lemn confecționată în familie la vârful căreia sunt agățați 2 zurgălăi , pe care îi vor scutura întretinând ritmul colindei,execând bătăi în dușumea.

IRODUL este îmbrăcat cu haine de ofițer cu epoleți și în mână poartă un paloș.

ÎNGERUL poartă pe cap o cușmă albă de miel,împodobită cu sasău de jur împrejur, o cămașă albă mai lungă, legată la mijloc cu o centură de care este prins un clopoțel și pantaloni albi.În mână ține macheta unei stele care se învârte ax- mâner.Aceasta este împodobită cu staniol galben, iar în mijlocul stelei este aplicată o imagine ce reprezintă pe Fecioara Maria cu Pruncul Iisus.

„VIFLAIMUL,,

-participă 8 copii: 3 crai, 2 soldați, Irodul, Ciobanul și Îngerul

GAȘPAR,BALTEZAR,MELCHIOR poartă pe cap coifuri, frumos împodobite, cu o cruce în vârf, iar jos atârnă panglici colorată din hârtie creponată.În mână poartă câte o sabie decorată și cu zurgălăi.

SOLDAȚII sunt îmbrăcați adecvat,poartă macheta cu Peștera din Viflaim- confecționată de copii și decorată cu staniol și beteală.Fiecare are câte o sulită din lemn, frumos ornată.

CIOBANUL este îmbrăcat cu o cușmă de miel,o gubă lungă de miel, un campău și cântă din fluier.

IROD este îmbrăcat în haine de ofițer cu epoletă și caschetă, în mână poartă un paloș mai lung (confectionat din lemn) și vopsit în culoarea roșie.

ÎNGERUL Este îmbrăcat într-o costumație albă. Cămașa este până la genunchi, legată la mijloc cu o centură de care este agățat un clopoțel, iar în mână are o stea în 6 colțuri frumos decorată

și care se învârtă în jurul axei fiind fixat de un mâner..

Toate aceste obiceiuri sunt răsplătite cu colaci, mere și nuci. Bucuria este imensă atât din partea copiilor, cât și a gazdelor care primesc vestea venirii pe lume a Mântuitorului prin graiurile pruncilor.

În concluzie, am observat:

1. Creșterea interesului elevilor pentru tradiții, pentru evenimente religioase și laice specifice fiecărei etnii;

2. Dezvoltarea respectului față de valorile tradiționale autentice, respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a celorlalte culturi și cultivarea toleranței între etnii.

Bibliografie

„Tezaur-Revistă de cultură Tradițională Anul I, nr. 1, iulie 2007

Curriculum pentru Educație Timpurie 2019

JOCURI DISTRACTIVE – ALA 2

Prof. Înv. Preșc. Velicu Niculina

Grădinița Electromagnetica

Mijloc de realizare: Joc de mișcare cu caracter competitiv – „Cursa copiilor”

Joc liniștitor / de atenție – „Trezește-te, prietene!”

Tipul de activitate: consolidare de priceperi și deprinderi

Scopul activității: Satisfacerea nevoilor de mișcare a copilului și crearea unei atmosfere de bună dispoziție, destindere și relaxare.

Dimensiuni ale dezvoltării:

A1. Motricitatea grosieră și motricitatea fină în contexte de viață familiare;

A2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

Comportamente vizate:

A1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;

A1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;

A2.2. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor;

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității copiii vor fi capabili:

O1. Să respecte regulile jocurilor;

O2. Să execute corect din punct de vedere motric comenzile primite;

O3. Să participe activ la jocurile propuse, dovedind inițiativă, cooperare și interes.

Regulile jocului:

„Cursa copiilor” – joc de mișcare cu caracter competitiv

- Preșcolarii vor fi împărțiți în două echipe așezate în două șiruri paralele;
- Primul copil din fiecare echipă va sări pe ambele picioare la semnalul educatoarei;
- Preșcolarii își vor aștepta rândul;
- Îndeplinirea corectă a sarcinii va fi apreciată prin aplauze;

„Trezește-te, prietene!” – joc de atenție

* Preșcolarii vor fi așezați în semicerc, iar în fața lor, pe scăunel, „Prietenu!” (un copil) care doarme;

* Un copil numit de educatoare va atinge „prietenu!” pe umăr și-l va trezi;

* „Prietenu!” trebuie să ghicească cine la trezit;

* Ghicirea va fi apreciată cu aplauze și schimb de roluri.

* Trezirea și ghicirea se realizează prin adresare de cuvinte/ schimb de replici.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul.

Material didactic: flori, scăunele, cercuri, coșuri, vase, fluier; mască băiat/fetiță, pernuțe.

Elemente de joc: săritura pe două picioare, încurajări, aplauze, închiderea și deschiderea ochilor, atingerea pe umăr, replici, ghicirea.

Joc de mișcare cu caracter competitiv: „Cursa copiilor”

Se vor forma două echipe egale numeric. La fluierul educatoarei, sarcina echipelor va fi să parcurgă traseul cu obstacole (scăunele și cercuri) prin săritura pe ambele picioare, iar la capătul traseului ia o floare din coșul specific echipei și să se întoarcă respectând traseul, punând floarea în vază. Odată ajuns la echipă, intră în cursă următorul copil/coechipier.

Primul copil din fiecare echipă va alerga la semnalul educatoarei și va aștepta până colegul din față lui se va întoarce. Următorii doi copii vor începe la semnalul educatoarei.

Educatoarea va fi situată între cele două echipe și le va oferi sprijin acolo unde este necesar.

Se continuă cu jocul liniștitor: „Trecește-te, prietene!”

„Atât de mult voi ați sărit./ Că un prieten a adormit./Haide-ți ușor să ne așezăm /Să fim atenți, să nu-l sculăm!”

Se explică jocul și se fixează regulile.

Copiii sunt așezați pe pernuțe în jurul unui scăunel pe care stă un copil întors cu spatele și cu masca de față/băiat pe față. El este prietenul care doarme. La semnalul educatoarei, un copil se apropie de prieten, îl atinge pe umăr și îi spune: „Trecește-te, prietene!”. Apoi revine la locul său.

„Prietenul” se ridică, se plimbă prin fața copiilor și întreabă: „Cine m-a trezit?” Copiii răspund: „Ghici? Ghici?” Dacă a ghicit, atunci își schimbă rolul cu cel pe care l-a recunoscut. Dacă nu a ghicit, își păstrează locul.

Jocurile sunt esențiale în dezvoltarea armonioasă a copiilor. Sunt activități ideale de a cunoaște lumea într-o formă deosebit de atractivă.

Bibliografie:

*Curriculum pentru educație timpurie, 2019;

*Druță Georgeta, Jurca Mariana, Culegere de jocuri: „Jocul în cadrul activităților complementare”, Editura Easy Print, Oradea, 2000.

Copilaria: Culoare, Fantezie, Imaginație

Prof.înv.preșcolar, Vespan Mădălina- Antoaneta

Școala Gimnazială "Explorator Teodor Gh. Negoită " Sascut

Introducere

Copilaria este perioada de aur a vieții, un timp de descoperire, bucurie și inocență. Aceasta etapă este marcată de culoare, fantezie și imaginație, elemente esențiale care contribuie la dezvoltarea emoțională și intelectuală a copiilor. În acest referat, vom explora cum aceste trei componente influențează și definesc copilaria, subliniind importanța lor în formarea unei personalități sănătoase și echilibrate.

Culoarea în Copilarie

Culorile joacă un rol crucial în viața copiilor. Ele nu doar că atrag atenția, dar și stimulează emoțiile și creativitatea. De exemplu, culorile vii și luminoase sunt adesea asociate cu fericirea și energia, în timp ce culorile mai calme pot induce stări de liniște și relaxare.

1. Influența Psihologică a Culorilor:

- Roșu: Stimulează energia și poate crește nivelul de activitate.
- Albastru: Promovează calmul și concentrarea.
- Galben: Asociat cu fericirea și optimismul.

2. Rolul Culorilor în Învățare:

- Materialele educaționale colorate sunt mai atractive și pot facilita învățarea prin menținerea interesului și atenției copiilor.
- Jocurile educaționale și jucăriile viu colorate contribuie la dezvoltarea abilităților motorii și cognitive.

Fantezia în Copilarie

Fantezia este motorul creativității în copilarie. Prin jocuri imaginative și povești, copiii își dezvoltă capacitatea de a gândi abstract și de a rezolva probleme. Fantezia le permite să exploreze lumi noi și să-și exprime emoțiile și ideile într-un mod liber și neconstrâns.

1. Importanța Jocului Imaginativ:

- Jocul de rol: Copiii imită adulții, învățând astfel comportamente sociale și abilități de rezolvare a conflictelor.

- Construirea de lumi imaginare: Aceasta stimulează creativitatea și dezvoltarea limbajului.

2. Poveștile și Basmele:

- Poveștile clasice, cum ar fi cele ale fraților Grimm sau ale lui Hans Christian Andersen, încurajează fantezia și transmit valori morale.
- Cititul de povești ajută la dezvoltarea imaginației și a vocabularului.

Imaginația în Copilarie

Imaginația este esențială pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Ea le permite să vizualizeze scenarii dincolo de realitatea imediată și să găsească soluții inovatoare la probleme.

1. Creativitatea Artistică:

- Desenul și pictura sunt mijloace prin care copiii își pot exprima liber imaginația și emoțiile.
- Activitățile artistice contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine și a gândirii critice.

2. Inovația și Gândirea Creativă:

- Jocurile de construcție, precum LEGO, încurajează copiii să-și folosească imaginația pentru a crea structuri și scenarii noi.
- Experimentele simple și jocurile de știință stimulează curiozitatea și gândirea logică.

Concluzie

Culoarea, fantezia și imaginația sunt pietrele de temelie ale copilăriei, fiecare jucând un rol esențial în dezvoltarea holistică a copiilor. Prin stimularea acestor aspecte, putem asigura o creștere sănătoasă și echilibrată, pregătindu-i pe cei mici pentru provocările viitoare. Înțelegerea și promovarea acestor elemente în educație și viața de zi cu zi contribuie la formarea unor indivizi creativi, empatici și inovativi. Copilaria, cu toate nuanțele sale de culoare, fantezie și imaginație, rămâne astfel o perioadă de neînlocuit în dezvoltarea umană.

COLABORAREA DINTRE INSTITUȚII ÎN PROIECTUL EDUCAȚIONAL (aspecte ale proiectelor educaționale derulate)

Prof.înv.primar Vespan Mihaela
Școala Gimnazială “Alexandru cel Bun” Bacău

Școala este una dintre instituțiile centrale ale comunității, cu roluri specifice, dar nu poate funcționa și nu se poate dezvolta fără un parteneriat eficient cu acestea.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare care vine în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ. El se desfășoară împreună cu actul educațional și se referă la proiectarea, decizia, acțiunea și colaborarea dintre instituții și agenți educaționali.

Proiectele educaționale sunt oportunități aflate la dispoziția școlilor care își propun să-și asigure inovația, schimbarea și dezvoltarea. Atingerea obiectivelor propuse prin derularea lor, este condiționată de încheierea unor parteneriate educaționale cu instituții care să susțină reușita activităților din cadrul acestor proiecte.

“Help-me!”- proiect de educație pentru sănătate (parteneri “Asociația pentru promovarea învățământului european Bacău” și Școala Sanitară Postliceală “Sanity” Bacău.

Implementarea acestui proiect a venit ca o necesitate în urma schimbărilor produse la nivel global de pandemie. Școala și-a asumat rolul de formare a personalității umane capabile să se integreze în societate, să reacționeze adecvat la schimbările care se produc în cadrul ei (“Acționează corect și util în situații neprevăzute!”). Conștientizarea acestor realități a pus bazele parteneriatelor încheiate cu cele două instituții. Activitățile la care au participat elevii au contribuit la însușirea de către aceștia a unor cunoștințe de bază și a formării unor deprinderi practice pentru acordarea corectă a primului ajutor și prevenirea accidentelor.

Extras din chestionarul de evaluare al gradului de satisfacție a unui elev participant: “Accidentele, rănilor și bolile pot apărea pe neașteptate. Ajutorul imediat depinde adesea de cei aflați în apropierea noastră. Având cunoștințe despre modul de acordare a primului ajutor, oricine poate fi de folos în asemenea situații.”

Motto-ul proiectului: “ Scopul nostru principal în viață ar trebui să fie acela de a ajuta pe alții. Și dacă nu-i putem ajuta, cel puțin să nu le facem rău!”

“Călătorie în spațiul cosmic”- proiect educațional de informare și documentare în domeniul astronomiei (partener Observatoarul Astronomic “Victor Anestin”). Scopul acestui proiect a fost stimularea interesului elevilor pentru astronomie și știință în general, pentru cercetarea spațiului cosmic și redescoperirea locului nostru în Univers. Activitățile realizate cu sprijinul muzeografilor din cadrul acestei instituții au facilitat dobândirea de către elevi a unor noi cunoștințe despre structura Sistemului Solar și despre Stația Spațială Internațională care orbitează în jurul planetei noastre. Copiii au făcut cunoștință cu aspecte din viața astronauților și au aflat curiozități legate de spațiul cosmic. Inventivitatea și creativitatea elevilor au fost stimulate prin activități informative și explorative, practico-aplicative, concursuri și expoziții.

Extras din chestionarul de evaluare al gradului de satisfacție a unui elev participant : “ Când voi fi mare vreau să devin astronaut. Acest proiect m-a ajutat să înțeleg că pentru a putea călători în spațiu este necesar să cunosc cât mai multe lucruri despre acesta și să fiu foarte bine antrenat. Sunt bucuros pentru că macheta rachetei Soyuz construită de mine a obținut locul II în concursul la care am participat.”

“Lumea dinozaurilor - o lume dispărută”- proiect educațional de informare și documentare în domeniul biologiei (partener Complexul Muzeal de Științele Naturii “Iulian Borcea”). Proiectul și-a propus realizarea unor activități interactive cu elevii, corelate cu tematica expoziției permanente “ O lume dispărută”, organizată în spațiul expozițional al Muzeului de Științe ale Naturii. Copiii au învățat

într-un mod plăcut despre lumea viețuitoarelor din trecutul geologic al Pământului. Activitățile din proiect au urmărit dezvoltarea în rândul elevilor a unor atitudini, deprinderi și comportamente adecvate cunoașterii și protejării naturii. Civilizația modernă , dezvoltată odată cu industrializarea, s-a fondat pe ideea greșită că omul este stăpânul suprem al naturii de la care trebuie să smulgă maxim de foloase. Elevii trebuie ajutați să înțeleagă că această abordare duce planeta la dezechilibre majore, care determină pe lângă fenomene extreme violente și o extincție în masă a unor specii de plante și animale. Feedback work-shop din proiect: «Am descoperit aspecte interesante privind viața pe Terra în trecutul îndepărtat. Mi-a plăcut mult colecția de fosile pe care ne-au aratat-o muzeografi și jocurile la care am participat “Cum ajunge o fosilă exponat în muzeu?” și “Descoperă exponatul!”. A fost amuzant să pictăm și noi dinozauri și fosile din gips. »

Impactul celor trei proiecte educaționale nu ar fi fost același în rândul elevilor dacă instituțiile partenere nu ar fi fost implicate prin acordul încheiat cu școala.

Parteneriatele educaționale au sprijinit calitatea educației și au întărit colaborarea tuturor factorilor implicați în implementarea acestor proiecte.

Bibliografie:

Duță Nicoleta - “Empatia în școală. Cunoaștere, comunicare, competență”, Editura Universitară, 2010;
Dragomir Mariana – “ Managementul activității didactice”, Editura Eurodidact, 2003.

„ÎN LUMEA BASMELOR ȘI A POVEȘTILOR”

Prof. Înv. Preșcolar Vicovan Diana-Veronica

Școala Gimnazială „Ion Barbir” Capu Câmpului/ structura G.P.N. Capu Câmpului

O zi în care se învață prin joacă este bucuria oricărui copil, iar copiii din grupa mare au ocazia, astăzi, să trăiască această experiență.

Readucerea, în prim plan, a păpușii Scufița Roșie, va constitui elementul surpriză, dinamizator, ce va activa atenția și va motiva dorința copiilor pentru participarea la activitatea propusă de educatoare: **„Pe tărâmul lui a fost odată” (DPM+DȘ+DLC)**. În continuare, ea le va propune copiilor, să le arate **„Drumul prin pădure” (DPM)**, către casa bunicii. Vor fi îndrumați pentru parcurgerea traseului printr-o pădure plină de mister, dar, **ATENȚIE**, drumul către casă va fi lung și greu, plin de neprevăzut.

Copiii își vor pregăti organismul prin executarea unor exerciții fizice pentru încălzirea mușchilor și parcurgerea traseului până în poiană devine mai ușoară. Coordonați de educatoare se vor așeza în formație de cerc, vor executa împreună exerciții de mers (obișnuit, ca soldații, mers pe vârfuri „ca uriașii”, mers pe călcâie cu mâinile la spate, mers ghemuit „ca piticii”) alternate cu exerciții de respirație. Se vor realiza diferite variante de alergare (alergare ușoară, alergare cu genunchii la piept, cu pendularea gambei înapoi) - **pregătirea organismului pentru efort. Exercițiile de respirație-** „tragem aer în piept”, „umflăm balonul” și „explodează balonul”, mers cu exerciții de respirație – inspirație cu ridicarea brațelor la verticală, expirație cu coborârea brațelor.

După efectuarea exercițiilor de pregătire a organismului pentru efort copiii vor rămâne așezați în cerc (se transformă în statui). **Influențarea selectivă a aparatului locomotor/pregătirea specifică a organismului**) se va realiza prin următoarele exerciții:

Exercițiul 1: „Privim cerul, privim pământul”- stând, brațele pe lângă corp și ridicăm privirea spre nori, apoi spre pământ.

Exercițiul 2: „Foarfeca” - stând depărtat, cu brațele întinse, ducerea acestora lateral și aducerea înapoi încrucișate.

Exercițiul 3: „Copiii fac gimnastică” - stând depărtat, ridicarea brațelor în sus, coborârea lor pe umeri, brațe scurte/brațe lungi.

Exercițiul 4: „Șurubul” - stând ușor depărtat cu mâinile pe șolduri: răsuciri stânga-dreapta, săritură ușoară la semnal, apropiind picioarele.

Exercițiul 5: „Batem cuiul!” - Stând, mâinile pe șolduri, sărituri pe ambele picioare cu oprire în poziția ghemuit.

Exercițiul 6: „Scuturăm picioarele”.

Coordonați, pe melodia „*Câte unul pe cărare*” (T), copiii se vor îndrepta spre traseu. Educatoarea va explica și va demonstra parcurgerea și sarcinile de lucru ce trebuie realizate. Traseul va începe cu ocolirea copacilor, apoi vor observa lupul de care trebuie să scape și vor alerga în linie dreaptă, urmărind pașii Scufiței Roșii. Se vor opri și vor culege, din florile amestecate, o singură floare pe care o vor așeza în coșul potrivit. Vor continua cu săritura în lungime de pe un buștean pe altul, mersul în echilibru pe o punte și coborârea cu săritura în ghemuit. Imediat, vor zări o apă în care vor fi așezate trei pietre mari, urmate de două pietre mici. Astfel, vor sări de pe o piatră pe alta și vor ajunge la casa bunicii.

Odată ajunși la casa bunicii, li se va propune audierea povestirii educatoarei **DLC: „Scufița Roșie”**, astfel încât aceștia vor descoperi pățaniile fetiței. Farmecul povestirii va fi dat de planșele ilustrate, așezate rând pe rând pe covorul povestitor, în succesiunea întâmplărilor. Educatoarea va

expune povestea clar, accesibil și expresiv pentru trezirea emoțiilor și asigurarea motivației învățării. Expresivitatea expunerii se va realiza prin modelarea vocii, schimbarea ritmului vorbirii, pauze logice, psihologice și dramatice, accentuări și scăderi ale intensității vocii, repetiții, mimică și gestică.

După audierea conținutului expus de educatoare, copiii vor fi provocați pentru răspunderea la întrebările legate de textul povestit. Ideile principale din povestire vor fi fixate prin folosirea metodei interactive „Ciorchinele”. Plecând de la imaginea Scufiței Roșii, educatoarea va sprijini copiii, prin întrebări, să prezinte momente, idei principale din poveste, completând cu imagini graficul. Metoda va încuraja participarea activă a tuturor copiilor, va stimula comunicarea, exprimarea în propoziții și extragerea mesajului povestirii (De exemplu: „Ce a primit Scufița Roșie de la mama ei?” (imagine cu coș); „Cu cine s-a întâlnit fetița în pădure?” (imagine cu lupul); „Ce i-a propus lupul să culeagă din pădure?” (imagine cu flori); „Ce a făcut lupul după ce a ajuns la casa bunicii?” (imagine cu lupul deghizat în bunică); „Cine le-a salvat pe Scufiță și pe bunicuța?” (imagine cu vânătorul); „Cu ce i-a umplut vânătorul burta lupului?” (imagine cu pietre); „Ce culoare avea pelerina fetei?” (imagine cu pelerină roșie); „Cum s-a numit povestirea ascultată astăzi?” (imagine cu coperta povestirii).

Mesajul educativ al povestirii, le va atrage atenția copiilor asupra faptului că este bine să asculte sfaturile părinților, astfel încât să nu pățească ca și Scufița Roșie.

Imitând mersul și sunetul lupului, copiii se vor îndrepta către spațiul destinat jocului senzorial „**Desculți prin pădure**”.

Bibliografie:

- Gurlui, I., Andreescu, L., *Activitățile integrate în grădiniță*, Editura Carminis, 2014, Pitești
- ***M.E.N. - *Curriculum pentru educație timpurie* - Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/02.08.2019
- Răileanu, D. și colaboratorii , *Proiectarea pas cu pas*, Ed. Diamant, 2010, Argeș
- Simister, C.J., *Dezvoltarea inteligenței și creativității copiilor*, Editura Polirom, 2011, Iași

Excursia școlară și lumea magică a copilăriei

Prof. Vintilescu Cerasela, Școala Gimnazială Nr.46 București

Excursia școlară oferă un cadru optim de desfășurare a unor activități instructiv educative. Ea contribuie la dezvoltarea de ansamblu a capacității de recepție senzorial-perceptivă a copilului, fiind un mijloc interactiv de cunoaștere și relaxare.

Excursiile sau drumețiile tematice sunt proiectate de către profesorul de specialitate și au multiple valențe formative și informative pentru elevi.

Interacțiunea profesor-elev, dincolo de barierele orizontului natal sau apropiat, în contact cu elementele și fenomenele realității obiective, oferă o altfel de poveste, ai primilor pași în universul cunoașterii obiective. Micii exploratori, într-un timp al începuturilor, într-o atmosferă destinsă și de bună dispoziție, observă cu multă plăcere, sub îndrumarea profesorului, ținuturile care se deschid sub ochii lor, descoperind în egală măsură darurile naturii și progresul societății.

Între individual și social există relații multiple, ireversibile și determinative, structurând construcțiile afective, cognitive și motivaționale, dar și conduite, atitudini, comportamente și performanțe individuale sau de grup.

Excursia operează cu spațiul geografic, mijlocind o confruntare directă cu o situație autentică din viața reală, și conturează evidente valențe aplicative și euristice: familiarizează participanții cu situații concrete de viață; dezvoltă abilități în contexte reale, realizând îmbinarea teoriei cu practica; stimulează gândirea logică; dezvoltă creativitatea; formează capacități investigative și competențe comunicaționale.

Într-o lume într-o continuă schimbare, supusă în permanență redimensionării, copilul învață să se adapteze realității dinamice.

Obiectivul general al excursiei pentru profesor constă în proiectarea și transpunerea în practică a unor situații de învățare care să vizeze stimularea motivației și a imaginației creative, precum și formarea unor abilități de viață, prin angajarea acestora în situații de învățare individuale sau de grup, adecvate particularităților de vârstă și cerințelor fiecăruia. Elevii trebuie să-și asume o parte din responsabilitatea pentru propria formare și autoevaluare, conștientizând că profesorul este un organizator al activităților de învățare, un antrenor al procesului instructiv-educativ. Sub îndrumarea cadrului didactic, pentru adaptarea optimă la mediu, elevul se va mobiliza prin rezolvarea unor situații de învățare, din etapa premergătoare, până după finalizarea excursiei în mediul școlar, prin punerea în valoare a elementelor solicitate, inclusiv prin reprezentări artistice ale plantelor, animalelor, orașelor, cetăților, castelelor și/sau alte monumente de artă și arhitectură vizitate, precum și vederi panoramice de peisaj sau imaginative/fantastice pe baza unor legende auzite. Inspirația imaginativă se poate desprinde din realitatea istorică pe care și-o fixează drept punct de reper pentru a croi destinul unor personaje mitologice. Astfel, se împletesc în contradictoriu două lumi distincte: a ficțiunii și a descifrării realității, iar gândirea copilului este proiectată simultan într-un univers cunoscut, supus rigorilor de cercetare, și altul neexplorat, atipic, supus folclorului și mitologiei. În acest context, au fost și elevii școlii noastre. Ei au realizat o serie de lucrări care să se încadreze atât temei concursului „Lumea magică a copilărie- culoare, fantezie, imaginație”, cât și evaluării excursiilor școlare efectuate în perioada proxima Zilei Internaționale a Copilului. Copiii au redat cu multă sensibilitate, în nuanțe originale de natură afectivă, o serie de obiective din cele vizitate, dovedind și pe această cale că păstrează, într-un ungher al sufletului, impresii și momente unice, de neuitat. Dintre lucrările selectate pentru concurs, menționez: imaginația creativă a elevei Gujbă Delia Nicole Gabriela, reflectată în universul brâncușian, precum și Castelul Fermecat, conturat în creion de eleva Bărzăcan Bianca, această realizare artistică fiind inspirată din realitate și întocmită în urma vizitei la Cetatea Hunedoarei devenită Castelul Huniazilor, monument legendar, unic în țara noastră și printre cele mai atractive din spațiul european. De asemenea, Castelul Bran, cunoscut mai ales prin romanul irlandezului Bram

Stocker, a prins contur în imaginația creativă a elevei Galan Ștefania-Andreea. O altă lume de vis este prezentă în monumente istorice de pe teritoriul României și redată în culori de eleva Nedelcu Simona, simbolul seninului ascuns în sufletul său minunat de copil fiind renumitul „albastru de Voroneț”, de unde ne întoarcem în orizontul local pentru a creiona celebrul Arc de triumf, simbol al „Micului Paris”. „Podul minciunilor” cu legendele sale a rămas fixat și el pe retina micuței artiste.

Atunci când învățarea este asistată de profesor, elevul trebuie să renunțe la postura de simplu subiect supus evaluării și să se angajeze conștient în rezolvarea sarcinilor de lucru, pentru consolidarea, completarea și validarea/corectarea competențelor sale, iar organizatorul excursiei trebuie să acorde un interes deosebit finalizării acesteia, pentru valorificarea rezultatelor, prin diverse acțiuni, precum:

- revizuirea traseului parcurs pe o harta fizică
- reamintirea punctele și sarcinilor de lucru de pe parcursul excursiei;
- păstrarea informațiilor, reconstituirea traseului pe zile, în funcție de obiectivele urmărite
- ordonarea evenimentelor;
- compararea anumitor teritorii și a unor aspecte din cotidian
- conștientizarea anumite trăiri ale participanților;
- emiterea de concluzii și efectuarea unor aprecieri;
- analiza materialelor culese și descrierea detaliată a acestora;
- revederea notițelor și completarea, acolo unde e cazul, cu ajutorul întrebărilor;
- așezarea în ordine a eșantioanelor de roci, fructe, ramuri, frunze, insecte și alte obiecte culese pe traseu;
- aranjarea fotografiilor sau vizionarea înregistrărilor;
- valorificarea materialului cules prin realizarea unor panouri informative sau panouri cu fotografii de grup ale elevilor cu scop ilustrativ și educativ
- popularizare excursiei pentru trezirea interesului copiilor pentru cunoașterea mediului înconjurător

Excursia școlară, motiv de bucurie pentru participanți, constituie un mod eficient de sudare a colectivului clasei de elevi și un mijloc de formare a competențelor, dincolo de sala de clasă, în contact nemijlocit cu elementele adiacente mediului înconjurător, realizându-se astfel mai ușor, mai sigur și mai plăcut, legătura dintre teorie și practică.

Bibliografie:

1. Maria Eliza Dulamă, *Modelul învățării depline a geografiei, Teorii și practici didactice*, Editura CLUSIUM, 2004
2. Ilinca N, *Didactica geografică*, Editura Corint, București, 2000
3. Soos Lenke, Năstase-Kovacs Maria, *Excursia – o experiență fundamentală de cunoaștere, în Didactica geografiei, nr. 2, Cluj-Napoca, 1999*

COPILĂRIA, UN ANOTIMP MAGIC

Profesor: Vizinteanu Florina-Rodica

Colegiul Național „Mihail Kogălniceanu”, Galați

Venim pe lume fără să știm, fără să ne alegem noi anotimpul în care să ne naștem deschizând ochișorii în zâmbetul și lacrimile mamei păstrând inconștient, întreaga viață, în adâncurile nebănuite ale sufletului, mireasma pielii sale și leagănul brațelor ei ocrotitoare, cele care au semănat aici semințele iubirii.

Nimeni nu știe ce se va petrece mai târziu, peste ani, cu puiul de om, fiecare își va croi destinul după puteri, îngrădit sau nu, de propriile limitări sau conjuncturi oferite de viață. Însă un lucru este cert, chiar dacă din punct de vedere fizic suntem diferiți, sufletul omului este plămădit din același aluat: lumină, speranțe și visuri. Toate visurile se nasc în copilărie, pe acest tărâm unde există al cincilea anotimp, unul magic, iar spațiul se diluează și, timpul este jupuit de lacrimi, măști și așteptări...copilăria, un izvor al inocenței și purității cu ajutorul căruia ne ostoim setea de frumos, de lumină și de adevăr, adevărul nostru, al fiecăruia dintre noi din care se naște un poem fără sfârșit.

Părăsim copilăria cu atât de mult entuziasm, ispitiți de mirajul maturității din dorința de a cuceri noi universuri sau pur și simplu pentru a ne continua marea aventură numită viață...într-un galop continuu fără să știm ce vom descoperi la capăt de drum, poate doar, plăcerea tainică de a ne fi ascultat destinul. Pe parcurs, începem să culegem regrete că am pierdut magia celui de-al cincilea anotimp, cel mai frumos dar oferit de Divinitate încă de la naștere. Regretul, poate că nu am conștientizat valoarea acestui dar când tot ce aveam nevoie curgea natural spre noi fără eforturi, când ofeream și primeam cu generozitate iubire necondiționată, lacrimile se evaporau rapid de pe obraz strivite de sărutul cald și vindecător al mamei, prietenia nu cunoștea trădarea, competiția și

individualismul, dar mai ales, când cheia spre fericire o găseai printre lucrurile ne semnificative în ochii unui adult: într-un joc, în cântecul suav al unei păsări, în razele soarelui care îți mângâiau genunchii scrijeliiți.

Copilăria va rămâne în sufletul fiecăruia dintre noi, un colțișor plin de magie, unde totul este posibil sau mai bine zis unde imposibilul devine posibil și visul nu este îngrădit de frontiere, aici trăiește etern inocența. Mahatma Ghandi spunea că doar copiii pot fi adevărate „oglinzi care reflectă puritatea și nevinovăția din lumea înconjurătoare„. Atunci, intervine întrebarea retorică *Există oare o profesie mai nobilă decât cea de dascăl?* Să fii în mijlocul copiilor în fiecare zi pentru a-i ajuta să își confecționeze aripi cu scopul de a zbura ușor pentru a-și atinge visurile înalte, plămădite în sufletul lor în această perioadă.

Dar și mai fascinant este să vezi cu câtă dăruire poate ajuta un pui de om pe un alt pui de om care nu a fost la fel de răsfățat de soartă și să se bucure de o sănătate deplină. Această ocazie ne-a oferit-o povestea tulburătoare a unei fete cu cerințe educaționale speciale care încerca să fugă de viață ferecându-se în *carapacea* sa, nepermițând nimănui să se apropie de ea și era prezentă doar fizic în rândul copiilor.

Pentru a încerca să o ajutăm am aderat cu entuziasm la derularea Proiectului Școala Generației Unificate- Special Olympics România, una dintre cele mai cuprinzătoare inițiative pentru educația incluzivă a tinerilor cu și fără dizabilități intelectuale. Programul a fost sprijinit de Înălțimea Sa Șeicul Mohamed bin Zayed Al Nahyan, Prințul Moștenitor al Abu Dhabi și Adjunctul Comandantului Suprem al Forțelor armate ale Emiratelor Arabe. Activitățile din cadrul acestui proiect au promovat acceptarea, respectul și toleranța în școală contribuind major la crearea unui mediu școlar incluziv pentru elevii cu și fără dizabilități și au adus elevilor un *know-how*, o percepție pozitivă asupra diversității. Activitățile din cadrul proiectului au avut ca scop integrarea în școala de masă a elevei cu dizabilități intelectuale, una dintre cele mai vulnerabile categorii de persoane cu dizabilități care se simțea descurajată să participe la orice fel de

activități alături de colegii săi din cauza traumelor dobândite în timpul gimnaziului fiind ținta bullyingului în clasele din care făcea parte.

Pe de altă parte, un alt obiectiv important era ca elevii mei să se familiarizeze și să conștientizeze într-o manieră profundă conceptele precum: incluziune, toleranță, empatie, colaborare, solidaritate, întrajutorare, generozitate, nondiscriminare, respect și incluziune.

Era vital ca elevii să fie învățați cum să interacționeze cu colegii lor cu dizabilități sau cu persoanele cu dizabilități în general fiind necesare lecțiile legate de vocabular, de conduită, de gestionarea emoțiilor. Din acest motiv, multe dintre activități au implicat în mod direct elevii în realizarea lor fiind coordonate chiar de către ei, activități de voluntariat care au creat un mediu incluziv. Lucrând alături de copiii cu C.E.S. de la Școala Specială *Constantin Pufan*, Galați au învățat să prețuiască diversitatea conștientizând că orice om este unic și special în felul său. Acești adolescenți, cu și fără dizabilități intelectuale au lucrat în echipe, de la egal la egal, pentru a construi Generația Unificată.

Prin derularea acestui proiect, am regăsit cel de- al cincilea anotimp, copilăria, acel șuvoi de apă despre care ne amintește Francesco Orestano, „care izvorăște limpede și curat din adâncurile ființei și la care omenirea aleargă fără încetare să-și potolească setea idealurilor sale de dragoste, de bunătate, de frumusețe, de perfecțiune. ”

Iartă-ne, copilărie, dacă noi, adulții, te-am părăsit deși n-am vrut, te-am rătăcit printre șoapte neșoptite, într-un necuvânt cărunt!

BIBLIOGRAFIE:

Soameș, Cosmin. *Cartea înțelepciunii. Peste 1.000 de maxime și citate*, Editura Biblioteca Școlarului, p.25, disponibilă în format electronic pe site-ul <https://pdfcoffee.com/cartea-intelepciunii-pdf-free.html>

CONSILIEREA ȘCOLARĂ- ROL PROACTIV ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

prof. Mirela Vlad
Liceul „Gheorghe Surdu”

În sens larg, consilierea școlară reprezintă un proces intensiv de acordare a asistenței psihopedagogice elevilor și celorlalte persoane implicate în procesul educațional (profesori, părinți, tutori și autorități școlare). Rolul consilierii este unul proactiv, ce presupune prevenirea situațiilor de criză personală și educațională a elevilor.

Consilierea școlară se axează pe unitatea triadică: familie copil-școală, în vederea desfășurării unei educații eficiente și a dezvoltării optime a personalității copilului.

Trăsăturile definitorii ale consilierii educaționale sunt următoarele:

- este un proces de dezvoltare,
- are un rol de prevenire și proactiv,
- optimizează modul în care elevul relaționează cu școala,
- abordează diverse probleme ale subiectului consiliat (personale, educaționale, sociale, de orientare școlară și profesională).

Principii în consilierea educațională:

- toate persoanele sunt speciale și valoroase pentru că sunt unice
- fiecare persoană este responsabilă pentru propriile decizii
- clientul (elevul, părintele, cadrul didactic, familia) „trebuie” să se simtă „împuternicit”, să manifeste autonomie personală și auto-înțelegere, „satisfăcut și plin de resurse”
- elevul este acceptat ca persoană și tratat în consecință
- consilierea este în esență o relație permisivă
- consilierea se bazează pe modul de a gândi împreună cu cel consiliat (See Russell, apud Sanders, 1999).

Activitatea de **Consiliere și Orientare** poate conferi școlii o eficiență externă ridicată și un prestigiu dorit de întreaga echipă de cadre didactice. Acest lucru se poate atinge atunci când direcțiile de acțiune ale consilierilor școlari și profesorilor diriginți sunt concordante pe deplin cu intențiile copiilor, părinților, școlii și societății prin:

- a. asigurarea educației și formării profesionale de calitate,
- b. continuarea studiilor după absolvire în niveluri și trepte superioare,
- c. angajarea cât mai rapidă în muncă și în posturi pentru care aceștia sunt pregătiți, și le-au dorit, le aduc satisfacție etc. Punerea în aplicare a unui model de dezvoltare a carierei, în mod uzual, presupune (re)aducerea individului în centrul preocupărilor directe ale activității consilierului simultan cu focalizarea atenției pe următoarele direcții principale:

1. dezvoltarea personală și socială a individului:

- a. autocunoașterea generală,
- b. înțelegerea identității sinelui, ca parte și întreg,
- c. înțelegerea ambianței sociale și economice în care trăiește,

2. dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:

- d. autoevaluarea potențialului intelectual (calități, posibilități de dezvoltare, puncte forte),
- e. identificarea motivelor care dinamizează activitatea de învățare și dezvoltare intelectuală,
- f. înțelegerea lumii educației, a rolului și finalității acesteia,

3. dezvoltarea în planul carierei:

- g. înțelegerea proceselor economice și sociale care sunt personal accesibile: familie, economie, profesie, salariu, proprietate, bani, bunuri materiale și culturale,

h. conștientizarea valorii personale pe piața forței de muncă (ce ofer, ce pot pretinde, ce calități și defecte am)

i. diversitatea conținutului muncii (fizică, intelectuală, servicii, comerț etc.),

j. timp liber, activități comunitare, viața personală, familia etc.

Atunci când facem “educație pentru carieră” și, mai ales când acest aspect este o parte a curriculum-ului, se au în vedere și teme precum:

- autocunoașterea, autoevaluarea,
- lumea muncii: producție, salariu, șomaj, antreprenariat,
- aspecte psiho-sociale, juridice ale muncii,
- muncă și comunicare,
- explorarea diversității profesiilor, meseriilor etc. din mediul de viață imediat, cel comunitar, regional,
- exemple de aplicare a cunoștințelor școlare în viața practică.

Reacția școlii, ca instituție de educație, formare și orientare, la mobilitatea socială și economică, trebuie să fie de adaptare rapidă a conținutului, structurilor și funcțiilor sale, de crearea de premise favorabile pentru elevi care să le permit integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului, a hazardului în alegerea carierei. Dacă pare excesivă, deocamdată, aprecierea că “orientarea școlară și integrarea socio-profesională este scopul însuși al învățământului”, atunci cu siguranță că este de datorie să asumăm sarcini sociale externe, care să vizeze sprijinirea intrării în piața forței de muncă a “produselor” sale, proces înțeles ca o evaluare și validare a pregătirii inițiale furnizate de instituțiile educative prin oamenii săi.

Oricum, școala trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin mai raționala stimulare intelectuală a elevilor, sistemului lor aptitudinal, a atitudinilor și trăsăturilor lor de personalitate. Procesul de educație și formare profesională desfășurat în școală constituie puntea necesară trecerii spre lumea muncii și a vieții sociale adulte.

În această întreprindere **Consilierea și Orientarea** nu trebuie să se constituie ca un obiect de studiu sau o disciplină școlară în înțelesul ei cotidian, ci ca o **arie de aplicații, dezvoltări practice, experiențe și atitudini care trebuie învățate a fi exersate în viață**.

Învățarea în sfera orientării școlare și profesionale trebuie să aibă sensul de **a învăța pentru a ști să faci** și nu a învăța pentru a ști. **Școlile trebuie să vizeze nu numai educarea și formarea unor tineri bine instruiți, ci și pregătirea de absolvenți direct angajabili și imediat productivi.**

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: **metode și tehnici de muncă intelectuală, viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață: deces, divorț, cataclisme naturale, șomaj** etc.

Ce trebuie cultivat la elevi în cadrul orelor de **Consiliere și Orientare**:

- cristalizarea unei imagini de sine pozitive,
- sporirea responsabilității personale față de sine, alții, societate,
- creșterea capacității de decizie (independența alegerilor personale),
- păstrarea echilibrului în situații de succes și eșec,
- creșterea rezistenței la frustrare, marginalizare temporară, critică,
- autoevaluarea realistă a potențialelor proprii (intelectual, fizic, aptitudinal etc.),
- cunoașterea clară a calităților personale și punctelor slabe,
- asumarea de obiective realiste, realizabile,
- capacitatea de autoanaliză a erorilor, greșelilor, eșecurilor,
- asumarea riscurilor, stăpânirea situațiilor de incertitudine, anticiparea consecințelor,
- adoptarea unei atitudini active cu privire la cariera personală,

- elaborarea de soluții alternative,
 - adoptarea unei atitudini pozitive față mediul înconjurător.
- În consecință, în principal, **conținutul** activității de *Consiliere și Orientare* constă în:
- informarea și documentarea personală (prin consultarea de profile ocupaționale, monografii profesionale, ghiduri, lucrări de specialitate, filme de orientare școlar-profesională, prin vizite de documentare și participarea la activitatea practică din ateliere).
 - informarea și educația pentru orientarea carierei desfășurate sistematic în școală sau în cadrul orelor de activități extrașcolare.
 - valorificarea în grup a experiențelor personale pozitive ale elevilor și părinților acestora.
 - exersarea alegerii diferitelor rute de formare profesională inițială sau continuă sau simularea situațiilor favorabile bunei orientări (interviul de angajare, convorbirea telefonică).
 - desfășurarea de activități orientate către punerea în practică a tehnicilor de căutare a unui loc de muncă (redactarea unui Curriculum Vitae, a unui proiect personal de dezvoltarea carierei, a unei scrisori de prezentare, a portofoliului personal).
 - activități specifice și speciale inițiate de consilieri în instituții de profil (convorbire, consiliere, evaluare).

Strategiile pedagogice, perfectibile la nivelul orei de consiliere și orientare pot fi dezvoltate, cu prioritate, pe fondul metodelor specifice educației morale: explicația morală, convorbirea morală, referatele/informațiile cu tematica morală, povestirea morală, dezbaterea morală, exemplul moral, analiza/studiul de caz-cu sens moral, exercițiul moral, aprobarea-dezaprobară morală.

Din această perspectivă metodologică, ora de consiliere și orientare poate fi interpretată ca o activitate de convorbire etică și își va atinge ținta doar dacă ținem seama de îndemnul și mărturia lui Sofocle: “Minuni sunt multe, dar nimic nu este mai minunat ca omul. Educația este cel mai frumos dar pe care acesta îl poate primi”.

Bibliografie:

- ✚ Bersan Otilia Sanda- „Consiliere și orientare școlară. Sugestii teoretice și practice”, Editura Universității de Vest, 2017
- ✚ Lupu Angelica- „Activități de consiliere. Reușita și stima de sine în viața preadolescenților”, Editura Asociația de Științe Cognitive din România, 2013

Proiect Educațional Internațional
„LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI
– Culoare, fantezie, imaginație”

Iunie 2024

Simpozion Internațional
Concurs Școlar Internațional

Prof. Înv. Primar: SIMONA MARIA VLAD

Școala Gimnazială Nr 11 „Șt O Iosif” Brașov

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI – Culoare, fantezie, imaginație

Copilăria este un tărâm magic, plin de culoare, fantezie și imaginație. Prin artele spectacolului, copiii pot descoperi o lume fascinantă unde creativitatea și expresia personală sunt la ele acasă. Acest articol explorează rolul artelor spectacolului în dezvoltarea socio-emoțională a copiilor, punând în lumină un experiment pedagogic inovativ realizat într-o clasă de a IV-a.

Artele spectacolului – O poartă către creativitate și expresie Artele spectacolului reprezintă o oglindă a diversității, profunzimii și frumuseții umanității. Ele oferă copiilor o cale unică de a se exprima, de a se conecta cu ceilalți și de a experimenta emoții autentice și profunde. Prin intermediul teatrului, teatrului de păpuși și muzicii, sufletul uman descoperă libertatea de a se elibera din limitele cotidiene, iar inimile se îmbogățesc cu bucurie, compasiune și înțelegere.

Experimentul pedagogic – Un pas către dezvoltarea socio-emoțională În cadrul cercetării privind „Rolul formativ al opționalului Artele Spectacolului în dezvoltarea socio-emoțională a școlarului mic,” am implementat un experiment pedagogic. Acesta a avut ca obiectiv să evidențieze relațiile cauzale, funcționale sau de dependență dintre variabilele independente și cele dependente în vederea îmbunătățirii actului educativ.

Etapa inițială (pre-experimentală) În această etapă, am realizat o evaluare inițială a elevilor din clasa a IV-a pentru a stabili nivelul lor de pregătire socio-emoțională. Copiii au primit teme creative:

- Recitarea unei poezii alese dintr-o listă de cinci.
- Punerea în scenă a unei povești cunoscute, alături de un grup de prieteni.
- Interpretarea unui cântec învățat în clasă, fără ajutorul profesorului.

Etapa experimentală În această fază, am aplicat demersuri didactice specifice artelor spectacolului, adaptate particularităților individuale și de vârstă ale copiilor. Activitățile au inclus:

- Improvizatie și jocuri de rol pentru dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare.
- Exerciții de dicție și postura pentru o mai bună prezentare în fața publicului.
- Alegerea scenetelor în funcție de interesele copiilor, implicându-i activ în procesul creativ.

De exemplu, copiii au pus în scenă capitolul „Cum a devenit Habarnam pictor” din „Aventurile lui Habarnam” de Nikolai Nosov și au jucat în „Vrăjitorul din Oz” de Lyman Frank Baum. Activitățile au fost menite să dezvolte abilitățile socio-emoționale ale copiilor, cum ar fi empatia, gestionarea emoțiilor și încrederea în sine.

Etapa finală (post-experimentală/post-test) La finalul experimentului, am realizat o evaluare pentru a măsura progresul socio-emoțional al elevilor. Pentru a sublinia rezultatele obținute, am organizat un spectacol unde elevii au demonstrat cunoștințele și abilitățile dobândite. Feedback-ul a fost unul pozitiv, iar copiii au arătat o îmbunătățire semnificativă în exprimarea emoțiilor și în comunicarea cu colegii.

În concluzie experimentul pedagogic a arătat că artele spectacolului pot avea un impact major asupra dezvoltării socio-emoționale a copiilor. Prin activitățile creative și colaborative, copiii își pot dezvolta abilități esențiale pentru viață, într-o atmosferă ludică și stimulantă. Astfel, lumea magică a copilăriei devine și mai vibrantă, plină de culoare, fantezie și imaginație.

Bibliografie:

1. Gayet, D.- „Les performances scolaires” – Edition Harmattan - 1997
2. Chelcea, S. - „Experimentul în psihologie” - Editura Științifică și Enciclopedică, 1982.

Webografie:

- https://www.armyacademy.ro/reviste/2_2004/r7.pdf

- <https://www.enfancemusique.asso.fr/chapitre/la-civilisation-du-bruit/>

TEST DE EVALUARE- PRONUMELE ȘI ADJECTIVUL

CLASA a VII-a

Citește cu atenție textul de mai jos:

„Pe când vorbește d. Turtureanu, d. căpitan Pandele citește gazeta de seară, iar d. Lefter ascultă dus pe gânduri. La un moment, d. Popescu se face palid: un domn a intrat în berărie și trece pe lângă masa lor către fund. Este șeful său de la minister, un tip foarte posomorât și din cale afară aspru. D. Lefter se scoală și salută; șeful d-abia moțâie din cap și se așază la o masă puțin mai departe.

– Uite, zice d. căpitan și arată și celorlalti gazeta care scrie:

"Precum se știe, cele două mari loterii s-au tras zilele trecute. Numerile care au câștigat loturile cele mari, de câte 50.000 lei sunt: la Constanța-Universitate, 076.384 - la București-Astronomie, 109.520.

Un lucru curios însă; până acuma, fericii posesori ai numerilor câștigătoare nu s-au prezentat să-și reclame dreptul. Pentru numeroșii noștri cititori și gentilele noastre cititoare, în rândurile căroră am dori din suflet să se afle câștigătorii, amintim că, după șase luni de la trageri, nu se mai poate sub niciun cuvânt reclama vreun câștig. Sumele nereclamate până la termenul fatal trec de drept la fondurile societăților respective."

Cu tot respectul ce i-l însuflă d-lui Lefter șeful său, care-l ochia pe sub sprâncene din când în când cu privirea plină de "mustrare - adică: "Dumneata ne tragi pe sfoară; scrii că ești bolnav, ca să-mi lipsești de la datorie, și pe urmă-mi bați berăriile... Bravo!" - cu tot respectul acela foarte legitim, d. Popescu nu se putu stăpâni la propoziția finală din notița gazetei, și izbucni într-un hohot de râs, un râs vânat."

I.L. Caragiale- *Două loturi*

1. Analizează morfo-sintactic pronumele și adjectivele pronominale subliniate în textul de mai sus.

(8x1p) 8p

2. Scrie în spațiul liber din stânga litera corespunzătoare, funcției sintactice și cazul pronumelui subliniat:

(8x2p=16p)

... Poarta a închis-o <u>acela</u> .	A.cct, Ac
... S-a dedicat cu pasiune <u>lui</u> .	B. Subiect, N
... Vecinul este <u>asemenea dumnealui</u> .	C. Atribut pronominal prepozițional, Ac.
... <u>Tu</u> , deschide poarta!	D. Nume predicativ, N
... Pasiunea <u>pentru acesta</u> este veche.	E. Fără funcție sintactică ,V
... Începutul scrisorii <u>lui</u> este emoționant.	F.Nume predicativ, D
... Ioana este <u>cealaltă</u> .	G. Atribut pronominal genitival
... Au sosit <u>după ai mei</u> .	H. Complement indirect, D

3. Construiește enunțuri cu următoarele locuțiuni adjectivale: de geniu, cu judecată, de folos, de nimic, cu scaun la cap. (5x2p)10p.

4. Stabilește valoarea de pronume sau adjectiv pronominal interogativ a cuvintelor subliniate:

Cine vine?

La care exercițiu ai greșit?

Cui i-ai dat premiul?

Ce carte citești?

(4x1p) 4p

5. Construiește enunțuri în care vei avea:

- adjectiv propriu-zis, nume predicativ, caz N;
- pronume personal, pers. I, sg, cazul Ac, , complement direct;
- pronume posesiv, nume predicativ, cazul D;
- pronume demonstrativ de diferențiere, complement indirect, Ac;
- adjectiv propriu-zis, atribut adjectival, cazul N;
- pronume nehotărât, ccl, cazul G;
- pronume negativ, cd, cazul Ac.

(7x2p) 14p

6. Completează spațiile libere cu forma corectă a pronumelui personal de politețe:

Eavine la noi.

Luinu-i place să citească.

....., colegele, nu mai dansați!

Păreră nu mai conta atunci.

(4x1p)4p

7. Scrie o compunere de maxim 250 cuvinte, în care vei prezenta o întâmplare petrecută în timpul unei sărbători. Vei folosi trei pronume diferite, două adjective propriu-zise și două adjective provenite din verb la participiu, pe care le vei sublinia. 34p

Se acordă 10p din oficiu.

Succes!

„ZIUA INTERNAȚIONALĂ A TOLERANȚEI”
- DISEMINARE ACTIVITATE DIN CADRUL PROIECTULUI
EDUCAȚIONAL-

Prof.înv.primar VLEJU NICULINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA TIMIȘEȘTI

JUDEȚUL NEAMȚ

„Raza de soare care te încălzește pe tine nu ți-e împuținată prin faptul că se mai încălzește la ea și vecinul tău.”

(Alexandru Vlahuță)

Trăim într-o lume în care redescoperirea ideii de toleranță și respect este mai necesară ca oricând. Copiii pe care îi educăm și îi creștem vor fi protejați de violență doar dacă aceste concepte vor deveni pentru ei niște deziderate.

Proiectul educațional „*Ziua internațională a toleranței*” are scopul de a familiariza elevii cu semnificația zilei de 16 noiembrie marcată anual pentru a îndemna omenirea la înțelegere, respect reciproc, dialog și cooperare între popoare pentru a descuraja violența și ura, este necesar tocmai din aceste motive. Toleranța nu este doar o obligație ce ține de etică, este și o necesitate în plan juridic și politic.

Toleranța reprezintă respectul, acceptarea, aprecierea diversității culturale a lumii în care trăim, maniera de exprimare a calității noastre de ființe umane. Toleranța este o virtute care face ca pacea să fie posibilă, contribuind la înlocuirea culturii războiului, a crimelor împotriva umanității, a discriminării naționalităților, a abuzurilor împotriva ființei umane, cu o cultură a păcii. Toleranța reprezintă responsabilitatea care susține drepturile omului, democrația, statul de drept și pluralismul.

Pe data de 16 noiembrie 2023, elevii clasei I de la Școala Gimnazială Dumbrava au realizat activități educative în cadrul proiectului *Ziua internațională a Toleranței*. Am propus obiective de informare a elevilor cu privire la nevoia de toleranță în societate și de a-i ajuta pe copii să înțeleagă care sunt efectele negative ale intoleranței.

Acest proiect răspunde, astfel, nevoii copiilor de a-și dezvolta abilități de abordare constructive, de negociere și de soluționare a situațiilor conflictuale: prevenirea și conștientizarea elevilor cu privire la efectele comportamentelor violente din școală și formarea unei atitudini civice conștiente și durabile față de acest fenomen social, astfel încât să devină mai buni, mai *toleranți* și mai responsabili.

Scopul activităților desfășurate l-a reprezentat exersarea atitudinilor și comportamentelor tolerante, fiind îmbunătățit spiritul tolerant, acceptarea, cooperarea; manifestarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți; acceptarea diferențelor și conștientizarea asemărilor S-a reamintit, de asemenea, că Declarația Universală a Drepturilor Omului proclamă că “Orice persoană are dreptul la libertatea gândirii, conștiinței și religiei” (art. 18), “opinie și expresiei” (art.19) și că instruirea “trebuie să favorizeze înțelegerea, toleranța și prietenia între toate națiunile și toate grupurile rasiale sau religioase” (art.26).

Copiii au fost îndemnați să își autoevalueze comportamentul lor, relațiile pe care le dezvoltă cu cei din jur și să conștientizeze că toți sunt egali. S-au desfășurat diferite activități pentru transmiterea mesajelor de promovare a toleranței în societate :vizionare material PPT cu tema „Toleranța face prieteni”, realizarea de afișe, realizarea Copacului Toleranței, expoziție cu lucrări plastice pe tema toleranței.

M-a bucurat faptul că mulți copii deja știau că 16 noiembrie este dedicată *Zilei Internaționale a Toleranței*, astfel, ei s-au implicat cu interes în activitățile propuse.

A fost binevenită această zi, deoarece li s-a amintit încă o dată elevilor despre valorile umane, despre importanța manifestării unui comportament empatic, tolerant și despre necesitatea promovării toleranței în rândul tuturor cetățenilor.

Fii OM,
de Licuța Pântia

Nu înjosi pe nimeni în viață
Și nici de sus la alții nu privi,
Nu ignora o lacrimă pe-o față,
Poate-ntr-o zi pe fața ta va fi !

Nu-l umili pe cel mai slab ca tine,
Nu-i vina lui c-așa a fost creat,
Te vezi erou și lumea-ți aparține,
Dar uiți că scări nu-s doar pentru urcat !

Nu neglija, ascultă și răspunde,
O vorbă care ție-ți pare fleac,
Poate salva pe cel care-o aude
Și poate-n deznădejde a-i fi leac !

Suntem egali, fii om cu fiecare,
Lasă frumos pe unde-ai să pășești,
E-o lege-a vieții fără expirare :
La fel cum dai, așa o să primești !

LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI

Prof. Volintiru Ofelia-Rodica

Liceul Teoretic "David Voniga" – Grădinița P.P Giroc

"Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespuse de nouă și proaspătă și uluitoare"
Eugene Ionesco

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Aceste elemente se află într-o legătură foarte strânsă: prin joc, copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind acea vârstă a inocenței. Datorită acestui lucru jocul a devenit adiacent unei alte teme și anume copilăria.

Luna iunie este un prilej de a sărbători copilăria și totodată finalul unei mici etape a vieții, de a aduce un cântec de mic zâmbet pe chipul copiilor și... de ce nu, pe chipul tuturor celor implicați în proiect atât direct cât și indirect. Aproape an de an cadrele didactice și părinții s-au implicat în astfel de proiecte realizând nu doar un prilej al celor mici de a socializa prin intermediul de jocuri și competiții sportive, excursii și un prilej de a participa împreună la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii.

Conținutul didactic al acestor activități este mult mai flexibil și mai variat decât al activităților desfășurate în sala de grupă, copiii participând cu multă bucurie și optimism, lărgindu-și în acest fel orizontul de cunoștințe prin contactul direct cu realitatea. Prin mijloacele atrăgătoare pe care le are la dispoziție, vizitele înviorează activitatea școlară, stimulează curiozitatea, formează o atitudine pozitivă, prilejuiește trăiri adânci ale unor sentimente.

Activitățile extracurriculare au un caracter relaxant, contribuind în mod categoric la sudarea colectivelor. După trecerea anilor, copiii își amintesc cu plăcere de întâmplările din timpul ieșirilor organizate.

Proiectul de față, **„LUMEA MAGICĂ A COPILĂRIEI”** oferă o ocazie dublă și anume drumeție, joc și voie bună într-un spațiu special amenajat pentru copii.

DATA DESFĂȘURĂRII:

06.06.2024

PREGĂTIREA VIZITEI:

- Anunțarea vizitei:** Cu două săptămâni înainte de data stabilită este anunțată activitatea extracurriculară propusă pentru luna iunie.
- Pregătirea copiilor** pentru această activitate se face prin instructaj, prezentându-se scopul vizitei și programul zilei.

Se precizează lucrurile necesare fiecărui copil pentru activitatea desfășurată, precum și echipamentul adecvat acestei activități extrașcolare.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

La data și la ora stabilită, după servirea micului dejun, preșcolarii se adună în holul grădiniței. Se face prezența, se verifică dacă fiecare copil are echipamentul necesar, se reamintește regulamentul și se anunță traseul vizitei.

PROGRAMUL ZILEI

Ziua	Activitatea	Intervalul orar
06 iunie 2024	Plecarea de la Grădinița P. P. Giroc	9.00
	Sosirea la Club Norișor – Copilărim de zor	9.30
	Vizitarea locației și prezentarea regulamentului din spațiul vizitat	9.30-10.0
	Jocuri distractive și de mișcare	10.00-12.00
	Plecarea spre Grădinița P. P. Giroc	12.10
	Sosirea în grădiniță	12.25

ATELIERE DE VARA – LUMEA MINUNATĂ A COPILĂRIEI-

Prof. înv. primar Vulpe Mariana Daniela
Școala Gimnazială nr.1, Matca , județul Galați

Copilăria este cea mai fericită perioadă a vieții .Este vârsta viselor fără graniță, vârsta care trăiește prin flori și se exprimă prin exclamații.

La vârsta copilăriei, în etapa preșcolară, copiii încep să devină conștienți de ei înșiși, ca ființe existente în lume și își formează involuntar o imagine despre sine în care sunt înscrise gradat și nedeslușit încă datele fizice și posibilitățile intelectuale. Pe măsură ce crește, copilul învață să recunoască și să înțeleagă sentimentele pe care ei și alți copii le examinează, iar aceste sentimente vor fi împărtășite cu alte persoane. Numai un educator deschis, cald, apropiat, va stimula potențialul creativ al acestuia.

Creativitatea, ca produs, se caracterizează prin noutate, originalitate, aplicabilitate, armonie, relevanță. Educatorul, părinte sau cadru didactic, va avea grijă să aprecieze toate strădanile copilului, chiar și atunci când ele nu corespund unor criterii riguroase, și să-l mobilizeze să-și finalizeze proiectele. Ridicarea potențialului creativ al copiilor începe de la munca creatoare a cadrului didactic (pentru aceasta sunt necesare cunoștințe vaste, o bună pregătire și multă muncă).

Stimularea creativității, a originalității și a gândirii critice presupune o serie de acțiuni și începe la o vârstă mai mică ce va continua de-a lungul anilor, cu atât va fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări creative mai valoroase.

În acest scop proiectul educațional atinge elementele importante dezvoltării armonioase a școlarului.

Activitatea „ Lumea minunată a copilăriei,, este un proiect educațional realizat cu ateliere de vară din cadrul Programului Național pentru preșcolari și elevi

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

Titlul proiectului : „Lumea minunată a copilăriei”- ATELIERE DE VARĂ

Tipul activității principale din cadrul proiectului: învățare prin activități educative, recreative și de timp liber

Domeniul în care se încadrează proiectul: Domeniul interdisciplinar

Locul și perioada de desfășurare a activității principale: Școala Gimnazială Nr.1, Matca, jud. Galați

Număr participanți la proiect:

- ✓ elevi, cadre didactice, părinți, voluntari
- ✓ beneficiari direcți: 40 elevi ai Școlii Gimnaziale Nr. 1, Matca, 10 ai Școlii Gimnaziale Natalia Negru , comuna Buciumeni, 10 elevi ai Școlii Dimitrie Cantemir, Matca
- ✓ beneficiari indirecți: cadre didactice, părinți, voluntari, comunitate.

Parteneri:

- Primăria
- Biblioteca comunală Matca
- Școala Gimnaziala Natalia Negru, comuna Buciumeni
- Școala Gimnaziala Dimitrie Cantemir, Matca

Proiectul este cu participare: directă

Perioada de desfășurare: 3-14 iulie 2023

ARGUMENT

Vacanța de vară este așteptată cu nerăbdare de toți copiii, indiferent că merg la munte, la mare sau la

bunici. Unii dintre ei, din diferite motive (lipsa unui suport material sau concediul părinților), își petrec timpul acasă.

Ideea proiectului „Ateliere de vară” s-a născut din dorința de a face vacanța mai distractivă pentru copii și, în mod special, pentru copiii din medii defavorizate (familii monoparentale, copii cu părinți plecați în străinătate, copii din familii cu statut economic scăzut) și copiii cu cerințe educative speciale.

Activitățile propuse vizează dorința și nevoia copiilor de a-și petrece timpul liber împreună cu alți copii, într-un mod plăcut și util. Proiectul creează oportunități de implicare a copiilor în activități care să contureze competențe de comunicare, sociale, artistice, folosind metode specifice educației formale și nonformale prin programe de învățare experiențială și activități outdoor.

Acest proiect se va desfășura pe o durată de două săptămâni, cu posibilitatea de a continua și anii viitori, pe timpul vacanței de vară.

SCOPUL PROIECTULUI:

Proiectul „*Lumea minunată a copilăriei*” are ca scop stimularea creativității prin implicarea a peste 60 de copii din mediul rural în activități recreativ-instructive de tip outdoor, cu promovarea și valorizarea potențialului individual și de grup a acestora, precum și însușirea pe termen scurt și lung a unor alternative real-educative de petrecere a timpului liber, altele decât rutinele zilnice (excesul utilizării calculatorului, telefonului, tabletei, televizorului etc.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- ✓ Practicarea unor activități specifice vârstei și adresate petrecerii timpului liber;
- ✓ Stimularea spiritului de echipă și a cooperării;
- ✓ Implicarea copiilor în activități cultural-artistice pentru dezvoltarea creativității;
- ✓ Cultivarea relațiilor sociale armonioase între elevi, cadrele didactice și membrii comunității;
- ✓ Promovarea imaginii școlii prin diseminarea proiectului;

GRUPUL ȚINTĂ:

Beneficiari direcți: 60 de elevi care doresc să desfășoare activitățile **Atelierelor de vară**, între care copii din categorii defavorizate sau cu cerințe educaționale speciale.

Beneficiari indirecți: cadre didactice, părinți, voluntari, comunitatea locală.

RESURSE:

• MATERIALE:

- Rechizite / Instrumente necesare unor activități practice: fișe de lucru, cărți, hârtie colorată, cartoane colorate, hârtie autocolantă și creponată, foarfece, creioane colorate, acuarele, lipici, aracet, etc., materiale ludice outdoor, materiale educaționale;
- Materialele sintetice refofolosite și materiale din natură.
- Diplome și adeverințe pentru voluntari și profesorii participanți, materiale din partea partenerilor de proiect (jocuri, dulciuri, cărți, etc.);
- Diplome pentru elevi;
- **DIGITALE:** RED-uri, soft – uri educaționale, PC, aparat foto, laptop, imprimantă, casetofon;
- **SPAȚIALE:** Corpul C al școlii;stadionul din comună;curtea școlii;parcul din comună;terenul de sport al școlii;biblioteca comunală;

Titlul atelierului	Activități	Responsabili	Data/Perioada
<i>Artă și culoare</i>	<ul style="list-style-type: none"> - confecționarea unor produse prin tehnica origami - aplicarea unor diverse tehnici de pictură (prin amprentare/ folosind diverse obiecte) - culorile curcubeului - organizarea unei expoziții cu lucrările realizate 		
<i>Sănătatea-bunul cel mai de preț</i>	<ul style="list-style-type: none"> - activități individuale și de grup pe teme sanitare având ca invitați cadre medicale de la Centrul Medical Uman Matca, - piramida alimentelor - jocuri didactice: „Detectivii de etichete”, „Școala gustului”, „Colțul bucătarului”, - jocuri de rol, - cântece 		
<i>English is fun!</i>	<ul style="list-style-type: none"> - realizarea unui puzzle: Summer plans - audiție: Listen and repeat - memorizare: Learn a poem! - Karaoke - Just Dance 		
<i>Meseria – brătară de aur</i>	<ul style="list-style-type: none"> - vizită la Poștă, Poliție, Biblioteca din comună - audiție: „Meseriile”(Clopoțelul Magic) 		
<i>Jocuri, muzică și dans</i>	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții și jocuri sportive individuale și de grup, activități în aer liber, trasee aplicative, ștafete cu obstacole (terenul de sport al școlii/al comunei) - Karaoke, - Just Dance 		

Promovare proiect: mass-media locală, site-ul școlii, site –urile partenere, revista școlii, grupurile părinților.

Evaluare proiect:

- expoziție de fotografii realizate în timpul desfășurării activităților;
- feedback între elevi și profesori;
- feedback din partea părinților asupra activităților desfășurate;
- raport final al proiectului.

Rezultate așteptate ca urmare a implementării proiectului:

Se dorește ca și după finalizarea activităților elevii să facă mișcare și să petreacă timp în aer liber, ceea ce este benefic pentru sănătatea fizică și emoțională, să-și dezvolte abilități de socializare și comunicare.

La finalizarea proiectului se preconizează o îmbunătățire considerabilă în ceea ce privește cooperarea între copii, aceștia dezvoltându-și spiritul de echipă și percepția asupra diversității. Tot în cadrul proiectului, copiii vor deprinde unele abilități practice și artistice, precum și competențe cultural–educative necesare în viața cotidiană.

PROIECT DE ACTIVITATE „CAPCANELE VRĂJITOAREI”

PROFESOR: ZAHARESCU ȘTEFANIA

ȘCOALA: GIMNAZIALĂ SPECIALĂ NR. 8 - BUCUREȘTI

ACTIVITATEA: Stimulare cognitivă

SUBIECTUL: „CAPCANELE VRĂJITOAREI”

CLASA: a III-a A

SCOP: Educarea unei exprimări corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintetic;

Consolidarea cunoștințelor referitoare la poveștile învățate.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- Să reproducă unele replici, versuri asociate cu diferite mișcări coregrafice sugerate de textul poveștii.
- Să –și formeze abilități de adecvare situațională a mesajului oral.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

COGNITIVE:

- 01** ❖ să recunoască personajele din povești după ecusoane/siluete;
- 02** ❖ să numescă povestea din care fac parte personajele;
- 03** ❖ să răspundă la ghicitori despre personajele din poveștile cunoscute;
- 04** ❖ să sesizeze atunci când firul unei povești s-a încurcat cu al alteia;
- 05** ❖ să utilizeze cuvinte și expresii din povești;
- 06** ❖ să interpreteze fragmente muzicale reprezentative unui personaj;

PSIHOMOTORII:

- 07** ❖ să manipuleze materialul pus la dispoziție;

AFECTIVE:

- 08** ❖ să participe activ și cu interes la toate etapele activității;
- 09** ❖ să relaționeze cu partenerii de joc.
- 10** ❖ să aprecieze interpretarea artistică a colegilor săi.

STRATEGII DIDACTICE:

- ❖ **METODE ȘI PROCEDEE:** *explicația, conversația, observația, demonstrația, exercițiul, jocul.*
- ❖ **ELEMENTE DE JOC:** *deplasarea, manipularea materialului, aplauze, jocul cu rol, jocul muzical.*
- ❖ **MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** *PC, CD – joc PowerPoint „Capcanele vrăjitoarei”; reportefon; ecusoane; fișe de punctaj; măști; Cd- cântece copii.*

RESURSE DIDACTICE:

- ❖ **MATERIALE:** *Spațiul școlar: sala de clasă; timpul: 45’.*
- ❖ **UMANE:** *Colectiv de 15 elevi.*
- ❖ **INFORMAȚIONALE:** *Programa școlară pentru învățământul special deficient ușoare și medii*

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Momentul organizatoric: *Se pregătește sala de clasă pentru desfășurarea în bune condiții a activității*

Captarea atenției: Activitatea începe cu intonarea cântecului „Carte de povești”. Profesorul invită elevii să facă o călătorie în lumea poveștilor, dar sunt întrerupți de un mesaj audio al vrăjitoarei care le spune că a închis personajele în castelul ei și vor întâlni capcane dacă încearcă să le salveze.

Anunțarea temei: Profesorul anunță că activitatea implică jocul „Capcanele Vrăjitoarei”, unde copiii vor trebui să salveze personajele îndrăgite rezolvând capcanele întinse de vrăjitoarea cea rea.

Dirijarea Învățării:

- **Organizarea jocului:** Elevii primesc ecusoane cu personaje din povești cunoscute.
- **Prezentarea regulilor de joc:** Jocul constă în mai multe probe: „Recunoaște povestea!”, „Ghici pe cine am ascuns aici?”, „Jocul păcălelilor”, „Cine spune așa?” Fiecare răspuns corect aduce un punct și elimină o capcană a vrăjitoarei. Echipa cu cele mai multe puncte câștigă.

- **Demonstrarea jocului:** Profesorul demonstrează toate probele. Elevii repetă regulile fiecărei probe, iar apoi începe jocul. Profesorul supraveghează și corectează unde este necesar, punctând răspunsurile corecte.

DEFĂȘURAREA PROPRIU-ZISĂ A JOCULUI:

1. **„Recunoaște povestea!”:** Fiecare copil denumește povestea din care face parte personajul de pe ecuson.

2. **„Ghici pe cine am ascuns aici?”:** Copiii răspund la ghicitori despre personaje, având câte două variante de răspuns.

3. **„Jocul păcălelilor”:** Profesorul citește fragmente amestecate, iar copiii corectează greșelile.

4. **„Cine spune așa?”:** Copiii își găsesc partenerul de joc și interpretează fragmente muzicale corespunzătoare rolului lor.

Evaluarea: La final, se adună punctajul obținut de fiecare copil. Învingătorii sunt lăudați și aplaudați. Se citește un mesaj de mulțumire de la personajele eliberate.

Încheierea Activității: Profesorul face aprecieri asupra comportamentului elevilor și aportului lor la realizarea temei, recompensându-i cu CD-uri cu povești.

- Concluzii:

Proiectul a demonstrat eficiența integrării poveștilor în activitățile educative pentru dezvoltarea creativității și a abilităților de exprimare.

- Bune Practici:

Recomandarea de a include frecvent activități de storytelling și dramatizare în curriculum, utilizând jocuri educative și resurse multimedia pentru a capta interesul și imaginația copiilor.

Rescrierea literară a mitului pentru copii și adolescenți

Karin Zall, Colegiul de Științe ale Naturii “Emil Racoviță”

În ultimele decenii, mitul nu a mai fost privit ca o fabulă înșelătoare, pe care prea multe obișnuințe școlare o reduseseră la un ornament golit de sens. În plus, mitul nu se reduce la a fi martorul unei mentalități arhaice, căruia am putea să-i studiem variantele, așa cum o face în mod strălucit Claude Lévi-Strauss. Mitul nu mai este un vis imposibil și înșelător. El este expresia unei scheme dinamice profunde, care poate îmbrăca formele cele mai diverse, cele mai mascate, pentru a înțelege în egală măsură atât societățile cât și operele de artă.

Miturile antichității clasice, spre exemplu, au ajuns până în zilele noastre fără a fi însoțite de contextul credinței vii în care ele au fost create și fără ca noi să putem avea acces la comentariile adevăraților adepți, ai acestor mituri. Trebuie subliniat faptul că noi ca cititori și receptori contemporani ai miturilor nu cunoaștem organizarea socială, morala și obiceiurile care constituiau matricea miturilor antice. Pe de altă parte, este evident că, în forma lor actuală, toate aceste povestiri mitice ne-au parvenit după ce au suportat transformări esențiale, realizate de scribi, teologi, preoți și de comentatori. Acesta ar putea fi și motivul pentru care Pierre Albouy folosește termenul de palingenezie – termen care în limba greacă înseamnă renaștere și metamorfoză – pentru a desemna înfinita reînnoire a mitului, datorită caracterului inepuizabil al semnificațiilor sale simbolice. Din această perspectivă, fiecare rescriere literară a unui mit ar adăuga alte semnificaturi referentului luat în discuție și ar crea noi mituri.

În definiția pe care o dăm mitului, avem ca punct de plecare o evidență etimologică: mit vine de la grecescul *mythos*, care înseamnă istorie, narațiune. De-a lungul timpului, sensurile atașate cuvântului mit au fost adesea diverse și contradictorii. Din perspectiva iudeo-creștină, mit este orice istorie care nu poate fi explicată de cele două testamente. În culturile de tip occidental, interpretarea mitului grec este în mare măsură influențată de critica raționaliștilor greci. În mod evident, literatura occidentală și civilizația occidentală își găsesc rădăcinile în cultura și mitologia Greciei antice.

În epoca modernă, definirea conceptului de mit a preocupat în egală măsură pe istoricii religiilor, pe antropologi, dar și pe cercetătorii în literatură. Ceea ce este foarte important de remarcat, este faptul că secolul XX marchează o schimbare de viziune în studiul mitului. Mitul nu mai este privit ca o fabulă, o ficțiune, ci ca o istorie adevărată, exemplară și plină de semnificații.

Pentru studiul relației dintre mit și literatură, o distincție importantă care trebuie făcută este aceea între mitul propriu-zis și mitul literar. În mod evident, miturile, așa cum le cunoaștem astăzi, ne provin din surse literare. Între mitul etnologic și mitul literar există înainte de toate o relație de intertextualitate de natură particulară, pentru că mitul nu este numai text, ci o sumă de achiziții de natură textuală, iconografică, religioasă și antropologică, prezente în memoria colectivă. În virtutea acestor caracteristici, „mitul este ușor reperabil într-un text cadru și prezintă avantajul de a fi purtătorul unui simbolism cunoscut de o mare parte a receptorilor textului”.

Reflexele unei variante românești de realism magic sunt vizibile la Sadoveanu și Voiculescu, ei fiind plămuitorii de spații mitice din care se desprind obiceiuri străvechi, mituri, practici ancestrale.

Parte practică: Temă pentru portofoliul elevilor

1. Prezintă mitul transhumanței, specific poporului român, în romanul „Baltagul” de Mihail Sadoveanu.
2. Referindu-se la personajul principal al romanului, criticul literar Perpessicius susține înrudirea Vitoriei cu Antigona, personajul tragediei grecești a lui Sofocle. Mihai Ungheanu subliniază faptul că Vitoria pleacă într-o expediție sacră și toate acțiunile ei sunt marcate puternic cu pecetea ceremonialului, romanul „Baltagul” de Mihail Sadoveanu fiind astfel un roman mitic. Realizează o caracterizare a personajului, susținând sau infirmând afirmațiile de mai sus, ținând cont și de următoarele sugestii și explicații.

Antigona este fiica lui Oedip și a Iocastei, soră cu Polinike, Eteocle și Ismena. Oedip, rege al Tebei, săvârșise păcatul incestului, căci, fără să știe acest lucru, se căsătorise cu masa sa. Când află, se pedepsește singur scoțându-și ochii și pribegind ca un cerșetor până la moarte. Puterea în cetate revine astfel lui Creon, unchiul său. Polinike însă, unul dintre fiii lui Oedip, râvnește puterea și vine cu armate străine în propria țară. În luptă însă, cei doi frați mor. Unul primește funeralii princiare, celălalt este lăsat să putrezească, fără a i se da liniștea sufletului defunct prin oficierea funeraliilor. Creon, dorind să ofere un exemplu pentru toți cei ce ar mai fi trădat patria, interzice, sub pedeapsa cu moartea, orice încercare de a oficia înmormântarea trădătorului. Antigona însă desconsideră porunca regală și respectă legile nescrise ale cetății oficiind ea singură înmormântarea lui Polinike. În ciuda represaliilor, a amenințării cu moartea, a diferitelor rugăminți și intervenții, ea nu acceptă porunca lui Creon, ci respectă porunca zeilor. Creon o condamnă la moarte, pierzându-și astfel chiar singurul fiu, pe Hemon care, îndrăgostit de Antigona, nu poate supraviețui pierderii logodnicei sale.

Concluzii:

În concluzie, prezent frecvent în opera lui Mihai Sadoveanu, mitul nu apare însă nicăieri complet, în forma consacrată, motivația fiind aceea că pentru acest scriitor, ceea ce contează nu este numai să transcrie mitul într-o formă nouă, el face prin mit o muncă de descoperire a celor mai ascunse resurse ale identității. Destinele personajelor create de el sunt proiectate în mit, latura lor umană, aparent mediocră, ascunde trăsături care ne amintesc de unul sau mai mulți eroi mitici, iar pe parcursul desfășurării acțiunii aceste însușiri nu mai pot fi stăpânite, ele pătrund cu putere în viața protagoniștilor, modificându-le destinul, și ajutându-i pe copii și adolescenți să rețină mai ușor aspecte importante din opera autorilor canonici, dar și să își îmbogățească cultura generală cu informații din mitologia națională și universală.

Bibliografie

Angelescu, Silviu – *Mitul și literatura*, Ed. Univers, 1999, București , pag. 88-89

Kernbach, Victor – *Dicționar de mitologie generală*, Ed. Albatros, 1995, București, pag. 20-22

Eliade, Mircea – *Aspecte ale mitului*, Ed. Univers, 1978, București, pag. 45

CREATIVITATEA ȘI CULORILE LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Prof. Înv. Preșc. Zamfir Nela

Grădinița nr.2, Buftea, Ilfov

Fundamentare teoretică

Jocul cu culoarea îi permite copilului și mai mult să experimenteze ce se vede, dorește și trece prin afectivitatea sa. preșcolarii îndrăgesc activitățile de pictură, le execută cu plăcere deosebită, ele fiind un bun prilej de stimulare a creativității. Este necesar ca educatoarea să se aplece cu mai multă atenție asupra produselor activității creatoare și să le aprecieze așa cum merită.

Stimularea creativității prescolarilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică, prin dezvoltarea competențelor de muncă, prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea învățătorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate. Nu este exclusă autoritatea educatorului, dar aceasta se bazează pe competența sa profesională, pe obiectivitate și ținută ireproșabilă.

Lumea care ne înconjoară este un produs al creației umane de la cele mai neînsemnate și, aparent, banale născociri, până la cuceriri ce ne apar, inițial, ca incredibile și de nepătruns.

Unul dintre fenomenele care au fascinat lumea științei a fost acela al creației umane, considerându-se că numai omul poate avea acces la virtuțile acesteia. (Enăchescu, 2015, p. 13)

Termenul creativitate este introdus în vocabularul psihologic de psihologul american Gordon W. Allport(1937), în urma înțelegerii faptului că substratul psihic al creației este ireductibil la aptitudini și presupune o dispoziție generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistemul de personalitate. (Noveanu, 1978, p. 152)

A fi *spontan* și expresiv nu ar confirma pe deplin potențialul creativ dacă acesta nu ar fi *condimentat* și cu o anumită percepere de a-și trăi propria existență, prin fapte și acțiuni concrete de îmbunătățire a vieții cotidiene. (Enechescu, 2015, pg. 31-35)

Partea practică:

În prima etapă a cercetării m-am axat pe documentare, am stabilit cadrul conceptual al cercetării și am aplicat copiilor teste de evaluare inițială.

În cea de-a doua etapă am aplicat proiectul educațional „Magia culorilor”, urmărind efectele acestuia în planul stimulării potențialului creativ al copiilor de 5-6 ani. Copiii s-au familiarizat cu diverse metode și tematici diversificate.

În cea de-a treia etapă am aplicat teste finale, am sintetizat rezultatele experimentului.

Activitatea artistico-plastică este un cadru ideal pentru descoperirea aptitudinilor, este o activitate care produce plăcere.

Ca plan de acțiune ordonată în vederea atingerii scopului propus, strategia de cercetare psihologică presupune parcurgerea următoarelor etape: documentarea, stabilirea scopului și a obiectivelor, formarea ipotezei de lucru, alegerea și precizarea metodelor, mijloacelor subiectelor, specificarea condițiilor în care se va efectua cercetarea, stabilirea modalităților de prelucrare și interpretare a datelor și validare..

În urma verificării rezultatelor obținute, am constatat că experimentul, programul educațional „Magia culorilor” are un pronunțat caracter formativ și contribuie din plin la reușita activităților artistico-pastice din grădiniță, la formarea unor reprezentări tematice și durabile, care să constituie bazele educării creativității preșcolariilor prin acest tip de activitate.

Prin convorbirile pe care le-am avut cu preșcolarii, ascultându-i cu interes sau adresându-le întrebări, am aflat care sunt dorințele, supărările și bucuriile lor, cum vorbesc cum gândesc, dacă au memorie vizuală, dacă sunt atenți, dacă sunt atrași de artele plastice. Pentru a obține răspunsurile dorite am avut o atitudine de deschidere și înțelegere.

Analizând rezultatele copiilor din cadrul domeniului estetic creative și activităților liber alese, se remarcă un progres vizibil din punct de vedere al folosirii materialelor și instrumentelor de lucru pentru desen, pictură, modelaj și regulile de utilizare a acestora, a elementele de limbaj plastic (culori, puncte, linii, forme din mediul înconjurător), aplicarea culorii pe suprafețe date sau libere, a nivelul de imaginație și creativitate al preșcolariilor.

Dacă la începutul programului, copiii aveau deprinderi sărace în folosirea tehnicilor plastice, treptat și-au îmbogățit cunoștințele, priceperile și deprinderile în acest sens, au devenit mai interesați și mai curioși pentru lucrurile noi din fiecare intervenția mea a constat în a găsi modalități de a pune copiii în situația de a lucra, a gândi, de a persevera și de a dezvolta latura estetică. În cadrul activităților am făcut demonstrații privind modul de aplicare a culorilor,

întinderea culorii, modelarea plastilinei și am insistat pe punerea copilului în situația de a gândi ce element ar putea adăuga lucrării sale, ce culori ar putea folosi (autoevaluare).

Folosind metode și tematic diversificate am reușit să-i cunosc mai bine pe preșcolari, să-i înțeleg, să răspund cerințelor imediate ale cunoașterii acestei vârste, prin crearea unor situații și probleme vii, prin abordarea unor teme în cadrul activității plastice care să-i provoace pe copii să-și imagineze, dezvoltându-și astfel spiritul de creativitate.

Concluzii: Modul în care am realizat aprecierea rezultatelor obținute a influențat conduita emotivă a copiilor. De aceea, am apreciat pozitiv răspunsurile originale, spontaneitatea, exprimarea liberă a propriilor opinii. Am considerat că dacă rămân indiferentă, conduita participativă, cât și cea creativă, se inhibă, copilul se demoralizează, diminuându-se astfel flexibilitatea și originalitatea.

Limbajul plastic este cel care îi atrage cel mai mult pe copii și îi ajută să-și exprime trăirile, nedumeririle și modul în care percep realitatea. Eventualele rețineri ale copilului aflat în fața hârtiei provine din neștiința folosirii instrumentelor artei plastice. Instrumentarea copilului cu principalele elemente ale limbajului plastic îl va conduce spre dezvoltarea unor acțiuni ce dau la iveală aptitudinile artistice, creatoare.

Bibliografie

1. Allport. (1937). „*Structura și dezvoltarea personalității*”, București: Didactică și Pedagogică.
2. Enechescu, E. (2015). „*Creativitatea copiilor o abordare psihopedagogică*”, București: Universitară.
3. Neveanu, P., (1997)- „*Dicționar de psihologie*”, Ed. Albatros, București.

COPILĂRIA DE IERI ȘI DE AZI

Profesor P.I.P., Zanfir Mihaela, Școala Primară Nr. 5 Poiana lui Stângă, Județul Giurgiu

Copilăria este acel tărâm magic de care ne amintim cu drag, primele cuvinte : mama, tata, primii ani de școală, doamna învățătoare.

Copilăria este un tărâm de poveste, în care ne trezim oameni mari și ne amintim cât frumos și cât de fericiți eram, iar acele momente nu se mai întorc.

Copilăria mea, de acum 40 de ani a fost trăită cu visuri și bucurii bazate pe jucării simple, cu jocuri în aer liber, la țară unde locuiam, alături de vecinii mei, copii ca și mine.

De asemenea îmi amintesc despre muncile la care participam alături de bunicii mei, despre zilele călduroase și scăldatul în apa Neajlovului, precum și de cărțile pe care le citeam în amiezile toride ale verii.

Am crescut cu sfaturile părinților și bunicilor într-o lume în care nu exista calculatoare, telefoane, dar pierdeam ore în șir jucându-mă, pe la porțile copiilor „ Flori, fete sau băieți”, „Rațele și vânătorii”, „Țurca”, „ Telefonul fără fir”, „ De-a v-ați ascunselea”, „ Țară, țară vrem ostași”, „ Șotronul”.

Nu aveam role, nici telefon mobil, nici calculator, dar aveam un respect deosebit față de părinți, bunici, oameni, învățători și profesori. Credeam în Moș Gerilă, ne duceam la biserică, la sărbători plecam cu colindatul, fie în Ajunul Crăciunului, fie de Anul Nou, cu sorcova. Ne uitam la desenele animate cu Mihaela și urmăream desenele de la bulgari cu Fred Flintstone și Barney.

Astăzi, copiii au atâtea programe la televizor cu desene animate , la orice oră doresc să se uite, la ce desene le plac sau accesează internetul pentru a se uita.

Copiii de azi sunt evaluați, în ton cu tehnologia având telefoane mobile, tablete,laptopuri. Acești copii trăiesc diferit față de cum am trăit eu acum 40 de ani, în care jocul cu prietenii mei era preocuparea mea.

Îmi amintesc cu drag de copilăria copiilor mei, diferită de a mea, în care am încercat să le ofer tot ce au copiii de azi, dar să aduc și jocurile din copilăria mea, să citească în verile toride pentru a le dezvolta deprinderea de a citi și a avea o cultură generală.

Copiii de azi cred în Moș Nicolae, în Moș Crăciun, cărora le cer ce își doresc, dar îl așteaptă și pe iepurașul de Paște cu dulciuri, jucării.

De asemenea, la școală, pe elevii mei, îi învăț diferite jocuri de care îmi amintesc cu drag din copilăria mea, le insuflu acel respect pentru cărți, pentru învățători, profesori, părinți, bunici, colegi.

În curtea școlii avem un parc și un foisor unde îi duc să se joace de câte ori timpul frumos ne permite, iar în iernile cu multă zăpadă i-am scos afară pentru a putea face oameni de zăpadă și a se juca cu bulgări.

Având pădurea lângă localitate deseori facem excursii în aer liber pentru a explora mediul înconjurător și a cultiva învățarea, iar în sala de clasă le prezint diferite filmulețe despre animale, copacii din pădure.

Utilizând tabla inteligentă pe care o avem în sala de clasă le pun copiilor diferite cântece despre copilărie, povești, îi învăț jocuri, dar încerc să îmbin timpul petrecut cu ajutorul tehnologiei cu timpul petrecut în aer liber în care, elevii se joacă diferite jocuri.

Părinții de azi își duc copiii în parc, se plimbă cu bicicleta, merg cu copiii în concedii, îi duc la antrenamente pentru a practica diferite sporturi, dar și la pregătire suplimentară pentru a învăța să cânte la instrumente muzicale, îi pregătesc suplimentar încă din clasele primare plătindu-le meditații, le iau îmbrăcăminte de firmă, îi iau la cumpărături oferindu-le ce își doresc.

De copilăria mea de la sat, de iernile bogate în zăpezi, de orele petrecute pe deal la derdeluș, de aerul pur, de mirosul florilor de pe câmpie, pe care le culegeam făcându-mi coroane, de legumele și fructele pe care le luam din grădină, de mirosul bucatelor, al pâinii calde cât și al cozonacului copt în cuptor de bunica și mama mea îmi amintesc cu nostalgie.

Implicarea copilului în activitățile și deciziile care îl privesc nu prezintă niciun risc. Luarea în considerare a părerii copilului duce la creșterea încrederii în sine, conduce la participarea acestuia la proiecte școlare, cumpărături, treburi casnice.

Copiii nu sunt perfecți, dar nici adulții nu sunt. De aceea, copiii trebuie să fie acceptați, lăudați pentru cel mai mic efort depus și încurajați să facă anumite lucruri, să își efectueze sarcinile date de la școală.

Copilăria reprezintă cei mai frumoși ani din viața noastră, lipsiți de griji, dorindu-ne tot timpul să ne jucăm, fericiți cu puține lucruri, dar radiind de sănătate.

Bibliografie

1. Alianța Internațională Salvați Copiii. (2005). Participarea Copilului - Culegere de bune practici, București.
2. Asociația European Youth Exchange Moldova (2004). Participarea copiilor și tinerilor. Ghid elaborat în colaborare cu MEDTS, cu suportul financiar al Reprezentanței UNICEF Moldova și a Ambasadei Olandei la Kiev.

COPILĂRIA – UN BASM FĂRĂ SFÂRȘIT

ZBRANCA ANAMARIA-MARTA
ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare. Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie.

„Copilăria este cea mai de preț comoară de pe pământ!” Riana Bulancea

La fel ca alte viețuitoare, omul are mai multe cicluri de viață, mai exact:

Copilaria (0-10ani)

Preadolescența (10-15ani)

Adolescența (15-18ani)

Tineretea (18-35ani)

Maturitatea (35-60ani)

Bătrânețea (60-> ani)

Copilaria este prima etapă. Ea pune bazele întregii vieți; în prima parte a copilăriei (pana la 3 ani) copilul învață să meargă, să vorbească etc. Este de asemenea și cea mai frumoasă perioadă din toată viața. Într-a II-a parte a copilăriei (de la 3 la 10 ani) creșterea este mai înceată.

Inocența și naivitatea fac din copilărie o lume fericită, înconjurată de bine și apărată de puritate.

Acum îmi amintesc cu drag diferite întâmplări ale copilăriei, evenimente importante pentru mine, care mă fac să zâmbesc și să evadesc din rutina obositoare a vieții de zi cu zi... ca o carte, pe care o pot citi oricând, ca un film, pe care îl rulează cinematograful gândurilor, ca un cântec pe care îl pot auzi doar eu... și asta mă face să mă simt specială!

Nu știu cât de mult se bucură alții, dar eu zâmbesc adesea, când aievea, îmi amintesc de prima poezie la 5 ani, de prima carte primită de la Moș Crăciun, de prima zi de școală... de fiecare apus, de fiecare noapte alături de Cățelușul de plus Bob care era jucăria noastră preferată cu care ne-am jucat toți în fiecare zi! Le rememorez... doar atât mai pot face, în fiecare zi, când descopăr un alt aspect al întâmplării, din copilăria mea, realizând că nu mă cunosc prea bine, observând schimbările făcute, care nu sînt prea multe, dar sînt totuși suficiente pentru a -mi pierde copilăria!

Când suntem copii avem inima deschisă spre iubire și frumos. Râdem și plângem foarte ușor, suntem capricioși și generoși, iertând și uitând repede micile supărări. Însă când ajungem la maturitate, bucuria clipei, expansivitatea și nebunia dispar, zâmbim și râdem cu reținere, încercăm să afișăm o mină serioasă, nedorind să fim etichetați ridicoli. În plus, nu mai facem risipă de entuziasm, neexprimându-ne liber emoțiile și ne mai avînd acea ardoare cu care așteptăm lucrul mult-dorit.

Copiii din ziua de astăzi nu mai știu ce înseamnă copilaria. Trăiesc într-o lume virtuală, petrecând ore în șir în fața calculatorului, jucând jocuri impregnate de violență, la televizor, ascultând o muzică zgomotoasă care nu mai reușeste să atingă sufletul. Pe vremea mea, copilăria însemna un mod de a trăi

sănătos, în spațiul nepoluat din mijlocul naturii, o lume care mă ducea cu gândul la basmele cu zâne, unde experimentam frumosul, unde binele era ridicat la rangul de virtute. Aveam timp să citesc cărțile de povești care m-au ajutat să discern binele de rău și să-mi adun în suflet cantitatea necesară de cunoaștere.

Literatura română pentru și despre copii a adus, încă din secolul al XIX-lea, în atenția cititorului, lumea specială a copilăriei, cu zbuciumul și cu bucuriile sale specifice. Opera autobiografică a lui Ion Creangă, intrată în patrimoniul literaturii universale, ‘Amintiri din copilărie’, dar și basmele și poveștile sale (între cele mai cunoscute numărându-se ‘Capra cu trei iezi’, ‘Fata babei și fata moșneagului’, ‘Ivan Turbincă’, ‘Povestea lui Ionică cel prost’, ‘Punguța cu doi bani’) tălmăcesc cu umor și spontaneitate universul senin al copilăriei. Un alt scriitor preocupat și de tema copilăriei, Barbu Ștefănescu Delevrancea, prelucrează în povestirile sale, cum sunt cele din ciclul ‘Odinioară’, motive folclorice, pentru și despre copii (‘Neghiniță’, ‘Palatul de cleștar’, ‘Departate, departate’, ‘Bunicul’, ‘Bunica’, ‘Sultănica’, ‘Sorcova’). Și prima parte a secolului XX se poate mândri cu opere valoroase care oglindesc copilăria, uneori fericită, alteori dramatică.

Un loc aparte îl ocupă în operele lui Mihail Sadoveanu copilăria, descrisă în personaje speciale ca Lizuca, din ‘Dumbrava minunată’, sau în povestiri ca ‘Măria sa Puiul Pădurii’ sau ‘Ani de ucenicie’. O tonalitate directă, simplă, empatică față de destinele narate ne propune Ioan Alexandru Brătescu-Voinești în ‘Puiul’, ‘Privighetoarea’, ‘Bietul Tric’ sau ‘Niculăiță Minciună’. O coloratură aparte au schițele și povestirile lui Emil Gârleanu, în volumul ‘Din lumea celor care nu cuvântă’. Poeta Elena Farago a dedicat copiilor versuri emoționante, cum ar fi ‘Cățelușul șchiop’, ‘Gândăcelul’, ‘Cloșca’, ‘Motanul pedepsit’ și altele.

Otilia Cazimir, numită ‘poeta sufletelor simple’, ascultă și redă clipele vesele sau triste trăite de copii. ‘Balada unui greier mic’ sau ‘Câți ca voi!’, de George Topârceanu, îi încântă cu tâlcul lor pe copii, în timp ce Ionel Teodoreanu a creionat, în ‘Ulița copilăriei’ și ‘La Medeleni’, o adevărată frescă a copilăriei și adolescenței.

Copilăria este, în concluzie, un loc și un timp al fericirii, insula de nemurire luminată de soarele primei vârste. Este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal. Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm.

Bibliografie:

Birch, A., Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, 2000, București
Boțiu, V., Mihailiuc, H., Copilul și lumea sa, Editura de Vest, 1993, Timișoara, 6
Leroy, G., Dialogul în educație, Editura Didactică și Pedagogică, 1974, București
Șchiopu, U., Verza, E., Psihologia vârstelor, ciclurile vieții, E.D.P., R.A., 1995, București
Vincent, R., Cunoașterea copilului, E.D.P., 1972 București.